

1990
Vol. 42771

శ్రీః
అథార్ తిరువడిక శేషణమ్.
ఇ య త్వా
ప్రపన్నజనకూటస్థరాన నమ్రావరణచిచ్చయశ
తిరు వాళి రి య మ్.

ఇన్ద్రగ్రమ్
పెరియవాచ్చప్పిల్లైయగుళిచ్చియత్ వ్యాఖ్యానత్తుడనుమ్,
అరుమ్మదత్తుడనుమ్,
శ్రీ మాన్-కరాలపాటి-అథార్వరయ్య అవర్ కళేలుతిన
అన్భిత్రిపద తాత్పర్యజ్ఞుడనుమ్,
తర్కతీర్థరాన - శ్రీ మాన్ - శిర్దిప్పెరుమాళ్ కొవిల్
మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాలుమ్,
శ్రీ మాన్-కరాలపాటి-అథార్వరయ్య అవర్ కళాలుమ్,
సి - మున్దుక్కప్పనాయుడు అవర్ కళాలుమ్,
నానాదేశానీతానెకశ్రీకోశజ్ఞులిన్ సజాయత్తినాల్
పరికోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీ వైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభై యారాల్
శ్రీపరాబ్దుశతదినవవతారాది ౫౦౦౮-వతు సంవత్సరమాస
శోభకృత్ సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్
శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్
అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శేయ్యపట్టణు
విజయతేతరామ్.

శ్రీమతేరామనుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడు).

ఇ య త్పా తి రు వా శి రి య మ్.

ఈగ్రంథము నాఱుయిరదిస్యప్రబంధములో 3-వ ఆయిరమైన ఇయత్పాలో ౬-వ ప్రబంధము. ఇందులో పాశురములు ౭; ఇది యశార్యేదసారము. దీనిని ప్రసాదించిన వారు విక్టోరుకభగవత్కటాక్షలబ్ధజ్ఞానవైభవముఃలప్రసన్నజనహిటస్థులైననమ్మాళ్వార్లు. వీరిప్రభావము, ఈసభలో నచ్చొత్తిన తిరువిరుత్తముయొక్క పీఠికలోను, దీనికవ్యాఖ్యానము ప్రసాదించిన పెరియవాచ్చాప్పిళ్ళైయొక్క ప్రభావము, ఈసభలో నచ్చొత్తయెడిన తనిళ్ళోకపీఠికలోను విభదముగ వాయయిడియున్నవి.

ఇట్లు,

క రాలపాటి-ఆళ్వారయ్య.

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

తనిళ్ళోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	౩	౪	౦
భారతాదితనిళ్ళోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫	౦
రామచరమణ్ణోకమ్ ,, ,,	...	౦	౩	౦
ముతలేతిరువందాతి ,, అరుమ్మదప్రతిపదసహితము	...	౧	౩	౦
ఇరణ్డామ్తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౨	౦
మూఱ్ఱామ్తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉపై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౪	౮	౦
తిరువాళిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము ఆరుమ్మదసహితము ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬	౦
కాణ్డిల్యవింపుపరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨	౦

యమకరత్నాకరము దుష్కురణ్ణోకటిప్పటి అచ్చునుచున్నవి.

ఇట్లు,

క రాలపాటి-ఆళ్వారయ్య.

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧, వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరువిరుత్తమ్, తిరువాళిరియమ్, పెరియ తిరువనాతి

పా శు ర ద్ద ల్లి న్ అ ట్ట వ లై.

పాశురద్యం.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సజ్జెయి	పాశురద్యం.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సజ్జెయి
అ			ఇ		
అకమ్ శివన	పె-తి	౬౯	ఇక్కిలై	పె-తి	౩౩
అడర్ పొన్	,"	౭౦	ఇశైమిన్దల్	తి-వి	౩౧
అడియల్	,"	౭౧	ఇన్దమ్ పోయ్	,"	౭౬
అడైక్కలత్తు	తి-వి	౮౬	ఇప్పొశుమ్	పె-తి	౮౭
అతువో	పె-తి	౬౭	ఇయల్వాయిన	తి-వి	౨౪
అమెక్కుమ్	,"	౩౮	ఇరుక్కార్	,"	౬౪
అయర్ ప్పాయ్	,"	౮౩	ఇరునాల్వార్	పె-తి	౧౦
ఆరియన	తి-వి	౧౧	ఇరుళ్	తి-వి	౧౭
అరుకుమ్	పె-తి	౮	ఇవైయన్దే	పె-తి	౩
అరుళార్	తి-వి	౩౩	ఇళై ప్పాయ్	,"	౨౩
అనయ మెన	పె-తి	౪౩	ఇళైముత్తయన్	,"	౬౧
అవనామివనామ్	,"	౩౬	ఇళైయో	తి-వి	౬౨
అక్కకుమ్	,"	౩౧	ఇనితెన్దు	పె-తి	౭౧
అత్తైక్కమ్	తి-వి	౫౨	ఇన్నన్దు	తి-వి	౨౯
అళిప్పయమ్	,"	౫౯	ఈ		
అణ్డే	పె-తి	౨౮	ఈర్వనవేలుమ్	,"	౧౪
అన్నమ్	తి-వి	౩౦	ఈనచ్చోల్	,"	౯౯
ఆ			ఉ		
అమాలు	పె-తి	౩౭	ఉణర	పె-తి	౨౯
అరాకున్	,"	౨౫	ఉణ్ణాట్టు	,"	౭౯

పాశురణ్.	గ్రంథి నామమ్	పాశుర సంఖ్య.	పాశురణ్.	గ్రంథి నామమ్	పాశుర సంఖ్య.
ఉణ్ణాతు	తి-వి	౬౬	కా		
ఉరైక్కిలార్	పె-తి	౭౭	కాణప్పకిల్	పె-తి	౨౦
ఉలకు	తి-వా	౨	కాణ్ణినకళుమ్	తి-వి	౮
ఉలాకిన	తి-వి	౭౫	కారికైయార్	,,	౧౯
ఉచ్చిలుమ్	పె-తి	౭౬	కారేన్ శిరుళ్	,,	౬౯
ఉఱుక్కిన	తి-వి	౮౧	కార్ కలన్ద	పె-తి	౮౬
ఉఱుక్కిన	,,		కాలే	,,	౨౭
ఉఱుక్కిన	,,	౭౧	కాలైవెయ్యొఱు	తి-వి	౯౩
ఉఱుక్కిన	తి-వా	౪	కావియుమ్	,,	౬౭
ఎ			కు		
ఎత్తోర్	తి-వి	౨౫	కుళుల్ కోవలర్	,,	౩
ఎమక్కియామ్	పె-తి	౪౮	కుఱిప్పిల్	తి-వా	౩
ఎరికొళ్	తి-వి	౮౨	కొ		
ఎఱువరుమ్	,,	౯౭	కొడుక్కొల్	తి-వి	౩౭
ఎఱుమొరునాళ్	పె-తి	౭౪	కొట్టల్ తాన్	పె-తి	౪౯
ఎఱుమపున్	తి-వి	౪౧	కొమ్పార్	తి-వి	౨౨
ఎన్నిల్	పె-తి	౪	కొ		
ఒ			కొలప్పకల్	,,	౪౦
ఒఱ్ఱులల్	తి-వి	౫౦	కా		
ఒఱుఱు	పె-తి	౫౩	కాయల్	పె-తి	౧౪
ఒ			కి		
ఒఱు ఉలకినకు	తి-వా	౬	కితైక్కిన్దకు	తి-వి	౩౪
క			కిన్నోళ్	,,	౨౦
కడమాయినకళ్	తి-వి	౩౮	కి		
కడల్ కొఱు	,,	౧౮	కిరరకాఱు	,,	౮౦
కఱుమ్	,,	౪౩	కిరాల్	పె-తి	౧౬
కయలా	,,	౧౫	కు		
కలన్ద	పె-తి	౬౫	కురుఱుటి	తి-వి	౯౧
కలుమ్	,,	౬౮	కు		
కఱుఱులమ్	తి-వి	౫౮	కుట్టాయ	పె-తి	౬౬
కన్ శిరుప్పి	,,	౬౫	కుట్టు	తి-వి	౨౧

అట్టపాజ్.

పాశురబ్బళ్.	గ్రంథము	పాశుర సంఖ్య	పాశురబ్బళ్.	గ్రంథము	పాశుర సంఖ్య
కూడకొన్	తి-వి	29	తు		
కూడకొన్	పె-తి	౧2	తుజ్జా	తి-వి	౯౮
కెక్కర్	తి-వా	౧	తుజ్జెనాళ్	పె-తి	2౮
కెయినర్	తి-వి	౨	తుజ్జా నెడుమ్	తి-వి	3౬
కెన్దొ	పె-తి	౨౧	తె		
కేమమ్	తి-వి	౨2	తెరిన్దు ఇర్వు	పె-తి	౮౨
కొల్లిర్	పె-తి	౧౯	త్రెయిల్ న్నలార్ కళ్	తి-వి	౮౪
కొలమ్	తి-వి	2	నలియుమ్	,,	2౮
త			నల్లార్	,,	౧౦౦
తక్కా	పె-తి	౮7	నలిర్ మతి	తి-వా	2
తదావియ	తి-వి	౬	న		
తణ్ణన్దుయ్	,,	౨౮	నామూల్	పె-తి	౧౧
తమక్కడిమె	పె-తి	3౨	నానిలమ్	తి-వి	౨౬
తలైప్పెయ్తు	తి-వి	౯౦	నాన్ కూటుమ్	పె-తి	౪౬
తళర్ న్దుమ్	,,	2౪	ని		
తని న్నెళ్ళమ్	,,	౪	నిజముయర్	తి-వి	౪౪
తనివళర్	,,	౧3	ని న్నెత్తి న్నెళ్ళమ్	పె-తి	౪2
తా			నిన్దుమిరున్దుమ్	,,	37
తామ్మూల్	పె-తి	౧౮	నీ		
తానె	,,	౨౪	నీయన్	,,	౧౨
తి			నీల త్తడవల్ మేల్	తి-వి	3౯
తిగ్గళమ్	తి-వి	22	ను		
తిణ్ పూళ్ళాడర్	,,	౯	నుమక్కడియోమ్	పె-తి	౯
తిరికొన్దు	,,	౪2	నె		
తిరుమాల్	,,	౮౮	నెటికాట్టి	,,	౬
తి			ప		
తినినెక్క	,,	౮౯	పకలిరా	,,	౮౧
			పణ్దుమ్ పలపల	తి-వి	౪౯
			పరనామ్	పె-తి	2౪

పాశురబ్జిత్.	గ్రంథ సామమ్	పాశుర సక్తి	పాశురబ్జిత్.	గ్రంథ సామమ్	పాశుర సక్తి
పలపల	తి-వి	౧౬	మరుక్కోతమ్	పె-తి	౫౫
పనిప్పియత్తావ్	,,	౫	మలర్దినే	తి-వి	౬౮
పా			మలైక్కొట్టు	,,	౫౧
పారుత్తాన్	పె-తి	౪౨	మనమాళుమ్	పె-తి	౫౧
పార్త్తోర్	,,	౧౫	మా		
పాళాబ్బి	,,	౩౪	మాడే	,,	౫౯
పార్వాయ్	తి-వి	౩౫	మాణిక్కమ్	తి-వి	౮౫
పి			మాణ్ పావిత్తు	పె-తి	౫౨
పిరివొన్	పె-తి	౫౦	మాముతలడి	తి-వా	౫
పిన్నేక్క	,,	౩౯	మాయోన్	తి-వి	౧౦
పిఱిప్పియప్ప	,,	౮౦	మారే	పె-తి	౫౮
పిన్ తురక్కమ్	,,	౬౩	మి		
పు			మి నెన్నుమ్	,,	౬౨
పుకట్టోమ్	,,	౨	ము		
పులమ్మండల	తి-వి	౫౩	ముతలామ్	,,	౭౨
పులమ్మమ్	,,	౮౭	ముయ్యన్	,,	౧
పులియుమ్	పె-తి	౭౫	ములైయో	తి-వి	౬౦
పునమో	తి-వి	౨౩	మే		
పు			మెలియలక్క	,,	౪౮
పువైయుమ్	పె-తి	౭౩	మే		
పె	తి-వి	౪౩	మేకబ్బళో	,,	౩౨
పెరుక్కొలార్	,,	౪౫	మే		
పెన్ మళాయ్	పె-తి	౫	మైప్పడి	,,	౯౫
ప			యా		
మేలమ్	తి-వి	౯౨	యాతాను మొన్	పె-తి	౩౩
మేర్ కిప్పరు	,,	౧౨	యాతాను మొరాక్క	తి-వి	౯౫
మేర్ వొన్	పె-తి	౬౦	యామే	పె-తి	౭
పా			యానుమ్	,,	౨౬
పాయప్పిన్	తి-వి	౧	న		
మడనెక్కమ్	,,	౪౬	వక్కేర్ ప	,,	౪౪
			వణబుమ్	తి-వి	౯౬

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పీల్చైలోకమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్త
తిరువాళిరియ త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారిక.—(కాశినియోర్ తామ్ వాళ్ళు) తిరువాళిరియమాకిట దివ్యప్రబంధ దర్శి
యాయ్ దేశికరాయరుక్మిణవరై నిర్మలమాన హృదయత్తిరేవైత్తు విస్తృతియిన్టై
నిరస్తరమబ్జళాశాసనమ్ పణ్ణువో మెన్దిటతు.

అడళాళప్పెరుమా శెప్పెరుమానార్ ఆరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

కాశినియోర్ తామ్ వాళ్ళు కలియుక్త వస్త్రవస్త్రతిత్తు,
ఆళిరియప్పానతనాలరుమత్తై నూల్ విరిత్తానై,
తేళికనై ప్పరాజ్ఞుశనై త్తికట్టే నకుళత్తారానై,
మాశడై యామనత్తువై త్తుమటవామల్ వాళ్ళ త్తుతుమే.

అర్థము.—కాశినియోర్ తామ్ - భూలోకమందున్నవారు, వాళ్ళు - ఉజ్జీవించు
నట్లు, కలియుక్తత్రే - కలియుగమందు, వస్త్ర-(పరమపదమునుండి) వచ్చి, ఉత్తిత్తు - ఆవ
తరించి, ఆళిరియప్పా అతనాల్ - ఆళిరియప్పా ఆనెడు ఛన్దస్సుచేత, అరు - తెలిసికొ
నుటకళకృపైన, మత్తై నూల్ - వేదకాస్త్రమును, విరిత్తానై - విస్తరింపఁజేసినవారును,
తేళికనై - ఆచార్యులును, తికట్టే - విలసిల్లుచున్న, వకుళత్తారానై - పొగడమాలను గల
వారునైన, పరాజ్ఞుశనై - నమ్మాళ్వార్లను, మాశు అడైయా - అహంకారమమకార
రూపదోషములేని, మనత్తు - మనస్సునందు, వైత్తు - ఉంచి, మటవామల్-మఱువకుండ,
వాళ్ళత్తుతుమే - మబ్జళాశాసనము చేసెదము.

తాత్పర్యము.—అజ్ఞానలైన మనుష్యులుకూడ నుజ్జీవించునట్లు, పాపభూయివృ
ద్ధి మైన కలియుగమందవతరించి వేదార్థములను తిరువాళిరియమనెడు ప్రబంధముఖముగఁ
బ్రకాశింపించిన ఆచార్యులై, వకుళమాటలబ్బుతులైన నమ్మాళ్వార్లను, మననిర్మలా
స్తకరణమందు ధ్యానించి యెల్లప్పుడును మంగళాశాసనము చేయుదమురండు అని జను
లను బిలుచుచున్నారు.

వ్యా.—(కాశినియోర్ తామ్ వాళ్ళు) కణ్ణతుక్కుమేల్ ఒన్ఱు తియాతభూమియలు
జ్ఞాన మనుష్యుర్ ఉజ్జీవిక్కు (కలియుక్తవస్త్రతిత్తు) (౧) “కతాపునస్థిపారతాభిభూతే -

భక్తాత్మనా-సఉద్భభూవ" ఎన్నిజపడియే జ్ఞానత్తుక్కు అడైవిల్లాత కలికాలత్తిరే యుగవర్ణ
క్రమావతార మెన్నులామ్మడి అట్లవార్ అవతరి త్తరుళినారాయన్లు. (వస్తుతిత్తు) లొకా
స్తరత్తిరే నిన్దుమ్ ఇక్కేవన్దు ఉత్తిత్తారెన్నుమతు తోన్ ద్రికిఱు. (౧) "మున్నే వస్తుతిత్తు"
ఎన్నుమాపోలే (౨) *వకుళభూవణభాస్కరోదయమితే. మేలే "వకుళత్తారానై" ఎన్నితే
యిరుక్కిఱు.

అవతరిత్తు చెయ్తకార్యమిన్న తెన్నిఱుమేల్ (ఆళిరియప్పావతనార్ అరు
మత్తెనూల్ విరిత్తానై) ఎన్దు. తమిళుక్కు అనేకమపాక్కో ఉజ్జాయిరుక్కువుమ్ ఆళి
రియప్పావారేయాయ్లు తిరువాళిరియమ్ తెయ్తరుళినతు. అరుమత్తెనూల్ విరిక్కై
యావతు. ఆరియవేవమాకిఱు కాస్తైత్తై విస్తృతమాక్కి అతువేనిరూపకమామ్మడియాన
వరై. అరుమత్తెనూలై (౩) *వర్ణయిత్త నూలాక్కినవరై. (తేళికనైప్ప రాజుళనై) వేదార్థదర్శి
యాన పరాజ్ఞుళ దేళికనై. (తిక్కన్ వకుళత్తారానై) విళక్కానిట్టిఱుతిరుమకిత్తే మాలైయ్విరు
మార్పిలేయ్మడైయనరై. (౪) *తడైవత్తారానై" ఎన్నుమాపోలే (౫) "తామమకుళేవోవకు
ళమా" ఎన్నుక్కడవతిత్తే.

(మాళడైయామనత్తువైత్తు) (౬) "మాళన్ ద్రిగ్ మనత్తుళానై" ఎన్దుమ్, (౭) "తెళిన్దు
వెళిన్దుయకమిక్కీయా తే" ఎన్దుమ్ నిర్లమానమనస్సిలేవైత్తు (౮) "వణ్ కురుక్కోనారు
మనమ్మడైకుడివీన్ ద్రిరుదార" ఎన్నుమ్మడి సహృదయమాకవైత్తు. పరమహంసరాక్షయాలే
మానసపద్మాసనతేయితే యిరుప్పతు. (వకుళత్తారానై) మాళడైయామనత్తువైత్తు (౯) "నా
టక్కుమత్తే మకిత్తే మాలైమార్వనక మాణ్ శడకోపణ్" ఎన్నుమ్మడియాన అట్లవారై (౧౦)
"శడకోపనైచ్చి నైయ్మళే పెయ్తట్టి నైయ్మ పెరియనశీర" ఎన్నుమ్మడి కుభాత్ర
యమాక భావిత్తు భక్తిపణ్ణివైత్తు.

(మఱవామల్ వాళ్లత్తుకుమ్) విస్తృతియిన్దిక్కే ఇవ్విరుప్పుక్కు నిరస్తరమ్మజ్జళా
శాసనమ్ పణ్ణువోమ్. అవరుమ్ (౧౧) "ఉళ్ళి తోఱూళ్ళియోమాతు వాళ్ళియవెన్దుయామ్
తోళువినైయ్మళోల్" ఎన్దూరితే. ఇత్తార - అట్లవార్ దివ్యమజ్జళేవిగ్రహమే కుభా
త్రయమెన్నుమ్ తైయమ్ మజ్జళాశాసన విషయమెన్నుమ్ తైయమ్ కొల్లిన్ ద్రియన్ ద్రియన్.

తిరువాళిరియ త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ మున్ ద్రియన్.

వెల్లైలోకిమ్జీయర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

(౧) ఉపదేశరత్తనమాలై-౧.

(౨) శఱకోపాష్టకమ్.

(౩) తిరువాయ్-౪౫-౧౦.

(౪)

(౫)

(౬) తిరుమాలై-౨౨.

(౭) తిరువాయ్-౧-౪.

(౮)

(౯) తిరువాయ్-౪-౧౦-౧౧.

(౧౦) ఇరామానుజనూ-౧౮.

(౧౧) తిరువాళి-౪.

శ్రీ.

అథ్వాన్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్బితై యరులిచ్చెయ్ త
తిరువాళిరియ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.

తిరువిరుత్తతిల్, సర్వేశ్వరనుడైయ స్వరూపరూపగుణ వి
భూతికళైక్కాట్టిక్కొడుక్కణ్ణు, అవనుడైయ నిత్యవిభూతియోగ
తైయుమలీళావిభూతియోగ తైయుమనుసన్దిత్తు, కి(అన్ద)నిత్యవిభూతియి
లుళ్ళార్ నిరతిశయానుభవమే యాత్రైయాయరుక్కిఅపడిమైయుమ్,
అతుణ్డఱుక్కైక్కిడాసరిగ్యతైయుడైయ రాయరుక్కిఅపడిమైయుమ్,
ఇవ్వరుకుళ్ళార్ కర్తవరతన్ద్రాయ్, ఇతిరవిషయజ్జలిలే ప్రవణరాయ్,
తణ్ణితానదేహయాత్రైయే భోగమాయరుక్కిఅపడిమైయు మనుస

§ కుణ్డలితపదమ్ క్యాచిత్కమ్.

స్థిత్తు. భా) తాక్కలిలేళిలర్ డివిక్క. ఒరువ కుత్తై యడివిక్కప్పుక్కాల్, తాకుత్తైయై యనుసస్థిత్తు వెఱుక్కుమాపోలే, సర్వేశ్వరనోడొక్క నిత్యానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవర్ కళోడొక్క త్తమక్కు ప్రాప్తియుణ్డా యరు క్కచ్చెయ్ తే, తామ్ ఆత్తైయిత్తినిరుక్కిఱపడియైయు మనుసస్థిత్తు, “ఇతుక్కడిదేహ సమ్మనమ్” ఎన్ఱుచార్ త్తు, ఇత్తైక్కట్టిత్తుక్కొళ్ళలామ్ ఎత్తి తమ్మక్కలాన్ఱుమ్ కాగామల్, ఇన్ఱ ప్రకృతిప్రాకృతజళోపై సమ్మనన్ఱై యఱుత్తు త్తర వేణుమ్” ఎన్ఱు అవన్ఱురువడికళితే తమ్మడై యదన్ఱైయై విణ్ణిప్పమ్ శెయ్ తార్.

ఇతు పిన్ఱై, ముతత్పాట్టుక్కు క్కరు త్తన్ఱోవెన్నిల్; ముతలి లేయుమ్ ఇప్పాశురత్తై యరుళిచ్చెయ్ తు, ముడివిలేయుమ్ (౧) “అఱున్దార్ పిఱప్పామ్ పొల్లావరువినై” ఎన్ఱు, ఉపక్రమోపసంహారజళో ఏక రూపమాయరుక్తైయాలే-ఇప్పబన్ఱుత్తుక్కు త్తాత్పర్యమతువే. తామ్ నిన్ఱై తపోతే తమ్మడైయ న పేషితమ్ కిడై యామైయాలే పిఱన్ఱవార్ తామైయై ఆవిష్కరిత్తపడి నదువిల్ పాట్టుక్కళడైయ. సర్వేశ్వరనుక్కు ఇవర పేషితమ్ శడక్కనచ్చెయ్యిపో కాతు; అతుక్కడి-శరతల్ప త్రిలేకడన్ఱభీష్టరైక్కొణ్ణు నాట్టుక్కు చ్చిఱితు వెళిచ్చిఱవైప్పణ్ణిక్కొడు త్తాత్పోలే, ఇవరైయిదువిత్తు చ్చిల్లబన్ఱజళైప్రవర్తిప్పిత్తు సంసారత్తై త్తిరు త్తనిన్ఱై త్తవనాకైయాలే. ఇజ్జేవై క్కలామ్బడియల్ల ఇవరుడైయ త్వరై. “ఇవర్ తామ్ నిర్బన్ఱమ్ పణ్ణుకిఱుమ్ అవ్వరుకేపోయ్ నమ్మడై యగుణానుభవమ్ పణ్ణుకైక్కాకవిత్తే, ఇవై తన్ఱై (ఇజ్జే) అనుభవిప్పి ప్పోమెన్ఱు పార్ త్తు, త్తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళై కాట్టిక్కొడుక్క, దేహ త్తన్నుడైయ త్తెన్ఱైయైయనుసస్థిప్పతఱుమున్ఱు ౧ కాట్టిక్కొడు త్తత్తు ఇవై యేయాకిలుమ్, “అవ్వరుకేపో యనుభవిప్ప

(౧) తిరువిరుత్తమ్-౧౦౦.

౪ కుణ్డలితపదమ్ క్వాచిత్కమ్.

౧ (పా) కాట్టిక్కొడు త్తన్ఱైయేయాకిలుమ్.

తుమ్ ఓరనుభవములు" ఎన్నుతోబోతవడి ఒరువై శద్యతైప్పిటిప్పిక్క, అవన్ శ్రీలే అన్యపర రాయనుభవిక్కితార్. స్వరూపరూపగుణజ్ఞునితో అడైపు; స్వరూప తైవిట్టు రూప త్రిలేయిట్టిన్దు అనుభవిక్కవేణుమెన్నితా రాయబోలు; తామ్ తువక్కుణ్డిరుప్పతు మితిలేయాకై యాలే. ఇనిఇవ్వ న్నుతానోకోడునేరే యనుభవిక్కవొణ్ణాతవడి ముకత్తిలే అలైయె ట్టికై యాలే కిణ్ణకత్తిలేయిట్టివార్ మితప్పక్కొణ్ణిట్టియుమాపోలే, "ఉప మానముఖత్తాలేయిట్టిన్దునుభవిక్కవేణుమ్" ఎన్దుపార్ త్తార్, సర్వథా సామ్యమిల్లాతతోరువన్దువాకై యాలే భగవద్విషయత్తుక్కు ఉపమాన మాకచ్చొల్లలావతుతానిలై, ఆనాలుమ్. అల్పసామ్యముళ్ళతోవైప్పోదే యిట్టియవేణుమితే; ఒరుమరకతగిరియైయాయబోలు ఉపమానమాక చొల్లుకిటతు, అతిన్బక్కల్ నేర్కోడునేరే కొళ్ళలావతోన్దిల్లామై యాలే అతుతనై శిక్షిత్తుక్కొణ్ణిట్టికితార్. స్వరూప తైవిట్టు రూప తై ప్పోదేనవోపాతి రూపన్దనై యుమ్విట్టు ఉపమాన త్రిలేయిట్టిన్దు, అతు తనక్కుఒప్పనై తేడి యెడుత్తుప్పేళుకితార్.

శ్లోకం మాముకిలుడుత్తుమిక్క శెఱ్ఱుడర్
ప్పరితిళూడి, అఱ్ఱుడర్ మతియమ్ పూణ్ణు,
పలశుడర్ శ్రీపునైన్దుపవళచ్చెవ్వామ్,
తిక్కనశుమ్ శోతిమరతకక్కున్దమ్,
కడలోకై మిశై క్కణ్ణాశరత్తుపోల్,
వీతకవాడై ముడిపూణ్ ముతలా,
మేతకుపల్ కలనణ్దు, శోతి
వాయపుమ్ కణ్ణపుమ్ శివప్ప, మీతిట్టు
ప్పచ్చై మేనిమికప్పకై ప్పు,
నచ్చువిన్దై క్కవర్ తలైయరవినమలియేటి,

తిరువాళిరియమ్, ౧-పా, శెక్కర్.

ఎటికడల్ నడువుళితిరుయాలమర్ న్దు,
శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్,
తెయ్ వక్కుఱ్ఱాళ్ళ కై తొళిక్కిడన్దు,
తామరై మున్దితని పెరునాయక,
మూవులకళన్ద శేవడియోయే.

అర్థము.—శెక్కర్ - ఎఱ్ఱని, మా - గొప్ప, ముకిల్ - మేఘమును, ఉడుత్తు - నడుమునంగు కట్టుకొని, మిక్కు - మిక్కిలి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, శుడర్ - తేజస్సుగల, పరితి - సూర్యుని, శూడి - ముడుచుకొని, ఆమ్ - అందమైన (చల్లనైన), శుడర్ - కాన్తిగల, మలియమ్ చప్పుని, పూణ్ణు - ధరించి, పల - ఆనేకములైన, శుడర్ - (నక్షత్రాది) తేజస్సులను, పునైన్దు - ధరించి, పవళమ్ - పగడమువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - ప్రదేశములుగలదై, తిక్కల్ - విలసిల్లుచున్న, పశుమ్ శోతి - ఆకు పచ్చవర్ణముగలదైన, మరతకమ్మన్దుమ్ - మరకతమణిమయమైన పర్వతము, కడలోన్ - సముద్రమున కధిపతియైన వరుణునియొక్క, కైమితై - చేతనినొడ, కణ్ణుళర్వతుపోల్ - నిద్రించునట్లు, పీతకవాడై - పీతామృతము, ముడి - కిరిటము. పూణ్ - కంఠి, ముతలా - (ఇవి) మొదలైన, మే - ఆమరి, తకు - తగియున్న, పల్కలన్ - ఆనేకాభరణములను, అణిన్దు - అలఙ్ఘరించికొని, శోతి - ఉజ్జ్వలమైన, వాయవుమ్ - అధరమును, కణ్ణువుమ్ - నేత్రములును, శివప్ప - ఎఱ్ఱనైయుండునట్లును, మిత్తిట్టు - పైపడి, పచ్చెప్పేని - ఆకు పచ్చవర్ణము, పక్కెప్ప - స్పర్ధచేయునట్లును, నచ్చు - (శత్రువులకు) విషమైన, వినై - వ్యాపారములు కలవాడును, కవర్ - అధోముఖముగనున్న, తరై - శిరస్సులు కలవాడునైన, అరవు - అదిశేషుడనైడి, అమళి - శయ్యమీడ, ఏటి - ఎక్కి, ఎటి - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ నడువుళ్ - సముద్రముయొక్కనడుము, అతిరుయిల్ - జగద్రక్షణ చిన్తయనెడు యోగనిద్రను, అమర్ న్దు - అమరి (పొది), శివన్ - రుద్రుడు, అయన్ - బ్రహ్మ, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడు, ఇవర్ ముతల్ - వీరు మొదలైన, అనైత్తోర్ - సకలమైన, తెయ్ వమ్ - దేవతలయొక్క, కుళ్లాళ్ళో - సమూహములు, కైతొళి - సేవించునట్లు, కిడన్దు - సప్తభింబినవాడవై, తామరై ఉన్ది - నాభీకమలము కలవాడవై, తని - అద్వితీయుడవై, పెరు-సర్వాధికుడవైన, నాణుక! - ఓ! స్వామీ! మూవులకు-మూడులోకములను, అశన్ద - కొలిచిన, శే-సుందరములైన, అడియోయే! - శ్రీపాదములు కలవాడా! ౧,

తాత్పర్యము.— అవతారిక.— తిరువిరు త్తమందు, సర్వేశ్వరుని సాక్షాత్కరించి యనుభవించువలయునని యాశించిన యాత్మాన్లు మనోరథము పూర్ణముగునట్లు సర్వేశ్వ

రుండు తనస్వరూపరూపగుణవిభాతులను ఆహ్వానించుట బ్రహ్మశింపజేయ నాదివ్యమంగళ విగ్రహమును నేవించి యనుభవించి పరవశులై తామనుభవించిన ప్రకారమును ప్రసాదించుచున్నారు.

తనతిరుమేనుసేందుఁ బవ్వలించిన నీయొక్క సౌందర్యము నేకాగ్రచిత్తుడై యన పరతమనుభవించుచున్న ఆదిశేషుడ నెడి శయ్యమీఁదఁ బవ్వలించి, నీవు సృజించిన జగత్తును బాధించిన మధుకైటభాద్యసురులను సంహరించి, ఇంకను జగద్రక్షణోపాయ చింతచేయుచు, సకలజగత్కారణుడవైన నిన్నాశ్రయించి తమకొఱతలను దీర్చుకొనుటకై బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సకలదేవతలు నాశ్రయించునట్లు క్షీరాబ్ధిలోఁ బవ్వలించిన అద్వితీయుడవై, ఆపరిచ్ఛిన్న వైభవుడవై, నిన్నుబొంది యాశ్రయింపనివారుగూడ నీయొక్క శ్రీపాదస్పర్శముచే నుజ్జీవించునట్లు త్రివిక్రముడై సకలలోకములను గొలిచిన సులభుడవైన ఓ! స్వామీ! స్ఫురత్కీర్తీటాడ్గదహరకణ్డికాపీతామ్బరాద్యనేక దివ్యాలక్ష్మీరాలజ్యోతుడవై, ఆత్యుజ్జ్వలమైన పగడమువంటి అధరము, నేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవములకలవాడవై, ఆదివ్యావయవ దివ్యాభరణ శోభనణంపలయునని స్పర్థచేయునట్లు అంతట వ్యాపించిన శ్యామవర్ణముకలవాడవైన నీయొక్క దివ్యవిగ్రహము, ఎఱ్ఱనిమేఘములచే నావరింపబడిన నితమ్బప్రదేశములను, చంద్రసూర్యులను ధరించిన శిఖరములను, ఎఱ్ఱనిపగడపుతీరగులుగల ఆయాప్రదేశములనుగలదై, సముద్రమధ్యమందమరియున్న మరకత మణిమయ పర్వతమువలె నామందఱకనుఁగొడుచున్నది.

న్యాయా—అన.—ముతత్వాట్టు. (శ్లోకర్ మాముకిలుడుత్తు)
అనై కణ్డార్ “అనై అనై” ఎన్ను చూపులే అనుభవజనితప్రీతి ఉళ్ళ
డణ్డామైయాలే యేత్తుకితార్.

(శ్లోకర్ మాముకిలుడుత్తు) శ్యామమాననిలత్తున్నుప్పరభాగమాన శివస్వైయుడైతాయ్, కొడుక్కుమ్ కొయ్ శకముమ్వై త్తుడుక్కులామ్బడియాన అళవై యుడైతాయ్, సౌకుమార్యత్తుక్కుచ్చేర్ న్దుకుళిర్ నిరుక్కి అ ముక్కిలై అరైయిలేపూత్తాత్పోలే యుడుత్తు. (మిక్క శెళ్ళు డర్ పరితిశూడి) (౧) “దివిసూర్యసహస్రస్యభవేద్యుగపదుద్భితా” ఎన్దు కొల్లకిటనడియే “సహస్రకరణా” ఎన్దుత్పోలే ఒరుసశ్చైయుణ్డతే అది

త్యనుక్కు; ఆప్పడిపరిచ్చిన్న కిరణనన్దిక్కే అనేకమాయరమ్ కిరణజ్జ
 యుడైయానారు ఆదిత్యవస్తుతిత్తాత్పొలేయాయ్, తిరువభిషే
 కమిరుప్పతు. మికవుమ్ శివనిరుస్తుళ్ళ కిరణజ్జభుళ్ళురిధియెచ్చుడి.
 (ఆళ్ళాడర్ మలియమ్ పూణ్ణ) తన్నుడైయ స్వాభావికమాయరుస్తుళ్ళ
 ప్రతాపత్తాలే ఒరువర్ కుమ్ కిట్టవొణ్ణాతపడియరుక్కిఱ ఆదిత్యనై
 ప్పొలన్దిక్కే, శీతలమాన కిరణజ్జలై యుడైయనాయ్, కుత్తైతల్, నిత్తై
 తల్, మఱువుణ్ణాతలిన్దిక్కే, వైత్తకన్ వాక్కాతే కణ్ణుకొణ్ణిరుక్కువేణ్ణ
 మ్మడియాన వ్వుడైయ యుడైయ చన్ద్రునై పూణ్ణ. (పలశుడర్ పునైన్దు) పల
 నకుత్రాదికలై యుమ్ పూణ్ణ. (పవళచ్చెవ్వాయ్) పవళమాకియ వాయై
 యుముడైతాయ్. ఉపమేయ త్తిల్ వన్దాల్. పవళమ్బాలే శివస్తాధర డై
 యుడైయనాయ్ ఎన్టాకిఱతు; ఇఱు, పవళమ్బాలే శివస్త ఇడజ్జలై యుడై
 తాయ్ ఎన్టాకిఱతు. (తిక్కల్ పశుమ్ శొతిమరతకకున్దమ్ కడల్ కైమి
 శైక్కణ్ణాళర్ వతుపోల్) తనక్కి-వ్వురుకుళ్ళవై యెల్లామ్ కీఠొమ్మడిమ్మకై
 త్తుడజ్జలమా కానిన్దుళ్ళ శ్యామమానతేజస్సై యుడైతైన మరకతగిరి
 యానతు, కడలుక్కుధిపతియాన వరుణుడైయ తిరైక్కైయిలే కణ్ణ
 ళర్ వతుపోల్. “శాయవతుపోల్” ఎన్న వమైన్దిరుక్కు ఉపమాన త్తిలుమ్
 కూళి ఆడరాతిశయత్తాలే “కణ్ణాళర్వతుపోల్” ఎన్గితార్. తిరుమలైన
 మ్మి, ఎమ్మెరుమానారుక్కు ఒరువరై యుడైయాళమ్ శొల్లుకిఱవిడ త్తిలే,
 “పొన్నా లేతోడుపణ్ణినాల్ ఇడవొణ్ణాతపడియాన కాన్దైయుడైయరా
 యిరుక్కుమవరై యజిన్దురుళ్ళుకై యుడై?” ఎన్టారామ్.

(పీతక వాడై) “శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు” ఎన్గిఱతు. (ముడి) “మి
 క్కశెళ్ళాడర్ ప్పరితిహుడి” ఎన్గిఱతు. (పూణ్) “అళ్ళుడ ర్తతియమ్ పూ
 ణ్ణ” ఎన్గిఱతు. ఇవై తొడక్కమాన. (మేతకుపల్ కలనణిన్దు) “పలశుడర్
 పునైన్దు” ఎన్గిఱత్తై. (మేతకు) స్వయాపమెన్నుమ్మడియా యిరుక్కు. మేవి
 త్రకుతియానవెన్దుమామ్. కీఠ్ చొన్నవై ముతలాక తనక్కు త్రకుతియా

యరుస్తుశ్చపలవాభరణజ్జలే యుమణిస్తు. అవవిభూతియైప్పరిచ్చేదిక్కి-
లుమ్ పరిచ్చేదిక్కిప్పాపాతాయరుక్కై. భాష్యకారర్ అసకకీభూషణ
జ్జలే యరుళిచ్చేయతు, పిన్నెయుమ్ అదిశబ్దతాలే తలైక్కట్టుమా
పోలే, “సంజ్ఞాన్” ఎనుతలైక్కట్టుకితార్. (౧) “నూపురాద్యపరిమితది
వ్యభూషణ” స్మరితే. (శోతివాయువుమకణ్ణువుమశివప్ప) దృష్టాన్తతిలే
ఒత్తైచ్చొల్లి, ఇగ్గయిరజ్జైచ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్; అతుక్కా కవిత్తేశివన్ద
ఇదజ్జళివ్వుతు. (మీతిట్టు) కిథ్ చొచ్చన్న వత్తూలుమ్ అవత్తై నరుక్కుకి
తన్నాలుమ్ ఒత్తై యొస్తుస్థిర్నితు శ్యామమాననిటమ్ మికవుముజ్జ్వల
మాక. అవత్తైయడైయనెరుక్క ఉళ్ళేయిట్టుక్కొళ్ళ ప్పార్ప్పతాన
వత్తైయుమభీత్తుప్రసరిక్క.

(సచ్చువినై) (౨) “వాయస్థమతుకైడపరుమ్వయిటురుకిమాణ్డార్”
ఎన్నిటపడియే తనియిడత్తిలుమ్ ఎతిరికళాయవరువారుమ్ ముడియూ
మృడియాన సచ్చుత్తొట్టిలై యుడైతాయరుక్కై. (కవర్తలై) పల
తలైకలైయుడైతాయ. స్వస్వర్కతాలే పడైత్తెట్టుమామ్. ప్రజై
యెమడియిలేవైత్తిరుక్కుమ్తాయైప్పోలే. పెరియపెరుమాలై మడియిలే
వైత్తిరుక్కుమ్తాయ్తానామ్. అసన్దాత్తవా, తిరుక్కోట్టియూరుక్కు
నడన్దవిడత్తిలే భట్టైక్కణ్ణు, అవర్ తిరుమేనియిలే యప్పడిశెయ్తా
నామ్; “అణ్ణాళుక్కుమున్దుటవారుపిళ్ళైయుణ్డాయ్ అవనైయిక్క,
“అజ్జనేశెయ్యవాణ్ణాతు, ఇన్దజీవిక్కవేణుమ్” ఎన్దు. ఎమ్మెరుమానార్,
పెరియపిరాట్టియూరుక్కునీరాట్టై, మజ్జణీర్ కుడిత్తప్పిళ్ళై యాకపళర్క్క
వేణుమ్” ఎన్దు కాట్టిక్కొడుత్తరుళినారాయిన్ భట్టై; అన్దవాసనై
యాలే “పెరియపిరాట్టియార్తక్క” ఎన్దు కాణ్ భట్టై అన్దనాత్
వాణ్ శొల్లువతు. (అరవిసమలియేటి) నాన్దమ్, కుళిర్ త్తి, మెన్దైకలై

† (పా) గుణజ్జై. (౧) గద్యత్రయమ్. (౨) మాన్దావతిరువనాతి-౨, ౬.

‡ భట్టై ఎన్దపదమ్ ప్రాచీనకోశజ్ఞలిల్లై.

యుడైయనాన తిరువనన్దాన్ వానాకిఱ పడుక్కైయిలేయేటి. పడుక్కైయిలేయేఱుకిఱవిఱు తన్నేతాకవిరుక్కైయిలే, నమ్మెరుమాళాఱుకాల్ శివికైయై సాదరమాకప్పార్ త్తేటి యరుళున్మాపోలే. పెరియ ఆరవారత్తోడే యాయీదో న్నేటియరుళుపతు. అమలి - పడుక్కై.

(ఎటికడల్ నడుపుళో) స్వసన్నిధానతాలే యలై యేటికిఱకడలిలే. (అటితుఱులవర్ న్దు) అటివేవడివాక పుడైతైయిరున్దుళ్ళ నిదైయిలేపారున్ది. అల్లా తార్ కుముతల్ తన్ని లేబన్దుమ్ తోదోదోతేన్దొరుణ్డిరుక్కుమ్; చతురాదికరణజ్జళాలే పదార్థవర్చనమృణ్ణిప్పోతుపోక్కుమవర్ కళో, అక్కణ్ తన్నైయుమ్ శెమ్బులిత్తాల్ ఉల్పోడు పుఱ మ్మోడువాళియఱ ఇరుణ్డిరుక్కుమ్; ఇవన్దున్దిరుక్కణ్ శెమ్బులిత్తాల్ ప్రకాశముళ్ళేయుత్తైన్దిరుక్కుమ్ తన్నై. జగద్రక్షణచి నైవణ్ణతల్, ధ్యేయవస్తు తనక్కు పుఱుప్పిల్లమైయాలే స్వానుసన్ధానమృణ్ణతల్, తిరువనన్దాన్ వాన్దేలే శాయ్ న్దురుళినాల్ ఇరుక్కుమ్మడి. (శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్ తెయ్ వక్కుద్రాజ్జళోకై తొళి) నాట్టుక్కాశ్రయణీయరాక ప్రసిద్ధరానవర్ కళో తాజ్జళో భగ్నాభిమానరాయ్ త్రోద్రానిఱ్పర్ కళో. బ్రహ్మాదికళోతోడక్కమాక అనేకదేవతాసమూహమానతు తల్లిలిఱుమాపై ప్పొట్టు, శాయ్ న్దురుళిన ప్పడిలేతోద్రు ఎఱుత్తువాణ్డినిఱ్పర్ కళో.

ఇవర్ కలిప్పడి తోద్రానిన్దాల్ అవ్ శెయ్ వతేన్దొన్దిల్; (కిడన్దు) కడలిలేయిన్దొన్దుక్కుత్తిరళోకళో వికృతమాజ్జాట్టిల్ అక్కడలుక్కొరువాళిపిఱవతిత్తో, ఏకరూపమాక చ్చాయ్ న్దురుళుమాయీద్రు; 'శిలర్ తోద్రానిఱ్పర్ కిడన్దోమ్' ఎన్దిఱ తాఱుక్కుమ్ పిఱవతాయీద్రు ఐశ్వర్యచ్చెరుక్కాలే. ఇవర్ క్కిరణ్ణమ్ స్వరూపాన్ద్రతమాయీద్రు. (తామరై యున్ది) నకలజగదుత్పత్తికారణమానతిరునాభికమలత్తైయుడై

యనాయ్. ఇప్పడి యిరుప్పారప్పరుకా రేనుముడ్డోవెన్నిల్. (తనిప్పెరునాయక) ఇత్తాల్-అప్పరుకిల్లై యెన్నుమిడతై చొచ్చెట్టికీఱు. అప్పరుకిల్లైయాకిల్ తన్నోడొక్కచొల్లలావారుడ్డోవెన్నిల్; (తని) అద్వితీయనాయక. పుఱుప్పేయుమశిలరై నాయకరాక చొల్లక్కడవతు, †అతు బొపచారికమ్. (౧) 'రుద్రంసమాశ్రితాదేవాకిరుద్రోబ్రహ్మణమాశ్రితః | బ్రహ్మణామాశ్రితోరాజన్నాహంకళిదుపాశ్రితః' ఎన్డాటోలే ఆపేక్షికమాన విశ్వర్యతైయుడైయరాయితే ఇవర్కళిరుప్పతు. ఇప్పరుకుళ్ళార్క్కెల్లామ్ తా నిర్వాహకనాయరుక్కిఱవోపాతి, తనక్కవ్యరుకొరునిర్వాహకనైయుడైయ నల్లాత అద్వితీయపరచేవతై. నిమిత్తోపాదాన సహకారికళుమ్తానేయై. (మూవులకళిన్ద) తన్నక్కల్ వన్దనుభవిక్కమాట్టాతార్క్కు అవర్కళిరున్దవిడత్తిలేశెన్దనుభవిప్పిక్కుమ్. (శేపడియోయే) ఇల్లున్దవిల్లువై మీట్టురక్షియాతే ఘాతకనానానేయాకిలుమ్, విడవొణ్ణాతపడియాయ్దు తిరువడికళిభోగ్యతైయిరుక్కిఱపడి. కణ్ణభీవర్ద్రుప్పక్కైయుమ్, గుణజ్జలైయుమ్, వేణ్డప్పాట్టైయుమనుభవిత్తార్.

అరుమ్మదవిళక్కమ్.

ప్రవేశే, సంసారత్తిలే రువియల్లి వివర్క్కు చేసాసంబన్దతై ఆతా తిరుప్పావెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కీతార్ (సంసారతై) ఇత్తాది.

మతతాట్టు.—(శెక్కర్) అనుభవిక్కితారాకిల్ నేరొడునేర అనుభవియమల్ ద్విష్టాన్దముఖేన అనుభవిప్పావెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కీతార్ (మున్దఱుదప్పాన్ద) ఇత్తాది. తిరుప్పీతామ్మరత్తుక్కు చ్చివప్పొల్లుకై యెట్టియ మేఘసామ్యమ్ శొల్లువా

† అతువన్దపదమక్వాచిత్కమ్.

(౧) విష్ణుధర్మమ్

ఈయరుమ్మదము ఈపెరియవాచ్చప్పిల్లై వ్యాఖ్యానమునకరుమ్మదము కాదు. ఇది ఏవ్యాఖ్యానమునకరుమ్మదమో, అటువంటి వేటొక వ్యాఖ్యానము దొఱకలేదు. అయినను ఎవరికైనను ఈయరుమ్మదమునకు అనుగుణమైన వ్యాఖ్యానము చిక్కినయెడల వారికి ఈయరుమ్మదముపయోగపడునని ఇచ్చటచేర్చి అచ్చువేయఁబడినది.

నెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముకిల్) ఇత్యాది. “పరితి” ఆదిత్యన్. శివస్తతిరు
 పభిషేకత్తుక్కు మధ్యాహ్న ఆదిత్యనై దృష్టవత్తుమ్ కొల్లామావెన్న అరుళిచ్చెయ్ కి
 తార్ (బాలసూర్యసుక్కు) ఇత్యాది. (మేతకు) మే - మేనిక్కు. తకు - తక్కిరు
 క్కైయాతల్. నావైక దేవేనామగ్రహణ మెన్నిఱన్యాయత్రాల్ “మే” ఎన్నిఱకు, మేని
 ఎన్నాయ్ అకు తక్కిరుక్కైయాతల్. “మే, ఎన్న మేన్నెయాయ్ మేమ్మడాతల్.
 (నచ్చువిన్న) వినైయెన్ఱు క్రియైయాయ్, నచ్చులే నలిక్కైయొచ్చుట్టుకిఱకు. పలతలైకళో
 వేణ్ణువా నెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఏత్తుక్కు) ఇత్యాది. ఇప్పడిప్పట్టవనై ఆశ్ర
 యియుళ్ళో శిష్ట క్రియాపదవిచ్చిక్కే యిరుప్పా నెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వినై
 యాల్) ఇత్యాది. ౧.

ఉలకుపడై త్తుణ్ణువెదై, అత్తైక్కల్
 శుడర్ పూన్దామరై శూడుతఱ్ఱు, అవావా
 రుయిరురుకియుక్కు, నేరియకాత
 లన్నిలిన్నీసేఱల్, అముత
 వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పవిట్టు, ఒరువోరు
 ట్కునైవోరనై క, తిరువొడుమరువియ
 వియత్తై, నూయాప్పెరువిఱలులక
 మూన్ఱి నొడునల్వొడువెఱినుమ్,
 కొళ్ళవైణ్ణుమో తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పే. ౨.

అర్థము. — ఉలకు - లోకములను, పడైత్తు - సృజించి, ఉణ్ణు - మ్రింగిన,
 ఎన్నె - నాకుస్వామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అత్తై - శబ్దించుచున్న, (వీరకడియములు
 గల), కత్తుల్ - తిరువడికళినియెడి, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, పూ-అందమైన, తామరై -
 తామరపువ్వునును, శూడుతఱ్ఱు - శిరస్సునధరించుకొనుటకైన, అవా-ఆశచేత, అర్ -
 పూర్ణమైన, ఉయిర్ - ఆత్మ, ఉరుక-కరగి, ఉక్కు - శిథిలమై, నేరియ-సంభవించిన,
 కాతల్ - భక్తియందలియు, అన్నిల్ - (పరమభక్తివల్లనైన) ప్రీత్యందలియు, ఇన్ఱు-
 సుఖముయొక్క, ఈ - భోగ్యతయందలి, తేఱల్ - వైలక్షణ్యమునెడి, అముతవెళ్ళ
 త్తానామ్ - అమృతప్రవాహమునందుమునిగియుండుటయనియెడి, శిఱప్ప-ఆధిక్యమును,
 విట్టు - విడిచి, ఒరు - ఒక (అల్పమైన), పారుట్టు - పురుషార్థమునకు, అనైవోర్ -

అల్లాడెడివారు, అతైక - అల్లాడెడిని. తిరువొడు - విశ్వరూపతోడ, మరువియ - అమరియన్న, ఇయత్తై - స్థితితోడను, చాయా - నశంపని, పెరు - అధికమైన, విటల్ - బలముతోడను, శీలకమ్మున్ది నొడు - మూడులూకములతోడను, సల్పీడు - విలక్షణపురుషార్థమైకమాక్షమును, పెటినుమ్ - లభించినను, తెళ్ళియోర్ - జ్ఞానవంతులయొక్క, కుటీప్ప - ఉద్దేశ్యము, కొళ్వతు - (వానిని) పొందుటకు, ఎట్టుమో? - తలచునా?.

౨.

తాత్పర్యము.-ఆవతారిక.-ఇట్లు, పరమవిలక్షణమైన సర్వేశ్వరుని సలక్షణమైన సర్వాంగ సౌందర్యమునందు పరభక్తి పరజ్ఞానపరమభక్తులను బరిపూర్ణముగఁ జేయుట సకలపురుషార్థములలో నగ్రగణ్యమని సాదించుచున్నాడు.

సకలచరాచరంబులను నద్వారకముగను నద్వారకముగను తనదివ్యసంకల్పముచే సృజించి, వానికి సంభవించెడి మహదాపత్తైన ప్రయమందుఁ దనగర్భమందుఁబెట్టికొని రక్షించెడి సర్వేశ్వరుని సర్వస్థాత్పరత్వమును, ఇట్లు పరాత్పరుఁడైయును తనపరత్వము నించుకొనను బాటించక హిమలయో నిహిమండలైన దాసునిగఁగూర్చించిన సౌలభ్యమును, అత్యుజ్జ్వలమై యాశ్రితరక్షణార్థముగ వీరకడియములనుధరించి కమల కుసుమమువలె సుకుమారమైన పదయుగ సౌకుమార్యంబును ననుసంధించి తద్గతచిత్తులై తత్పాదకమలంబులచే దమశిరంబునలంకరింపఁగోరి తత్త ణందె తదలాభముచే శిథిలహృదయులై ఆశోరిక పెరిగిపెరిగి పరభక్తియై పిమ్మట పరజ్ఞానమై తుదకు పరమభక్తియై తద్రసామృతసాగరమగునై సకలసాంసారిక సంతాపములను బోగొట్టుకొని మహదానందభరితులైయుండుటను విడిచి కొండబజ్జానులు ధర్మార్థకామమోక్షములలో నొకటినిబొంది యంతటఁ దృప్తిబొందుదురు; వారినివిడుపుండు; సారాసారవివేకచతురులైనజ్ఞానులు ఆపురుషార్థములు కష్టసాధ్యమనియు, వానిలోధర్మార్థకామములు అల్పస్థిరములనియు, కైవల్యము పరిచ్ఛిన్న సుఖకరమనియు, భగవత్ప్రీతికొదోషములులేకున్నను నీశరీరమతోబొందుట యసాధ్యమనియు వానినివిడిచి యాశరీరమందే యనుభవించఁదగినదై ఆపరిచ్ఛిన్నమై శాశ్వతమై మహాదానందకరమైన భక్తిరసమునే నిరంతరమనుభవించుచుండురు.

౩.

వ్యా.-అవ.-ఇరణ్డామ్బాట్టు.(౧)“ఆదిత్యవర్ణంతమస్కపరస్తాత్” ఎన్దుకొణ్ణోఁ అన్దధ్యేయమాకచ్చిల్లకిఱవవనుడై యవిగ్రహవైలక్షణ్యమ్ శొన్నార్ ముతత్పాట్టిల్. అన్దధ్యేయవస్తువికాపక్కల్ పిఱక్కుమ్+భక్తి తొడజ్జి ప్రాప్యాన్తగతచూయిరుక్కైయాలే తద్విషయభక్తియేయమై

(౧) పురుషసూక్తమ్. ౩ అన్దపిత్తుకావచిత్కమ్. శీ (పా) వస్తువినుడైయ.

యుమెన్గిటతు ఇరణ్ణామ్బుట్టిల్. ముతత్వాట్టిల్, వడివ్దుకుమ్, మేన్దై
యుమ్, నీరైయుమ్ శొల్లిత్తిల్; అవై కర్వజ్జానజ్జభుడై యస్థానేయాన్
నిజ్జు, అనన్తరమ్ పిఱక్కుమ్ పరభక్తివరజ్జానవరమభక్తికలైప్పెటుమ్
పేత్తిల్ కుచ్చరుకిల్లాత ప్రాప్యజ్జళెన్గితార్. జ్ఞానకర్వజ్జనినుడై యస్థాన
త్తిల్, అవనుడై యవడివ్దుకుమ్ మేన్దైయుమ్ నీరైయుమాక, అనన్తరమ్
పిఱక్కుమ్ పరభక్త్యానికలై యితే ఉద్దేశ్యమాకచ్చొల్లిత్తిల్; అనజ్ఞాన
కర్వజ్జనినుడై యస్థానత్తిలే నిఱ్ఱిఱవత్తిల్ యనుభాషిక్కితార్. (ఉల
కుపడైత్తుణ్వెన్దై యతైక్కల్ శుడర్ పూన్దామరై) ఎన్గిటవివ్వళిలే.

(ఉలకుపడైత్తుణ) (౧) “బహుస్యామ్” ఎన్గిట సజ్కల్పమా
త్రతాలే స్వవ్యతిరక్తసమస్తవస్తుకలై యుముణ్డాక్కి, ఉణ్డానవివత్తిల్
క్కు ప్రళయాపత్తువర, ఇవత్తిల్ యెడై యవయిత్తిల్ లేవైత్తు, రక్షిత్తు
ప్పణ్ణిన వ్యాపారతాలే కణ్ణభివత్తిల్ మేన్దై శొల్లికిటతు. (ఎన్దై) స్వామి
త్వేపయుక్తమానమేన్దై యెడై యనాయున్దవైత్తు, ఎత్తనై నేనున్
తన్నై త్తానినై త్తిరున్దపడియాలే, తన్నై విషయాకరి త్రవత్తాల్ వన్ద నీరై
శొల్లికితార్. “మూపులః శన్ద” ఇతినుడై యవెల్లెతామాకనినై త్తిరు
క్కితార్. (అతైక్కలిత్తాది) ధ్వనియానిష్ఠుళ్ళ పీరక్కలై యుడై
త్తాయ్ అత్యుజ్జ్వలమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాయురుక్కిట తిరువడి
కలై, ఇత్తాల్-అమ్మకు శొల్లికిటతు. (తామరై శూడుతఱ్కు) తామరై పోలే
యిరుక్కిట తిరువడికళెన్దవాతే (౨) “కదాపునః” ఎన్నవేణ్డియిరుక్కు
మితే. (శూడుతఱ్కు వావారుయిర్) అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తై అను
సన్ధిత్తాల్ అవన్బక్కల్ రుచిపణ్ణియల్లతు నిల్లానితేచేతన. (శూడుత
ఱ్కు వావారుయిర్) శూడుకైయిలే అవావియిరుక్కిట, ఆరుయిర్-అత్తై

ప్పడుకిఱత్త వస్తు. (ఉరుకియుక్క) ఆత్తలైయిల్ వైలక్ష్యత్తై యను సన్నితవాతో అచ్చేద్యమాన ఆత్తవస్తు, ద్రవద్రవ్యమాయ్, ఓరవయవి యాక్కి కాణవొణ్ణాతపడియుకు త్తతాయ్దు.

(నేరియకాతల్) అస్థివావానతు విలక్షణమాయరుప్పత్తురు సజ్జితైయుమ్ పిఱప్పిత్తతు; (౧) 'సక్లాత్పజ్జాయ తేకామః' అస్థ సజ్జన్దానో రుత్తైప్పిఱప్పిత్తతు. (౨) "ధ్రువానుస్తృతిః" ఇత్యాదికలైనినైక్కిఱతు. విషయమ్ గుణాధకవిషయమాకై యాలే అస్థ అన్నిలే ఓరిన్బుణ్ణ- ఇనియై; అత్తెన్బుట్టతు? అతుతానినితాయరుక్కుమితే. దుఃఖాత్తకమాన విషయత్తైప్పల్లీ వద్దతన్జిక్కి, (౩) 'సుసుఖంకర్తుమవ్యయమ్' ఎన్ని అపడియే స్తరవ్య విషయత్తినుడైయ రస్యత్తైయాలే ఇతుతానేరిసిక్కుమితే. అతుతానన్బలవెన్నిల్; (ఈన్ తేఱల్) అమృతసముద్రత్తిల్ కడైన్ద అమృతమ్బాలే భోగ్యమాయరుక్కుమ్ విషయత్తినుడైయ వైలక్ష్యత్తాలే. అతుతా (౪) 'అనన్దమయః' ఎన్ని విషయత్తైప్పల్లీపరుకై యాలే యెరురససాగరమాయరుక్కుమితే; విలక్షణవిషయమాకై యాలు మివనుడైయ రువియాలుమ్ ఒరుకడలిలే ఏకాకి విఘ్నాన్దాతోలే యరుక్కుమితే.

(అముతవెళ్ళత్తానామ్) ఇన్బువెళ్ళత్తిలే యుళనాకై యాకిఱ. (శిఱప్పవిట్టు) పరమభక్తియైయుడై యనాకై యాకిఱితే ఐశ్వర్యమ్; అత్తై విట్టు. (ఒరుపారుట్టు) ఇత్తైవిట్టాలినిప్పెనినైప్పతు ఇవ్వరుకేళిలవై యితే; అవై యాకిఱన - ధర్మార్థకామమోక్షబ్ధిత్పొల్లుకిఱవై యితే. అవ్దైయొన్దాకనినైత్తిం త అనాదరమ్తోన్ద ఒరుపదార్థమెన్జితార్. (అవై వోరళైక) అవై తానితుపోలే సులభమాయరాతు. యత్తిత్తు

న (పా) మజ్జితాయ్దు.

(౧) గీతె.౨-౬౨.

(౨) ఛాన్దోగ్యమ్-౭-౨౬.

(౩) గీతె.౬--౨.

(౪) తైత్తిరియమ్-అనన్ద-౫.

పైఱవేణ్ణుమతాయ్, పెన్ద్రగ్రాల్ ప్రయోజనమల్పమాయరుక్కుమ్.
అవన్ద్రుక్కాళైప్పడువారజ్జనే క్లేశప్పడుక. (౧) “క్లేశోధికతరస్తేషామ్”
ఎన్నిటపడియే. నిరూపితాల్ దురిఖాత్తకమెన్డాలుమ్ నాట్టిలే శిల
పురుషర్ కళ్ అవన్ద్రై పిరుమ్బానిన్దార్ కళేయెన్న; అతిపుకేడర్ పడి
యో నామ్ శొల్లుకిఱతు; బుద్ధిమాన్గలివన్ద్రైస్వీకరిప్ప తాకమనోరథిప్పా
ర్ కళో? (తిరువొడుఁగత్తాది) విశ్వర్యమ్ నిలైనిన్దు అతుతానే యావై
యాయరుప్పతు, ఇత్తాలుమ్ ఫలమిలైయితే భోక్తాపుక్కు శక్తివై కి
ల్యముణ్డాకిల్, అవనుమొగునాళు మొట్టియాతమిడుక్కైయుడైయనా
వతు, విశ్వర్యన్దాన్ చాదేశికిమావతన్దిక్కే త్రైలోక్యముమ్ విషయ
మావతు, ఇత్తోడే అడుత్త. (నల్వీడు పెఱినుమ్) నల్వీడెన్దు-ఉత్తమపురు
షార్ శై చొప్పిల్లుకైయాలే, నడువిల్ కైవల్యపురుషార్ శై చొప్పిల్
గ్రాకిఱతు. ఇతుతాన్ పెఱక్కడవతెన్దిరుక్కై యన్దిక్కే ఇతిలేతోళో
మాటుమ్బడియానాలుమ్. (కొళ్వైణ్ణుమో) ఇవైస్వీకరిక్కడవతాన
మనోరథసమయ త్తిలే తానుణ్డో? విశ్వర్యమ్ అన్ధిరమాకైయాలే కట్టి
యుణ్డుతు, అత్తలాభమ్ పరిచ్చిన్నమాకైయాలే కట్టియుణ్డుతు, భగవత్పు
రుషార్థమ్ అకైప్పట్టడడమ్బైయొట్టియ వేటోరుడమ్బుకొణ్ణు పోయను
భవిక్కుమతాకైయాలే కట్టియుణ్డుతు, అప్పుడమ్బాడే యిరుక్కుచ్చె
య్ తేపెఱక్కడవతాన పరభక్త్యాదికళోడివై “యొవ్వాతేనిఱ్కిఱ
విడమ్ విచారవిషయమో? ఆనాలుమ్ శిలపేర్ సనై యానిఱ్కిఱ్కార్ కళే
యెన్నిల్: (తెల్మియోర్ కుఱిప్ప-ఎణ్ణుమో) సారాసారవివేకమ్బణ్ణియ
రుప్పార్ క్కు మనోరథత్తుక్కువిషయమల్ల; సారాసారవివేకజ్జర్ నల్ల
తుక్కుమ్ తీయతుక్కుమ్ తామిట్టుప్పిఱ్దిరుప్పర్ కళ్. (౨) “సారాసార
వివేకజ్ఞాః గరియాంసః” (౩) “కూడుమాళై” ఇత్తాది.

(౧) గీతై-౧౨-౫.

(౨) పా) ఒవ్వాతెన్దు విడమ్.

(౩) వే-సం.

(౩) తిరుచ్చెన్దువిరుత్తమ్-౧౦౮.

అగు, — ఇరణ్డామ్బుట్టు, — (ఉలకు) తదర్థమనితాక - “అముతవేళ్ళత్తానామ్ శిఱప్ప” ఎన్టకైక్కర్వాన్తమ్ శొల్లుకైయాలేతచ్చేపై తైకరసనాయరుక్కై.. “అత్తొక్కల్” ఎన్ట - శిద్దియానిట్టై వీరక్కల్లైచ్చొల్లి, అతు అత్తెరే క్కాక వే నిరమ్మక్కొళ్ళు బయత్తుక్కొట్టతొక్కైయాలే సాశిల్యమెన్నిఱతు. అన్దఆదరత్తివేఱిక్కైక్కైయాలే, అతు - అన్దకైక్కర్వాళినివేళత్తాలే ద్రవీభూతమాయరుక్కొలు వాత్తావితే ఉణ్డానభక్త్యజ్జుర మాన సజ్జమెన్టపడి అక, అత్తావుమ్, అతిలేయుణ్డానపరివాకిల భక్తియుమ్, ఇప్పడి ముద్రేనభక్తియాలే శిథిలమాకానిట్టై అకరణజ్జై సుఖత్తైవిత్తెక్కుమ్విషయద్దశెన్నిఱతు. ఇన్దకరణశైథిల్యత్తాలేపిఱన్ద అనన్దత్తాలే “ఈన్ తేఱల్ అముతవేళ్ళమ్” ఎన్నిఱను. ఇట్లు ఇన్బుశబ్దత్తాలే కరణశైథిల్యమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇత్తెయరుళిచ్చెయ్కేతార్ (అతావతిప్పరవు) ఇత్యాది. అన్దవిషయానుభవసమఖమానతు కరణశైథిల్యావస్థయాలే పిఱన్దసమఖమ్, భగవ ద్విషయ త్రిలుమ్ తద్విషయకరణశైథిల్యమే సుఖమాయరుక్కుమెన్టపడి అన్టిక్కే “ఈన్” ఎన్ తత్కీర్తీ హుట్టి “ఇన్బు” ఎన్ తత్తేమేలేహుట్టి, అత్తావిలుమ్ సజ్జత్రిలుమ్ “ఈన్” - పిఱన్ద, “ఇన్బుత్తేఱలముతవేళ్ళమ్” ఎన్ట - ఇప్పడిమూన్టువిధమానభక్తియిలుణ్డానసమఖ మాకిఱఅముత వేళ్ళమెన్నుతల్, ఇత్తెయరుళిచ్చెయ్కేతార్ (ఇన్బెన్నిఱపదత్తై) ఇత్యాది. ఇట్లు - ఇన్బుశబ్దత్తాలే ఇరన్దపడియేసమఖమ్. ఇత్తాల్, భక్తియిలుణ్డానసమఖవేళ్ళమెన్ట పడి. తామరైశూడుతెఱ్ఱుత్తోడజ్జి ఇన్బుళివాక్కైక్కర్వాళినివేళముద్రయ అత్తావుక్కు భగవద్విషయ భక్త్యనన్దైయిలుణ్డాన అనన్దసాగరత్తైచ్చొల్లుకిఱతెన్ట ఫలితమ్. భర్తా ధాదికరుమిరుక్కుఇతిలే సత్తెయుణ్డాకైయావతెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కేతార్ (అత్తా వుక్కు) ఇత్యాదివాక్యవ్వయత్తాలే. (౧) “నిన్దోవేత్తైక్కొలువిప్పన్” ఎన్ట విముఖ తైయుమ్ అభిముఖరాక్కనిన్దెక్కిఱవర్ దుఃఖపుడవమ్మైయుమ్మెన్ట కైవిడక్కొడుమోవె న్న అరుళిచ్చెయ్కేతార్ (చేతనరాయ్) ఇత్యాది. “నల్వీడు” ఎన్టన్వార్థమానభగవత్ప్రీతి పక్షత్తిల్ “మాయాపైరువిఱల్” ఎన్టకైవల్లైచ్చొల్లుకిఱతు. “తెళ్ళియార్ కుఱిప్ప” అవన్ విషయమానభక్తియిలుణ్డాన అనన్దత్తై విట్టుఇవద్రైన్ద ఎన్టమోనన్టక్రియై. ౨.

కుటిప్పిల్ కొణ్ణునెటిప్పడ, ఉలకమ్

మూన్టుడక్ విణ్ణుత్తై ముపుకన్దాన్దై

మెయ్ పెఱినిదాయ తెయ్ నమ్, మూసరిల్

ముతల్వనాకిచ్చుడర్విశ్శకలత్తు,

నరైపురై తరైపారు పెరువరై వెరువుఱ,

ఉరుమురలొలిమలిసలిర్ కడప్పడవర
 పరశుడల్ తడవరై శుక్రన్ శ్రియ, తనిమా
 తైయ్ వత్తడియవర్ క్కినినామాళాకవే
 ఇనై యుక్కిల్, ఊత్తితోఱూత్తియోవాతే.

3.

అర్థము. — మాన్యుకలకమ్ - మాఁడులోకములును, నెటిప్పడ - మంచిమార్గము నందుఁబడునట్లు, కుటిప్పిల్ కొట్టు - తిరుపుళ్ళబట్టి, ఉడవ - (ఆమాఁడులోకములు) ఏకమై, వణ్ణు - ఆశ్రయించునట్లు, తోన్ - ప్రసన్నమైన, పుకల్ - కీర్తిగలవాఁడును, ఆనై - ఆజ్ఞను, మెయ్ పెఱ - యథార్థముగ, నడాయ - నడపించువాఁడును, తెయ్ వమ్మూ వరిల్ - (బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరుల నెడ) తీర్మానములలో, ముతల్వనాకి - శ్రేష్ఠుఁడును, శుడర్ - తేజస్సు, విళణ్ణు - ప్రకాశించుచున్న, ఆకలత్తు - వత్తు స్థలముకలవాఁడును, వరైపురై - పర్వతముతో సమానమై, సారు - కొట్టుచున్న, తిరై - అలలు, పెరువరై - గొప్పపర్వతములు, వెరువుళి - భయముఁజెందునట్లు, ఉరుముళిల్ - పిడుగువలె గర్జించుచున్న, ఒలి - ఘోషము, మలి - సమృద్ధమై, నళిర్ - చల్లనైన, కడల్ - సముద్రమును, పడమ్ - ఫణములుగల, ఆరవు - సర్పములకు, ఆరశు - రాజైనవాసుకి యొక్క, ఉడవ్ - శరీరమును, తడమ్ - విశాలమైన, వరై - (మందర) పర్వతమునందు, శుక్రన్ శ్రియ - చుట్టిచిలికనవాఁడును, తని - అద్వితీయుఁడును, మాతెయ్ వమ్ - పర దేవతయు నైన సర్వేశ్వరునికి, అడియవర్ క్కు - దాసులైన శ్రీవైష్ణవులకు, ఇని - ఇకమీఁద, నామ్ - మనము, ఊత్తితోఱూత్తి - ప్రతికల్పములందును, ఓవాతు - ఎడతెగక, ఆళాక - దాసులమగునట్లు, ఇనై యుక్కిల్? - సంభవించునా?

3.

తాత్పర్యము. — అపతారిక. ఈపాశురముందు, భాగవతులవిషయమై భక్తిచేయుటయే స్వరూపాను రూపమని ప్రపాదించుచున్నారు.

సకలప్రాణులును సన్మార్గమునొంది యజ్ఞవింపవలయునని మొదట సంకల్పించి, పిమ్మట తనయప్రతిహతసంకల్పము చేపీనిని సృజించి, సృష్టమైనవీనిని దనయాజ్ఞచేనమోఘము గఁచి పాలించి, బ్రహ్మరుద్రాది సకలప్రాణులును ఉచ్చసీచవిభాగములేక తన్ను నాశ్రయించునట్లు యశః ప్రధికలవాడై, బ్రహ్మగుడ్రేష్ట్రులకు నిర్వాహకుడై, అద్వితీయపర దేవతయై యున్న పరమపురుషుఁడు, దేవతలకన్యతమున మగ్నిహించుటకై క్షీరార్ణవమందు మందగమనెడుకవ్వమును నాటి, సర్పరాజైనవాసుకియనెడు త్రాటినిజుట్టి, ఆకాలమందాసము ద్రమందు పర్వతములవలె నత్కున్నతిములై లేచి యలలు పిడుగులవలె గర్జించుచు కొట్టునట్లును, ఆశ్చర్యములకు భయపడి కులపర్వతములు కూడ పలించునట్లును చిలికనవ్వడు, ఆశ్రిత

వత్సలుడైన యతనిదివ్యచేష్టతమలందీడుపడిన శ్రీవైష్ణవులకు స్వరూపానురూప ముగఁ
గై జూర్యముఁజేయక నాకింతకాలమువర్ధమైపోయినది. ఇఁకమీఁదనెనను నాశీ)వైష్ణవు
లను తనతోపాటిసాధారణులని తలంచిచెడిపోకుండ, సర్వకాలములందును వారికే
దాస్యముచేసియుజ్జీవింపటయనెడు మహాపురుషార్థమును లభించునట్లు పరమపురుషుఁడు
కృపఁజేయునాయని భాగవతశేషత్వదౌర్లభ్యమును వక్కాణించిరి. 3.

వ్యా—అవ.—మూన్టామ్బట్టు. (కుటిప్పిలిత్యాది) ముత
లిట్టిరణ్ణుపాట్టిల్, అటల్ ముతత్పాట్టిల్, అవఁవడివల్లకై పేళి
అనుభవిత్రార్; ఇవన్జవై పెప్పిల్లనుభవిత్తుక్కొణ్డీరుక్కు- మిరుప్పిల్
అవఁవిషయమాకప్పణ్ణుమ్ భక్తియేయినితెన్టా రిరణ్ణామ్బట్టిల్; ఇప్పా
ట్టిల్, భక్తిపణ్ణుప్పడుమ్ విషయత్తుక్కు ఎల్లై ఏవ్వళెవెన్నిల్; అవఁ
తోడజ్జి తదీయ శేషపర్యస్తమాక వెన్ఱిఱతు.

(కుటిప్పిల్కొణ్డు నెఱిప్పడ ఉలకమ్ మూన్టడణ్ణుతోన్టు
పుకగ్రాణై పెయ్ వెఱనదాయ తెయ్నమ్ మూవరిల్ ముతల్వన్) ఎన్టు
ఇవనోడే అన్వయిత్తల్. (నెఱిప్పడ - కుటిప్పిల్కొణ్డు) (౧) “బహు
స్యామ్’ఎన్టుపజ్జుల్పిక్కిఱపడియే యరుమ్బుమ్బడితిరువుళ్ళత్తిలేకొణ్డు.
స్వవ్యతిరిక్త సమస్తవస్తుక్కుళుమ్ నెఱిప్పడుమ్బడియాక-వశోప్పడుమ్బ
డియాక త్తిరువుళ్ళత్తిలేకొణ్డుఎన్టుమామ్. ఇప్పడి నెఱిప్పడువార్ శిల
రాయ్ శిలరన్ఱిక్కేయిరుక్కైయన్ఱిక్కే (ఉలకమూన్టు) తన్నైయొట్టి
న్దారడైయత్తన్నై యాశ్రయిక్కుమ్బడియాక. అతుతన్నిల్ అన్యోన్య
మాశ్రయిప్పారుమ్ ఆశ్రయణీయరుసూకిఱ వైషమ్య ముణ్డేయాకిలుమ్
తన్నళవిలేవన్దాల్ ఎల్లారుమొక్క కూడి త్తిరువడికిలిలే ఆశ్రయిక్కు
మ్బడిక్కిడాక. (ఉడణ్ణు) తనిత్తాసపోతాయిల్లు అనాస్తరవిష
యముళ్ళతు; ఇవన్కుక్కల్ ఎల్లారుజ్జూడ త్తిరువడికిలిలేఆశ్రయిప్పక్కళ్.

ఇత్తాల్వన్ద ప్రసిద్ధికిడన్ద విడమ్ తెరియాతపడియొరు మూలైయిలే
యడక్కిడక్కుమోవెన్నిల్; (తోన్టుపుకగ్ర్) శ్రుతి ప్రసిద్ధమ్.(ఆణై

మెయ్ పెరినదాయ) ఆశ్చర్యమొక నడత నిత్యమాయ్.
(తెయ్ వమ్ మూవరిల్ ముతలనాకి) అన్తి క్కే, ఇవర్ కళోమ్ తనోడు
సమానరాయ్; అవనో! ఈశ్వరక, ఇవర్ కళో! ఈశ్వరర్ కళో" ఎన్దుకన్డా
ర్ క్కు ఇవర్ కళో పక్కలిలేయమ్ ఈశ్వరత్వ శక్తి పణ్ణమ్బడియితే
తానివర్ కళుక్కు కొంచుత్తువై క్కుమ్ తరమ్. ఆకై యాలే, (నదాయ
తెయ్ వమ్ మూవర్) ఎన్దు ఇవర్ కళోడే అన్వయిక్కవుమామ్. (మూవ
రిల్ ముతలనాకి) తనై యొత్తిన్ద విరువరళిల్ అవర్ కళుడైయ శరీ
రత్తుక్కుమ్ ఆత్మావుక్కుమ్ నియామకనాయ్, తన్నళిల్ అసాధారణ
విగ్రహత్తోడేనిన్దు అతుక్కు నియామకనాయ్. అన్తి క్కే, ఇన్ద్రై యమ్
కూట్టి మూవరెన్దువుమామ్. (శుదర్విళన్దు అకలత్తు) అభరణశోభైయై
యుడైత్తాన విరుమూరైయుడైయనాయ్. అన్తి క్కే, చన్ద్ర సూర్యర్
కళాలే విళన్దానిన్దుళ్ళ ఆకాశత్తిల్ పాత్తీ తిరుమ్బడియాక వెన్నుతల్.

(నరై పురై యి త్యాది) అక్షర ఆశ్రితార్థమాక చ్చెయ్యుమ్ శెయల్ కలిల్ ఇతోన్ఱు మమైయాతో? ఇవనే ఆశ్రయణీయ నెన్ను మిడత్తుక్కు. నరై పురై తిరై - మలై యోడొ త్తతిరై. అనై మలై యుమ్ మలై యుమ్ తాక్కినాత్పొలే తన్నిఱ్ఱో పారుకిఱపోతు. (పెరువరై పెరువుఱ) కుల పర్వతల్లల్ నడుక్కు. (ఉరు మరలొలిమలి) అప్పొతురుము ఇడిత్తాత్పొలే యిరుక్కి అధ్వనియానతుమిక్. (నలికడల్) పొటియైక్కుడై యచ్చెయ్ తేయుమ్ అవనుడైయ : టాక్షమాత్రత్తాలే కిడల్ కులిరీస్థపడి. కుము తాతపడి నడుక్కువెన్ను తల్, (పడవరవరళు) ఒరు చేతననైచ్చుఱ్ఱిక్కడై యచ్చెయ్ తేయుమ్ ఒరునలివిట్టి క్కే యిరుక్కైయిల్ స్వస్వర్నతా ల్వస్థ ప్రీతిక్కుప్పొక్కుక్కువిట్టు ప్పడ వైవిరిక్కిఱ, అరవరళుణ్ణు - నానుకి, అతినుడైయ, ఉడల్లైచ్చుఱ్ఱి. (తడవరై) కడల్లై క్కుఱ్ఱ శెఱియిట్టా త్పొలే యిరుక్కు - మ్ మన్దరపర్వతతై కొడుపుక్కు. (శుక్ర, రీయ) కడల్ కలజి క్కిఱ్ఱ మణ్ణొణ్ణు మేల్ల జైఱిన్ఱు అమృతమ్ పడుమళవుమ్

శెల్ల. తొట్టార్ శెల్లమ్ “నాకడై న్దే” ఎన్ఱు శొల్లలామ్మడి తానే శున్ఱునువరుమ్మడియాక వాయ్ద్రు కొడుపుక్కు వై త్తనొయ్ ప్పమ్. (తనిమా త్తైయ్ వమ్) అద్వితీయపరదేవతై.

ఇప్పడి, అద్వితీయపరదేవతైక్కాళాకవో ఆశైప్పడుకిఱతెన్నిల్; (అడియవర్ కుక్కు) ప్రయోజనాన్తర పరరాన దేవతై కళుక్కాక త్తన్నుడైయ ఉడమ్మనోవ క్కుడలై క్కుడై న్దమ్మత త్తెక్కొడుత్త మహాపకార త్తైయనుసన్ధిత్తు అవళ నీరైయి లేతోద్రు ఎఱ్ఱుతిక్కొడుత్తిరుక్కుమ్ శీవైష్ణవర్ కళుక్కు. (ఇనినామ్) ఆత్త స పై యుళ్ళవన్ఱు తొడజ్జిభాగవత శేషమాయ్ పోరువతు ప్రాప్తమాయుక్కు, కర్తతైలే “నాన్” ఎన్ఱుమ్ “ఎన్నతు” ఎన్ఱుమ్ పోన్దోమ్, ఇని శేషిత్త కాలమాకిలు మివ్వన్ఱు భాగవత శేషమెన్ను మిడతై అవళ కాట్ట అవళ ప్రసాదతైలే కణ్డనామ్. అవర్ కళోడో పూణాయ్ † ఒక్కవోవెన్నిల్; (ఆళాక) శేష భూతరాక. అవర్ కళుక్కు మాళాయ్, “నాన్ ఎనక్కు” ఎన్ఱురుక్కు మిరుప్పమ్ కలన్ద శెల్లవో వెన్నిల్; (ఆళాకవే) ఆళాన్దర మన్ఱిక్కే శేష త్వమేవడివాక. (ఇశై యుజ్గొల్) అవళ* (౧) ఆళో పార్ త్తుట్టితరువానాకై యాలే ఇవ్వర్ త్తిలవనై ఇప్పోతాక ఇశై వికవేణ్ణా, ఇవర్ “ఎప్పోతో!” ఎన్ఱు ప్రాధిక్కి తారంకైయాలే ఇవర్ క్కిశై వుణ్ణ, “ఇశై యుజ్గొల్” ఎన్ఱు సెన్నెన్నిల్; భాగవత శేషత్వమూకై యాకిఱతు కూడువ తొన్ఱల్లామె యాలే కూడాతవర్గ మిజ్జనే కూడవద్రో? వెన్ఱిటార్. ఇతుతాళ శిలకాలమాయ్ క్కుట్టియవోణ్ణాతు; (ఊట్టితోలూట్టి) కల్పన్దోలుమా కవేణుమ్. అతుతన్నిలుమ్, (ఒవాతే) ఒరుక్షణము మిడై విడాతే యాక వేణుమ్. అవాత్త సమస్త కామనాయ్ శ్రియఃపతియాయ్* ఆయ ర్వణు మమరర్ క శతపతియాన సర్వేశ్వరక సంసారికళుడైయ రక్షణత్తుక్కాక త్తన్నై ప్పేణాతే ఇజ్జేవన్దవతరి త్తవిడత్తు, దుష్ప్రకృతికళాన

† (పా) ఒత్తితరమాకవో.

(౧) నాన్ఱుక తిరువన్దాతి-౬౦.

శిశుపాలాదికల్ అతుపాటుక్కమాట్టామే ముడిన్దుపోనాత్పోలే,
ఇప్పోతు, భాగవత్ కళభద్రయ పెరుమైయటియాజే, “ఇవర్ కళుమ్
నమ్మోడొక్క అన్న పానాదికళాలే ధరియూనిన్దార్ కల్, ఆకిల్ నమ్మి
తూట్టిల్ వాళియెన్?” ఎన్దుసజాతీయిబుద్ధిపణ్ణి, సంసారిక శసర్థప్పడుకిఱ
పడి. * (కణ్ణు), అవతరి త్తసర్వేశ్వరక ఇతరసజాతీయనామ్మన్ద్రై ఇవర్
కళుమ్ సంసారికళోడు సజాతీయరావతు. 3.

అరు. — మూన్దామ్మట్టు. — (కుటిప్పిల్) ఈశ్వరాశ్చర్యై సృష్టిసంహార వ్యాపా
రశ్చారే బ్రహ్మద్రాదికళుమ్ నడత్తువర్ కల్తెనపడి. ఒరుపడి ఆళాకక్కి దైక్కుమోవెన్నా
మల్ “ఇశైయన్దోల్” ఎన్నా నెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇశైయన్దోల్)
ఇత్యది. ఓవాలే ఇశైయక్కుడుమో వెన్దనడి. 3.

ఊళ్ళితోఱూళ్ళియోవాతువాళియ
వెన్దుయామ్ తొళువిన్దైయన్దోల్,
యావకై యులకముమ్ యావరుమిల్లా,
మేల్వరున్ పెరుమ్పాళ్ళి కాలత్తు, ఇరుమ్ పొరు
కొల్లామరుమ్ పెఱల్ తనివిత్తు, ఒరు తా
నాకి పైయ్ వనాన్దుక్కొమ్ముముత్తై
యీన్దు, ముక్కణ్ణి నొడు తేవుపలనుతలి,
మూవులకిమేవిత్తై తవున్ది,
మూయక్కడవుళ్ళ మూముతలడియే.

అర్థము. — యావకై ఉలకముమ్ - సకలలోకములును, యావరుమ్ - సమస్త
ప్రాణులును, ఇల్లా - లేకుండునట్లు, మేల్ - మునుపు, వరుమ్ - వచ్చిన (కడచిపోయిన),
పెరుమ్ - దీర్ఘమై, పాళ్ళి - (జగత్తు) నశించియున్న, కాలత్తు - (ప్రళయ) కాలమందు,
ఇరుమ్ - విశాల (అసంఖ్యేయ) ములైన, పొరుకొల్లామ్ - సకలాత్మలకును, పెఱల్
అరుమ్ - పొందుటకశక్తుండై, తని - అద్వితీయుండై (నిమిత్తానైరసాన్యండై), ఒరు -
సహాయ (సహకార్యవ్ర) ములేనివాండై, విత్తు - విత్తనముగ (ఉపాదానకారణముగ),
తాన్ ఆకి - తానేయయినవాండై, నాన్దుకన్ తెయ్ వసు - చతుర్ముఖబ్రహ్మదేవుడనెడు,

* కణ్ణు ఎన్నుతు ప్రక్షిప్తము అనన్వితము.

కొట్ట - పూర్ణ (శక్తియుక్త) మైన, ముత్తై - అంకురమును, ముక్కణ్ - త్రిశోక్తుఁ
డైన, ఈశనోడు - రుద్రునితోఁగూడ, పలతేవు - అనేక దేవతలను, ఈన్దు - సృజించి,
నుతలి - (వీరినిసృష్టిసంహారయోగ్యులుగ) సజ్జల్పించి, మూవులకమ్ - మూడులోకము
లను, విత్తైత్త - సృజించిన, ఉన్ది - నాభికలవాఁడై, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడై,
కడవుళ్ - పరదేవతయై, మామత్త - పరమకారణభూతుఁడైనపురుషోత్తమనియొక్క,
అడి - శ్రీపాదములను, ఊళ్ళితోఱూళ్ళి - ప్రతికల్పములందును, ఓవాతు - ఎడతెగక,
వాళ్ళియ - నిరుపద్రవముగ నుండవలయును, ఎన్దు - అని, యామ్ - మనము, తొమ్మి -
ఆశ్రయించుటకు (మంగళాశాసనముచేయుటకు), ఇన్దైయన్దోల్? - సంభవించునా? ర.

తాత్పర్యము.—అవతారిక. — ఈపాశురమందు పరాత్పరుఁడైన పరమపురుషునికి
మంగళాశాసనము చేయుటయే చేతనులకు స్వరూపానురూపమనియానతిచ్చుచున్నారు.

అవాన్తరప్రళయమువలెకాకుండ పాతాళాదిసత్యలోకాగమైన చతుర్దశభువన
ములును, వాటితోనున్న బ్రహ్మాదిసకలప్రాణులును నశించియిదిగ్భూమియున్న మహాప్రళ
యమునుగలుగఁజేసి, పిదపసృష్టికాలమందు ఈజగత్తునకు ఉపాదాననిమిత్తసహకారియ
నెడుత్రివిధకారణములునుతానేయియి, ముండవ తన నాభికమలమునుండి బ్రహ్మామును,
దానియందు అణ్డాన్దర్విర్దిసకలలోకములనును సృష్టయైన బ్రహ్మను, వానిద్వారా రుద్రాది
సకలదేవతలను సృజించి, వారివారికుగుణమైన శక్తినినిచ్చి, ఆత్మాశ్చర్యశక్తియుక్తుఁడై,
తనయనుగ్రహమునక పాత్రులైనసామరలక ప్రాప్యఁడై, పరమకారణుఁడై, పరదేవతయైన
పరమపురుషుని చరణారవిందమును మంగళాశాసనముఁ జేయకఁగడచినకాలమువలె కా
నుండనికమిఁగదనైనను “ ఈశ్రీపాదములనస్తకల్పములందు నిరుపద్రవముగ నుండవల
యును” అనిసర్వకాలములందు నాశ్రీపాదములకుమంగళాశాసనముచేసెడి మహాభాగ్యము
సంభవించునామనిమంగళాశాసనపరతను ప్రార్థించుచున్నారు. ర.

అవ.—నాలామ్బాట్టు. (ఊళ్ళితోఱూళ్ళి) కీళ్ళితొట్టిల్, భక్తి
పణ్ణమ్ విషయత్తుక్కైల్లై ఎన్వళ వెన్నిల్? సర్వేశ్వరత్తోడగ్గి, తదీయ
శేషత్వపర్యంతమాక అనుసన్ధిక్కైయెన్దు; అప్పడిప్పట్ట పనుసన్ధానజై
యుడైయరానార్ పరిమాలుమ్ పరిమాల్ మిరుక్కుమ్బడి యెన్నె
న్నిల్, (ఊళ్ళితోఱూళ్ళియో వాతువాళ్ళియ వెన్దు) ౧, “అడియోమో
దుమ్నిన్నోదుమ్వీరివిన్దియాయీరమ్పల్లాణ్” ఎన్దాయీల్ శీరుప్పతు. వెరి
యాళ్ వార్, “పల్లాణ్” ఎన్దు-ఆణ్డాక్కి, అతుత్తన్నైప్పలవాక్కి, ఆయి

రమాక్కీ, అతుతన్నైక్కోడియాకప్పెరుక్కీ మజ్జళాశాసన మ్బుణ్ణుకి
తూర్. ఇవరవ్వళవమైయామల్ ముతలిలేకల్పైజ్జి వివక్షిత్తు అతుతన్నై
మేల్ మేలెనప్పెరుక్కుకితార్.

వ్యా.— (ఉత్తరీణ్మాళి) కల్పన్దోఱుమ్ కల్పన్దోఱుమ్. అతు
తూర్ నిత్యాగ్ని హోత్రమాక వొణ్ణాతు. (ఓవాతు) ఒరుక్షణము మిడై
విడతే. ఇత్తాల్ - మేలెల్లామ్ కూడి చెయ్యప్పవమతెన్నెన్నిల్ ;
“వాళియ” ఎన్ను మిత్తనై. సర్వేశ్వరనుడైయ శేషిత్వత్రైయుక్రమిత్తు
తదీయ శేషత్వ త్తళవుమ్ శెల్లవనుసనిత్తు, అన్ద శేషత్వ కాస్తాప్రాప్తియై
క్కొణ్ణు అవ్విరువడికళుక్కు. మజ్జళాశాసన మ్బుణ్ణుకిటతు నిత్యమాయ
చెల్లవేణుమ్. (యామ్) (౧) “ ఆయురాశాస్తే ” ఎన్ఱుకన్డ త
డైయ ఎనక్కెన్ఱుపోన్ద నామ్. ఇప్పోతు అతుతవిర్ఱు (తొమ్)
తొమ్మైయ యాకిటతు - మజ్జళాశాసన మ్బుణ్ణుకై యాయిత్తొమ్. (ఇన్ఱై యు
జ్జోల్) ఎనక్కెన్ఱుపోన్ద వతుతవిర్ఱు ఉనక్కెన్ఱైయ యాకిటతు నెడువాళి
యితే, కూడాత విప్పేత్తొడే కూడువార్ క్కు. ఇప్పడి ప్రాధిక్కి
అతు అవనుడైయ ఎన్ద చెయ్యలై అనుసనిత్తోవెన్నిల్ ; (యావకైయ
త్యాది)మున్నే ఉళ్ళితోరు వస్తువుక్కొరుగుణాధాన మ్బుణ్ణినవళ వన్ఱిక్కే
ముతలిలే యత్తిన్దకిడన్దవస్తువై అడితోడజ్జి ఉణ్డాక్కి సమక్కుప్పణ్ణిన
మహిమకారత్తుక్కు. (యావకై యులకముమ్) ఇజ్జనిట్ట మూన్ఱులోక
ముమ్ అత్తిన్ద మేలేయొరులోకమ్ కుడివాజ్జక్కడవతాయ్ అవ్వరుక్కొన్ఱు
కుడియరుక్క క్కుడవతా యిరుప్పతోరు ప్రళయమున్డితే, అప్పడియన్ఱి
క్కే, ఎవ్వకై ప్పట్ట లోకజ్గళుమ్. అన్ఱిక్కే, (యావమిల్లా) ఎల్లారు
మొక్కలయిక్క చెయ్యతే మూర్కణ్డైయాదికల్ “నిత్యత్వమ్” ఎన్ఱై
వారుమున్డితే. అజ్జను మొరువరిన్ఱిక్కే. (మేల్వరుమ్) మేలెన్ఱుతు-పణ్డె
నపడి. వరుమ్ ఎన్ఱుతు-పోనవెన్ఱుపడి. పణ్డపొన. (పెరుమ్బాళి కాలత్తు)

కర్కశ్ ఉవర్ తనైయై ఉవర్ కళియ నీర్ నిఱుత్తుమాహాలే విత్తై
కైక్కు, ఇవర్ త్రినుడైయ దుర్వాసనైయై యత్తైక్కాక ఒరుబ్రహ్మ
వినుడైయ ఆయుస్సి తనై యుమ్ అత్తి త్రిట్టువైక్కు మాయిత్తు.

(ఇరుమ్ పారుక్కెల్లామ్) దేవమనుష్యాది రూపమాయ్ అస
ఖ్యేయమాయ్ అచిత్సంసృష్టజ్జుహూన జీవవస్తుక్కు భుక్తెల్లామ్. (అరుమ్
పెఱల్) ఇవ్వళివిల్వస్తు ముకత్తాట్టువానోరువనై క్కిడైయాతిథే. అకై
యాల్ పెఱుతక్కరియ. (తనివిత్తైరు తానాకి) నిమిత్తోపాదాన సహ
కారికారణత్రయముమ్ తానేమాయ్. “ఎత్తు” ఎనైయాలే. కారణ వస్తు
వెనై. “తని” ఎనైయాలే. (౧) “ఏకోహవై” ఎత్తు అద్వితీయ నైన్దై. అన్వియే,
“ఎజ్జళై ఉడ్డాక్క వేణుమ్” ఎత్తు అపేక్షిక్కెక్కు ఒరువరుమిల్లెనై. “ఒరు”
ఎనైయాలే. ఇతరుక్కు సహకారిక భోదువరుమిల్లెయనై. (తానాకి) కార్య
రూపమాన ప్రపంచుత్తుక్కెల్లామ్ వేణుమ్ కారణగణమెల్లామ్ తానే
యాయ్. ఇప్పడి అడ్డసృష్టియళవున్ తానే ఉడ్డాక్కి, ఇవ్వరుకుళ్ళవత్తై
ఉడ్డాక్కుకైక్కాక, క్కోయిలుక్కు శ్రీమధురకవిదాసరై నిర్వా
హకరాక విట్టాత్పాలే, బ్రహ్మవై ఇప్పాలుళ్ళ సృష్టిక్కాక ఉడ్డా
క్కినాక. (తయ్ వినాస్తుకక) ఇతరవిసజాతీయనాన చతుర్ముఖనాకఱి.
(క్కోయిముత్తై యాన్తు) ఇవ్వరుకిల్ కార్యవర్తనైయడైయ ఉడ్డాక్కుకై
క్కిడాన శక్తియైయడైయ బ్రహ్మవై సృష్టిత్తి. అవనోరువనుమేమూన్తు
కార్యమ్ శైయ్యమాట్టాసే; అనుక్కాక. (ముగ్గిశని త్యాది) సంహార
క్షమనాన రుద్రనోడకూడ మత్తునుమ్ కార్యత్తుక్కు వేణుమ్ దేవత్తై
కళోపలరై యు ముడ్డాక్కి. ఇవ్వరుమ్ తేవైక్కెల్లామవన్ పణ్ణిన వ్యాపార
మెన్నున్నిల్; (నుతలి) (౨) “బహుస్యామ్” ఎత్తు సజ్జల్పిత్తు. నుతలి
యెన్దుతు - కరుతియెన్దు పడి.

(౧) మహాపనివత్.

(౨) భాగ్యోగ్యమ్-౬-౨.

(మూవులకమ్ విత్తై త్తవున్ది) కీఱుమ్ మేలుమ్ నడువుమాన
 లోక్కై యుణ్డాక్కీర్దు తిరువున్దియాయీర్దు; అవనై యొఱ్ఱియవే,
 తానే ఇవై యడైయ ఉణాక్కీర్దాయీర్దు తిరువున్ది. తిరువున్దియల్ నిన్దొ
 రుపద్దమాయ్, అతడియాక వాయీర్దు లీలావిభూతియడైయ ఉణ్డా
 కీర్దు. (మాయక్కడవుళ్) ఆశ్చర్య శక్తియు క్తనాన పరదేవతై.
 (మాముతల్) పరమకారణమాన మాయక్కడవుళ్ళెన్నుతల్, మాయ
 క్కడవుళ్ళానపనుడైయ మాముతలడియెన్నుతల్, ఆశ్చర్య శక్తియు
 క్తనాన పరమకారుణికనానపనుడైయ పీరువడియెన్నుతల్, మాయ
 క్కడవుళ్ళెన్ను అపనుడైయ పరమప్రాప్యమాన తిరువడిక లెన్నుతల్.
 (ఆడి - వాఱ్ఱియి వెన్దు యామ్తోఱివిశైయుఱ్ఱోల్) (౧) “ ఉక్ శేవడి
 శెవ్వితిరుక్కాప్ప ” ఎన్ఱిఱువడియే. ర॥

అను.— నాలామ్మట.— “ఇశైయున్దోల్” ఎన్దు సంశయమెన్నెన్ను ఆరుళి
 చెప్పయేకిఱార్ (పెలుతఱ్ఱురియ) ఇత్యాది పారుళ్ - పదార్థమాయ్, ఇరుమ్ పారుళ్ -
 చేతనాచేతనన్దళ్. “ మాముతల్ ” లోకత్తిలే ఒన్దు మల్లైయతాకమాట్టాతు, త్రివిధ
 కారణముమ్ తానేయాకైయారే (అద్వితీయమ్) ఎన్ఱిఱుతు. సతలుకై - సున్దుకైయాయ్,
 తన్నిలుణ్డాక్కీర్దు ఎన్దు పడి.

మాముతలడిప్పోత్తు కవిఱ్ఱైలర్ త్తి
 మణ్ణుఱ్ఱుతుమ్ కప్పడుత్తు, బణ్ శుడరడిప్పో
 త్తువిణ్ శెలీఱ, నాన్దుకప్పజేళ్
 నాడువియన్దువప్ప, వానవర్ ముత్తైముత్తై
 వఱ్ఱిపడ సోఱిఱ, తామరైక్కాడు
 మలర్ క్కణ్ణోడుకనివాయుడై యత్తు
 మ్మాయ్, ఇరునాయితాయీరమ్మలర్ సన్దు,
 కణ్ణుకక్కావు పట్టలపన్న,

ముడితోళాయరమ్ తత్తై త్త,

* నెడియోయ్క్కల్ల తుమడియతోవులకే.

అర్థము. — మాముతల్ - పెద్ద (సకలకారణవస్తువులకును) కారణభూతుడవైన నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములనియెడి, ఒప్ప - ఒక, పోతు - పుష్పమును, కవిత్తై - ఆధోముఖముగజేసి, అలర్ త్తి - విస్తరింపించి, మణ్ ముత్తుతుమ్ - భూమినన్నింటిని, అకప్పడుత్తు, అక్రమించి, ఒణ్ - సుందరమైన, శుడర్ - తేజస్సుకలదై, పోతు - పుష్పమువంటిదైన, ఒప్ప - మఱియొక, అడి - శ్రీపాదమును, నాన్దుకన్ - చతుర్ముఖుడనెడు, పుత్తేళ్ - దేవతయొక్క, నాడు - లోకము, వియన్దు - ఆశ్చర్యపడి, ఉవప్ప - సంతోషించునట్లును, వానర్ - దేవతలు, నెటిళ్ - సన్తారమును, ముత్తై - ఘోషించుచున్న, ముత్తై - శాస్త్రములందు (చెప్పబడుచున్న), పట్టి - సన్తారమందు, పడ - ప్రవేశించునట్లును, విణ్ - ఆకాశమును, శెలీళ్ - నడిపించి వ్యాసంపదజేసియు, తామరైక్కాడు - పద్మవనము, మలర్ - వికసించినట్లున్న, కణ్ణాడు - నేత్రములతోఁ గూడ, కని - పండువలెనున్న, వాయ్ శుడైయతుమాయ్ - తిరుప్పవళమునుగలవాడవును, ఇరు - విళాలములై (అనంతరణములుగల), ఆయిరమ్ నాయిలు - వేయిసూర్యులు, మలర్ న్దన్న - ఉదయించినట్లున్న, ముడి - కిరీటములను, పళ్ళు - ఆనేకములైన, కణ్ణుకక్కావుఅన్న - కల్పవనమువలెనున్న, తత్తై త్త - పెత్తిగియున్న, ఆయిరమ్తోళ్ - వేయి భుజములుకలవాడవును, నెడియోయ్క్కల్ల తుమడియతోవులకే - సర్వాధికుడవునైన నిన్నుఁడప్పు మఱియొకనికి, ఉలతు - లోకము, అడియతో? - దాస్యమునొందునా? ౫

తాత్పర్యము — అవతారిక. ఈపాశురమందు, మంగళాశాసనమునకు నీవేవిషయము, వేటొకఁడు విషయముకాదు అని శ్రీమన్నారాయణునిగుఱించి విన్నవించుచున్నారు.

నీవుమొదట సకలజగత్తును సృజించి, ఇంద్రుని వానికిరక్షకునిగా నేర్పబడితివి. మఱియొకప్పుడు ఆంధ్రునియొక్కర్యమునుమహాబలికైకొనఁగా, ఇంద్రుడుతనయొక్కర్యమును దానుగాపాడుకొననశక్తుడై నిన్ను శరణముపొందెను. అప్పుడునీవు వామనుడవై యనతరించి మహాబలిని మూడడుగులస్థలము యాచించి, వాఁడిప్పకవెంటనే, పెరిగి త్రివిక్రముడవై, తామరవంటి నేత్రములు, గొండపండువంటి యశరము, అనంతరణములుగల అనేకాదిత్యులుదయించునట్లు అత్యుజ్జ్వలమైవకిరీటము, మాంసలత్నవస్త్రలత్వ సకలాభీష్టప్రదత్వాదిగుణములచేగల్పవృక్షములతో నొప్పియున్న వేయిభుజములు ఇవి మొదలగుదివ్యావయవ దివ్యాభరణములకల వాడవై, తనశ్రీపాదములక్రిందనున్న ప్రజలు

* నెడియోయ్క్కల్ల తుమడియతోవులకే పాశురమ్.

భారముచేత బాధపడకుండునట్లు వారిశిరంబులందు పుష్పముంచినట్లు అలిసుకుమార
మైన ఒకశ్రీపాదమును భూమిసంతట వ్యాపింపజేసి గూక్రమించియు, మఱియొక
శ్రీపాదమును ఆకసమందు బ్రహ్మలోకమువఱకు పోవునట్లుపైకెత్తి, అచ్చట బ్రహ్మలోక
వాసులు ఈయద్భుతసౌకీల్యమునుజూచి గూర్చిర్యపడి ప్రీతులై యోశ్రయించునట్లును,
తక్కినదేవతలను యథాశాస్త్రముగ నాక్రయించునట్లును ఆకాశమంతట వ్యాపింపజేసి
ఊర్ధ్వలోకముల నాక్రమించియు, ఇట్లువశపఱచికొనఁజిన భూమ్యంతరిక్షస్వర్గోకముల
నాశ్రితుఁడైన యింద్రునికిచ్చిన మహాపాతకారకుడవును, సంపాదకుడవును నైన నీవుం
డఁగా, లోకులందఱు నీతో దాసులై స్వరూపానురూపముగ మంగళాశాసనముచేయు
దురే కాని మఱియొకనికి దాస్యపడి మంగళాశాసనముచేయరు. ౫.

అవ. — విద్వాన్మూర్ఖుడు. (మాముళల్డియు శ్లాది) “ మాముళ
లడియే-వాళ్ళియవెన్టుయామ్తోళ్ళివిశై యుజ్జోల్ ” ఎన్ట్రాక్ కీఁద్ర; సమక్కు-
మజ్జళా శాసనమ్బుణ్ణి ప్పక్కడమక్కు- క్కురుత్తైన్నిన్నిల్; ఉఱిజ్జుకిఱ
ప్రజై క్కు- త్తానటిన్దపడి హితమేపాక్ క్కుమ్ తామైప్పోలే, నీపణ్ణిపడిప
కారమఱిక్తై క్కు-బరువరువిన్ద యేయిరుక్కు, అట్టిన్దకిన్దపదై యడైయ
ఉడ్డాక్కి, † ఉడ్డాక్కినవదై క్కు- క్కావలాక దిక్పలాదికత్తై అడైత్తు
విట్టవన న్దరమ్, శిఱియై తైప్పెరియతు నలియాతపడి నీ నాట్టుక్కు-
క్కావలాకనిఱుత్తిన ఇన్ద్రో, † బరు ఆనురద్రక్పతియానమహాబలికైయిలే
రాజ్యైప్పటికొడుత్తు క్కు- పిశైయ, “ ముతలిలే ఇవదై యుడ్డాక్కి-
నోమ్, అనన్దరమాక ఇవదై క్కు- క్కావలాక దిక్పలాదికత్తై క్కు- య
డైప్పాక్కినోమ్; ఆకిల్ ఇని అవై పట్టను పడుకిఱన ” ఎన్టు కై వాణ్ణి
రాతే శ్రియై పతియాన ఉన్దై యథ్రిత్తు ఇరప్పాళనాక్కికొడుత్తు
ఇట్టువళన్దై యొక్కొడ్డు ఇరన్దు ఇన్ద్రో కార్యమే శెయ్తు తలై క్కుట్టిన
శెయలొనైయు మనుసన్దిత్తాల్ ఉనక్కున్ది క్కే-మదైయార్ కో? మజ్జ
భాశాసనమ్బణ్ణిపకుప్పళు ఎన్టు ఇన్ద్రప్రసజ్జ తిలేతిరువులక ఇన్దపడి ప్రస్తు
తమాక అత్తైప్పేళి అనుభవిక్కితార్.

† (పా) ఉడ్డానవదై క్కు-

† బరుఎన్దుతుక్కావిత్తమ్.

‡ (పా) అడుప్పళు.

వ్యా. — (మాముతలడిప్పోత్తోస్తుకవిత్ తలర్ త్తి)(౧) [నిష్ట
 తోర్ పాతమ్ నిలమ్ పుతైప్ప విత్యాది] తిరువులకళన్దరుభవతాః నిష్టపోతు
 నిష్ట తిరువడి, అన్నిలై యిల్, (౨) “బణ్ణి తియిల్ పునలురువి ఒరుకాల్
 నిన్పు ” ఎన్నిటపడియే ఆవరణజలత్తుక్కుట్టుట్టైయడైయ త్త కీర్
 యిట్టుక్కొణ్ణతు; పళర్ న్దతిమత్తోళ్ వ్యాపిత్తు దిక్కుక్కలై అళన్దుకొణ్ణతు.
 (౧) [అన్దుకరుమాణియామ్] శ్రియగ్గపతియాననీ “ఉణ్ణ ” ఎన్నిట
 పోతోడు, “ఇలై” ఎన్దు మటు త్తపోతోడువాళియట ప్రీతియోడేసోమ్బడి
 యాన ఇరప్పి లేతకణేటిసవడివై యుడైయైయాయ్ కొణ్ణుఇరన్దు ఉన్పడి
 ఒరువర్క్కుమ్ పెరియాతపడి మనైన్దువర్క్కి అననే! నిచ్చెయిల్
 శెయ్తతు-ఇన్ద్రనారువయడైయ పవేతీతమ్ శెయ్తక్కన్దిత్తే; “ఆరేను
 మాక త్తన్దురువడికళిలే తలై శాయ్తార్ కాక త్తన్నైయభీయమాటి
 యుమ్ కార్యమ్ శెయ్ వానాగుఱ్ సర్వేశ్వరన్ ” ఎన్దుఉన్పడియైయను
 సన్దిత్తు, ఆశ్రితర్ మార్విలే కైవై త్తుటన్దుకై కాక చెయ్తశెయలితే
 యితు. కీర్తచ్చొన్నపడియే, “మాముతలడిప్పోతు” ఎన్దు-కరమాకారణ
 మానవనుడైయ తిరువడియెన్నుతల్, అన్దిక్కే “మాముతలడిప్పోతు”
 ఎన్దు తిరువడితనక్కేయాయ్, శేషభూతరడైయ వన్దు శేరువతు తిరువడి
 కళిలే యాకై యా లే అవర్క భుక్కుప్పరమప్రాప్యమానతిరువడియెన్ను
 తల్. “అడిప్పోతు” ఎన్దుతు-అడియాకిట శెవ్విప్పువెన్దుపడి, “(అడి-
 తిరువడి) తిరువడియాకిట శెవ్విప్పువై. (కవిత్ తలర్ త్తి) తిరువడి
 మైప్పరప్పి యెల్లావర్తలై యుమళన్దుకొభృకిటవిడత్తిల్, శితినుతిన్
 తలై యిలే పెరియతిరున్దాల్ శితియతు నెరుక్కుణ్ణక్కడవతు, అప్పడియే
 తిరువడియిన్ కీర్తప్పట్టపదార్థభో నెరుక్కుణ్ణత్తైయోవెన్నిల్; ఒరు
 శెవ్విత్తామరైప్పువై క్కవిత్ తలర్ త్తినాల్ అతినుళ్ళల్లి క్కుళ్ళ నెరు

(౧) ఇరణ్డామ్ ౬౦.

(౨) తిరునెడు-౫.

క(పా) శెయ్యుమొరుసర్వేశ్వరన్. “ నుణ్ణలితమ్ క్వాచిత్కమ్.

క్రితే తిరువడియోక్తో పుట్టపదార్థజుక్కుళుతు. (౧) “బణ్ణితి”
 ఎన్నక్కడవతిత్తే. (మణ్ణుతుమకిప్పడుత్తు) (౧) “పునలురువి”
 ఎన్నిటవడియే ఆవరణజలత్తుక్కుళుకప్పట్టతడైయత్తొ కీఠేయిట్టుక్కొణ్ణు.
 ఇతువాకిలి త్తిరువడి శెయ్తతు, మన్తై త్తిరువడిశెయ్తశెన్నెన్నిల్;
 (బణ్ శుడరడి) (౧) “ఒరుకాలుమ్ కామరుశీరోకి” ఎన్ఱుతోడజ్జి
 మేల్ శొక్లిణిటపడియే, మేలుళులోకజ్జళడైయవళన్దుక్కొణ్ణు. (బణ్
 శుడరడిశొత్తు) మనుష్యుకశెల్లార్ కుముళుదుర్ననన్ ఇన్ద్రాదిక
 లిలోరొరువర్ కు ముణ్డాయరుక్కుమ్; అప్పడిప్పట్టవర్కళై యడైయ
 భగ్నాభిమానరాక్కిక్కొళ్ కైయాలేవన్దువుకరై యుడైతాయరుక్కె.
 అభికియశుడరై యుడైయ శెవ్విప్పువాకిట ఒరుతిరువడి. (విణ్
 శెలీళి) విణ్ణై యడైయవ్యాపి త్తతు. ఎవ్వళవిలేశెన్ఱు శెన్నిల్: (నాన్ఱుక
 ప్పత్తేల్ నాడువియన్దువప్ప) చతుర్థుళనాకిట దేవతైయినుడైయ లోక
 మానతు ఇన్ఱైక్కణ్ణు వియప్పతుమ్ శెయ్తతు. “అన్నిరైయేటిప్పాయాశ
 తొరు మేడుతేడిప్పొన్దమానోమ్, నీరై యిన్ఱైవన్దేటువతే! ఇలోరా
 శ్చర్యమిందపడియే!” ఎన్ఱు విన్ఱయప్పడువతుమ్ శెయ్తతు. తిరువడి
 కళుక్కాకాతారిలై యాకాశే. “అవనుళనాక” నామ్, “అలోమ్” ఎన్ఱుఅక
 లప్పార్ త్తాలున్ అకలవిరక్కిన్ఱిక్కేయిన్దతు. ఇతొరు అలభ్యలాభమిరున్ద
 పడియే!” ఎన్ఱు ఉకప్పతుమ్ శెయ్తతు. అవ్వళవిల్ బ్రహ్మశెయ్తశెన్నె
 న్నిల్; (౨) [కుణ్ఱొణ్ణు నాన్ఱుకకణ్ణుజ్జికై నీరోపెయ్తతు] నిన్ఱై విన్ఱిక్కే
 యరుక్కు త్తిరువడి కైయిలేవన్దున్దవాతే అలభ్యలాభత్తాలే తడునూటి
 చ్చున్ద్రోలేపార్ త్తా, అవ్వళవిలే భర్తతత్త్వమ్ నెక్కిన్ఱు నీరాయ్
 కుణ్ణికైయిలే పుక్కిరున్దతు, అన్ఱొణ్ణు తిరువడికై విళక్కినాక.

(౧) తిరునెడు-౫.

(౨) నాన్ఱుకన్ తిరు-౯.

శి ఆవుణనుళ్యత్తెన్ఱు తియుమ్ కడన్దన్దమితా పోకియిరువిశుమ్మి నాడుపోయొన్ఱు
 ఎన్ఱుతువనైయల్ ప్రతీకధారణమ్ శిలశోభన్దలిల్.

అవ్వళవిల్ “ఇతునమక్కు నల్లవిడమ్” ఎన్ఱు శివత్తన్ఱైయైమడుత్తా.
 (1) “పావనార్థంజటామధ్యేదధారశిరసాహరః” ఎన్ఱుతన్నుడైయ శుద్ధ్య
 ర్థమాక జటైయి లేధరిత్తా. (1) [యోగ్యోఽస్మీత్యవధారణాత్] తిరువడి
 కళుక్కు యోగ్యరల్లా తరిల్లైయన్ఱు పార్త్తా; (2) “వన్దాయుతానధ
 బహున్న ముమోచతథాహరః” ఎన్ఱిఱపడియే, నల్పురక్కు వన్దాల్ పడు
 వారిల్లైయితే. కిడైయాతతు కిడైత్తవాతే “విడే” ఎన్ఱు తల్లైయిలే
 వైత్తు తిరువడికల్లై కట్టిక్కొండ్లు నెడుక్కాలమ్నిన్ఱా. (2) [శతుముక
 కైయిల్ శతుస్వయత్తాళిల్ శబ్దరత్తా శడైయినిల్ తణ్ణి] ఎన్ఱి తేగజైక్కు
 పరలాలుకొల్లువఱు. మున్ఱుఱబ్రహ్మవిక్తైయిలేయనన్ఱు, పిన్నై సర్వే
 శ్వరన్ఱిరువడికళి లేతణ్ణి, అనన్ఱరమ్, రుద్రన్ఱైయిలేనన్ఱు విఱున్ఱతు, ఇత్తాల్
 బ్రహ్మత్తా పెన్ఱ్ఱి తెన్నెన్నిల్; 3 [తవమ్ శెయ్తునాన్ఱుక నే పెన్ఱ్ఱా] తవన్ఱు
 పణ్ణినారిల్ తవరిఫలమ్ పెన్ఱ్ఱా చతుర్థున. పెన్ఱ్ఱిఫలమ్
 తెన్నిల్; (3) [తరణినిమిర్న్దళప్ప నీట్టియపాత్తా తమ్ శివన్దత్తైయ
 నైత్తు మారక్కుఱువినా] అనేకమ్కైకల్లై ప్పడైత్తతాలుళ్ళు ప్రయో
 జనమ్ పెఱుమ్పడి తిరువడికల్లై విళక్కు పెన్ఱ్ఱా. (4) [కుత్తైకొడ్డ
 త్యాది] తన్నుడై యపఱున్ఱైయైమున్నిట్టుక్కొండ్లు, కుడ్డైకైనిర్ పెయ్తు
 వేదత్తిల్ అన్యపరమాన వాక్యజ్జైక్కొండ్లు మజ్జళాశాసనమ్మణ్ణి; (5)
 [కత్తైకొడ్డవి త్యాది] “ఇవత్తావివేకత్తాలే విత్తైవతటియామే అనర్థరూప
 జ్జళాయరుక్కుమవల్తై చ్చుయ్యనిన్ఱా, ఇనియిజ్జనొత్త అమజ్జళజ్జళో
 వారాత్తోయి వేణుమ్” ఎన్ఱు విషమన్ఱజైకళి మేలే “వినీతనాక వేణుమ్”
 ఎను తీగత్తైక్కొండ్లు పళిక్కుమాపోతే రుద్ర జటైయిలే విఱుమ్బడి
 క్కువినా.

ఇతువాశిలవత్ శెయల్, అవ్వలలోక త్రిలుళ్ళు దేవత్తైకళి శెయ్త
 తేన్నెన్నిల్; (వానవర్ముత్తైముత్తైవళిపడనెటి) దేవర్కళి నెటి
 (1) ఈశ్వరసంహితై. (2) పెరియాళ్వార్ తిరు-న-2-3. (3) ఇరణ్డామ్ తిరు-25.
 (4) నాన్ఱకన్ తిరు-4. 5 (పా) అవన్లోక త్రిలుళ్ళు.

పట్టు భగవత్సమాశ్రయణమృణ్మృడియై చొచ్చుకొని శాస్త్రబ్రహ్మ
వల్లెయే తిరళ తిరళాకపాశ్రయిక్క. తిరువణుక్క తిరువాశిరిల్ తిరళ
తిరళాకప్పక్క తిరువడిత్తుమాపోలే, సమారాధనవిధియిస్తుడియే
పల్లెపట్టాశ్రయిక్క. అవ్వళవిలవణ శెయ్త తేన్నెన్నిల్; (తామరై
క్కాడిత్యాది) ఆరేనుమాక త్తెన్నిరువడికలిలే తలైయైవైత్తాల్, అదిత్య
సన్నిధియల్ తామరైపోలే తిరుక్కణ్ శెన్వి పెలుమాయీల్లు. తామ
రైక్కాడల్ న్దాత్పోలే యిరుక్కిఱతిరుక్కణ్ణోడ కనిన్దవాయైయుము
డైత్తాయరుప్పతుమాయ్. (ఇరునాయితాయరమ్ మలక్ న్దన్న) నామిళ్ళు
క్కణ్ణిఱ అదిత్య్ పోలన్దిక్కే, అనేకి మాయరమ్ కిరణ్ణలైయుమ్
కీర్తొచ్చొన్న పిశేషణ్ణలైయుముడై యరాయరుప్పార్ ఆయిరమాదిళ్ళార్
కళ శేర ఉత్తైత్తాత్పోలేమాయ్.

(కట్పిక్కపువ్వులవన్న) పలవాన కట్పిక్కచొచ్చై పోలేయు
మాయ్. ఇప్పడి యిరుక్కిఱ తే తేన్నిల్; (ముడితోళాయరమ్ తత్తైత్త)
నాయితాయరమ్ మలక్ న్దాత్పోలే యిరుక్కిఱతు తిరువభిషేకమ్; పల
వకైప్పట్ట కట్పిక్కచొచ్చై పోలే యిరుక్కిఱతు అనేకి మాయరమాయ్
ప్పనైత్త తిరుక్కోళిళ్. (నెడియోయ్ కుక్క) ఇప్పడి, తన్నె యభియ
మాటియిరన్ద అవణ కార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టచ్చెయ్ తేయుమ్,
తన్నె విశ్వసిన్దు ఉడ నేకిడ్డనెన్దుడియవిల్ తవనై పోలే అనుతపిత్తు
“మహాబలిపోల్వార్ నలివతఱ్కుమున్నే ముత్తోలి నోక్కప్పెగ్గో
లోమ్, పటికొడుత్తోమ్, పిత్వాడరానోమ్” ఎన్దునోక్కలజ్జత్తుబ్బన్దుమ్
శెయ్య తానాయ్ త్తక కుత్తైయె నిన్దైత్తిరుక్కు మవనాయీల్లు.
(నెడియోయ్ క్కల్లతుమడియతోవులకే) ఇప్పడి సర్వరక్షకనాన ఉన్నై
యొభియజగత్తుమన్లుమ్ శిలర్ కాట్కీరేకిడన్దతో? శిలర్ కాట్కీరే

¶ “శిలర్” ఇత్యాది “అడుక్కుమో” ఎన్దుమళవుక్కుమ్ “మజ్జశాస
నమ్ పణ్ణ” ఎన్దుపాతాన్తరమ్.

కిడనవర్ కలిలే శిలర్ కు మజ్గళా శాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కు మో? ఎల్లారై
యుమా శ్రయిప్పిత్తు కొళ్ళుకిఆవర్ కళో తలై మేలే కాల వై త్తపునక్కు
మజ్గళా శాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కు మో? ఉకో కాలికోక్కిల్ తుత్తై యుణ్ణుడి
క్కిఆవర్ కళుక్కు మజ్గళా శాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కు మో? శొల్లిక్కాల్.

అను.- విద్వామ్బట్టు.- (మామతల్) ముతెలిన్దు - నామా న్యేనకారణమ్ శొల్లి
త్తయారే, మహచ్చుత్తై ఉళ్ళీవనకారణ మెన్నిఱను. పోకవిట్టైన్న వమైయూలో, “శెలీ
ఇ” ఎన్నానెన్నెన్న, ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆవ్వవలొకమ్) ఇత్యాది. “ఉవప్ప” - అల
భ్యూభిత్తై ఉకక్కవెన్నుతల్, నీత్తయినారే ఉకక్కవెన్నుతల్. “వళీపడు నెణ్ణి”
నెణ్ణియారే వళీపడు. వళీపడుత్తై-అడిమై శెయ్ కై. “ఇరు నాయిణు” ఇరుమై - పెరుమై
యాయ్, ఇద్దరిదిత్తై వ్యావర్తిక్కిఱను. ముడియూరముమ్ పలతోళోకళుమ్. “అద
యతో”-ఉలకు, శేషమో? ఇప్పడి యవనై క్కేప్పిన్దెన్నెన్న ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇద్ద
లొకమ్) ఇత్యాది.

౫.

ఓబఉలకినతియల్వే, ఈన్తోలిరుక్క
నాణ్డేనీరాట్టి, ప్పడై త్తిడన్దుణ్ణుమిల్
న్దొళన్దు, తేర్న్దులకళిక్కుముతత్తెరుమ్
కిడపుళోనిత్తు, ప్పడై ప్పలతానణ్ణి
తెయ్ వమ్ పేణుతల్, తనాతు
పుణ్ణిటివాణ్డై పోరున్దుక్కాట్టి,
కొల్వనముతల వల్లనముయలున్,
ఇనైయ శెయ్ కైయిన్బుళున్బళి,
త్తొన్దామాయప్పిజవి ముళోనీజ్జా,
ప్పన్దామాయ త్తళున్దుమానళిర్ నే.

అర్థము.-ఉలకు - లొకములను, పడైత్తు - (మొదట) సృజించి, ఇడన్దు -
(వరాహవతారమందు అణ్ణిభిత్తిలొనుండి) విడతీసి, ఉణ్ణు - (ప్రళయకాలమందు) ఆర
గించి, ఉమిల్న్దు - (అవాన్తరస్పృషియందు) బయలుపఱచి, అళన్దు - (క్రివిక్రమావతా
రమందు) శాలించి, తేర్న్దు - (రక్షణోపాయములను) యొచించి, అళిక్కుమ్ - రక్షిం

చుచున్న, ముతల్ - పరమకారణభూతుడై, పెరుమకడవుల్ - పరదేవతయైన శ్రీమ
న్నారాయణుడు, సిట్ట - (అశ్రయజీయుడై) ఉండ, (వానివదలి), పుడై - (విభూతి)
ప్రకరణమందు (చెప్పబడినవై), పల - అనేకవిధములై, తాన్ - (అశ్రయించుచున్న)
తాను, అఱి - ఎఱిగిన, తెయవమ్ - దేవతలైన కొండలను, పేరుతల్ - ఆదరించుట,
తనాతు - తనయొక్క, పుల్ - తుద్రమైన, అఱివు - బుద్ధిని, ఆఱై - పెద్దలయొక్క
(హృదయమందు), పొరుప్ప - పడునట్లు, కాట్టి - ప్రకాశింపించి, ఈన్జోల్ - కనిన
తల్లి, ఇరుక్క, ఉండ (దానినాదరించి), మడై - (అచేతనమైన) బొమ్మను, నీరాట్టి - పరి
చర్యచేసి (కొనియాడినట్లున్నది), తెయ్కై - (అదేవతల) కృత్యము, కొల్వనములలా -
హింసమొదలగు, అల్లన - నిషిద్ధకర్తములను, మయలుమ్ - (చేయుటకు) యత్నించుట
యనెడి, ఇనైయ - ఈవిధమైనది. ఆలి - (అదేవతలిచ్చెడి) ఫలము, తున్పు - దుఃఖము
లోఁగూడిన, ఇన్బు - సుఖము. (గరుక నాదేవతలనాశ్రయించుట), తోల్ ఆనాదియై,
మా - గొప్పదై, (అనివర్తనీయమై), మాయమ్ - అచ్చర్యకర్తమైన, పిఱవియుల్ - సంసా
రమునుండి, నీక్కా - పోకుండ (ముక్తుండుకాకుండ), పల్ - అనేకవిధములై, మా -
గొప్పవై (నివర్తించుటకశక్యమై), మాయత్తు - మోహజనకంబులైన శబ్దాదివిషయ
ములందు, నళిన్ద్ర - చక్కగా (దుఃఖించుచు), అళిన్ద్రమా - మునిగియుండుటకు
చేతువగును. ఉలకినతు - లోకముయొక్క, ఇయల్వ - స్వభావము, ఓబ! - ఏమా
శ్చర్యము!

తాత్పర్యము.—అవతారిక.—ఈపాశురమందు, సర్వశేషియైన పరమేశ్వరుడైన
సర్వేశ్వరుని కేసర్వకాలమును మంగళాశాసనముచేయుట ప్రస్తావనయై, దానినివదలి
స్వర్గముగఁబ్రోద్దువుచ్చుమలమనుసంధి వించిన యాయనర్థమునుజూచియునుతపించుటకుఁ
గూడఁనెఱుంగనివారై చెడిపోవుచున్న సంసారులనుజూచి యాత్మాన్వయభేదించుచున్నారు.

సంసారులు మహాప్రళయమందుఁ దామొకపురుషార్థమునులభింప నయోగ్యులై
యుండి, వీరినుద్ధరింప సంకల్పించి ప్రథమసృష్టిలో సర్వేశ్వరుండు వీరికి కరణకార్య
ములను జ్ఞానమును నొసంగెను; వెనుక నొకప్పుడు ప్రళయార్థమందు మునిగిపోయిన
యీభూమినివరంపారావుడై యుద్ధరించెను; ఇఁకమీఁద నేవిధమైన యాపత్తుంకుండు
నట్లు ప్రళయమునకుఁ బూర్వమే వీనినిఁ దనయుదరపండుంచి రక్షించెను; మఱియు నివి
తనయుదరమందిలుకుపడి క్షేపకుండ సృష్టికాలమందు బులులువఱిచెను; మధ్యకాల
మందు దుష్టులైకొని బాంధవఁ ద్రివిక్రముడై యనతిరించి వారిని నిరసించి వీనినిరక్షిం
చెను; ఇఁకవీనికవిపత్తుసంధివించునోయని యోచించి వీనికిఁగానలసిన సువిధానముల
నమర్చెను; ఇట్లు పరమేశ్వరుడై, శాస్త్రమందు క్షయింపనై చెప్పబడిన, పరమకారణ

భూతుడై, అద్వితీయ పరదేవతయైన శ్రీమన్నారాయణుడుండ, వీరువానిని యుపేక్షించి, తమవలె సంసారులై, క్రూరకర్తనిషిద్ధాచరణైక సంకుప్తులై, ఆతిక్షుద్రఫలప్రదలై, భగవద్విభూతియంకోక మూలలో నణగియున్న రుద్రాది క్షుద్రదేవతలను బరదేవతలనుగాభ్రమించి తమయొక్క జ్ఞానహీనతను ప్రాజ్ఞులెఱుంగునట్లు ఆ దేవతలనాశ్రయించుచున్న సంసారులవ్యాపారములు, తనను అశిక్షేతపడి కనిన తల్లివిషయముం దుపకారస్పృతిలేక దానినుపేక్షించి, ఆచేతనమై యప్రయోజకమైన యొకబొమ్మను గొనియాడునట్లున్నచై, అనాదియైన యాసంసారమందలి మోహజనకంగాలైన శబ్దాదివిషయముల నాశపడి యగాధమైన యడుగులో నగలబడి యల్లాడుటకై యనుష్ఠించినవిగానుండును. ౬.

అవ. — ఆతామ్మాట్టు (ఓబడిలకు) ఇవన్ శ్రీనుడై య సత్తైయై సార్థమాక ఉపాదానమృణ్ణి సృష్టిత్తు, సృష్టిత్తవన నరమ్, “ ఇనిమేల్ అవై పట్టతుపడుకిళన ” ఎన్నిరాతే శిటియత్తై క్కెప్పియతూనలిన్దు మహాబలిపోల్వార్ వరున్దితాళ్ళనాటోలే యపహరిక్క, శ్రియఃపశియానతత్తైపారతే తన్నైయత్తిత్తురక్షిత్తశెయ్యలై అనుసన్దిత్తు, చేతనరాయిరుప్పార్ క్కు, ఇవనుక్కు మజళాశాసనమ్ పణ్ణి వర్తిక్క-విత్తే శెయ్యవడుప్ప తేన్టార్ కీర్త్. “ ఇవర్ కళ తాజ్జళే చేతనరానవిన్బు ఇతిలే యొరుప్పడాతోట్టెవర్ కళో? ” ఎన్దు తాకిరై ప్పార్ తార్, అవర్ కళ వరున్దిక్కై విడువతివనారువనై యుమేయాయ్, విరుచ్చుకై క్కు మివనై యొత్తిన్దవై యాకవన్దైన్దు, “ నాన్ ” ఎన్దుమ్, “ ఎన్నతు ” ఎన్దుమ్ భగవద్వ్యతిరిక్తరై రక్షకరాక త్తేడియుమ్ పోరుకిళ పడియొక్కణ్ణ ఇతిరున్దపడియో ! (౧) “ ఏకస్మిన్నప్యతిక్రాన్తే ముహూర్తే ధ్యానవర్జితే దస్యభిర్ముషేతే నేవ యుక్తమూక్రన్దితుంభృశమ్ ” ఎన్నిటపడియో భగవద్ధ్యానత్తుక్కు విచ్చేదమ్ పిణ్డాల్ అనుక్కుప్పరిహారమాక త్తిరునామసజ్జీర్తనమ్ పణ్ణుకై, శీరియధనమ్ అపహృతమానాల్ ఎల్లారుమఱియక్కుప్పిడుమూపోలే కీర్త్ ప్పిటన్ద విచ్చేరత్తుక్కు క్కుప్పిడ క్కడవతిత్తే; అప్పడి తజ్జలిళువుక్కు క్కుప్పిడవేణ్ణియరుక్కు, అవర్ కళ అతుతానుమఱియాతే

యిరుక్క, అవర్ కల్లివుపాటుక్కమాట్టామే తాముమ్, “ఓఓ” ఎన్దు
కూప్పిడుకితార్.

వ్యా — (ఓఓ) ఇరున్దారిరున్దవిడక్కలిలే శెవిన్దుమ్బడి కూప్పి
డుకితార్. (ఓఓ ఉలకినతియల్వే) ఒరువిభూతియాక త్తన్నెయను
భవిక్కిఱ అనుభవత్తుక్కు ఇచ్చేదమిన్దిక్కి శెల్లకితాప్పోలే ఇతోరు
విభూతి తన్నక్కల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణమ్బడివైప్పతే! ఇతోరులోక త్తి
నుడైయస్సభావమే! నీరిజ్జనే “ఓఓ” ఎన్దిట్టు నెడువాళిపడ కూప్పిడు
కైక్కు లోకమాకత్తా శెయ్ తతెన్నెన్నిల్; *ఈన్తోలిరుక్కమడై
నీరాట్టియిరానిన్దార్ కళ. ఉత్పత్తిక్కుమున్నె ఉణ్ణాక్కుకైక్కు సాధ
నానుష్ఠానమ్ పణ్ణి, పిన్నై గర్భత్తిలేధరిత్తు, ప్రసవవేదవై అనుభవిత్తు,
అనన్తరమ్ తణ్ణియతరైయిలే యిట్టుక్కొడుపణ్ణునోక్కినాల్. అటివుపి
ఱన్దు, పణ్ణినవుపకార తైప్పరిక్కుమళవానవాణ్ణే, అన్దై పిట్టు, ఒరు ఉప
కారముమ్ పణ్ణివుమఱియాతే ఇవన్ పణ్ణిన ఉపకార తై స్తరిక్కువుమఱి
యాతే ఇరుప్పతో రచిత్పదార్థజ్జెక్కొణ్ణాడువనైప్పోలే, వకుత్తనమ
యజైవిట్టు అప్రాప్త విషయతై ఆదరియానిన్దార్ కళ.

నీర్ “ఈన్తో” ఎన్దు-తాయాకనినైక్కిఱతుతానానైయెన్నిల్;
(పన్నై తిడన్దణ్ణుమిన్దోన్దళన్దు తేర్న్దలకలిక్కుమ్ ముతల్ పెరుమ్ కడ
వుళో) ఇవై యడక్కయిమ్ భోగమోక్షశూన్యమాయ్, తమోభూతమాయ్
అచిత్కల్పమాయ్ పిన్దు కిడక్కిఱపో తివన్ద్రోనుడైయ దశైయైక్కిణ్డు,
“వియో!” ఎన్దిరజ్జే, (౧) “ఒహుస్సామ్” ఎన్దు సృష్టిత్తు, సృష్టమాన
వనన్తరమ్ ప్రళయజ్జోళ్ళ, నీరుక్కుమ్ శేన్ద్రుక్కుమితాయాత మహా
వరాహమాయ్ ఎడుత్తు, తిరియ ప్రళయమ్ వరుమెన్దు ముత్తోలి
వయిన్దోలేవైత్తు, ఉళ్ళేకిడన్దుతళరాతపడి వెలినాడు కాణవుమిన్దోన్దు ఎన్దై
నడన్దుమీట్టు, ఇప్పడి సర్వవిధరక్షణజ్జై యుమ్ పణ్ణిచ్చెయ్ తే, పిన్నై

యుమ్, తన్నై విశ్వసిత్తు అరుకేడిన్దవనై మదితడవినవనైప్పోలే అను
శపిత్తు బన్దుమ్ శెయ్యాతానాయ్ మేల్ మేలెన రక్షణోపాయశ్శై చ్చిన్ది
త్తు, ఒరువరై ఇరువరైయన్దిక్కే వరైయా తే యెల్లారైయుమొక్క రక్షి
క్కిట అద్వితీయపరదేవతైయానన్, “ఆరోపరువార్” ఎన్దు (౧) “ఆశ
యాయదివా గామః” ఎన్నిటపడియే అవసరప్రతీక్షనాయ్ నిన్దు. ఇప్పు
పకారజ్జులై పుణ్ణిన్ శ్రీలనాకిలుమ్ ఆశ్రయిక్కైక్కుముట్టుప్పొలుక్కుమ్
అద్వితీయపరదేవతై ఇవనల్లతిన్దై. యయాతి, సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణి
స్వర్గత్తిలే ఇన్ద్రనోడు అర్ధాసనత్తిలే యిరుక్కుచ్చెయ్ తే, “కర్త భూమి
యిల్ పుణ్యకృత్తుక్కళార్?” ఎన్దు అవనై క్కేట్టక్కు, ఒరుదేవతైమున్నే
పాయ్ శొల్లిన్ద్రాకవాణ్ణానెన్దు “నాణవత్తిత్తకాలత్తిల్ ఎన్నైయె
ల్లార్ క్కుమ్ మేలాకచ్చొల్లువర్కళ” ఎన్న, “ఆత్మప్రశంసైపణ్ణినాయ్
ధ్వంస” ఎన్దు భూమియిలేవిఱ్ఱుమ్బడి శపిత్తానెన్దు. ఇన్దిడైభట్టర్
వాశిత్తు పోన్దకాలత్తిలే, “ఇన్ద్రా తన్నైయాశ్రయిత్తు పెన్ద్ర
ఉత్కర్షమా యిరుక్కు, అర్ధాసనత్తిలేయిరున్దు పొలుక్కుమాట్టామే
‘ఆత్మప్రశంసైపణ్ణినాయ్’ ఎన్దు ఒరువ్యాజతైయిట్టు త్తల్పినానాయి
రున్దు”; “ఇతుతా వేదోపబృంహణార్థమాకి ప్రస్ఫుత్తమానమహా
భారతత్తిలే ఎవ్వర్థత్తినున్దైయ విశదమాక ఋషియెఱ్ఱుతిన్”
ఎన్దు క్కేట్టక్కు; “తా, తన్నోడొక్క ఉత్కర్షతైక్కొడుక్కనల్లతువున్,
అత్తైప్పొలుక్కువల్లతువున్, పరదేవతైయానసిన్బు ఆశ్రయిక్కుప్పడుమ
తువున్ పరదేవతై; అల్లాతార్ ఆశ్రయణీయరల్లరెన్ను మిడముమ్
ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్ తార్. అవనై విట్టాల్ శురు
క్కుమొట్టియ అవనోడుతో శ్రీన్దియూ యిరుప్పారై ఆశ్రయిక్కుప్పెట్
లుమామిఱ్ఱే? (పున్దైప్పలతానటి తెయ్ పమ్ పేణుతిల్) ఒరువున్దైకళిలే-
అర్థవాదిత్తు అవనున్దైయవిభూతియై ప్పే శుకవిడత్తిలే, అవనున్దైయ

ఉత్కర్షత్తుక్కాక ఇన్ద్ర కేశిలర్ కు చ్చిలమిచుక్కుమ్ శొల్లుమే, అత్తై
 కొండ్లు కిడన్దవిడమటియామే ఒరుజ్జిక్కి డన్దవన్దై యాయ్ ద్రాదరి
 ప్పతు. అతుతన్నిలుమ్, ఒరు దేవతైయే ఇవనుదైయ సర్వావేక్షితబ్బై
 యుమ్ కొడుక్కుమాట్టాతే. ఒరువనాయ్ పరమపురుషార్థలక్షణమో
 డైత్తొక్కొడుక్కితానన్దే. అతు వేడ్టిల్. (౧) “గతిమిచ్చేజ్జనార్దనాత్”
 ఎన్నక్కడవతిత్తే. ఆక, “విభూతికామనాకిల్ ఇన్నానైప్పన్ ద్రువాణ,
 పుత్త్రకామనాకిల్ ఇన్నానైప్పన్ ద్రువాణ, పశుకామనాకిల్ ఇన్నానై
 ప్పన్ ద్రువాణ” ఎన్దుఇజ్జనేట్రొన్దుగొరువరాయ్ ప్పలరాయరుక్కుమ్.
 (తానటితైయ్ వమ్) ప్రమాణప్రసిద్ధమాయరుప్పతొన్ద్రువే; రజోగుణ
 త్తాలుమ్ తమోగుణత్తాలుమ్ మిక్కిలక్కిట తానటిన్ద్రువైయ్ వలైయా
 య్ ద్రువన్ ద్రువతు. (పేరుతల్) అవై తనక్కెన్న ఒరు ఉత్కర్షమిల్లా
 మైయాలే, ముత్తైత్తలైయనై “శపనియరుజ్జులన్” ఎన్దుకవిచాడువా
 రైప్పాలే, అశ్రయిక్కిటవివనుక్కే భరమాయ్ ద్రు ఆదేవజ్జేకుక్కు
 ఈశ్వరత్వమ్ సమ్పాదిత్తుక్కొడుక్కైయుమ్. (తనాతు) ఇన్ద్రాశొన్న
 పోతాక అవై యాదరణీయజ్జథాకిటనవుమల్ల; ఇవన్ద్రానక్లే శిలపెన్ద్రానాకి
 తానుమల్లక; ఇత్తాల్ ఫలిత్తతాయ్ ద్రుతు. విశేషజ్జర్ కుత్తన్నటివి
 ట్టుత్తైవై ప్రకాశిప్పితానామిత్తనై. (తనాతుపుల్లటివాణ్డైభాగున్దక్కాట్టి)
 తన్నుదైయజ్జానత్తి అల్పత్తైయై విశేషజ్జర్ కుత్తేయమృడి తెరి
 విప్పిత్తు. ఫలమ్ పెటుమ్పాతు పరదేవతైయై ఆశ్రయిత్తుప్పెటవేళుమే,
 ఆశ్రయిక్కుమిడత్తిల్ (౨) “నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దుమ్. (౩) “తమేవం
 విద్వానమృతఇహాభవతినాన్యస్థాన్” ఎన్దుమ్ ఉచాసన వాక్యజ్జలి
 త్పొన్న పడియే కారణవస్తువై ఉచాసిక్కిటత్తిత్తే. (కొల్వనముతలావల్ల
 నముయలుమివైయశెయ్ కై) “అత్తైయటుత్తుత్తా, ప్రజైయైయటుత్తుత్తా”

(౧) బ్రహ్మపురాణమ్.

శ్లో పనియరుక్కులన్-కుశిర్ న్దుమ్ పరన్దుమిరుక్కిటమయిర్ ముడియైయైదైయవన్.

(౨) బృహదారణ్యమ్-౪-౪-౫.

(౩) పురుషసూక్తమ్.

ఎన్నసళిలవుమ్, నిషిద్ధద్రవ్యజ్ఞైక్కొణ్ణ పరిమాటవేణు వసళిలవుమ్
ఇవై యాయీదు శెయల్ కళి. ఆశ్రయణజ్ఞో తా నే నరకమాయువువై.
ఇప్పడియాశ్రయిత్తు పెఱుమ్ ఫలత్తైప్పార్ త్తాల్ అతు పెఱుమతిల్
వెత్తాతోళ్ళికై నన్దాయుక్కుమ్. (ఇన్నుతున్నళి) సుఖదుగ్గిమిశ్రమాన
ఫలత్తైయాయీదుతరువతు. నిష్కృష్టసుఖమానమోక్షమవర్తుక్కి
తైయే.

ఆక, శెయ్ తతాయీదు నైన్నిల్ ; తన్నోడొత్తిరుప్పానారువ
నాయ్ భవోపకరణభూతనాయ్ నిత్యసంసారియాయుర్ప్పానారువనై
ఆశ్రయిత్తు ఫలమ్ పెఱుప్పార్ త్త ఇతు తా నిత్యసంసారియాక్కు
కృషిపణ్ణినాయీదు. (తొన్నామాయప్పి అవియుళ్ సీక్లావి త్యాది) పత్తై
యతాయ్ కారణమాయుక్కి అమామాయముణ్ణ-ఇమ్మయై. “ఇతు
ఒరువరల్ కడక్కవొణ్ణాతు” ఎన్ఱు అవ్ ఇరుళిచ్చెయ్ త ప్రకృతి;
ఇప్పకృతసమ్బంధనిబంధన జన్మజ్ఞిలేళుక్కు మీళవిరక్తిక్కి పలవకై ప్ప
ట్టిరుక్కి అమామాయముణ్ణ-శబ్దాదివిషయజ్ఞో, అవర్ త్తై. (నళిర్ న్దు
అఱున్దుమా) ఎదు త్తతనై యుమ్ కిడియన్దున్దునిన్దన. (ఉలకినతియల్వే)
వను త్తవిషయత్తైప్పవర్ త్త నిష్కృష్టసుఖత్తైప్పెఱుప్పార్ తే, చేతనర్
అప్రాప్తవిషయత్తై ఆశ్రయిత్తు అనర్థత్తైప్పెఱుప్పార్ ప్ప తే! ఇతెన్న పదు
కొలై! ఎన్ఱితార్.

౬.

అరు. - అతామ్మట్టు. - (ఓడ) “ఈన్ఱోళ్” - ఈన్ద నల్. నెరియ-కట్టియ, అనేక
కాలమనొన్ద అవళుడైయ ప్రసవవేదనైయాల్ పద్దశ్రమమకట్టియ. “పుడైప్పొతానఱి” -
పుడైయన్ఱు-గుడైయాయ్, ప్రసిద్ధప్రమాణజ్ఞో పలవర్ త్తై యమ్ క్రతిపాదిక్కి ప్పడువతామ
తన్దైక్కియట్టియ ప్రామాణిక్ నాలు పేరున్ద న్దైయిరే అజివరితానక్షుద్రదేవతైయై.
“నళిరుక్” - దుఱిక్తై. “నళిర్ న్దున్దుమ్ - ఓడఉలకినతియల్వే” ఎన్ఱుక్రియై.

౬.

(పా) తనైయళవుమున్దున్దునిన్దన.

నళిర్ తిచ్చుడై యనుమ్ నాన్తుక్కడవుళుమ్,
 తళిరోళియిమైయవర్ తలై వనుముతలా,
 యావత్తై యులకముమ్ యావరుమకప్పడ,
 నిలనీర్ తీకాల్ శుడరిరువిశుమ్ముమ్,
 మలర్ శుడర్ పిఱవుమ్ శిఱితుడన్తయళ్ళ,
 ఒరుపారుళో పుఱప్పాడిన్తిముఱ్ఱువతు
 మకప్పడక్కరన్దు, ఓరాలిలై చేర్న్ద వేమ్
 పెరుమామాయనై యల్లతు,
 ఒరుమా తెయ్ వమ్ మన్ త్తుడైయ మోయామే.

తిరువాళిరియమ్ మున్ త్రిన్ త్తు.

అఱ్ఱార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—నళిర్ - చల్లనైన, మతి - చంద్రునిగల, శడైయనుమ్ - జటసుధరిం
 చినరుద్రుడును, నాన్తుక్కడవుళుమ్ - చతుర్ముఖుడైన బ్రహ్మజేవుడును, తళిర్ -
 (నీలమైన) చిగురుయొక్క, ఒళి - కాన్తిగలవాడై, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, తలైవ
 నుమ్ముతలా - రాజైన ఇంద్రిుడు మొదలగు, యావత్తై ఉలకముమ్ - సమస్తలోకము
 లును, యావరుమ్ ఆకప్పడ - సకలప్రాణులతోగూడ, నిలమ్ - భూమియు, నీర్ -
 జలమును, తీ - అగ్నియు, కాల్ - వాయువును, శుడర్ - (చిరకాలస్థాయిత్వప్రసి
 ధ్ధియనెడు) తేజస్సుచేత, ఇరు - వ్యాప్తిచేసెను, విశుమ్ముమ్ - ఆకాశమును, మలర్ -
 వికసించిన, శుడర్ - కిరణములుగల చంద్రసూర్యులును, పిఱవుమ్ - తక్కినవస్తు
 వులును, ఉడన్ - ఏకకాలమందు, శిఱితు - (ఉదరమందు) ఏకదేశమందు, మయళ్ళ -
 భ్రమించునట్లు (వసించునట్లు), ఒరుపారుళో - ఒకవస్తువును, పుఱప్పాడుఇన్తి - వెల
 పడకుండ, ముఱ్ఱువతుమ్ - సమస్తవస్తువులును, ఆకప్పడ - లోపలనిణంగునట్లు, కరన్దు -
 (భుజించి - ఉదరమందు)దాచి, ఓర్ అలిలై - ఒకవటదళముమీద, శేర్న్ద - పవ్యళిం
 చినవాడై, ఎమ్ - మనకుస్థావియై, పెరు - గొప్పవాడై, మా ఆపరిచ్చిన్నమైన,
 మాయనైఅల్లతు - ఆశ్చర్యశక్తియుక్తుడైన శ్రీమన్నారాయణునిదప్ప, మన్ త్తు - వేఱైన,
 మా - గొప్ప (కోద్రదమైన), ఒరు తెయ్ వమ్ - ఒకదేవతను, యామ్ - మనము, ఉడై
 యమో? - (అశ్రయణీయముగా) కలవారమా? ౭.

తాత్పర్యము.—అవతారిక. ఈ పాశురమందు, ఈసంసారులవలెమనమును విషయా
స్తరమందుఁదగులుకొని యనర్థపడక మొదటినుంచి విషయాస్తరవిముఖులమై, భగవత్సమా
శ్రయజైక పరులమైతిమేయని తమకు భగవద్విషయమందున్న యభినివేశమునుజూచి
హృష్టులగుచున్నారు.

లోనులు తనను “వీఁడుసుఖి” అని భ్రమించి గౌరవముటకై స్తుతించుచు
తిరుస్సునధరించి, తపోలక్షణమైన జటనుధరించిన రుద్రుఁడును, సృష్ట్యధి కాఁముదు
నియమింపఁబడిన బ్రహ్మయు, తక్కిన దేవతలును, వారికధిపతియైన యింద్రుఁడును, పాతా
లాది సత్యలోకానమైన చతుర్దశభువనములును, వానిలోనున్న సకలపాణులును, పచ్చి
భూతములును, చంద్రసూర్యులును, ఇవియన్నియుఁ దనయందరమందేకదేశమందఁగు
నట్లు ప్రళయకాలమందన్నింటిని యారగించి యొకపటదళమందుఁ బవ్వళించిన యత్య
శ్చర్యశక్తియు క్షుద్రై, పరాత్పరుఁడైన శ్రీమన్నారాయణునిపదలి మనకాశ్రయణీయ
మైన వేటొక దేవతలేదు. ఇదిమనకులభించిన మహాభాగ్యగుని యిందులోనే యాడుపడి
యానందించుచున్నారు.

2.

అవ.—వీర్రామ్బాట్టు. (నళిర్ మతి) “చేతనశైల్లారుక్కుమ్
శెయ్యపడుప్పట్రు - అవసుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణకైయాయరుక్కు,
ఇతిర దేవతైకళై యాశ్రయిత్తుసంసారమ్ వర్ధిక్కుమ్బడిపణ్ణానిత్పర్ కళో,
ఇతెన్నపడుకొలై. ఇవ్వనర్థమ్ ఎన్నాల్ పొటుక్కుప్పోకిఱితిలై” ఎన్టార్
కీర్, “అల్లాతార్, శెయ్తపడి శెయ్కితార్ కళో, నామ్మున్దుఱ
మున్న * మివ్వర్థైప్పెన్ద్రోమే” ఎన్టు ఉకక్కితారితిల్. నాట్టార్
కణ్డార్ కాలిలేకునిన్దు తిరియానిఱ్కు, నమక్కుమున్దుఱమున్నమ్ దేవతా
స్తరస్పర్శునిన్ది క్కే యరుక్కుప్పెన్ద్రోమే, ఇన్దలాభమే అమైయాతో?
వెన్దు స్వలాభమైప్పేళియినియ రాకితార్ . “అవనర్వపదార్థజ్జలై యుమ్
వయిన్ద్రోలేవైత్తు నోక్కుకిఱపోతు నమ్మాడొక్కు అవనయిన్ద్రోలే

* (పా) ఇవ్వనర్థమైత్తప్పెన్ద్రోమే.

పుక్కువృక్షపృట్టవర్కళిలే శిలరై ఆశ్రయిత్తు ఫలత్తుక్కు అవర్కళి
 కై పార్ తిరుక్కైయాకిఱ ఇప్పవైయిన్దిక్కైయొట్టియ పెన్ద్ర వితువే
 యమైయాతో?" వెన్ఱు శ్రీతరాయ్, అల్లాతప్రబంధగల్గై యన్దాతియాక్కి
 కొంఱుపోన్దవివర్, ఇత్తై అన్దాతియాక్కుమాట్టాతే ఉకప్పక్కితుక్కు
 మేఱ్ఱుడ ఇల్లామైయాలే ఇవ్వనుభవత్తోడే తలైక్కట్టుకితార్. "నళిర్ తి
 చ్చుడైయనుమ్" ఎన్ఱుతోడగ్గి.

యావకై యులకముమ్ యావరుమకప్పడవాయిన్ద్రవనున్దాతు,
 తన్నోడొక్క చ్చిత్రైయిరున్దవర్కళిలే శిలరై యాశ్రయిత్తు పెఱువ
 తోరు ఫలమున్దో?(సళిర్ తిచ్చుడైయనుమ్) సాధక వేషమ్తోన్ద్ర జ్ఞై
 మైధరిత్తుకొంఱిరుక్కుచ్చైయే తేయుమ్, దుగ్గానత్తాలే "నుఖప్రథానన్"
 ఎన్ఱుతోన్ద్రుమ్మడి త్తైత్తామడలైక్కిటి త్తలైయిలే వైప్పరైప్పోలే
 కుళిన్దచన్ద్రినై జ్ఞైయిలేధరి త్తరుద్రనుమ్. (నాన్దుకక్కడపుళుమ్)
 అవన్ఱనక్కు జ్ఞాడ జనకినాయ్ సృష్టిక్కుఱుప్పాక నాలుముకత్తైయుడై
 యనాయిరుక్కిఱ చతుర్ముఖనాకిఱ తెయ్విముమ్. ఇవర్కళిరువరు మిరన్ఱు
 కార్యత్తుక్కు క్కడవరాయ్ అధికారికళాయితే యిరుప్పతు; కుశ
 వనైయుమ్ పుఱుమడక్కిమైయుమ్మోలే. (తళిరొలియి త్యాది) భోగ
 ప్రపణనాకైయాలే అప్పరన్నుక్కలై మెయ్కొట్టుకొంఱు వడివై
 ప్పేణిడేవర్కళుక్కుని ర్వాహకనాయిరుక్కిఱ ఇన్ద్రన్ తోడక్కమాక ఎవ్వ
 కైప్పట్ట లోకజ్ఞైయుమ్ అవ్వరలోకజ్ఞలిలున్దాన ఎల్లాచ్చేతనరై యుమ్
 తప్పాతే. (నిలసిరి త్యాది) అవర్కళెల్లార్ క్కుమ్ కారణమాయిరుక్కిఱ
 భూతపచ్చకముమ్. "శుడరిరువిశుమ్బుమ్" ఎన్ఱుత్తు-ఉన్దామిడత్తిల్ మన్ద్రై
 నాలుక్కుమున్నే ఉన్దామ తాకైయాలుమ్, అట్టియుమిడత్తిల్ ఇవై యర్
 న్దాలుమ్ తాళితితుకాలమ్ నిన్ఱు అట్టియుమతాకైయాలుమ్ వన్దపు!

రైప్పల్. (మలర్ శుడరి త్యాది) చన్ద్రసూర్యరొకభమ్ మల్. ముళ్ళు
 మనుష్యాదిక భమ్ ఇవై యడై య. (శితితుడల్ మయన్) శితియ తాయ్
 కొండ్డుడ నేమయన్. శిల పేరుక్కిడచ్చొల్లి, ఉణ్బార్ పలగుణ్డానాల్
 శోలు మట్ట ముమాపోలే, రత్త్యమాయ్ కొండ్లు నానా వాయ్ ప్పకుకిఱ
 పదార్థగళళవు పడుమ్బడియాక వాయ్ మ్మై త్తై పయిన్ శ్రివే వై క్కిఱ
 పోతు కణ్డ పారిప్పి పెరుమై. ఇవై యడన్ అల్ప మాయ్ కొండ్లు ఒన్టు
 ఒన్టై విడాతే తన్పక్కలి లేకలశ. అన్టి క్కే. “శితితుడల్ మయన్” ఎన్టు
 పాత మాయ్, ఓరాల న్దలిరినుళ్ళడజ్జినవడివి లేకలశ. (ఉడల్, ఉడల్)
 ఎన్టిఱవిడ త్తిలే నకరలకరజ్జభుక్కోరు విరోధమిల్లై. (ఒరుపారుట్టుఱ
 ప్పాడిన్టి ముమ్మవతుమకప్పడ) ఒరుపదార్థముమ్ పిటికలిర్ పడాతపడి
 ఎల్లావత్తైయుమ్. (కరన్డు) ప్రళయమ్ వన్డాల్ మున్నుత్తైక్కాట్టిలుమ్
 వయిన్ త్తై ఇలైత్తుక్కాట్టలామ్బడి ఒరువికృతియిన్టి క్కే యిరుక్కై.
 (ఓరాలిలై చేర్వేన్డ వెమ్మెరు ముమాయనై యల్లత్తు) ఇవత్తైయుప్పడి
 వయిన్ శ్రిలేవైత్తు త్తై ముక్కిల్ విరియాతే పవనాయరుప్పతోరు అల్ప
 లిరిలే కణ్ణళర్ న్దరుళిననమ్మడైయ ఆశ్చర్యశక్తియు క్కనై యొళియ. (౧)
 [చాలన్డనతురువాయ్ ఏమ్మలకుణ్డు] (౨) “యశోదా స్తనన్ధయమత్యన్దం
 విముగ్ధమ్” ఎన్నుచ్చుడి ముగ్ధమానవడివై యుడై యనాయ్ సకలలోక
 జ్జలైయుమ్ వయిన్ శ్రిలేవైత్తు. [ఆలిలై యిన్టే లన్టు నీవళర్ న్దతుమెయ్యో
 స్సర్] (౩) “ఆలిమేలొరిళన్దలిరిల్ కణ్ణళర్ న్దవీశ” ఎన్టిఱపడియే
 ముక్కిల్ విరియాత అల్పన్దలిరిలే ధరిక్కైక్కు ఒరుయశోదాదికల్లిన్టి క్కే

(౧) ముతల్ తిరువ-౭౯.

(౨)

(౩) తిరుమొట్ట-౨-౧౦-౧.

యిరుక్క, నీకన్యభక్త స్వరూపినివలె, “మెయ్” ఎన్టు ఆప్తతమ రాన ఋషిక
 శ్రేష్ఠుశానిస్తార్ కళి. (౧) “కథన్వయం శిశుశ్చే తేలో కేనాశముపాగతే ।
 శాఖాయాంపటపృక్షస్య పల్లవేతుశుచిస్థితః” ఎన్టాయ్లోనినర్ కశ్రేష్ఠుతు
 కిఱపాశురమ్. [అలన్టువేలై నీరుళ్యతో విణ్ణిలో మణ్ణిలో] అవ్వోల్
 తా అన్టుమణ్ణైక్కరైత్తుప్పాక్టజల త్తిలేయుళ్యతో? నిరాలమ్మన
 మాన ఆకాశ త్తిలేయుళ్యతో? అన్టిక్కే, కార్యకారిమ్మకులైన్టు కరన్టు
 కిడక్కిఱ మణ్ణిలేయుళ్యతో? [శోలై శూర్ మన్డడత్తాయ్ శొల్లు] పరు
 వమ్ నిరమ్బువతల్కుమున్నే ఏఱుపిరాయ త్తిలే ఒరుపడిప్పడమలైయై
 ధరిత్తుక్కొణ్డ నిన్దనీశొల్లు. ఇతువుమొరు ఆశ్చర్యమితే. ఇతువుమ్
 శొల్లువేణుమ్, అతువుమ్ శొల్లువేణుమ్. ఇవై మూన్టుమ్ విన్దనుమాయి
 రుప్పన శిల అఱుటితెజ్జళాయరున్దన. “అవ్ పిన్నై యివర్ కళుక్కు
 చొన్న ఉత్తర మేతు?” ఎన్టు భట్టరైక్కేటక్కు, “అవన్టానుమ్, అఱ్ వా
 ర్వన్దాల్ కేటక్కుడవోమ్” ఎన్టు నిన్దైత్తిరున్దా కాణుమ్” ఎన్న; పిన్నై
 యుమ్, “నీసర్వాధారభూతనామి త్తనై పోక్కి, ఉన్నై యొఱ్ఱియ
 ప్పఱిమ్మే యొన్టుక్కొన్టు ఆధారమా? పల్లతోన్టుణ్డో?” ఎన్టు అవన్
 సర్వాధారభూతనాయుక్కిఱపడియైక్కణ్డ ‘ఇతో రాశ్చర్యమే!’ ఎన్టు
 విస్థితరాకితార్” ఎన్టు అగుళిచ్చెయ్ తార్. ఇప్పడిప్పట్ట ఆశ్చర్యయో
 గ జైచ్చొల్లుకిఱతు- (పెరుమామాయన్) ఎన్టు. అవనై యొఱ్ఱియ ప్పఱి
 మ్మే కాల కాణి త్తెయ్ వముడై యోమో? నామ్, మున్దుఱి “రక్షకనాకి
 తే” ఎన్టుపచ్చెయిడువిత్తుక్కొణ్డశిలనాళో కభిన్దవాతేతన్ వడివై క్కాట్టి
 “నానుమున్నై స్సోలేసాధకన్ కాణ్” ఎన్టుశొల్లు * అవనై విట్టాటోస్ లే,
 ఎదుత్తుక్కభిక్తైక్కుత్తానొరు దేవతైయుణ్డో? నమక్కు. మార్కుణ్డే

మనై “రక్షిక్కిఱ్ఱేన్” ఎన్ఱుళొల్లి ప్పచ్చెచ్చియిడువిత్తుక్కొట్టు, అనన్తరమ్ జడైయైక్కాట్టి, “నానుమున్నై పోలేసాధక, బరుతలైయైప్పన్ద్రీక్కాణిరుప్పతు. ‘ఎన్నైయాశ్రయియున్దోళ’ ఎన్ఱు పిఱ్ఱుక్కుచ్చొల్లుమ్ వాడైయై, మెయ్” ఎన్ఱువిశ్వసిత్తిరుక్కుప్పడి భగ్నిత్తామాకాతే. పోరు; ఉనక్కు ఆశ్రయణీయథలక్కాట్ట” ఎన్ఱుకొడుపోమ్ సర్వేశ్వరనైక్కాట్టిక్కొడుత్తానితే (౧) “[[బ్రహ్మణం¹ నీలకణ్ఠాచ్చయాశ్చన్యాదేవతాస్త్యతాః|ప్రతిబుధానసేవస్తేయస్తాత్పరిమితంఫలమ్|బ్రహ్మవైయుమ్ రుద్రనైయుమ్ ఎల్లాదేవతైఃకలైయుమ్ అతిపుడైయరాయరుప్పార్ ఆశ్రయియార్కళి. అతుక్కుడియెన్నెన్నిల్; పరమపుగుసార్థలక్షణమోక్షత్తిలేయివనుక్కు అపేక్షైయుణ్డానాల్ అవర్కళి అతుకొడుక్కునూట్టార్కళి అవర్కళుక్కు మోక్షప్రదత్వమిల్లామెయాలే. ఇనియివ్వరుకే శిలవన్ద్రైయితేకొడుప్పతు; అవై అల్పఫలమితే. అవై అవర్ ఇవనుక్కుక్కొడుక్కువుమామ్, ఇవనవనుక్కుక్కొడుక్కువుమాయిత్తేయిరుప్పతు. (౨) “స్కన్దరుద్రమహేంద్రాద్వాగ్ ప్రతిపిఠాస్తుపూజనే, (3) “తిరువడితన్నామమఱిస్తుమ్బుఱిందామాన్దర్” ఎన్నక్కడవతే. భక్తావిన్వక్కులాసుకూల్యమన్ద్రీరుక్కు, భక్త్రస్తరపరిగ్రహమ్మణ్ణాతోళిక్కైయితే వివళవనుక్కాకైయాకిఱతు. భగవత్సామ్యోన్ క్రమత్తిలే పిఱక్కువుమామ్. ఇవనుక్కు మున్దఱవేణువతు దేవతాన్తరస్పర్శమఱుకైయితే. ఇతుణ్డానాల్ యోగ్యకైకిడక్కుమితే.

2.

పెరియ వాచ్చాన్బిత్తైయరుళిచ్చెయిత

తిరువాళిరియ వ్యాఖ్యానమ్ మున్ద్రీన్ద్రు.

పెరియ వాచ్చాన్బిత్తైతిరువడిక శేశరణమ్.

(౧) భార-మోక్ష.

(౨) (పా) శితికణ్ఠంచ.

(౨)

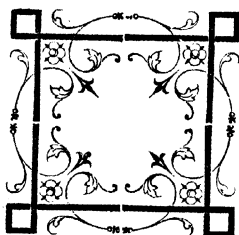
(3) నానుకన్తిరు-౬౮.

అరు.—ఏమొమ్మట్టు.—(సృష్టికనురూపమ్) నాలుముఖతాలుమ్ కేదోచ్చా
రణమ్ పణ్ణి సృష్టిక్కై. “తళిరోళి” - నీలమాయరుక్మిణ తళిగిన్ నిట తైయుడైయవన్.
“శిఱితు” - తిరువయిద్రోలేక దేశత్తిలే. “ఉడన్” శేర్ న్దు. “మయర్లు” - కలక్కై
యాయ్. సుళిక్కైయెన్దు మున్దినవర్థమ్. “ఒరుమా” - ఒరుఎన్దు - తుద్రమాయ్,
మాఎన్దు - అల్పమాయ్, అత్యంతమ్ తుద్రదేవ తైయెయుడైయోమల్లోమెన్దు పడి. అన్దా
తియాయ్ వదతు ముడివిలుమదై తియాక వేణ్ణావో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అన్దాతి
యాయ్) ఇత్యాది. శెక్కరెన్దు ముడియుమ్మెతు దేవతా న్దరవిషయమ్ పణ్ణప్పొకా మై
యారే యెన్దు పడి.

తిరువాళిరియవ్యాఖ్యాన అరుమ్మదమ్ ముద్రోద్రు.

అప్పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీః
అథ్వాన్ నిరువచిక శీశరణమ్.

ఇ య త్వా
ప్రపన్నజనకూటస్థరావ నమ్రాత్వోరుళిచ్చైయత
పెరియతిరువనాతి.

ఇవగ్రంథమ్

పెరియవాచ్చాన్బిల్వైయరుళిచ్చైయత వ్యాఖ్యానత్తుడనుమ్,
అరుమ్మదత్తుడనుమ్,

క్రీమాన్, శిబ్దప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరా లెఱులప్పట్ట.

అథ్గ్రంథపదత్తుడనుమ్,

తర్కతీర్థరావ - క్రీమాన్ - శిబ్దప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాలుమ్,

క్రీమాన్-కరాలపాటి-అథ్వాన్య్య అవర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడు అవర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతానేక క్రీతోశ్శబ్దలిన్ సజాయత్తినార్

పరికోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకనభైయారాల్

క్రీపరాజ్మకతిరువవతారాది ౧౦౦౮-వతు సంవత్సరమాన

క్రొధి సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ కెయ్యప్పట్టకు

విజయతేతరామ్

శ్రీమతేరామా నమః.

స్వర్ణలోకమజయరథునిచ్చయేత

పెరియత్తువందాతి త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అన. — (ముద్దుల్ నెళ్ళేముయన్ శ్రితిరిత్తునై త్తు, వందీస్తువాయార్ వాల్ త్తి. — శన్ద మురుకూరుమ్ శోలై శూర్ ముయ్ పూమ్ న పుళై, కురుకూరన్ మాతన్ పేర్ కూలు.) ఇత - పెరియత్తువందాతి త్తనియనాకి స్పరియోక్తిచాలే యనునన్తి కొన్ని పోరుమతాయి రుక్కుమ్; ఆకైయాల్ ఇతువుమ్ అన్దబ్బై అనునత్రాయుత్తరీరు ప్పతు. (ముద్దుల్ నెళ్ళేముయన్ శ్రితిరిత్తు) “మాయద మన్దేస్తుదు ముద్దుల్ నెళ్ళే” ఎత్తు మున్ గాయురక్కిరియి.

ఎమ్మెరుమా నారరునిచ్చయేతి

పెరియత్తువందాతి త్తనియన్.

ముద్దుల్ నెళ్ళేముయన్ శ్రితిరిత్తునై త్తు,

వందీస్తువాయార్ వాల్ త్తి. — శన్ద

మురుకూరుమ్ శోలై శూర్ ముయ్ పూమ్ న పుళై,

కురుకూరన్ మాతన్ పేర్ కూలు.

* వ్యాఖ్యానకారరుక్కు ఇత్తనియన్ మధురకవిప్రభృతికలారువరునిచ్చయే తతాకత్తిరుప్పళ్ళమ్. శా వాల్ త్తియే ఎన్దిరుద్దాల్ వ్విత్తక్క ప్పారుడుమ్.

అన్య.—మున్దుల్, నెజ్జో! ముయల్, తరిత్తు, ఉరైత్తు, (౫) పనిత్తు, వాయర, వాల్, త్తి, మరుకు, ఊరుమ్, (౧౦) శన్దమ్, శోలై, కూల్, ముయ్, పూ, (౧౫) పారునల్, మరుకూరన్, మాఱన్, పేర్, కూఱు. (౨౦)

అర్థము.—(అహ్వర్లవాశ్రయించుటకునాకంటె) ముందువెళ్ళిన, ఓ! మనసా! “ముయల్, త్తి” అనియుపక్రమించిన దివ్యప్రబంధమును, (బాధ్యయందవగాహించునట్లు) ధరించి, (వాక్కుచేత) చెప్పి, (౫) (కాయకముగ) నమస్కరించి, నోటునిండునట్లు (పూర్ణముగ), మధ్యశాసనముచేసి, తేనె, కారుచున్న, (౧౦) చందనపుత్రముల యొక్క, తోపులచేత, చుట్టబడినదై, దట్టమై, అందమైయున్న (జలముగల), (౧౫) తామ్రపరిసరిగలదైన, తిరునగరికి స్వామియైన, నమ్మాహ్వర్లయొక్క, తిరువామములను, అనుసంధించుము. (౨౦)

వ్యా.— (మున్దుల్ నెజ్జో) ఎన్నిలుమ్ ఆధ్రోర్ విషయత్తిలే మున్దుట్టరుక్కి అమనస్సే! ఆధ్రోర్ తిరువుళ్ళమ్ ఆధ్రోర్లుమ్ ఎమ్మెరు మా తిరువడికిళిలే మున్దుడ అబ్బజ్జాన్దుట్టితేయరుప్పతు. (౧) “ఎన్నెజ్జాన్దు ఎన్నిడై యేనల్లెనెన్దుసిక్కి - నాన్దులర్ ప్పాతమడై న్దుతు” ఎన్దుమ్, (౨) “ఎన్నెజ్జానారు మళ్ళేయైత్తిదార్” (౩) “ఎన్నెజ్జానారై క్కణ్డాలెన్దు చ్చాల్లి” ఎన్దుమ్, (౪) “కారురునమ్ కాన్డోఱు నెజ్జోడుమ్ కణ్డనార్ పేరురునెన్దు ప్పెప్పిరిన్దు” ఎన్దుమ్, (౫) “తిమ్ముడైయ విన్నె తిరిన్దుళుమ్ శిన్దనై యార్” ఎన్దుమ్, (౬) “ఎన్నెజ్జానార్ తామేయ ణ్కురాయ్ చ్చార్ న్దుత్తిదార్” ఎన్దుమ్ మున్దుల్ నెజ్జానపడియైత్తామే మూతలి త్తిరుళినార్; అప్పడియాయ్, త్తి - ఆధ్రోర్ విషయత్తిలే మధురకవి ప్రభృతికళాన మహత్కైక్కల్ మనస్సిరుప్పతు.

(ముయల్ తరిత్తు) (౭) “ముయల్ కిన్దెన్దున్దు ముయ్ కల్లు అన్దున్దు” ఎన్నిఅపడియై ఉత్సాహత్తేయైయైయాయ్. “ముయల్ త్తి

(౧) తిరువాయ్-౨-౧౦.

(౨) తిరువాయ్-౭-౩-౪.

(౩) తిరువిరు-౨౦.

(౪) పెరియతిరువ-౪౯.

(౫) పెరియతిరువ ౫౦.

(౬) పెరియతిరువ-౭.

(౭) కణ్డెనున్ శిఱు-౧౦.

కూరుమిత్తాదియాలే). (శనదురుకూడమ్ శోలై శూర్) మురుకు -
 తేన్. (౧) “ఆరప్పోళీలేతన్ కురుకై” ఎన్నిపడియే మకరన్ద ప్రవా
 హత్తైయుడై య చన్దనచ్చోలైయాలే శూర్పప్పట్టిరుప్పతాయ్. (మొయ్
 పూమ్ పారునల్) మొయ్ పూమ్ పారునలాడై యుడై య. (కురు
 కూరమాణన్ పేర్ కూలు) సమృద్ధిమాయ్ సరసమాన నిర్మలసలిల
 తైయుడై య తిరుప్పారునల్ తీరమాన తిరునగరియాత్తూర్ తిరునా
 మత్తై సత్తై పెరుప్పడిశోల్లు. (కురుకూరన్ మాణన్ పేర్ కూలు) కురు
 కూర్ చ్చడకోపనెన్డుకూలు. (౨) “కురుకూర్ నకరాన్...మాణ్”
 (౨) “అడిక్కణ్ణిశూడియమాణ్” (౩) “పైమ్మూమ్మెత్తిల్
 శూర్ కురుకూర్ నకర్ కారిమాణ్ శడకోపన్” ఎన్ఱారిత్తే. (౪)
 “నాన్ఱాణుమ్” ఎన్ఱ (౫) * కురుకూర్ చ్చడకోపన్ (౫) * కుడ
 కూత్తవమ్మాచై (౬) * నారాయణ్ నామజ్జై క్కూటినాత్పోలే,
 (౭) “నామమ్ పరాన్ఱుశన్” ఎన్ఱుమ్మడియాన నామత్తైక్కూలు.
 “నమ్మాణ్” ఎన్ఱు పావహాకిల్, నమ్మాత్వారెన్ఱాకిటతు. (పేర్
 కూలు) (౮) “పేరెన్నై” ఎన్ఱు నామమ్ పేరుమ్మడియాన పేరై
 కూలు. నాన్ఱెల్లమ్ కైయెడుక్కుమ్మడికూలు. (౯) “ఎన్ఱిశైయు
 మతియ వియమ్మకేన్” ఎన్ఱుమ్మడి ప్రసిద్ధమాకచ్చోల్లు. ఇత్తాల్
 (౧౦) “గురోర్నామసదాజపేత్” ఎన్నిపడియే ఆత్మార్ ప్రబన్ధత్తు
 క్కుమున్నే అవరభిమాన మనుసన్ధేయమెన్ఱ తాయ్దైదు.

పెరియతిరువనాతి త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ముద్రితైదు.

ప్రిన్టెర్: మేజీయర్ తిరుపతి శివరణమ్.

(౧) ఇరాహనుశనా-౨౦.

(౨) తిరువిరు-౧౦౦.

(౩) శక్లత్తార్ పాట్టు.

(౪) పెరియతిరు-౪౬.

(౫) తిరువాయ్-౨-౪-౧౧.

(౬) తిరువాయ్-౫-౯-౧౦.

(౭)

(౮) తిరువాయ్-౫-౬-౫.

(౯) కణ్ణిసుల్-౭.

(౧౦)

ఆధ్వార తిరువడిక శేషరణమ్.

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్ త

పెరియ తిరువద్దాతి వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.

సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాన సర్వేశ్వరక, నిహేతుకమా
క, (౧) “ఇమైయోర్ తలై వా” ఎన్ఱు పేళలావ్బడి తన్నుడైయ స్వ
రూపరూపగుణజ్జలైయుమ్ విభూతికలైయుమ్ కాట్టిక్కొమ్మక్కణ్ణు,
తన్నైయనుభవితైక్కు అనుకూలమానదేశైయుమ్ అనుకూల
మాన జ్ఞానవృత్త దేహజ్జలైయుముడైయరాయ్ సదానుభవమ్ పణ్ణు
కిఱ నిత్యసూరికలై యుమ్కణ్ణు, తమక్కనర్కళోపాతి అవన్ పక్కలుళ్ళ
ప్రాప్తియైయుముణ్ణు, ఇవ్వనుభవత్తుక్కు ప్రతికూలమాన జ్ఞానవృ
త్తదేహజ్జలై త్తాముడైయరాయిరుక్కిఱపడియైయుమ్, ప్రతికూలమాన
• సంసార త్తిలే తామిరుక్కిఱపడియైయు ముణ్ణు, “త్వదనుభవవిరో
ధియాన ప్రకృతినమ్మనత్తై యఱుత్తు త్తరవేణుమ్” ఎన్ఱార్ తిరువిరు
త్త.త్తిల్” + నూఱు పాట్టుక్కుమితువే అర్థమాకవేణుమ్, (౧)+ “ఇన్ని
ష్టనీర్ మైయినియాముతానై” ఎన్ఱుపక్రమిత్తు ఇఱుకన్ద్రువర్కళుక్కు
ఫలమాక, (౨) “అఱ్ఱున్దార్ పిఱప్పాన్ పొల్లావరువిన్దై మాయవన్
శేన్ద్రుళ్ళల్ పొయ్నిలత్తే” ఎన్ఱు ఉపసంహరిక్కైయలుమ్, (౧)
“అడియేన్ శెయ్యుమ్ విణ్ణప్పమ్” ఎన్ఱు ఉపక్రమిత్తు, (౨) “విణ్ణప్పమ్
శెయ్ త” ఎన్ఱు తలై క్కట్టుకైయలుమ్, + అపేక్షిత్రహితే శెయ్యప్పెతా
మైయాల్ పిఱన్దవాన్ద్రామైయాళేళ్లిన్ద్రుళిన, నడువిత్వాట్టుక్కు
+ తాన్ నిన్దై త్తకార్యజ్జో తలై క్కట్టుకై కాక శ్రీభిష్కర్తరత్పరాయ్

క్కిడక్కలవరైక్కొణ్ణు నాట్టుక్కు ధర్మజ్జలై చొల్లువిత్తాట్రోలే,
 ‘ఇవరైక్కొణ్ణు తిరువాయ్ మొట్టిపర్యస్తమాకప్పాడువిత్తు నాట్టైవాళ్
 విక్కవేణుమ్’ ” ఎన్ఱు ఇవరై వైత్తుక్కొట్టిరున్దాన్. ఇవర్ కుక్కత్తాన్
 శేషియాయ్ ఇవర్ శేషభూతరాయ్ విరోధనివృత్తిపణ్ణువానుమ్ తానే
 యాయరుక్క వైష్ణవర్ కళై తలైమక్కళాక చొల్లువానెన్నెన్నిల్;
 వైష్ణవర్ కళో ఇవనైప్పెలుకైక్కు ఉపకారకర్కళాకై యాలుమ్, (౧)
 ‘వేరాళన్ పేరోతుమ్ పెరియోరై యెరు కాలుమ్ పిరికిలేనే’ ” ఎన్ఱు
 పరదనైయిల్ ప్రాప్యరాకై యాలుమ్, (౨) ‘బోధయన్ఱః పరస్పరమ్’
 ఎన్ఱు వృత్తమాన సంశ్లేషత్తుక్కు శాత్తుడైయావర్ కళాకై యాలుమ్,
 ఇవై వైష్ణవర్ కళై తలైమక్కళాక చొల్లిల్లు. తిరువాళిరియత్తిల్,
 తాన్ నినై త్తకార్యమ్ తలైక్కట్టుకైక్కాక ప్రకృతిసమ్బన్ధ మణుత్తిల
 నాకిలుమ్ నిష్ఠనిలైయిత్తాట్టిల్ శిటితువిశేషమ్ పణ్ణిక్కొడావిడిల్
 ధరిక్కుమవ రల్లామైయాలే ప్రకృతిసమ్బన్ధమన్ద్రాచసుభవిక్కుమ్
 తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళై ప్రకృతియోజే యెరు
 క్కచ్చెయ్ తే అనుభవిక్కలామ్బడి జ్ఞానవైశద్యజై ప్పణ్ణిక్కొడుక్క
 అనుభవితార్; తిరువందాతియిల్, ఇతరవిషయజ్గళో అనుభవిక్కు మోబ్బతు
 ఒన్ఱున్ఱే అనుభవితాలుమ్ ‘ఇన్న తనుభవిత్రోమ్’ ఎన్ఱుశొల్లుకైక్కు
 మొన్ఱున్ఱే యెరుక్కుమ్, భగవద్విషయమ్-అనుభూతాంశమ్తోన్ద్రాతే
 అనుభూవాంశమే పెరుత్తిరుక్కుమ్, ఆకై యాలే ‘ముయన్ద్రశ్రీశుమన్ద్ర’
 ఎన్ఱుతోడన్జి + నిష్ఠనిలైయిలే ” ‘మొయ్ క్కలైయేత్తముయల్’ ”
 ఎన్ఱు తలైక్కట్టుకై యాలే విషయానురూపమాక అభినివేశమ్ పెలుకి
 అపడి శొల్లుకిఱతు.

అరుమ్యదవిళక్కమ్.

[ప్రవేశే.—ప్రకృతిసమృద్ధినివృత్తిమాత్రమెన్నానెత్, పిన్నైయుమథానరజ్జరు ముణ్డేయెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (నూలుపాట్టుక్కుమ్) ఇత్యాది. “ఇరువే” ఎన్నెక్కు ఇహక మేతెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇన్నివ్వునీర్తై) ఇత్యాది. ఆద్యస్తమితావేయా నాల్ నడువిల్ ప్రతిపాద్యమేతెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవేక్షిత్ర) ఇత్యాది. ఇత్త వైశ్ణవామైయుడైయవర్తవైప్పానెన్నెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (తాన్ సినైత్త కార్య జ్జల్) ఇత్యాది. నిష్ఠనిలైయావతు - ముతిల్ తొడజ్జి ముడియ అనుభవియానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్, అభినివేశమపెరుకి “వత్తముయల్” ఎన్ఱు పిన్నైయు ముద్యోగమతామల్ నిన్ఱనిలై యెన్నపడి.

ముయద్రోశ్రీశుమన్దెల్లున్దు మున్దుద్రోనెళ్ళో,

ఇయద్రోనూయె మ్మొడునీకూడి,—నయప్పుడైయ

నావీన్తుడై కిళవి యుట్పాటివోమ్, నల్పూవై

ప్పువీన్ఱవణ్ణన్ పుకళ్.

౧.

అన్వ.—ముయద్రో, శుమన్దు, ఎట్టున్దు, మున్దుద్రో, నెళ్ళో, (౫)నల్, పూవైప్పు, ఈన్ఱు, వణ్ణన్, పుకళ్, (౧౦) నయప్పుడైయ, నా, ఈన్, తుడై, కిళవియల్, (౧౫) పాటివోమ్, ఎమ్మొడు, నీ, కూడి, ఇయద్రోనూయె. (౨౦)

అర్థము.—ఉత్సాహమును, వహించి, లేచి, మందయిన, ఓ! మనసా! (౫)విల త్కణమైన, అల్లుపూవునందుక, గలిగిన, ఇర్ల ముగలసర్వేశ్వరునియొక్క, కీర్తని, (౧౦)మార్గ నముకలడై, నాలికచేరి, బ్రవర్తించుచుండెదై, సుందరశబ్ద సంపర్కముకలడైన, ఉత్త కలపల (౧౫)నిండించెదము, మనతో, నీవు, చేరి, స్తోత్రముచేసెదవు. (౨౦) ౧.

వ్యా.—అ.—ముతత్పాటిల్, నెళ్ళుక్కు ఒరునల్వారై శొన్నా త్పోలే ఇరు ఇవరైయుమ్ కూడాతేముచ్చుడ, “ఎన్నైయుమ్ కూటి కొణ్ణుపోక వేణుణ్ణాణ్” ఎన్నితార్.

(ముయద్రోశ్రీశుమన్దు) అడిమైశెయ్కైయిలే యొరుప్పట్టు. (౧)

+ [ప్రాగేవతుమహాభాగం] పెరుమాళుక్కు మరవురికొడు త్తనో, ఇల్లై

య పెరుమాళుక్కుక్కొడుత్తతుఱవరై . (పాగేవ) ఎన్నా నెన్నెన్నిల్;
 (౧) “ దీప్తమగ్నిమరణ్యంవా యదిరామఃప్రవేత్యతి । ప్రవిష్టం
 తత్రమాంవిధి” ఎన్నిలై య పెరుమాళుక్కిరుక్కుమ్బడియూలే శొల్లిన్ శ్రీ.
 పెరుమాళ్ “పితృనిచనపరిపాలనమ్ పణ్ణవేణుమ్” ఎన్ఱు మరపురి శాత్తి
 నార్, అవరుడుక్క పుకుకితా రెన్ఱుడుత్తవర సడి, అతు వేటొన్ఱన్ఱో
 వెన్ఱిఱు. [మహాభాగః] (౨) “ అహంసర్వంకరిష్యామి ” ఎన్ఱు ప్రతి
 శ్ఠై పణ్ణినపడి ఎల్లావడిమైయుమ్ శెయ్యలామ్బడి తిరువభిషేకవిఘ్నమ్
 ప్పిఱుక్క భాగ్యమ్ పణ్ణినవర్, [సామిత్రి] (3) ‘సృష్టస్తవం వనవా
 సాయ” ఎన్ఱు శొన్నవళివ.యన్ శ్రీలేపిఱన్దవర్. [మిత్రనన్దనః] “పెరు
 మాలై ప్పిరియాతే అడిమై శెయ్యవేణుమ్” ఎన్ఱు అవను క్కుసుకూలవ
 గామెల్లామ్, “నామ్ శెయ్యప్పెల్ శ్రీలోమే యాకిలుమ్, ఇలై య పెరు
 మాళ్ ఎల్లావడిమైయుమ్ శెయ్యప్పెల్ గారితే” ఎన్ఱు అనుకూలవర్గ
 తైయుకప్పిక్కుమవర్. [పూర్వజన్యానుయాత్రార్థే ద్రుమచీరై రల
 జ్జుతః] పెరుమాళ్ పిన్నే సేవిత్తుప్పొక్కైక్కాకి మరపురి శాత్తి అత్తాలే
 అలజ్జుతరానవర్. పెరుమాళ్ అభిషేకమ్ తవిరుక్కైక్కు మరపురి
 శాత్తినార్, ఇవర్ కై జ్జుర్యసామ్రాజ్యత్తుక్కు ముడి శూడుక్కైక్కు
 మరపురి శాత్తినార్. (ఎల్లున్ఱు) విస్త్రుతమాయ్, (మున్ఱున్ఱు నెళ్ళో)
 (౪) ‘అగ్రతస్తేగమిష్యామి’ ఎన్నుప్పడియే ముప్పట్టనెళ్ళో! (ఇయ
 న్ శ్రీవాదెమ్మెడునీకూడి) కృతజ్ఞమూకి వేణుజ్గాణ్. పార్ త్తపడి
 అఱిఱు, పిప్పట్టవెన్నెయుమ్ కూట్టిక్కొన్ఱుపో. (నయప్పచ్చైయ)
 నీరుమ్ నానుమ్ కూడిచ్చెయ్య పుకుకిఱ శెన్నెన్న ; అఱుత్తై క్కుడిమై
 శెయ్ వోమెన్ఱిటార్. శ్రీ ఇతన్ఱోనాన్ కుడిక్కుచ్చొల్లుకిఱ వేప్పజ్గుడి నీరె
 న్ఱిటార్. (నయప్పచ్చైయ) (౫) “ ఎన్నాల్ తన్నై ప్పరవియవిన్

(౧) శ్రీరామా-అయో-౨౧-౧౫.

(౨) శ్రీరామా-అయో-౩౧-౨౫.

(౩) శ్రీరామా-అయో-౪౦-౫.

(౪) శ్రీరామా-అయో-౨౭-౬.

* పుణ్డలితమ్ కౌచితక్కుమ్.

(౫) తిరువాయ్-౭-౯-౧౦.

కవి పాడియ" ఎన్నుమా పోలే. కవిక్కునయప్పుడై మైయావతు. నాయక
సుక్కు మున్నిల్లాతనీరై ఇక్కవియాలే యుణ్డాకై. (నావీక) నీయుమ్
వేణ్డా వెన్దితార్. ఉత్పత్తిక్కు నీయుమ్ వేణ్డా నానుమ్ వేణ్డా, + నెజ్జిలే
యూన్ది యనుభవితైక్కు నీయుణ్డాక వమైయుమ్. నెజ్జిసిక్కేకవిపాడ
పోమో వెన్నిల్; నెజ్జినుడైయస్థానతిలే సర్వేశ్వర నిష్టు కవిపాడు
విక్కుమెన్టు కరున్దు. (తుడైళివి) అఱ్ఱియసన్దభకైయైయై శొల్లు.
+ నెఱ్ఱుకన్ది చొల్లామైయాలే శొల్లిల్ వెట్టిమైయిన్దిక్కే యున్దుకై.
(ఉట్రోతివోమ్) (౧) "యతోవాచోనివర్తన్తే" ఎన్టు వేదాన్తజ్ఞో
వాచ్యతై యడైన్దు నిలైనిల్లామైయాలే మీళుమ్; ఇఱ్ఱువాచ్యమ్ వాచ
కతైవిట్టుపోకమాట్టాతు. (నఱ్ఱువైయిత్తాది) వాచకన్తుక్కు ఎట్టు
మతన్దెన్దిఱు. (నఱ్ఱువై) ఉపమానమ్ ఉపమేయన్తుక్కు పోరొన్దు
యూచే ఉపమానన్దెయుమ్ శిషీక్కిఱు. (పూవీన్ద వణ్ణక) పూవై పూ
కాట్టుకిఱ నిఱ తైయైయైయవళ; పూవై పూవై కాట్టుకిఱనిఱ తైయై
యైయవన్దెనుమామ్. "గోసదృశోగవయః, గవయసదృశోగః" ఎన్ను
మాపోలే. (పుకన్ద్ర) దివ్యదేహగుణజ్ఞతై యుమ్ దివ్యాత్మగుణజ్ఞతై
యుమ్. [నఱ్ఱువై పూవీన్ద వణ్ణకపుకన్ద్ర. నయప్పుడై యనావీక తుడై
కిళవియుట్రోతివోమ్]. ౧.

అరు.— ముతత్వాట్టు.— (శొన్నాటోనీలే) - శొన్నపుడనే. నెజ్జు అడిమై
యిలే యెరుప్పట్టు ఎప్పడి యరుక్కిఱతెన్న, (ప్రాగేవతు) ఇత్యాది. ప్రవేశిపరా
కిల్ ఎన్టు భవిష్యత్తాకవుమ్. "ప్రవిష్టమ్" ఎన్టు అక్షేప్రవేశితేనాక అతీఎన్టు భూత
మాకవుమ్ శొన్న ఇళైయ పెరుమాళ్ నిన్దెవైప్పల్ల ఎన్దపడి. *తుశ్చ తైప్పల్ల అరుళిచ్చె
యీకితార్ (పెరుమాళ్) ఇత్యాది. తాపసవేదమాక మరవరికాత్తుకై అలఱ్ఱుతమామో
వెన్న అరుళిచ్చెయీకితార్ (పెరుమాళ్ళివేకమ్) ఇత్యాది. (కృతజ్ఞమాక) - ఎన్నాలే
యన్దో ఉన్క్కిగు ఉణ్డాయిల్లు. ఎన్నైమఱవాలే శొళ్ళెన్దపడి. "ఇయన్దు
వాయ". నడప్పాయ. నెజ్జానను "నాన్ వేణ్డావో" ఎన్న అరుళిచ్చెయీకితార్ (నెజ్జిలే
యూన్ది) ఇత్యాది. కిక్కుక్కుతెన్న అరుళిచ్చెయీకితార్ (నెజ్జుకన్ది) ఇత్యాది.

(౧) తైత్తిరీ-ఆనన్ద-౯.

“కీర్తి” - శొల్లు, ఉత్పాదక - శొల్లుకు శ్రీ అడక్కుతే, ఈ పుస్తకమువారితో
సంబంధము, పూర్వమునకు, పుస్తకము పూర్వమునకు, పుస్తకమునకు.

పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు,

పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు, పుస్తకమునకు

పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు,

పుస్తకమునకు పుస్తకమునకు.

—౨.

అన్య — పుస్తకమునకు, పుస్తకమునకు, పుస్తకమునకు, పుస్తకమునకు, (౧)
పుస్తకమునకు, పుస్తకమునకు, పుస్తకమునకు, పుస్తకమునకు, (౧౦) మార్, తెలుసు,
కాదు, మార్, నీ, (౧౫) కీర్తి, ఇచ్చి, తీర్చివేయమ, పుస్తకము, మార్కెట్టునకు. (౨౦)

అర్థము.—(నిన్ను) స్తుతించితిమేని, (అది నీకల్యాణముల కనురూపముగా
నందున) నిందించినవారమగుదుము. స్తోత్రముచేయకపోతిమేని, (నీగుణములను మావాగ్ధో
పస్పర్శములేనందున) నిందింపనివారమగుదుము. కానిపైన, (౧) తలచితిమేని, నిందిం
చినవారమగుదుము. తలచకపోతిమేని, నిందింపనివారమగుదుము. మార్కెట్టునకు, (౧౦) వ్యాపార
మాముగలవాడైతే, ఎట్టినిశేషములుకలవాడైతే, మహిమగలవాడైతేనీ ఓహోహో!
నీవు, (౧౫) కొపించవలదు. స్తోత్రమును ప్రసరించుట నివర్తించుట యశాదియిని,
కూరనిపముగల, మాయొక్క, భక్తిమమునుమీ. (౨౦)

వ్యా.—అవ — ఇరణ్ణామూర్తిలో, (పుస్తకమునకు) “నావీన్
తుజ్జీ కీర్తియిచ్చితిమే” ఎట్టువాచ్చితిమే పుస్తకమునకు కొళ్ళికిడ
వోమెట్టు వివర్, (౧) “యతోవాచోనివర్తనే” ఎట్టు వేదజ్ఞునిస్త
నిలై క్కుమ్ అర్చుకు కేయానార్. (౨) “మహ్యనిమోస్తుకవయే”
ఎన్నితార్. కవిశొల్లుకెయ్యవలె-విషయముక్కు శ్రిశివశొల్లి విషయము
కీర్తిలాతముపిట్టుచొప్పుకెయ్యి. ఉళ్ళితొమ్మమ్మశొల్లికాతి విషయ
త్తిలే కవిపాడపుక్కు నమస్కర మెన్నుమాపోలే. ముట్టుడు
ఇవర్ పుస్తక విశ్లేషణ? ఇప్పుడు పుస్తకమునుమీకుకీ తెన్నెన్నిల్
ఇరణ్ణామ్ వస్తువై లక్ష్యములే. నల్లతుకణ్ణాల్ “ఎనకు” ఎన్నుక్కడ

పథం: వై లక్ష్యతైయనుసన్ధియా “అననుక్కతియతైప్పణ్ణ” ఎన్ఱి
 ప్పిన్దతామ్ తమ్మొల్లా లేనిటమ్ కదుమ్మడి పణ్ణకిటోమన్టుమీళుకిటార్.

(పుకభోమమ్పథమ్) అవిషయతైప్పుకథ ప్పార్తోమా
 కిల్ పభీత్తోమావోమ్. (పుకభోమ్పభీయోమ్) † “పుకభోవోమ్”
 ఎన్ఱతినాలే ఇన్ఱర్థమ్ సిద్ధియాతో వెన్నిల్, అన్వయత్తిత్కాట్టల్ వ్యతిరే
 కత్తాలేశొన్నల్ అర్థస్తుక్కొరుత్తైర్యమున్దెన్ఱుకొన్నార్. (ఇకభోమ్
 మతిన్సోమ్) నెన్ఱాలేనినైతోమాకిల్ అన్వస్తువై ఇకభోన్దోమావోమ్.
 (౧) “మనఃపూర్వోవాగుత్తరః” ఎన్ఱు మనస్సాలేనినైత్తజై యన్ఱో
 వాక్కుళల్లువతు ఎన్ఱిటన్వాయత్తాలే “పుకభోమ్పభీవోమ్” ఎన్ఱి
 టత్తాలే సిద్ధియాతో వెన్నిల్; నెన్ఱాలేనినైత్తపజ్జభుక్కే ప్రాయశ్చి
 త్తమ్పణ్ణపేణ్ణమ్మడియాలే, నినైతోమాకిలు మన్వస్తువై యభీతోమా
 వోమన్ఱిటార్. (మతియోమికభోమ్) నినైత్తిలోమాకిల్ ఇకభోన్దిలో
 మావోమ్, “మన్ద్రు” ఎన్ఱు-“పుకభోవోమ్” ఎన్ఱిటత్తిత్కాట్టల్, ఇక
 భోమ్” ఎన్ఱతినైదైయపిరివై క్కాట్టుకిఱు; † మన్ద్రీకభోమ్ ఎన్ఱపడి.
 (ఎన్ఱణ్ణాల్) ఇకభుప్పొకతపడి తమ్మదైయపక్కలిలే వ్యాముగ్ధనానపడి.
 (కెన్ఱణ్ణాలెన్ఱణ్ణాల్) (౨) “యథాకిన్సానమ్” ఎన్ఱుశ్రుతిసిద్ధిమాయవశ్య
 ర్యసూచకమానకన్దైయుదైయనాయ్ అపరిచ్ఛేద్యనానవన్ ఎన్ఱిక్క
 లిలేవ్యాముగ్ధనానా. (శిఱల్) “నన్ వై లక్ష్యతైయటియాలే ఇవరిభీ
 వతే!” ఎన్ఱు తమ్పక్కలిలే శీఱినానాకొన్ఱు శీఱాతేకొన్ఱెన్ఱిటార్.
 అన్ఱియే, తామ్పుకభుప్పక్కవాఱే పళియర్ “ఞ్జి” ఎన్ఱు ఇలైయక
 లప్పదుక్కుమాపోలే, తన్గున్దజ్జుక్కేట్ర ప్పొర్క్కుప్పొక్, తామాటి
 నవాఱే శీఱినతుక్కు, “శీరాతేకొళ్” ఎన్ఱుమామ్. (తీవిన్దయోమ్)
 నీయుకన్దపడి పరిమాఱప్పొకత పాపియోమ్; విషయవై లక్ష్యమటి
 యాలేపుకభివిత్తిన్దపాపియోమన్ఱుమామ్. (ఎన్ఱణ్ణాల్కణ్ణాయివై)

వైలక్షణ్యతైక్కణ్డిభీనతు, అయోగ్యరెన్జకల్వశాకిఱివై ఎజ్జళుడై
యభా)న్రికలితే. ౨.

అరు.—ఇరన్జాన్బట్టు.— (అవ్వుకు) వేదమశిలవేళి నిలబట్ట వేన్జతు, ఇవరు
ద్యోగత్తిరే నిలబట్టవెన్జితార్జెన్జ పడి. పుకల్దోన్మా పక్షిన్తో మెన్జహాతే పుకల్దోన్మా
పక్షిక్కవిల్లెన్జున్జతు తన్నడైయేవారాతో, శాబ్దమాకన్బొల్లవేణుమాన్జు శక్కొభి
(పాయమ్. “ఇకల్దోన్మా మలిప్పొమ్”-మత్తో మే ఇకల్దోన్మావామ్. (మల్ శ్రీకల్దోన్మా
మ్) ఎన్జతు. వేతాయున్కిఱ-ఇరన్జామ్ పడియాన ఇకల్దోన్మా మెన్జతైక్కాట్టుకిఱతు. ఎన్జ
జ్జాలానవన్ శెన్జజ్జాలానా నెన్జాయ, శివప్పారే శీర్మమాయ, అన్ శీతాతిరుక్క
చ్చీతినానాక భీమిత్తున్బొల్లకిఱారాతల్. అన్బిక్కే పాట్టుక్కేట్రు విరున్దవన్ పాడా
విట్టవా శే శీతినానాతల్. ౩.

ఇవైయన్టేనల్లవివైయన్టేతీయ,

ఇవైయెన్బివైయన్టేనలుమ్, ఇవైయెన్బిమ్

ఎన్నాల్లడైప్పన్కిన్జాతిత్తెయవన,

ఎన్నాల్ శెయన్జాల్లతే.

3.

అన్బ.—ఇవైయన్టే, నల్ల, ఇవైయన్టే, తీయ, ఎన్బు, (గ) ఇన్బిఇన్బి, అతీవన
లుమ్, ఎవైయెన్బిమ్, ఎన్నాల్, అడైప్ప, (౧౦) నీక్కు, ఒన్జాతు, ఇన్బియవన,
ఎన్నాల్, శెయన్జాల్తు, (౧౫) ఎన్. (౧౬)

అర్జము.—తలంపకపోవుటయనెడి యివికదా, మాచివి, తలంబుటయనెడి యివి
కదా చెడ్డవి, అనెడి. (గ) ఈయొన్బుభావములను, తెలిసికొనినవాడైనను, ఇవి
యన్నియు, నాచేత, స్వీకరించుటను, (౧౦) త్యజించుటను, శక్యంబుకావు
ఓ! స్వామి! నాచేత, చేయదగినది, (౧౫) ఏది? (౧౬). 3.

వాగ్—అవ.—మూన్జామాన్బట్టిల్, (ఇవై) భా)న్రియాల
న్రితేపుక్కవిట్టన్జతు, జ్జానత్తాలేయితే, అనాల్ అడియిలే “నమక్కు
నిలమన్బు” ఎన్జమిశవేన్జావోవెన్న; † అచిద్వ్యోప్పత్రియాలూ, అన్బి
నుసన్దానమ్ పణ్ణ తమనాన్కి-వైక్కెయాలూమ్, నన్జుతీన్జెన్జతివన్, అచి
త్సంసర్గత్తాలూమ్ పారత్తన్ద్రత్తాలూమ్ చావలత్తాలూమ్ అనుష్ఠాన తమ
నన్జు

(ఇవై యన్టేనల్ల) “పుకతోమ్పళ్ళియోమ్ మలియోమికతోమ్”
 ఎన్నిట ఇవై నల్ల. (ఇవై యన్టేతీయ) “పుకతోమ్పళ్ళియోమ్” ఎన్నిట ఇవై
 పొల్లాతు. (ఇవై యెన్టెవైయటివనేలున్) ఇవై ఇప్పడయెన్టె పరిచ్చే
 దిత్తు అటిన్దేనేలుమ్. (ఇవై యెల్లామ్) త్యాగపరిగ్రహాదికల్లామ్.
 (ఎన్నాలదైప్పు నీక్కొణ్ణాతు) ఎన్నాల్ పరిగ్రహిక్కపుమ్ పోకాతు,
 త్యాజిక్కపుమ్ పోకాతు. (ఇత్తైయవనే) పరిగ్రహిక్కపుమ్త్యజిక్క
 పుమితుతన్నరశునాడో? (ఎన్నాల్ శెయత్పాలశ్శె) (౧) † “కర్త
 త్యేవాధికారస్తేమాఫలేషుకదాచన” (౨) “మాంసమస్కురు”
 ‘ఎన్టె నీయరుళిచ్చెయ్య ఎన్నాల్ శెయ్యప్పడువతుణ్డో? 3.

అరు.—మూన్టామ్మట్టు.—మూలత్తిలే, అర్థమాక్కి అత్తిక్కకుమ్ అత్తిన్దాల్
 మీళప్పొకా మెక్కుమ్ పేతు అరుళిచ్చెయ్కెటార్ (అచిద్యవ్యస్తాత్తి) ఇత్యాది. ఇవి
 డెత్తుక్కుత్తామ్ కిట్టా మెనల్లతు, కిట్టుకైతీయను. అవసేవగ్గువిక్కిటవనుమ్ విడువిక్కిట
 ననుమొట్టియ ఇవనాల్ శెయ్యత్తిక్కిత్తిలెయెన్నుమత్తై అరుళిచ్చెయ్కెటార్ (కర్త త్యే
 వాధికారః) ఇత్యాది. 3.

ఎన్నిల్ మికుపుకగ్రూర్ యావరేపిన్నై యుమ్మన్

శ్శెణ్ణిల్ మికిప్పుకితోక్ యానల్లాల్, —ఎన్న

కరుమ్ శోతిక్కణ్ణాకడల్ పురైయుమ్, కీల

ప్పెరుమ్ శోతిక్కెన్దెన్దొప్పైల్లు.

౪.

అన్బ.—ఎన్న, కిరుమ్, శోలి, కణ్ణన్, కడల్, (౫) పురైయుమ్, కీలమ్, పెరుమ్,
 శోతిక్కు, ఎన్, (౧౦) నెణ్ణు, ఆళ్పెన్దు, ఎణ్ణిల్, మికి, పుకతోన్, (౧౫)
 యానల్లాల్, పిన్నైయుమ్, ఎన్నిల్, మికు, పుకతోర్, (౨౦) మన్దు,
 యావర. (౨౨)

అర్థము.—నాకు (ప్రకాశించిన), నల్లని, వర్ణముగల, కృష్ణుడై, సముద్ర
 ముతో, (౫) ఒప్పియున్న, స్వభావముకలవాడవై, గొప్పతేజస్సుగలవాడవైన నీకు,
 నాయొక్క, (౧౦) మనస్సు, దాస్యపడినది విచారించినయెడల, మిక్కిలి, కీర్తిగల

వాఁడను (౧౫) శేషేగాక, దానిపైన, వాఁడంటే, గొప్ప, కీర్తిగలవారు, (౨౦) తక్కినవారు, ఎవరు? (౨౨) ౪.

వ్యా.—అ. — నాలామ్బాట్టిల్, (ఎన్నిల్) “నాన్దణ్డెయిల్ అణ్ణు తైక్కవద్యావహమ్, అకలిల్ అణ్ణు తైక్కసిఱముణ్డామ్” ఎన్ఱు నీర్ శొన్న తుక్కుస్థానమబ్బిలీర్, †ప్రయోజక త్రిలక్మితు, నీర్ శొన్న పడియై + మాటినిఱ్ఱు-వేణుమ్, నీరకన్ఱి రాకిల్, అధిక తాధికారమవిషయమ్” ఎన్ఱు నచ్చెనమ్బు నార్కల్, నీర్ పద శ్రీసింకిల్, ఇవర్ పద శ్రీనవిషయమెల్లార్ కుమ్ పద శ్రీలామ్” ఎన్ఱు నచ్చెప్పద్రుక్తెయాలే నమక్కునిఱముణ్డామ్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్యి, పద శ్రీహృష్ట రాకతార్.

(ఎన్నిల్ మికుపుకథార్ చూవరే)†ఎన్ని త్యాట్టిల్ మిక్కిపుకత్తై యుడై యరెవరెన్ఱుమామ్; ఆశ్రయ త్తిల్ విజ్ఞానపుకత్తై యుడై యారెవరెన్ఱుచుమామ్. †అలాభ త్తిల్, (౧) “శీలమిల్లాచ్చిఱియ నేలుమ్ శెయ్విన్దెయో పెరితాల్” ఎన్ఱు శొన్ఱుమాపోలే యితే పేద శ్రీలుమ్ శొన్ఱువతు. (పిన్దెయ్యమ్మమ్ పద శ్రీల మిక్కిపుకత్తే యాన్లార్) ఆశ్రయ త్తిలడక్కాత పుకత్తై యుడై యే యూ నేయన్ఱో? (ఎన్నకరుమ్ శొరి ఇత్యాది) తన్ వడిన్దె ఎనక్కు సర్వస్వదానమ్ పణ్ణి సులభ నామ్ అళవిఱన్దశీల తైయుడై య సర్వస్వరనుక్కు అతిశయ తైప్పణ్ణి ప్పేద శ్రీరుక్మితి ఎన్ని త్యాట్టిల్ మిక్కిపుకత్తై యుడైయారా? ౪.

అ. — నాలామ్బాట్టు. — స్థానమనిజయాయ్, త్యాన్వీకార త్రిమయ మర్చుమ్ అబ్బిలీరెన్ఱ పడి. (ప్రయోజక త్తిలే) - మేర్లుప్పార్ త్తార్. అకలుకై. నల్లతుపోలే పోద ముత్తనై. మాటినిఱ్ఱు - అకలాతిరుక్కై. “ఎన్నిల్” విజ్ఞప్తిలే ఎన్నిల్ కాట్టి లిల్లెయెన్నుతలే, నికప్తత్తిలే అణువాన అత్తావిలుమ్ విజ్ఞాన పుకత్తై యుడైయారెన్ను తలే, ఇతుక్కు పుష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కతార్ (అలాభ త్తిల్) ఇత్యాది. “ఎన్న” ఎన్నుడైయ - “కరుణ్ణోరి” నెజ్జానతు. అళాక ప్పేద్రు-పెణుకైయాలేయెన్ఱ పడి. ౪.

పెద్రుతాయ్ నీయే పిఱప్పిత్తతనై నీ,
మద్రుయై యారావారుమ్ నీ పేళిల్,—ఎద్రుదోయో
మాయకూమాయవల్లై మాయములై వాయవైత్త,
నీయమ్మాకాట్టుమ్ నెఱి. ౫.

అన్వ.—మాయ, అమ్మ, పేళిల్, పెద్రు, తాయ్, (౫) నీయే, పిఱప్పిత్త,
తనై, నీ, మద్రుయై యారావారుమ్, (౧౦) నీ, మా, మాయవల్లై, మాయ, ములై, (౧౧)
వాయ్, వైత్త, నీ, కాట్టుమ్, నెఱి, (౨౦) ఎద్రుదోయో. (౨౧)

అర్థము. —అశ్చర్యభూతుడైన, ఓ! స్వామీ! (ఉపకారములను) చెప్పినయె
డల, కనిన, తల్లి (వలె ప్రియపరుడును), (౫) నీవే. పుట్టించిన, తండ్రి (వలె హితప
రుడును), నీవే. దానిపైన జ్ఞానప్రదానముచేసెడి (అచార్యుడు మొదలగు) తక్కినవా
రును, (౧౦) నీవే. గొప్ప, వచ్చినముగల, పూతనను, చచ్చినట్లు, (దానియొక్క) స్తన
మును, (౧౧) ముఖమందు, ఉంచిన, నీవు, చూపించిన, విధము, (౨౦) ఎట్టిదో? (౨౧)

వ్యా.—అవ.—విదామృట్టిల్, (పెద్రు) ఆయోగ్యనైష్ఠకన్ఠ
(౧) “అనన్నే వసభవతి” ఎన్ఱు ముడియప్పుక్కి వెన్ఱె ౨ సత్తెయున్ఱా
క్కినాయ్నిజార్.

(పెద్రుతాయ్ నీయే) ప్రజై యున్ఱాకైక్కు నోన్బునోన్లు,
వయిన్ఱిలేధరిత్తాల్ ప్రజైక్కు వ్పాన్ఱాకభోజనశయనాదికల్ నీయ
మిత్తు, పిఱన్దాల్ అశుచిప్రసవాదికల్ త్రిట్టలైన్దవళర్త్తు, ఇనిను
డైయ హితకల్ చ్చిన్దిక్కుమ్ తాయావారుమ్ నీ. (పిఱప్పిత్తతనై నీ)
ఒరుపాత్ర త్రిలే ఇట్టువైక్కుమవై పోలేధరిక్కుమళివిఱ్ఱే ఇవళతు, ఉత్పా
దకాపితావిఱ్ఱే. హితమేచిన్దిక్కుమ్ పితావుమెనక్కునీ. (మద్రుయై
యారావారుమ్ నీ). (౨) “శరీరమేవ సుతాపితరాజనయతః” ఎన్ఱు ఇరువ
రుమ్కూడ శరీరస్థుక్కుత్పాదకరిత్తవైయిఱ్ఱే. ఆత్మావుక్కు నన్ఱైపార్
క్కుమ్ అచార్యనావాయుమ్ నీ. (పేళిల్) నీశెయుమ్వై పేళ

వృకాతితే. (ఎత్తేయో) ఎన్నే! (మాయ) ఆశ్చర్యశక్తియుక్తనే!
 + శెయ్యప్పోకాతవై యుమ్ శెయ్యుమవనే! (మామాయవల్లైయిత్తాది)
 మహానాన మాయత్తైయడైయ పూతనైముడియ నులైయై వాయిలే
 వైత్త. (నీయమ్మాకాట్టుమ్ నెటిఎత్తేయో) అయోగ్యనెత్త కన్ద వెన్ను
 డైయవిరోధత్తైత్తవిర్ తపడి పూతనైయాలవన్ద విడదైసిక్కినా
 త్తోలేయితే ౫.

ఆరు — విద్వామ్మాట్టు. — (శెయ్యప్పోకాతవై) - అయోగ్యనెత్త ఎన్నై ఆక
 లాతపడిపట్టుకై. [మామాయవల్లై మాయములైనాయ్ వైత్త అమ్మా నీ కాట్టుమ్ నెటి ఎత్తే
 యో] ఎత్తన్వయమ్. ౫.

నెటికాట్టినీక్కుతియో, నిన్బాల్ కరుమా
 ముటిమేని కాట్టుతియో, మేనా — శెటియోమే
 ఎన్ శెయ్యానెణ్ణినాయ్ కణ్ణనే, ఈతురై యాయ్
 ఎన్ శెయ్ తాలెన్ పడోమీయామ్. ౬.

అన్వ. — నెటి, కాట్టి, నిన్బాల్, నీక్కుతియో, కరు, (౫) మా, ముటి, మేని,
 కాట్టుతియో, కణ్ణనే, (౧౦) మేల్ నాల్, అతియోమే, ఎన్ శెయ్యాన్, ఎణ్ణినాయ్,
 ఈతు, (౧౫) ఉరైయాయ్. ఎన్ శెయ్ తాల్, యామ్, ఎన్ పడోమీ? (౧౯)

అర్థము. — (వేలు) ఉపాయమును, చూపించి, నీయొద్దనుండి, విశ్లేషింపజేసె
 దవో? నల్లనైన, (౫) మామిడిచెట్టయొక్క, చిగురువలెనున్న, (నీయొక్క) తిరుమే
 నును, చూపించెదవో? ఓ! కృష్ణుడా! (౧౦) అనాదికాలముగ, (సిన్ను) తెలిసికొ
 నకనున్న నుమ్మును, ఏమిచేయుటకై, సజ్కల్పించితివి? ఈ (మాకుచుండు) మాటను.
 (౧౫) చెప్పవలయును. ఏమిచేసినప్పటికిని, (నీవుచెయ్యివిడిచియెడల) మేము,
 ఏమియనర్థమునుబొందము? (౧౯)

౬.

వ్యా. — ఆవ. — ఆతామ్మాట్టిల్, (నెటి) “నమోఽకకలితేరుచియై
 ప్పిఱప్పిత్తులయోగ్యనెత్త కన్ద తత్తైచ్చేరవిట్టోమాకిల్, మేలుళ్ళ కార్యమ్

తామే ప్రవర్తితార్ " ఎన్నీ శ్వరనిరున్దానాకొణ్ణు వెఱున్దు చొప్పి
లుకితార్.

(నెటికాట్టిసీక్కుతియోనిన్బాల్) నెటికాట్టుకైయెన్దుమ్ సీక్కు
కైయెన్దుమ్ పర్యాయమ్. (౧) "మద్యాజీమాంసమస్కుయ" ఎన్న, అర్జున
సుక్కుశోకవిషయమాయిద్రోతే. "నీఉన్ కార్యతైచ్చెయ్" ఎన్నతు విడ
నినై త్తారైయిత్తే; (౨) "ఏషపథావిదంబ్బణామేషయాతిహిగోసలాక"
ఎన్దుతన్నుడ సేడిడన్దదమయ నియై ఉడు త్తన్నదైవైయిలే ఒరుత్తలైయైయ
ఱుత్తు, "వర్ధియితు, ఇజ్జసేహ" ఎన్దువిట్టాత్పొలేయిత్తేతన్ పక్కలిలేన్ద్రస్త
భరనానవనై "ఉకాహితత్తుక్కునీయేకడవై" ఎన్నై. (నిన్బాల్ కరుమాముటి
మేనికాట్టుతియో) ఎన్దుమామ్. (౩) "నివృణుతే" ఎన్నుమాపోలే. (కరు
మాముటిమేని) + అజ్జనత్తిక్కుముత్తపడై త్తపుటవామై సీక్కి ముటిత్త
ముటిపోలే తిరుమేని నెయ్ త్తిరుక్కిటవడి. (మాముటి) మాన్దలిరెన్దు
సౌకుమాన్ద్రైచ్చొల్లి, అతిలేకలుప్పైయమ్కూట్టి శ్యామమాయసుకు
మారమానతిరుమేనియై సీయేకాట్టియనుభవిప్పుతియో? (మేనాళకరు
మాముటిమేనికాట్టుతియో) ఎన్దుమామ్. (మేనాళియోమే యెక శె
య్యా నెణ్ణినాయ్) ఎన్దుమామ్. (మేనాళిత్యాది) పత్తైయ తాక అఱియాతే
పోరుకిటవనై. ఒరుత్తనుక్కు దిజ్జోహమ్పిఱన్దాల్ వర్ధియితియుమ
వన్ "నీయేయో?" ఎన్న క్కుడవతో? వర్ధికాట్టివిడక్కుడవతో? (౪) "పథ
స్థలితమ్" ఎన్నుప్పడియిత్తే ఎన్నుదైయ వవన్దై. (ఎన్ శెయ్యా నెణ్ణి
నాయ్) (౧) మన్దనాభవ" ఎన్నప్పార్ త్తాయో? (౫) "మామేకంశర
ణంబ్రజ" ఎన్నప్పార్ త్తాయో? (నిణ్ణినేయాతురైయాయ్) (౫) + "మా
శుచః" ఎన్దుకొణ్ణుకైభరమిత్తే. + (ఎన్ శెయ్ తాలెన్ పడోమయమ్)

(౧) గీతై-౧౮-౬౫.

(౨) భారతమ్-ఆరణ్య-

(౩) కళవల్లీ-౧-౨.

(౪) స్తోత్రరత్నమ్.

(౫) గీతై-౧౮-౬౬.

గా. పెరియత్తదేశవ్రాతీ, కె-పా-యామేయరువిన్దెయోమ్.

ఎల్లాడియర్ త్రియైయమ్ శెయ్తు పరమపద త్రిలేళోదుపోయ్ నై త్తల్ నీతవిర్ త్రపాతీకూల్య త్రిలేపోయ్ నిల్లేనో? ఎన్నె ఎకైయిలే కాట్టి త్తనాల్.

అరు. — ఆటామ్బట్టు. — శపాయా స్తరమ్ నీళ్లుకై మ్మడలో ఎన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (మద్యాబీమామ్) ఇత్యాది. “నిన్నార్” ఎన్న తైక్కిఠోకూటుతిల్. “నామఠి” క్లాఘ్యమాననీలరత్తి మఠియెన్నుతిల్, మామర త్రిన్ తిలిరెన్నుతిల్. “మేనార్” పట్టెయి తాయ్ అసాధారణమానతిరుమేసి. “మాళుచి” ఎత్తకునమ్మచ్చొల్లు కథరమన్తోవెన్ పడి. ఉరైయాయ్ న్నాన్, శమయర్వఱమతిలముతలాననన్తైక్కై ప్పట్టిన్తో మేయెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (ఎన్ శెయ్తా లన్ ప్పోమయామ్) ఎన్న, నీయెల్లానన్తైక్కైయెమ్ శెయ్తు పరమపద త్రిలే ప్పెత్తాలుమ్ ఎన్నె ఎన్ కైయిలే కాట్టి త్తనాల్ అన్ద పరమపద త్తెయిమ్ విట్టు ప్పట్టెయ్ కృతియిలే వన్దనిచ్చు నెన్దు తాన్దిర్యమ్. మేల్వొక్కిమ్ పిట్టె.

యామేయరువిన్దెయోమ్ శేయోమ్, ఎన్నెళ్ళనార్
కామేయఱుక్కరాయ్ చ్చార్ న్దొళ్ళిన్దార్, పూమేయ
శెమ్మూన్దెనిన్దార్. పిల్ శేర్ విత్తు, వ్పొరిడన్ద
అమ్మాన్ పాత త్తెయ్ కు.

అన్య. — పూ, మేయ, శేయ, మాల్, నిన్, (గి) మర్పిల్, కేర విత్తు, పాల్, ఇడన్ద, అమ్మ, (ఎం) నిన్, పాతత్తు, అరుమ్, ఎన్, నెళ్ళనార్, (ఎగి) తామ, అణుక్కరాయ్, శాన్ నొళ్ళిన్దార్, అరు, విన్దెయోమ్, (అం) యామే, శేయోమ్. (అం).

అరము. — పుష్పమందు, అమరి, ఎట్టనిన్దముగల, క్రిదేవిని, సియొక్క, (గి) వక్కుప్పలమందు, చేరనిచ్చ (ప్రణయమందు) భూమిని, పెళ్ళిండు, న్వామ! (ఎం) నీయొక్క, క్రిదములయొక్క, సమాపమును, నాయొక్క, మనస్సుగాను, (ఎగి) నాయను, తిలేక నే, స్వతన్త్రులైయే, ఆ స్తరభులై, పొందరి. ప్రూరి మన, పాపముగల (అం) మేమే, దూరస్సులైమి. (అం)

వ్యా. — అన. — ఏథోమాబ్బట్టల్, (యం) అయోగ్య నెనెకన్ద త్తెచ్చేర్చేర్ విట్టా నెన్దునిన్ద తుక్కిఠ్; శేరవిట్టాలుమ్ పర్వతం రమాణుక్కిఠ్ డైయ శేర్ త్రిపోలేయిఠే.

¶ ఇన్ద అరుప్పదత్తుమ్. వ్యాఖ్యానత్తిల్ ఇన్నుమ్ శలవాక్యజ్ఞుట్టు.

(యః మేఞ్ శత్యాది) మహావావయాయయన్దనామ దూరియోమ్.
 † సంసారిక్కుభగవల్లాభమెన్దిఱతు † ఓరర్థమా? (పెన్నెళ్ళినారిత్త్యాది)
 ఎన్ను దైయనెళ్ళినార్ పణ్ణినడిపకారమితే. † తత్త్వస్వరూపమతియాతేమే
 ల్విక్కున్దశెయ్ తతోన్దితే. (పూమేయవిత్త్యాది) అయోగ్యరెన్దుపిత్తా
 ల్కైక్కుక్కుమ్. మేల్విక్కుకైక్కుమ్ హేతుశొల్లుకిఱతు. (పూమేయ
 శెమ్మాతెనిన్దార్ పిల్ శేరివ్వుత్తు) ఎన్దలక్ష్మీపలిశ్వుముమ్, (పారిడన్ద) ఎన్దు అతి
 మానుషచేష్టితత్వముమ్, (అమ్మా) ఎన్దు సర్వేశ్వరత్వముమ్ పిత్తా
 ల్కైక్కుక్కుమ్ హేతు; పెరియపిరాట్టియార్ తిరుమార్ పిలే యిరుక్కునమ
 క్కిక్కుక్క వేణుమోవెన్దుమ్, (పారిడన్ద) ఎన్దు తాల్ తళర్ న్దార్ * తావళ
 మెన్దుమ్, (అమ్మా) ఎన్దు వకుత్తరనెన్దుమ్ మేల్విక్కుకైక్కు మితుతానే
 హేతుక్కుళ్. [అమ్మానిన్ సతత్తరుకు. పెన్నెళ్ళినార్ తామేయణుక్కు
 రాయచ్చార్ న్దొళ్ళిన్దార్.] 2.

అరు.—ఏటొమ్మట్టు.—ఇప్పట్టుక్కు “పెత్తొత్తామ్” ఎన్దు పాట్టోడేసఱ్ఱి. ఇవ
 నుక్కుభగవద్విషయమ్ దూరమోవెన్న అంభిచ్చెయ్ కితార్ (సంసారిక్కు) ఇత్త్యాది (అథ
 మా) పాదుళో. అతుకిరైక్కుమోవెన్దు పడి తామదూర్ధరానాల్ నెళ్ళు కిట్టక్కుడుమో
 వెన్న, అంభిచ్చెయ్ కితార్ (తత్త్వస్వరూపమ్) ఇత్త్యాది. 2

అరుకుమ్ శువడుమ్ తెరివుణరోమ్, అన్నే

పెరుకుమికవితువెన్ పేశీర్,—పరుకలామ్

పణ్బుడై యూర్ పారళన్దిర్ పావియెన్ కణ్బరియ,

నుణ్బుడై యూర్ నుమ్మై నుమక్కు. ౮.

అన్వ —పరుకలామ్, పణ్బు, ఉడైయిర్, పార్, అళ్ళిర్, (౧౫) పావియెమ్,
 కణ్, కాణ్బు, అరియ, నుణ్బు, (౧౦) ఉడైయిర్, నుమ్మై, అరుకుమ్, శువడుమ్, తెరి
 వు, (౧౫) ఉడైయిర్, నుమక్కు, అన్బు, మిక, పెరుకుమ్, (౨౦) ఇతు, ఎన్, పేశీర్. (౨౩)

అర్థము. — పాపముచేయుదగిన, గుణములను, గలవారై, భూమిని, గొలిచినవారై,
 (౫) పాపముగలమాయొక్కు, శేత్రములచేత, జూచుటకు, దుర్బలగునట్లు, సౌత్త్వ
 ము, (౧౦) కలవారైన, మిమ్మును, సమీపించునట్లును, (దానికి) ఉపాయమును, అలా

* తావళమ్ - పాన్దర్ ఇరైప్పాణుకైక్కాక క్కట్టియిరుక్కుమ్ ధర్మార్థమాన
 కాలై. విక్రమస్థానమెన్దు తాత్పర్యమ్.

చించి, (౧౫) తెలిసికొనుటకశక్తులమైతిమి. మీకు, క్రితి, మిక్కిలి, (నామందు) వర్ధిల్లుచున్నది. (౨౦) దీనికి, గారణము, ఏమి, చెప్పుడు.

వ్యా.—అవ.—ఎట్టామ్బాట్టిల్, (అరుకుమ్)నీర్ + కై క్కెట్టా తేయిరుక్కచ్చెయ్ తే + కై పుకున్దాత్పలేయిరానిన్దన, ఇతుక్కుడిశొల్లీరెన్దితార్.

(అరుకుమ్ శువడుమ్ తెరిపుణరోమ్) పన్నీ రాణ్డుకలన్ద పిరాట్టియై ప్పొలేడిమ్మాడేకలన్దు ఉమ్ముడైయశువడటికిటిలోమ్; నీర్వరుకై కుక్కుచ్చువడటికిటిలోమెన్దునూమ్. (అన్నిత్యాది) ఆకో ఉమక్కన్బుమి కానిన్దతు. ఇతుక్కుడిశొల్లీర్. (పరుకలామ్ పణ్బుడైయార్) “పరుకలామ్” ఎన్దుబరుద్రవద్రవ్యత్తైచ్చొల్లుమాప్పొలే శొన్న పడియె! పరుకలామ్ నీరైయుడైయార్! (పారళిన్దీర్) శొన్న నీరైక్కుదాహరణమ్. (పావియెమ్ కణ్ణిత్త్యాది) పావియోమాయిరున్ద ఎజ్జళ కణ్ణాత్కాణప్పొకాతవైలక్ష్యాత్తైయుడైయార్! (నుమైనుమక్కు) [నుమైఅరుకుమ్ శువడుమ్ తెరిపుణరోమ్ నుమక్కు అన్నే పెరుకుమ్ మికి ఇతు వెన్ పేళిర్]. ఇశుజీయర్ పిళ్ళై తిరునామైయారై యర్ పక్కత్కెట్ట తాక ప్పిళ్ళైయరులిచ్చెయ్ తార్.

అరు.—ఎట్టామ్బాట్టు.—“అడైయాళముమటియోమ్” ఎన్దైయాళేకైక్కెట్టామైయుమ్, “అన్నే పెరుకుమ్” ఎన్దైయాళేకైపుకున్దమైయుమ్ తోబ్బుట. అరుకుమ్ శువడుమ్ కలన్దు అత్తలన్దును డైయాళముమటియోమెన్నుతల్, కిట్టుకైక్కుడైయాళముమటియోమెన్నుతల్. “నుణ్బు” నుణ్ణిమైయాయ్, ఆత్తాల్ వైలక్ష్యామ్. ౩ (ఇవైయటివన్) ఎన్దవాక్యమ్ తెరియారు. పిట్టైయుమ్.

సుమక్కడియోమె నెనునొన్దురై డైన్, మూలార్
తమక్కవర్ తామేశార్వరియరానాల్, - ఎమక్కిని
యాతానుమాకిమకాణ్ నెళ్ళై, అవర్ తిట్టన్
యాతానుమశిని తిరు.

అన్య.—నుమక్కు, అడియోమ్, ఎన్ఱుఎన్ఱు, నొన్ఱు, మాలార్ తమక్కు, (౫) ఉన్ఱత్తు, ఎన్, అవర్ తామ్, శార్వర, అరియరానాల్, (౧౦) నెన్ఱే, ఎనుక్కు, ఇని, యాతానుమ్, ఆకిశుకాణ్, (౧౧) అవర్ తిఱత్తు, యాతానుమ్, శిన్ఱిత్తు, ఇరు. (౧౨).

ఆర్థము. మీకు, దానులమైతిమి, అనిపలుచుఱు, శ్రమపడి, గొప్పవారికి, (౫) చెప్పి, ఏమియుపయోగము? వారు, (మనకు) సమీపించుటకు, దుర్లభులైనయెడల, (౧౦) ఓ! మనసా! మనకు, ఇంకమింద, (లాభాలాభములందు) ఏదైనను, కలుగనిమ్ము; (౧౫) వారియందు, (మనవిషయము గాఁగలిగెడియాభిముఖ్యవైముఖ్యములలో) దేనివైనొకటిని, దలంచి, జీవించుము. (౧౨).

F.

వ్యా.—అవ.—ఒన్ఱతామ్మాట్టిల్, (నుమక్కిత్యాది) పల్ పన్ని రణ్ణుమ్ కాట్టినాలుమ్ ప్రయోజనమిట్టై యెన్నిఱు.

“నుమక్కడియోమ్” ఎన్ఱు తువేపోరుమ్ అవనిరణ్ణుకైక్కు. (ఎన్ఱెన్ఱు) అనుక్కునే లే అత్తైప్పలకాల్ శొల్లుకైయుమ్ తిరువుళ్ళ తైప్పుణ్ పడుత్తు కైక్కుడల్. (నొన్ఱురై తైన్) (౧) “ఆర్తో వాయరి వాద్దప్పరి పరేమాంశరణాగతం” ఎన్ఱు తువుమ్ పొనుపోలే. (మాలార్ తమక్కు) - పణ్డేవై యెల్లామ్ శెయ్ పున్ఱి త్తవగుక్కు. (అవర్ తామ్ శార్వరియ రానాల్) కై యాళాయ్ పున్ఱి త్తవర్ తామ్ కిట్టరియ గానాల్. అవర్ “శెయ్ వోమ్” ఎన్ఱునిన్ఱై త్తవనుపోలే కాణమిఱ్ఱుచ్చొన్న వై యెల్లామ్ ఫలిప్పసు. (ఎనుక్కిత్యాది) ఇనినమక్కుప్పేటిఱువు మిరణ్ణు మొక్కుమ్. † పళిత్తపోతు కిడై యాతాశోతన్ శెయ్య? విన్ఱేష త్తిలుజ్జీవివోమాకిలన్ఱో ఆటియరుక్కు లావతు. (౨) † [ఈర్వైరోపే] ఇత్యాది. “అతిలేదుప్పనత్తరణ్ణుమ్ రత్త సరుముణ్ణు, సుకుమారై యా యిరుక్కిఱువున్నై కొడుపోకవొణ్ణాసు” ఎన్ఱు పెరుమాళ్ళగుళిచ్చెయ్య, ప్రణయరోషత్తాలే పిరాట్టి విణ్ణుప్పమ్ శెయ్ కిఱాళ్. “ఉమ్ముడైయవిన్నే పోదేన్” ఎన్ఱు ఎనక్కు ఒరు ఉయర్ త్తియుణ్ణాజ్జాట్టిల్ ఉమక్కు ఇన్ఱై పాత్తా మైయుమ్ శీర్మముమ్ వేణుమో? “పితావినుడైయ వచన వైయనువన్ఱిత్తు క్కాడేఱివో

నార్" ఎట్టు ఉమక్కు ఒక ఉయర్ త్రితేడుకిటవోపాతి ఉమ్ముడైయపిన్
 పోదేనెట్టు ఎనక్కొరు ఉయర్ త్రియుణ్ణా నాలా కాళో? అనువర్త నీయ
 రైఅనువర్తికలూపళు ఉమక్కేయో? అల్లా తార్ కాక్కాతో? [ఈర్వ్యా
 రోహేబహిష్కల్య భుక్తశేషమివోదకమ్] వసిష్ఠశిష్యరాయ్ జ్ఞానవా
 న్గళానాల్ త్యజిక్కుప్పడుమవై త్యజిక్కువేణుణ్ణాణమ్. [నయమామ్]
 అసూయైయుమ్కో. మునుపోనాల్ పరసమృద్ధియైయితే యుళ్యతు; అస
 పిన్పు ఎనై ఎ కొడుపోకీర్. [వీర] పరసమృద్ధియుణ్ణానాల్ కొడు
 పోకాతోట్తైక్కడి వీర్వత్తిల్ కొత్తైయితే, అత్తిలైయితేయుమక్కు;
 [విసభక్తి] ఉత్తైవీరటియ్యా, + ఎనై విశ్వసిత్తుకొడుపోమ్. [పాపం
 మయినవిద్యతే] ఉత్తైప్పిరిన్దుటివిత్తైక్కడియాన పాప మెనక్కిల్లైకా
 ణమ్. పాపమానతు - క్లేశ హేతువితే; ఉత్తైప్పిరిన్దు క్లేశప్పడుమత్తిల్లై
 కాణమెనక్కు. అవర్ తిటత్తేయై తానుమ్ శిన్దిత్తిరు) వేటుమిరువుమిర
 ణ్డు మొక్కు మెట్టిరుక్కలా మో? నమ్ముడైయ సత్తైక్కు అవై వేణుమేయెన్న;
 + సత్తైక్కి తెల్లామ్ వేణ్డా కాణ్, అవర్ నమ్మై వేణ్డా వెన జే నినై త్తిరుక్క
 వమైయుమ్; + నమ్ముడైయ సత్తైక్కు అవర్ సత్తైయితేకారణమ్. ౯.

అరు - ఒప్పతామ్మట్టు. — "ఎట్టెట్టు" ఎన్ని మిమితైగూలే (పల్పన్నిరణ్డుమ్)
 ఎన్నిట పట్టివైయల్లామ్) నన్నివత్తిలే, మమ్మ అడియోమెన్పుతు, నొద్దరైపుతు, పల్
 కాట్టువతాయ్ చెయ్తుతు ఎత్తివత్తెన్దు పసి. ఇరణ్డు ముక్కు మెన్పా నె? ఇట్టపుక్కు
 నోపుపడవేణ్డావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పళిత్తపోతు). ఇత్యాది. అగ్గీకరియామల్
 వెలుత్తవేరుణ్డావెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఈర్వ్యాలోమ) ఇత్యాది. (ఎనై వి
 సిన్దు) - నాన్ శొన్న వాడైయై విశ్వసిన్దు. (సత్తైక్కి తెల్లామ్) - నమస్కారాదిక శి
 ల్లామ్. వేణ్డా ఎన్దుత్తై నిన్దైక్కిపోరుమా వెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (నమ్ముడైయ సత్తైక్కు)
 ఇత్యాది. [వేణ్డా అవర్ తామ్ కార్వరియరానాల్ మాలార్ తమక్కు సుముక్కుడియో మె
 ట్టెట్ట నొద్దరైల్లై? ఇనియెమక్కుయాతా సమాకిడుకాణ్ - అవర్ తిటత్తే యాతానవ
 శిన్దితిరు] ఎన్దువయమ్.

ఇరునాల్వరినై న్ని స్త్రేలూరువర్, ఎట్టో
 డోరునాల్వరిరోరిరువరల్లాల్, — తిరుమాఱు
 యామూర్ పణక్కిమూ రేపావమ్ నెన్జెళ్లే,
 నామామికి శ్రుడైయోమ్ నాథ్.

౧౦.

అన్వయము:—ఇరునాల్వరి, ఈనైన్దిన్ వేలూరువర్, ఎట్టోడు, ఇరునాల్వరి, ఓరియ
 వర్, అల్లాల్, (౫) తిరుమాఱు, యామ్, ఆర్, పణక్కిమ్, ఆర్, ఏపావమ్, నల్
 నెన్జెళ్లే, నామా, మికి, నాథ్, (౧౧) ఉడైయోమ్ (౧౨)

అర్థము:—అష్టవసువులు, ఏకాదశగురులు. ద్వాదశాదిత్యులు, ఇద్దఱు అశ్వ
 నిదేవతలు, వీరినిదప్ప, (౫) శ్రీయశస్వతీ (వానివారాయించుటకు), మనము, ఎవరు?
 (అయోగ్యులమైన మనముచేసేది) ఆశ్రయము, ఎటువంటిది? (౧౦) (మనము కించిన
 పుడు లభింపనందు మనయొక్క) పాము ఆశ్చర్యకరముగానున్నది ఓమండుమననా!
 (అయిననువానిని పైపడి యాశ్రయించుచున్న) మనమో, మిక్కిలి, సామర్థ్యమును,
 (౧౧) గలవారము. (౧౨).

౧౦

వ్యా — అవ. — ఓత్తామొబ్బిల్. (ఇరునాల్వరి) ఇతిక్కు
 + మూన్టుపడి యరుళిచ్చెయ్ వర్ విలక్షణాధికారాక్షాణ్, ముత్తిప్పర్ క్కే
 క్కడైక్కుమత్తనై యల్లత్తు ఎళియర్ క్కు క్కి డై యాతుకాణ్, ప్రయో
 జనాన్తరపరర్ క్కు క్కిడైక్కు మత్తనై కాణ్, తన్నెయ్ ప్రయోజన
 మన్నిరుప్పర్ క్కు క్కిడై యాతుకాణ్, ఉవాయాన్తర పరగ్రహమ్ పణ్ణి
 నార్ క్కు మత్తనై కాణ్, తన్నెయ్ ఉపాయమంకిప్పర్ త్తనార్ క్కు
 క్కిడై యాతుకాణ్ ఎన్దుమామ్.

(ఇరునాల్వరిత్యాది) అష్టవసువుల్ ఏకాదశగురుక్కిల్ ద్వా
 దశాదిత్యర్ క్కిల్ అశ్వనిశిల్లాల్, ఇమిత్తిప్పర్ క్కై యొచ్చియ. (తిరు
 మాఱుయామూర్ పణక్కిమూర్) శ్రీయశస్వతీకు నామూర్? అజ్గు
 ప్పరిమాలువారార్? సమ్యుడైయ శేయలెయి? (ఏపావమ్) అసళిరు
 కేయిరుక్కి ఇళిక్కి వేణ్డినతునమ్మడైయ పావమ్. (నల్ నెన్జెళ్లే) లాభా
 లాభిజ్గభిరణ్దుక్కుమ్ కూట్టాననెన్జెళ్లే! (నామా ఇత్యాది) నామ్ నలు

౨౪ పెరియత్తవస్తావి, ౧౧-పా, నాథాలమర్ముయన్.

వట్టాణి తన తై మికవుడయోమ్, శ్రియఃపతి యెన్ద్రాల్ నమ్స్వరూప
తైచ్చార్ తు లకలవితే యడుప్పతు, స్వరూపతైప్పాం తేకిట్టిత్త,
నమ్మళవిల్లావైయితే ౧౦.

అరు.—పత్తామ్మట్టు.—(మూన్టుపడి). ఇరణ్ణు అయోగ్యతానుసన్ధానమ్, మూన్దావతు
వెలుపు. “నాథ్” - నలువట్టాణి తనమాయ, నిరర్థమానవాక్ సామర్థ్యమ్. ఫలితతై
యరుళిచ్చయికితార్ (శ్రియఃపతి) ఇత్యాది. [నామాకిల్ - నాథ్ మిక వుడయోమ్,
అత్తనూలే యామార్ నణక్కమార్] ఎత్తన్వయమ్. ౧౦.

నాథాలమర్ముయన్ వల్లరక్కసిన్నుయిరై,

వాథావక్తై వలితల్ నిన్వలియే,— అత్తల్

పారునీ పానునీ కాలునీ తీయునీ,

నీరుమ్ నియాయనిన్వ నీ.

౧౧.

అన్వ.—అత్తల్, పారుమ్ నీ, వానుమ్ నీ, కాలుమ్ నీ, తీయుమ్ నీ, (గీ) నీరుమ్
నియాయనిన్వ, నీ, నాథాల్, అమర్, (౧౦) ముయన్, ఎల్, అరిక్కన్, ఇన్,
ఉయిరై, (౧౧) వాథావక్తై, వలితల్, నిన్ వలియే. (౧౨).

అర్థము.—(౧౨వండు) ముణంగని, భూమియునీవై, ఆకాశమునునీవై, గాలియు
నీవై, అగ్నియునీవై, (౫) నలమునునీవై, (వీరిని కీరముగాఁజేసికొని తానుకీరిగైను)
(వీరికిఁగారణమై) శిన్న, నీవు, గర్వముచేతి, యుద్ధమంగు, (౨౦) యత్నముచేసిన,
జలింపుండైన రావణాసురునియొక్క, ప్రి విషయమైన, ప్రాణమును, (౧౧) జీవింపకుం
డ, బాధించుట. (విముఖులైననాకు ఆభిముఖ్యమునుగలిగించిననీకు) ఒకనామ
ధ్యమా (౧౨).?

౧౧.

వ్యా.—అ—పతి నోమ బట్టిల్, (నాథాల్) “అయోగ్యన్”
ఎత్తతైవై వెన్దు శేరవిట్టుకొల్లి, “ఎన్నె వెన్దు శేరవిట్ట ఉనక్కురావ
కొన్నె వెన్దువు మొరుపణియో?” ఎన్తితార్.

(నాథాలి త్యాది) రాక్షసరాజునెన్నిట అభిమానతాతే పెరుమా
లో డెరిరివ వోమల్లోమెన్నా తే యుద్ధత్తిలేయత్త మ్పణ్ణి మిడుక్కునాన
రావణా పేణిఉయిరై వాథావక్తై నిన్వక్తై యునక్కురుమిడుక్కు?

అయోగ్యనెష్టకలుమవర్కల్ పిరాట్టియై ప్పిరిత్తనావణినోడొప్పర్ కల్. (ఆధ్రాతవిత్యాది) † విరుద్ధమానవిభూతికల్ చేర్చిరవిట్టు అను జ్ఞాపి-అ పునక్కు ఎన్నై చేర్చిరవిడుకై యెరుపణిమో? విభూతినా మాన్యజ్ఞభుక్కు నిర్వాహకనాయ్, అవన్తైచ్చొల్లుకిఱ శబ్దమ్ ఉన్న శవుమ్ వరుమ్మడి నిట్కిఱఉనక్కు, ఉనక్కే అనాధారణమాయ్ ఉన్నా లల్లతు శెల్లాతవర్కల్ చేర్చిరవిడుకై పణియో? వెన్టుమామ్. ౧౧.

అరు.—పతిరోరామ్బట్టు.—(విరుద్ధమాన) అగ్నిక్కుమ్ జలత్తుక్కుమ్ శేరాతా త్పోలే పరస్పరవిరుద్ధమాన పప్పభూతజ్ఞతైయుజ్జొడ్డు కార్యమకొళ్ళుకిఱ ఉనక్క న్తపడి. ౧౧.

నీయన్తేయాన్త్రతుయిరిల్ వీథ్విప్పానిన్తున్దువాయ్,
పోయొన్తుశొల్లియెన్బోనెళ్ళే,—నీయెన్తుమ్
కాన్తత్తుపతేశన్దరినుమ్కైక్కొళ్ళాయ్, కణ్ణితాల్
వాన్తత్తుపతేశన్దాయ్వుక్కు. ౧౨.

అన్య—నెళ్ళే, ఆన్, తుయిరిల్, వీథ్విప్పాన్, నిన్తు, (౫) ఉన్దువాయ్, నీయన్తే, పోయ్, ఒన్తుశొల్లి, ఎన్, (౧౦) పో, ఉపతేశమతరినుమ్, నీ, కాన్తత్తు, ఒన్తుమ్, (౧౫) కైక్కొళ్ళాయ్, కణ్ణిన్, తాల్, వాన్తత్తుపతే, వుక్కుకణ్డాయ్. (౨౦)

అర్థము.—ఓ! మనసా! (నన్ను) అగాధమైన, దుఃఖమందు, పడఁద్రోయుటకై, నిరంతరముగనుండి, (౫) యత్నముచేసినదానవు, నీవుకదా? పైపైన, ఒకమాటనుజెప్పి ఏమియుపయోగము? (౧౦) దీనినివదలుము. (మంచిమాటనుచేసునీకు) ఉపదేశించినను, నీవు, (నామీద) కోపపడి, ఒకదానిని, (౧౫) అంగీకరింపవు, శ్రీకృష్ణ నియొక్క, శ్రీపాదములను, మంగళాశాసనము చేయుటయే, స్వరూపానురూపము సుమీ. (౨౦) ౧౨.

వ్యా.—అవ.—పన్నిరణ్ణామ్బట్టిల్, (నీయన్తే)కిట్టివవాతే పోవ నాలైక్కుక్కరైకితార్.

(నీయన్తేయిత్యాది) ఆన్త్రతుయరెన్తు - అయోగ్యరెన్తుకన్తన్తేశమాకవుమామ్. విషయప్రావణ్య మాకవుమామ్. (పోయిత్యాది)

నెట్టు 'నీరన్తో అడ్డుతుయరిల్ విట్టుమ్మడివణ్ణిసీర్' ఎట్టుక్కొల్ల, నీయొ
 క్కెచ్చొల్ల నానావైచ్చొల్లుఁజ్జె? అత్తైచ్చొక్క చెన్గితార్. (నీయి త్యాది)
 సర్వేశ్వరమక్కు ఇశ్వర్యమేయన్టుకాణ్ విజ్ఞేయిరుప్పతు, నీరైయుమ్
 విజ్ఞేయిరుక్కుక్కుఁజెన్టునాశొన్నాల్ మ్ అడ్డు అత్తైక్కొళ్ళాయ్. (కణ్ణ
 నిత్యాది) 'అఁలినిచ్చెయ్యతే?' ఎన్టునెట్టుకేటక్ అవనాభిముఖ్యమ్
 పణ్ణినిఁజ్జునామ్ వై ముఖ్యమ్ పణ్ణలాకాతుకాణ్, అవత్తిరువడిక భుక్కు
 మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకై న్యాయమ్. ౧౨.

అరు.—పన్నిరజ్జామ్మట్టు.—“పోయ్” -మికవుమ్, “ఒన్టుక్కొల్లియెన్? పో”-
 పోడు, కొల్లకేర్తా నెట్టపడి. [ఉపదేశమ్ తరినుమ్ - ఒన్టుమ్ కాట్టత్తు-కైక్కొళ్ళాయ్]
 అడ్డు - కీటి. ౧౩.

వ్రుక్కొడుచూఁజుకొళ్ళన్టుడియార్ వేణ్ణి,
 ఇట్టక్కవుమ్ కాణ్ణుమితైవ—ఇట్టప్పణ్ణే,
 ఎమ్మాట్కొణ్ణాకిలుమయాన్వేణ్ణ వెన్ కణ్ణో
 తమ్మాత్కొట్టున్నే నిచ్చాయ్. ౧౩.

అన్వ.—ఒడు, వ్రుక్కుఅన్టు, మఱుక్కో, వ్రుక్కుఅన్టు, అడియార్, (౫)
 వేణ్ణి, ఇట్టక్కవుమ్ కాణ్ణుమ్, ఇత్తైవ, ఇట్టప్పణ్ణే, అకిలుమ్, (౧౦) యాన్, వేణ్ణి, ఎమ్,
 అర్కొణ్ణు, ఎన్ కణ్ణో తమ్మల్, (౧౫) ఉన్, మేని, శాయ్, కాట్టు. (౧౯).

అర్థము.—(సంసారుల) ముందునిలుచుట, న్యాయముకాదు, (వారియొద్ద) ప్ర
 త్యవకారముస్వీకరించుట, న్యాయముకాదు, దాసులు, (౫) ప్రార్థింప, (వారినిమి
 త్తముగ నీస్వభావమును) పోఁగొట్టుకొనుటనుజూచితిమి; ఓ! స్వామి! (నీవుండగా
 మాకు) అప్రాప్తిసంభవించునా? (మాయొద్దకించిత్కారముస్వీకరింపవలయును) అన్నచో
 (౧౦) నేను, ప్రార్థింప, నాయొక్కఉక్తిని, కైజ్కర్యముగాస్వీకరించి, నాయొక్క
 శీత్రములచే (నేమించునట్లు) (౧౫) నీయొక్క, తిరుమేసుయొక్క, సౌందర్యమును,
 చూపింపుము. (౧౯) ౧౩,

వ్యా.—అవ.—పతిన్ మూన్టాచూబ్బట్టల్, (వ్రుక్కొడు) ‘అక
 ల్లవొట్టాయాకిల్ కిట్టియనుభవిక్కుమ్మడిపణ్’ ఎన్గితార్.

(వక్రకొడిత్యాది) †సంసారియునుడై య మున్నేనిత్తైయుమ్
 ముక్కన్టు. సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణినారైప్పోలే ఉపకారత్తుక్కు ప్రత్యు
 కారమ్ కొల్లొక్కైయుమ్ వక్రకన్టు. † అకిల్ నీర్ శొల్లుకిఱతె
 క్కెన్నిల్; (అడియారిత్యాది) †అడియారానవర్ కళ్ వేణ్ణ స్వామియి
 క్కన్టుమ్. (ఇతైవ) నీరడియారాక వేణుమేయెన్న, ఎన్నక్కలు
 ల్లత్తేన్దతాకిలుమ్ ఉన్నక్కలుళ్ళత్తయీతై: ఉన్ స్వామిత్వముణ్డాక
 క్ శేషత్వమ్ తన్నడై యేకిడవాతో? (ఇళప్పన్డే) † నాట్టిలడియార్
 క్కళప్పన్డాకిలుమ్ ఉన్నడియార్ క్కళప్పన్డో? (ఎమ్మాటొన్డత్యాది)
 మ్రిప్పిన్డిక్కేయైత్తేయుమ్బాతు ఉవక్కడిమైయిలే శిఱితు అన్య
 మమ్ వేణుమేయెన్న, ఎన్నడైయ ఉక్తిమాత్రమైయే పరిపూర్ణ
 క్ బర్హమాకొణ్ణ శెయ్యవేణుమ్. (ఎన్కణ్ణో తమ్మాత్కాట్టున్
 మీనిచ్చాయ్) శెయ్యవేణువతెన్నెన్న; బరుత్త పట్టివిడ బరుత్తను
 త్తాల్ పశికెడతై. (౧) “ గాత్తైళ్ళొకాభికర్న్మిత్తై: ” ఎన్నమ్మ
 యే దేహన్తరే దేశాన్తరే కాణవొణ్ణాతు, విడాయ్ త్తకణ్ణళాలే
 కాణవేణుమ్.

౧౩.

అరు.—పతిన్మున్టామ్మట్టు.—ఈశ్వరనైప్పార్ త్తమ్మొల్లకిఱార్, (అకలవొట్టా
 నాకిల్) ఇత్యాది. [ఒడువక్రకన్టు, మాటుకొళ్ళొక్కన్టు] ఎన్దు కూట్టియరుళిచ్చెయ్
 తాన్, (సంసారి) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. ఒన్దు మఱియూతసంసారికళ్ మున్నే అవరి
 త్తనిత్తైయుమ్ “నీ ఒన్డెచ్చెయ్యనాన్దెత్తరుక్కిఱేన్” ఎన్దెయ్, ఉనక్క వక్రకన్టు;
 ప్రయాజనమిలైయెన్దు పడి. వక్రకేన్డెన్దు ష్కొళిప్రాయమ్. అడియార్ క్కు అపేత్తా
 మాత్రతారే కార్యమ్ శెయ్ కైవక్రకన్టు శ్కత్తరమ్. అతుకాణోమ్ (అడియారానవర్
 కళ్) ఇత్యాది. (నాట్టిలడియార్) ఇతర శేషభూతర్. [శ్శన్నేనిచ్చాయ్-నిఱతై, యా
 స్వేణ్డ-ఎన్కణ్ణో తమ్మాత్ కాట్టు-కణ్ణో తనక్కుకాట్టు] ఎన్దు పడి.

౧౩.

శాయాల్ కరియన్దై ఉళ్ళిఱియారాయ్ నెళ్ళే,

పేయార్ ములైకొడుత్తార్ పేయరాయ్,—నీయార్ పోయ్

లేమ్బుడో శువై త్తూనటిన్దటిన్దుమ్, తీవినైయామ్
పామ్బార్వాయ్ కై నీట్టల్ పార్ త్తి.

౧౪.

అన్బ.—నెళ్ళో, శాయార్, కరియనై, ఉల్ అతియారాయ్, పేయార్, (౫) పేయరాయ్, ములై కొడుతూర్, పోయ్, తేమ్బు, ఊణ్, (౧౦) శువైత్తు, ఊణ్, అతిన్దు, అతిన్దుమ్, తీవినైయామ్, పామ్బార్, (౧౫) వాయ్, కై నీట్టల్, పార్ త్తి, నీ, యార్? (౨౦)

అర్థము.—ఓ మనసా! వర్ణముచేత, నల్లనివానిని, అపగాహించియనుభవించుట నందె, పితాచియైనపూతన, (౫) జ్ఞానశూన్యరాలై, (కృష్ణునికి) స్తనమునిచ్చెను. గొప్ప, అవిద్యముకలుగునట్లు, అనుభూష్యమైనశబ్దాదివిషయములను, (౧౦) అనుభవించి, (దానిచే వచ్చెడి) అపద్యమును, చక్కగా నెఱిగియు, క్రూరవ్యాపారముగల, సర్పముయొక్క, (౧౫) నోటిలో, చేయిపెట్టుటకు, చూచితివి. నీవు, (పూతనకు) ఏమికావలయును? (౨౦) ౧౪.

వ్యా.—అన.—పతి నాలామ్బాట్టిల్, (శాయార్) కాట్టవేణు మెన్టార్ కీర్, “ఆరైయె కణ్ణళాలే కాణ్ణిటతు” ఎన్దు కిన్దుమ్ తిరియట్టుమ్ తమ్ముడైయ అయోగ్యతైయైచ్చిట్టుకితార్, పూతనై కీట్టిసనో పాతియి తేనా కిట్టుకై యెన్దితార్.

(శాయార్ కరియనై) నిటత్తాల్ కరియనాయుళ్ళవనై. (ఉళ్ళు తియారాయ్) ఆర్థవనుభవిక్కివతియాయ్. సర్వేశ్వర నెన్దుళ్ళపడియతియారాయెన్దుమామ్. (నెళ్ళోయి అన్బది) పూతనై మనిచ్చియాయ్ ఇచ్చిత్తాళన్దై, పేయార్ కైయాలే ఇచ్చిత్తాళ త్తనైయిణ్ణే. ఉన్నెచ్చార్ త్తాల్ పూతనై నిత్యసూరికళోడొక్కుమితే. (లేమ్బుడో శువైత్తిత్తాది) ఆత్తా తేయుమ్బడిక్కిడాక శబ్దాదికలై భుజిత్తు అతినుడైయవిపాక తైయటిన్దటిన్దు అనర్థతై ఫలిక్కుక్కడవతాయరుక్కిట పామ్బిన్దాయిలే కై నీట్టువారైప్పోలేయరుక్కిట నీ పూతనై క్కార్? ఉనక్కుణ్ణియలో? పూతనై. అయోగ్యనెన్దుకలుకిటపత్తు త్తిల్, ఈశ్వరనుక్కవద్యమ్ పిలైక్కిడాకవడైన్దు ఉన్నడైవు పొల్లా తెన్నుమిడతైయటిన్దటిన్దుమ్ కిట్టుకితాయన్దో? ఎన్దుమామ్.

౧౪

ఆరు.—పలిసాలామ్మట్టు.—(అల్ల అనుభవిక్కు). పిల్లైత్తనత్తైక్కణ్ణిడుపదా
మల్, వచ్చిత్తాల్లెన్నుతల్. *శాస్త్రవశ్యమాన ఉన్నైప్పార్ త్తాల్, అతిపుకట్టు ఈశ్వ
రనైయట్టిత్తాళవల్, నీశాస్త్రవశ్యమాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ విషయజ్ఞులరే యత్తావె
మూట్టిసళిప్పిక్కలయారే ఉండు సమశ్చనైవపడి—అట్టియే “తేమ్మూల్” ఈశ్వరను
క్కవద్యమెరుమ్మడి, “శువైత్తు” అవనైయజైత్తు ఎట్టు ఈశ్వరపరమాకవుమామ్. అప్పారు
తీవినైయామెనట్టిన్దటిన్ద ” పొల్లాతెనట్టిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ పామ్మిన్ వాయరే
కైన్దీటుమాపారే నానవనైక్కిట్టుకై అవద్యమెనట్టిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ కిట్టుకిఱ
ఉండు పూతనైసమళో ఎట్ట పడి. [నెళ్ళేపోయ్-ఎట్టుతోడజ్జి, నీట్టల్ పార్ త్తి-అవళిక్కు
నీయార్] ఎట్టన్దయమ్. ౧౪.

పార్ త్తొరెతిరి తానెళ్ళే, పదుతుయరమ్

పేర్ త్తొతప్పీడభివామ్ పేచ్చిన్దై—ఆర్ త్తొతమ్

తమ్మేనిత్తాల్ తడవత్తామ్ కిడన్దు, తమ్మడైయ

శెమ్మేనిక్కణ్ణుళర్ వార్ శీర్.

౧౫.

అన్వ.—ఓరిమ్, ఆర్ త్తు, తమ్, మేని, తాల్, (౫) తడవ, తామ్, కిడన్దు,
తమ్మడైయ, శెమ్, (౧౦) మేని, కణ్ణోళర్ వార్, శీర్, పదు, తుయరమ్, (౧౫)
పేర్ త్తు, ఓత్, పీడు, అభివామ్ పేచ్చు, ఇల్లై, (౨౦) నెళ్ళే, ఎతిరితా, పార్ త్తు,
ఓర్. (౨౪)

అర్థము.—సముద్రము, ఘోషించుదు, తమయొక్క, తిరుమేనును, శ్రీపాదము
లను, (౫) స్పృశించునట్లు, తాము, పవ్వళించి, తమయొక్క, ఎట్టని, (౧౦) వర్ణము
గల, నేత్రములను మూసికొని నిదుర చేయువారియొక్క, కల్యాణగుణములను, అనుభవిం
పడగిన, దుఃఖములను, (౧౫) వదలి, అనుసంధింపగా, (అనునములయొక్క) మహిమ,
నశించును అనెడుమాట, లేదు, (౨౦) ఓ! మనసా! (దీనిని) మందు, విచారించి,
అనుసంధింపుము. (౨౪)

౧౫.

వ్యా.—అవ.—పలినైన్దామ్మూట్టిల్, (పార్ త్తొర్) ఉన్నుడైయ
పూర్వవృత్తతైనినైత్తాలకల వేణుమ్, అననుడైయ పూర్వవృత్తతైన్దరి
త్తాల్ కిట్టలామెనిఱు.

పెరియత్తిరువద్దాతి, ౧౬-పా, శీరాల్.

(పార్ త్తిత్యాది) అణ్కి ఎతిరితాప్పార్ త్తు. (టర్) మున్నిట్టు
ర్ త్తువిచారి. (ఆర్ త్తొతమిత్యాది) కడలానతు ఆర్ త్తుక్కొణ్ణ
యైయ శివనత్తిరువడిక్కలై ఎరుడ అవసరప్రతిక్షనాయ్ క్కొణ్ణళరుకిఱ
పడైయగుణజ్జలై. (పడుతుయరమిత్యాది) తావడుకిఱతుయర ట్టై
కట్టు అగుణజ్జలై ఓత అవనుడైయ పెరుమైక్కు ఆభీవెన్నుమ్ వేచ్చి
ఇజైమున్నిట్టటిన్దు విచారి. ౧౫.

అరు.—పతివైదామ్బట్టు. [ఓతమార్ త్తుత్తప్పేనియైయమ్ తమ్మడైయశెప్పే
యైయమ్ తడవత్రావకిడన్దు కణ్ణళరుకిఱ వరుడైయశీరై, పడుతుయరమ్ పేర్ త్తోతప్పీ
వావపేచ్చిరై నెజ్జే ఎతిరితాప్పార్ త్తోర్] ఎత్తవ్వయమ్. ౧౬.

శీరాల్ పిఱన్దుశిఱప్పార్ వళరాతు,
పేర్ వామనా కాక్కాల్ పేరాళా,—మూర్ పార
పుల్కినీయుణ్డమిన్దో న్దపూమినీరేఱ్ఱరితే,
శొల్లునీయామటేయచ్చాన్దోన్దు. ౧౭.

అన్వ.—శీరాల్, పిఱన్దు, శిఱప్పార్, వళరాతు, పేర్, (౧) వాయనాకా
క్కాల్, నీ, మార్పు, ఆర్, పుల్కి, (౨) ఉడ్డు, ఉమిన్దోన్దు, పూమి, నీర్, ఏఱ్ఱు,
౩) ఆరితే, పేరాళా. నీ, శొల్లున్దు, యమ్, (౨) ఆటేయ, శొల్లు. (౨౨)

అర్థము.—చక్కగా, జన్మించి, చక్కగా, పెరిగి, పేరును, (౧) వాయనండు
పొట్టివాడు) అనికానియెడల, (రామకృష్ణాదులవలె నవతరించి పెరిగియావిధమైన తిరు
నామములనుధరించితివేనీ), నీవు, తొమ్మి, నిండునట్లు, (పరాజావతారమందు) కాఁగ
ించిశాని, (౨) (ప్రళయకాలమందు) ఆరగించి, (సృష్టికాలమందు) బయలుపట
చిన, భూమి, (యాదించి), దానజలమును, పట్టి, (పొందుటకు), (౩) దుర్లభమ
ఉనా! జగద్రక్షణమందు వ్యామోహముకలవాడా! నీవు, పరిశీలించి, మేము, (౨)
బయలుపట్లు, చెప్పుము. (౨౨) ౧౮.

వ్యా.—అవ.—పతినాతామ్బాట్టిల్, (శీరాట్టిఱన్దు) అవసర
ప్రతిక్షనాయురుక్కిఱవళవేయో? ఇతైప్పెఱుకైక్కర్థియాయ్తో ని
ఱ్ఱిఱ తెన్దితార్.

(శీరాట్టిపట్టు) (౧) “మహతాతపసారామ మహతాచాపికర్తా” చక్రవర్తితాతేదినవర్ధముమ్ పణ్ణినతపస్సుమట్టియమాటిప్పెర్దాత్తోలేయాతల్, శ్రీవసుదేవర్ అనన్తవ్రతమనుష్టిస్తుప్పెర్దాత్తోలేయాతల్, పిఱన్దాలాకాలో? (శిఱప్పాల్ వళరాతు) శ్రీనుమిలైయాదుమ్ పసిష్టాదికళుమ్ పేడివళర్ క్కవళర్ న్దాత్తోలేయాతల్, అనుకూర్ తేదినవెణ్ణెయుమ్ ప్రతికూలరుడైయ ఉయిగుమ్ మాళవళర్ న్దాత్తోలేయాతల్ వళర్ న్దాలాకాతో? (పేర్వాసునాకాక్కాల్) నాట్టిల్వామనర్ కళెల్లామ్ వళర్ న్దరుళినవోపాతియాక వామననాక వేణుమా? శ్రియః పతియెన్దొగు పేరానాలాకాతో? ఒరుఱుసిపత్ని పక్కలిలేపిఱన్దు పేణువారిన్దిక్కేవళర్ న్దు పేరుమ్ వామననాకావిట్టాల్ ఉకైయిలే శివరుత్తిపట్టపన్నిరణుమ్ పట్టు అడైవతు ఉణ్బతుఉమ్మిత్తాన ఇర్దభూవినీరేప్పరితామ్ ప్పట్టాయో? (పేరాళా) కార్యమ్ శొల్లువతెఱ్ఱుమున్నే “ఎత్తిఱమ్” ఎన్గితార్. ఉన్నడైమైయిలునక్కుక్కిడక్కిఱ “ఓరత్తుక్కు ఎడై కాణ్ణిలోమీ! (మూర్పిత్తాది) నీయిప్పడి ఎళియైయాయవతరిక్కైక్కడి, (శూఝ్ న్దుశొల్లు) బుద్ధిపణ్ణియరుళిచ్చెయ్య వేణుమ్. + సర్వేశ్వర తానుమ్ తన్నడైయ వవతారత్తైప్పేళప్పుక్కాల్, (౨) “జన్మకర్తచమేదివ్యమ్” ఎన్నుమత్తనై, వేదముమ్ పేళప్పుక్కాల్ (3) “తస్యధీరాః పరిజ్ఞానన్తియోచిమ్”.

౧౬.

అరు.—పరినాటామ్మట్టు.— (అనన్తవ్రతమ్) - శిచాటు, “శూఝ్ న్దు” విచారిత్తు. సర్వజ్ఞనై “శూఝ్ న్దుశొల్లు” ఎన్నానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (సర్వేశ్వరన్) ఇత్తాది.

౧౬.

(౧) శ్రీరామా-ఆరణ్య-౬౬-౧౩.

శి పరుత్తి శెడియిల్లరానరు ముతల్ వస్త్రమాకుమ్ వరైయిల్ పన్నుతల్ పట్టె పోదుతల్ ముతలానపన్నిరణ్ణవస్త్రయైయడైకిఱతెట్టు తమిఝ్ నూలిత్ ప్రసిద్ధమ్.

¶ ఓరమావతు-అభిమానమ్.

(౨) గీతై-౪-౯.

(3) పురుషమూర్తమ్.

శి అనన్తవ్రతమ్ - అసంఖ్యాక వ్రత

మెన్దు చాటు, అనన్తన్ విషయమానవ్రతమెన్దు స్వభావాధ్యమ్.

శూన్యస్థడియూ ర్వేణ్డినక్కాల్ తోన్టాతువిట్టాలుమ్,
వాన్న్దిడువర్ పిన్నుమ్ తమ్ వాయ్ తిఱవార్, — శూన్యస్థెఱ్ఱుమ్
వాళ్వరై కళో పోలరక్కన్ వన్ తలై కళో తామిడియ,
శత్రాళ్వరై విల్లేన్దినార్ తామ్. ౧౭.

అన్వ.—ఎఱ్ఱుమ్, శూన్యస్థు, అరక్కన్, వాళ్, వరై కళో పోల్, (౫) వన్,
తలై కళో తామ్, ఇడియ, తాళ్, వరై, (౧౦) విల్, వ్దినార్ తామ్, శూన్యస్థు, అడి
యార్, వేణ్డినక్కాల్, (౧౫) తోన్టాతువిట్టాలుమ్, వాన్న్దిడువర్, పిన్నుమ్, తమ్
వాయ్ తిఱవార్. (౧౯)

అర్థము.—నాల్గుప్రక్కల, చుట్టుకొని, రావణునియొక్క, ఉజ్జ్వలములై, పర్వ
తములవలెనున్న, (౫) బలిప్రములైన, శిరస్సులు, నశించునట్లు, కాళ్ళబలముగల, పర్వత
మువంటి, (౧౦) ధనుస్సును, ధరించిన (సమర్థులైన) వారే, చుట్టుకొని, (నామమీరు)
దాసులుకావలయును అని. అపేక్షించినప్పుడు, (౧౫) (చేతనులు) సంమతించకపోయి
నను (తమకోరిక సిద్ధింపలేదని విసుకకుండ, వారియపేక్షితము సిద్ధించినదని) సంతోషిం
తురు; దానిపైన, (దీనినిపిరాటితోడను) తమనోటినిదెఱచిచెప్పరు. (౧౯) ౧౭.

వ్యా.—అవ.—పతి సేథామ్బట్టిల్, (శూన్యస్థు) “అవకాకిట్ట
పుక్కాల్ ఇవర్ కళో పణ్ణుమ్ వై ముఖ్యమ్ అవన్నె జ్జెఱ్ఱుడాతు” ఎన్నిఱతు.

(శూన్యస్థడియూరి త్యాది) (౧) “ఎతర్ శూన్యల్ శుక్కు” ఎన్ను
మ్బడియే ఇవర్ కళై చూన్న్దస్థు “అడియార్ వేణుమ్” ఎన్ఱ పేక్షిత్తాల్
ఇవర్ కళో తోన్టావిట్టాలుమ్ “ఇవర్ కళుక్కులుప్పాక పెన్ద్రోదోమిణ్”
ఎన్ఱ వాన్న్దిరుప్పతుమ్ శెయ్యర్. “వైముఖ్యమ్ పణ్ణినార్” ఎన్ఱ
తనియిరుప్పిలే పిరాట్టిక్కు వాయ్ తిఱవార్. ప్రజై కళో కున్ద్రమ్ శెయ్య
త్తాయ్ క్కిఱ్ఱోళ్లువతు, అవళుక్కుమ్ శోల్లార్. (శూన్యస్థెఱ్ఱుమి త్యాది)
పార్ త్తవిడమెల్లామ్ రామశరమెన్నుమ్బడి శూన్యస్థుబలియైయుండైయ
తామరై పోలేయిరున్దుళ్ళ రాక్షసనుండైయ తలై కళిడియుమ్బడి తిణ్ణియ

శి అరుమ్బదత్తుక్కు తాన్ద్యరై ఎన్ఱపాఱుమ్. తాళ్ వరైయన్ఱే ఉరైయలుమ్
ప్రాచీనపాఠశ్లోకము కాన్దైయల్ అన్దపాఱుమ్ ఇఱ్ఱు నివేళిక్కుప్పట్టు.

(౧) తిరువాయ్ మొఱ్ఱి-౨-౭-౬.

విలై యేన్దియ సర్వరక్షక శక్త్యాయుక్కుచ్చెయ్తే అశక్తరై
సోలేయిరుప్పర్, “ఇంక భువేక్షిత్తార్” ఎట్టు పిరిట్టిక్కుమ్ వాయ్
తిఱవార్.

అడియారానవర్క భువానిత్తాలుమ్ తోన్నిగ్గ్రిలరాకల్ శేష
మాతన్ శేషిశేమతపడి కణ్ణిరక్కుమ ప్తనై యన్తో? వెన్ఱవెత్తార్. (పి
య్నమ్తమ్వాయ్తిఱవార్) భగవద్గుహాని శొల్లమింక భుక్కుమ్
వాయ్తిఱవార్. (కూర్న్దేగ్గుమిత్తాది) తోన్ఱుమింక నమక్కుతోన్ని
గ్గ్రిలరెయ్ వెత్తార్కళి. ౧౭.

అరు. — పతిశేట్రామ్మట్టు. — తోన్ఱువిడుకై అభిముఖ్యమపన్దావిడుకై. “తాన్
రైవిల్” వత్తెమ్మలై పోలేయిరుక్కిఱవిల్, ఈశ్వరస్వేతానైత్తుకీత్త; “తోన్ఱు
కుప్పిలమ్” ఈశ్వరన్ ముఖమిక్కావిట్టాలుమ్, అసియాగ్నెతానైత్తు అసియాంపర
మాక్కి అసులిచ్చెయ్కత్తార్ (అడియారానవర్క) ఇన్ద్రువి. “అడియార్ కూర్న్దేగ్గు
క్కార్” - బుద్ధిపట్టికపానిత్తార్ (తోన్ఱుమవర్) - రామావతారనాయ్ నోన్ఱుమవర్. ౧౭.

తామాబ్బలాపున్దాలమ త్త్రుమ్మ తానిళక,

పామ్మాబ్బలాపున్ద పాడున్ద్రాలుమ్, - తోమ్మాతి

ప్పలురువై యెల్లమఁ డర్పిశ్శుత్తా, ఇన్

తోల్లరువై మూఁటివార్ శొల్లు.

౧౮.

అ. ప. తామ్మూర్, అప్పన్దాలుమ్, అత్తభిమ్మతాన్, ఇళక, పామ్మూర్,
గి) అప్పన్ద, పాడు, ఇన్ద్రాలుమ్, తోమ్మూరు, ఇ. (౧౦) ఓల్, ఇరువైయెల్లఁది,
డర్పిశ్శుత్త, విత్తా, ఇన్, (౧౧) తోల్, ఇరువై, యార్, అఱివార్, శొల్లు. (౨౦)

అ. కము. — (మశోదచేత్ర) త్రాటిచే, కట్టబడినను, అకట్టచేరింపిన చిన్న
ను, లేనట్లు, కాలిమునిచేత, (గి) కట్టబడి, శ్రమను, పాంసినను, (ఈవాదలమద
ది) వెనుకతీరుంక, ఈ. (౧౦) అనేకధములైన, (చేమనమ్మది) స్వరూప
యలఁన్పించి, విస్తరించిన (సృజించిన), కారణభూతుడా! నీయొక్క
౧౧) అనాదయైన, (అవికృత) స్వభావమును, ఎవరు, తెలిసికొనదగినవారు?
వేప్పును. (౨౦)

౧౯.

శి ఇరు “వెత్తార్ ఎన్ఱుత్తన్ దివరణమ్.

వ్యా.—అవ.— పరిమళమందాది, (త మ్బూర్) ఉకన్దు ముకవాతుమ్ సంసారికల్ పణ్ణమ్ పరిభవతైక్కణ్డు ౧౯ రత్నం త్రిలేనకి ఖనిల్లా నెన్గిటతు.

(తామ్మి త్యాది) “ఎన్దకనితే” నానింనుక్కునల్లల్” ఎన్దు యశో దైప్పిరాట్టి తామ్బూలేకట్టినాలుమ్, అవకల్ కట్టిన్కట్టు, అభిమతవిష యత్తిల్ సంశ్లేషచిహ్న మోబ్బలేయితే. ఆత్తముప్ప ఏతుమిల్లాతపడి కాలియనాలేపడాతతు పట్టాలుమ్. (శోమ్బూతి త్యాది) “ఇప్పడిసంసారికల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణినార్కల్” ఎన్దు శోమ్బూతే “నక్కార్యమ్ శెయ్ శె నమక్కల్లివరవో?” వెన్దు కాలియనిక్కాట్టిల్ తోలాళారాయుక్కిజ ప్రజైకర్తయెల్లామ్ విస్తృతమాక్కిన కారణత్వ ప్రయుక్తమాన కుడ బొరుడక్కెయ్ దైయననే! ఇట్టైయతాన ఉన్నుదైయన్దెవై వేటు శిలరతీయప్పోమో? నీయేశొల్లు. పరిభవమ్ పణ్ణినప్పోతోడు ఇట్టైయతాన వాళియట ఏకరూపమాన ఉన్నుదైయస్వరూప తై వేటుశిల రతీయప్పోమో? నీయేశొల్లు. ౧౮.

అరు.—పరిమళమందాది.—“తామ్మి తానిక” - తామ్మి తానికతపడి (వడి ౨)-స్వరూపతై. ౧౯.

శొల్లిల్ కుజైయిరై శూరతీయూన్జామే,

ఎల్లిప్పకలెన్నా తెప్పేతుమ్, - తొల్లైక్కణ్,

మాత్తానెక్కెల్లామోరై వరైయేమాతాక,

క్కాత్తానెక్కాణ్డనీ కాణ్.

౧౯.

అన్య.—శూరు, అతీయా, నెన్జామే, శొల్లిల్, కుజైయిరై, (౫) తొల్లై, కణ్, మాత్తానెక్కెల్లామ్, కిర్, (౧౦) వరైయే, మాతాక, ఎల్లి, పకల్, ఎన్నాతు, (౧౫) ఎప్పేతుమ్, కాత్తానె, కాణ్డమ్, నీ, కాణ్. (౨౦)

అర్థము.—శివాయమును, ఎఱుంగు, ఓ! మనా! చెప్పినయెడల, (వానిగుణ ములకు) పరిచ్ఛేదములేదు. (౫) ప్రాచీరమైన, భూమియందున్న, గొప్ప, స్థలమన్నింటి , పరమములేని, (౧౦) పొల్లవులదుగురే, శత్రువులుగా (జేసి), రాత్రి, దినము,

అనిచిచారింపక, (౧౫) సత్యకాలములందును, (క్రతునిరసనోపాయమును యోచించియు, యుద్ధముచేసియు వారిని) రక్షించినవానిని, మాచెడము. నిత్య, చూడుము. (౨౦)

వ్యా.—ఆవ.—శత్రుస్వరాహ్నుట్టల్, (కొల్లిల్) కీర్తనరు
వమ్నిరమ్మువరిట్టుమున్ను శయితపడికొల్లిల్లు, పశరన్దపిన్నుశయిత
పడికొల్లికిటతు.

(కొల్లిల్కుతైయిలై) భగవంతుడయినైప్పేశవృక్కాల్+పేచ్చిల్
కుతైయిలై. (శూతటియానెళ్ళమే) భగవద్విషయమనన్దెన్డుమ్, విష
యపా)చ్యాయనర్మెన్డుమ్ విడవుమ్, పద్మపుమటియాతనెళ్ళే! (తొట్టి
యిత్తాది) పట్టెయ తానభూమి నెలియుమ్మడియాన మహానేనైక్కె
ల్లామ్, తానేకాతానెన్నిల్ తజ్జభుక్కత్తోల్వి ఎన్దవర్కళిన్దెయారెన్డు
పాణ్డనర్కళెన్డు పేరుమెతిరాకకొత్తానై. (కాణ్డనీకాణ్) కాణ్బ
మెన్డుకాణపుక్కాల్, అవర్కళిపకల్ యుమ్మపణ్ణి ఇరవు ఉఱగ్గినా
లుమ్, ఇరవుచుపకలుముఱగ్గాతే అన్దనకతోళిపిడిప్పతు, వెల్లుమ్మడి
మనోరథిప్పతుమే శయితకొడునిన్డు కాత్తవనై. (కాణ్డనీకాణ్)
కాణ్బమెన్డుకాణపుక్కాలుళెప్పడియే కాణలాగ్గాణ్. ౧౯

ఆరు — శత్రుస్వరాహ్నుట్టు. — (పేచ్చిట్టుతైవిలై) - వేసిమడియ తు. ఎత్త
నైవేనాలుమ్, విషయతైప్పిచ్చేదిక్కప్పొక్కాత్తపడి “కూతు” - విరపు. “కణ్”
ఎన్దు - ఇవమాయ, భూమి. “తానై” - నేనై. (కాణ్బమెన్డుకాణపుక్కాల్)-
కాణలాగ్గాణ్దెన్డుతు. [శూతటియానెళ్ళమే కొల్లిల్కుతైయిలై, కొల్లెతోడ
జ్జిహ్వాకా ఎల్లిప్పకలెన్నాతెప్పొత్తుమ్ కాత్తానెక్కాణ్డనీకాణ్] ఎన్దవన్దుమ్. ౧౯

కాణపుకిలటిపుకై కొణ్డనన్నెళ్ళమ్,
నాణప్పడుమన్దేవామ్ పేళిల్, - మాణి
ఉరువాకికొణ్డలకమ్నిరేన్దళిరాన్,
తిరువాకిమేణ్డేన్దుచ్చెన్దు.

అన్వ.—మాణిక్యరూపకాంక్ష, కలకమ్, దీపకమ్, కిరాన్, తిరుకలమ్, (గీ) శ్లోకము, తీర్థీయ, నామ్, కాణప్పకీల్, కేర, (గం) అజీవు, కైక్కొడ్డు, వర్, శ్లోకమ్, నాణప్పమమనే (గం)

అర్థము.—బ్రహ్మచారి వేషముగలవాడై, లోకమునను, దానబలము, తీర్థీయకానిన, సుందరునియొక్క, తరుమేనును, (గీ) సమీపించి, (హాకము) స్పృశించివానిని, మనము, విచారించినయెడల, చెప్పినాడల, (గం) వివేకమును, పరిపూరించిన (గల) విలక్షణమైన, మనస్సు, సిగ్గుపడవలసినదికదా? (గగీ) (అంతగొప్పవానినిస్పృశించుట కమనమయోగ్యతలేదనుట).

20.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపతామూబ్బట్టిల్, (కాణప్పకీల్) “నాన్ కాణప్పకొన్నాల్ తన్నెయటిన్దుకిట్టవేడ్డావో?” ఎన్ఱితార్.

(కాణప్పకీల్ త్యాది) నామతీయారేకాణప్పమతల్, అత్తతల్ మిరుద్దపడియే వేళప్పుకుతల్ శెమ్ తాల్, అజీవుక్కు వాయ్ త్తలెయిన నెఱ్ఱుక్కునాణవేడ్డావో? (మాణియత్యాది) + ఇతై తీర్థుకైక్కు అవ్ ప్రవర్తిత్తపడి. (తిరువాకిమిత్యాది) తన్నెయటిన్దొల్ విలక్షణమానవడి వై చెప్పుతీర్థుకడవతా?

20.

అరు.—ఇరుపతామూట్టు — “తీర్థీయ-నాణప్పమమనే” నాణప్పకొన్నాన్ శ్లోకము అవతారికకైక్కొన్నాన్. (ఇతై తీర్థుకై) - ఇతై తీర్థుకైక్కు. సర్వవిషయముక అవన్ తీర్థు కైయా లే ఇశువుమ్ లజ్జమామల్ తీర్థీగ శ్లోకపడి. ఇతై తీర్థుకైక్కు అవ్ శ్లోక వ్యాసారమాకై నూలే ఇతవుమ్ కూశావల్ తీర్థీగ శ్లోకమును. [కాణప్పకీల్ నామ్ కేర అజీవుక్కు ణ్డ నన్నెఱ్ఱుమ్ మాణియము న కి నీరేల్ మలకమ్ కొణ్డకీరాన్ తిరువా కమ్ శ్లోక తీర్థీయ నాణప్పమమనే] ఎన్ఱియము

20.

శ్లోకమువెన్నరేల్ శేరావల్ కప్పుళమ్మ,

ఇన్ఱిణ్ఱెన్నెఱ్ఱులిడుక్కుణ్డ—అన్ఱుణ్డ

ప్పారురుమప్పార్వలై త్తరీరురుమకణ్ పుతైయ,

క్కారురునన్ తాన్ నిమిర్ త్తకాల్.

20.

అన్వ.—అన్ఱు, అన్ఱు, పార్ ఉరువమ్, పార్, వలైత్త, (గీ) నీరు ఉరువమ్, కణ్ పుతైయ, కార్, ఉరువమ్, తాన్, నిమిర్ త్త, (గం) కార్, అన్ఱు, శ్లోక, నమ్, వర్

కిర, (౧౫) శేరామర్, కాప్పరఱ్ఱు, ఇప్ప, ఇల్ల, ఎన్ నెళ్ళార్, (౨౦) ఇడు
కుడ్డ. (౨౧)

ఆరము.—(నుహులయజ్ఞ ముచేసిన) ఆకాలమందు, ఆవాసముచేసినస్థానమందు,
భూమియనెడువస్తువును, భూమిని, చుట్టుకొనియున్న, (౫) బలమనెడువస్తువును,
ప్రచ్ఛిన్నమగుటలు, మేఘమువంటి, రూపముగలవాడు, తాను, ప్రపరింపఁజేసి,
(౧౦) శ్రీపాదములు, (నేను) ఆలోకాంతరిమ, పోయి, క్రూరమైన, నరకమునందు, (౧౫)
చేరకుండునట్లు, ఓడింపుటకై, ఇప్పడు, ఈసంసారమందు, నామనస్సుచేత, (౨౦)
ఇటుకుఁబడినవి. (౨౧)

౨౧.

నాన్య.—అవ.—ఇరువత్తోరామ్బాట్టర్. (శెష్టన్దు.) ఓరిడ త్తి
త్తోకాతపడి నిశ్శేషమాకగ్రహిక్కిప్పార్ త్తాల్ అవకాశమ్ పెన్ద్రన్దో
గ్రహిష్ప న్దెన్దిఱు.

(శెష్టిత్యాది) వేన్నర కెన్దు అకిలుకైక్కుప్పేర్, సంసారత్తుక్కుమ్
పేర్. అఱివార్క్కు నరకిమావతు - సంసారమతే. (ఇన్దిత్యాది)
నినై విన్దిక్కే ఎన్నుడైయ నెళ్ళిలేనెరుక్కుడ్డఱు. (అన్దిత్యాది) ఇన్దిజై
న్నెళ్ళాలిడుక్కుడ్డఱు. భూమియుమ్-భూమి చుడైయ చూర్నోన్ద జలగ్గ
ళుమ్ మత్తెయవ్బడి పరిమ్మినమేఘమ్మోలే శ్యామసూనాడివైయ
డైయ పన్నుడైయ తిరువడిక శెన్నెళ్ళిలేయిదుక్కుడ్డఱు.

౨౧.

ఆరు.—ఇరువత్తోరామ్బాట్ట.—“ఇడుకుడ్డ” ఎన్దెన్దెప్పల్ ఆవతారికె యరులి
చ్చెన్కిరితార్ (ఓరిడ త్తిర్ ఇత్యాది. ఎన్నెళ్ళిలేయక ప్పముకైయాలే ఫలమేపొక త్తిరువడి
కకుక్కినకాశమున్లు మెయాలే, సంసారికల్ ఓరిడ త్తిచ్చోకాతపడి నిశ్శేషమాక త్తిరు
వడికశ్శెక్కి శ్శేన్ద్ర హిక్కిఱోమ్మెన్దాలుమ్ ఇరిప్పొకాత్తెపడి [అన్దెన్దెప్పారువమ్ పార్
వల్లెత్తరురువమ్ కణ్ పున్దెయ-తాన్ నిమిర్ త్తికారురువన్ కాల అన్దుచ్చెన్దు వెమనరకిల్
శేరామర్, కాప్పరఱ్ఱు ఇల్లప్ప ఎన్నెళ్ళా లిడుక్కుడ్డ] ఎన్దన్దయమ్.

౨౧.

కాలేపాత త్తిరిన్దుకన్దు నరామిననాల్,

మాలార్ కుడిపుకున్దా రెన్దనత్తే,—మేలాల్

తరుక్కుమిడమ్ పాట్రినొడుమ్ వల్వినై యార్ తామ్, వీద

దీరుక్కుమిడమ్ కాణాతిత్తెత్తు.

౨౨.

అన్బ - మలార్, ఎన్ మనత్తే, కుడిపుకున్దార్, మేలార్, తరుక్కుమ్, (గి)
ఇనమపాట్టి నోడుమ్, వల్, వినైయార్, తామ్, వీల్ శీరుక్కుమ్, (౧౦) ఇనమ,
కాణాళు, ఇల్లైరు, కార్, పాతి, (౧౧) తిరిన్ద, ఇననాళి, కల్ మనరామ్. (౧౨)

అర్థము. - సర్వాధికులైనవారు, వాహ్యదయమును, వాసస్థానముగా (తేసికొని)
ప్రవేశించిరి. మనుపు, బాధించిన, (గి) విశ్వర్యముతోఁగొనవ, క్రూరమైన, పాపము,
తాను, కుళిముగవనించుటకు, (౧౦) స్థానమును, ఎఱుంగక, దుర్బలమై, కాళ్ళు, పగ
లనట్లు, (౧౧) తిరిగి, ఇప్పుడు, మొఱుఁపెట్టుచున్నది. (౧౨) ౨౨.

వ్యా - అవ. - ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టిల్, (కాలే) 'నమ్మడై
యప్రాప్తిరతిబన్ధకమాన కర్మజుళి' కాలే పాతుమ్బడి తడుమాటికూ
ప్పిట్టుత్తిరియుమత్తనైయితే ఇననాళి' ఎన్గితార్.

(మాలారిత్యాది) (౧) 'అరపత్తమలియునోడుమ్' ఇత్యాది
ప్పడియే సర్వేశ్వరక ఎన్దనన్సిలేపుకున్దా. (మేలాలిత్యాది) పండునమ్మై
హింసిత్తువోన్దై అళివుడై మైయోడుకూడ వల్వినైయార్ విస్తృత
మాక ఇరుక్కుమిడమ్ కాణాతేయిల్లైత్తు కార్ తేయుమ్బడి తడు
మాటికూప్పిట్టుక్కొడుతిరియుమత్తనైయితే, ఇననాళి. ౨౩.

అరు - ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు. (పాతుమ్బడి) వెడిక్కుమ్బడి. ముళ్ళుత్తైక్కయ
మామ్. తరుక్కుత్తై - తరుక్కుత్తయాయ్, హింసిక్కై. [ఎన్దనత్తేమలార్ కుడి పుకు
న్దార్ - నల్వినైయార్ తామ్ మేలార్ తరుక్కుమిడమ్ పాట్టి నోడుమ్ - వీల్ శీరుక్కుమి
డమ్ కాణాతేయిల్లై - కాలే పాతుమ్బడి ఇననాళి కల్ మనరామ్] ఎన్దనయమ్. ౨౪.

ఇల్లై ప్పాయిలై మూవ్పాయ్ నెళ్ళువేళొన్నేక,

ఇల్లై క్కనమన్దు మర్ కళి పల్ శ్రి - ఇళిప్పెయిత,

నాయ్ తిన్దు మోతామల్ నల్ కు ఎన్ నల్ కాప్పాక,

తాయ్ తన్దై యెప్పుయిర్ క్కుమ తాక.

౨౫.

అన్బ - ఇల్లైక్క, నమన తమరళి, పల్ శ్రి, ఇల్లైప్పెయిత, నాయ్, (గి)
తిన్దు, మోతామల్. నల్కవాన్, నల్కాప్పాన్, ఎప్పుయిర్ క్కుమ్, (౧౦) తాన్,
తాయ్, తన్దై, నెళ్ళే, ఇల్లైప్పాయ్, (౧౧) ఇల్లైప్పాయ్, కొన్నేన్. (౧౨)

అర్థము.—(పట్టునప్పుడే) దుర్బలులగునట్లు, యమభటులు, పట్టి, (ఇంకను) దుర్బలులగునట్లు, (పా)ణులమీఁద) కుక్కలను, (౫) ప్రేరేపించి, ఉపద్రవంపక, రక్షించిననుసరె, రక్షింపకపోయిననుసరె, సకలప్రాణులకును, (౧౦) తానే, తల్లియు, తండ్రియునగువాఁడు. ఓ! మరసా! (వానినిబొంపక) (నీవు) శిశులమయిననుసరె, (౧౫) (పాంసి) శిశులముకొకున్ననుసరె; (ఈపరమార్థమునువీడు) ఉపదేశించితిని. (౧౭) ౨౩.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తుమూన్టామ్మబ్బట్టిల్, (ఇల్లై ప్పాయి త్యాది) పన్దువా య్ పన్దు త్తోఱ్ఱివాన్. అవనై ప్పన్దుల్ న్నిలుమ్ పన్దు, విషయత్తై ప్పన్దుల్ న్నిలుమ్ పన్దు. (నెట్టమేళొన్నే) “ ఈశ్వర నేసర్వ విధబద్ధు ” ఎన్ను మిడ మొరుత్తరుక్కుమ్మొల్లుమతన్టు. అత్తైయునక్కుచ్చొన్నే. (ఇల్లైక్క విత్యాది) పన్దుమ్మొల్లై ఇల్లైక్కు-వబ్బడిక్కిడాక ప్పన్దు. (ఇల్లై ప్పి త్యాది) ఇల్లైక్కు-వబ్బడిక్కిడాక నాయ్ తై విట్టు మోతాతపడి. (నల్కువాన్ నల్కాప్పే) రక్షిక్కిలుమ్ రక్షిక్కి తా, రక్షియాత్తోయిలుమ్మొట్టికితా. (నాయ్ తన్తై ఎవ్వుయర్ క్కుమ్తా) సర్వరక్షకననా : రక్షక రక్షణ త్తై నెక్కినిన్టా నెన్టు అరక్షకరై ప్పన్దు వొణ్ణాతే. (౧) “ ఇల్లై నాన్ తున్నమిన్ తై యాత్తోఱ్ఱి వాయ్ ” ఎన్ను వబ్బడియే. ౨౩.

అరు.—ఇరుపత్తుమూన్టామ్మబ్బట్టు.—అవనై ప్పన్దుల్ ఇల్లైయా మైయుమ్ విషయబ్బత్తై ప్పన్దుల్ ఇల్లైక్కయుమ్. నల్కాప్పే తాయ్ తన్తైయానపడి ఎప్పడియెన్న అరుచ్చియికితార్. (రక్షకన్) ఇత్యాది. ౨౩.

తానేతనిత్తోష్టల్ తన్న శప్పొన్టిలాతా,

తానేపిఱర్ కట్టుమ్ తన్దుల్, — తానే

ఇల్లైక్కిప్పార్ కీర్థ మేలామ్మిణ్ణైప్పానానాల్,

అశక్కిత్పార్ పారిన్నేలాన్.

౨౪.

అన్య.—తని, తోష్టల్, తానే, తన్, అశక్కు, (౫) ఒన్టు, ఇల్లాతాన్, తానే, పిఱర్ కట్టుమ్, తన్దుల్, (౧౦) తానే, ఇల్లైక్కిల్, పార్, కీర్థ మేలామ్, మీణ్ణ, (౧౫) అమైప్పానానాల్, అశక్కిత్పార్, పారిన్ మేల్, ఆ? (౧౯)

అర్చము. — అవన్యాసినమైన, ఆనతారమునకలవాఁడును, తానేమగుచున్నాఁడు. తనకు, శివమానమైన, (౫) (పేరు) వస్తువు, లేనివాఁడును. తానేమగుచున్నాఁడు; అన్యులను, ప్రసిద్ధముగ నర్చయిమగువాఁడును, (తానేమగుచున్నాఁడు); (౧౦) (ఇట్లుపర్యవర్తనభూతుఁడైన) తానే, (రక్షణమందు) పనుకతీవినయ్యెడల, భూమి, ప్రంపరైయగును (వ్యవస్థలేనిదిగును). తిరిగియు, (౧౫) రక్షించినయెడల, (వానిని) పరిచ్ఛేదించి నెప్పందగినవారు, భూలోకమందు, ఎవరు? (౧౯) ౨౪

వ్యా. — అవ. — ఇరుపత్తునాలాచూట్టిల్, (తానే) అన్యమనృతిరేజ్యలిరణ్డాలుమనసేరక్షుకన్ ఎన్నిఱతు.

(తానేతినిహోస్తల్) ఒరు హేత్వస్తరత్తాలే తోన్దుమనలన్. (తన్ను శివ్యాన్నియై తాన్) ఉపమానరహితన్. (తానేపిఱర్ కిట్టుమ్ తన్దోహోస్తల్) అల్లా తార్ కుమ్ పడైయన్. (తానేఇవ్యాది) అవరక్షణత్తిల్ నేక్కివిట్కిల్, భూమి అధరో త్తరైయాన్. (మీర్ణమైప్పారానాల్) అవన్దానేతిరియట్టుమ్ రక్షిప్పారానాల్. (అళక్కిత్పార్ వారిస్తేలాల్) భూమియిలనవైప్పరిచ్చేదిక్కవలారుణ్డో? ౨౪.

ఆరు — ఇరుపత్తునాలాచూట్టు. — ఇళక్కిల్లెత్తు. వృతిరేకమ్. మీర్ణమైక్కై - అన్యమమ్. (హేత్వస్తరమ్) కర్తమ్. అతిది గూకస్పిఱుక్కుమనన్దైత్తపడి. “తన్దోహోస్తల్” - తచ్చుమ్. (౧) “అర్చాయమృతః” ఎన్ద్రప్రసిద్ధియైప్పదన్. ౨౪.

ఆరానుమూ తానుమశెయ్య, అకలిడ పై

ఆరాయన్దమలిరు త్తలావతే, శీరార్

మనన్దలైన్ తున్దైమాన్ద్రినేన్, వానోర్

ఇనన్దలై వన్ కణ్ణనాల్ యాన్.

౨౫.

అన్య. — ఆరానుమ. ఆరానుమ. శెయ్య, ఆకల్, ఇవత్తై, (౫) ఆరాయన్ద, ఆరు, తిరుత్తలావతే, యాన్, వానోర్, (౧౦) ఇన్, తలైవన్, కణ్ణనాల్, శీరార్, మనన్దలై, (౧౫) వన్, తున్దై, మాన్ద్రేన్. (౧౮)

అర్చము. — ఎన్దైయ. (వాంపారికకృత్యములలో) వీడనను, చేయు విశాలమైన, భూమిని (ద్విధులకు వాయును). (౫) విరుక్కించి. వారిన్దవుత్తులను, (మూచే) దిస్తు

పాడుచేయుటశక్యమా? (అయోగ్యుడనైన) నేను, నిత్యసూరులయొక్క, (౧౦) సమాహమ నకు, నిర్వాహకుడై (ఉండి), (సాలభ్యముచేత నవతరించిన) కృష్ణునిచేత, (వాని సాలభ్య మునుజూచి), (భగవద్వివయమందాభిముఖ్యమనెడు) సద్గుణముగల, మనస్సులోనున్న, (౧౫) కూర్మమైన, (విశ్లేష) దుఃఖమును, పోగొట్టు (కొంటి)ని. (౧౮) ౨౫.

వా. — అ. — ఇరుపత్తైనామ్బాట్టిల్, (ఆరానుమ్) “భూమి యిలుళ్ళారై యెల్లామ్ నమ్మాలేతిరు త్తప్పోమో? నామ్మున్నమ్ భగ వద్వివయ త్తిల్ అవ గాహిక్కప్పెల్లొమితే” ఎత్తు హృష్టరాకితార్; నట్టిపటిక్కుమిడ త్తేత్తిప్పోనవన్ క్కీళ్ళీచ్చిరైయై యవిత్తొత్తుప్పార్ త్తు “ఇతుభవప్పెల్లొమితే” ఎన్ను ఉక ప్పారైప్పాలే.

(ఆరానుమిత్యాది) ఎల్లారుమేలేనుమ్ శెయ్క, భూమిపురపై ఎ యెల్లామ్ నమ్మాలేయారాయ్ న్దు తిరు త్తప్పోమో? (వానోరిత్యాది) నిత్యసూరికభుక్తు త్తలైవనాయ్ వైత్తు త్తనై ఇతరసజాతీయనాక్కిన సులభనానకృష్టనాలే భగవత్సమ్మనిమాకిలి విశ్వరూపై యుడైతాన మనస్సిన్ తలై యిలేడక్కిలి సంసారదుఃఖ త్తై మాల్లొనెక; ఎల్లారై యుమ్ నమ్మాలేతిరు త్తప్పోమో? వెన్దితార్. ౨౬.

ఆరు. — ఇరుపత్తైనామ్బాట్టు. — [వానోరినత్తలైవన్ క్కణ్ణనాల్ యాన్-కిరార్ మన త్తలై వన్ తున్నతైమాల్లొనెక - ఆరానుమాతానుమ్ శెయ్య, ఆకలివత్తై ఆరాయ్ వ తుతిరు త్తలావళే] ఎత్తన్నయమ్. ౨౭.

యానుమన్నెళ్ళుమిశైన్దొట్టోమ్, ఎల్వినైయై
కొనున్నులై యుమ్ పుక క్కడివాన్, — తానోర్
ఇరుళన్న నూమేనియెచ్చైయార్ తన్ద,
అనుళెన్నుమ్ తణ్డాలడిన్దు.

౨౮

అ. — ఓర్ ఇరుళోతాన్ అన్న, మా, మేని, ఎమ్, ఇత్తైయార్, (౫) తన్ద; అనుళెన్నుమ్, తణ్డాల, అడియై, వల్, (౧౦) విన్నైయై, కానుమ్, మలైయుమ్, పుక, కడివాన్, (౧౫) యానుమ్, ఎన్ నెళ్ళుమ్, ఇత్తెన్దొట్టోమ్, (౧౮)

† కీళ్ళీచ్చిరై-పణ్డై ప.

అర్థము.— అంధకార మేయుకరూప మెత్తివచ్చినట్లున్న, క్లాఘ్యమైన, రూపము గల, మరయుక్కు, స్వామి, (౫) ఇచ్చిన, కృపనుసేను, చణ్ణముచేత, తన్న. క్రూర మైన, (౧౦) పాపమును, అవలలోను, కొండలలోను, ప్రవేశించునట్లు, తఱుముటకై, (౧౧) నేనును, నామనస్సును, సమృద్ధిచితిమి. (౧౨) ౨౬.

వ్యా.—అన—ఇరుపత్రాతామ్బాట్టల్, “మంగ్గోన్ద్రేన్ద్రే” ఎన్ను కర్తృత్వమేతోద్రుచ్చొన్నార్, “అన్దకిర్తృత్వమావతు-అవన్నేల్విళ్ళు ఎన్నుడైయవిలక్కొమ్మ” ఎన్నితార్.

(యానుమిత్యాది) ఇత్తలైయుక్కుతైపగ్గైయ. పొరున్దొత్తలై యుమ్పొరున్దొత్తలై, పొరున్దుమనన్ పొరుచ్చొచ్చొల్లవేణ్ణావిత్తే. (తానోలి రులిత్యాది) + మగ్గోన్ద్రుక్కాణామల్ శ్రమహారమాని పడివైయుడైయ వెన్స్వామియుడైయ ప్రసాదమంకిఱుతెన్దొలేహింసీత్తు. (వల్విన్దైయారి త్యాది) అవన్పిరివాకిఱ మహాపాపత్తై, క్కొట్టలుమ్ మల్లైయలుమ్పును మ్బడియోట్టుమ్బడిక్కిడాకి, యానుమన్నెళ్ళుంజెన్దొళ్ళొన్దొమ్. ౨౭.

అను—ఇరుపత్రాతామ్బాట్టు.— (మగ్గోన్ద్రుక్కాణామల్)- విన్దైయప్పొక్కవై క్కువేళోరు ఉపాయవ్కాణామల్. అవయళాళెనొక్కనేనెన్ద పడి. ౨౮.

అడియార్ పడికిడన్దముత్తై, అత్తన్ద్రే

ముడియార్ విశుమ్బళ్ళన్దముత్తై, — నెడియాయ్

ఇటిక్కిల్లల్ కిళి తాళొనిమిర్ తుచ్చెన్ద్రులక ముల్లామ్,

అటికిలనూల్ నీయళ్ళన్దవన్దు.

౨౯.

అన్వ.— నెడియాయ్, నీ, ఇతే, క్కల్లల్ కిళి, తాళొ. (౧) నిమిర్ తు, ఉలక మెల్లామ్, శెన్దు, అళ్ళన్, ఆన్దు, (౧౦) అడియార్, పడి, కడిన్ద, ముత్తొ, అత్తన్ద్రే, (౧౫) ముడియార్, విశుమ్బు, అళ్ళన్, ముత్తొ, అటికిలమ్, (౨౦) అల్. (౨౧)

అర్థము.— సర్వాధకుడా! నీవు, అమరియున్న, నూపురములుగల, శ్రీపాద మలను, (౫) పైకెత్తి, లోకమలనన్నింటిని, వెళ్ళి, ఆక్రమించిన, ఆకాలమందు, (౧౦) శ్రీపాదముచేత, చూచిని, ఆక్రమించిన, సంతోషమా? అదికానిచూడల, (౧౫) కిరీ టముచేత, ఆకాళమును, ఆక్రమించిన, సంతోషమా? (ఇప్పుడునీకుగలిగినది). (౧౫ విధమున) తెలిసికొనక నన్నాము, (౨౦) అశ్చర్యము. (౨౧) ౨౯

వ్యా.—అన.—ఇరుపత్తేయమృత్యు, (అడియాల్) “ఇన్వై
నొఫీన్దోమ్” ఎన్వైవిత్తాలే తమతలైయిల్ కుత్తయన్ద్రు, “అరు
శన్నున్ద్రాల్” ఎన్వైయాలే వెలుపరుమవన్ ప్రసాదత్తాలే ఎన్నుమి
డవ్శొల్లిన్ద్రు, ఇని, ఇవర్క్కుసుభవత్తిలైయిణ్ అన్వయమ్. అత్తై
యాలే అనుభవిక్కిత్తార్.

(అడియిత్యాది) ముత్తైపు మాగ్యమాయ్, అత్తాలే లక్షణై
యాలే అక్రకాయ్, అడియాలేభూమియై యశన్దనమో? తిరుముడి
యాలే ఆకాశత్తైయశన్దనమో? ఎన్నవుమామ్, “శెటిక్కుల్” ఎన్వై
యాలే తిరువడికలితముత్తున్ద్రాకై యాలుమ్, (౧) “నీన్దుడిన్వైత్తవా
శిక్తైత్తాయ్,” ఎన్వైయాలేతిరుముడియాలే ముత్తున్ద్రాకై యాలుమ్, అడి
యాలే పడియైయశన్దన ముత్తుక్కుళో? ముడియాలే విశుమ్మైబయశన్దన
ముత్తుక్కుళో? (౨) “శిలన్బుమ్ శెటిక్కులుమ్” ఎన్వైతుక్కుళ్యీడాన
ముత్తుప్రకాశమాతల్, తాత్తివముత్తాతల్. (అటికిలమాల) అటికి
టిలోమ్, ఇప్పొళునక్కొడుకిఱహాపమ్ ఉరువడికలికీర్తే భూమియై
యిట్టుక్కొల్లహాపమ్? తిరుముడియాలే యాకాశావకాశత్తైయై
ల్లామ్ వ్యాపితైహాపమ్? ఎన్వైమామ్. [అడియామ్! శెటిక్కుల్ కళో
తాళోనిమిర్త్తుచ్చెన్దులకమెల్లామ్-నీయశన్దనన్దు-అడియాల్ పడి కడన్ద
ముత్తో, అతన్ద్రల్ ముడియాలేవిశుమ్మైశన్దముత్తో-అటికిలమాల]. ౨౭.

అరు.—ఇరుపత్తేయమృత్యు. — అడియాలముశిమామో ఎన్నుతల్. అవన్ద్రు
లున్ద్రానముత్తాలేయోన్వైతల్. ముత్తైన్దు - అక్రకాతల్, ముత్తుత్తానాతల్, హర్ష
నాతల్. అతికిలమ్, అల్ అశ్చర్యమ్. ౨౮

అష్టనాగ్ కాణుమాళియాలే కాగురుమ్,
ఇష్టనామ్ కాణాతిరుప్పరువుమ్, — ఎష్టనామ్
కట్కణ్ణాల్ కాణాతనవురువై, నెజ్జొన్ను
ముట్కణ్ణేల్ కాణుముణ్దు.

౨౯

అన్వ — కణ్, కణ్ణాల్, ఎన్టేనుమ్, కాణాత, ఆవ్వురుప్పి, (౫) నెళ్ళుంపన్నుమ్, ఉల్ కణ్, ఉణర్ న్దు, కాణుమేల్, అష్టే, (౧౦) అభ్రీయాన్, కార్, ఉరువమ్, నమకణ్. కాణుమ్, (౧౫) నామ్, కాణాతిరుప్పతువుమ్, ఇష్టే. (౧౮)

అర్థము. — నేతిమనిషేగుల (చూచుటక సమర్థమైనవాని) నేత్రములచేత, చూచుటక సాధ్యమైన, ఆతిరుమేనును, (౫) మనస్సునెడు, ఆంతరచక్షుస్సు, పరిశీలించి, సాక్షాత్కరించినయెడల, అప్పుడే, (౧౦) సుదర్శనముకలవానియొక్క, మేఘమునంటి, తిరుమేనును, మననేత్రము సాక్షాత్కరించును. (౧౫) మనము, ప్రత్యక్షముగ ననుభవింపకుండునందులయు, (ఆంతరచక్షుస్సులేని) ఇప్పుడే. (౧౮) ౨౦.

వ్యా. — అన — ఇరుపత్తెట్టామ్మాట్టిల్, (అష్టే) తిరువులకళనదుల్లిసపడియై యనుసన్నిక్తైయా లే అవనై క్కాణవాళైప్పట్టు అతుకిడై యామైయా లే వెలుత్తవర్ + అవన్కల్ కుత్తెయుట్టో? నమ్మడైయ కుత్తెయితే" ఎన్దు త్తప్పరాకితార్.

(అష్టేయిత్యాది) సర్వేశ్వరన్ కణుత్తతిరుమేనియై నమ్మడైయ కణ్ అష్టే కాణుమ్. (ఎన్టేనుమ్ ఇత్యాది) ఒరునాళుమ్ భగవద్విషయ త్తై క్కాణామైయా లే, వీలిక్కణ్ 'ఎన్దు వోపాతి' కణ్ణెన్దు పేరానకణ్ణా త్కాణాప్పొకాతలనుడై య తిరుమేనియై నెళ్ళుంకొడట్టుణ్ణుణర్ న్దు కాణుమాకిల్ అష్టే నమ్ కణ్ కాణుమ్. అభ్రీయాన్ కారురువమ్, (ఇష్టేనామ్ కాణా తిరుప్పతువుమ్) నెళ్ళుంకొడట్టుణ్ణుణర్ న్దు కాణాతవిష్టేనామ్ కాణా తిరుప్పతు; ఉణర్ న్దు కాణుమన్దు నమ్ కణ్ కాణుమ్. (౧) "యానుమె న్నెళ్ళుమిశైన్దోన్దోమ్" ఎన్దుకొన్నా రాకిల్, ఉట్టుణ్ణాల్ కాణాతోళి తైయావతెన్నెన్నిల్; పరమభక్తిపితన్దు ఆవ్వున్దువై యొళియచ్చెల్లామై యాతోరుపోతుపిఱకున్, అప్పొతు కాణుమ్ నమ్ కణ్; అవ్వున్దువై యొళియచ్చెల్లమిన్దు కాణాప్పొకాతెన్ది ఉతు. కట్టుణ్ణెన్దు. + వీలిపోలేయాన పుఱక్కణ్. ౨౦.

అరు. — ఇరుపత్తెట్టామ్మాట్టు. — త్తప్పిళొల్లుకైయా లే వెలుప్పు అర్థాల్ వదకు. నెళ్ళెన్దు ముట్టుణ్ణా లే ఉణర్ న్దుల్ ఇన్దుమ్ కాణుమ్, + తిల్లామైయా లే కాణాప్పొకాదు

అక్షయారే అవచ్చక్కల్ కత్తైయుడో? నవ్వుతన్నోకుత్తై ఎవ్వుత్తప్పరాకితాచెప్పపడి.
 “కట్టడ”మిమిలైయారే కణ్ణెను పేరాయరుక్కిణ్ణకణ్ణపడి. జ్ఞానముద్దాకిల్ కాణలామ్,
 ఇల్లాతిపోతు కాణపోతుకాతెప్పపడి. [నేజ్జెన్ముముట్టన్దోల్ కాణవుణర్ న్దవన్దు నమ్కణ్
 కాణుమ్, ఉణరాతెప్పనామ్ కాణాతిరుప్పగువుమ్] ఎన్దనన్దయమ్.

ఉణరవారునర్ క్కెళియ నే శెవ్వే,

ఇణరుమ్తుథ్రాయలజ్గలెన్దై, — ఉణర

త్తన క్కెళియ రెవ్వళవరవ్వళవరానాల్,

ఎన క్కెళియ నెమ్మెరుమానిబు.

౨౯.

అన్య. — ఇణరుమ్, తుళాయ్, అలజ్గల్, ఎన్దై, ఒరువర్ క్కు, (౫) శెవ్వే,
 ఉణర, ఎలియనే, తనక్కు, ఎలిమర్, (౧౦) ఎవ్వళవర్, అవ్వళవర్, ఆనాల్, ఎన
 క్కు, ఇబ్బ, (౧౫) ఎమ్మెరుమాన్, ఉణర, ఎలియన్. (౧౮)

అర్థము. — మొగ్గులుబిడుచుచున్న, తిరుత్తుళాయ్మొక్క, మాలనుగల, నా
 స్వామి, (స్వయత్న పరులైన) ఒకరికి, (౫) చక్కగా, తెలిసికొనుటకు, సులభుడా?
 (కాదు). తనమియమగు. స్నేహముకలవారు, (౧౦) ఎంతస్నేహముకలవారుగుడు
 రో, (తనవారివిషయమగు) అంతస్నేహముకలవాడగును. గనుక, నాకు, ఈలోక
 మందు, (౧౫) నాస్వామి, పరికించి తెలిసికొనుటకు, సులభుడు. (౧౮)

వ్యా. — అవ-ఇరుపత్తెన్దు తామ్బట్టిల్, (ఉణర) ఎల్లార్ క్కు
 మివ్వవన్దై పిఱక్కైయరితు, ఎనక్కివ్వవన్దై పిఱన్ద శెన్దితార్.

(ఉణరవిత్తాది) ఒరు త్తనక్కుమ్! ఈవృత్తయా! ఇయ త్తయా ఉణర
 పోక్కా, (౧) “యస్యానుతంతస్యమతమ్... అవిజ్ఞాతంవిజ్ఞానతామ్”.
 (ఇణరుమ్తుథ్రాయలజ్గలెన్దై) అపరిచ్ఛిన్న వస్తువినుచైయలక్షణమ్ తోళిల్
 తిరుత్తుథ్రాయ్మాలైయైయన్దై యవనాన్దై. (ఇణరుమ్) తన్నిలత్తిలు
 మివన్ తోళిల్ వికసియానిల్కుమ్. దేవర్ కళ తోళిల్ మాలైవాడాతు,
 సర్వాధికనాన్దైయాలే ఇవన్ తోళిలిట్టతు అరుమ్మియానిల్కుమ్. (ఉణర
 విత్తాది) తనక్కునల్లవర్ కళుణర ఎవ్వళవర్, అవ్వళవనాన్దైనిల్కుమ్.

(౧) “ప్రియోహిజ్జానినోత్యరమ్” (౨) “తన్నైయుకప్పారైతాముకప్పర్” ఎన్నున్నుడియే. (అనాల్ ఎనక్కొలియ నెప్పెరుమానిజు) తనక్కునల్లవర్కళి నిన్నైత్తనళవిలే యమైక్కుమాకైయాలే ఎక్సామి ఎనక్కొలియక్. ౨౯.

అను.—ఇరుపత్రివృతామృత్యు.—“ఎనక్కొలియన్” ఎన్నెయాలే (ఎనక్కొన్వపత్తై) ఎన్నిటను. (ఈదృక్తయా)-దృష్టాంతయా. (ఇయత్తయా) - ఇవ్వళపెన్టుపరచ్చేర్తిరు. “ఎలియర్” స్నేహికర్. ౩౦.

ఇజ్జేల్లేపణ్ణుపోల్ వీడ్ర్దరుత్తల్, ఎన్నుడైయ,
శెణ్ణణ్ణాల్ శీర్ క్కుమ్ శితిరుళ్ళమ్.-అశ్లే
మడియడక్కినిట్టతనిల్ వల్వినైయార్ తామ్, మీ
ణ్డెయెడుప. తన్నోవ్వుకు. 30.

అను.—ఇజ్జా, పణ్ణుపోల్, వీడ్ర్దరుత్తల్ ఇజ్జెల్లే, ఎన్నుడైయ, (౫) శెమ, కళ, మల్, వీరక్కుమ్, ఉప్పమ్, (౧౦) శితిరు, వల్, విణైయార్, తామ్, అశ్లే (౧౫) మడి, అడక్కి, నిట్టతనిల్, మీణ్ణు, అడియెడుపత్తెక్, (౨౦) అక్కు. (౨౧)

అర్థము.—(నాయొక్క) ఈమనస్సులో, మనువునడె, పాపమునకు) వ్యాకిం చియుండుటకు, (ఇతరమిద అపకాశము) లేదు. నాయొక్క (స్వామియై) ఎత్తనిశేరి ముంగల, వ్యాముగ్ధునియుక్కు, శుణములకును (అపకాశములేక), హృదయము, (౧౦) చిన్నడైకది. ప్రూరమైన, పాపము, తాన, (మునుపున్న ఆస్థానముండే, (౧౫) వస్త్రమును, పైకెత్తికొని. నిలుచుటకంటె, తిరిగి, కాళ్ళు తీయుటకదా, (౨౦) శోభనము. (౨౧) 3౦.

వ్యా.— అప— ముప్పుతామూబ్బట్టిల్, (ఇజ్జేల్లే) అపనరుమైయుమ్ పెరుమైయుమ్ కిడక్కిడీర్; నమైనల్లుపోన్ద భగవత్సాస్త్రిప్రతిబంధకమాన కన్నగళుక్కు నమ్మడైయవక్కలియన్దిమిలై యెన్గితార్.

(ఇజ్జేత్యాది) పణ్ణుపోలిజువిస్త్రతమాక ఇరుక్కువొణ్ణాతు-వీడ్ర్దరుక్కువొణ్ణాను. (ఎన్నుడైయవిత్త్యాది) వకుత్తవిషయత్తుక్కు

మిడమ్పోరాతు. ఐశ్వర్యవాల్సల్యసూచకమాన కణ్వైయడైయ సర్వే
శ్వరనుడైయ గూజ్జళుక్కుమెన్నుళ్ళమ్ళిటితు. (అజ్జేమడియత్యాది)
అజ్జేయొరుమూలైయిలే యొత్తుజ్జిత్తిరిన్దాలో వెన్నిల్; ముత్తెన్దైశెయ్ళ
డొరిలే పుడైవైయై యొత్తుక్కిక్కొడు తిరిమటల్ ఆజ్ఞునినుమ్ శడక్కెన
క్కొల్వాజ్ఞుకైయన్? అథకు. 30.

అరు.—ముప్పతమ్మల్లు —“శీర్ క్కుమ్”—గుణజ్ఞులొక్కడడమెళియప్పొప్పొ
క్కిమిల్లెయ్డ పడి. గుణస్థ రణత్తాల్ పాపమపో మన్దుతాత్పర్యమ్. మిడి-మున్దాటె, 30.

అథకుమటివోమాయ్యవల్వైయైత్తీర్ ప్పాన్,
నిళిలుమడితాటుమానోమ్,—శుభుల
క్కుడజ్జడలై మీ తెడుత్తుక్కొణ్డాడి, అన్దు
త్తడజ్జడలై మేయార్ తమక్కు. 30.

అన్దు.—వల్, విడైయై, తీరి ప్పాన్, అథకుమ్, అళివోవాయ్, (గ) కుజ్జళి,
తలైమాతు, ఎనుత్తుక్కొణ్డాలు, శుభుల, అడి, (గ) అన్దు, అ, తడమ్, కడలై, మేయ
ర్ తమక్కు, (గ) నిళిలుమ్, అడితాటుమ్, అనోమ్. (౧).

అథము.—ప్రూరములై. పాపములను, పోగొట్టుకొనుటకై. బాగున.
(ఉపాయమాను) తెలిసికవార్చమెతిను. (౧) మంభములను. శిరస్సుమీద, ఎక్కించికొని,
(అవిలకాశమందు) తిరుగునట్లు, నృత్యముచేసి, (౧౦) అన్దుడు, (ఆశ్రమముతీరునట్లు)
అ, విశాలమైన, పీఠాభ్యయందు, అమరినద్రించుమన్నవారిక, (౧౧) భాయనలెను, శ్రీ
పాదములకుసరియైన పాదుకలువలెను, ఆయితిను. (౧౨). 30.

వ్యా.—అన.—ముప్పత్తోమ్మాట్టల్, (అథకుమ్) సర్వేశ్వరడై
క్కొణ్డైవిరోధియైయుమ్పోక్కిఅజ్ఞుడైక్కుక్కైబున్దైయై కణ్వప్పడియా
నోమెనితార్.

(వల్వైయైత్యాది) పురుపుడైయై యుక్కుక్కొణ్డైయమా
పోలే ఎలియెలువ్వురాననామ్ కర్తతాలే నమ్మడైయ పాపతై

శి వల్వైయైయమ్ ఎన్దుకు పాపముకాణ్డితు. ఎలియెలువ్వుల్-అల్పశక్తికిరి.

పోవుక్కుతై యన్దిక్కేన ర్వేళ్ళరనైక్కొణ్డ నమ్ పాప తైపోవుక్కు ముళై
తై యుడైయోమాయ్, సర్వేళ్ళరనైక్కు ఛాయైపోలవుమ్, పాదుకై పా
దరేత్తైపోలవు మానోమ్. † (అడితాళు) అడిక్కళ వాయరుక్కు మతు.
(శుభ్రలవిత్వాది) ఆకాశత్తిలే శుభ్రలుమ్బడిక్కిడాకక్కుడగ్గళై యెడు
త్తాడి, తన్నై మన్ది లేసర్యస్వదానయ్ పణ్ణిక్కుడమాడిన పేర్ పుప్పోత్తి
రుప్పొక్కడలిలే కణ్ణళిర్ న్దరుభుకీతి వివనుక్కు ఛాయైపోలవుమా
నోమ్. ఇళై య పెరుమాళ్ పడైవీట్టిలమ్ కాట్టిలు మొక్కపడిమై శెయ్
తాళిప్పేలే, కృష్ణానళ రత్తిలుమ్ తిరుప్పొక్కడలిలో కణ్ణళిర్ న్దరుభుకీతి
విడ త్తిలుమ్మొక్కపడిమై శెయ్యుమ్బడియానోమ్ 3౧.

అరు.— ముప్పత్తోరామ్బట్టు.— “వల్లివైయిత్తీర్ కైక్కాక ఆళుకజ్జిన్దోమ్”
అవనైక్కొణ్డపాప తైపోవుక్కుక్కళ్ళ పేణ్ మెన్దిల జ్ఞాన తైయుడైయోమెష్టపడి. “అడి
తాళు” పాదుకైయాలిల్, పాదరేత్తైయాలిల్, పాదుకైయానపడి ఎప్పడియెన్న, అరుళి
చ్చెయ్ కిటార్ (అడితాళు) ఇస్యాది. “వడబ్బనై” వడబ్బళ్ తిలై. అడినవత్తై
యా లే పేర్ పుప్పోక పెన్దిటతు. 3౧.

తమిళ-డిమై నేణ్ణువార్ తామోతరనార్,

తమిళ-డిమై శెయ్యున్దో ట్టెయ్యాయ్తు, — * ఎమ క్కెన్దు

తామ్ శెయ్యుమ్ తీవిడై క్కే తాళున్దు ఎవర్ నెళ్ళినార్,

యాన్ శెయ్యుతివిడై త్తిజ్జియాతు.

3౨.

అన్వ.— అడిమై, తమిళు. నేణ్ణువార్, తామోతరనార్ తమిళు, అడిమై,
(౫) శెయ్, ఎన్టార్, శెయ్యాయ్, తామ్, ఎమక్కు, (౧౦) ఎన్దు, శెయ్యుమ్, తీ, వి
నైక్కే, నెళ్ళినార్, (౧౫) తాళున్దు ఎవర్, ఇవిడత్తు, ఇన్దు, యాన్, శెయ్యాయ్, (౨౦)
యాతు. (౨౧)

అర్థము.— (ఒకరికి) దాస్యపడుటను, తమకు, ఆశపడుచున్నవారై, (దానికొ
అత్యుత్తోదచేగట్టలబడి ఆకాయను ఉదరమందుభరించిన) దామోదరునికి, కైన్దుర్య
ము, (౫) చేయును, అనినో, చేయక, తాము, (స్వతంత్రులై) మనకు, (౧౦) అని
(ఒక అభినివేశమునొన) చేయుచున్న, క్రూరమైన, (అయోగ్యతానుసంధానరూప)

† మన్ది లేసర్యైయిలే.

* ఎమ క్కెన్దుమ్ ఎన్దుకైయిల్ పానమ్.

వ్యాపారముండే, మనస్సుగారు, (నిలిచి), నెవకతీయచున్నారు. ఈలాకమందు, ఇప్పుడు నేను, చేయదగినది, (౨౦) ఏది? (౨౧)

3౨

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్ణామ్బుట్టర్, (తమక్కు) తామడిమై శెయ్యనిశ్చయిక్క నెఱ్ఱుప్రకృతిసమ్మన్దైయూణార్ న్దు పిత్తాళియానిష్ఠ శ్చెన్నితార్.

(తమక్కుడిమై వేణ్ణువార్) “కైత్తతుకప్పార్, పులిత్తతుకప్పార్” ఎన్నుమాపోలే తమక్కుడిమైయై ఉకక్కుమవర్. అతెక్కేణ్ణోమెన్ణుల్, (తామోతరనార్) అనుకూలై యాన తాయార్ క్కుడియ్యుత్తు కట్టుణ్ణుతాన విడత్తిలేకణ్ణోమ్. (ఎమక్కిత్తాడి) ఎమైవిట్టుత్తమక్కెన్న వేయొరునినై న్దుచై యరాయ్. (తామ్ శెయ్యుమ్ తీవినైక్కే తాఱ్వు యువర్ శెణ్ణోనార్) ముతల్చూర్. (యాశెయ్యతిన్విడత్తిజు యాతు) న్దుచై మెయాన నెఱ్ఱుక్కావోమో? న్దుచైయచై యవర్ క్కావోమో?

3౩.

అరు.—ముప్పత్తిరణ్ణామ్బుట్టు.—“తమక్కుడిమై వేణ్ణువార్” తామాత్రకక్కుడిమై శెయ్ కైయై వేణ్ణియరుప్పారెన్డ. కీర్తీమాలత్తిలే ఆర్థమాక్కి, “ఎమక్కెన్ఱు” ఎన్ఱైప్పత్తి అరుళిచ్చెయ్కతార్ (ఎమైవిట్టు) ఇత్తాడి. తమక్కెగ్గిలై అడిమైకొళ్ళ పేణ్ణియరుప్పరెన్ఱు ఆర్థమాక్కి “తమక్కుడిమై శెయ్యున్ఱాత్తుయ్యతు” ఎన్ఱిఅరు.

యాతాను మొన్ఱటియిల్ తన్ను కక్కిలెన్దొలో,

యాతానుమ్ నేర్దణుకావాలుతాణ, — యాతానుమ్

తేటుమాశెయ్యవశురర్ కళై, నేమియార్

పాటుపాతాక్కినాన్ పాల్.

33.

అన్వ.— యాతానుమ్, ౩. స్తు. ఆటీయిల్, తన్, ఉకక్కిల్, (౫) యాతానుమ్, తేటుమా, శెయ్యా, అశురర్ కళై, నేమియార్, (౧౦) పాటుపాటు, ఆక్కినాన్ పాల్, యాతానుమ్, నేర్దన్ఱు, అణుకా, అఱుతాన్, (౧౫) ఎన్కొలా. (౧౬)

అర్థము. — ఏదైన, ఒకవస్తువును, తెలిసికొనునప్పుడు, (అబద్ధియందుసర్వావస్థ ర్యామియైన తాను విషయమగునట్లు సర్వకరీయై), (సంతోషించువాడు) తనస్వరూప

మును, సంతోషించినయెడల (అంతోప మనకును తాను విషయమైనవాడై) (౫) ఏవిధముచే
తను, విశ్వసించుటకు దగిన వ్యాపారమును, చేయును, అనురులను, సుదర్శనముచేత, (౧౦)
కునకులుతునకులుగా, చేసిన ఏర్పాట్లను నిషేషయమందు, (తనది కానిదైనను) ఏదైననొకదా
నినీ, సమర్పించి, సమాపించనివిధము, (౧౫) ఏదో? (౧౬) 33.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిమూన్టామ్బాట్టిల్, (యా తానుమ్)
అతివుడైతాకిలవనై ప్పల్లెల్ వేణ్డావో? వెన్దిఱు.

(యా తాను మొన్ట టియిల్) ఏ తేను మొరప దార్శ తై యటియిల్,
(౧) + “ఒణ్డామలై యాళోళేన్దనొరు వనై యేవోక్కు ముణర్వు” ఎన్ను
మ్మడియే ఏ తేను మొన్టినుడైయ జ్జానస్తొక్కు మననై మున్నిట్టటియ
వేణ్డుకై యాలే అవనై యటిన్దతాన్ విడున్. (తన్ను కిక్కిల్) ఒత్తై యటి
యావిట్టాలుమ్ తన్నై యుకక్కి వేణుమే; తన్నై యుకక్కి యావతు-
లవనై యుకన్దతాయ్ విడుమ్. + అవనుకప్పొయ్ త్తనక్కొరుననైయి
ల్లామైయాలే. (ఎన్గొలోవిత్యాది) అవనతైయవనుక్కుక్కొడుత్తేయాకి
లుమ్ అవనై క్కిట్ట వేణ్డావో? + “నర్న్దు” ఎన్ను నేన్దెన్నిల్, భాన్దిదనై
యిలేకన్దెల్లామ్ “ఎనక్కు” ఎన్ను మత్తనై, స్వతన్త్రహాకిపుమితనినై
త్తిరుప్పఱుమ్. ఇత్తైయెల్ల మభిక్కి తానాకై యాలే “నర్న్దు” ఎన్నులా
మితే. (౨) + “తొళోకత్తైయార” ఎన్దుతొడగ్గే (౨). “కన్దళాయరత్తాయ్”
ఎన్దు ఉపకారన్ద్రుతియాలే ఇవరవనుడైన్దయై “తమ్మతు” ఎన్దుకొడుక్కి,
అవనుమ్ తమ్మతల్లాతఱు పెన్ద్రాత్తోలేచిన్ది తనానానితే, ఆకైయాలే
ఆత్తలైక్కు + “వద్యత్తై” తైత్తేయాకిలుమ్ కిట్ట వేణ్డావో? (యా తాను ము
త్యాది) ఇన్విరోధియైత్తాన్ పోక్కిక్కొళ్ళత్తానుమ్ కైయిలే తిరువాట్టి
యైప్పిడిత్తానో? (యా తాను మిత్యాది) + సుంవగన్ త్తిలే యొరు త్తాను
కూలిక్కుమాకిలుమ్ అన్వగన్ మాంకినోక్కుమ్. ఇన్విక్కొరువడియమ్
విశ్వసిక్కిప్పొకత. డిశియేత అనురరొకత్తై త్తిరువాట్టి యాలే తడిత్తా
త్తోలేతన్ విరోధియైప్పొక్కిననన్ పక్కలిలెలామ్ నర్న్దాకిలుమ్ కిట్ట

పేడ్చానో? అశక్తునుకు సర్వశక్తి యొక్క రూపమేనను, ఆశ్చర్యాలవలననే యొప్పనని నేనును. ౩౩.

ఆరు.— ముప్పతూమాష్టామ్నాట్టు.— (యాలె నుమ్మోటియిల్) “ఇదమ్” ఎష్ట
పుకోన్మింపవార్తడల్లిల్ బి. నైయటియుమ్మోతుమ్ సర్వోద్దామచ్యో అంనాకైయాలే ఇష్టై
యచీకిఱజ్జానమన్వోవుమ్ పోమ్మెప్పడి. ఇవల్ త్తొనుటిఱజ్జానమ్ అవళవుమ్ పోకిఱపడి
ఎప్పడియెన్న అంబిచ్చెయ్. తాల్ (ఒడ్డామరై యాళో) ఇత్యాది. తిన్నెయ్యుక్కాల్
అవనైయొక్కతామ్మడి ఎప్పడియెన్న అంబిచ్చెయ్. తాల్ (అంబుకప్పాటియ) ఇత్యాది.
సేర్ కై కొడుక్కై, అవనైయొంబుక్కొక్కనాల్ సేర్ నెష్టుకనక్కొచ్చివానెన్నెన్న
ఎష్ట ఒక్కొక్కసాయుమ్. అవనైత్తొత్తొక్కొక్కొక్కతవికముడ్డోవెన్న అయిచ్చె
యేకితార్ (పోళోకై ఇత్యాది. (అవవయ్) అవనతాన అత్తైత్తొత్తొక్కొక్క
దుక్కై భ్రాన్తివనైయిలే అవవయ్. తిన్నెయ్యొక్కొక్కొక్క వేణుమ్మెప్పడి. [ఒన్మెయియువే
తిన్నెయిటియుప్పడిమవనాయో ఒన్మెయొక్కపే తిన్నెయ్యొక్కప్పడిమవనాయో,
వికోధినింసనత్తొప్పణ్ణువాసుమాయరుక్కైవన్మక్కలిలేయాలానుమ్ సేర్ న్దణుకావలు
ఎన్మోలో ఎన్మయ్యమ్.

33.

33.

పాలాబ్బినీకడకు మళ్ళా: యామ్ కేట్టయిమ్

కాలాభూమి స్వచ్ఛతయును కగోళములును, — నీలాశ్రి

చోక్రియం యాతియాయ్ తోల్విసె యెమ్మ, లోక డియమ్,

సీతమ్మాయిని క్షార్మకమును.

38.

ఆస్య.— నీల్, ఆఫ్రి, శోతియాయ్, ఆతియాయ్, ఎమ్పాల్, (గి) తోల్, విసై, కడియమ్, నీతియాయ్, నిన్, (గం) కార్స్తుప్టు, పాల్ఆఫ్రి, సీ, కిషక్కుమ్, పచ్చై, (గి) యమ్, కేట్టియన్, కార్, ఆయమ్, సెట్టా, (౨౦) అట్టియమ్, కల్, శుథులుమ్. (౨౩)

అర్థము, — నల్లని, సముద్రమువంటి, తేనెస్సుకలవాడా! (జగత్) కారణమూ
కుడా! మాయందు, (౫) అనాదియైయున్న, పాపములను, పోగొట్టుటయే, స్వభావ
ముగాగలవాడా! నిన్న, (౬౦) ఆశ్రయించియుండి, క్షీరాభిరుండు, నీవు, పవ్వరిం
చిన, చక్కతనమును, (౬౫) మేము, వినుపప్పుడే, కాళ్ళు, దిగపడును, మాన్సు, (౬౫)
శిశులనుగును, నేత్రములు తిరుగును. (౬౩)

వ్యా.—ఆవ.—ముప్పత్తునాలామ్మాట్టిల్, (పాలాళి) ఏతే నుమ్ నేర్ న్దాకిలుమవనై ప్పన్ ద్ర వేణుమెన్దార్, † ఆకిలవనై క్కిట్ట వొణ్ణా తెన్దితార్.

(నీలాళిచ్చోతియాయ్-పాలాళిసీడిక్కుమ్) ఒరువెత్తైక్కడ లిలే యొరుకరుక్కడల్ శాయ్ న్దాత్తో లేయరుక్కిటపడి (నీడిక్కుమ్) (౧) 'డిడన్దతోర్ కిడక్కై' ఎన్నున్పుడియే. (పన్ద్రైయామ్ కేట్టేయుమ్) అత్తై క్కేట్టుమ్. శ్రవణమాత్ర త్తిలే ఇప్పడియభీకిటవర్ సాక్షాత్క రిత్తాలెన్నుకుకితారో? (కాలాళుమిత్త్యాది) † వడిన్ద్రైకేయాయ్ ప్రాప్తి యిన్ది క్కే యిరుక్కిటతో? ఇసుక్కుక్కా-రణమూనవనీ! (తొల్వినై యి త్యాది) ఉప కారకనుమానవనీ! ఎన్నున్దై య విరోధయై ఎన్ పక్కిలిల్ నిస్తుమ్ పోక్కుకై యేస్వభావమాకవుడై యవనీ! (నిత్పార్ న్దునిస్తు) ఉన్నై ప్పన్ ద్రీనిస్తు పాలాళిసీడిక్కుమ్ పన్ద్రై యామ్ కేట్టేయుమ్ కాలాళుమ్ నెన్జ్జాయుమ్ కణ్ శులుమ్. 3౪.

ఆరు.— ముప్పత్తునాలామ్మాట్టు. — (ఆకిల్) కిట్ట వేణుమాకిల్, మూలత్తిలే అర్థ మాక్కి అరులిచ్చెయ్ కితార్ (పడిన్ద్రైకేయాయ్) ఇత్త్యాది. విరోధియై ప్పొక్కికై - ఉప కారమ్. 3౪.

నిస్తుమిరుస్తుమ్ కిడన్దమ్ తిరితన్దమ్,
ఒస్తుమోవాన్ ద్రానెన్న్దిళ్ళకలాణ, — అన్ద్రై
వణ్ పుడై యూల్ పాణ్ పెయరోణ్ వాయ్ తకర్ త్తుమార్ విడన్దాణ్
అన్బుడై యనన్దేయవణ్. 3౫.

ఆవ్య.—నిస్తుమ్, ఇరుస్తుమ్, కిడన్దమ్, తిరితన్దమ్, ఒస్తుమ్, (౫) అన్ ద్రాన్, ఎన్, నెన్జు, అకలాన్, అన్దు, (౧౦) అమ్, కై, వన్, పుడైయూల్, పాన్ పెయ రోక, వాయ్, (౧౫) తకర్ త్తు, మార్పు, ఇడన్దాన్, ఆవనన్దే, అన్బుడైయన్, (౨౦) ఓ, (౨౧)

అర్థము.—(అశ్రితార్థముగ) నిలిచియు, కూర్చుండియు, పవ్యళించియు, సఖ్య రించియు, (ఇంతచేసినను నేమియుఁజేయనివానివలె) ఒకవిధముచేతను, (౫) ధరింప

నివాడైయున్నాడు; నాయొక్క, హృదయమును, ఎడబాయడు; (ప)స్తోదుడర్థిం
చిన) ఆకాలమందు, (౧౦) సుందరములైన, చేతులచే, బలిష్ఠమైన, చెబ్బుచేత, హిర
ణ్యాసురునియొక్క, (నిద్రించిన) నోటిని, (౧౧) ఒఱిచి(వరిపి), తొమ్మను, చీల్చెను.
వాడుకదా (మనవిషయమందు) స్నేహముకలవాడు. (౨౨) ఆశ్చర్యము! (౨౧) ౩౫.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తైన్దామ్బాట్టిల్, (నిన్దుమ్) ఇవన్ శెవి
తాళ్ త్తాలవన్ పడుమ్బడిశొల్లుకీఱు.

(నిన్దుమిత్యది) ఉకన్దరుళిన దేశజ్గళితేనిఱ్కీఱు మిరుక్కిఱ
తుమ్ కణ్ణాళర్ నరుళుకీఱుమ్ ఉలావుకీఱుమెల్లామ్ ఎన్నైప్పెటై
క్కాక. (ఒన్దుమోవాత్త్రాక్) ఎల్లామ్ శెయ్తుమొన్దుమ్ శెయ్యతా
నాయరుక్కుమ్. “ఓ” ఎన్దాశ్చర్యత్తిలే అనైచ్చొల్లాయ్కీడక్కవు
మామ్. (ఎన్నైజ్జెకలాక్) ఎన్నైజ్జుక్కుప్పొఱమ్బు కాట్టుత్తీయోడొ
క్కుమ్. (అన్దిత్యాది) పిరాట్టిపక్కల్ పరిమాణుమ్బాతుమ్ కూశిప్పరి
మాఱవేడ్డుప్పడియాన కైయెక్కొణ్డు మురట్టు హిరణ్యాసుడైయ, పణ్ణిన
ప్రతిజ్ఞైయై “ఇలై” ఎన్దువాయె సరియై అవన్దార్ పైక్కిణ్డవ నన్నుడై
యనన్దో? ఏతాక కైయాక ఆవనిలజ్జెనువుఱవాయ్ వన్దుతవిసవ్;
అవనో అన్నుడైయా? ఆయోగ్యనెన్దకలుకీఱ నామో అన్నుడై
యోమ్.

3౫.

అరు.—ముప్పత్తైన్దామ్బాట్టు.—“అన్దెవన్ పుడైయోల్” పుడైయెన్దు-వనీయాయ,
వలియసాధనమాన అన్దుకీయైకైయోలే ఎన్దుపడి.

3౫.

అవనామివనామువనామ్, మత్తుమ్బు

రవనామవనెన్దిరాతే, అవనామ్

అవనేయెనత్తెలిన్దుకణ్ణసుక్కేత్తీర్ న్దాల్,

అవనేయెననేలుమామ్.

3౬॥

అన్వ.—అవన్, అవనామ్, ఇవనామ్, ఉవనామ్, మత్తుమ్, (౫) ఉమ్మరవనామ్,
ఎన్దు, ఇరాతే, అవవే, అవనామ్, ఎన, (౧౦) తెలిన్దు, కణ్ణసుక్కే, తీర్ న్దాల్, అవనే,
ఎవనేలుమ్, (౧౧) అమ్. (౧౬)

ఆర్థము — ఆసక్త్యశ్చరుడు, దుర్లభుడుగుడు; సులభుడుగుడు; మన్యశ్చరుడుగుడు; వానిపైన, (౫) పరమపదనాథుడుగుడు; అనిసంశయింపక, ఎండే, ఆశ్రయసులభుడుగుడు, అని, (౧౦) నిశ్చయించి, కృష్ణునికే, పరతన్త్రప్రేనయెడల, ఆకృష్ణుడే, (ఆశ్రితుడు) ఎవడైనను, (౧౫) (వానికి) రక్షకుడుగుడు. (౧౬) 3౬.

పా. — అన. — ముప్పత్తామాన్బట్టిల్, (అవనామ్) అవని ప్పడియిరుక్క అవన్బక్కలిలే సంశయతై ప్రవేశిప్పిత్తు కైవాబ్బుకై కార్యమజ్జనితము.

(అవనిత్యాది)¹ దుర్లభనాయురుక్కుమ్,² సులభనాయురుక్కుమ్; : అప్పడియేయరుక్కుమ్, ఇప్పడియేయరుక్కుమ్, + (ఉప్పడియేయరుక్కుమ్), అతుక్కుమేలాయురుక్కుమ్, ఎన్దు సంశయిత్తుకై డప్పారా తే (అవనిత్యాది) (౧) “ఆత్తాసంనాతివర్తేథా” ఎన్నుమ్బడియే పారతన్త్రప్రేమే అవనుక్కు స్వరూపమెన్దు శేలిన్దు సులభనాన కృష్ణసుక్కేయబ్బత్తార్. (అవనేయెవనేలుమామ్) (౨) “యస్యమస్త్రిచ గోప్తాచ సుహృష్టైచ పజనార్దనః.” ఎన్నుమ్బడియే, ఇవను క్కెల్లాప్పడియుమ్ రక్షకనామ్. 3౬.

ఆరు. — ముప్పత్తామాన్బట్టు. — (దుర్లభత్) తిరుప్పావ్వుడల్ నాథత్. (సులభత్) అర్పావతారమ్. ఇవనబ్బైవివర్కితార్. (ఉప్పడియేయరుక్కుమ్) ఇత్యాది. ఉమ్మర్-మేలాయ్. పరమపదనాథత్. “అవనామవనే” అవనే అవనామెన్దాయ్, అవనుక్కాశితపారతన్త్రప్రేమే వడివు ఎన్దుపడి. 3౭.

ఆమూఱటివుడై యారావతరితన్త్రే,

నామేయతువుడై యుమ్ సన్నెత్తో, — పూమేయ్

మతుకర మేతణ్డ్రాయ్ మాలార్, వాన్ తై

మతుకర మేయన్బాలమై.

3౭.

అన్వ. — నల్, నెన్జే, అటుఆమ్, అతీవుడై యారావతు, ఆరితన్త్రే, (౫) నామే అతు, ఉడైయోమ్, పూ, మేయ్, (౧౦) మతుకరమ్, మేయ్, తణ్, తుటాయ్, మాలార్, (౧౫) అన్బాల్, వాన్ తుఆమ్, అతు, కరమ్, అమై. (౨౦)

(౧) (౨) భారతమ్-ఆరణ్యపర్వమ్-౪౯-౨౦. † కణ్ణలితమ్ క్వాచిత్తుమ్.

అర్థము.—అనుకూలమైన, ఓ! మనసా! మార్గమైన (యుక్తమైన), బుద్ధికలవారగుట, దుర్లభముకదా; (౫) మనమే, అబుద్ధిని, కలవారమైతిమి. పుష్పమందు, చేరిన, (౧౦) తుమ్మెదలు, ఆమరియన్న, చల్లని, తిరుత్తుళాయియొక్క, మాలగలసర్వేశ్వరుని, (౧౫) ప్రీతిచేతి, మధ్యళాశాసనముచేయుటయనెడు, అన్యపారమందు, దృఢముగా, ఆమరియండును. (౨౦)

3౭.

న్యాయ.—అన.—ముప్పత్తేళామ్బట్టిల్, (అనూలు) ఇప్పడియరుక్కై పులిమ్బుళ్ళార్క్కరితు, అమక్కుణ్డాయిల్ శైన్దితార్.

(అమాటిత్యాది) †వల్లియానవతివుడై యారావతిరిత్యై? యుక్తమాన అతివుడై యారాకైకిడై యాతు. (నామేయతువుడైయోమ్) నాన్సల్లవతివుడై యోమ్. (నన్నెళ్ళై) ఎల్లాత్తుక్కుమ్—ఒరుమిడతాకై యితే ఇత్తసిద్ధిత్తతు. (౧) “మనవల” ఇత్యాదియాలే బద్ధమాత్మజ్జలిరణ్డుక్కునుడియితితే. (పూమేయిత్యాది) పూవిలేసాగుదుమ్ సణ్ణమేనిన తిరుత్తుళాయిన్మూలైయైయుడైయ సర్వేశ్వరమై అన్బాలే వాళై త్తాకితి వలై † దృఢమాకవళై.

3౭.

అరు.—ముప్పత్తేళామ్బట్టు.—“అనూలు” అను-వళియాన్ (వళియానవతివు) (ఒరుమిడలు) చాటు. మేయ-మేవి. వాళై త్తామతు, కరమ్-భరమాయ్, (దృఢమాక) అమై-శమైవాయ్, పారున్దై పడి.

3౭.

అమైక్కుమ్ పొళుతుడై యారాయిల్ నెళ్ళై,
ఇమైక్కుమ్ పొళుతుమిడైచ్చి - కుళై త్తెజ్జల్,
వళియేయాయనుమీన్ తుళాయ్ మాయనైయే,
పేళియేపోక్కాయ్ పిళై.

3౮.

అన్య.—నెళ్ళై, ఆరాయిల్, ఇమైక్కుమ్. పొళుతుమ్, అమైక్కుమ్ పొళుతు, ఉడై, (౫) ఇడైచ్చి, కుళై, తిజ్జల్, వళియేయాయనుమ్, ఈన్, (౧౦) తుళాయ్, మాయనైయే, పేళి, పిళై, పోక్కాయ్. (౧౫)

అర్థము.—ఓ! మనసా! విచారించినచెడల, త్రిణకాలమకూడ, ధరించియుండుటకవకాశము, కలదా? (౫) గోకికయైనయశోద, బాధించిన. ప్రకారమాలను

(చెప్పి), నిద్రించియైనను.భోగ్యమైన, (౧౦) తిరుత్తుభాయనిగల, ఆశ్చర్యభూతునిసే, అనుసంధించి, దోషములను, పోగొట్టుకొనుము. (౧౧) ౩౮,

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తెట్టామ్మాట్టిల్, (అమైక్కుమ్)
తామ్వాత్త తచ్చొల్ల, నెళ్ళేతాయ్క్క, అట్టై “తప్పచ్చెయ్తోమ్”
ఎన్నితార్.

(అమైక్కుమి త్యాని) నెళ్ళే!, ఆపాతప్రతిపత్తియన్నిక్కే ఉళ్ళే
యారాయప్పక్కాల్. (ఇమైక్కుమ్పొట్టుతుమ్). ఒరుక్షణమాత్రము
మాటియిరుక్కపోవుతుణ్డో? (ఇడైచ్చియి త్యాని) పరమపదత్తిలేశెన్టు
సాతూత్కరిత్తార్క్కణ్డో? విచ్చేదమిన్నిక్కే అనుభవిక్కలావ తెన్నిల్,
అతువేణ్డా,తనై ఇతరసజాతీయనాక్కినులభనాక్క “ఎన్న్కళా” ఎన్టు
ఎదుల్లైతేకుడియాక, త్రాయార్కుమ్మక్కుమ్ తిరిగిజై వళియేయాయును
మ్, పేళిప్పొక్కకిటిలై.పిత్తై-తప్పు. [ఈన్తుగ్రాయ్నాయనై యే పేళిప్పి
త్తైయైప్పొక్కాయ్] ఎన్నపుమామ్. సే హిత్తుచ్చెయ్తవల్తై సే హమి
ల్లాతనామ్ పేళినాల్, అవనుక్కేచ్చాకాతోవెన్నిల్; ఏచ్చాళిలుమ్,
అవనై పేళిశాతేయిరుక్కిరివిడమ్ తప్పు. ౩౮.

అరు.—ముప్పత్తెట్టామ్మాట్టి —[నెళ్ళే!ఆరాయల్, ఇమైక్కుమ్పొట్టుతుమ్-అమై
క్కుమ్పొట్టుత్తే] ఏకుత్తై - సే హమిన్నిక్కేల్లొక్కై. ౩౮.

పిత్తైక్కముయన్టోమో నెళ్ళామే పేళాయ్,
తత్తైక్కుమ్తు దాయ్నూర్వననై — అత్తైత్తురుకాల్
పోయుపకారమ్పొలియక్కొళ్ళాను. అవన్పుకత్తే
వాయుపకారమ్గొల్లెనాయ్వు.

౩౯

అన్య.—తత్తైక్కుమ్, తుభాయ్, మార్వన్తనై, అత్తైత్తు, ఒరుకాల్, (౧)
పోయ్, పొలియ, ఉపకారమ్, కొళ్ళాతు, అవన్పుకత్తే, (౧౦) వాయ్, ఉపకారమ్
గొల్లె, వాయ్పు, నెళ్ళే, పిత్తైక్క, (౧౫) ముయన్టోమో, పేళాయ్. (౧౭)

అర్థము.—చిగులువిడుచుచున్న, తిరుత్తుభాయని, పక్షులముందుగలవానిని,
పిలిచి (అనుసంధించి), ఒకప్పుడు, (౧) పరమపదమునకుపోయి, గొప్ప, ఉపకారమును,

స్తోత్రంపక, (అమభవమునాశపదక), వాసియొక్క, గుణములనే, (౧౦) నోటికి, సత్కృత్యముగనశ్చీకరించిన, చక్కతనము, ఓ! మనసా! తప్పగా, (౧౧) చేసిరిమా! చెప్పము. (౧౭)

౩౯.

వ్యా — అను.—ముప్పత్తిన్బతామ్బాట్టల్, (పిట్టైక్క) పేశవెన్టు పుక్కవాణ్ణే, భోగ్యముమాయ్ నెఱ్ఱుక్కుప్పొరున్దినవాణ్ణే, “నాయ్ పార్ త్తవిడమ్ తప్పచ్చెయ్తోమో? నెఱ్ఱే!” ఎన్గితార్.

(పిట్టైక్కుమిత్త్యాది) ఒగువాడల్ మాలెన్దైయిట్టాల్ మ్ తట్టై క్కుమ్ తుఠాయ్ మాలెన్దుజ్జె నున్దైయిట్టైయ్, అవ్కొట్టికొన్డా అపరమపద త్తిలే న్దై అనబ్బు చిడమానభోగ ప్తాభిజిప్పిక్కి త్తే. ఎన్నా తే నాయ్ క్కువకారమాఁకొన్డా నిద నాయ్ పుత్తప్పముయన్తోమో? శొన్దొయ్గిత్తార్ జ్జానముజ్జాయురుక్కు శరీరసమన న్దై త్తిలేయితే కై జ్జుర్యమ్ వణ్ణకైయ్ అతుఁభగ వర్విషయ త్తిల్ నుదియిల్లావైయితే. ౩౯.

ఆరు.— ముప్పత్తిన్బతామ్బాట్టు. — (తప్పచ్చెయ్తోమో) తప్పచ్చెయ్యవిజ్జయే, నన్దాకచ్చెయ్తోమో నెఱ్ఱేయ్గిత్తార్. (నన్దు) పరమపద త్తిలేపా నెన్దపడి నెఱ్ఱే ఉన్నై భుజిప్పిక్కి తే నన్నా తే పరమపదత్తు కైజ్జుర్యమిశ్లేకూడ. మోనన్న అనుశిచ్చెయ్కి తార్ (జ్జానముజ్జాయురుక్కు) ఇత్తాది. ౩౯.

వాయ్ప్పోవితుహొప్పనుబ్బిల్లై వానెఱ్ఱే,

పోయ్ప్పోయ్ వెన్నరకిల్ పూచియేల్, — తీప్పాల

పేయ్త్రాయుయిర్కిళాయ్ ప్పొలుణ్డా, అవళుయిరై

మూయ్త్రానై వాఱ్ వేవలి.

౪౦.

అన్దు.— వానెఱ్ఱే, ఇనుబన్దు, వాయ్ప్పో, ముబ్బి, ఇరై (౧) పోయ్పోయ్, వెన్దు, నరకిల్, పూచియేల్, తీప్పాల, (౧౦) తాయ్, పేయ్, ఉయిర్, పాల్, కళాయ్, (౧౧) ఉణ్డా, అవళ్, ఉయిరై, మాయ్త్రానై, వాఱ్ వే, (౨౦) వలి. (౨౧)

అథము.— ఓ! మనసా! కీనితోనమానమైన, మంచిదో, చేతు, తేదు; (౫) మిక్కిలియెడలాసి, కూరమైన, విశ్లేషదుఃఖమందు, (నన్దు) ప్రవేశంపకుము. కూరిరపాపము

కలదై, (౧౦) తల్లివేషముగల, పితాచియైన పూతనయొక్క, ప్రాణమును, పాలుతో, కలిపి, (౧౫) ఆరగించి, దానియొక్క, ప్రాణమును, నశింపజేసినవానిని, మంగళాశాసనము చేయుటయే, (౨౦) (మనకు) బలము. (౨౧) రం.

వ్యా.—నాట్యతామూర్ఖుణ్ణి, (వాచ్ఛిత్వాది) ఇత్తోడొక్కమే నేర్పడు మగ్ధులై నట్టే! (పోయిత్వాది) అయోగ్యులైన కలుకై యాకట కొడియనరక త్తిల్ పుకువిమాతేకొల్. (౧) “నిరయోయ స్త్యయోవినా” (వేషిత్వాదిత్యాది) పెద్దతాయ్ వేషిత్వాత్కొట్టు వద్ద వేయినుడైయ డయిరై ప్పాలోడేకలశియుండు అవభుయిరై ముడిత్త వనై నాగ్ధ్రిత్తుకై సమక్కు మిడుక్కు, వాగ్ధ్రిత్తుకైయలే తుణియెన్దు మామ్. రం.

ఆరు — నాట్యతామూర్ఖు — అకలుకై సరకమోవెన్దు ఆరుళిచ్చెయ్కెటార్ (నిరయోయ స్త్యయోవినా) ఎన్దు. “తీప్పాలపేయ్ త్తాయ్” — ప్పూతన పూతనయైయ వేయచ్చి. “ఉయిర్, కళాయ్” — కలకి. రం.

వలియమెననినెన్దు వద్దెత్తిర్ వద్దుల్లర్,
వలియముడియిడియ పాగ్గి — వలియనికా
పొన్నాగ్ధ్రిక్కైయాల పుడై త్తిడుతికీళాతే,
పన్నా భుమ్మిణ్ణుమి ప్పార్.

రం.

అన్య — వలియమ్, ఎననినెన్దు, వద్దు, ఎత్తిర్ వద్దు, మల్లర్, (౫) వలియముడి డిడియ, వాగ్గి, పాన్, ఆగ్గి, (౧౦) నిన్, వలియ, కైయాల. కీళాతే, పుడై త్తిడుతి, (౧౫) పల్ వాళుమ్, ఇ, పార్, నిణ్ణుమ్ (౧౯)

అథము. — (మనకు) బలముగలవారము, అనితలయి, (ముద్దమందు) వచ్చి, ఎదిరించిన, ముల్లలయొక్క, (౫) బలముగల శరణులను, పగలివడునట్లు, తీసి, సుందరమైన, సుదర్శనముగల, (౧౦) నియొక్క, బలముగల, శ్రీహస్తమువేత, చీల్చివేయక, కొట్టితివి. (౧౫) (గనుక నే) చిరకాలము, ఈ, భూమి, స్థిరముగనున్నది. (౧౯) రం.

వ్యా — అన. — నాట్యత్తోరామూర్ఖుణ్ణి, (వలియమెననినాతి) పూతనాప్రసజ్గత్తాలేమల్లరై నిరసి త్తపడిశొల్లుకెటరు.

(వలియమిత్త్యాది) “వెల్వోమ్” ఎన్ఱునినైత్తువన్దెత్తిన్దమల్లరు
 డైయత్తిణ్ణియ తానముడియైవాణ్ణి, మిడుక్కైయన్దైత్తాన తిరువాళియై
 ప్పిడిత్తైకైయా లేకేళియైప్పోలేవాడైక్కిట్టియా తే మల్లక్కిడాకప్పుడై
 త్తిడుతి. (పల్ నాళుమ్ నిఱ్ఱుమిప్పార్) తనియేమురట్టుమల్లరైవెన్ద వెన్
 శ్శిక్కు ఎన్ఱుమ్ సాడి భూమియిత్తే. అన్ఱురై జయి త్తజయిత్తాలేయితే
 భూమి నిలైనిన్ద తెన్ఱుచూమ్. (కీళాతేవల్ నాళుమ్ నిఱ్ఱుమిప్పార్) నుకు
 మారమానతిరువడికి త్తైక్కొన్ఱు మురట్టుమల్లరోడేపారుకొపడికన్దాల్
 ఇబ్బామ్మియిల్ చేతనిన్ ముడియ వేన్దావో? అతున్ఱుసహిత్తిరువన్దవివర్
 కిళుక్కు నూతేపిరాయమ్. (౧) “నసమంయుద్ధమిత్త్యాహుః”
 ఎన్ఱుమాత్రముమ్ శొల్లాతవివర్కళుక్కు ఒరునాళుమట్టివిల్లైయెన్ఱు
 మామ్.

౪౧.

ఆరు.— నాన్ఱున్దోరమ్మట్టు.—“ముడియిడియ”-ముడియిడియన్బుడి. “పుడై
 త్తిడుతి” “ఇప్పార్”-పారిలన్బార్. “నిఱ్ఱుమ్”-నాక్షినిఱ్ఱు మెన్నతల్, సత్తై
 నిఱ్ఱుమెన్నతల్, ఈడుపట్టయ్ తేనిఱ్ఱు మెన్నతల్.

౪౧.

పారుణ్ణాఁ పారుమిట్టి న్దాఁ పారిడన్దాఁ పారళన్దాఁ,
 పారిడముఁ పడైత్తొనెన్బహల్,—పారిడ
 మావాసుమ్ తానానాలారిడమే, మన్ద్రోరువర్
 క్కావాన్ పు కావాలవై.

౪౨.

ఆన్వ.— పార్, ఇన్దాన్, పార్, ఉమిత్తన్దాన్, పార్, (౫) ఇన్దాన్, పార్,
 ఆళ్దాన్, పార్, ఇన్దమ్, (౧౦) మున్, పడైన్దాన్, ఎప్పర్, పార్ ఇన్దమ్, ఆవాసుమ్,
 (౧౫) తాన్, ఆనాల్, ఇన్దమ్, ఆర్, అవై, (౨౦) మన్ద్రోరువర్ క్కు, ఆవాన్
 పుకా (౨౨)

ఆర్థము.— (సర్వేశ్వరుడు) భూమిని, మ్రింగెను, భూమిని, బయలుపఱచెను,
 భూమిని, (౫) పెళ్ళిగించెను, భూమిని, కొలిచెను, భూమితోఁగూడిన, జగత్తును, (౧౦)
 మునుపు, సృజించెను, అని, (ప్రామాణికులు) చెప్పుదురు. (జగత్సృష్టిసీతి సంహారకుడ

గుటవలన) భూమితోఁగూడిన, జగద్రూపిగాఁజెప్పబడువాఁడును, (౧౫) తానేయగుచున్నాఁడు; ఇట్లయినయెడల, (దానికి) ఆధారభూతులు, (వేలు) ఎవరగుదురు? అవి, (౨౦) వేటొకరికిని, శేషములుకానేరవు. (౨౨) ౪౨.

వ్యా.—అన.—నాఁజ్వుత్తిరణ్ణామ్బుట్టిర్, (హరుణ్ణాక్) సర్వేశ్వరనే ఆశ్రయమాక వేడ్డావో? వెల్లిఅరు.

(హరుణ్ణానిత్యం) ప్రళయమ్ వయకిఱి నెన్ఱు తన్మయున్ శ్రీలేవైత్తు రక్షిత్తమ్, నెళినాడు కాణడుమిథన్దమ్, అణ్ణభిత్తియిల్ నిన్దమ్ భూమి యైనిరహరూపియాయ్ బట్టుచిడువొన్దమ్, మహాబలియకహరిక్కి ఎలైనడన్దమ్, కరణకి శేబరవిధురమాయ్ భోగమోక్ష శూన్యమాన వివల్ శ్రీ సప్తిత్తమ్, ఇప్పడియానై త్తొక్కల్ కళి శెయ్యానెన్దనిదోఁవ ప్రమాణముమ్ ప్రమాణ తైయజ్జీకిరి త్తముపి కళుమ్ శొల్లుకెయాలే జగత్తాకితానీశ్వరఁగర్వరక్షి కభావాదిసమ్మన్దజళా లేవ్యమ్, స్వరూపతః అన్ఱు. (౧) “సర్వంభర్తృదంబ్రహ్మ” ఎన్ఱుప్రపంచ్చక్తుక్కుమ్ బ్రహ్మత్తు గ్కుఱైయై చొచ్చి (౨) “తజ్జలానిత” ఎన్ఱు హేతుశోన్నాత్వోలే. (ఆనాలారిడమే) ఇప్పడియానాల్లిజగత్తుక్కు ఆశ్రయమావారో? (మన్మోరువర్క్కావాన్ పుకావాల్వై) జగత్తీలిచ్చేతనర్ వేటొరువ నుక్కు శేషమావాఁ పుకా-ఉణ్ణుమిథ్ దెన్ఱిఅతోత్తీల్ కళి వేటొరువ్యక్తిక్కాకా వెన్ఱుమామ్. ౪౨.

అరు.—నాఁజ్వుత్తిరణ్ణామ్బుట్టు.—“వేరిమావాన్” ఎన్ఱు స్వరూపైయ్ శొల్లుకిఱితోవెన్న అనుభిచ్చెయ్. తార్ (రక్ష్యరక్షకభావ) ఇత్యది. “అనై” చతనరా తల్, కీర్తించొన్న వ్యాపారమాతల్ అవాన్ పుకా అల్-అళై. ౪౩.

అవయమెనని నైన్దవక్తరురర్ పాలే,

సవైయైసళిర్ విప్పాన్ తన్నె,—క్కవైయిల్

మనత్తుయరవై త్తిరున్దవాత్తొత్తార్ క్కుణ్డో,

మనత్తుయరెమాయ్ క్కుమ్ వక్తై.

౪౩.

అన్వ.— అవయమ్, ఎన, నివైన్దు, వన్దు, శురర్ పోల్, (౫) నవైయై, నళిర్
పావ్ తన్నై, కన్దై, ఇల్, మనత్తు, (౧౦) శిరుర్వత్తు, ఇరున్దు, వాల్ తై తార్ క్కు,
మనత్తుయై, మాయ్ క్కుమ్ వన్దు, (౧౫) శిన్దో, (౧౬)

అర్థము.— అభయప్రదానముచేయవలయును, ఆని, మనోరథించి, వచ్చి, దేవ
తలప్రక్కనున్న, (౫) దుఃఖములను, నణుంగుట్టు చేయువానిని, సంశయము, లేని, మన
స్సులలో, (౧౦) శిరుంగముగఘాపించి, స్థిరముగనుండి, మజ్జాశాసనము చేయనివారికి,
మనోదుఃఖములను, పోగొట్టుకొనుటకు, వాగ్దము, (౧౫) కలదా? (౧౬) ౪౩.

వ్యా.—అవ.—నాత్పత్తిమూన్దామాబ్బిల్, (అవయమ్) ప్రబల
ప్రతిబంధక బద్ధతై పోక్కుమవనై ప్పన్దో తార్ క్కు వరుమ్ మనోదుఃఖబద్ధతై
పోక్కువాన్దాతు.

(అవయమి త్యాది) (౧) “ పరావరేశంశరణమ్ ” ఎన్నువ్వుడి
“అభయమ్ ” ఎన్నునవైత్తునన్దుదేవతైకళై అద్దదుఃఖన్దై నడుజ్జప్పన్దోపో
క్కుమనన్దన్నై. నవైయైన్దు - దుఃఖహేతువాన కున్ద్రమాకపు
మామ్, (కవైయి త్యాది) ఇవిషయబద్ధతై ప్పన్దోమోమా? ఈశ్వరనై
ప్పన్దోమోమా? అయోగ్యరెన్ద్రకలుమోమా? అకలాత్తోమోమా?
ఎన్దు ఇన్దుమిన్దు క్కేయిరుక్కి అమనస్సీలే ఇవనైయయర వైత్తు మజ్జళా
శాసనమ్ వజ్జా తార్ క్కుమున్దో? మనత్తుయై మాయ్ క్కుమ్ ప్రకారమ్.

అను.— నాత్పత్తిమూన్దామాబ్బు.— “నవై”-దుఃఖమతల్, పాపమతల్.

వక్త శేర్వో న్దనన్దై జ్జుమ్ నాపునైయవాయుమ్,
మికవాయ్ న్దువీరొ వెనిలుమ్,—మికవాయ్ న్దు
మాలైత్తామ్ వాల్ తై తారుప్పరీతువన్దై,
మేలై తామ్ శెయ్యుమ్ వినై.

౪౪.

అన్వ.— వక్త, శేర్వో న్ద, నల్, శెళ్ళుమ్, వాళిన్దైయ, (౫) వాయుమ్, మిక,
వాయ్ న్దు, వీరొ వెనిలుమ్, మిక, (౧౦) వాయ్ న్దు, మాలై, తామ్, వాల్ తై తారుప్పర్,
ఇరువన్దై, (౧౫) మేలై, తామ్, శెయ్యుమ్, వినై. (౧౬)

అర్థము.— (జ్ఞానోదయమునకు) ఉపాయముగ, చేరిన, విధేయమైన, మనస్సున, నాలికల, (౫) నోటును, మిక్కిలి, ప్రవణమై, (వీని) పాండకపోయినను, మిక్కిలిష్టపడి, (౧౦) సమాపించి, (ఇద్ది) మములను వానియందుంచి, సర్వేశ్వరుని, తాము, మజ్జతాశాసము చేయబండ్తుందును. ఇదికదా, (౧౫) పచ్చెడికాలమన్నిటికిని, తాము, చేసిన, పాపము. (౧౯)

౪౪.

న్యాయము.— అన.— నాజ్వుత్తునాలామ్బాట్టల్, (వక్త) ఇతుక్కు భట్టరొరుపడియుమ్ పిళ్ళైతిరునత్తెయూరరైయరొరుపడియు మరుళిచ్చెయ్యిర్.

(వక్త శేర్ న్దన న్నెజ్జుమ్) శరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణిన ఆత్మపుక్కుజ్ఞానప్రసరత్తుక్కుకచ్చేర్ న్దనెజ్జుమ్. (నామ్రుడైయవాయుమ్) సర్వేశ్వరనైస్తుతిక్కుక్కణ్ణి వాయుమ్. (మికవాయ్ న్దునీథై వెనిలుమ్) గుణత్రయసత్యరంగైయిలై రజస్తమన్సుక్కుళై వర్తిత్తపోతు ఇవన్పుక్కుల్ పన్దనవిల్లెయాకిలుమ్. (మికవిత్తాది) (౧) ‘సత్వాత్సజ్ఞాయతేజ్ఞానమ్’ ఎన్దు సత్వకార్యమాన జ్ఞానత్తాతే రజస్తమన్సుక్కుళైత్తల్లి సర్వేశ్వరనై వాట్టైత్తాతే యిరుప్పర్కళి. (ఇరువిత్తాది) ఇతున్వోసంసారమ్ నిత్యమాకి ఇవర్కళి పణ్ణినపాపమ్.

† ఈశ్వరనుడైయ గుణజ్ఞలిచే శేర్ న్దనెజ్జుమ్, గుణమొన్డైయుమే వత్తుమ్ వాయుమ్, † అల్లాతగుణజ్ఞలిలు ముళిపుక్కుత్తిల్లెయాకిలుమ్ ఎల్లాగుణజ్ఞలిలు ముళిపువప్పడియారాయ్ న్దు సర్వేశ్వరనై వత్తాతిరుప్పర్కళి; ఇతున్వోపణ్ణినపాపత్తినుడైయ ఫలమ్, ఎన్దుపిళ్ళైతిరునత్తెయూరరైయర్ నిర్యాహమ్.

౪౪.

అర్థము.— నాజ్వుత్తునాలామ్బాట్టు — “మేలై” మేలెక్కు, సంసారమ్ నిత్యమా క్షుక్కు. అరైయర్ నిర్యాహమ్. (ఈశ్వరనుడైయ) ఇత్యాది. “మేలై” పడ్డా. “విన్దై” - హాపమాతల్, హాపఫలమాతల్.

౪౪.

వినైయార్ తరముయలుమ్ వెమ్మైయెయళ్ళి,

త్తినైయామ్ శితితళవుమ్ శెల్ల—నినైయాతు,

వాళకత్తాలే త్తినేన్ వానోర్ తొళుతిత్తెళ్ళుమ్,

నాయకత్తాపొన్నడిక్కళ్ నాన్.

రగ.

అను.— వినైయార్, తర, ముయలుమ్, వెమ్మైయె, అళ్ళి, (గ) తినైయామ్ శితి తళవుమ్, శెల్ల, నినైయాతు, వాన్, వానోర్, (౧౦) తొళుతు, ఇత్తెళ్ళుమ్, నాయకత్తాన్, పొన్, అడిక్కళ్, (౧౧) వాళకత్తాలే, ఏత్తినేన్ (౧౨)

అర్థము.— విశ్వేషము, (నాకు) ఇచ్చుటకు, ఉత్సాహించి, దుఃఖకార్యమును (తలచి), భయపడి, (౪) అత్యల్పకాలమును, (విశ్వేషించి) నడుచుకట్టుతలచుక, నేను, నిత్యసూరులు, (౧౦) (మనోవాక్కులచేతి) ఆశ్రయించి, (శిరస్సుచే) నమస్కరించిన, పరమశేషియొక్క, స్పృహణీయమైన, శ్రీపాదములను, (౧౧) వాక్కుచేత, స్తుతించి నివి. (౧౨)

రగ.

వాగ్.— అవ.— నాత్మజైన్దామ్బాట్టిల్, (వినైయార్) నీరి తిల్ శెయ్ తతెన్నెన్నిల్, “పిరిన్దాన్వరుమనన్దలైనినైత్తు అవనిరువడికల్లై యే తినేన్” ఎనితార్.

(వినైయారిత్తాది) పిరివాలేపిఱక్కుమ్ వెమ్మైయెయళ్ళి కుమాత్రముమవనైయొళియక్కా లమ్ శెల్లప్పారతే వాగిన్దియ తైక్కొణ్ణు ఏత్తినేన్. (వానోరిత్తాది) నిత్యసూరిశోమనోవాక్కాయర్గళాలే అడిపై శెయ్యుమ్ సర్వేశ్వరనుజైయ పిలక్షణమాన తిరువడికల్లై పెర్మదులైయొక్కవొణ్ణా త్తెన్దు ఏత్తినేన్.

రగ.

అను.— నాత్మజైన్దామ్బాట్టు.— “వినైయార్ తర”—వినైయెన్దు-పాపకార్యమున విశ్వేషకు. “తరముయలుమ్” కొడుక్కు ఉన్యోగిక్కిఱ. ఇత్తాలే (పిరివాలేపిఱక్కుమ్) ఎన్దపడి.

నానకూలుమ్ కూడ్రానతి త్తనైయే, నానాభుమ్

తేన్దోతనీరురువ శెబ్బణ్ణాల్,—నీజ్గత

మాకితియామ్ వెన్ను కకిల్ శేరామల్ కాప్పతల్లు,

నీకితియామ్ నెళ్ళే నిన్నె.

౪౬.

అన్య.— శేజు, ఓతమ్, నీర్, ఉరుగన్, శెమ్, (గి) కణ్, మల్, నీక్తాత. మా, కతియామ్, (౧౦) వెమ్, సరకిల్, శేరామల్, కాప్పతల్లు, కతియామ్, (౧౫) నెళ్ళే, నీ, నిన్నె, నాల్ నాళుమ్, నాన్, (౨౦) కూలుమ్, కూడ్ బొవన్, ఇత్తనైయే. (౨౩)

అర్థము.— సంశయిస్తు, సముద్రముయొక్క, జలమువంటి, విగ్రహముకలవాడగున, ఎట్టని, (౫) నేత్రములకలవాడైన, సర్వేశ్వరుడు, విశ్లేషింపనశక్యమై (నిత్య సుభవయోగ్యమై), ఉత్తమమైన, ప్రాప్యడగును. (౧౦) కూర్చున్న, సంసార మందు, చేరకుండరక్షించుటకు, ఉపాయమగును. (౧౫) ఓ! మనసా! నీవు, అనుసంధించుము. ప్రతిదినమును, నేను, (౨౦) (నీకు) చెప్పెనునట, ఇంతయే. (౨౩). ౪౬.

న్య.— అన.- నాన్మత్తాతామ్మట్టల్, (నాన్ కూలుమ్) కీర్తే దేహయాత్రై శెల్లుమ్మడి శొల్లిబ్బెలు, ఇతిల్ “ప్రాప్యచాపకజ్జల్ అవనే యెస్తునిన్నెత్తిరు” ఎన్దితార్.

(నాన్ కూలుమ్ కూడ్ బొవన్ ఇత్తనైయే) ఒరునాళేయో ఇప్పడి శొల్లువతెన్నిల్, (నాణాళుమ్) ఎస్తుని ఇత్తనైయే. (తేజ్కోతమిత్యాది) తేజ్గినకడల్ పోలే ఇరున్దతిరుమేనియైయామ్ విశ్వసూచకమానకజ్జలే యుముడైయ సర్వేశ్వరనై, మీట్టియల్లాత ప్రాప్యమాకవుమామ్, సంసార త్తిలే శేరాతపడిక్కిడానప్రాపకమాకవుమామ్, నెళ్ళే! నీనిన్నె. ఇత్తాల్, ప్రాప్యచాపకజ్జభునువనే యెన్నుమిడముమ్, ప్రాప్తావుక్కు ప్రతిపత్తిమాత్రమే యెన్నుమిడముమ్, ప్రపన్న నుక్కు-ఇరుకాల్ మద్టాస్తుమ్ శొల్లివేణ్డవత్తిలై యెన్నుమిడముమ్ శొల్లుకీతరు. ౪౬.

అను.— నాన్మత్తాతామ్మట్ట.— “నిన్నె” ఎన్నెయారే ప్రతిపత్తియుమ్, అను తాన్ ఒరుకారెన్నుమిడముమ్ తోబ్బుకీతరు. ౪౬.

నిన్నె త్తిజ్జెళ్ళియానిడనిరొప్పిరప్పరెట్టే,
నిన్నె న్నిడవుమ్ నేడ్డానీనేరే, — నిన్నె త్తిజ్జెళ్ళి
ఎవ్వళనరెవ్విడత్తోరమాలే, అతు తానుమ్
ఎవ్వళవుముణ్డోవెమక్కు.

౪౭.

అన్య.—మానిషవర్, నినైత్తు, ఇత్తైళ్ళో, ఒన్ఱు, ఇరప్పర్, (౫) ఎన్ఱు, సీ, నిన్ఱై క్కవుమ్, వేణ్డా, నేరే, నినైత్తు, (౧౦) ఇత్తైళ్ళు. ఎవ్వళవర్, ఎవ్విడవోర్, మాలే, అతురానుమ్, (౧౫) ఎమక్కు, ఎవ్వళవుమ్ ఉడ్డో. (౧౭).

అర్థము.—మమమ్యలు, (మమ్మును) అనుసంధించి, ఆశ్రయించి, ఒక, (అల్పు) విషయమును, యాచింతును, (౫) అని, సీవు, విచారింపవలదు; (విషయాన్తరములను వదిలి) సాక్షాత్తుగ, (నిన్ను నేప్రయోజనముగా) తలచి, (౧౦) ఆశ్రయించుటకు, (సంసారులు) ఎంతజ్ఞానవంతులు? ఏదేశమందున్నారు? (ఎచ్చటను ఎప్పుడును లేరు). ఓ! సర్వాధికండా! ఆప్రయోజనాన్తరపరత, (౧౫) (నీకటాక్షపాత్రులమైన) మాకు, ఎంత మాత్రమైననుకలదా? (౧౭). ౪౭.

వ్యా-అవ.—నాన్ఱుత్తైఱ్ఱొమ్బుట్టిల్, (నినైత్తు) “నీర్ నన్ఱై ప్రాప్యప్రాపకమాకవుమ్ నన్ఱైయేత్తుకైయేదేహమాతై ౧యాకవుమాక విరానిన్ఱీర్, “ఇతుక్కువికరీతమాయికుచ్చాన్ఱే సంసారమ్” ఎన్న, ఉన్కటాక్షమిల్లాతిప్పడియిరుక్కైగుఱ్ఱమో? వెన్ఱితార్.

(నినైత్తిత్యాది) నన్ఱైనినైత్తు నమ్ కాలితేవిల్లున్ఱు ఉన్ఱైప్పోలే నన్ఱైయేప్రయోజనమాకప్పుఱ్ఱానే ప్రయోజనాన్తరత్తుక్కు మడియొప్పరెన్ఱు నినై క్కవేణ్డా. (నేరేయిత్యాది) సీయేప్రాప్యముమ్ ప్రాపకము మెన్ఱు నినైత్తిత్తైళ్ళ ఎక్కుళ్ళార్ క్కుప్పోమ్? ఏ ఎవ్వళవిలుళ్ళార్ క్కుప్పోమ్?(మాలే) ఉన్ఱై చ్చిలనరాలే పరిచ్చేదిక్కిప్పోమా?(అతురాను మెవ్వళవుమున్ఱోవెమక్కు) ఉన్కటాక్షమ్ పెన్ఱవర్కళుక్కు ప్రయోజనాన్తరత్తిలే ముతలడియిడవేణ్డా; ఉన్కటాక్షమిల్లాతార్ ఇప్పడికెయ్ తారెన్ఱు ఉన్కక్కువెలుక్కువొన్ఱుమో? ౪౮.

అరు.—నాన్ఱుత్తైఱ్ఱొమ్బుట్టు. — “ఎవ్వళవర్”-ఎవ్వళవిలుళ్ళార్. ఎప్పడిప్పట్టజ్ఞానతైయుడైయార్?, “అతురానుమ్”-అన్తప్రయోజనతైక్కుళ్ళుకై. ౪౯.

ఎమక్కియామ్ విణ్ణాట్టుక్కుచ్చమతామ్వీపై,
లమైత్తిరున్దోమఁ తిన్ఱేయామాటు,—అమైప్పొలిన్ద
మెనోతోళికారమా వెమ్కోట్టేత్రుడనే,
కొన్ఱానైయేమనత్తుకొన్ఱు.

అశ్వ.— అమై, పొలిన్ద, మెల్, తోళికారణమా, వెమ్, (గి) కోడు, ఏలు
 ప్పలు, ఉడనే, కొణ్డనెయ్, మనత్తు, (౧౦) కొణ్డ, యామ్. విజ్ నాట్టుక్కు,
 ఉచ్చుమతామ్, వీటై, (౧౧) ఎమక్కు, అమైత్తిరున్దోమ్, అంతిత్తై, ఆమ్ఆలు. (౧౯)

అర్థము. (వర్తలత్వాదిగుణములచేత) వెదలుకంటె, క్లాఘ్యములై, మృదు
 వులైన, భుజములుగల నప్పిన్నపిరాట్టినిమిత్తముగ, క్రూరములైన, (గి) కొమ్ములుగల, స్వప
 భముల పేడింటిని, ఒకప్పుడే, సంహరించినక్రిష్ణునినే, హృదయమందు, (౧౦) (ఉపా
 యముగా) స్వీకరించి, మనము, బ్రహ్మాదిలోకములకంటె, మేల్పై, పరమపదమును, (౧౧)
 మాకు, కలుగునట్లుచేసితిమి. అడికదా, యుక్తమైనప్రకారము. (౧౯) ౪౮

వ్యా.— అవ.— నా అప్పలైట్టామ్బాట్టిల్, (ఎమక్కు) ప్రబలప్రతి
 బంధకమ్ పోక్కుమననై ఉపాయమాకి నెఱ్ఱితేకొణ్డ అవనాల్ వెలువతుమ్
 పరమపదమెన్దు నినై త్తిరున్దోమ్, ఇతన్తోవిరుక్కుమ్బడియెన్నితార్.

సమక్కు నామ్ బ్రహ్మాదిభుజై యలోకిత్తుక్కు! మేలానపరమపదమై
 శివ్పొరి త్తిరున్దోమ్. ఇరువన్డ శెయ్యున్వవన్. బ్రహ్మాదిభుజై యలోకిత్తుక్కు
 మేలాయ్ పరమపదత్తుక్కు ప్పూమ్బాయి పక్కుమ్ కై నల్గ మోక్షుతై (అమై
 త్తిరున్దోమ్) వేణ్ణావెన్నిరున్దోమ్మెన్దుమామ్. శివరుమాల్ గుణజలిలే ప్పగిన
 ఉడమ్మొన్దోయ పరమపదమ్ వేణ్ణావెన్నిరున్దాత్తోలే, అనాధారలై యాయ్
 వేయ్ పోలేవిరిక్కి మృదువానతోలై యుడై య నప్పిన్నై పిరాట్టికాక్
 వెవియకోటైయుడై యవిరుతుకి శేయైయమ్ ఉడనే శెన్ద్రవనై యే నెఱ్ఱితే
 కొణ్డ, ఇన్ద్రసుధన త్తిత్కాట్టిల్ పరమపదమ్ వేణ్ణామెన్నిరున్దోమ్మెన్దుమామ్.

అగు.— నా అప్పలైట్టామ్బాట్టు.— “ఉచ్చుమతామ్” మేలాన, వీటై, “అమైత్తిరు
 నోమ్” అమైభుజ మెవాయ్, పొరి త్తిరున్దోమ్మెన్దుతల్, “అమైవు”—అమైయుమెన్దాయ్,
 వేణ్ణావెన్దుతల్. పరమపదమన్నెయమ్ వేణ్ణావెన్దుతల్. ఇన్ద్రవర్తతై త్తిరువడియై
 దృష్టాన్తమాక్కి యరుళిచ్చెయ్కెతార్ (పెరుమాళ్) ఇత్యది. “కోడు”—కొమ్ము. ౪౮.

కొణ్డల్ తామాల్ వరై తాన్ మాకిడల్ తాన్ కూరిమి తాన్,
 వణ్ణతామ్బావై తామాత్తుత్తై, —కణ్డనాల్
 కారురువమ్ కాణ్డోలు నెఱ్ఱోడుమ్, కణ్డనార్
 పేరురు వెన్డెపైప్పిరిన్దు.

అన్బు.— కొణ్డల్ తాన్, మూల్, పరైతాన్, మా, కడల్ తాన్, (౫) కూర్, ఇరుళి తాన్, వణ్ణు, అతా, పూనై తాన్, (౧౦) మల్లీయి, కార్, ఉరువమ్ తాన్, కణ్ణ నాల్, కాణ్ తోలుమ్, (౧౫) నెణ్ణు, కణ్ణ నార్, పేర్, ఉరువున్దు, ఎమ్మై, (౨౦) పిరిన్దు, ఓడుమ్. (౨౨)

అర్థము.— మేఘములను, గొప్పపర్వతములను, వికలమైన, సముద్రమును. (౫) నిబిడమైన, చీకటిని, తుమ్మెదలు, ఎడబాయకుండనున్న, తల్లూపూవులను, (౧౦) దాని పైన, నల్లని, పర్వముగలపర్వతములను, చూచుచున్న కాలములలో, చూచుకప్పుడంత (౧౫) (నా) మనస్సు, (ఇది) శ్రీకృష్ణనియొక్క, గొప్ప (పాండర్యముగల) విగ్రహమనితలచి, మమ్మును, (౨౦) వనలి, (అచ్చట) పఠిగడును. (౨౨) ౪౯

వ్యా.— అను.— నాత్పత్తిన్మతామ్బాట్టిల్, (కొణ్డల్) “అననే ప్రాపకణ్” ఎన్టటుతియిట్టర్ కు— శరీరావసాన త్తళవుమిరుక్కుమ్మడికోల్లు కిటు.

(కొణ్డల్ తానిత్యాది) ఉపమానబ్ధితైక్కణ్డల్ ఉపమేయమెన్దు నమైవిట్టు నెణ్ణు ఓడానిన్దుతు. మేఘులై, కిటు త్తమలైయై, కడలై, కూరియ విరుళై, వణ్ణుమాతాతెచ్చావై యెన్దిటవృక్షమైక్కణ్డల్ తాను. (కారురువమ్ కాణ్డోలుమ్) † అనుక్తమానకిటు త్తపూర్ణుడలై, సీలమ్, కాయచిత్త్యాది కాణ్డోలుమ్. ఎన్దుమాను. † పడి నెన్దుకణ్డల్ ఇరుక్కు “అననన్దుకాణ్” ఎన్దు కేట్టటిన్దాలుమ్ పిన్నై యుమ్కణ్డల్ తేల్లామ్, (కణ్ణనార్ పేరురువెన్దు) ఇతిన్ నెడువాళియటికిఱిత్తై, పేరురువెన్దోడానిన్దుతు. ౪౯.

అరు.— నాత్పత్తిన్మతామ్బాట్టు.— “మల్లీయిక్కారురువమ్” ఎన్దుమాట్టి యరు రిచ్చయేకేతార్ (అనుక్తమాన) ఇత్యాది. (ఎన్దుమామ్) ఎన్దుతు-అర్థాన్తరుమ్ము, ఉణ్డా నాలుమ్ ప్రతికోటికణ్డలకొప్పడు. పర్వమాన త్తెప్పల్ అరురిచ్చయేకేతార్ (పడి నెన్దు). ఇత్యాది. [నెణ్ణానతు ఎమ్మైపిరిన్దు పేరురువెన్దే ఓడానిన్దుతు] ఎన్దు పడి. ౪౯

పిరిన్దొన్దునోక్కా-తులమ్ముడై యపిన్నే,

తిరిన్దులుమ్ శిన్దనై యార్లమ్మై,—ప్పరిన్దారుకాల్

ఆవా వెనవిరణ్డారన్దోవలితేకొల్,

మావాయ్ పిళన్దార్ మనమ్.

అన్బ.- పిరిన్దు, ఒన్దు, నోక్కాతు, తమ్మడైయపిన్నే, తిరిన్దు, (౫) ఉల్లలుమ్, శిన్దనైయార్ తమ్మై, ఒరుకార్, పురిన్దు, ఆవావెన, (౧౦) ఇరక్కార్, అన్దో, మా, వాయ్, పిరన్దార్, (౧౫) మనమ్, నలితేకొల్. (౧౭)

ఆరము.- (తమను) ఎవబాసి, వేటొకదానిని, చూడక, తమవెంటనే, తిరిగి, (౫) తడమాడుచున్న, మనస్సుగారిని, ఒకప్పుడైనను, స్నేహించి, అయ్యో! అని, (౧౦) దయచేయకనున్నారు, అయ్యో! (వాపాపన్నా, గుట్టమైన కెళియొక్క, నోటిని, చీల్చిన కృష్ణనియొక్క, (౧౫) మనస్సు, కలిగినమైనదా? (౧౭) ౫౦.

వ్యా.- అన.- విమ్మతామ్మాట్టిల్, (పిరిన్దు) “ఉపమానజ్ఞులై క్కణ్ణు ఉపమేయమెన్నిరుక్కుమ్మశ్చియాన + ఎమ్మై ఇవర్ నోక్కాత్తోళి వత్తే.” ఎన్దు వెఱుక్కిళార్. (౧) “ఎతిరళూర్ పుక్కెనై త్తోర్ పిఱ ప్పమ్” ఎన్దు మ్మశ్చియై ఎణ్ణుకిటిల్. అనన్ కొడు త్తిశరీరణ్ణు రుచిపిఱన్ద పిన్దు ఇవనై త్తో త్తరుమ్ కుడ మాయ్ శ్చోత్తానిన్దతు. తాళపరిగ్గ హి త్తశరీరన్దోలుమ్ అవసరప్రతీక్షనాయ్ త్తమ్ పక్కల్ ముఖమ్ పెతాతే తిరిన్దతుతోత్తరుకిటిత్తి. ఇ త్తలై యిలపేత్తై పిఱన్దాల్ అవనుక్కువారాతే యిరుక్కై ముజై యన్దుపోలే కాణమ్. ప్రజై ఎల్లా త్తీమ్బుమ్ శెయ్ తా రేయాకిలుమ్ పశి త్తపోతు శోత్తిట్టిలళాకిల్ తాయ్ కుక్కుక్కడ మూకక్కడ వతితే.

(పిరిన్దుత్యాది) వేటొన్దైయనుననియాతే తమ్మైయేవోన్దై త్తిరికిఱు. (శిన్దనై యార్ తమ్మై) “తమ్మైయొల్లియ వేటొరు త్తిరితై” ఎన్దు పురిన్దుపార్ త్తు “వయో!” ఎన్దిర జ్ఞుకిటిల్. (మావాయ్ పిన్దారత్యాదీ) ఆత్రితర్ కాక్కాక విరోధినిరసనమ్ పణ్ణిప్పోన్దపరుడై య మనస్సు ఇప్పోతు తిణ్ణితాన పడియో! మావాయ్ పిన్దారుడై య మనమ్ అన్దో నలితేకొల్. ౫౦.

ఆరు.- విమ్మతామ్మాట్టు.- (ఎమ్మై)-ఎజ్జళై. తమ్మైప్పెఱుక్కై యత్తుమ్ పణ్ణిన వనై వెఱుప్పానెన్నెన్దు అరుచ్చెయ్ కితార్ (ఎతిరళూర్) ఇత్యాది. తమ్మడైయ

టబ్ బుక్కిడక్క అవన్ అల్లమ్ తాల్ తైక్కుల్ బుమాక్కొక్కామెన్న అరుళిచ్చె యిటార్ (ప్రశ్నెచ్చి) ఇత్యాది. గి.చా.

మనమాళమ్మోరై వర్ వన్ కుటుమ్పర్ తమ్మె,

చ్చినమాళ్ళిత్తోరిడ త్తేశేర్ త్తు, — పునమేయ

తల్లూరాయానడియే తామ్ కాణుమఁ తన్డే,

వణ్ తుగ్రామ్ శీరార్ కుమాణ్బు.

గి.చా.

అన్వ.— మనమ, ఆకుమ్, ఓర్, ఐవర్, వన్, (గి) కుటుమ్పర్ తమ్మె, శివమ్, మాళ్ళిత్తు, ఓరిడతే, శేర్ త్తు, (గి) పునమ, మేయ, తణ్ తుగ్రాయాన్, అడియే, తామ్, (గి) కాణుమ్, అఁ తన్డే, వణ్, తుగ్రామ్, శీరార్ కు, (అ) మాణ్బు. (అ)గ

అర్థము.— మనస్సును, తమవశపఱచి కొనుచున్న, (బాధించుటయందు) అద్వితీయులై, అయిదుగురై, ప్రబలులైన (గి) (ఇంద్రియములనెఱుఁగెను) స్వతంత్రులను, కోపమును, న పించి, సర్వస్వమునియొద్ద, ప్రవణులగునట్లు చేసి, (గి) భూమియందు, అమరియుండునట్లు అభినవమై, చల్లనైన తిరుత్తురాయికలవానియొక్క, శ్రీ హృదయలనే, తాము, (గి) నేపించుటయ నడిఅదికదా, ఉదారములై, వ్యాప్తములైన, గుణములుగల శ్రీవైష్ణవులకు, (అ) ఆంధము. (అ)గ

గి.చా.

వ్యా.— అన.— ఐమ్బుత్తోరామ్బాట్టిల్, (మనమాళమ్) † శేషభూతా శేష శైవ్య తపశితపశితజ్ఞుకుమ్మ త్తనై యల్లతు వెఱుమ్మ. త్తప్పచ్చెయ్ తోమ్ ఎన్ఱిటార్.

(మనమాళమ్మిత్యాది) పళ్ళికళ్ళోకిలహమ్బాల్ తై, ఈశ్వరసుక్కా-త్తై శేషమాయ్, ఆత్మపుక్కు మనస్సు శేషమాయ్, మనస్సు పోనవచ్చియే పోకిక్కడవనా ఇంద్రియజ్ఞులగుక్కుమ్ముతై యన్ఱి కే. మనసై ఇంద్రియజ్ఞభాళువృషియరుక్కై. (వణ్ కుటుమ్పర్) మనసై త్తాజ్గో పోనవచ్చియే. కొడుపోకివల్లరాయిరుక్కై. † “ఇన్నతనై ద్రవ్యత్తుక్కు † అరళు శేయ్యారై క్కి-డై కుమ్ ” ఎన్నుమ్ వన్నియరై పోసే. (ఓరై వర్ వన్ కుటుమ్పర్ తమ్మెచ్చినమాళ్ళిత్తు) కర్తృఫలమానక్రోధతైముషిత్తు. (గ) “కామాత్మోద్ధోభిజాయతే” భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయజ్ఞశైలామ్ ఇంద్రి)

యజ్ఞభుక్తిరై పోరాతితే. ఎల్లా ఇన్నియజ్ఞభుమ్ అనుభవిక్కిప్పక్కాల్ అనుభావ్యాంశమ్ పెరుత్తిరుప్పతు భగవద్విషయమితే. (౧) “ఇన్నమ్ కెడుప్పాయో” ఎన్నమ్ (౨) “పావియేనై ప్పలసీకాట్టిప్పడుప్పాయో” ఎన్నమ్ (౩) “శిశ్శిన్పమ్” ఎన్నమితే ఇతరవిషయజ్ఞో; ఎల్లా ఇన్నియజ్ఞభుమ్ భుజత్తాయమ్ భోగ్యతైయవిఱిదిరుక్కు మెన్నుమిడతై చ్చొల్లుకిఱుతు (పునమేయత్తెల్లయాయానడి) ఎన్ను. (వశ్శుధ్రామ్ శీరార్కు-మాణ్బు - మనమాళుమోనై వర వన కుఱుమ్మర్ తప్పెచ్చినమాళ్ళిత్తోరిడ త్తేశేర్ త్తు పునమేయత్తెల్లయాయా నడియే తామ్ కాణుమంతిత్తే) ఆత్తిగుణోపేత ర్ కు - ఎన్నై తుళై వినశేరైయనైయవర కిళుక్కు అళికావతు-ఇన్నియ జత్తెఱయిత్తు అవిన్దొ) యజ్ఞశిల్లాన్ శ్రైయమ్ భగవద్విషయ మ్మితే శేర్ త్తు, శెవ్విత్తిరుక్కయాయానైయై యుడైయనాయిరున్దుచ్చినర్వేశ్వరన్ తిరు నడికినైక్కాణైయన్ముత్తై. “అన్సోవలితేకొల్” ఎన్ను వెఱుక్క-క్కడవత్తో?

౫౧.

ఆరు — ఇన్నుల్లోరామ్మట్టు. — “ఎణ్బుళామ్ శీరార్ కు” ఎన్నెయారే, శేషి శెయ్ తపడి కడ్డిసక్కెయ్యోయి వెఱుక్కొక్కాడెన్దుఱుతు. “తప్పై” ఎన్నతై ఆరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇన్నతనైద్రవ్య) ఇత్తాది (ఆరుళుశెయ్యున్ ౧-కక్కాయరత్తుక్కు చేవిప్పార్. “శినమాళ్ళిన్” - శిన్మిడిత్తు ఆత్తార్ వన్ద్రోధ తైప్పొక్క ఎన్ద పడి. ఇతరవిషయజ్ఞో అనర్థకరముమాయ్ అల్పముమాయుక్కుమోవెన్న ఆరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇన్నుమకడు ప్పాయో) ఇత్తాది. “మాణ్బు” అళుకు. ముత్తైయెన్దాయ్, ప్రాస్తమెన్ద పడి. ౫౧.

మా శ పావి త్తెన్దానుమ్మరన్దా, పాయనళో నల్లు

ఊ శ పావిన్దానెత్తొరుప్పవమ్, — కాణ్బాన్.

కెల్లనామద్ర మ్మొన్దుకాణుదా, శీర్ పరవా

త్తుణ్డ వాయ్తా నుఱుమోన్దు.

౫౨.

అన్య. — అజ్ఞాస్తు. మాణి, పావిత్తు, మణి, ఇరవ్వాన్, (౫) మాయనళో, నల్లు, శీర్, పావిత్తు, ఉజ్జానశు, (౧౦) ఓర్, ఉరువమ్, కాణ్బాన్, నమకణి, అవా,

(౧౫) మల్దుఒస్తు, కాణ్ ఉతా, వాయ్తాన్, శీర్, పరవాతు, (౨౦) ఒస్తు, ఉణ్ణ, ఉణుమీ, (౨౩)

అర్థము.—(ఇస్తు)ఁడర్థించిన, అప్పుడు, బ్రహ్మచారి వేషమును, భావించి, భూమిని, యాచించినవాడై, (౫) వంచకురాలైన పూతనయొక్క, విషమును, ధారకముగా ఆశపడి, ఆరగించినవానియొక్క, (౧౦) అద్వితీయమైన, తిరుమేనును, సేవించుటకై, మనసేత్రములకు, ఆశ; (౧౫) వేటొకదానిని, చూడనాశపడదు. వాగ్వియము, (వానియొక్క) కల్యాణగుణములను, స్తుతంపక, (౨౦) ఒకదానిని, భుజింప, ఆశపడువా? (౨౩)

వ్యా.— అన.— ఐమ్మత్తిరణ్ణామ్మట్టిల్, (మాణ్ పావిత్తు) పొతువిలేశోన్నేన్, అతుతానెనక్కుణ్ణాయ్ శ్రేన్ణిత్తార్.

(మాణ్ త్యాది) మాణ్ పావిత్తైయానతు-మహాబలి “నాన్ తరు వేనానాల్ ఇన్ను మకల ఇరక్క మాట్టాయో?” ఎన్న “ ఇరన్దత్తుక్కు మేలే వేణ్ణా ” ఎన్నిరుక్కి-అబాలమ్ భావిత్తు. అశ్లేప్పొయ్యెణ్ణితను, అశ్లేయు మ్మెయ్యొక్కుతై. (చూయనళిత్యాది) తాయ్ వేష న్నెక్కొణ్ణు “ఇననుక్కుములై కొడావిశిల్ ధరియే” ఎన్న అనల్ ములై కొడుత్తాత్తోలే ఇవనుమ్ “ఉణ్ణావిశిల్ ధరియే” ఎన్న ధారకమాక ఉణ్ణాన్. (౧) “వేయ్ ములై నజ్జాణాకవుణ్ణాన్ ” ఎన్న మ్మడియే. (కాణ్ణాన్ నమిక్కణ్ణవా) కిణ్ణక్కివా డొణ్ పావిత్తుణ్ణానలోరునమకాణ్ణాన్. (మల్ ద్రొస్తుకాణుతా) లతోన్ణుమ్ కాణ్ణై శెయ్యెన్ణుకాణ్ణై. నాణివేటొన్ణుకాణ్ణామైయేముడియుమ్. నయనేన్రి యత్తుక్కన్లు, ఇన్దవర్థమ్ వాగ్వియత్తుక్కుముక్కుమ్. (శీర్ పరవాతుణ్ణ వాయ్ తానుటుమొఒస్తు) అననుడైయ కల్యాణగుణజ్జలై చ్చొల్లాతే వాక్కువేటొ న్నెయుణ్ణఉణ్ణాతు. ౫౨.

అరు.— ఐమ్మత్తిరణ్ణామ్మట్టు.— (అనొప్పమ్) ఎన్ద వాక్యమ్ పిత్తై. ౫౨.

ఒప్పణుశెజ్జణ్ణాల్ యానురై ప్పతు, ఉన్నడియార్
కైన్దైయన్దెన్దైయరు త్తినీ,—నిన్ పుక్కల్
వై కుమ్ తమ్ శిన్దెయిలుమ్ మత్ శ్రేనితో, నీయవొక్కు
వై కున్దమెన్దరుళుమ్ వాన్.

౫౩.

(౧) ముతల్ తిరువస్తాతి-౧౧.

శ్రీనివాసాంధరి. ౧౯౧౨. ౧౧. ౧౧. ౧౧. ౧౧.

అవ్వ — తెమ్, కణ్, మల్, యన్, ఉరైప్పరు, (౫) ఒన్దు, ఉణ్డు, నీ, ఉన్, అడియార్ క్కు, (౧౦) ఎన్ తెయవన్, ఎన్దు, ఇరుత్తి, నిన్, పుకట్టిల్, (౧౫) వైకుమ్, తమ్ కిన్దైయిలుమ్, మల్దు, అవర్ క్కు, నీ, (౨౦) అరుకుమ్, వైకువమ్ ఎన్దు, వాన్, ఇనితో (౨౪)

అర్థము. — ఎన్దుని, నేత్రములుగల, సర్వేశ్వరుడా! నేను, (నీకు) చెప్పట, (౫) ఒకమాట, కలదు; నీవు, నీయొక్క, దాసభూతులకు, ఏమియుపకారమునుచేసదను? అని, (చింతాక్రాంతిచే) ఉన్నావు. నీయొక్క, కల్యాణగుణములలో, (౧౫) నిలిచియున్న, తమయొక్క అధ్యవసాయమునకంటె, దానిపైన, వారికి, నీవు, (౨౦) కృపచేసెడి, శ్రీవైకుంఠమనిప్రసిద్ధిగల, పరమాకాశము, భోగ్యమగునా? (౨౪) ౫3.

వ్యా. — అన. — ఐమ్మత్తుమూన్తాన్మాన్బట్టిల్, (ఒన్దుణ్ణు) “ఎన్నుడైయ ఇన్దియన్దుభుమ్ ఉన్నె యనుభవిక్కుమ్మడి యాయిత్రు” ఎన్న, “అవ్వళవేయో? ఇన్నమ్ శిలవుణ్డుకాణు ముమక్కుచ్చెయ్యక్కడవతు” ఎన్న, “ఎనక్కుచ్చెయ్యళతుణ్డో?” ఎన్దితార్.

(ఒన్దు త్యాది) ఆరేనుమాక తెల్లిన్దార్ కలన్దేనార్ క్కుచ్చొల్లక్కడవతితే. (ఉన్నడియార్ క్కిత్యాది) నిర వేళ్ళర్ క్కు, “ఎన్ శెయ్యన్?” ఎన్దిరుక్కిణ ధర్మన్దా నెప్పొత్తుమెరువడిప్పట్టిరుక్కుమ్. (౧) “ముణంప్రవృద్ధమివమే” పాణ్డార కళి ముడిశూడినవన్దుమ్ ద్రాపదికుత్తిల్ ముడి త్తవీన్దుమ్, భర్తాక్కల్ సన్నిహితరాయరుక్కు అవర్ కళి రక్షరెన్దు నిన్దెయితే నమ్ పేర్ శొన్నవరుక్కు త్తిరువుళ్ళత్తిలే శతనిశపట్టిరుక్కుమాపోలే అన్ద ఆనుకూల్యముడై యార్ క్కు ఎన్దుమ్ “ఎన్ శెయ్యన్” ఎన్దిరుత్తి. (నికపుక థీత్యాది) ఉన్పుకట్టిలే తక్కుకిణ చిన్దైయిత్కాట్టిలినితో? నీవారప్పొలియచ్చొల్కొమ్మక్కి అవరమపదమ్. సిద్ధిత్తుక్కిడై నిఱుమా? సాధ్యమ్. ఇతుక్కుతు * ఉక్తిసారమేకారణమ్. ౫3.

(౧) భారతమ్ ఉద్యోగ-౫౯-౨౨.

* సుకాశభవయోగ్యమాన ఇన్దజన్మత్తిత్కాట్టిల్ పరమపదమ్ క్లాఘ్యమైన్దుక్కుక్కారణమ్-పరమపదమ్ ఉక్తిసారమాయరుప్పతే ఎన్దుయన్త్రుతపత్తిక్కుత్తార్వము.

అరు.— విమ్మత్తుమామ్మామ్మట్టు.— శేషియైక్కుటిత్తు “శొల్లకితేన్” ఎన్నలామా
న్న అరుగిచ్చెయ్కితార్ (అరేసుమాక) ఇత్యాది. (అనిశు)-బుణ్ణమ్. పరమపదమ్మాళ్ళు
న్తోపెన్న అరుగిచ్చెయ్కితార్ (ఇతుక్కుతు ఉక్తిసారమ్) ఇత్యాది. ౫౩.

వానోమటికడలోనూరుతమోలీయకమో,

కానోనొరుగ్గేర్దుకణ్ణిలమూల్, -ఆనీన్దు

కన్దుయర్త్రామెటిన్దుకాయుత్తిర్త్రాక్ తాళో పణిన్దోమ్,

వన్తుయరై యావామరుజు.

౫౪.

అన్వ.— అన్, ఈన్, కన్దు, తామ్, ఉయర్, (౫) ఎజీన్దు, కాయ్, ఉత్తిర్
త్తార్, తాళో, పణిన్దోమ్, (౧౦) వన్, తుయరై, మరుజు, కణ్ణిలమ్, ఆలో, (౧౫)
వానో, మటి, కడలో, మారుతమో, తీయకమో, (౨౦) కానో, ఒరుగ్గేర్దు, ఆవా. (౨౩)

అర్థము.— పశు, కనిన, (అనురాధవప్తమై) మూలను, తాము, పైకి, (౫) విసిటి
గొట్టి, వెలగకాయను, పడకొట్టినవానియొక్క, శ్రీపాదమలను, ఆశ్రయించితిమి. (౧౦)
క్షూరమైన, పాపమును, (మన) సమాపమందును, చూడకనున్నాము. గనుక, (౫)
(అది) ఆకసమందో, ఆలలుకొట్లుచున్న. సముద్రమందో, గాలిమందో, అగ్నియందో,
(౨౦) అపవయందో, చేసెడి. అయ్యో! (౨౩)

౫౪

వ్యా.— అవ.— విమ్మత్తునాలామ్మాట్టిల్, “ఉమ్ముడై యప్రతి
బధకమ్ శయితజెన్?” ఎన్న; నానుమటికిటిలేననితార్.

(వానిత్యాది) అకాశమునమ్మపణ్ణిన్దో? కడలిలేవుక్కుముడి
న్దో? కాన్దో? డేకలన్దుపోయిన్దో? అగ్నిప్రవేశమేపణ్ణిన్దో? మహా
ప్రస్థానమ్మపణ్ణిన్దో? (ఒరుగ్గేర్దు) ఇన్దో? లెజ్జేకేర్న్దతు? (మరు
జుకణ్ణిలమూల్) సమీపత్తిలే కాణాళొత్తికైయార్, “ఒరుగ్గేర్దు
కణ్ణిలమూల్” ఎన్దతిలే “మరుజైతతు పొరుగిచ్చిక్కే నిల్కుమ్. (అని
త్యాది) ప్రబలప్రతిబధకజ్జలై వ్పొక్కుమపర్తియపడితిలే పణిన్దిరు
న్దోమ్; నమ్మాడే నడునాళో ప్పొకిప్పొన్దవలియతుయరై అరుకుమ్కణ్ణి
లోమ్, ఇవర్గజేవుక్కుముడిన్దో? ఏయో! వెన్దితార్. ౫౪.

“ (పా) మరుజైత పొరుగిచ్చిక్కే.

అరు.— విమృత్తనామృత్తు - (మహాప్రస్థానమ్) మహావిద్యమ్. కట్టలమెన్న పమైయారో, “మరుక్ష” ఎట్ట విశేషిపానెన్నెన్న అరుచిచ్చెయికేతార్ (ఒరుక్షి బొయ్య) ఇత్యాది. ఎన్నరుకిల్ కాణోమెట్టపడి. ౫౪.

మరుక్షోత మోతుమ్మణినాకలైయార్,
మరుక్షేవరవరియరేలుమ్,—ఒరుక్షే
ఎవక్కవలై క్కొణాలామెప్పొయితుముళ్ళోల్,
మనక్కవలై తీర్ప్పార్వరపు.

౫౫.

అన్య.—వరపు, మనమ్, కవలై, తీర్ప్పార్, మరుక్ష, (౫) ఒకమ్, మోతుమ్, మణి, నాకలైయార్, మరుక్షే, (౧౦) వరఅరియరేలుమ్, ఎవన్కు, ఉళ్ళోల్, ఎప్పొయితుమ్, ఒరుక్షే, (౧౫) అవలై, కాణామ్. (౧౭)

అర్థము.—(తమ) రాకడచేత, మనస్సులోనున్న, క్షేత్రమును, పోగొట్టువారును, సమీపమందు, (౫) అలలు, కొట్టు (స్వకీందు)నట్లు, మణులుగల, అదిశేషుడైనెడిప డకగలవారును, సమీపమందు, (౧౦) వెళ్ళుటకుదుర్లభుడునునైనను, మనకు, మనస్సు చేత, ఎప్పుడును, ఏకాకారముగ, (౧౫) వారిని. కేవింపవచ్చును. (౧౭) ౫౫.

వ్యా.— విమృత్తేనామృత్తిల్, (మరుక్షిత్యాది) వర వాలెన్ననక్కవలై తీర్ప్పార్, అరుశేకడలిల్లిలైత్తివలై తొడైకుత్త త్తిరువనన్దాన్దోవాన్దేలేకణ్ణిరన్దరుభుకిఅవర్ అరుశేశెల్లవరియరేలుమ్, నమక్కొరుపడిప్పడప్పొదయత్తిలే ఎప్పొరుముళెర్.

౫౫.

అరు.—విమృత్తేనామృత్తు,—[వరపు-మనక్కవలైతీర్ప్పార్-మరుక్షోతమోతు మ్మణినాకలైయార్ మరుక్షేవరవరియరేలుమ్ - నమన్కుఒరుక్షేయ్యోల్ ఎప్పొయితుమ్ కాణామ్]. మనస్సిరే ఒరుపడిప్పడ ఎప్పొయితుమ్ కాణాలామెట్టపడి. ౫౬.

వరవాటొన్దలై యాల్వాళ్ళినితాల్, ఎల్లే
ఒరువాటొన్దలైపుకావాటు,—ఉరుమాటా
మూయవర్తామ్ శేయవర్తామన్దులకిమ్తాయవర్తామ్,
మూయవర్తామ్ కాట్టుమ్పట్టి.

౫౬

అన్య — ఒరుఅలు, ఒరువన్, పుకాఅలు, ఉరుమాలుమ్, అయవర్తామ్,
(౫) శేయవర్తామ్, అన్య, ఉలకమ్, తాయవర్తామ్, మాయవర్తామ్, (౧౦)
కాట్టుమ్, వట్టి, వరపుఅలు, ఒన్య, ఇల్లై, (౧౫) వాట్టై, ఇనిరు, ఎల్లై, (౧౫) అల్.

అర్థము.— (వేలు) ఒక ఉపాయమును, చేతనును, ప్రవేశించుచున్నట్లు,
(వారికోరికైతవయొక్కవరత్వ) స్వరూపమును, మార్చిచ (సుభ్రముగాజేసికొని, కృష్ణ
లై, (౫) (ఇతరులను) మార్చునై, అకాలముదు. అర్థము —, కొలిచివ్రావిక్రములై,
అన్యచేష్టిశులైవారు, (౧౦) చూపించిన, ఉపాయము, వచ్చిప్రకారము, ఒక
విషయచేసు, ఎటుగలేను; (౧౫) ఫలము, భోగ్యముగనున్నది. ఇదేవాత్సర్యము!
(౧౫) అల్ - అన్యమును. ౫౬.

వ్యా.— అవ.— విచ్చుత్తాతామ్బట్టిల్, (వరవాలు) “ ఎల్లార్
క్కుమరుకుమ్ శెల్లవరియవనుమక్కెళియనానపడియెన్? ” ఎన్న, నాను
మటియేనెన్దితార్.

(వరవాతోన్బిలైయార్) అడియిలై యాకిల్ ఫలమ్ శురుజ్జియరు
క్కుమోవెన్నిల్; (వాట్టైనితాల్) ఫలమధికమాయరుక్కుమ్. (ఎల్లై
ఒరువాతోరువ్కపుకావాలురుమాలుమ్) “ నమక్కడియిలై ” ఎన్టారా
యవేన్దాతపడి, ఒరువట్టియిలారువన్ పుకాతపడి తన్నుడై యస్వరూప
స్వభావజ్జలై యట్టియమాలుమ్. “ ఎల్లాఉపాయుజ్జలై యుమ్విట్టెన్నై
యేపర్దు ” ఎన్టై. ఫలభోక్తానినుడై య ఉపాయానుష్ఠానజ్జలై అవర్
క్కాకత్తై అనుష్ఠక్కుమెన్టుకరుత్తు. ఎల్లామ్విట్టెన్నై ప్పర్దుశ్శెన్నుమ
వర్. (శేయవర్తామ్) అజ్జాననుక్కు కైరూళాయరుక్కుచ్చెయ్ శే
దుర్యోధనాదికలై యుమ్ అమ్మక్కిలై యాక్కి అవర్కళుక్కు దూరి
యామవర్. (అన్టులకమ్ తాయవర్తామ్) నిన్నై త్తపాతు తామేవన్దు
కిట్టుమవర్. (మాయవర్తామ్ కాట్టుమ్వట్టి) ఇష్టదిఆశ్చర్యభూతరాన
వర్ కాట్టుముపాయమ్, వరవాతోన్బిలై యాల్ వాట్టై వినితాల్. ౫౬.

అరు.— విచ్చుత్తాతామ్బట్టు. — “ ఒరువక్ ఒరువాలుపుకావాలు ” - ఉపాయా
న్తరంగిరేపుకాతప్రకారమ్. “ ఉరుమాలుమ్ ” - తామేయుపాయమెన్టుకాట్టుకైక్కు

త్తన్నెయ్యళియమాటి యవతరిక్కుమవర్, తాననుష్టిక్కై - ఇవరీకరుక్కాక అవతరిత్తు
త్తన్నెయ్యే ఉపాయమాక కాట్టుకై. “వాళ్ళీనితాల్, ఎల్లై!” - ఇతెన్ను ఆళ్ళర్యమ్. ౫౬.

పద్యే త్తణ్డువల్వివైయైమాన్ ద్రానో నెళ్ళై,
తళ్ళిక్కొణ్డుపోరపుణ్డనై, - చుచ్చుబీ త్తణ్డుమ్
తాన్ విడన్దల్ సన్ ద్రిప్పులాల్ వెళ్ళమ్ తానుకళ,
వాళ్ళ నడన్దన్దూర్విడన్దమాల్. ౫౭.

అన్య.— నెళ్ళై, పోర్, అవుణన్ తన్నై, తళ్ళిక్కొణ్డు, తాట్టు, (౪) ఇన్
ద్రాన్, ఎణ్డుమ్, పద్యే. పులాల్ వెళ్ళమ్ తాన్, శుచ్చిత్తుకళ, వాట్టు, (౧౦) అడన్ద,
మాన్దు, ఇన్దన్ద, మాల్, నెళ్ళి, (౧౫) తణ్డు, వర్, వినైయై, మాన్ ద్రానో. (౧౯)

ఆర్థము.— ఓ! మనసా! యుద్ధమందు, హిరణ్యమును, కాంగలింమకొని, పల్ల
మైయున్న, (౫) ప్రదేశమును, అంతటవ్యాపించి, రక్తప్రవాహము, సుడికలరై,
పారునట్లును, (వాని) విశ్వర్యము, (౧౦) అణగనట్లును, తొమ్మును, చీల్చిన, సర్వే
శ్వరుడు, నడుము, (౧౫) ఉండునట్లు చేసెడి (ప్రభుత్వములై), ప్రబలములైన,
పాపములను, పోగొట్టడా? (౧౯) ౫౭.

వ్యా.— విమ్మత్తేద్రామ్బాట్టిల్, (పద్యే త్తణ్డు ఇత్యాది) వద్దే
టికిళాన అవిద్యాదింక్తైయుమ్ ప్రాప్యభాసన్దనైయుమ్ పోక్కానో?
హిరణ్యనై పోక్కిననుకున్ ఇతిరపాగుళో? (నెళ్ళై తళ్ళి ఇత్యాది)
మురట్టు హిరణ్యనై స్పర్శిత్తు ప్పళ్ళమెల్లామ్ రుధిర వెళ్ళమ్ శుభ్రీక్కు-వ్బడి
(౧) “వెరునీల్ ముత్తై పెరితు” ఎన్ను వ్బడి రుధిరమ్ వెళ్ళమిడ అస
నై శ్వర్యమొడుగ్గ మార్ విడన్ద సర్వేశ్వరన్ పద్యే త్తణ్డువల్వివైయై
మాన్ ద్రానో? నెళ్ళై! ౫౭.

అయ — విమ్మత్తేద్రామ్బాట్టు. — “హిరణ్యన్” - యుద్ధోష్ఠళ. “తాట్టుకమ్”
తాన్ దవిడమాయ్, పళ్ళమెట్టుకడి. “పులాల్ వెళ్ళమ్” - రక్తవెళ్ళమ్. ౫౭.

మూలేపడిచ్చోతిమాన్ ద్రేల్, ఇనియునతు
పాలేపాల్ కీరిల్ ప్పుత్తొట్టిన్దేన్, — మేలాల్

పిఱప్పిన్నై పెన్ద్రుడిక్కిళ్ళ కుక్కన్ శ్రేవలన్లు,

మఱప్పిన్నైయాన్ వేణ్ణమ్ మాడు.

౫౮.

అన్య.—మాలే, పడిచ్చోళి, ఉనతు, పాల్ పాల్, శీరిల్, (౫) పట్టున్లు, ఒట్టి
స్తేన్, ఇని, మాన్ శ్రేల్, మేలూల్, పిఱప్పిన్నై, (౧౦) పెన్ద్రు, అడిక్కిళ్ళ, కుక్కన్
వల్, అన్లు, మఱప్పిన్నై, (౧౪) యాన్, వేణ్ణమ్, మాడు. (౧౮)

అర్థము.— (ఆశ్రయ) వ్యామనముడా! దివ్యవిగ్రహ తేజస్సుకలవాడా! నీయొక్క
పాలవలెభోగ్యమైన, కల్యాణగుణములందు, (౫) (అవగాహించి) పక్వమైతిని. ఇక
మీఁద, (దానిని) వేటువిధముగా జేయునుండనుండలెను. భవిష్యత్కాలమందు, జన్మ
నివృత్తిని, (౧౦) పొంది, (నీ) శ్రీపాదములకింద, కైక్కుర్వమును, కాదు (సేవాశపడి
నది); (ఎప్పుడును శ్రీపాదములయొక్క) విస్తృతిలేకుండుటయే, (౧౫) నేను, ఆశప
డెడు, భవము. (౧౮)

౫౮.

వ్యా.—అవ.— వివృతైట్టామ్బాట్టిల్, (మాలే) “ఇనియున్న
జైయవనుభవత్తుక్కు. ఆవిచ్చేదమే వేణ్ణవళు” ఎన్గితార్.

(మాలేపడిచ్చోళి) సర్వేశ్వరత్వజైయుమ్ స్వాభావికమాన
విగ్రహత్వైయుమ్ శొల్లుకీటరు. ఆశాలేశముచైయాన్ పక్కల్ వ్యామో
హత్వైయుమ్, ద్వేషమ్ పణ్ణినాలుమ్ విడప్పకాతపడియైయుమ్ శొల్లు
కీటతెన్టుమాన్. † ఆత్మగుణజ్ఞులై యుమ్ దేహగుణజ్ఞులై యుమ్ శొల్లుకీట
తెన్టుమామ్. (మాన్ శ్రేలిని) వైత్తశితైయిలియై మాన్ ద్రాతేకొళ్.
ఇతైయిలియై తెన్నిల్, (ఉనతుపాలేపోల్ శీరిల్ పట్టుత్తోట్టిస్తే) ఇన్వి
తైయిలియై మాన్ ద్రాతేకొళ్. (మేలాలిత్యాని) సంసారనివృత్తిపూ
ర్వకమాని పరమపదత్తిలే ఉన్ తిరువడికలిలే యడిమైశెయ్ కైయన్లు
ఎనక్కుభనమ్; పరమపదత్తిల్ నీయిరుక్కుమిరుప్పై మఱవామై. † పరమ
పదత్తిలేహానాలల్లతు మఱవామైయిల్లమైయాలే పరమపదముమ్ వేణ్ణి
నారాయ్ ఫలిత్తతు. † సావిత్రియినుచైయ భర్తవై మృత్యుకొడుపోక,

‘ఎన్ భర్తావై తరవేణుమ్’ ఎన్ఱు అవళపేషీక్క, ‘ఇతొన్ఱు మొ
త్రియవేత్తొ శిలవేణ్ణిక్కోల్’ ఎన్న, ఇరన్ నయిన్ శ్రీలే ఎనక్కోరు
ప్రశై యుణ్డాక వేణుమ్’ ఎన్ఱు వేణ్ణిక్కోణ్డాతోప్పలే. ఇరన్ కుక్కు మఱ
పుత్తానుణ్డో వెన్నిల్; ప్రక్కశిసమ్మనఱు చై మూర్ కుక్కువరుమతునమ
కుక్కుమ్ వారాతో వెన్ఱు భయప్పడుకీతార్. ఊరఱై య వెన్ఱుకొడువా
రానిన్ఱులో నమ్మక మొన్ఱుమ్మిన్ఱై కుక్కుమెన్ఱుభయమ్ కెట్టిరుప్పొరణ్డో? ౫౮.

అరు.—ఎమ్మఱ్ఱొమ్మట్టు.—“పడిర్వోళి” - స్వాభావికమాన విగ్రహమెన్న
తల్, విగ్రహత్తినుడేయ కాన్ఱియెన్నుతల్. వివరణమ్, (అత్త నుణ్ణైయుమ్) ఇత్యాది.
మఱనామైయమైయమో, పరమపదమ్ వేణ్డావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (పరమప
దత్తిలేపోనార్) ఇత్యాది. ఇత్తైయపేక్షిక్కవే అరుభలిత్తతెప్పడియెన్న అరుళిచ్చెయ్
కీతార్ (సావిత్రి) ఇత్యాది. ౫౮.

మాడేవరప్పెఱువరామెన్ఱే, వల్వినై యార్
కాడానుమాతానుమ్ కైక్కొళ్ళార్,—ఊడేపోయ్
ప్పేరోతమ్ శిన్ఱుతిరై క్కణ్ణొళరుమ్, పేరాళన్
పేరోతచ్చిన్ఱిక్కప్పేర్ న్దు.

౫౯.

అన్వ.—పేర్, ఓతమ్, శిన్ఱు, తిరై, ఊడేపోయ్, (౫) కణ్ వళరుమ్, పేరా
ళన్, పేర్, ఓత, శిన్ఱిక్క, (౧౦) పల్, వినైయార్, పేర్ న్దు, కాడానుమ్, ఆతా
నుమ్, (౧౫) కైక్కొళ్ళార్, మాడే, వరప్పెఱువరామెన్ఱే, (౧౮)

అర్థము.—గొప్ప, సముద్రమందు, చెదఱేక, అలలు, ఊపల (సమీపమందు),
వచ్చి (స్పృశించునట్లు), (౫) నిద్రించుచున్న, గొప్పవానియొక్క, తిరునామములను,
చెప్పుటకు, తలఁచినయెడల, (౧౦) కూరమైన, పాపముగారు, (మమ్మును):డిచి, అడ
వినైనను, మఱియొకదానినైనను, (౧౫) ఆశ్రయింపరు. (దీనికేగారణము, మనువువలె)
సమీపమందు, రావచ్చుననియా? (౧౮)

౫౯.

వ్యా.—విమ్మత్తొన్ఱు తామ్బట్టిల్, (మాడే) [ఊడేపోయ్ ప్పే
రోతమ్ శిన్ఱుతిరై క్కణ్ణొళరుమ్ పేరాళన్ పేరోతచ్చిన్ఱిక్కప్పేర్ న్దు-వల్వినై
యార్ కాడానుమాతానుమ్ కైక్కొళ్ళార్-మాడేవరప్పెఱువరామెన్ఱే]

కడలిలో లిరై కళ ముజిస్తువస్తుశిలుతివలై యాయ్ తుడైకు త్తక్కొన్
 శరానిస్తు ఆశ్రితవిషయ త్తిలోరత్తుక్కల్లైయిన్ద్రక్కేయిరుక్కిఱవరుడై య
 తిరునామమ్ శొల్ల నినై త్తతటిన్దల్, పల్విన్దై యారిగ్గునిస్తుమ్ పొన్దతమ
 క్కుప్పుకలాక మలై యాకిలుమ్ కడలాకిలుమ్ ఏతేను మొస్తు కైక్కొ
 భుకిటిలర్; కైక్కొల్పొత్తోత్తికఱతు ఎన్నరు కేవరలామెన్దే. ౫౯.

అరు.—విష్ణుత్రిశుళామ్బట్టు—“ఉడేపోయ్” - ఉశేపోయ్, తిరుమేనియ
 కైయిరే పోయెన్ద పడి. ౫౯.

పేర్ నొస్తునోక్కాతు పిన్ని త్పాయ్ నిల్లా ప్పాయ్,
 ఈన్ తుద్రాయ్ మాయనై యేయెన్దెళ్ళై, — పేర్ నెజుమ్
 తొల్లై మా వెన్నరకిల్ శేరామల్ కాప్పరమ్మ.
 ఇల్లై కాన్ మదోదో రిత్తై. ౬౦.

అన్వ.—నెళ్ళై, తొల్లై, మా, వెన్, వరకిల్. (౫) శేరామల్, కాప్పరమ్మ,
 ఎజుమ్, పేర్ నెజుమ్, మదోదో, (౧౦) పేర్, ఇల్లై, ఇల్లైకాల్, పేర్ నెజుమ్, ఒన్దు, (౧౫)
 నోక్కాతు, ఈన్, తుద్రాయ్, మాయనైయే. పిన్ నిత్పాయ్, (౨౦) నిల్లా
 ప్పాయ్. (౨౧)

ఆర్థము.—నామనసా! పురాతనమై, గొప్పరై, క్రూరమైన, వరకమందు, (౫)
 చేరనట్లు, రక్షించుటకు, ఎద్యటను, (వీనిని) వదలి, వేణు, (౧౦) ఒక, నిర్వాహ
 కుడు, లేమనుమి. (౧ నుక) వీనినివదలి, వేటొకదానిని, (౧౫) మాడక, భోగ్యమైన,
 తిరుస్తుభాయ్ మాలల, ఆర్పర్యభూతునినే, అనుసరించినను అనుసరించుము, (౨౦)
 అనుసరింపకపోయిననుపో. (౨౧)

వ్యా.— అటుపతాన్బాట్టల్, (పేర్ నొస్తు) వేటొరుపదార్థమై
 నోక్కాతే లవనై అనువర్తిక్కిలుమ్ అనువర్తి, ఉనక్కురియైయాయ్
 అనర్థప్పడిలుమ్ పడు. (ఈకతుద్రాయ్ త్యాది) సంసారసమృద్ధమటుకై క్కు
 ఎజుప్పు కాలుమ్ అవనై యెుభియ ఆశ్రయణీయతత్వబుల్లై. అవనై
 యనువర్తిక్కిలు మనువర్తి, స్వతస్త్రిమాయ్ క్కడిలుమ్ కెడు. ౬౦.

ఆరు.—అటుపతామ్బట్టు.— “ ఎన్నెత్తై! తొల్లెను వెన్నరకిల్ శేరామల్ కా
ప్పలత్తు. ఎట్టుమ్ పేరేన్దు మదీ ధోరైయైల్లెకాణ్. ఆనప్పిన్బ-పేరన్దొన్దునోక్కాతు -
ఈనోతుమాయ్ మాయనైయే - పిన్నిత్తాయ్ నిల్లాప్పాయ్ ఎన్దున్దుయమ్. ౬౦.

ఇతై ముత్తై యాన్ శేవడిమేల్ మణ్ణళన్దవన్నాల్,
మత్తైముత్తై యాల్ వానాడర్ కూడి, — ముత్తైముత్తైయిన్
తాతిలకుపూత్తెలిత్తాలావ్వాతే, తాల్వీశుమ్బిన్
మీతిలికిత్తాన్ కిడక్కుమ్మమిన్. ౬౧.

అన్బ.—ఇతై, ముత్తైయాన్, మణ్, ఆళన్ద, శే, (౫) అడిమేల్, అన్నాల్,
వానాడన్, కూడి, ముత్తైముత్తైయిన్, (౧౦) ముత్తైముత్తైయిన్, తాతు, ఇలకు,
పూ, తెలిత్తాలావ్వాతే, (౧౫) తాల్, విశుమ్బిన్, మీతు, ఇలకి, కిడక్కుమ్,
మిన్తాన్. (౨౦)

ఆర్థము.—స్వామియనెడు, పొత్తికలవానియొక్క, భూమిని, అక్రమించిన,
ఎట్టుని, (౫) శ్రీహరిమలమీఁద, అత్రివిక్రమానతారకాలమందు, దేవతలు, చేరి, వరస
గనుండి, (౧౦) వేదోక్తప్రకారములచే, కింబల్కములచే, విలసిల్లుచున్న, పుష్పము
లను, జల్లినట్లున్నది, (౧౫) సమానమైన, ఆకాశమందు, ప్రకాశించి, వ్యాపించియున్న,
నక్షత్రములు. (౨౦)

౬౧.

వ్యా.—అన.—అటుపత్తోరమ్బాట్టిల్, (ఇతై) గోలోకయా
త్తైయై, యనుసన్నిక్కప్పుక్కాటుమ్ అవనై మున్నాకివల్లతు కాణ
మాట్టామైశొల్లుకిఱు. శిశియోచ్చాన్, శబ్దావిషయజగతిలోనిస్తుమ్
నామ్ మీళమాట్టాతాత్తోలే ఆత్వార్కల్ భగవద్విషయత్తిలోనిస్తుమ్
మీళమాట్టార్కల్ ” ఎన్దు విత్తేళిక్కుప్పణిత్రాన్. (బ్రహ్మదికభుక్కుప్పర
మపదత్తి లిరుక్కుమిరుప్ప అనుభవిక్కునిలమన్దు, ఉక్తవర్ణనవిదగ్గలిలే
యనుభవిక్కు-మత్తినై.

(ఇతైయిత్యాది) ఈశ్వరనానముత్తైయా లే తిరువులకళన్దరుళిన
నన్దుచైయ తిరువడికిలిలే. (వానాడరిత్యాది) దేవర్కళ్ వేదమ్మొన్న
ముత్తైయా లే తిరువులకళన్దరుళిన తిరువడికిలిలే ఉజ్జ్వలమానపుష్పజ్గళ్

తెలిత్రాత్పలేయన్తో ? ఒత్తవిశుమ్మిన్నేల్ కిడక్కిఱ నక్షత్రజ్జలిరు
క్కిఱతు. ౬౧.

అరు.—అఱుపత్తోరామ్మొట్టు.—(లోకయాత్రే) - ఆకాశతైప్పార్క్కై. పుఱ
మ్మేకజ్వైక్కుమ్మొనుమ్ అవనైయొక్కియక్కజ్వైయార్క శెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక
అరుళిచ్చెయ్కితార్ (శతీయాచ్చాన్) ఇత్యాది. “ముత్తైముత్తైయిక్” - ముత్తైముత్తై
యాక, వరిశైయడైవే. [ఇత్తైముత్తైయాన్ మణ్ణిన్దశేవడిమేల్ అన్నాళోవానాడర్
కూడి, ముత్తైముత్తైయిన్ - ముత్తైముత్తైయాక, తాతిలకితొడక్కి-కిడక్కుమ్మిక్] -
ఎత్తనన్యమ్. ౬౧

మీనెన్నునుకమ్మిల్ వెటియెన్నుమ్ వెళ్ళివేయ్,
వానెన్నుమ్ కేడిలావాక్కుడైక్కు, — త్తానోర్
మణిక్కామ్బుపోల్ నిమిర్న్దుమణ్ణిశ్శన్దాన్, నజ్గళో
పిణిక్కామ్ పెరుమరున్దు పిక్. ౬౨.

అన్య.—మీన్ ఎన్నుమ్, కమ్మిల్, వెటి, వెళ్ళి, ఎన్నుమ్, (౫) వేయ్, వాన్
ఎన్నుమ్, కేడుఇలా, వాన్, కుడైక్కు, (౧౦) తాన్, ఓర్, మణిక్కామ్బుపోల్,
నిమిర్న్దు, మణ్ అశ్శన్దాన్, (౧౫) పిన్, నజ్గళోపిణిక్కు, పెరుమరున్దు, అవ్. (౧౯)

అర్థము.— నక్షత్రములనెదు, అడ్డకట్టలుకలడై, నక్షత్రరాజైన చన్ద్రుడు,
శుక్రుడు, ఆనిప్రసిద్ధమైనవానిని, (౫) కొళాయిగాఁగలదైన, ఆకాశమనిపేరుగల, నాశ
ములేని, గొప్ప, గొడుగుకు, (౧౦) తాను, ఒకనీలమణిమయదండమువలె, పెరిగి, భూ
మిని, కొలిచినవాడు, (౧౫) దానిపైన, మనయొక్క (సంసారమనెడు) వ్యాధికి, గొప్ప,
ఔషధమగును. (౧౯) ౬౨.

వ్యా.—అఱుప త్తిరణ్డామ్బాట్టిల్, (మీనిత్యాది) నక్షత్రజ్జళా
కిఱ కమ్బుకల్లై యుమ్, (౧) “ఉడుపతి” ఎన్నుమాపోలే నక్షత్రజ్జళుక్కు
రాజావానచన్ద్ర శుక్రర్ కల్లైక్కులొకడైత్తాన, నిత్యమాయ్ పెరు
త్తఆకాశమాకిఱ కుడైక్కు నీలమణియాలే శ్శన్దైత్తిరు కామ్బుపోలే
వళర్న్దు భూమియైయశ్శన్దాన్. (నజ్గళిత్యాది) తిరువులకశన్దు దేవర్కళు

డైయ దుఃఖ తైప్పోక్కినాత్పలే, నమ్మడైయ సంసారదురితత్తుక్కు
పరమానబ్బొషధమ్. ౬౨.

అరు.— అటుప త్తిరజ్జామ్బటు.— మణ్ణశ్చ అపదాన తైక్కుడైయుమ్ కామ్మ
మాక్కి నిరూపిక్కితార్ “వెఱి” - చంద్రక్, తారాపతి. “వెళ్ళి” శుక్రక్, ఇవర్
కల్. “వేయ్” ఎన్దుకుడైయడియలేయరుక్కిల మూణ్ణిల్కుల్. ౬౨.

పిన్తురక్కుమ్ శి కాన్ శ్రీశ్చిన్ద శూల్ కొణ్డల్ పేర్ న్దుమ్ పోయ్,
వన్ తిరైక్కన్ వన్దైన్ద వాయ్ మై తై,—అన్దు
తిరుచ్చెయ్య నేమియాన్ తీయరక్కి-మాక్కుమ్,
‡ పరుచ్చెవియుమీర్ న్ద పరక్. ౬౩.

అన్దు.—పిన్, తురక్కుమ్, కాన్, ఇల్లన్ద, శూల్, (౫) కొణ్డల్, తిరు
శెయ్య, నేమియాన్, అన్దు, (౧౦) తీ, అరక్కి, మాక్కుమ్, పరు, శెవియుమ్,
(౧౫) ఈర్ న్ద, పరన్, పేర్ న్దుమ్, పోయ్, వన్, (౨౦) తిరైక్కన్, వన్ద, అన్దైన్ద,
వాయ్ మైత్తు. (౨౪)

అర్థము.— వెనుకనుండి, తలుముచున్న, వాయువును, విశ్లేషించిన (స్వస్థానము
దున్న), గర్భముగల, (౫) మేఘము, వీరశ్రీగల, ఎఱ్ఱని, గురువగుముగలవాడై, వన
వాసమునకు వెళ్ళినప్పుడు, (౧౦) కూరస్వభావముగల, గూర్వణభయనురాక్షసియొక్క
ముక్కును, బలిసియున్న, చెవులను, (౧౫) పోసిన, సర్వాధికుడు, (ఈభూమినుండి)
లేచి, పోయి, బలిష్ఠములైన, (౨౦) అలలుగల క్షీరాబ్ధియును, వచ్చి, చేరిన, స్వభా
వమునుగలదైనది. (౨౪) ౬౩.

వాగ్మి.— అటుప త్తమ్మాన్తామ్బాట్టిల్, (పిన్తురక్కుమిత్యాది)
పిన్నేతురక్కిల కాన్ శ్రైయ్యున్ద శూల్ కొణ్డల్, పరియట్టుమ్ కడ
లిలేవుక్కుక్కిడన్ద వాయ్ మైయక్ - మెయ్యానవొప్పై యుడైయక్ ఎన్దు-

ప్రాచీనతాపత్రమూలవ్యాఖ్యానకోశజ్యోత్ కాన్ శ్రీశ్చిన్ద ఎన్దుపాఠమ్ వ్యా
ఖ్యానత్తుక్కుమ్ శేర్ న్దిరుక్కుమ్. ఆధునికకోశజ్యోత్ మాత్రమ్ కాన్ శ్రీశ్చిన్ద ఎన్దు
కాణ్ణిలు.

‡ పరిచ్చెవియుమ్ ఎన్దుగైయిల్ పాఠమ్, పరి - కురిగైయనుడైయ శెవిపొన్దు
ఎన్దుపారుక్.

వాయ్మైత్తు ఎన్జత్తై వాయ్మైయనెన్దు + వచనత్తైమాతాడిక్కొళ్ళు
 ,నామ్, “పరుచ్చెవియుమీర్ న్దపరణ్ పడి” ఎన్దు అధ్యాహరిత్తుక్కొళ్ళు
 కామ్, “ఒన్జుక్కు వచనవ్యత్యయమ్ పణ్ణవేణుమ్, ఒన్జుక్కు పడి
 న్దాహరిక్కవేణుమ్, ఇరణ్ణమిణుక్కు మొళియ ఉపమానోపమే
 నుజ్జలైమాతాడాతే నేరేయోజక్కప్పోమ్” ఎన్దుజీయరుక్కు విణ్ణప్పన్
 శియ్తపడి, ప్పిత్తురక్కుమ్ కామ్ శ్రిన్ద శూల్ కొణ్డల్ - అన్దుతిరుచ్చె
 న్దునేమియాన్ తీయరక్కిమూక్కుమ్ పరుచ్చెవియు మీర్ న్దపరణ్ -
 పీర్ న్దుమ్పోయ్, వణ్ తిన్దై క్కుణ్ వన్దణై న్దవాన్మైత్తు] ప్పిత్తుర
 క్కుమ్ కామ్ శ్రిన్దశూల్ కొణ్డల్, పెరుమాళ్ రావణ విజయమ్
 పణ్ణి, తిరియట్టుమ్ తిరుప్పావ్కుడలిలేపోయ్ క్కణ్ణళర్ న్దాత్పోలే
 యిరున్దతు. ౬౩.

అరు.—అణుపన్దుమూన్జామ్మట్టు.— (వచనత్తైమాతాడుకై) - “వాయ్మైత్తు”
 ఎన్దునపుంసకత్తై వాయ్మైయన్ ఎన్దు ప్పిన్దమాక్కున్. “పడి” ఎన్దు స్వభావమాయ్,
 అధ్యాహరపత్తున్దల్ లిన్దవ్యత్యయమ్ వేణ్డా, నమ్మిళ్ళైక్కు - మేళుత్తిన్ స్వభావమ్మోలే
 యిరుక్కిఱుతుపెరుమాళ్ పడి ఎన్దాల్ మిణుక్కుణ్డు, పెరుమాళ్ దైయస్వభావమ్మోలేయిరు
 క్కిఱుతు మేళుత్తిన్ పడిన్దాల్ మిణుక్కుణ్డైయొన్డుకరున్దు. మేళుమానతు రావణవ
 ధమ్ పణ్ణి త్తిరుప్పావ్కుడలిలే ఆన్దైన్ద-వాన్మైత్తు-స్వభావన్దైయన్దైత్తుఎన్దుఫలితమ్. ౬౩.

పరనామవనాతల్ పావిప్పరాకిల్,

ఉరనాలూరుమూన్దుపోతుమ్,—మరమేళు

న్దైయ్తానై పుళ్ళిన్దాయ్ కీణ్డొనైయే, అమరర్

కైతాన్ తొగ్రావే కలన్దు.

౬౪.

అన్య.—అన్దు, ఏదీమరమ్, ఎయ్తానై, పుళ్ళిన్ వాయ్, కీణ్డొనైయే, (౧) పరనా
 మవనాతల్, ఉరనాల్, ఒరు, మూన్దుపోతు, పావిప్పరాకిల్, (౧౦) అమరర్,
 కైతాన్, కలన్దు, తొగ్రావే. (౧౪)

అర్థము.—అప్పుడు, సప్తసాలములను, కొట్టినచక్రవర్తితిరుమకనారుని, ఒకాసురుని
 నోటిని, చీల్చిన - కృష్ణునినే, (౧) పరాత్పరులని, హృదయమందు, అద్వితీయములైన,

మాడు, (సన్ధ్యా) కాలములందును, (తమతో సజాతీయబుద్ధిచేయక) ధ్యానించినయెడల
(౧౦) దేవతలయొక్క, చేతులు, చేరి (ఆహ్లాదించి), ఆశ్రయింపవా? (౧౩) ౬౪

వ్యా.—అప.—అటుపత్తునూలామ్బాట్టిల్, (పరనామ్) “మన
ష్యత్వే పరత్వత్తై యనుసన్నితా రాకిల్ పరమషదమెన్దు వేతేయాశ్రయ
ణీయన్దలమ్ వేణుమో? నెన్ఱిఱు.

(పరని త్యాని) మనస్సాలే మూన్దుపొతుమ్ “అవన్ పరన్” ఎన్దును
సన్నిష్ఠ రాకిల్; ఆత్రితవిరోధి నిరసనమ్ పణ్ణినవనై యే, అభిమానికళాః
దేవర్ కళుడై య కై యుమ్ కలస్తుతొమ్మిటే. అభిమానత్తాలే తల్ల
లోడు సజాతీయనాక బుద్ధిపణ్ణి అనన్దప్పడుకితార్ కళితే, ౬౪

అరు.—అటుపత్తు నానామ్బట్టు.—ఇట్లే పరత్వమనుసన్నితాల్ పరత్వమ్ లేడి పర
మషదత్తున్దుప్పొక వేడ్డావెన్దు పడి, “ఉరన్” ఎన్దు - ఉరస్సాయ్, అత్తాలే సెన్దైహొన్
ల్లకిఱు. “పావిప్పరాకిల్” ఎన్దెయాలే, అనుసన్నితాల్ తొమ్మినరకల్, అనుసన్నియా
మైయాలే తొమ్మారకళెన్దు పడి. ౬౪

కలస్తునలియుమ్ కడుమ్తుయరై నెన్దై,

మలగ్గవడిన్దు మడిప్పాన్,—విలగ్గల్ పోల్

తొన్దాలై కేశవనై నారణనై మాతవనై,

ఎప్పొన్దాలై యెప్పొమ్మిటమ్ తొమ్మి.

౬౫.

అన్య.—నెన్దై, కలస్తు, నలియుమ్, కడుమ్, తుయరై, (గి) మలగ్గ, అడిత్తు,
మడిప్పాన్, విలగ్గల్ పోల్, తొల్, (౧౦) న్దాలై, కేశవనై, నారణనై, మాతవనై,
ఎప్పొమ్మిటమ్, (౧౧) శొల్మానై, తొమ్మి. (౧౨)

అర్థము — ౬! పానసా! చేరియుండి, బాధించుచున్న, కూరమై, దుఃఖపా
తునైన పాపమును, (గి) వదులునట్లు, కొట్టి, త్రిప్పుటకై, పరవ్రతమువంటివాడై
(ఆప్రకంప్యడై), పురాతనవాడై, (౧౦) గొప్పవాడై, సుందర కేశములు కలవాడై, ఆత్రి
తవత్సలుడైన, శ్రీయోపతిని, (ఉద్దేశించి), సర్వకాలమును, (౧౧) ప్రతిపాదించుచు
న్నమాలి (పరిబ్రష్టమును), సమర్పించుచు (స్తోత్రముచేయుము). (౧౨) ౬౫.

వ్యా.—అటుప జైన్దామ్బాట్టిల్, (కలన్ది త్యాది) ఉడనేవన్దు కలన్దు నలియానిన్జతు, అనుభవవినాశ్యనూన పాపజై మలజ్జవడిత్తు త్రియవిడుకై క్కాక అభేద్యనాయ్, ఆపరిచ్చిన్ననాయ్, ప్రశస్తకేశ నాయ్, ఆశ్రితపత్నలనాయరున్ద శ్రియఃపతియై, శివరిమళమమాతాత మాలైయై ఎప్పోతుమ్ శూట్టున్బుడి తన్నై త్తాత్తు త్తరుమ్. ౬౫.

అరు.—అటుప జైన్దామ్బాట్టు — శ్రీసూక్తియాకైయాలే మల్మలమాలైయైవ్యాన ర్రిత్తు (పరిమళమ్ మాతాత) ఎన్నిఱతు. ౬౫.

శూట్టాయ నేమియాన్ తొల్లరక్కనిన్నుయిరై.

మాట్టేరుయర్రిట్టై త్తమాయననై, — ఈట్ట

వెఱిక్కింజ్జొత్తణ్డ్రాయ్ వేతియనై, నెఱ్ఱే

అఱ్ఱిన్జ్జాయ్ శొన్నేనతు.

౬౬.

అన్బ.—శూడుఱయ, నేమియాన్, తొల్, అరక్కన్, ఇన్, (౫) ఉయిరై, మాట్టే, కుయర్, ఇట్టైత్త, మాయననై, ఈట్ట, (౧౦) వెఱి, కొంజ్జ, తణ్, తుళాయ్, వేతియనై, (౧౫) నెఱ్ఱే, అఱ్ఱిన్జ్జాయ్, అటు, శొన్నేన్. (౧౯)

అర్థము.—అలఙ్కరించుకొనఁదగిన, ఆభరణమైన, సుదర్శనమునుగలవాఁడును, చిరకాలముగనున్న, రావణాసురునియొక్క, ప్రియమైన, (౫) ప్రాణమును, సమీప ముందుండి, క్షేపపఱచిన, ఆశ్చర్యభూతుఁడును, చేరియున్న, (౧౦) పరిమళమును, గల, చల్లని, తిగుస్త్రుత్రాయమాలనుగలవాఁడును, పేదప్రతిపాద్యుఁడునైన సర్వేశ్వరుని, (౧౫) ఓ! మరనా! తెలిసికొనుము; ఆరహస్యమును, చెప్పితిని. (౧౯) ౬౬

వ్యా.—అటుప త్తాతామ్బాట్టిల్, (శూట్టాయ నేమియాన్) విరోధినిరసనమపఱ్ఱుకై యన్తిక్కే అఱ్ఱుకుక్కుమాన తిరువాట్టియైయు చైయనన్. (తొల్లరక్కని త్యాది) రావణన్ పేఱిప్పొన్ద ఉయిరై, అరుకే స్త్రుతివిషయమాయ్ నిన్జు ముడిత్త ఆశ్చర్యభూతనై. (౧) “స్వర్క రాఘవబాణానాం విన్యధేరాక్ష సేశ్వరా” అణ్డప చైయెల్లామ్ పెరుమాళై వైఱ్ఱుత్తువెట్టిన తిరుచ్చరజ్జితై నినైత్తు క్కడన్దు కులైక్కు మోబ్బతు, అము

కుక్కైక్కుడలానతనై. (ఈట్టవిత్త్యాది) పరిమళమ్తిరణ్ణతిరుత్తుర్రా
యైయుడై యి వనుమాయ్, వేదజ్జళాలే ప్రతిపాద్యనుమానవనై, నెళ్ళై!
అటికణ్డాయ్శొన్నేనునక్కు అత్తై. విరోధిరిసనమ్ పణ్ణువానుమాయ్
భోగ్యనుమాయ్ నవకుత్తవనుమానవనై అటియెన్టుశొన్నేన్, ఇతుశొల్లు
మతన్టు. ఇత్తైబుద్ధిపణ్ణు. ౬౬.

ఆరు.—అలుపత్తాతామ్మాట్టై.— అప్పడిస్తైతివియమాయ్ దుఖప్పట్టానో
వెన్న అరుళిచ్చయ్కితార్ (స్తరన్) ఇత్త్యాది. (వేదవేద్యన్) ఎన్దైయారే వకుత్తవ
నెన్దిఱు. ౬౭.

అతువోసనై నజమరులకో వేడ్డిల్,
అతువోపారుల్లెయన్దై,—అతువొచ్చీన్దు
మణ్ణినాళ్వే సెనిలుమ్ కూడుమడ నెళ్ళై,
కణ్ణై తాళో వాళ్ళొత్తువ నేకల్. ౬౮.

అన్వ.—ఆకు, నస్తుఎన్టు, ఆకు, ఆమర్, ఉలకు, (గి) వేడ్డిల్, అతు, పారుళ్
ఇల్లైయన్దై, అతువొచ్చీన్దు, మణ్ నిన్దు, (౧౦) ఆళ్వేన్ ఎనిలుమ్, కూడుమ్, మడమ్,
నెళ్ళై, కణ్ణన్, (౧౧) తాళో, వాళ్ళొత్తువ తే, కల్. (౧౨)

అర్థము. — అభగవదనుభవము, విలక్షణమని (ఎఱిగి), అనునుభవమునకు యో
గ్యమై, నిత్యసూరులు నిత్యవాసముజేయుచున్న, లోకమును (పరమపదమును), (గి)
అపేక్షించినయెడల, అదియొకవస్తువుకాదు (పొందుటక సాధ్యముకాదు). దానినివదలి
భూమియందుండి, (౧౦) (భోగములను) భుజించెదనన్నును, సంభవించును. (సర్వేశ్వ
రుడుభయవిభూతులనునిచ్చును). విధేయమైన, ఓ! మనసా! (వానినివదలి) శ్రీకృ
ష్ణునియొక్క, (౧౧) శ్రీపాదములను, మంగళాశాసనముచేయుట నే, అభ్యసించు
చును. (౧౨) ౬౮.

వ్యా—అలుపత్తైత్తామ్మాట్టై; (అతువిత్త్యాది) కణ్ కణ్ణ తొట్టి
యప్పొక్కై యరితు, ఇతుపొల్లాతెన్టు పరమపదమ్ వేణుమెన్దిరుక్కిల్, అవ
నుకప్పతాకైయాలే అతుతెరుకై యిలననుక్కు బొవురుల్లెయన్దై. (అన్దై
యిత్త్యాది) అతువొచ్చీయ, భూమియై యాళ్వొమెన్టునినైక్కిల్ అతు

పుమ్తరుమ్. (మడ నెఱ్ఱేయి త్యాది) భవ్యమాన నెఱ్ఱే! అవనుగ్గోఅతు
తరుకై యిట్టుతైయిల్లై, నమ్మడై యవాభిముఖ్య మరితు. (కణ్ణ) సుల
భనానవనుడై య తిరువడికల్లై క్కల్లత్తొకిలుమ్వాల్ త్తప్పార్. ౬౭.

ఆరు.—అటపత్తేట్రామ్మట్టు.—(ఆరితు) - అత్తైప్పట్టుమ్పోకై యరితు. కాణా
తత్తై యాత్తైప్పట్టాలుమ్ తరుమ్మెప్పడి. “అతు” ఎత్తైయాలే అతుమ్మప్రతిఁజియాక
“ఇతు” ఎత్తు-సంసారిమ్. (పొల్లాతెన్ఱుపరమపదమ్ వేణుమ్మెయిక్కిల్) ఎల్లిఅతు. అ
నన్ ఉభయవిభూతియుమ్ తద్దాలుమ్ నీఅత్తైవిట్టు అవనైవాల్ త్తుకైయైక లెన్ఱపడి ౬౭.

కల్లుమ్కనై కడలుమ్ వై కున్దవానాడుమ్,

పుల్లెన్ఱొత్తీన్దనకొలేపావమ్,—వెల్ల

నెడియాన్ నిఱమ్కరియా నుళి పుకున్దనీర్జా,

అడియేనరుళ్ళ తకమ్.

౬౮.

అన్వ.—వెల్ల నెడియాన్, నిఱమ్కరియాన్, ఉళి పుకున్ద, అడియేనరు, ఉళ్ళ
త్తుఅకమ్, (గ) నీర్జాన్, కల్లుమ్, కనై, కడలుమ్, వైకున్దమ్, (౧౦) వాన్, నాడుమ్,
పుల్ ఎత్తు, ఒత్తీన్దనకొల్, ఏపావమ్. (౧౧)

అర్థము.— మిక్కిలిగొప్పవాడును, వర్ణముచేత నీలుడునైనవాడు, లోపల
ప్రవేశించి, దాసునియొక్క, హృదయములోపలనుండి, (గ) ఎడబాయడు; (గనుక)
శేషాచలమును, ఘోషించుచున్న, క్షీరాభియా, శ్రీవైకుంఠమునెడు, (౧౦) పరమాకా
శమందున్న, దేశమును, అల్పమునునట్లు, అయినవి; అయ్యో! పాపము. (౧౧) ౬౮,

వ్యా.—అవ.—అటపత్తేట్రామ్మట్టార్, (కల్లుమ్) కీర్తివను
డైయ తిరువడికల్లై వాల్ త్తుకై యొత్తీయ భోగమోక్షజ్ఞతై వేణ్ణావె
న్నుమ్మడి తమ్మడైయ † విక్రమ్కొల్లుకిఱతు.

(కల్లుమి త్యాది) తిరుమలైయై “కల్” ఎత్తుమ్, తిరువనన్దాత్వానై
“పామ్బు” ఎత్తుమ్, తనై ౨ “మాణియాయ్ మణ్ణళన్దాయ్” ఎత్తుమ్కొల్ల
లామ్మడి ఉఱపుడైయై యిరుక్కిఱపడి. తిరుమలై యుమ్ తిరుప్పాక్క
డలుమ్ పరమపదము మెన్ఱిఱదేశజ్జళిళిల ౩ ఉభవాకపుమామ్, అవన్ శ్రీలే

* అరుమ్మదత్తుక్కు “అళివాకపుమామ్” ఎత్తుపాఁమాయ్- ఇప్పడి శిలపడిశ
జ్జళివికలమాక ఇరుక్కపుమామ్ ఎత్తు అర్థమ్.

తనక్కురుచియుణ్డాకవునూమ్, తోడదుమ్బడియిరుక్కిటిలన్. ఎన్నో
 డుకలన్దప్పిన్పు, † సాభరి విమ్బుతు పెణ్ణలోడేకలన్దు పోరుకిఱ విడత్తిల్
 తన్నక్కలై త్తని త్తనియే పితా, “ఉనక్కుక్కుడైయిల్లెయే” ఎన్లుకేట్రు,
 “ఎన్నుడన్ పిఱన్దా చైబరు త్తరై యుమటియాతే ఎప్పొరుమెన్నోడేయి
 రుక్కుమితువే పెఱుప్ప; పేటోరుకుడైయిల్లె” ఎన్ఱుశొన్నా త్పోలే, ఇవ
 రుమ్తమ్మడైయ “ఎల్లాసానగ్గలై యుమ్మఱ నెన్నై యల్లతటికిటిలర్”
 ఎన్ఱిఱార్. (ఏపావమ్) † పాప త్తినుడైయ ప్రాచుర్యతై చ్చొల్లుకిఱతు,
 † వివక్షి తార్థమాక ఒరుశబ్ద తైప్రయోగియామైయా లే. (వెల్ల నెడియాన్)
 కడక్కనెడియాన్; ఇని నెడియాన్ తై యెన్నుమ్బడి నెడియన్. (నిఱమ్
 కరియాన్) గుణగల్గిల్లై యెన్నిలుమ్ విడన్మాణ్ణాతవడిచ్చుకై యుడై
 యవన్. (ఉల్ పుకున్దిత్యాది) అడియేనుడైయ హృదయ త్తిను శ్చేనీన్దు
 వానాయిరుక్కిటిలన్. పఱుప్పడిలివనై క్కిడైయా తెన్నుమ్బడియరా
 నిన్దాన్.

౬౮.

అను. - అఱుప్పత్తైబ్బమ్బట్టు. - (విక్రమ్) - అవన్ తన్నున త్తిలేనన్దిరుక్కైయాతే
 అననుక్కుమ్ తనుక్కుమ్మణ్ణావిక్రమ్ ఇప్పొట్టి లేళ్ళెఱుఱిఱ త్తెన్దవిడి. తిరువులైన్దక్క
 లైన్దలామా వెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరుమలై) ఇత్యాది. (అనాకవుమ్) - వి
 లమాకవుమ్. “పుల్లెన్ఱు” పుల్లియతక - రు త్తైయాక నివైత్తు. ఆనాల్ అన్దఘట్టగిల్లెయో
 వెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సాభరి) ఇత్యాది. ఎల్లాన్దఘట్టైయమ్ విట్టువిట్టానో వెన్ది
 ఱ పెఱుమ్బావే (పాపత్తినుడైయ ప్రాచుర్యమ్) ఎన్ఱిఱతు. వివక్షి తార్థవాక్యమ్ తెలియాతు.
 “వెల్ల” బయిక్క, ఎన్నుతిల్, మికవుమెన్నుతిల్.

౬౯.

అకమ్ శివన్దకన్ఱినరాయ్ నల్వినై యరావార్,
 ముకిన్ శిలై నరామన్దేముక్కి, - మిరుమ్ తిరుమాల్
 శీర్క్కడలై యుల్ పొలిన్ద శిన్దనై యేత్తన్నై,
 ఆర్క్కడలామ్ శెవ్వే యడర్త్తు.

౭౦.

అన్బ.—పల్, విన్నెయరావార్, అకమశివన్, కట్టినరాయ్, మక్కి, (౫) ముకమశితెరామన్, మికుమ్, తిరుమాల్, శీర్ కడలై, ఉళి పొత్తిన్, (౧౦) శివనైయన్ తన్నై, శెవ్వే, అడర్ త్తు, అర్ కుమ్, అహలామ్? (౧౫)

అర్థము.—కూర్మమైన, పాపముగారు, (తమకుండులేకపోయినందునకోపముచేత) లోపల నెట్టినైన, నేత్రములుగలవారై, కప్పపడి, (౫) ముఖమువాడినవారగుదురు కదా? సర్వాధికుడైన, శ్రీయశతియొక్క, కల్యాణగుణములనెడి సముద్రమును, లోపలనణచిన, (౧౦) పృథ్వీముగలనన్ను, చక్కగా, ఇటుకి, ఎవరికి, ఉపద్రవింప. శక్యము? (౧౫)

౬౯.

వ్యా — అవ.—అటుపత్తోన్న తానూబ్బట్టిల్, (అకమశివన్) ఇవన్ పణ్ణెన వికాస్త్యతా లే శరీరారమృత్తుక్కడియాన పాపముమ్ పోయిల్ శ్రేనితార్.

(అకమిశ్యాది) ముతలియారాయ్ వర్తిల్ల నమ్ పాపత్తినార్ కోపత్తినా లే శివన్ కట్టెయ్ దైయరాయ్, “ శెగుక్కరాయ్ త్తిరిన్ నామిప్పడిపడువతే.” ఎన్దుముక్కి ముకమ్ కీర్ ప్పట్టు ఇల్లుపుణ్డశివైన్ ముకముమాన్ త్తిరియుమత్తనైయితే. (మికుమిశ్యాది) (౧) “గుణా నామాకరోమహాన్” ఎన్దు అపరిచ్ఛిన్నవిషయవై + పరిచ్ఛిన్నమాక్కినే. (శివనైయిశ్యాది) ఇనియెన్న పరిచ్ఛిన్నర్ కుప్పుకున్దు నేరేనలియ ప్పోమో?

౬౯.

అరు.—అటుపత్తోన్న తామూట్టు.—“ఉళి పొత్తిన్” ఎన్దెయారే (పరిచ్ఛిన్న మాక్కినే) ఎన్నిటతు. “శెవ్వేయడర్ త్తు అర్ కుమ్ అహలామ్” ఎన్నె ఒరుత్తర్ కుముడర్ కుప్పొకాత్తెడడి.

౬౯.

అడర్ పాన్ ముడియానై యాయ్ రమ్ పేర్ న్నై,
చుడర్ కొళి నడ రాన్ దియానై, — ఇడర్ కడియుమ్
మాతాపితువాకవై లే నెనతుళ్ళే,
యాతాకిల్ యాతేయిని.

20.

అన్య.—అడర్, పాన్, ముడియానై, ఆయిరమ్ పేరానై, శుడర్ శొల్, (౧) శుడర్, అబ్బియానై, ఇడర్, కడియుమ్, మాతాపితువాక, (౧౦) ఎనతుఉ శ్శే, వైతేన్, ఇని, యాతుఆకిల్, యాతు. (౧౧)

అర్థము.— § (శత్రువులను) బాధించుచున్న, సౌందర్యముగల, కిరీటముకల వాడును, సహస్రనామములనుగలవాడును, తేజస్సుగల, (౨) ఉజ్జ్వలమైన, సుదర్శనముకలవాడునైన వానిని, దుఃఖములను, పోగొట్టెడి, తల్లితండ్రులుగా, (౧౦) నాహృదయమందు, స్థాపించితిని; ఇంకమీద, (పాపముయొక్క నాశమందును వృద్ధియందును) ఏదయితే, ఏమి? (౧౧) ౭౦.

వ్యా.—ఎఱుపతామ్బట్టిల్, (అడర్ పాన్ ముడియానై) దర్శనీయ-మాయాధిరాజ్యసూచకమాన తిరువభిషేక త్రైయుడై యవనై. ఇవ్వళుకుక్కువాచకమాన అనేకమ్ తిరునామబ్జలై యుడై యవనై. (శుడర్ శొల్ శుడరాభియానై) విరోధిపరసనత్తుక్కన్ణిక్కే అమ్మకుక్కుమీన తిరువాట్టియైయుడై యవనై. (ఇడర్ త్యాది) శరీర త్రై ప్పూణ్ కట్టి ఇడరై విళై క్కుమ్ మాతాపితాక్కలిణ్ణే యల్లాతార్. † ఇవన్ శరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణుకై క్కు నోన్బునోన్బుమవర్కలితే యవర్కళ్. (యాతాకిల్ యాతేయిని) ఇనిపాపననై ౨ యనుభవిక్కి లెనక్కు వన్దతే? ౭౦.

అరు.—ఎఱుపతామ్బట్టు.—“అడర్ పాన్ముడి” - అడర్ - ఎల్లరైయుమడర్ క్కిఱు, ముడియైన్దపడి. పూణ్ కట్టుకైక్కు బ్బాపకమేలెన్ అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవన్ శరీర) ఇత్యాది. “యాతాకిల్ యాతే” పాపత్రై అనుభవిక్కిలై? అనుభవియా తాట్టియిలై? పాపనిమిత్తమాకభయమియైన్దపడి. ౭౦.

ఇనినిన్దు నిన్ పెరుమై యానురైప్ప శెన్నే,
తనినిన్దు శార్ విలా మూర్ త్రి,— పనిసీర్
ఆకత్తులవు శెట్టైయా నాకత్తాన్, నాన్దు
ముకత్తాన్ నిన్నున్దిముతల్.

౭౧.

అన్య.—తని, నిన్దు, శార్దుఇలా, మూర్తి, పని, (గి) నీర్, ఆకత్తు, ఉలవు, శెన్, శడైయాన్, (౧౦) ఆకత్తాన్, నాన్దుముకత్తాన్, నిన్ ఉన్ది, ముతర్, ఇని, (౧౧) యాన్, నిన్దు, నిన్ పెరుమై, ఉరైప్పతు, ఎన్నే. (౨౦)

అర్థము.—ఒకడే, (కారణమే) ఉన్నవాడవును, (వేటొక) ఆశ్రయములేని వాడవునైన, సర్వేశ్వరుడా! చల్లని, (గి) జలముగలగట్ల, లోపల, సంచరించుచున్న, ఎత్తని, జటగలరుద్రుడు, (౧౦) (నీ) తిరుమేనునాశ్రయించి వసించుచున్నాడు. చతుర్ముఖుడైనబ్రహ్మ, నీయుక్తనాభిని, కారణముగాగలవాడు. ఇక మీద, (౧౧) నేను, ఉద్యుక్తుడనై, నీమహిమను, చెప్పట, ఎట్లు? (నేనుచెప్పఁజాలను). (౨౦)

2౧.

వ్యా—అవ.— ఎఱుపత్తోరామాబ్బట్టిల్, (ఇనినిన్దు) “బ్రహ్మరుద్రాదికభుక్తకప్పడ ఉడమ్బుకొడుత్తాన్” ఎన్నిట నీరైయైచ్చొల్లిల్లో ధ్రాకవుమామ్, “అవర్కభుక్కు సత్తాహేతువానాన్” ఎన్నిట విశ్వరూపైచ్చొల్లకిట తెన్దుమామ్.

(ఇనియిత్త్యాది) ఉన్నైశ్వర్యతై నాన్ తానేశొల్లువతుడ్డో? వెన్నవుమామ్. ఉన్నుడైయనీరైయై నాన్ శొల్లువతుడ్డో? వెన్నవుమామ్. (తనియిత్త్యాది) కార్యజాతమెల్లమభీష్టు కారణావస్థమాయ్ నామ రూపవిభాగానర్హమాయ్, “తాన్” ఎన్నిటశొల్లిలేయడజ్జి తనక్కు వేటొరు అపాశ్రయమిన్టిక్కేనిన్దువనే! (౧) “పతింవిశ్వస్య” ఎన్నా, (౧) “ఆత్మేశ్వరమ్” ఎన్నుమాపోలే. (౨) “రుద్రంసమాశ్రితా దేవా రుద్రోబ్రహ్మణమాశ్రితః” ఎన్టిత్త్యాదిప్పడియే, తనక్కుచ్చేర్తుచ్చొల్లలా మొప్పైయుడైయనల్లనెన్దుమామ్. (పనినీరిత్త్యాది) గజ్జైయైజటైయిలే ధరిత్తానాయిరుక్కిట రుద్రన్ (3) “వలత్తనన్” ఎన్నుమాపోలే ఉన్నుడైయ తిరుమేనియి లేకడేక త్తిలాన్. (నాన్తిత్త్యాది) చతుర్ముఖునున్నుడైయ తిరునాభియై క్కారణమాకవుడైయవన్. ఇనినిన్దు నిన్ పెరుమైయానురైప్పతెన్నే!

2౧.

(౧) తెత్తిరియోపనిషత్-౬-౧౧.

(౨) విష్ణుధర్మమ్.

(3) తిరువాయ్మొళి-౧-3-౯.

అరు.—ఎఱువత్తోరామ్మట్టు.—“కాయ్”-అశ్రయమాతర్, ఒప్పాతర్. ౭౧.

ముతలామ్ తిరువురువమ్ మూన్జెన్నర్, ఒన్జే
ముతలాకుమ్ మూన్జుక్కు మెన్నర్,—ముతల్వా
నికరిలకు కారురువా నిన్నక త్తతన్జే,
పుకరిలకు తామరైయిన్ పూ. ౭౨.

అన్వ.—తిరుళగువమ్, మూన్జు, ముతలామ్, ఎన్నర్, మూన్జుక్కుమ్, (౫) ఒన్జే, ముతలాకుమ్, ఎన్నర్, ముతల్వా, నికర్, (౧౦) ఇలకు, కార్, ఉరువా, పుకర్, ఇలకు, (౧౫) తామరైయిన్ పూ, నిన్ అక త్తతన్జే, (౧౭)

అర్థము.— అందమైనరూపములుగల, (బ్రహ్మవిష్ణుశివార్చనమున) మూడువస్తువులును, జగత్కారణములగును. అని (కొందఱు) చెప్పుదుఱు. (ఈ) మూడింటికిని, (౫) (మేలైనది) ఒకవస్తువే, కారణమగును, అని (కొందఱు) చెప్పుదురు. జగత్కారణభూతుడా! తగుమైనట్లు, (౧౦) ప్రకాశించుచున్న, మేఘమవంటి, తిరుమేనుగల హేడా! (జగత్కారణత్వప్రయుక్త) తేజస్సుచేత, ప్రకాశించుచున్న, (౧౫) తామరపూవు, నీవిగ్రహమందుత్పన్నమైనదికదా? (౧౭)

౭౨.

వాగ్మి.—అన. — ఎఱువత్ తిరణ్డామ్బట్టిల్, (ముతలామ్) కీర్తి త్వాట్టిలే ఎల్లార్ క్కు మాశ్రయణీయనెన్జు శొల్లిత్తరు, ఇతిల్ వేఱు సమాశ్రయణీయరాయిరుప్పారుమ్ ఆశ్రయిప్పార్ శిలరుముణ్డాయరుక్కు “ఇవ నేయాశ్రయణీయన్” ఎన్జుశొల్లుమ్బడి ఎజ్జనేయెన్న, అల్లాతారు జైయ మతజ్జత్తై ఉపన్థ పిత్తు దూషిత్తు స్వసిద్ధా న్నత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

(ముతలిత్యాది) జగత్తుక్కు క్కారణభూతర్ మూవరెన్నర్ కళ్, (ఒన్జిత్యాది) మూవర్ క్కుమ్ కారణభూతర్ వేతేయొరువ నెన్నర్ కళ్. “ఎన్నర్” ఎన్జువిత్తల్-స్వసిద్ధా న్నమన్జెన్జిఱు. (ముతల్వా) ఇతుక్కెల్లామ్ కారణభూతనే! (నికరిలకుకారురువా) మేఘమెన్జుశొల్లామ్బడి వడివైయుడైయవనే! (నిన్నక త్తవిత్త్యాది) బ్రహ్మపుక్కుత్వత్తై స్థానమానతామరైప్పు ఉన్ తిరునాభియతన్జే. ఇత్తల్, బ్రహ్మరుద్రాదిక

ధివనుక్కుసమరల్లరెన్ను మిడముమ్, అవర్ కలితే యొరువన్ జగత్తుక్కు-
క్కారణమనైన్ను మిడముమ్, † మూవరై యుమొళియ వేటొన్ఱు జగ-
త్తుక్కు క్కారణమనైన్ను మిడముమ్ శొల్లకిఱు. (౧) “సృష్టిత్యై
కరణీమ్” ఇత్యాది ఎన్నుమ్మడియే. (౨) “బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్తే సర్వే
సంప్రసూయ స్తే” ఎన్నిఱివితు అవతారవిషయమ్. (౩) మధ్యేవిరిచ్చిగిరి
శంప్రథమావతారః” ఎన్నుమ్మడియే. 2౨.

ఆరు.—ఎఱుపత్తిరజ్జామ్బట్టు.—(మూవరై యుమొళియ) - మూవరిలుమ్ ప్రధా-
నరాయరుక్కిఱ విష్ణువైయుమొళియ. మూవరిలునువనేకారణమెన్ను మఱుక్కుప్రమాణ
మరుళిచ్చెయ్ కితార్, (సృష్టిత్యైకరణీమ్) ఇత్యాది. విష్ణువుక్కుమ్ పిఱివుణ్ణాకచ్చి-
ల్లనిఱ్ఱు. అవన్ కారణమానపడియె న్నెన్ను అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (బ్రహ్మవిష్ణు) ఇత్యాది.
అవతరిత్తా నైవ విడముణ్డో వెన్ను ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మధ్యేవిరిచ్చిగిరిమ్) ఇత్యాది. 2౨.

పూవై యుమ్ కాయావుమ్ నీలముమ్ పూక్కిన్ఱ,
కావిమలరెన్ఱుమ్ కాణ్డోఱుమ్,—పావియేన్
మెల్లావి మెయ్ మిక వే పూరిక్కుమ్, అవ్వవై
యెల్లామ్ పిరానురు వేయెన్ఱు. 23.

అన్న.—పూవై యుమ్, కాయావుమ్, నీలముమ్, పూక్కిన్ఱ, కావిమల్, (౫)
ఎఱుమ్, కాణ్డోఱుమ్, అవ్వవైయెల్లామ్, పిరాన్ ఉరువేన్ఱు, పావియేన్, (౧౦)
మెల్, అవి, మెయ్, మిక, పూరిక్కుమ్. (౧౫)

అర్థము.—పూవై అనెడుపూవును, తెల్లుపూవును, నల్లకలువను, పుష్పించు
చున్న, ఉత్పలమును, (౫) ఎల్లప్పుడును, చూచినప్పుడంత, ఆయావస్తువులన్నియు,
సర్వేశ్వరునియొక్క, విగ్రహమని తలచి, (అనుభవింపలేని) పాపముగల నాయొక్క,
(౧౦) మృదువైన, మనస్సును, శరీరమును, అధికముగా, బలుసును. (౧౫) 33.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తుమ్మాన్ఱామ్బట్టిల్, (పూవై) ఇవనే
యాశ్రయణీయ నెన్ఱు అఱుతియిట్టాల్ పిన్ఱై యనుభవమిత్తేయుళ్ళు.

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్-౧-౨-౬౬.

(౨) అధర్వశిఖోపనిషత్.

(౩) శ్రీరఙ్గరాజస్తవమ్-౨-౫౧.

(పూవైయి త్యాది) పూవై, కాయా, నీలమ్, పూవానిన్ఱ కావి
మలర్, ఇవై కణ్ణిపో తెల్లామ్ పిరానురు వేయెన్ఱటివుడైయ నెఱ్ఱు పూరి
వైక్కయన్ఱి క్కే ఉడమ్మమకప్పడ పూరియానిన్ఱతు. ౭౩.

అరు.—ఎఱ్ఱుపత్తుమాన్ఱాన్ఱుట్టు.—“కావి” శెఱ్ఱునీర్, “ఆవి” నెఱ్ఱు,
“మెయ్” ఉడమ్ము. ౭౩.

ఎఱ్ఱు మొరునా భొఱ్ఱియామైయా నిరన్దాల్,
ఒఱ్ఱు మిరన్దా రురుక్కాట్టార్,—కుఱ్ఱు
కుడైయాక వాకాత్త కోవలనార్, నెఱ్ఱో
పుడైతా పెరితే పువి. ౭౪.

అన్వ.—ఒరునాల్, ఒఱ్ఱియామై, ఎఱ్ఱుమ్, యాన్, ఇరన్దాల్, (౫) కుఱ్ఱు,
కుడైయాక, ఆ, కాత్త, కోవలనార్, (౧౦) ఒఱ్ఱుమ్, ఇరన్దార్, ఉరుక్కాట్టార్,
నెఱ్ఱో, పులితాన్, (౧౫) పుడైపెరితు. (౧౬)

అర్థము.—ఒకదినమును, తప్పకుండ, సర్వకాలమందును, నేను, యాచించినయె
డల, (౫) గోవర్ధనమును, గొడుగుగా(ఎత్తి), గోవులను, రక్షించిన, గోపాలుఁడు,
(౧౦) కొంచెమైనను, దయచేయకనున్నాఁడు. (తన) తిరుమేనును నేవింపనివ్వఁడు.
ఓ! మనసా! (ఈ) భూమి, (౧౫) మిక్కిలి వైకాల్యముకలదైయున్నది (వానికృప
యొక్కసూడని మెరకగానున్నది). (౧౬) ౭౪.

వ్యా.—అవ.—ఎఱ్ఱుపత్తునాలామ్బాట్టిల్, (ఎఱ్ఱుమ్) శరీర పరి
గ్రహమ్పణ్ణి రుచిపిఱన్దపిన్బు అపేక్షిత్తుతు కాలమెల్లా మిరన్దారాయ్
తోర్ ముకిఱపడి.

(ఎఱ్ఱుమి త్యాది) కాలమెల్లామ్ నానిరన్దపార“ఇరున్దవిడత్తిలే
యిరున్దాలుమివళ ననై ఇరవానిన్ఱ్టా” ఎఱ్ఱుఇరన్దావతుమ్ శెయ్కిటిలర్.
తమ్వడివైక్కాట్టుకిఱతుమ్ శెయ్కిటిలర్. (కున్ఱి త్యాది) ఇరన్దేయురుక్కా
ట్టాతవర్ కాట్టిన్ఱిలరాకిల్ ధరిక్కలామితే; ఉపకారమతియాతపశు
క్కళుక్కు ముతవుమవర్ కిడిర్, నమక్కుతవాతోఱ్ఱికితార్, (నెఱ్ఱో
పుడై తా పెరితేపువి) అవర్క్కు నీర్తైయిన్దైయెన్న ప్పొకాతితే, అవర్
నీర్తై యేఱిప్పొయాతతోరిడమితేడి ఎఱ్ఱేడిన్దొమ్. ౭౪.

అరు.—ఎఱుపత్తునాలామ్మాట్టు.— “పువిపుడైతా పెరు” ౩ పుడైయెన్దు-
గునాయాయ్, అవణ్ కటాక్షగునాయైలేడిన్దో మెన్ద పడి. ౭౪.

పువియు మిరువిళుమ్బుమ్ నిన్న కత్త, నీయెన్
శెవియిన్ద్రు పుకున్దెన్నుళ్ళాయ్,—అవివిన్ది
యాన్ పెరియన్ నీ పెరియైయెన్ద్రునైయారటివార్,
ఊన్ పరుకు నేమియా యుళ్ళు. ౭౫.

అన్వ.—పువియుమ్, ఇరు, విళుమ్బుమ్, నిన్ అకత్త, నీ, (౫) ఎన్ శెవియిన్
వళి, పుకున్దు, అవిపున్ది, ఎన్ ఉళ్ళాయ్, యాన్, (౧౦) పెరియన్, నీ, పెరియై,
ఎన్ద్రునై, యార్, (౧౫) అటివార్, ఊన్, పరుకు, నేమియాయ్, ఉళ్ళు. (౨౦)

అర్థము.—భూమితో జేరిన లీలావిభూతియు, విశాలమైన, పరమాకాశమును,
నీసజ్జల్పము చేతనున్నవి. నీవు, (౫) నాయొక్క శ్రోత్రేన్దియద్వారా, ప్రవేశించి,
ఎడతెగక, నాహృదయమందు వాసము చేయుచున్నావు. (ఈయిద్దటిలో) నేను,
(౧౦) గొప్పవాడను, నీవు, గొప్పవాడవు, అశేషవిషయమును, ఎవరు, (౧౫)
ఎఱుంగుదురు? (శత్రువుల) రుధిరమును, పానము చేయుచున్న, సుదర్శనముకలవాడా!
(నీవే) విచారించుము. (౨౦) ౭౫.

వాగ్మి.—అవి.— ఎఱుపత్తునామ్మాట్టిర్, (పువియుమ్) ‘ఉమ
క్కెన్దుముతవిన్ద్రులోనూక నీర్ శొల్లువానెన్? ఉరుక్కాట్టిన్ద్రు
లైయే’ ఎన్దు వెఱుక్కున్బుడి ఉమ్మెప్పణ్ణి నోమే” ఎన్న అత్తై యనుసద్ధిత్తు
“ఎన్నో ఊప్పారున్దో?” ఎన్దితార్.

(పువియుమిరువిళుమ్బుమ్ నిన్న కత్త) ఉభయ విభూతియుమ్
నిన్ సజ్జల్పత్తిలే కిడక్కిఅన. (నీయిత్త్యాది) ఉభయ విభూతియుక్త
నాననీ. ఎన్నుడైయ శ్రోత్రేన్దియ త్రిన్ వళియేపుకున్దు విచ్చేదమిన్ది
క్కే ఎన్ హృదయ త్రిలే ఉత్తైయంకానిన్దాయ్ (యానిత్త్యాది) ఉభయ
విభూతియైయుడైయనీయో? విభూతిమూనై యుడైయనానో? పెరి
యారా రెన్ద్రునైవారార్? (ఊనిత్త్యాది) అప్రతిహతశక్తియాన నీ
అటిపుతియాకీ తొప్పిల్లు. ౭౫.

అరు.—ఎఱుపత్తైవ్వామ్మట్టు, — “ఉన్ పరుకునేమి” శత్రుశరీరబ్బలైప్పరుకునేమి
తిరువాళ్ళి. ౭౫.

ఉల్ఫిలు ముళ్ళమ్ తడిక్కుమ్ వినైప్పడలమ్,

విళ్ళవిట్టిన్నై మెయ్యుల్ తొల్, — ఉళ్ళ

ఉలకళవు యాను ముళనావ నెన్దొలో,

ఉలకళనమూర్తి యురై.

౭౬

అన్వ.—ఉల్ఫిలుమ్, ఉళ్ళమ్, తడిక్కుమ్, వినై, పడలమ్, (౫) విళ్ళ, విట్టి, ఉన్నై, మెయ్యుల్ తొల్, ఉళ్ళ, (౧౦) ఉలకళవుమ్, యానుమ్, ఉళనావనెన్దొలో, ఉలకు, అళన, (౧౫) మూర్తి, ఉరై. (౧౭)

అర్థము.—(సన్న) అనుసంధించినమాత్రమందు, (నా) మనస్సు, బలుసును; పాపముల, సయూహము, (౫) (నన్నువదిలి) తొలగినట్లు, (నీవు) కటాక్షించి, నిన్ను, (నేను) సాక్షాత్కరించినయెడల, ఉన్న, (౧౦) లోకములన్నింటిలోను, నేనును, (బలిసి) ఉన్నవాడనైయగునట్లున్నది. లోకములను, ఆక్రమించిన, (౧౫) సాహి! చెప్పుము. (౧౭)

౭౭.

వ్యా.—అన.—ఎఱుపత్తైవ్వామ్మట్టిల్, (ఉల్ఫిలుమ్) శ్రవణ జ్ఞానాన నరభావియానమనన తైచ్చొల్లుకీఱు.

(ఉల్ఫిలుముళ్ళమ్తడిక్కుమ్) ఉన్నై యనుసంధిక్కిల్ స్థూలమాన దేహమోలే అమూర్తమానహృదయమ్ తడియానిష్ఠతు; (వినైయి త్యాది) పాపసమూహమ్ విణ్ణపోమ్బడి నీపార్తు; ఉన్నై సాక్షాత్కరి తైన్మమామ్. (ఉళ్ళవులకత్యాన) వ్యాసకతత్వ మిరణ్ణాకీఱుపోలే. (ఉలకళనమూర్తియురై) శిఠియనడివైక్కొణ్ణ లోక తైయెల్లామ్ వ్యాపి త్తిరుక్కిఱ నీయేళ్ళొల్లు.

౭౮.

అరు.—ఎఱుపత్తైవ్వామ్మట్టు — “మెయ్యుల్ తొల్” - సాక్షాత్కరితొల్. ఇక్లేమానససాక్షాత్కారమాతల్, అక్లేభావ్యాసాక్షాత్కారమాతల్. జ్ఞానవ్యాప్తిఇవరకు. ఇన్ద్రవాళ్ళర్యతై నీకొల్లెన్దపడి.

౭౯.

ఉరైక్కిలోర్ శున్దరత్తా రున్దరైన్దారే,
ఇరైక్కుమ్ కడల్ కిడన్దవెన్దాయ్, — ఉరైప్పెల్లామ్
నిన్నన్దిమన్ ద్రేళకణ్డాయ్, ఎనతుయిర్క్కోర్
శోల్ నన్దియాకుమ్ తున్దై.

22.

అర్చము. — ఉరైక్కిల్, శున్దరత్తార్, ఉరైదార్, ఎన్దు, ఓర్, (౫) ఆరే, ఇరై
క్కుమ్, కడల్, కిడన్ద, ఎన్దాయ్, (౧౦) ఎనతు, ఉయిర్క్కు, నన్దియాకుమ్, ఓర్,
శోల్, (౧౫) తున్దై, ఉరైప్పెల్లామ్, నిన్ అన్ది, మన్ద్రు, ఇరేన్ కణ్డాయ్, (౨౦)

అర్చము. — చెప్పినయెడల. జ్ఞానులు, సంకల్పములు, అనిచెప్పబడువారు, ఒకరు,
(౫) (ఏకంబే) ఎవరనుదురు? ఘోషించుచున్న, క్షీరాభిషేక, పవ్వళించిన, నాన్యా! (౧౦)
(౧౦) నాయొక్క, ఆత్మను, హితమైన, ఒక, ఉక్తినిజెప్పువారును, (౧౫) సహ
యమాకులును, (ఇంక) చెప్పబడువారును, నిన్నువదలి, వేటొకరిని, కలవాఁ
డనుకొను, (౨౦)

22.

వ్యా. — అవ. — ఎఱుపత్తేరొమ్మాట్టిల్, (ఉరైక్కిల్) అట్టి
యా తే “నన్దు” ఎన్దుభ్రమిత్తు వేటొళిలరున్దరైన్దిరుక్కుమ్ త్తనైయితే;
విమర్దసహరానబద్ధుక్కిల్ వేటొన్దో? వెన్దిఅతు.

(ఉరైక్కిలిత్యాది) “ఆరే” ఎన్దుకేట్టల్, “వేటొళిలరిన్దై, నా
నేయుళ్ళేన్” ఎన్దు అచన్దనక్కుచ్చొల్ల వేణుమ్బొలే. (ఇరైక్కుమ్
త్యాది) నిత్యసూరికల్ సదానుభవమ్ పణ్ణా నిఱ్ఱచ్చెయ్ తే తిరుప్పా
ఱ్ఱుడలిలే అనసరప్రతీక్ష నాయ్ నన్దు కిడక్కిఅవనే! (ఉరైప్పిత్యాది)
దుర్దశై యిల్ (౧) “మాళుచు:” ఎన్దునటొచ్చిల్లు శొల్లుమ్ త్తనై. ఉరై
క్కుప్పడువత్తెల్లా మున్నై యొక్కీయ వేటొరువరిన్దై.

22.

అరు. — ఎఱుపత్తేరొమ్మాట్టు — (విమర్దసహర్) బాధకసహర్, ఉన్నైయొ
క్కియ ఇత్తెమ్మెన్దుపడి. “శున్దరత్తార్, ఆర్” ఎన్దు ఉరైక్కిల్, “నానుళన్” ఎన్దు ఉన్నై
యొక్కీయచ్చొవార్ అరన్దుపడి. “ఉరైప్పెల్లామ్” తున్దైయాక ఉరైక్కుప్పడువతె
ల్లావన్ ద్రేళుమ్, ఉన్నైయొక్కీయ తున్దైయైన్దుపడి.

22.

తుడై నాళ్ పెరుమ్కిళ్లై యమ్ తొల్ కులముమ్, శుద్రు
 త్రిడై నాళు మిన్నుడైత్రామేలుమ్,—కడై నాణిల్
 ఓవా త్తొట్టిల్ తాళ్ళమ్ తొల్ శీరై నన్నెళ్ళై,
 ఓవాత పూణాక పుణ్.

౭౨.

అన్య.—తుడై, నాళ్, పెరుమ్, కిళ్లైయుమ్, తొల్, (౫) కులముమ్, శుద్రు
 యిత్తు ఇడై, నాళుమ్, ఇన్నుడైత్రామేలుమ్, కడై, (౧౦) నాణిల్, ఓవా, తొట్టిల్,
 తాళ్ళమ్, తొల్, (౧౫) శీరై, నల్, నెళ్ళై, ఓవాత, పూణాక, (౨౦) ఉణ్. (౨౧)

ఆర్థము.—శుభ్రాత్మును, ఆయుస్సును, గొప్ప, సత్తయు, అనాదియైన, (౫)
 అభిజాత్యమును, సంధుసమాగమమును, (ఇవి) ప్రతిదినును, సుఖజనకములైనను,
 బాణములు, (౧౦) గుణమందు, ఎవతెగని, వ్యాపారముగల, తార్థమునుధరించిన
 శ్రయఃపతియుక్కు, అనాదియైన, (౧౫) కల్యాణగుణములను, అనుకూలమైన,
 ఓ! మనసా! అవిచ్ఛిన్నములైన, భోగ్యపదార్థములుగాఁజేసికొని, (౨౦) అనుభ
 వించుము. (౨౧)

౭౩.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తైట్టామ్బట్టిల్, (తుడై నాళ్) కీర్త “ఉద్ర్
 ధారిలై” ఎత్తతు, ఉద్ర్ ధారుణ్డాకిలుమ్ సలసారమనితాకిలుమ్, ఉన్న
 నుభవత్తైయుళియ పుటమ్బుణ్డో? వెన్ఱితార్.

(తుడై నాళిత్యాది) తుడై, ఆయుస్సు, పెరుమ్కిళ్లై, అభిజా
 త్యమ్, బద్ధుక్కులోత్తైచ్చేర్ త్రి, ఇవై నిత్యమునూయ్ ఇని తాయిత్ర్ శ్రేయా
 కిలుమ్. (కడైయిత్యాది) ఎత్తునూత్రితర్ తార్థమ్మాతాతే శెయ్ తుపారు
 మవరుడైయ కల్యాణగుణజ్జలై. (నన్నెళ్ళై) సోపాధికబద్ధుక్కుళుక్కుమ్,
 నిరుపాధికబద్ధుక్కుళుక్కుమ్ వాళియణియుమ్ నెళ్ళై! “ఎమ్మెరుమానై
 పుద్ర్దు” ఎత్తుళొల్ ప్పొణ్ణన నెళ్ళైన్న పుమామ్. (ఓవాత పూణాక పుణ్)
 విచ్చేదమిల్లతభోగమాక భుజి.

౭౪.

అరు.—ఎఱుపత్తైట్టామ్బట్టిల్—“కిరై”—బద్ధుక్కుల్. “కడై నాణిల్”—అమ్మానతు
 నాణియిరే ఇడైవిదాతే వ్యాపరిక్కి అవిరైయుడైయవక్.

౭౫.

ఉణ్ణాట్టు త్రేశస్తే యూభ్యీనైయై యజ్జుమే,
విణ్ణాట్టై యొన్టాక మెచ్చుమే,—మణ్ణాట్టిల్
ఆరాకి యెవ్విళివిల్ ద్రానాలుమ్, ఆళియళ్లై
స్సేరాయర్ కాళాళామ్ పిఱప్పు.

౭౯.

అన్వ.—మణ్ నాట్టిల్, ఆరాకి, ఎవ్విళివిల్ ద్రానాలుమ్, ఆళి, అమ్, (౫)
కై, పేర్ ఆయర్ క్కు, ఆళి అమ్, పిఱప్పు, ఉళి నాడు, (౧౦) తేకుఅట్టే, ఉణ్ణాట్టై,
విన్నెయై, అజ్జుమే, విణ్ నాట్టై, (౧౫) ఒన్టాక, మెచ్చుమే. (౧౭)

అర్థము.—భూలోకమందు, ఏజాతివారైనను, ఎంతహీనకృత్యములుకలవారై
నను. సుదర్శనమును, అందమైన, (౫) శ్రీహస్తమందుభరించిన, గొప్పగొల్లవాడైనకృ
ష్ణునికి, తేమపడుచున్న, చచ్చును, (సర్వేశ్వరునికి) అంతిరక్షదేశమైన పరమపదమునందుం
డెడి, (౧౦) తేజస్సుకలదికదా? ఆనాదియైన, పాపమునుదలంచి, భయపడునా!
స్వర్గమును, (౧౫) ఒకవస్తువుగా, కొనియాడునా? (౧౭)

౭౯.

వ్యా.—ఎఱువత్తొన్న తామ్పాట్టిల్, (ఉళి నాడు) (ఆళియళ్లైయై
త్యాది) సర్వేశ్వరనాయ్ వైత్తు ఇతరసజాతీయనాయ్ ప్పిఱన్దవనుక్కు
క్కెజ్జుర్యమ్ పణ్ణాకై క్కు యోగ్యచూనజన్తమ్, పరమపద త్తిలిరు
క్కుమ్ తేజన్నైయై త్తెట్టే; సుసారత్తిల్ మతిప్పైయుడై త్తెట్టే ఎన్ఱు
మామ్. (ఉళి నాడెన్ఱు - పరమపదమాఃకొం భృకిఱతు-భగవదభిషాయ
త్తాతే. “ పేరాయర్ ” ఎన్ఱు-అల్లాత ఇడైయర్ సత్యసూరికళెన్ను
మ్మడి ఇవనుడైయై ఇడైత్తనత్తిల్ ముతిర్ త్తిశొల్లుకిఱతు. (ఉభ్యీనై
ఇత్యాది) తాఁ పణ్ణినపాపత్తుక్కు అజ్జుమే? విణ్ణాట్టైయై త్యాది) బ్రహ్మాది
కళి కుడియిరుప్పై ఒన్టాక వెణ్ణుమే? (౧) “ సురపురియన్దచ్చతోదుర్గతిః ”
స్వర్గత్తుక్కు ప్పొమ్ వళి తణ్ణితెన్దిఱతు. (౨) “ నదేవలో కాక్రమణమ్ ”
పత్తెచ్చేరియి లడియిడుమాపోలే స్వర్గత్తిలడియిడుకై వేణ్ నెన్దితార్.
(౩) “ తస్మాన్దరా యోషైత్రేయ దేవేన్ద్రిత్యాదికంపదమ్ ” భగవద్వి

(౧) క్రిగుణరత్న కోశమ్-౨౦.

(౨) క్రిరామా అయోధ్యా-౩౧-౫.

(౩) క్రివిష్ణుపురాణమ్.

షయ త్తిలే కైవై తననుక్కు అన్తరాయమావతు - ఇన్ద్రనాయరుక్కు
మిరుప్పిత్తే. ఉల్నాడెన్దు సంసారమాకక్కొండ్లివత్త త్తిల్, విణ్ణాడెన్దు
పరమపదమాకక్కడవతు. (మణ్ణాట్టిలిత్యాది) సంసారన్దా నేతణ్ణేను, ఆతిలే
నిహీనజన్మమాకవుమమైయుమ్, ఎల్లావిళివైయు ముడైత్తాకివుమ్
అమైయుమ్, భగవదనుభవయోగ్యమాన జన్మమేవేణ్డవతు. ఇతుక్కు
పుటమ్బానజన్మవృత్తభల్ ఆద్రయోజనభల్.

౭౯

అను.—ఎఱివత్తిన్నతామ్మాట్టు.—“తేళ్ళనే”-తేళ్ళనెన్డపడి. “ఉణ్ణాడు” పర
మపదమాతల్, సంసారమాతల్. తామిశ్నేయరుక్కు అత్తైకల్నాడెన్దానెన్నెన్ద అరు
లిచ్చెయ్కెతార్ (ఉణ్ణాడెన్దు) ఇత్యాది. “అజ్జుమే” - అజ్జాతెన్డపడి “అరాకిల్,”
ఎన్దజన్మమాకిలుమామ్, “ఎవిచ్చివిల్” ఎన్దవ్యాసారమాకిలుమామ్. [మణ్ణాడుతోడజ్జి
పిట్టాకమెచ్చుమే] ఎన్దుక్రియై.

౭౯.

పిఱప్పిటపుచూపు ప్పిణితుఱన్దు, పిన్నుమ్
ఇఱక్కవు మిన్నుడైత్తామేలుమ్,—మఱప్పెల్లామ్
ఏతమేయెన్దల్లాల్లెన్దుచ నే, మణ్ణళన్దా
పాళమే యేత్తా ప్పకల్.

౮౦.

అన్వ.—పిఱప్ప, ఇఱప్ప, మాప్ప, పిణి, తుఱన్దు, (గ) పిన్నుమ్, ఇఱక్క
వుమిన్ను, ఉడైత్తామేలుమ్, మనోఆశ్చర్యాన్, పాతిమ్, (౧౦) ఏత్తా, పకల్, మఱ
ప్పెల్లామ్, ఏతమేవెన్దల్లాల్, ఎన్దువనే. (౧౧)

అర్థము — జన్మము, వినాశము, వార్ధకము, వ్యాధి, (దీనిని) వదలి, (గ) దాని
పైన, అధికసఖమైన కైవల్యమును, పొందినను, భూమినిగొలిచిన సర్వేశ్వరునియొక్క,
శ్రీపాదములను, (౧౦) స్తోత్రముచేయని, దినమందుసంభవించెడి, విస్తృతియంతయు,
దుఃఖరూపమేఅని (తిలచెదనేకాని), (నేఱువిధముగా) మనోరథింతునా? (౧౧) ౮౦.

వ్యా.—ఎఱ్ఱతామ్మాట్టిల్, (పిఱప్పి త్యాది) సంసారసమృద్ధ
మబ్బు, అళివిఱన్దు ఆత్మనుభవముణ్డాయిత్రాకిలుమ్. (మణ్ణళన్దా
పాళమే యేత్తాప్పకల్ మఱప్పెల్లామేతమే యెన్దల్లాల్లెన్దుచనే) తిరువులక
ళన్దరుళినసేరైయైయుడైయవ్ తిరువడికళైయేత్తాతపకలిల్ మఱప్పె
ల్లామ్ దుఃఖమేయెన్దలను మనోరథిప్పనో?

౮౦.

అరు.— ఎన్నితామ్బట్టు— “పిన్నమిఱక్కవుమ్” - ఇఱక్కై - అళివిఱక్కై-
యామ్, మికవుమెవ్వుపడి. ౫౦.

పకలిరావెన్నతువుమ్ పావియాతు, ఎమ్మై
ఇకల్ శెయ్ తిరుపొలుతునూళ్వర్, —తకవా
త్తొమ్మిరిపర్ శీర్ కుమ్ తుణైయిల రెన్నోరార్,
శెమ్మపరవై మేయార్ తెరిన్దు. ౫౧.

అన్వ.— శెమ్మప, పరవై, మేయార్, ఇవర్, తకవా, (౫) తొమ్మిర్,
శీర్ కుమ్, తుణైయిల, ఎమ్మ, తెరన్దు, (౧౦) ఓరార్, పకల్, ఇరావెన్నతువుమ్,
పావియాతు, ఎమ్మై, (౧౫) ఇకల్ శెయ్ తు, ఇరుపొలుతుమ్, ఆళ్వర్. (౧౮)

అర్థము.— సమృద్ధమైన, క్షీరాబ్ధియందు, అమరియున్నవారు, ఈయాళ్వార్లు,
(మనకృపకు) తగిని, (౫) అధములు, గుణములయొక్క (అనుసంధానమునకును), సహాయములేనివారు, అని, విచారించి, (౧౦) పరిశీలించనివారై, దినమనియు, రాత్రియనియు (గుణానుభవమునకు యోగ్యతను ఆయోగ్యతను), విచారించక, మనలను, (౧౫) యుద్ధముచేసి (పరీక్షించి), రెండుకాలములందును, పరిపాలింతును. (౧౮) ౫౧.

వ్యా.— ఎన్నితొరామ్బట్టిల్, (పకలిత్యాది) పకట్పొలుతు
పోక్కువతోన్దు, ఇరావైక్కుమ్ పోతుపోక్కువతోన్దు ఎమ్మపాగాతే
ఎల్లాప్పోత్తు మొరుపోకియాక తమ్మడైయగుణజ్జళా లేఎడుప్పుమ్ శాయ్
ప్పునూకయున్దుమ్ పణ్ణి ఇరణ్ణుపోతుమాళ్వర్. అమ్మపట్టపుణ్ణుక్కు మరు
న్దుణ్ణు, గుణతొలే ఈడుపట్టపుణ్ణుక్కు మరున్దిల్లెయిత్తే. (తకవిత్యాది) తమ్మ
డైయక్కపై క్కుమవిషయమాన శిఱి తెన్దుమ్ తమ్మడైయ గుణజ్జలై
క్కొణ్డు. (౧) *బోధయ స్తః పరస్పరమ్ పణ్ణుకైక్కు కూట్టు మిక్లైయె
న్దుమ్ విచారియార్. (తెరిన్దిత్యాది) అశ్రితిరోదు సంక్లేషిక్కుమ్ దేశ
మాగాయ్న్దు తిరుప్పావ్రిడలిలే మేవినవర్. ౫౧.

అరు.— ఎన్నితొరామ్బట్టు — (పోతుపోక్కార్) పోతుపోక్కమాట్టా రెమ్మవిచార
ియాతే ఎవ్వుపడి. “ఇకల్” - యుద్ధమ్. గుణమిడుపడుతుమోన్నె అరులిచ్చెయ్కి

తార్ (అమ్మపట్టపుల్) ఇత్యాది. తెరిస్తుకొడుపరవై మేయార్ - తకవాల్తొమ్మ
రివర్ శీర్ క్కున్దురులైయిలరెన్దోరాతే, పకలిరావెప్పతువుమసావియాతెమ్మైకల్ శేయ్
తిరుపొడుతుమాళ్వార్] ఎన్దన్దయను. ౮౧.

తెరిస్తుణర్వొన్దిన్దెయార్ తీవినైయేన్, వాళా
ఇరున్దొళిన్దేన్ శీర్ నాళోక శెల్లామ్, — కరన్దురువిన్
అమ్మానై యజ్ఞాన్దు పిన్ తొడర్ న్ద, అభీయన్దై
అమ్మానై యేత్తా తయర్ తు.

౮౨.

అన్య. — తెరిస్తు ఉణర్ వు, ఒన్దు, ఇన్దెయార్, తీవినైయేన్, అజ్ఞాన్దు, (గ)
కరన్దురువిన్, అమ్మానై, పిన్ తొడర్ న్ద, అభీ, అమ్, (౧౦) కై, అమ్మానై, ఏత్తాతు,
అయర్ తు, శీర్ నాళోక శెల్లామ్, (౧౧) వాళా, ఇరున్దొళిన్దేన్. (౧౨)

అర్థము — విశదజ్ఞానము, ఏకదేవును, లేనందున, క్రూరపాపముగలవేను,
ఆకాలముడు, (గ) దాచిన (రాక్షసు) మేముగల, ఆ (మాయ) మృగమును, అనున
రించి వెళ్ళినవారై, ఉంగరమును, సుందరమైన, (౧౦) హస్తముడుగలవారై, స్వామి
యైన, చక్రవర్తిత్వముకలవారును, స్తోత్రముఁజేయక, భ్రమించి, క్రిందగడచిన దినముల
లోనంత, (౧౧) వ్యర్థమై, ఉంటివి (౧౨)

౮౩.

వాగ్ - ఎల్బొత్తిరన్డామ్బట్టిల్, (తెరిస్తుణర్వు) “అతుపత్తు
ఇతుఎట్టు” ఎన్నుమ్ జ్ఞానమి త్తనైయల్లతుభగవద్విషయత్తై యా గాయమ్
జ్ఞానమొనిల్లామైయార్, (౧) “తద్ జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదు క్తమ్”
(౨) “విద్యాన్యాశిల్పనైపుణమ్” ఎన్నుమ్ జ్ఞానమున్డాకైయార్.
(తీవినైయేన్) భగవదనుభవయోగ్యమానకాల తైప్పాళేపోక్కినపాప
పైష్పణ్డేన్. (వాళావిత్యాది) కునియక్కుటుణిపల్ ముమ్ కాలమెల్లామ్
వ్యర్థయేయిరున్దేన్. (కరన్దురువిత్యాది) కై కేయవర్ త్తిలకప్పడావిట్టతు
పెరుమాళో తిరుక్కైయిలలుకాభీయెన్దుమేయాకాతే. వడివైక్కరన్దు
వ రిక్కిట అమ్మాయమానై అన్దు తొడర్ న్ద అలు కాభీయైక్కైయిలేయ

జైయసర్వేశ్వరనై, ఇతిశ్రేయపెరుమాళుముతవారదశైయిలే ఏత్తప్పై
అవతు. అతిపుకెట్టుక్కిడన్దకి నాళి పాళేపోక్కినేళ్. † “పెరుమాళ్
మాయమానై యెయ్తమిడైయ్దరుళుకిఱపోతు అడిక్కొత్తిత్తునడక్క
మాట్టామైతలిర్ కళి ముటి త్రిట్టుఱతిన్నే లేమ్మిన్దరుళినార్” ఎన్దుబరువన్
కవిపాడవుమ్, ఎమ్మెరమానార్ కేట్టరుళి, “మాటియిడుకిఱ తిరువడి
కలిలే ఎత్తలైయైవై క్కప్పై శ్రీలేళ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. ౮-౨.

అరు.—ఎన్బొత్తిరణ్ణామ్మట్టు.—(కునియక్కఱుణి) - అవతిత్తు అల్పానుకూల్య
త్తిలే విషయాకరిక్కుమ్ కాలమ్పోయిల్ శ్రేస్తుతాత్పర్యమ్. ఏత్తుకై అడిమైయాయ్,
ఇప్పడి అడిమై శెయ్యప్పై శ్రీలే శెన్దిక్కువుపట్టపేరణ్ణోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్
(పెరుమాళ్) ఇత్యాది. ౮-౨.

అయర్ ప్సాయయరా ప్సాయ్ శెన్జామేళొన్నేళ్,
ఉయప్పోమ్ నెటియితువేకణ్డాయ్,—శెయత్పాల
వల్లవే శెయ్కిఱుతి శెన్జామే యజ్జేనేళ్.
మల్లర్ నాళి వన్దిననై వాల్ శ్రీత్తు.

౮-౩.

అన్బ.—శెన్జామే, శెయత్పాలఅల్ల, శెయ్కిఱుతి, అజ్జేనేళ్, మల్లర్, (౫)
నాళి, వన్దిననై, వాల్ శ్రీత్తు, ఉయప్పోమ్, నెటి, (౧౦) ఇళువేకణ్డాయ్, శెన్జామే,
అయర్ ప్సాయ్, అయరాప్సాయ్, శొన్నేళ్, (౧౫)

అర్థము.—ఓ! మనసా! చేయదగనిపనులను, చేయుచున్నావు; (నేను)
భయపడుచున్నాను. మల్లలయొక్క, (౫) ఆయుస్సును, గ్రహించినవానిని, మంగ
ళాశాసనముచేయును. ఉజ్జీవింతుటకుదగిన, ఉపాయము, (౧౦) ఇదియేమి;
ఓ! మనసా! (వానిని) మఱచిననుపరె, మఱవనున్ననుపరె; (నీకుహితమును)
చెప్పితిని. (౧౫)

౮-౩.

వ్యా.—ఎన్బొత్తుమూన్దామ్బాట్టిల్, (అయర్ ప్సాయయరా
ప్సాయ్) అవనైమఱన్దు అనర్థప్పడిలుమ్పడు, నినైత్తువాళిలుమ్
వాల్. (శెన్జామేళొన్నేళ్) ఒరుత్తళిణ్ శ్రీలేవిఱ్ఱానిన్దాల్ కరైయిలే
నిన్దు అవనుక్కుక్కుప్పిడవేణుమితే, అవ్వోపాతిశొన్నేళ్. (ఉయ

ప్పోమ్ నెటియతువేకణ్డాయ్) అల్లాతశెణ్డమ్ వినాళత్తుక్కుక్కణ్డవళి,
ఉణ్ణివిక్కుక్కణ్డవళియతువే. (శెయత్పాలవల్లవే శెయ్కీటలి)
నాన్ తప్పచ్చెయ్కీటతుణ్డోవెన్నిల్, శెయ్యప్పడాతవై శెయ్యాని
న్డాయ్, శెయ్యప్పడాతవైయావతు - అయోగ్యనెట్టకలుకై, దేవతా
త్తరభజనణ్డో. (నెజ్జమేయజ్జేనే) (౧) ,, పుకట్టోమ్పళిప్పోమ్
ఎన్జివిత్తెయజ్జేనే. (మల్లిరిత్యాది) నమ్మడైయవిరోధకళో శెయ్యతె
న్నెన్నిల్, మల్లిరిత్కాట్టిల్ మిడుక్కుణ్డో ? అవన్తుక్కు, మల్లి
రుడైయవాయునైగ్రసిత్తననై వాళిత్తు. ౮౩.

అరు.—ఎన్బిత్తుమాన్దామ్మటు.— “అజ్జేనే”-పుకట్టోమా, పట్టోమాపు
లోమ్” ఎన్జ ఆయోగ్యతాసన్ధాన్వపణ్ణిపిడై. అజ్జేనేనెన్దూరే, ఆయోగ్యతాస
న్ధాన్వపణ్ణి అకలశెణ్డ, భయప్పదామల్ వాళిత్తెన్దపడి. ౮౩.

వాళిత్తి యవనడియై ప్పొప్పునైదు, నిన్తలైయై
త్తాళిత్తిరుకై కూప్పెన్దొల్కూప్పాత—వాళిత్తివితి,
ఎన్జున్దూయెన్ద ప్పనైయైత్తాతెన్నెన్జమే,
తణ్డత్తానామేలుమ్ తణ్డు. ౮౪.

అన్వ—అవన్, అడియై, వాళిత్తి, పూ, పునైదు, (౫) నిన్, తలైయై,
త్తాళిత్తు, ఇరుకై, కూప్పెన్దొల్, (౧౦) కూప్పాత, ఎన్ నెన్జమే, అవనై, ఎన్జున్
దూయెన్ద, ఏత్తాతు, (౧౫) తణ్డత్తానామేలుమ్, తణ్డు, వాళిత్తివితి. (౧౮)

అర్థము.—అసర్వేశ్వరునియొక్క, శ్రీపాదములను, మంగళాశాసనములేసి,
పుష్పములను, సమర్పించి, (౫) నీయొక్క, సీరమును, వంగించుము, రెండుచేతులను,
జోడించుముఅనినచో, (౧౦) జోడింపని, నామనసా! అసర్వేశ్వరుని, (సేపు) ఎచ్చట
నున్నావని, (ఆదరముగోచించి) స్తోత్రముచేయుక, (౧౫) ధరించుముకుటపసాధ్య
మైనయెవల,ధరించియుండుము. చెన్డసాపను! (అనివినుకకొనుచున్నారు). (౧౮)౮౪.

వ్యా.—ఎన్బిత్తునాలామ్మాట్టిల్, (వాళిత్తియిత్యాది) [ఎన్జు
న్దూయెన్ద ప్పనై ఏత్తాతెన్నెన్జమే తణ్డత్తానామేలుమ్ తణ్డువాళిత్తివితి]

పరియతిరువనాతి, ౧౫-పా, తణ్ణాముయన్ద్రీయ. ౧౦౫

భగవద్విషయ త్తిలాన్టమ్ శెయ్యాతనెణ్డే ! అననై వాన్ త్తిఅవళతిరు
వడికళిలేపూక్కలైప్పనైన్దు ఉళతలైయై అవళతిరువడికళిలే తాన్ద్రు,
ఇన్ద్రులిరుక్కైయైయుమ్ కూప్పెన్ద్రుల్ కూప్పాతే, (౧) “ఎణ్డు
చ్చెన్ద్రాకిలమ్ కణ్డు” ఎన్నుమ్బడి అదరత్తోడే అననై ఏత్తాతనెణ్డమే !
అననై ప్పహతాతే కాలపావలామాకిలే తణ్డు. “ పాన్ త్తవిలి ” ఎన్ను
తమ్మడైయ అకలుకైయైచ్చొల్లి వెళుక్కపుమామ్. ప్రాప్తిప్రతిబన్ధక
మాస కర్తవై కల్వడై చొల్లపుమామ్. ౧౦౪.

అరు.—ఎణ్డునాలామ్బట్టు.—[నెణ్డమే! అవనడియిలే పూపునైన్దువాన్ త్తి
నన్తలైయై తాన్ద్రుత్తురుకూప్పెన్ద్రుల్ కూప్పాతే, ఎణ్డున్ద్రుయన్ద్రు అవనైయైత్తాతే
తణ్డతానామేలుమ్తణ్డు] ఎన్ద్రున్ద్రుయమ్. ౧౦౪.

తణ్ణాముయన్ద్రీయ వాయ్ త్తాన్ద్రీశుమ్బిన్ద్రు శుపాయ్న్దు,
ఎణ్డేపుక్కైత్తవమ్ శెయ్ తిట్టనకొల్,—పొణ్డోత
త్తణ్డమ్బాల్ వేలై వాయ్ క్కణ్డళుమ్, ఎన్నుడైయ
కణ్డనాబల్ నన్ని అణ్డోల్ కొల్. ౧౦౫.

అన్వ.—పొణ్డు, ఓతమ్, తణ్ అమ్, పాల్ వేలై వాయ్, కణ్ వళరుమ్, (గి)
ఎన్నుడైయ, కణ్డన్ పాల్, నల్, నిఱమ్, కొళి, (౧౦) కార్, తణ్ణా, ముయన్ద్రీయ
వాయ్, తాన్ద్రీవిశుమ్బిన్మీళు, (౧౧) పాయ్న్దు, ఎణ్డేపుక్క, ఎత్తవమ్, శెయ్
తిట్టనకొల్. (౧౨)

అర్థము.—వర్ధిల్లుచున్న, అలలుగల, చల్లనైఅందమైన, కీర్తించుచున్న, నిర్దించుచున్న
వాడును, (గి) నాయొక్కస్వామియునైన, కృష్ణునివిషయమందుఁగలిగిన,
సుందరమైన, వర్ణమును, స్వీకరించిన, (౧౦) మేఘములు, (ఈవర్ణమునుఁబొందుటకు)
విచ్చేదమలేని, ఉద్యోగములుగలవై, విశాలమైన, ఆకాశముమీఁద, (౧౧) సంచరించి,
ఎచ్చటికెచ్చి, ఏవిధమైనతపస్సు, చేసినవో? (౧౨) ౧౦౫.

వ్యా.—అన.— ఎణ్డుతెన్ద్రామ్బట్టిల్, (తణ్ణాముయన్ద్రీయ
వాయ్) భగవద్విషయ త్తిలే ఎదుప్పుమ్ శాయ్పుమామ్ ఇన్నా

తాకా, † లోకయాత్రైయైయనుసన్దిత్తు అట్టుమతువేమాయురక్క-అ పడియైచ్చొల్లుకిఱు.

(తజ్జాముయన్ శ్రియ వాయ్) ఉద్యోగి త్త ఉద్యోగమమాతాతే ఆకాశావకాశమెల్లాములావి ఎజ్జేపుక్కు ఎన్నితపన్నువణ్ణిన్ శ్రినవో? (పాజ్జిత్యాది) కిళర్ న్దతిరైయైయుడైతాయ్ క్కుళిర్ న్దిరున్ద తిరుప్పాల్-డలిలే కణ్ణళిర్ న్దరుభుకిఱ ఎన్ కణ్ణనుడైయ విలక్షణసిఱ త్తైక్కొళ్ళుకిఱ మేఘుద్దళ్ ఎవ్విడ త్తేపుక్కు ఎన్నితపన్నువణ్ణిన్ శ్రినవో? ౮౫.

ఆరు.—ఎణ్ణితైన్దామ్మట్టు - (నిన్నాతాకా) ఇన్నాతాకా నిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే. (లోకయాత్రై) - మేఘుత్తిలేకణ్ణిన్దైక్క. “తాల్ విశుమ్మ” - ఎణ్ణ మొక్కటైత్తు ఏకరూ పమాయురక్కై.

కార్ కలన్ద మేనియాన్ కై కలన్ద వాల్లియాన్,
పార్ కలన్ద వల్ వయిల్ హాన్ పామ్మజైయాన్, — శీర్ కలన్ద
శొల్ నినైన్దు పోక్కారేల్ శూల్ విన్దైయి నాల్ తుయైరై,
ఎన్నినైన్దు పోక్కువ రిప్పోతు. ౮౬.

అన్వ.—కార్ కలన్ద, మేనియాన్, కై కలన్ద, అబ్బియాన్, పార్ కలన్ద, (౫) వల్, వయిల్ హాన్, పామ్మ అజైయాన్, శీర్ కలన్ద, శొల్, (౧౦) నినైన్దు, శూల్, విన్దైయిన్, అబ్బి, శుయై, (౧౫) పోక్కారేల్, ఇప్పోతు, ఎన్ నినైన్దు పోక్కువర్. (౧౯)

అర్థము.—మేఘముతో జేరిన (సదృశమైన), తిరుమేనుకలవాడును, శ్రీహరి మందు, అమరియున్న, సుదర్శనముకలవాడును, (ప్రళయమును) భూమి అమరియున్న (గి) బలిష్ఠమైన, శివరముకలవాడును, అనన్తతయనుడునైన పరమపురుషునియొక్క కల్యాణగుణములతో జేరియున్న, తిరునామములను, (౧౦) అనుసంధించి, చుట్టుకొయిన్న, పాపములచే గలిగిన, అగాధమైన, దుఃఖములను, (౧౫) పోగొట్టుకొనక పోతిరేసి, ఈకాలమును, (వేలు) దేనినియనుసంధించి, పోగొట్టుకొనుదురు? (౧౯) ౮౬

వ్య.—ఎణ్ణితైన్దామ్మట్టిల్, (కార్ కలన్ద మేనియాన్ సర్వధా సదృశమాన మేఘుత్తోడ) త్త తిరుమేనియైయుడైయవన్. (కై

లన్దవాళ్ళియాన్)తిరుక్కైయిలే వేర్ విల్లున్దతిరువాళ్ళియైయుడైయవన్.
(పార్ కలన్దవల్ వయిల్ త్రాన్) ప్రళయమ్ తేడివన్దాలుమ్ తోన్ దొతపడి
కలన్ద భూమియైయుడైయవనుమాయ్, వయిల్ శ్రీల్ పుక్కవన్ దుక్కు
రత్తుకమానవయిల్ తై యుడైయవన్. (పామ్బురైయాన్ శీర్ కలన్ద
విత్తావి)వడిన్దుకుక్కుమ్ గుణజ్జభుక్కుమ్ వాచకమాయ్ ప్పశుమ్ కూ
ట్టానశోఱ్కళై నినైత్తు అనుభవవినాశ్యమాన పాపఫలమాన దుఃఖితై
ప్పోక్కారాకీల్. (ఎన్నినైన్దు పోక్కుపరిప్పోతు) పాపమ్ పోక్క
వేణ్డావాకీల్ కాల వై చెల్లవిడుమ్బడియెజ్జనే?.

౮౬.

అను.—ఎన్బొత్తామాట్టు.—“ఇప్పోతు”-ఇప్పోతై, ఇక్కాలతైయెన్ద పడి, ౮౬.

ఇప్పోతు మిన్ను మిని చ్చిటిళు నిన్దాలుమ్,
ఎప్పోతు మీతేళొల్లెన్న్జెళ్ళే,—ఎప్పోతుమ్
కైక్కలానేమియాన్ నమ్మేల్ వినై కడివాన్,
మెయ్ కట్టలే యేత్తముయల్.

౮౭.

పెరియతిరువనాతి మున్ శ్రీల్ దు.

అథ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అన్వ.—ఎన్ నెజ్జే, నమ్మేల్, వినై, కడివాన్, ఎప్పోతుమ్, (౫) కైక్కలా,
నేమియాన్, మెయ్, కట్టలే, ఏత్తి, (౧౦) ముయల్, ఇప్పోతుమ్, ఇని, ఇన్నుమ్
ఐతితునిన్దాలుమ్, ఎప్పోతుమ్, (౧౫) ఈతేళొల్. (౧౬)

అర్థము.—నాకువిధేయమైన ఓ! మనసా! మనయొద్దనున్న, పాపములను,
పోగొట్టుకొనుటకై, సర్వకాలములందును, (౫) శ్రీహస్తమునువదలని, సుదర్శనము
గల శ్రియఃపతియొక్క, సుందరములైన, శ్రీపాదములనే, స్తోత్రముఁజేయ, (౧౦)
ఉద్యోగించియుండుము. ఈకాలమందును, దీనిపైన, ఇంక, కొంతకాలముగడచిన
ను, ఏకాలమందును, (౧౫) ఈతిరునామములనే నెప్పుడు, (౧౬)

౮౭.

వ్యా.—అన.—ఎన్బొత్తేథ్వామ్మాట్టిల్, (ఇప్పోతుమ్)
“లోకత్తొరైక్కొణ్డ కార్యమిన్దైయితే, నీమున్న మెప్పోతుమి తైయే
శొల్” ఎన్దు నెజ్జున్కు పదేశిక్కితార్.

(ఇప్పోతుమి త్యాది) ఇక్కాల త్రిలుమ్ పరుమ్ కాల త్రిలుమ్ ముల్లు మెల్లాక్కాల త్రిలుమ్ ఇతుత్ న్నెయే శొల్లు. (నల్ నెళ్ళే) నాన్ పుక్క విడ త్రేపుకక్కడవ నెళ్ళే! (ఇప్పోతుమి త్యాది) ఎల్లాక్కాల త్రిలుమ్ కైయై విట్టకలాత తిరువార్తయై యుడై యనన్ నమ్మక్కల్ పాప తై ప్పొక్కువాన్. (మొయ్ కడ్డు లేయే త్తముయల్) భోగ్యమాన తిరువడి కలైయే త్తడిత్సాపి. పశ్శినారై విట్టు కొడాత తిరువడికలైయెష్ట మామ్. (ఈ తేశొల్లు). ౮౭.

పెరియవాచ్చాప్పిళైళైళియరుళిచ్చెయ్ త
పెరియతిరువనాతి వ్యాఖ్యానమ్ ముల్ శ్రిన్ ము.
పెరియవాచ్చాప్పిళైళైళియరువడిక శేశరణమ్.

అరు.— ఎన్నుత్తేటామ్మట్టు.— “ మొయ్ కడ్డుల్ ” - అమ్మకాతల్, మిడు కాతల్. ౮౭.

పెరియతిరువనాతి వ్యాఖ్యాన స్తనరుమ్మత్తమ్ ముల్ శ్రిన్ ము.
అప్పిళైళియరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీ
శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ య శ్లో
తిరుమళైయావ్వొరుళిచ్చెయ్త

తిరువెళైకూనీలిరుక్కై.

ఇన్ద్రగ్రంథమ్

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానము,
ఆరుమ్బుదస్తుడనుమ్,

శ్రీమాన్, శిర్దిప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరా తెల్లులప్పట్ట

అన్ద్రగ్రంథము,

తర్కతీర్థరాన - శ్రీమాన్ - శిర్దిప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాముమ్,

శ్రీనూన్-కిరాలపాటి-ఉత్తారయ్య అనర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడు అనర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతావేక శ్రీరాశ్మిన్ సజాయత్తివార్

పరికోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపక సభా యారాల్

శ్రీపరాబ్ధాశతిరువవతారాది ౧౦౦౪-వతు సంవత్సరమాన

క్రొధి సంవత్సరము

చెన్నపట్టణమ్

శ్రీనిరేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శేయ్యప్పట్టు.

విజయతేతరామ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమి పెడు).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రు.	అ.	పై.
తనిస్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము ...	౩	౪	౦
భారతాదితనిస్లోకమ్ ,, ,, ...	౦	౫	౦
రామచరమస్లోకమ్ ,, ,, ...	౦	౩	౦
దుష్కరస్లోకటిప్పణి ,, ,, ...	౦	౫	౦
ముతల్ తిరువద్దాతి ,, అరుమ్మచప్రతిపదసహితము ...	౧	౩	౦
ఇరజ్జామ్ తిరువద్దాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
మూన్జామ్ తిరువద్దాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువద్దాతి ,, ,, ...	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉత్త ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము ...	౪	౮	౦
తిరువాశిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మచసహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము ...	౦	౬	౦
పెరియతిరువద్దాతి ,, ప్రతిపదసహితము	౦	౧౪	౦
తిరుమొకూల్ దేరుక్కై ,, ,,	౦	౪	౦
కాణ్డిల్యవిశిష్టపరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము ...	౧	౨	౦

యమకరత్నాకరము అచ్చుగుచ్చును.

ఇట్లు,

కిరాలపాటి ఆళ్వారయ్య,

కార్యదర్శి శాసాధికారి,

వెం. రెం. వంకిటాచలమొదలిపేధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరువెళిక్కు నిలిరుత్తై-

పిళ్ళైలోకిమ్బియరరుళిచ్చెయ్త,

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై. — ఎమ్మెరుమానుక్కు త్తిరుమతిళ్ పోలే అరణాయి రుప్పతాన ఆటుప్రబంధం శెయ్తరుళిన ఆర్వాగుడై యతిరునామబ్బళ్ పలవన్దై యుమ్మొల్లి అవరై పాట్రిత్తుకిఆతు ఇతిల్, (౧) “ప్రత్యక్షేగురవస్తుత్యాః” ఎన్నక్కడవతితే ఆహ్వార్కళ్ అర్చనతార మాయ్ ఎప్పొతుమెల్లార్ కుమ్ ప్రత్యక్షరాయితేయిరుప్పతు.

ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

వాట్రిపరకాలన్ వాట్రికలికన్బి,

వాట్రికుత్తైయలూర్ వాట్రి వేన్దన్, — వాట్రియరో

మాయోనై వాళ్ పలియూల్ మన్నిరక్కోళ్ మజ్జెయర్కోళ్,

తూయోన్ శుడర్ మానవేల్.

అర్థము. — పరకాలన్ - శత్రువులకు మృత్యువువంటి తిరుమజ్జెయ్యార్వాన్బు, వాట్రి - సుఖముగ నుండురుగాక; కలికన్బి - కలిదోషములను కోపగం(నిరసిం)చుచున్న తిరుమజ్జెయ్యార్వాన్బు, వాట్రి - సుఖముగ నుండురుగాత; కుత్తైయలూర్ - తిరుక్కుత్తైయలూరిలో, వాట్రి - సుఖముగ వేంచేసియున్న, వేన్దన్ - రాజైన తిరుమజ్జెయ్యార్వాన్బు, వాట్రి - సుఖముగ నుండురుగాక; మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుని, వాళ్ పలియూల్ - (తమయొక్క) కత్తియను ఆయుధముయొక్క బలము చేత (వశీకరించి, వానియొద్ద) మన్నిరమ్మికోళ్ - తిరుమంత్రమును లభించినవారును, మజ్జెయర్కోళ్ - మజ్జెయను నగరమునకు స్వామియు, తూయోన్ - పరిశుద్ధస్వభావులునైన తిరుమజ్జెయ్యార్వాన్బును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, మానవేల్ - గొప్పయీశ్వరులు, వాట్రియరో - సుఖముగ నుండురుగాక.

తిరువెఱ్ఱుకూర్ తిరుక్కై - త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

వ్యాఖ్యానమ్.— (వాఙ్మిపరకాలన్) భగవద్విష్ణుక్కుళాన ప్రతి
 లక్ష్మీ క్కలనాననన్ వాఙ్మి. (వాఙ్మికలికన్) కలిదోషనివారకర్
 వాఙ్మి. (కుత్తైయలూర్ వాఙ్మి వేన్దన్ - వాఙ్మి) తిరుక్కుత్తైయలూరై
 వత్తారస్థలనూక ఉత్తైయరామ్, అతువొమ్మమ్మడిక్కు అత్తైన్దోక్కు
 అ రాజావెన్ను తల్; అత్తైవొమ్మిఁజివరెన్ను తల్. (మాయోనై వాఙ్
 లియాల్ మన్దిరజ్జోల్ మత్తైయర్ కోళూయోళుడర్ మానవేల్ -
 వాఙ్మియరో) ఎన్దు- ఆత్మార్తైయమ్, అవర్ తిరుక్కైయిల్ వేల్తైయమ్
 పరుకాలే ఆశాసిత్తపడి. (మాయోనై) (౧) * అరజ్జత్తరవత్తైప్పల్లి
 గొళ్ళుమ్ మాయోనైయితే వాఙ్మిలియాల్ మన్దిరమ్ కొణ్ణతు. (౨)
 * తెన్నరజ్జత్తన్నై ప్పళిఁజిత్తవాళనితే. (౩) * కైప్పొరుళోకళో
 మున్న మేక్కైక్కొణ్డవరిడ త్తలైయితే మన్దిరప్పొరుళోక్కై కొణ్ణతు. మన్ది
 రత్తైప్పల్లియితే మన్దిరమ్ కొణ్ణతు. (మత్తైయర్ కోళ) మత్తైమన్న
 నితే. (తూయో) తూయ్ మైయెన్నుమ్ గాహభ్యస్తర శుద్ధియైయు
 చ్చైయవర్. (౪) “ అజమల శ్తడవయల్ తూయోలివాడనళో మారియ
 రట్టముక్కియచ్చైయార్ శీయమ్ కొణ్ణుమలర్ కుళలియర్ వేళోమత్తై
 వేన్దన్ కొణ్ణవేల్ పరకాలన్ కలియన్ ” ఎన్దుతామే తమేతిరునామజ్జై
 ప్పూఁజినానితే. (శుడర్ మానవేల్) తేజోదూపమాన, మానవేల్ - పెరి
 యవేల్. తిరుమత్తైమన్నన్ ఎడక్కుమ్మడియానవేల్. (వాఙ్మియరో)
 ఇత్తాల్ - ఆత్మార్తోపాతి ఆయుధముమ్ ఆశాస్యపెన్దపడి. (౫) “నిన్
 కైయిల్ వేల్ పోన్దన్ ” ఎన్దుక్కుడవనితే. ఇతుతాన్, (౬) * కొణ్ణన్
 వేలొక్కైయాలే వెన్దన్ వేలొయిరుక్కుమ్. అత్తాలే - ఇతివిజయ తే
 వేణ్ణుఁజితు.

తిరువెఱ్ఱుకూర్ తిరుక్కై - త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రీత్తు.

పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్

(౧) పెరుమాళ్ తిరు-౧-౮.

(౨) ఇయల్ కాన్దలు.

(౩) నాయచ్చియార్ తిరు-౧౧-౬.

(౪) తిరుమొట్టి-౩-౪-౧౦.

(౫) తిరుప్పావై-౨౪.

తాత్పర్యము.— తమయొక్క నిరతిశయప్రభావముచేత కుదృష్ట్యలను నిరసించి, రిదోషములను బోగొట్టి లోకములను రక్షించినవారును, తమ ఆయుధబలమునవలంబించింగనాధుని దోషలొడోడుకొని వానియొద్దనుండి తిరుమంత్రోపదేశమును లభించినవారైన, మత్తైయను నగరమునకధిపతియై, తిరుక్కుత్తైయలూరులో వేంచేసియున్న తిరుమత్తైయాళ్వార్లను, వారి శ్రీహస్తమందున్న వేల్ ఆను ఆయుధమును నిత్యాభివృద్ధులై సఖించియుండవలయునని మద్దళాశాసనము చేయుచున్నారు.

శీరా తిరు వెఱ్ఱుకూడ శ్రీరుక్మై యెన్నుమ్ శెన్దమిథాల్,

ఆరావముతమ్మకుడన్దెప్పి రాన్దనడియిన్దైక్కీల్,

ఏరావ మత్తై ప్పొరు శెల్లా మెడు త్తిప్పలకుయ్యవే,

శోరామల్ శొన్న వరుల్ మారి పాతమ్మణై నమక్కే.

అర్థము.— శీర్ - (శబ్దార్థములయొక్క) గుణములచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తిరు వెఱ్ఱుకూడ శ్రీరుక్మై ఎన్నుమ్ - తిరు వెఱ్ఱుకూడ శ్రీరుక్మై అని ప్రసిద్ధమై, శెమ్ - సుందరమైన, తమిథాల్ - ద్రావిడరూపమైన దివ్యప్రబంధముచేత, ఆరా - తృప్తిపుట్టని, అముతమ్ - అమృతమువలె నిరతిశయభోగ్యుడైన, కుడన్దె - తిరుక్కుడన్దెయను దివ్యదేశములో వేంచేసియున్న, పిరావొత్తన్ - ఉపకారకుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అశియిన్దైక్కీల్ - శ్రీపాదములక్రింద (విషయముగ), ఏర్ - (నిర్దోషత్వమనెడి) సౌందర్యముచేత, ఆర్ - పూర్ణమైన, మత్తై - వేదములయొక్క, పొరుళ్ ఎల్లామ్ - అర్థములన్నింటిని, ఎదుత్తు - ఉదరించి, ఇవ్వులను - ఈలోకమందున్న వారు, ఉయ్య - ఉజ్జీవించునట్లు, శోరామల్ - (ఒకటియు) విడువకుండ, శొన్న - ప్రసాదించి, అరుల్ మారి - తిరుమత్తైయాళ్వార్లయొక్క, పాతమ్ - శ్రీపాదములు, నమక్కు - మనకు, తుణై - సహాయము.

తాత్పర్యము.— అపారుషేయములై నిత్యనిర్దుష్టములైన వేదములయొక్క అతిదురుహాధిముగ్ధులైన యందఱునుజ్జీవించునట్లు, ఆయుధములను సమగ్రముగ నుపరించి, నిరతిశయభోగ్యుడైన ఆరావముతాళ్వార్లవిషయముగ, అతిసుందరమైన ద్రావిడభాషలో శబ్దార్థలక్షణసంపన్నమైన తిరు వెఱ్ఱుకూడ శ్రీరుక్మైయను దివ్యప్రబంధరూపముగఁ ద్రాకాశింపించిన పరమదయాళువైన తిరుమత్తైయాళ్వార్లయొక్క శ్రీపాదములే మనకు రక్షకములని చేతనులకుపదేశించుచున్నారు.

క్రీ॥

అగ్రార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్బిల్వై యరుళిచ్చెయ్ త

తిరువెఱుకూన్ ద్రిరుక్కై వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై.

సంసారస్వభావానుసన్ధానత్తాలేమిఁపుమవసన్న రానఆత్మవార్, అతుక్కు ప్పరిహరమాకఁ అవగృహ్యతై నెఱ్ఱాలేనినై త్తుమ్ వాయాలే పేళియుమ్ తిరువడికలిలే విఱున్దుమ్ ధరిత్రార్. “ నీరిజ్జనేడిదన్దునోపు పడుముమక్కుత్తా శెయ్యవేణ్డవత్తే?” ఎన్ఱుకేట్రు; “త్వేదనుభవవిరో ధియాయరుక్కి ఆసంసారత్తైవాసనై యోడేపోక్కి త్తరవేణుమ్” ఎన్ఱార్; “అతుపి నై నమ్రుల్ శెయ్యలావతణ్డే” ఎన్న; “ఉన్దై యొఱ్ఱిన్ద సకల పదార్థజ్జలినుడై య ఉత్పత్తియెన్న, రక్షణమెన్న, ఇవన్ దుక్కుక్కడవై యాయ్, సర్వసమాశ్రయణీయనాయ్ ఆత్మభునాయరుక్కి ఆ నీయే యె న్నుడై య సంసారదుఃఖత్తైక్కళీత్తు త్తరుమి త్తనై యల్లతు ఎన్నాల్ కళీత్తుక్కొళ్ళప్పొ కాతు” ఎన్ఱు తిరువడికలిలేవిఱున్దు తమ్దశైయై అతి విక్కిఱారా యరుక్కిఱతు.

(ఒరుపేరి త్యాది) స్వస్వతిరిక్త సమస్తవస్తుక్కు భుక్కుమ్ అద్వితీయ కారణమాయ్ అతుక్కు త్తక్కపరన్పైయుడై య తిరునాభియిలే, అప్ప రప్పడజ్జలమ్ * కణ్ శెఱియిట్టాఱ్సోలే పెరు తిరుక్కిఱ మలరాకిఱ ఆసనత్తిలే ఒరుకాల్ ఇతర విసజాతీయజన్మావాస చతుర్ముఖనై యున్ఱా క్కినాయ్, ఒరుకాల్ ఎన్ఱులుమ్ ప్రవాహరూపేణ నిత్యమాయరుక్కుమిఱ్ఱే. (౧) “నావేక్షసే”.

ఆత్మవార్ క్కు ముతలిలే శెప్పేటైక్కైయిలేకొడుత్తు నిధియై ట్టిక్కొడుప్పాలైప్పోలే తిరుమన్దైయెమ్, అతి నర్థత్తుక్కు

(పా) అవనై.

(౧) స్తోత్రరత్నమ్-౧౦.

శెఱియిడల్ — కనళికరి తల్-మఱై తల్.

అహ్వో తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరుమలై యాన్దొరరుళిచ్చెయ్త

తిరువెఱ్ఱకూర్ శీర్మకై.

మూ.—ఒరు పేరుని

అన్వ—ఒరు, పేర్, ఉన్ని,

అర్థము.—ప్రధానమై, పెద్దదైన, తిరునాళియందున్న,

వ్యా.—ఎలై నిలమాకళ్ళొయిల్ కళై యుమ్ కాట్టికొడుక్కక్కణ్ణు, కృత కృత్యకాయ్ సంసార తైయుమ్ పరమపద తైయుమ్ ఒక్కమఱన్దార్; అత్త వారై ప్పార్ త్తు ఎమ్మెరుమా “నీరుక్కిఱతు సుసార త్తిలేడిర్” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్య; అతిఁ కొడుమైయై యనుసనిత్తు అత్తొమైయాలే మనోవాక్కాయళ్ళళాలే ఎమ్మెరుమానై యనుభవిత్తు అత్తొ ప్పార్ త్తార్; అతుపడైయిలుమ్ ఇరట్టియాయ్, వికపుమాన్ తొమైయాలే ఎమ్మెరుమా నుడైయ శరణ్యత్వతై ప్పేళిక్కొణ్ణు అతుక్కెలై నిలమాన తిరుక్కుడనై యిల్ అరావముతాల్ వార్ తిరువడికళైయే ఎదనైక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తి క్కుమ్ అనిష్టనివారణైక్కుమ్ ఉపాయమాకప్పల్ శీ మడిక్కితార్.

(ఒరు పేరునియిత్తాది) సగత్తుప్రళయజ్ఞొక్కాలత్తు ఉన్న

అరుప్పుదవిశ్కమ్.—ప్రవేశే, తిరుమొట్టియిలుకనరుళిన నిలకలై యనుభవిత్తు పరమపద తైయుమ్ సంసారస్వభావతైయుమ్ మఱన్దొరక్క, “నీరుక్కిఱతు సుసార త్తిలేడిర్” ఎన్ఱు (౧) * మాన్దొరుళిచ్చెకాట్టి, ప్రతిఁజ్ఞొయై యనుసనిత్తునద వాన్దొమైయాలే, (౨) “వాక్కినాల్ కరమవితన్నాల్ మనత్తినాల్ శరత్త త్తన్నాల్” ఎన్ఱు తిరుప్పావ్వాణ్ణుక త్తిలే కరణత్రయత్రాలు మనుభవిత్తు ధరిక్కప్పక, అతి లోభరిక్కప్పకామైయాలే ఇతిలే శరణమ్ పుకుఱ్ఱారన్ద పడి, విఘాతి ద్వయతైయుమ్ మఱన్ద తృతీయవిఘాతియాన దివ్యదేశజ్ఞతై యనుభవిత్తునిక్కొణ్ణ ఇవర్ క్కు ఈశ్వరన్ సంసారత్తొ కొడుమైయై కాట్టువానెన్నెయిల్; “ఇన్దనుభవమ్ అవిచ్చిన్న మాక వేణుమ్” ఎన్ఱు నినైత్తు, అతు అత్తొయొట్టియక్కాడామైయాలే, అమతైయెఱుత్తు ప్పేళియైవిళైప్పిత్తు చొళిడువారైప్పిలే, విడాయైప్పిఱప్పిత్తు అత్తే కొడుపోత్తక్కాక కాట్టినానెన్ఱు శజ్జాపరిహరణ్ణ్ కణ్ణుకొళ్ళెతు.

మూ. — యిరుమలర్ త్తవిశిల్,

ఒరుముత్తై యయనై యీననై; ఒరుముత్తై

ఇరుశుడర్ మీతిని లియన్డా, ముమ్మతి

ళిలన్డై

అన్య. — ఇరు, మలర్. (౫) తవిశిల్, ఒరుముత్తై, ఆయనై, ఈననై, ఒరుముత్తై; (౧౦) ఇరుశుడర్, మీతినిల్, ఇయన్డా, ముమ్మతిల్, ఇలన్డై, (౧౫)

అర్థము. — విశాలమైన, (తామరస) పుష్పముయొక్క, (౫) చళిమందు, ఒకప్పుడు, బ్రహ్మను, సృజించినవాడవును; ఒకప్పుడు, (౧౦) రెండుతేజః పరార్థములైన చంద్రసూర్యులు, వైన, (సంచరించుటకు) భయపడునట్లు, మూడువిధములైన దుర్గములగుల, లబ్ధును, (౧౫)

వ్యా. — దై యనిర్దేతుకకృపై యాలే ఇవశ్శీనుడై యసన్దేయై నున్డాక్కిన వనే! (ఒరుపేరున్ది) ప్రధానమాయ్ ఆద్యనూయిరన్ద తిరునాభియిలే. (ఇరుమలర్ త్తవిశిల్) పెరియ తామరైచ్చావిల్ అల్లియిలే. (ఒరుముత్తై యయనై యీననై) ఒరుకాల్ జగత్సృష్టికృడియాక బ్రహ్మవైయున్డాక్కినాయ్. ఇవశ్శీనుడై య సత్తాదికళి ముతలిలే యున్డాక్కిన ఉపనక్కే భరమన్ద్ర? ఎల్లారన్డై నుమెన్దితార్. నీయున్డాక్కిన విత్తుక్కు ఒరుగుణమ్ పిఱప్పిక్కవరితో?

(ఒరుముత్తైయిత్యాది) తానున్డాక్కిన పయిరుక్కు క్కళై పఱిప్పానుమ్ తానేయానాత్పలే, సృష్టమానజగత్తై అభిప్రసేయ్యుమ్ రాక్షసరై నిరసిప్పానుమ్ తానే. (ఒరుముత్తై) ఒరుపర్యాయమ్. (ఇరుశుడర్) చన్ద్రాదిత్యర్ కళి. (మీతినిలియన్డా) మేలేసన్ద్రాదిక భయస్పడున్బడియాయ్. (ముమ్మతిల్) గిరిదుర్గ జలదుర్గ వనదుర్గ మెన్దిఱ మూన్దైయుముదైత్తాన. (ఇలన్డై) నిన్దై త్తార్ క్కణ్ణవేణుమ్బడియాన రాక్షసర్, కుళవిక్కుడు శేర్ న్దాత్పలే శేర్ న్దు * అమృతాక్కు త్తడిక్కుమ్ దేశమ్.

అరు. — ఒరుపేరున్ది ఇత్యాది. “ఒరుపేరున్ది” ముద్దినశుమాయ్ ఆతుతాన పత్తైయశుమాయిరుక్కు. “తవిశిల్” అల్లియాయ్, ఇతైచ్చొల్లకిఱతు.

* అమృతాక్కుత్తు — లక్ష్మయిన్దిక్కు నిర్వాణమాయ్ మూత్తాడుక్కు.

మూ.— యిరుకాల్వళైయ, ఒరుశిలై

ఒన్ఱియ వీరెయిల్ ముల్లాయ్ వాళియి
లట్టనై; మూవడి నానిలమ్ వేణ్ణి,
ముప్పరి నూలొడు మానురియిలజ్జు
మూర్వినిల్,

అన్వ.— ఇరుకాల్, వళైయ, ఒరుశిలై, ఒన్ఱియ, ఈర్ ఎయిల్ ము, (అం, ఆల్లల్ వాయ్, వాళియిల్, అట్టనై, నాల్ నిలమ్, మూవడి, (అగి) వేణ్ణి, ముప్పరి, నూలొడు, మాన్ ఉరి, ఇలజ్జు, (30) మూర్వినిల్,

అర్థము.— రెండుకొసలును, నంగియున్న, అద్వితీయమైన, (కార మనెడు) ధనుస్సులో, అమరియున్న, రెండుదంతములుగలనై, (అం) నిప్పునుగ్రమ్ముచున్న నోలుగలనైన, బాణములచేత, నశింపజేసినవాడవును, నాల్గవిధములైన, భూమిలో, మూడడుగులను, (అగి) యాచించి, మూడుపోగులుగల, యజ్ఞోపవీతముతోడ, కృష్ణాజినము, ప్రకాశించుచున్న, (30) వక్షస్థలముకలవాడనై,

వ్యా.— (ఇరుకాల్ వళైయ ఒరుశిలై యొన్ఱియ ఈరెయిల్ ముల్లాయ్ వాళియి లట్టనై) ఇరణ్ణుకోటియుమ్ వళైన్ఱునిఱ్ఱుమ్ ప్రధానమాన శ్రీశార్ఙ్గ త్తి లేపారున్ఱి ఇరణ్ణైయిల్ తైయుముడైతాయ్ నెరుప్పైయుమిథానిస్తళ్ళ శరత్తాలే టుట్టుప్పొకటాయ్. బ్రహ్మసృష్టియైపోస్సొల్లియే, వత్తుమ్బత్తాక అమ్బాలెతిర్ త్తు ప్పిరాట్టియినుడైయ సంశ్లేషవిరోధియైప్పొక్కినాత్తో లే ఎన్నుడైయ పిరోధిశ్చైయుమ్ పోక్క నేణుమెన్ఱుకరుత్తు.

(మూవడియి త్యాది) అమ్బాలేసాధిక్కివాణ్ణాతవిడమ్ అళికాలే సాధి త్తవడికోల్లకితము. (మూవడినానిలమ్ వేణ్ణి) నాలువకై వ్పట్టభూమి యిలే మూవడియై వేణ్ణి. (ముప్పరినూలొడు మానురియిలజ్జు మూర్వినిల్) ఒరుకాళమేఘు త్తిలే మిన్నలై శీపటిట్టాత్తో లేతిరు యజ్ఞోపవీతముమ్ అ త్తోడకూడినకృష్ణాజినముమ్ విళణ్ణానిస్త తిరునారై వ్వుయై డైయెయాయ్.

అను.— “ఈరెయిల్ ము” పితైవాయ్ ప్ప. “నానిలమ్”—గిరి, వనమ్, ద్వీపమ్, సముద్రమ్, ఆక నాలువకై వ్పట్టభూమి.

† (పా) ఎఱ్ఱాత్తోలే.

మూ.—

ఇరుపిఱ పొరుమాణాకి,

ఒరుముతైయారడి మూవులకళన్దనై;

నాశ్రీశై నడుజ్జ

అన్వ.—ఇరుపిఱప్ప, ఒరు, మాణ్ అకి, ఒరుముతై, (3౫) ఈర్ అశి, మాణ్ లకు, అళన్దనై, నాల్ తిశై, నడుజ్జ, (౪౦)

అర్థము.—రెండు జన్మములుగలవాడవై (బ్రాహ్మణుడవై), అనదృశ్యుడవైన, వామ నుడవై, ఒకప్పుడు, (3౫) రెండడుగులచేత, మాడులొకములను, కొలిచినవాడవును, నాల్గదిక్కులయందున్న వారును, పలుకునట్లు,

వ్యా.—(ఇరుపిఱప్ప) ద్విజనుమాయ్ (ఒరుమాణాకి) ఒప్పిల్లాత శ్రీవా మననాయ్; తా నే యిన్ను మొరుకాల్ ఇవ్వడివు కొళ్ళవేణుమెన్నిలుమ్ ఇవ్వడి వాయాత వడివై యుడై యనాయ్. (ఒరుముతైయారడి మూవుల కళన్దనై) ఒరు కాలిరణ్డదియాలే మూస్తులొక శై యుమ్ అళన్దకొణ్డాయ్. ఇత్తాల్—“ఇన్ద్రీనుక్కు రాజ్యశై మీట్టుకొడుత్తాత్తోలే ఎన్నుడై య శేషత్వతైయుమ్ మీట్టుత్తన్దరళవేణుమ్” ఎన్దితార్. (౧) “తేవర్ కళ శెన్ది రన్దార్ క్కిడర్ నీక్కియ కోట్టశైవామననాయ్” ఎన్దు-ఉన్నైయిరన్దారిర ప్పక్కు నీయుమిరన్దు అవర్ కళపేక్షితమపారిక్కు మవనల్లెయో? ఇశై యాతార్ తలై కళిల్ వై త్త తిరువడికళై ఇశైన్దవెన్దలై యిలే వై త్తాలా కాతో? ప్రయోజనాన్దరపరనుడై య ఇళివుతీర్ త్తడనక్కు అనన్య ప్రయోజననాన వెన్నుడై య ఇళివుతీర్ క్కలా కాతో? ఇన్ద్రీకళిజ్జ మణ్ణన్దో? ఇళిన్దతు, నాన్ ఎన్నై యు మున్నై యమన్దో? ఇళిన్దతు.

(నాశ్రీశై యిత్యాది) పెరుమతిప్ప రానెన్దాదికళుళ్ళయోఅపే ష్చితమ్ శెయ్ తలెన్నిల్; అన్దు, అపత్తుమ్ విశ్వాసముమ్ ఎన్దిటతు అల్ప ముణ్డానాల్, శతాన్తణ్డియ రాన తిర్యక్కు క్కళుక్కుమ్ శెయ్యుమెన్ది టతు. (నాశ్రీశై నడుజ్జ) శ్రీగణేష్వానానుడై య అపత్తైనినై త్తు క్కలజ్జిన కలక్కు డొక్కణ్డు “జగత్తుక్కు ఎన్నమిటుక్కు ప్పకుకటతో?”

† (పా) పడియె.

(౧) తిరువాయ్ మొట్టి-౭-౫-౬.

‡ తాపెప్పకు క్యాచిక్కుమ్.

(పా) * తణ్ణితాన.

లిరువెక్కుకూర్చిరిక్తై వ్యాఖ్యానమ్.

మూ.—

న జ్ఞితైప్పటవై

యేటి, నాలవాయ్ ముమ్మత త్తిరుకెవి

యొరుతని వేళ తరనైయై, ఒరునా

లిరునీ ర్దుదువుళ తీర్ తనై;

అన్వ.—అమ్, శత్రై, పటవై, ఏటి, నాల్, (రగి) వాయ్, ముమ్మతస్తు, ఇరుకెవి, తని, వేళుత్తు, (గిం) ఒరు, అరనైయై, ఒరునాల్, ఇరు, నీర్, (గిగి) మదువుళ, తీర్ తనై,

అర్థము.—అందములైన, శత్రువులుగల, గరుత్మంతునిమీఁద నెక్కి, ప్రేలాడుచున్న, (రగి) నోటుగలదై, మూడువిధములైన మదజలములుగలదై, రెండుచెవులుగలదై, అసహాయమైయున్న, గజేంద్రునియొక్క, (గిం) మహాత్మైనదుఃఖమును, ఒకప్పుడు, వ్యాప్తమైన, జలముగల, (గిగి) మడుగునందు, పోగొట్టిపరాడవును,

వ్యా—ఎన్టులిటియాతే (నడుగ్గ). (అమ్ శత్రైప్పటవై యేటి) మిక్కువచ్చుకై యుమ్ వేగ తైయుముడైత్తానశిటకె యుడైత్తానపెరియలిరువడిమేలేయేటి. (నాల్ వాయ్ ముమ్మత త్తిరుకెవి యొరుతని వేళ తరనైయై) నాలాన్టు వాయై యుమ్ మాన్టుమదశ్చై యుమ్ ఇరణ్ణుకెవియై యుముడైత్తాయ్ నేటు తుడైయిన్నిక్కే త్తగి మిడుక్కల్ తునిన్టు ఆనై యినుడైయ మహాదుగ్గి ఖితై. అరనై-దుఃఖమ్. (ఒరునాళిరునీర్ మదువుళ తీర్ తనై) అద్దనైయిలేవేల్ తునిలమాయ్ పెరియనీర్ వెళ్ళమానమడువిలేతీర్ తాయ్. “ముతలైయిన్ వాయిలేనిన్టుమ్ ఆనైయైమీట్టాత్పోలే సంసారమ్ కొణ్ణివెనై యుమ్ మీట్టునేణుమ్” ఎన్ఱిత్తార్. (౧) “గజ ఆక్షరతేతీరే గ్రాహఆక్షరతేజలే తయోర్ద్వంద్వసమంయుద్ధం దివ్యంవర్షసహస్రశమ్” ఎన్టు-ఆనైక్కుక్కా-లమల్పమ్, ఎన్నడైయ కాలమనాది; ఆనైక్కుముతలై యొన్టు, ఎనక్కుమాతలైయైన్దు; అతుమిడుక్క నానయానై, నాన్ దుర్బలనెన్ఱిత్తార్.

అరు.—“వేళుత్తు-అరనై”. అరతి, దుఃఖమ్. “ముమ్మతమ్” కపోలమేఘస్థలత్రయమ్.

మూ. —

ము త్తీ

నాన్మత్తై యైవత్తై వేల్వీ, అఱుత్తో

లన్దణార్ వణఱుమ్ వన్దైయై, విమ్బుల

నక త్తినుల్ శెఱుత్తు, నాన్దుడనడక్కి

అన్వ.—ము త్తీ, నాల్మత్తై, ఐవత్తై, (౬౦) వేల్వీ, అఱుత్తో, అన్దణార్, వణఱుమ్, వన్దైయై, (౬౧) విమ్బులన్, అక త్తినుల్, అడక్కి, నాన్దు, ఉడన్, శెఱుత్తు,

అర్థము.—మూడువిధములైన అగ్నులను, నాల్గువిధములైన వేదములను, అయిదువిధములైన, (౬౦) (పంచమహా) యజ్ఞములను, అఱువిధములైన వ్యాపారములనుగల, బ్రాహ్మణులచేత, ఆశ్రయింపఁబడుచున్న, స్వభావముకలవాడవును, (౬౧) పంచేంద్రియములను, శరీరములూపల, అణచి, (అహరనిద్రాభయమైఘనములనెడి) నాల్గును, వెంటనే, (౭౦) నశింపఁజేసి,

వ్యా.— (ము త్తీయి త్యాది) ఉపాయాన్తరనిష్ఠర్ క్కుమ్ అవగ్నై నడత్తి క్కొడుప్పత్తియితై, (౧) “యోగోయోగవిదాం నేతా” ఎన్నిటపడియే. (ము త్తీ) మూన్దుప్పిల్లై పెఱువారైప్పోలే గార్వ పత్త్య అహవనీయ దక్షిణాగ్ని కల్లై యుమ్. (నాల్మత్తై) ఋగ్యజుస్సామాధర్వణజ్జల్లై యుడై యరాయ్. (ఐవత్తై వేల్వీ) (౨) “దేవయజ్ఞాపితృయజ్ఞో భూతయజ్ఞో మనుష్యయజ్ఞో బ్రహ్మయజ్ఞః” ఎన్నుమ్ పఞ్చమహాయజ్ఞజ్జల్లై యుమ్. ఇత్రాల్ కర్తయోగమ్ శొల్లిన్దు. (అఱుత్తో) యజనమ్ యాజనమ్ అధ్యయనమ్ అధ్యాపనమ్ దానమ్ ప్రతిగ్రహమెగ్గిట పట్కర్తజ్జల్లై యుముడై యరాన. (అన్దణార్ వణఱుమ్ వన్దైయై) అనన్యప్రయోజనరాన బ్రాహ్మణారాలే ఆశ్రయిక్కప్పడుమ్ స్వభావతైయుడైయెయాయ్.

(విమ్బులని త్యాది) కర్తయోగతై అజ్గమాకవుడై త్తాన ఉపాయమ్ శొల్లప్పడుకిటతు. (విమ్బులనక త్తినుల్ శెఱుత్తు) చతురాదీన్రియజ్జల్లై శబ్దాది విషయజ్జల్లీలే పోకామే ఉళ్ళేయడక్కి. (నాన్దుడనడక్కి) మనోబుద్ధి చిత్రాహక్కార్ జ్జల్లై యుమ్ శెఱుత్తు. ఆహర

మూ. — ముక్కుణ త్తిరణ్ణవై యకన్ద్రీ, ఒన్ఱిని
 లొన్ఱినిన్ఱు, ఆజ్గిరుపిఱప్పఱుప్పో
 రణియుమ్ తన్నెయై; ముక్కణ్ నాల్ తోళ్
 శై పాయరవోడు, ఆఱు పాతిశ్శడైయో

అన్య — ముక్కుణత్తు, ఇరణ్ణవై, ఆకన్ద్రీ, ఒన్ఱినిల్, (౭౫) ఒన్ఱినిన్ఱు, ఆఱు, ఇరుపిఱప్ప, ఆఱుప్పోర్, అణియుమ్, (౮౦) తన్నెయై, ముక్కణ్, నాల్, తోళ్, వివాయ్, అరవోడు, (౮౫) ఆఱు, పాతి, శడైయోన్,

అర్థము. — (సత్వరజస్తమస్సులనెడి) మూడువిధములైన, గుణములలో, (రజస్తమస్సులనెడి) రెండుగుణములను, నివర్తింపించి, ఒక(సత్వ) గుణమందు, (౭౫) అమరియుండి, ఆయోగముచేత, (ప్రణ్యపాపములనెడి) రెండువిధములయిన కర్మములచే గలిగిన, జన్మమును, నశింపజేసెడి, యోగులచే, తెలిసికొనదగిన, (౮౫) స్వభావముకలవాడవును, మూడునేత్రములను, నాల్గుభుజములనుగలవాడగును, అయిదునోటులుగల, పాముతోఁగూడ, (౮౫) గంగానది, అణగియున్న, జటగలవాడగునైన రుద్రుఁడును,

వ్యా. — నిద్రాభయ మైదునక్కలై యునుతివిర్ త్తు ఎన్ఱుమామ్. (ముక్కుణ త్తిరణ్ణవై యకన్ద్రీ) గుణత్రయజ్గళిల్ రజస్తమస్సుక్కలై త్యజిత్తు. (ఒన్ఱిని లొన్ఱినిన్ఱు) సత్త్వమొన్ఱిలుమే పొరున్ఱినిన్ఱు. (ఆఱు) అన్దయోగత్తిలే. (ఇరుపిఱప్పఱుప్పోరణియుమ్ తన్నెయై) పుణ్యపాపరూపమూన కర్మజ్గళాలే వరుమ్ సంసారశ్చైయఱుక్కు ముపాసకరాలే అణియప్పడుమ్ స్వభావశ్చైయుడైయెయాయ్. ఇప్పడియరున్ద యోగత్తాలే యనుభవితైయాయతు - శ్రీగజేంద్రాభివాసుడైయ మిడుక్కుళ్ళదశైయో డొక్కుమత్తవై. అనసిన్బు అవనైయే ఉపాయమాకప్పన్ద్రీప్పిల్లైక్కవేణుమ్.

(ముక్కణ్త్యాది) తన్దామూడైయ కణ్ణళిణ మికుతియాలుమ్ జ్ఞానాధిక్యమెన్ఱిఱ వితువే ఏన్ద్రమాకక్కణిశిప్పార్క్కుమ్ అరొకభుక్కుమెట్టాత స్వభావశ్చైయుడైయవనెన్ఱిఱతు. (ముక్కణ్ నాల్ తోళ్) మూన్ఱుకణ్ణలై యుమ్ నాన్ఱుతోలై యుముడైయనాకైయాలే బహుపరికరనాయ్; (వివాయరవోడాఱుపాతిశ్శడైయో) విన్ఱువాయైయుడైయపామ్పెయుమ్ గక్కియైయుమ్ ఏకదేశత్తిలే యదక్కిన జత్తుయై

మూ.—నటివరుమ్ తన్నెప్పెరుమైయుళ్ నిన్దనై:

ఏఱులకెయిల్ శ్రీనిల్ కొణ్డనై, కూటియ
వఱుశునై ప్పయనుమాయినై, శుడర్విడు
మైమ్బడై యశ్శెయుళమర్న్దనై.

అన్వ.—అతిపుత్రుడు, తన్నె, (౯౦) పెరుమైయుళ్, నిన్దనై, ఏఱులకులకు, ఎయిల్ శ్రీ
నిల్, కొణ్డనై, (౯౧) కూటియ, అఱుశునై, పయనుమ్ అయినై, శుడర్ విడుమ్, విమ్బ
డై. (౧౦౦) అమ్, కైయుళ్, అమర్న్దనై,

అర్థము.—తెలిసికొనుటకళకృష్టమైన, స్వభావము నెడు, (౯౦) మహిమహి, అమరియున్న
వాడవును, సప్తభాకములను, దంతముచే, ఎత్తికొనినవాడవును, (౯౧) (కాస్త్రీ)
మందు చెప్పబడిన, (మధుర, అమృత, లవణ, తిక్త, కటు, కషాయమగు) అఱువిధములైన
రసములనెడు, ప్రయోజనమును, (నీవే) అయినవాడవును, జ్వలించుచున్న, పశ్చిమార్గ
ములు, (౧౦౦) సుందరములైన, శ్రీహస్తములందు, అమరియున్న వాడవును,

వ్యా.—యుడైయనాకై యాలే అధిక శక్తనాయురుస్తుళ్ళు రుద్రనుమ్. (అతి
వరుమ్ తన్నెప్పెరుమైయుళ్ నిన్దనై) ఇప్పిడార్ కొణ్డటియవొణ్ణాతస్వభావ
నూకితి పెరుమైయై యుడై యెయాయనిన్దాయ్. ఆకైయాలే “పెరియ
కిఱాయాన రుద్రాదికళోనిలైయిరువానాల్, షుద్రరాన వెల్గళుక్కు-
ప్పెఱవిరకుణ్డో? నీయే విషయీకరిక్కు మిత్తనై” ఎఱ్ఱు కరుత్తు.

(ఏఱులకెయిల్ శ్రీనిల్ కొణ్డనై) అపత్తువన్దాల్ శక్తరోడు
అశక్తరోడు వాళియిన్తిక్కే సర్వప్రాణికభక్తుమ్ ఉతవియరుళినాయ్.
మహావరాహమాయ్, ప్రళయజ్ఞొణ్డ ఏఱులోకత్రైయుమ్ తిరువెయి
ల్ శ్రీలే వైత్తరుళినాయ్. ఇత్తాల్ ప్రళయజ్ఞొణ్డభూమియై యెడుత్తా
ట్పోలే భవార్ణవజ్ఞొణ్డ వెన్నెయుమ్ ఎడుత్తరుళ వేణుమ్” ఎన్ఱితార్.

(కూటియవఱుశునై ప్పయనుమాయినై) మనుష్యర్ కు భోగ్య
మానషద్రసరూపమాన ప్రయోజనమానాయ్; ఎన్నుడైయ ప్రియోజన
త్రైయుమ్ ఎనక్కు త్తన్దరుళ వేణుమెన్ఱితార్. (శుడర్విడుమైమ్బడై యశ్శై
యుళమర్న్దనై) తమ్బుడైయ భోగ్యమిరుక్కు-మృడియై యరుళిచ్చెయ్
కిఱార్. (శుడర్విడుమైమ్బడై యశ్శైయుళమర్న్దనై) మికన్రుమ్ విరగ్దా

మూ.—

శుద్ధర

నాదోళో మున్నీర్ వణ్ణ! నిన్నీరడి

ఒన్ఱియ మనత్తాల్, ఒరుమతిముకత్తు

మజ్జైయరిరువరు మలరెన, ఆజ్జైయిల్

అన్వ.—శుద్ధరమ్, నాదోళో, (౧౦౫) మున్నీర్ వణ్ణ, నిన్, ఈర్ ఆడి, ఒన్ఱియ, మనత్తాల్, (౧౧౦) ఒరుమతి, ముకత్తు, మజ్జైయర్, ఇరువరుమ్, (౧౧౫) మలరెన, ఆజ్జైయిల్,

అర్థము.—సుందరములైన, నాల్గుభుజములను, (౧౦౫) సముద్రమువంటివర్ణ మునుగల నాదపునైన ఓ! స్వామీ! నీయొక్క, రెండు శ్రీపాదములను, (వానియందు) ప్రవణమైన, మనస్సుతో, (౧౧౦) విలక్షణమైన (అకళంకమైన), చంద్రునివంటి, తిరుముఖములుగల, నిత్యయువతులైన, (శ్రీభూములనెడి) పిరాట్టులు, ఇష్టమును, (౧౧౫) పుష్పములవంటి, సుందరములైన శ్రీహస్తములచేత,

వ్యా.— నిన్ఱుళ్ళ పచ్చాయుధజ్జలై యుమ్, వెఱుమ్బుఱ్ఱి తిలే ఆలత్తి వట్టిక్క వేణ్ణుమ్బడియాయరున్ఱుళ్ళతిరుక్కైక్కళినుళ్ళే ఆభరణమ్బాలే యమరుమ్బడిధరితాయ్. (శుద్ధరనాదోళో) అక్కై వకుత్తాత్తోలే నాలుతోళై యు ముజ్జైయైయాయ్. (మున్నీర్ వణ్ణ) శ్రమహరమానవడివై యుజ్జైయవః!.

(నిన్నీరడియిత్యాది) తమ్మడైయ అపేక్షితమ్ వెఱుక్కైక్కు పురుషకారముణ్ణెన్ఱార్. (నిన్నీరడియొన్ఱియమనత్తాల్) అనన్యభోగ్యరసరాయ్, (ఒరుమతిముకత్తు) కల్త సమకర్తృత్విన పూర్ణచంద్రునైవోలే. (మజ్జైయరిరువరుమ్) తన్దామ్భోగత్తై కోట్టొల్లానిష్ఠముఖతైయుడైయరాయ్. (మజ్జైయర్) (౧) “తుల్యశీలవయోవృత్తామ్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “యువతిశ్చకుమారిణీ” ఎన్ఱుమ్ - తర్గళ్ పరువత్తాలే పిచ్చేర్ నైవల్ల పిరాట్టిమూరిరువరుమ్. (మలరెనవజ్జైయిల్) పుష్పతై దృష్టాన్తిక్కవా

మూ.—ముప్పొడుతుమ్ వరుడవతితుయి అమర్ న్దనై;

నెటిముత్తై నాల్వకై వరుణముమాయినై;

అవ్వ.—ముప్పొడుతుమ్, వరుడ, అతితుయిల్, (౧౨౦) అమర్ న్దనై, నెటిముత్తై, నాల్ వకై, వరుణముమ్. అయినై,

అర్థము.—సర్వకాలమును, పట్టుకొనుచుండగా, యోగనిద్రలో, (౧౨౦) అమరియు న్నవాడవును, శాస్త్రమగ్నదాస్రకారము, (బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యకూద్రులనెడి) నాల్గవిధములయినవర్ణములకు, నిర్వాహకుడవును,

వ్యా.—ణ్ణాత మెన్నైయైయుచ్చెయ వాన తిరు కైకళా లే.(ముప్పొడుతుమ్ వరుడ) సర్వకాలముమ్ వరుడ. (అతితుయిల్) ఆశ్రీతసంరక్షణప్రకారత్తై యనుసన్నికై. (అమర్ న్దనై) వీళివిల్లిట్టు ఎఱుప్పినాలుమ్ ఎఱుప్పప్పకాతు.

(నెటిముత్తై యిత్యాది) మున్నునుసన్నితపడియే రక్షితరక్షణ ప్రకారమ్ శొల్లకిటతు. (నెటిముత్తై) శాస్త్రమగ్నదై తప్పాతపడి. (నాల్వకై వరుణముమాయినై) చాతుర్వర్ణ్యముమ్ నీయిట్టవఱుక్కు. ఆత్మాక్క భుక్కువర్ణ్యకైక్కొడుత్తుమ్, అవర్క భుచ్చెయ అపస్తానత్తుక్కు. ఆరాధ్య నాయిరుప్పాను మవనిత్తే. (౧) “అహంహి సర్వయజ్ఞానాంకర్తాభోక్తా” ఎన్టుమ్; (౨) “వర్ణశ్రమచారవతాపురుషేణపర్లపుమాణవిష్ణురారాధ్యతేపథానాన్యస్తతోషకారకః” ఎన్టుమ్, (౩) “చాతుర్వర్ణ్యమయాన్యవమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

అరు.—వ్యక్తిగ్గొక్కి. “వరుణముమాయినై” వర్ణమాతల్, పరిక్కచ్చడుకిటవనాతల్; ఇవదేయదుభిచ్చెయ్కితార్ (ఆత్మాక్కరుక్కు) ఇత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే. ఇరణ్డుక్కుమ్ ప్రమాణమదుభిచ్చెయ్కితార్ (అహంహి) ఇత్యాది.

మూ.—మేతకుమైమ్మెరుమ్ పూతముమ్ నీయే;
అఱుపతమురలుమ్ కూన్దల్ కారణమ్,
ఏత్తేయడజ్జచ్చెన్ద్రనై;

అన్వ.—మే, (౧౨౫) తకమ్, మ్మెరుమ్ పూతముమ్, నీయే, అఱుపతమ్, మురలుమ్, (౧౩౦) కూన్దల్ కారణమ్, ఏత్తేయడజ్జ, చెన్ద్రనై.

అర్థము.—అమరి, (౧౨౫) తగియన్న, (పృథివ్యప్రేక్షోవాయ్వాకాశముల నెడు) పచ్చనుహాభూతములకును, నీవే నిర్వాహకుడవైనవాడవును, అఱుకాళ్ళుగల తుమ్మెదలు, శబ్దించుచున్న, (౧౩౦) కేశపాశములుగల నప్పిన్నపిరాట్టికొఱకై, ఏడున్నపభములను, అన్నింటిని, చంపినవాడవును,

వ్యా.—(మేతకుమైమ్మెరుమ్ పూతముమ్ నీయే) ఆత్మకృత్యమై యే దేహ రమ్యకర్ణభాన మహాభూతజ్జఘనీయే. (మేతకు) మేవిత్తక్కిరుక్కుమ్. మేవుకై యావతు— “దేవోహమ్, మనుజ్యోహమ్” ఎన్నిఅపడియే పొరున్ది యిరుక్కై. అతావతు - (౧)* యాతానుమోరాకై యిఱుక్కు అక్లే తక్కిరుక్కై. అతావతు-కర్తృత్వముకూలమాయిరుక్కై. ఇత్తాల్- సత్తాదికల్ నీయిట్టవత్తుక్కానప్పిన్న ఉన్నైయొత్తీయ రత్తకరున్దో?వెన్నై.

(అఱుపతముత్యాది) సమాన్యరక్షణమ్ శొల్లివిశేషరక్షణమ్ శొల్లికి అతు. (అఱుపతమురలుమ్ కూన్దల్ కారణమ్) వణ్ణుకల్ తేనై ఘరకి మురలా నిన్జ తిరుక్కుమైయడై యళాకై యాలే భోగ్యభూతై యాన నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియిక్కాపొరుట్టు. (ఏత్తేయడజ్జచ్చెన్ద్రనై) ఏత్తరుత్తై యమ్ ఊనప్పడాతపడి నెరిత్తాయ్. ఇత్తాల్—“నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియడై య సంక్లే షత్తుక్కు-విరోధికై ప్పొక్కినాత్పోలే ఎన్నుడై య విరోధికై యమ్ పొక్కిత్తనరుళవేణుమ్” ఎన్ఱు కరుత్తు.

అరు.—“అడజ్జ”-(ఊనప్పడాతపడి) కుత్తైపడాతపడి.

మూ. —

అఱువకై

చ్చమయముమఱివరునిలైయినై; విమ్బా
లోలియైయాక త్తిరు త్తినై; అఱముతల్
నానవై యాయ్ మూర్తిమూన్టాయ్,
ఇరువకై ప్పయనా య్మూన్టాయ్

అన్వ.—అఱువకై, (౧౩౫) శమయముమ్, అఱివుఅయ, నిలైయినై, విమ్బా
ల్, ఓలియై, (౧౪౦) అకత్తు, ఇరు త్తినై, అఱముతల్, నాన్, అవై యాయ్,
మూర్తిమూన్టాయ్, (౧౪౫) ఇరువకై, పయనాయ్, ఓన్టాయ్,

అర్థము.—అఱువిగములైన, (౧౩౫) (బాహ్య) మఱిముల నవలంబించిననా
రిచేత, తెలిసికొనుట కశక్యమైన, స్వభావముగలవాడవును, (మార్దవము, తైత్త్యము,
సౌగంధ్యము, వైల్యము, ధైర్యమునెడి) అయిదుగుణములుగల, కేశములుగల, పిరాట్టినీ,
(౧౪౦) తిరుమేనునందు, స్థాపించినవాడవును, ధర్మము మొదలగు (ధర్మార్థకామ
మోక్షములనెదు) సతుర్విధపురుషార్థముల నిచ్చువాడవును, (బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాత్మక
త్రిమూర్తిస్వరూపుడవును, (౧౪౫) (సుఖదుఃఖములని) రెండువిధములైన, ఫలము
లకు నిర్వాహకుండవును, (సకలపదార్థములతో) ఏకీభవించి,

వ్యా.—(అఱువకై చ్చమయముమ్ అఱివరునిలైయినై) అనాశ్రితరాన
బాహ్యుడై య నిన్నెవుక్కు గోచరమల్లె.

(విమ్బాలోలియైయాక త్తిరు త్తినై) విష్ణులక్షణముడై య తిరుక్కు
మ్మఱుగ్గైయై యుడై య పెరియపిరాట్టియారై త్తిరుమూర్వి లేవై త్తాయ్.
మేటొచ్చిల్లప్పకుటిఱివశ్వర్య సౌందర్యజగతుక్కు అడియాన శ్రియఃపతిత్వమ్
శొల్లప్పదుకీఱు.

(అఱముతల్ నానవై యాయ్) ధర్మాది సకలపురుషార్థ ప్రదనుమా
య్. (మూర్తిమూన్టాయ్) బ్రహ్మరుద్రాదికీఱుక్కు నిర్వాహకనాయ్. (ఇరు
వకై ప్పయనాయ్) సుఖదుఃఖజగతిరణుక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్, (ఓన్టాయ్

అయ.—(విష్ణులక్షణమ్) మెన్నై, కళిర త్తి, నాల్ మమ్, నెదుమ్మై, కఱుప్ప, అక
విరువకై ప్పట్ట తుయిర్ ముడి.

మూ. —

విరిన్దు

నిన్దనై; కున్దామతు మలర్ చోన్దై
 ప్పొడిప్పడవై, వరుపునల్ పొన్ని
 మామణియలై కుమ్, శెన్నెలొణ్ కళుని
 త్రికళ వనముడు తై, కటోర్ పురినై

అన్య.—విరిన్దునిన్దనై, కున్దా, (౧౫౦) మతు, మలర్, శోలై, వణ్, కొడి, (౧౫౫)
 పడవై, వరు, పునల్, పొన్ని, మా, (౧౬౦) మణి, అలై కుమ్, శెన్నెల్, ఒణ్,
 కళుని, (౧౬౫) త్రికళ, వనమ్, ఉడుత్తై, కటోర్, పురినై, (౧౭౦)

అర్థము.—(వానిలా) వ్యాపించియున్న వాడవును, తక్కువేని (పూర్వమైన), (౧౫౦)
 తేనెగల, పుష్పములు, నిండియున్న, తోటలను, సుందరములైన, లతలను, (౧౫౫)
 జలప్రదేశములను గలదై, ప్రవహించుచున్న, జలముగల, కావేరి, శ్లాఘ్యములైన,
 (౧౬౦) రత్నములను, ప్రకటన చేయుచున్నదై, ప్రశస్తధాన్యములు పండుచున్న సస్య
 ములచేత, సుందరములైన, పొలములచేతను, (౧౬౫) విలసిల్లుచున్న, ఆరామములచేత
 ను, చుట్టబడినదై, విద్వాంసులను, స్రావకములను, (౧౭౦)

వ్యా.—విరిన్దునిన్దనై) సర్వముమ్ స్వప్రకారమాయినక్కుచ్చెయ్ తే అవధ్
 గోడు ఒట్టభీరునిన్దాయ్. ఇత్తాల్-వశ్యర్యమ్ శోలై భీరు.

(కున్దామతుమలర్) ఎన్దు మేలుక్కు నీరై క్కెల్లెయన విడత్తిలే

శరణమ్ పుకుకితార్. (కున్దామతుమలర్ చోన్దై) కున్దామతుమధువెళ్ళవైయు
 డైత్తాన పూర్ణులై. ఆరావముతాన్ వారుడై య కటాక్షమాకిట అము
 లెవెళ్ళత్తాతే వళరుకిట శోలై యాత్తై యాతే నిత్యవన స్తమాయ్ చెల్లుకి
 టతు. (వణ్ కొడిప్పడవై) అళుకియకొడిక్కాల్ కనై యుమ్ సీర్ నిలత్తై
 యుముడై య. (వరుపునల్ పొన్ని మామణియలై కుమ్ శెన్నెలొణ్ కళుని
 త్రికళ వనముడు తై) పెరుకివారానిన్ద తిరుప్పొన్ని మహర్ మానరత్నజ్జలై
 కొట్టిత్తే అవరుకిట, ఇత్తాల్ విత్తేకిట శెన్నెల్ యుముడై త్తాకై యాతే
 అళుకియక్కనియై యుముడై త్తాయ్, విశక్కానిన్ద అళుకియ † వనజళాలుమ్
 శూభ్రప్పట్ట. (కటోర్ పురినై) విద్వాన్ల పడుకాడుకిడక్కుమ్ నగరి.

అరు.—“వణ్ కొడి” - వేద్యులైకొడి. “పడవై” - వేద్యులైవోట్టమ్.

† (పా) వనముమాటుమ్ శూభ్రప్పట్ట.

మూ.—కనకనూలికై, నిమిర్కొడి విశుమ్బి
లిఖిమపితై తువక్కుమ్, శెల్వమ్మల్ కుతెన్
తిరుక్కుడనై, అన్దణార్ మన్దిర మొఱియుడన్
వణజ్జ, ఆడరవమలియిఁ అఱితులమర్ న్ద
పరమ

అన్వ.—కనకమ్, మాళికై, విశుమ్బిల్, ఇళిమపితై, తువక్కుమ్, (౧౭౫) నిమిర్
కొడి, మల్కు, శెల్వమ్, తెన్, (౧౮౦) తిరుక్కుడనై, అన్దణార్, మన్దిర మొఱియుడన్
వణజ్జ, ఆడు, (౧౮౫) ఆరవు, అమలియిల్, అఱితుయిల్, అమర్ న్ద, పరమ, (౧౯౦)
అర్థము.—స్వర్ణ మయములైన గృహములనుగలదై, ఆకౌశమందు, బాలచంద్రుని (పో
వ్వకుండ) అడ్డగించుచున్న, (౧౭౫) పెరిగియున్న, భవజములనుగలదై, సమృద్ధమైన
గుంపత్తుగలదై, స్పృహణీయమైయున్న, (౧౮౦) తిరుక్కుడనై యనుచివ్యదేశముల
బ్రాహ్మణులు, మంత్రనూక్తములతోడ, (వానిని యనుసంధించుచు) ఆశ్రయించుట్లు
అడుచున్న, (౧౮౫) ఆదిశేషుడనెడి పడకమీఁద, యోగనిద్రయందు, అమరియున్న
పరాత్పరుడవునైన ఆరావముతా! (౧౯౦)

వ్యా.—(కనకనూలికై) పొన్నా లే శెయ్యప్పట్టనూలికై. (నిమిర్ కొడివిశ
మ్బిల్ ఇళిమపితై తువక్కుమ్) అతిల్ నిమిరానిస్తుళ్ళు కొడికిల్ చచ్చినై చెప్పి
తువక్కుమ్. (శెల్వమ్మల్ కుతెన్ తిరుక్కుడనై) నిరతిశయమాన సమ్మ
యుమ్ భోగ్యత్రేయైయుముడై య తిరుక్కుడనైయిలే. (అన్దణార్ మన్ది
ర మొఱియుడన్ వణజ్జ) అనన్యప్రయోజనరాన బ్రాహ్మణా రహస్యమా
నూక్తజ్జై కొన్డాశ్రయిక్కు.

(ఆడరవమలియిల్ అఱితులమర్ న్దపరమ) తిన్నుడై య స్వర్
త్తా లేవిరిక్కుప్పట్టపణజ్జలై యుడై య తిరువనన్దాళ్ వానాకిఅపడుక్కై
లే జగద్రక్షణత్తుక్కాకడగార్ న్దుకొన్డాకిన్దొళిన్దరుళుక్కై యాలే సర్వేశ్వ
రానననే!. (ఆడరవు) తిరువనన్దాళ్ వానుడై య ఉచ్చాస్వనిశాస్వనశ్శాత

అయ.—“నిమిర్ కొడి” కొడికిల్. భవజజ్జల్.

మూ.—

నిన్నడియలై పణివణ

వరుమిడ రకల నూత్నో విన్నయే.

తిరు వెంకటాద్వైతము ముద్రాక్షరము.

తిరుమలైయార్థాన్ తిరువడిక శేషరణమ్.

అన్వ.—వరుమ్, ఇళర్, అకల, నిన్, అడియిన్. (౧౯౫) పణివన్, విన్నె, నూత్తు.
(౧౯౬).

అర్థము.—(నాకు)సంభవించిడి, దుఃఖములు, (నన్న) విశ్లేషించునట్లు, నీయొక్క,
రెండు శ్రీసాదములను, (౧౯౭) ఆశ్రయించితిని, సంసారమును, పోగొట్టుము. (౧౯౮)

వ్యా.—తూడ్కుతొట్టిలై ప్పొ శేయెన్న వుమామ్. (నిన్నడియలై పణివణ వరుమి
డరకలనూత్నో విన్నయే) ఉన్నడై యతిరువడికిళి శేషరణమ్ పుకున్దే, ఇన్దై
యనుభవిక్కెక్కు విరోధియై ప్పొక్కి యరుళి వేణుమ్. ఇత్తాల్-ఇప్పప్రాప్తి
క్కుమ్ అనిష్టనివారణార్థము మిసిగిమాన ఉపాయమై ప్పొక్కి విమిశితార్.

అరు.—“నూత్నో విన్నయే” - ఎన్నె విట్టకల మృడిమాన్. ఓర్ ఇడరకల అడియిన్
పణివన్, ఎన్నె సంసారత్తిల్ నిష్టమ్ నూత్తు ఎన్న వుమామ్. ౧.

తిరు వెంకటాద్వైతము వ్యాఖ్యాన ఆరువృద్ధమ్

ముద్రాక్షరము.

ఆస్పైర్థువడిక శేషరణమ్.

మెనక్కెట్ట శ్రీవైష్ణవరూపకాక సాది త్తరళిన వ్యాఖ్యానావతారికై.

ముతలిలే కరణశేఖరవిధురమాయ్ తమోధాతమాయ్ అవి
క్షేయస్వరూపమాయ్ అచిత్కల్మాష యిరిక్కి అ ఇనన్ శ్రై అర్థిత్వాది
నిర పేక్షమాక ఉన్నడై య నిరవధికదనైయాలేయన్దాక్కిన నీయేయరుళి
కీర్తనాయాయాకోర (౧) “అమూని-భువనాని-భవిష్యత్-నామ్ - మఱి

లిలే ఇవై యుణ్ణాకవే మాట్టతు. సవైయేతొడక్కి ఉన్నదీనమానవిన్పు ఉన్నైయొట్రియ ఇవన్ దుక్కు ఒరుప్రవృత్తి నివృత్తికూడాతెన్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమో?. ఇతిలాతనన్దు ఉణ్ణాక్కిననీయే ఇత్తుక్కోరు పోక్కడిపార్ కైయొట్రియ, నానన్దుశెయ్తు ఉన్నై పెఱుకై యెన్దురుపారు ఘణ్డో?.

(౧) [శరణామతై పయన్ద ఇత్తాది] జ్ఞానాధికనాన చతుర్ముఖినోడే కూడఉత్పత్తివినా శాదితిభుక్కుక్కర్త్తిభవిక్కిఱసకలచేతనర్కుమ్ రత్తై యెన్దు పెన్ దు పెన్ దునై యెల్లామ్, అనన్దేల్ వినై కడివాణ్" ఎన్నిటపడియే ఆశ్రిత విరోధినిరసనత్తుక్కాకిత్తైయిలే తిరువాళ్ళియై ధరిత్తుక్కొణ్డెరు క్కిఱ ఉపకారకినాన వవన్ పార్ క్కిల్ పార్కుమి త్తనై యల్లతు వేఱు కడల్ శూన్ద్ర భూమియిలుళ్ళ చేతనర్ తజ్జభుక్కురత్తై తాజ్జశటియార్ కళి. అననై యొట్రియఇవై యటియాశొట్రియ వేణ్ణుకిఱతెన్నెన్నిల్;

(౩) [నై వకిళ్చిదిత్తాది] ఉనక్కుప్పర్కోడమా యరుప్పత్తొన్దై; ఎత్తనై యేనుమ్ జ్ఞానాధికరా యరుప్పార్కుమ్ నీకణ్ణుక్కు విషయమా కాయ్; ఉనక్కుత్తై పుకురాతత్తొన్దుమిలై; ఎత్తనై యేనుమతిశయిలే జ్ఞానర్కుమ్ నీ కై పుకున్దాయాయరాయ్. ఇత్తాల్ శొల్లిన్ ద్రా యిన్ ద్రా శెన్దన్దాల్. ఒరువనుక్కుక్కణ్ణుమ్ తోన్ ద్రా తేకాలుమ్ నడై తారాశేయిర ప్పుతు, ఒరువనుక్కు క్కణ్ణుమ్తోన్ ద్రా క్కాలుమ్ నడై తరువతు, ఇప్ప యరున్దాల్ అర్ వత్తికాట్టిక్కొదుపోవారకిళి?; నాణ్ అజ్ఞనాయ్ అశక్తన యరున్దేన్, నీనర్వజ్ఞనాయ్ నర్వశక్తియా యరున్దాయ్; ఇజ్జనేయరున్దపిన నీ ఎకాకార్యమ్ శెయ్తు తలై క్కట్టుమి త్తనై పోక్కి నానెకార్యక్ శెయ్తు తలై క్కట్టుకై యెన్దురుపారుఘణ్డో? వెన్దితార్, నీతన్దజ్ఞాన! కొణ్డటియప్పార్ త్తాలుమ్ అఱిన్దపడిశెయ్తు తలై క్కట్టుకై క్కిడానశ యెనక్కుణ్డో?.

(౧) ముతర్ తిరువ-౬౦.

(౨) పెరియలిరు-౨౭.

(౩) జితన్తాస్తోత్రమ్-౬.

(ఒరుపేరిత్యాది) నామరూప విభాగానర్హమాయ్, తన్నోడవిభక్తనూయిరుక్కిఱ ఇత్తై విభక్తమాక్కి, తమశబ్దస్తుక్కు వాచ్యమాక్కి, అనన్దరమ్ సూత్తురూపేణ, అక్షరమ్, అవ్యక్తమ్ "ఎన్నిఱ అవనైకతైప్పిఱ ప్పిత్తు, పిన్నై మహానాక్కి, అహజ్జారమాక్కి, తన్నాత్తై కిళాక్కి, భూతజ్ఞభాక్కి, భౌతికిమాన నర్ణసృష్టియశవుమ్ వరప్పణ్ణి, పిన్నై యవ్వరుకుణ్ణాన దేవాదికార్యజ్ఞతై యడగ్గులుమ్ అనన్ముఖత్తా లే పణ్ణువతాకములెల్లో చతుర్ముఖనై యుణ్డాక్కినానాయీర్దు. మున్నుళ్ళనై యెల్లామ్ తానేత్తై తొట్టుచ్చెయ్తు, పిన్ను చతుర్ముఖనై అధిష్ఠిత్తునిన్దు శెయ్వానాక ప్పార్తాఁ; మున్ను కలనల్ తైక్కొణ్ణు కార్యజ్ఞొణ్ణొత్తోడు ఇననైక్కొణ్ణు కార్యజ్ఞొళ్ళుప్పార్ తొత్తోడు వాళియన్ శ్రీరుక్కిఱతాయీర్దు ఇవనుక్కు. పారతన్త్ర్యిత్తెన్ద్రాల్ ఇవనుక్కు మచితాస్యముణ్ణు, చేతనరానవాళి యార్ పెఱుకిఱ నేర్దుమ్ "కార్యస్తుక్కు క్కిడవానవన" ఎన్దు అఱుతిరుప్పిరుక్మై యాయీర్దు.

(ఒరుముత్తైయిత్యాది) పిరివుక్కు హేతుభూతనాన రానణనై యశీయచ్చెయ్ తాళి పిరాట్టియో? నీయన్తో? ఒరుకాల్ చన్ద్రసిూర్యో కళుమ్కూడ మేలే న్నానికి పుమణ్ణున్నుడియాయ్, "కాట్టరణ్, మలైయరణ్, నీరరణ్" ఎన్నిఱ నూన్దువనై ప్పట్ట అరణై యుడై తా యిరుక్కిఱ అడ్కైయై, విల్లినుడై య కోటిద్వయమువనై యుమ్మడి అద్వితీయమాన శ్రీశార్ఙ్గత్తిలే పూట్టప్పట్ట ఇరణ్ణైయిన్దైయుముడైత్తాయ్, త్తోడుక్కు మ్పొత్తు అహ్మాయ్ ఎతిరికిలేమేలే పైక్కు మ్పొత్తు నెరుప్పాయ్ పైక్కు మమ్మలే ముశిత్తాయ్.

(౧) [అడ్కైన్దైయిత్యాది] ఇవ్వాత్తావుక్కు స్వతస్సిద్ధముణ్ణు; అయిపిణ్ణు ప్పైయుమ్ అగ్నియై యుమ్ శేర్తునై తాల్ అన్యోన్యసంయోగత్తా లే అతి

† వర్ణమ్ - మణ్డలమాయ్ ఆర్ణమెన్ద పడి.

‡ (సా) అచితైక్కొణ్ణు.

(౧) ముతల్ తిరు-గ్గ.

పడైయ పరమాణుక్కల్ సూత్తురూపేణ అచిత్తిలేవన్దు సజ్జమి క్కైయినాలే యాతల్; అన్దిక్కే, అతినుడైయ గుణత్తై భజిక్కైయి గాలేయాతల్, అతినుడైయ బౌజ్జవల్లైయైయమ్ వర్ణత్తైయముడైత్తా యరుక్కుమాపోలే నిత్యమాన ఆత్మవస్తు అనాదియాయుళ్ళ అచిత్తం యోగత్తాలే అన్ద అచిత్తిలే అహమభిమానత్తైప్పణ్ణుమ్బడి ఫలిక్కిఱ అవి ద్యాకర్తవాసనారుచిశ్, అవైయడియాక పరిగ్రహిత్తశరీరత్తైప్పన్ద్రీ వరక్కడవతాన ఆధివ్యాధి, నిషిద్ధానుష్ఠానమ్, ఇప్పడి కార్యమాయమ్ అడి కాణవొణ్ణాతపడి కిడక్కిఱవై, పురుప్పడైవైయై యుక్కుక్కళు ధీమాపోలే, క్రమత్తాలే పోక్కుక్కైయన్దిక్కే, ఒరుకాలే వాసనమాక పోక్కుక్కేన్దిల్ (౧) [నుడగ్గిడైయైత్తాది].

అతుక్కుచ్చెయ్యవేణ్ణవతెన్నెన్న; [నుడగ్గిడైయైత్తాది] ప్రబల ప్రతిబద్ధకర్తై వరుత్తమటప్పోక్కవల్లవనై ప్పన్ద్రీ నడుక్కుమ్. [నుడగ్గిడైయై] కణ్ణార్కు “ఎన్నాయ్ విలైయక్కడవళో?” ఎన్దు అజ్జవేణ్ణుమ్బడి యానసాకుమార్యత్తై యుడైత్తాన ఇడైయైయుడైయవల్లైక్కిశీర్ పిరిత్తు వైత్తతెన్దై. మున్దులక్కైయిలే కొడుపుక్కుచ్చిత్తైవై త్తరావణమిడుక్కళియుమ్బడియాక మఱుత్తిలే మిన్నినాత్పోలే అఱుకియతిరుక్కైయిలే శ్రీశారత్తైవైత్తవణ్. ఎతిరికల్లై యభీయచ్చెయ్కైక్కు ఒరువ్యాపారమ్ పణ్ణవేణ్ణ, కైయిలే విలైవాడనమైయమ్. అఱుకియ తిరుక్కైయిలే విలైప్పిడిత్తవణ్ ఉపాయమెన్నుతల్; “అవనైయపాయమాక ప్పన్ద్రీజ్జోల్” ఎన్దు విధియాతల్.

“నుడగ్గిడైయై మున్నిలక్కైవైత్తాల్” ఎత్తతుక్కు క్కరుత్తెన్నెన్నిల్; ఈశ్వరశేషమాన ఆత్మవస్తువై “ఎన్నతు” ఎన్దిరుక్కైయూవతు- పిరాట్టియైప్పిరిత్త రావణనోడొక్కుమెనై. తన్నైప్పన్ద్రీనార్కు అవలోవిరోధియై పోక్కినాత్పోలే విరోధియైప్పోక్కిక్కొడుక్కుమెనై. అవళో

దొత్తప్రాప్తియుమ్ అవస్థక్కలివనుక్కుడైనై యుమ్, అవనై ప్పన్దు వార్ అవళి మున్నా కప్పన్దువ తెన్నై యుమ్. (ఒరు పేరువ్వియి త్యాది) ఇల్లాత తైయుణ్డాక్కిన ఉనక్కు ఉళుతుక్కొరు గుణాధానమ్ పణ్ణుకైయ రిత్తోవెన్నై యుమ్, పిరాట్టియోట్టైక్కలవిక్కు విరోధియాన రావణనై యభియచ్చెయ్తఉనక్కు ఎన్నుడైయ ప్రతిబంధకమ్ పోక్కుకై యరిత్తో వెన్నై యుమ్.

(వాళియిలట్టనై) బ్రహ్మసృష్టిపోలే సజ్జల్పత్తాలే శెయ్కైయ నిక్కే, నేరొకాడు నేరే పూశలిలేనిన్దు అభీయచ్చెయ్ తాయ్. (మూపడి) అమ్బాలభిక్క వొణ్ణాతవిడతై అక్కుకాలుమిరప్పాలుమ్ అభీయచ్చెయ్ తపడి. ప్రయోజనాన్తరపరంసంబంధాద్వికళుడైయ కార్యమ్ శెయ్తనీ ఉన్నై యేప్రయోజనమాకనినై తిరుక్కిఱువా కార్యమ్ శెయ్గలా కాతో? (మూపడినాల్ నిలమ్ వేట్టి) ఈరడియాలేభూమియైయళన్దు ఓరడిక్కు అవనై చ్చిణ్ణైయిట్టువైక్కనినైత్తు మూన్దడియై యిరన్దానాయిన్దు. నెయ్తల్, నువతమ్, ముల్లై, కుటిళ్ళియెన్దాతోలే శొల్లుకీఱ* అన్నలుమ్ తున్నలుమాన భూమియైయర్చిత్తు. ఇన్నాలిలుమ్ ఋషిపాంశమాయ్ క్కళితైత్తు పాలెనిల మెన్దుశొల్లువర్కళి; ఇవర్ క్కళినుతముమ్ నాలె న్నుమిడమ్ తొన్దీయరున్దతిత్తే.

(ముప్పరియి త్యాది) మేళుత్తిలే మిన్నినాతోలే శాత్తిన యజ్ఞోపవీతముమ్ కృష్ణాజినముమ్ విళన్దానిన్దుళు తిరుమారైయుడై యెయాయ్, ఉపనయనమ్ పణ్ణినపుతుమైతోన్దుమ్బడి యిరుప్పాయు మాన్, ఇన్ద్రుడైయ అర్థిత్రమ్ తలైక్కట్టుకైక్కాక, ఇట్టపోతోడు ఇడారపోతోడు వాళియజముకనులర్దు పొన్బుడి ఇరప్పిలే తకణేటిన వామనవేషతై ప్పరిగహిత్తు ఒరుకాల్ త్రైలోక్యత్రైయుమ్ ఈరడి యాలే అళన్దుకొణ్డాయ్. ఆళైయిల్లాతార్ తలై మేలేయుమ్ వైక్కుమ్ తిరువడికళై ఆళైయుడైయ వెళతలైయిలేయుమ్ వైక్కలా కాతో? ఇన్ద్ర)

* అన్నలుమ్ తున్నలుమ్ - వెయ్యిలుమ్ మల్లైయుమ్; అతావతు - అసారమ్.

నైప్పోలే కల్లుజ్జుమణ్ పెలుతల్, మహాబలియైప్పోలే బాదార్యమ్
కొణ్డాడుతల్ శెయ్యవిరుక్కి తేనో? నాక; ఉన్నై పెఱువేణుమెన్దన్తో? నా పి
రిక్కిఱతు, ఉన్నై వైత్తు పేటొన్దైయి. రన్దార్ కో? సిఱరప్పాళనాయ్ కాళా
ర్యమ్ శెయ్ నతు, ఉన్నై యేయిరన్దార్ కార్యమ్ శెయ్యలాకాతో?; (౧)
“మదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి-కదా” ఎన్దితోనానిరుక్కిఱతు ;

పెరుమతిప్పరాని ఇన్ద్రాదికభుక్తాక ఉన్నై యథీయమాటి
క్కార్యమ్ శెయ్ తపళవేయో? జన్మవృత్తాదికభాల్ కుత్తెయనిన్ద అనై,
ఇదో పట్టమడువి కరైయిలే అరైకులై యత్తలైకులై యపన్దు విఱున్ద
వనన్దో? (నాదీ శ్రిశైయి త్యాది) జగత్సృష్ట్యాదికభుక్తుమ్ సజ్జల్పిత్త
తుక్కు అవ్వరుకుణ్డెన్దటియై యైయాలే “జగదుపసంహారత్తుక్కుమ్ అవ్వ
రుకాయరున్దతీ! ఇతి హి శివో భూమిరున్దపడియెన్!” ఎన్దు ఇరున్ద తేకుడియాక
ఎల్లారుమజ్జుమ్మడియాక *మేరుపు క్కినియ మేఘుమ్బాలే ఆఱుకియ
శిఱకై యుడైయ పెరియతిరువడితిరుక్తోళిలేయేటి పెరియ వేగత్తోడే,
నాలానిన్దుళ్ళ వాయైయడైత్తాయ్, మూన్దువకై పట్టమడతై యుడై
త్తాయ్, ఇరణ్ణుశెవియైయడైత్తాయ్, వేఱుత్తున్దైయిన్దిక్కే అద్వితీయ
మాయిరుక్కిఱకనై యుడైయ దుఱున్దై అద్వైతైయిలే, వేదీయిలమాయ్
మిక్క వేళ్ళత్తై యుడై త్తాన మడువిలే అరైకులై యత్తలైకులై యపన్దు
విఱున్దుపోక్కినాదు.

(౨) [గ్రాహంచక్రేణమాధవః] మడువిలేపోయ్ ప్పక్కు ఆనై
యైయుమ్ ముతలై యైయుమాకి వన్దెత్తుక్కొణ్ణుపోన్దు కరైయిలేయేటి
అనైక్కునలిపు వారాతకడి తిరువాళ్ళియాలే ముతలైయైక్కిటి ప్పొ
కట్టానాయిదీయి. “ఽజపుత్రినోఽనునై యున్దైక్కుట్టనుక్కుమ్ పాల్
తిరళైయిడక్కడవతుకాణ్” ఎన్దుభట్టరులిచ్చెయ్యమ్మడి. “నాలాన్దాయ్
మున్దుత తిరుశెవి యిరుతనివేల్పు తరన్దైయై” ఎన్ద్రాత్తోలేకొల్లువ

(౧) స్తాత్రిత్తుమ్-౩౦.

(౨) విఱున్దురమ్.

* (పా) మేరువైక్కినియ, మేరువైవిఱున్దుకొణ్ణుమ్ ఎన్దురమ్.

కుక్కుక్కరుతై న్నెన్నిల్; ప్రజై, కిణ్దన్దీలే విఱ్ఱున్దాల్ “కాతుమ్
కణ్డవాళియుమ్ కాలుమ్తలై యుమ్ వడివుమిరుక్కుమ్బడికాణ్” ఎన్నా
రైప్పోలే ఇడర్ పట్టివెళుమడైయ వవయవజ్జళవసుక్కు ఆకర్న కమానపడి
మాలే శొల్లుకిఱు.

(వేత్తరదైయై) ఎళియరాయరుప్పార్ నోవుపట్టాత్పొల్లన్దై
ఇళినుడై యనోవుపాడు. (౧) [పరమాపదమాపన్న:] సర్వేశ్వరత్తనై
ప్పేణాశేవన్దు విఱవేణ్దుమ్బడి కిరైపురన్దై వాపత్తాయీర్దు. ఇవ్వాపత్తు
క్కవధియై న్నెన్నిల్; [మనసాచిన్దయత్] వాయాల్ కూప్పిడుమతోవి
ర్దు. (ఒరునాళిరునీర్ మడుపుళో తీర్ త్తనై) అణ్దు, కాలమళవిట్టిరుక్కుమ్,
ముత్తలైయొన్దు, తాన్ ఆనై; ఇజ్జోవేన్దాల్, కాలమనాది, ఇన్ది యజ్జళైన్దు,
నానో దుర్బలన్; ఆనాల్ వాళిపార్ త్తుత్తరవేణ్దావో?; (౨) [కాలై క్కుళు
విడుకిన్దు కియలాడువాళై విరవి] ఆన్దిరాళర్ కుడియిలే పిఱన్దు ఈశ్వరన్
మర్త్తజ్జై యాయరుప్పాళోరు త్రివాళై-ఒరునీర్ ప్పళునలియప్పొళుక్క
మాట్టాతవన్; ఇరన్దుకిడాయ్ కాలై ప్పర్ త్తనలికిఱ తెన్దితాళో.

(ముత్తీయిత్యాది) వర్ణజలిల్ ఉత్కృష్టవర్ణమాయ్ నల్ పత్తి
పోకక్కడవతా యిరుక్కుమ్ బ్రాహ్మణజాతిక్కడైయ ఆశ్రయణీయనా
యిరుక్కుమ్బడియైచ్చొల్లుకిఱు. (ముత్తీయిత్యాది) మూన్దుపిత్తై ప్పెత్త
తానైప్పోలే “అహవనీయ గార్త్తవత్సవక్షిణాగ్ని” ఎన్దిఱఆగ్నిత్రయ
ముమ్, నాలువకై ప్పట్ట వేదజ్జళుమ్, పచ్చమహాయజ్జ ముమ్, అధ్యయనమ్
పణ్ణుకై, పణ్ణువిత్కై, యజ్విత్కై, యజ్విత్కై, దానమ్ పణ్ణుకై, కొళ్ళు
కై యెన్దాత్పొలే శొల్లుకిఱ ఇవర్ త్తై త్తొట్టిలాకవుడైయ రాన బ్రాహ్మ
ణర్ కుక్కు ఆశ్రయణీయనాయురుక్కుమ్బడి శొల్లిన్దు.

ఇని, సంసారభయభీతరామై ముముక్షుక్కుళాయరుప్పార్ కుక్కు
ఆశ్రయణీయనాయురుక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱు.

(విమ్బులనిత్యాది) శ్రోత్రాది విషయబద్ధిల్ పోకాతపడియాక నియమిస్తు, (౧) 'నిత్యానిత్య వివేకమ్, శమదమాది సాధనసమ్మత్తు, ఇహాముత్రచ ఫలభోగ విరాగమ్, ముముక్షుత్వమ్' ఎన్నాత్పలే శొల్లు కితి సాధన చతుష్టయ త్రైయుముడై యరాయ్; అన్తి క్కే, ఆహారాదికత్తై త్తవిర్ త్తు, సత్త్వరజస్తమస్సుక్కళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు రజస్తమస్సుక్కత్తైక్కళిత్తు నిష్కృష్టసత్త్వత్రైయుడై యరాయ్; కొణ్ణు నిష్టు అస్థయోగత్తాలే పుణ్యపాపరూప కర్మబద్ధియాక సాంసారికదుర్గతి త్రైయుఱుత్తు కొళ్ళవేణుమెన్టు ఇరుప్పార్ ఆటియుమ్ స్వభావమై యుడై యనా యరుక్కుమ్.

సాధనా స్తరపరిగ్రహమ్ పణ్ణినార్ ఉన్నైప్పెత్తు పోకానిఱ్కు, ఉన్నైయే సాధనమాకప్పరిగ్రహిత్తనాన్, ఉన్నైప్పెత్తాతేపావతే! అభిమానికళం యరుప్పార్ ఎత్తనైయేనుమతిశయితజ్ఞానరాయ్ ఇరు న్దార్ క శేయాకిలుమ్ అవర్ కళుక్కుటయహజ్ఞాత పడియాన ఉత్కర్షమ్ శొల్లుకిఱు. (ముక్కుడిత్యాది) లలాటసేత్రనాయ్, 'సర్వేశ్వరకనాల తోళుమ్ తానుమాయిరున్దాన్' ఎన్టు తానుమ్ నాలుత్తోళై యుముడై య నాయ్ విన్దువామైయుడైయ అరవైయుడై యనాయ్ గణ్డెన్దు యడక్కిన జత్తైయైయుడై యనానరున్దాన్, తిన్నయర్ త్తియెల్లామ్ కొణ్ణు ఆటియ ప్పార్ త్తాలుమ్ ఆటియ వొణ్ణాళి స్వభావమాకితి పెరుమైయైయుడైయై యాయ్ నిన్టాయ్. కిథాయ్ పడుకిఱు ఇతువానాల్ నానున్దై యటికై యెన్దురు పాపభుక్తో?.

(ఏఱులకెయిల్ శ్రీనిల్ కొణ్డనై) ఆపత్తువద్దకన్టు అన్దుద్రాదికలో? నీయో? ఉత్పినార్. ప్రళయమ్ కొణ్ణు అణ్ణుభిత్తియిలే పుక్కుచ్చేర్న్ద లోక బ్బల్లై మహానరాహమాయ్ ప్పక్కిడన్దదుత్తు త్తిరు వెయిల్ శ్రీలేక దేశ త్తిలి ఒరునీలమణియగు త్తినాత్పొలే కిడన్కున్పుడి వైత్తాయ్: సంసారప్రళ

యమ్ కొణ్ణ వెన్నెయో? వెడుక్కలా కాతు. (నూటియ విత్యాది) శాస్త్ర
జ్ఞభాల్ శొల్లప్పడుకిఱ పడ్రసజ్జలినుడైయ ప్రయోజనరూప మాయరు
స్తువెత్తు ఎన్నుడైయ ప్రయోజనడై యెనక్కు శ్శరవేణుమ్.

(శోడరిత్యాది) మికవున్ ప్రకాశవైయుడై త్తాయరుక్కిఱివివ్యా
యుధజ్జళై, వెలుమ్పుఱి న్నిలే ఆలత్తివళిక్క- వేణువ్వుడియాన అళికియ
తిరుక్కైయిలే ధరిప్పాయామ్, తనక్కుత్తానే అళికై విశ్లేప్ప తాన
నాలుతిరుత్తోళ్ కలై యుడైయైయామ్, కడల్ పోలే శ్రమహరమాన
వడివై యుడైయనన!. (నిన్నిత్యాది) దేవరీర్ తిరువడికలిలే ఒరుప్పైప్పట్ట
నెళ్ళైయుడైయరామ్, చప్పనైప్పోలే వర్కనీయ మాయ్ క్కుళిలే న్దముఖ
డైయుడైయరాయరుక్కిఱి పెరియపిరాట్టియారమ్ శ్రీభూమి ప్పిరాట్టి
యారమ్ పూర్ణోట్టాత్పొలేయరుక్కిఱి మృదువానతిరుక్కై కభాలే తిరు
వడికలై వరుడ, జగద్రక్షణానురూపమాన యోగనిడై యిలే యెరు
ప్పట్టిరున్దాయ్. ఎనక్కుప్పనప కారమిల్లా మే యిళిక్కిఱ్ఱేనో?.

(నెటియిత్యాది) శాస్త్రమర్వాడై తప్పాతపడి ముత్తైయిలేనడ
క్కిఱనాలువకైప్పట్ట వరజభుమ్ నీయిట్టవళిక్కాయరుక్కిఱితు. జగ
దారమ్మకమాన భూతపఞ్చకజ్జళుమ్ నీయిట్టవళిక్క ; సత్తాదికభుమ్
ఉన్నధీనమానపిన్బు ఉడై యొళియరక్షకరుణ్డో? (అఱుపతమిత్యాది)
అఱుకాలై యుడైత్తాయ్ మదుపానార్థనూకప్పడివణ్డకిళ్ మధుపాన
మత్తమాయ్ కొణ్ణ ఆళత్తివై యానిన్ద మయిర్నడియైయుడై యనప్పి
నైప్పిరాట్టియొట్టై సంక్షేపముక్కు ప్రతిబంధకమాన ముషభజ్జళేత్తై
యమ్ ఊట్టియాక నెరిత్తాయ్, ఎన్నుడైయ ప్రతిబంధకడైయుమ్ నీయే
పోక్క వేణుమ్.

(అఱువకైయిత్యాది) అఱువకైప్పట్ట బాహ్య సమయజ్ఞభాల్
అఱియవొణ్ణాత స్వభావడై యుడైయైయా యరున్దాయ్. (విమ్బాలి
త్యాది) విన్దులక్షణత్తై యుడైత్తాన మయిర్నడియై యుడైయభాయ్.

(౧) “నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్నుమీ పెరియపి కాట్టియా రైత్తిరుమాన్రిలే
వైత్తరుళినాయ్. మేల్పొల్లప్పకుఱిఱ ఐశ్వర్య సాలభ్యజ్ఞభక్తు నిబ
ధనమాన శ్రియఃఽతిత్వమ్ శొల్లిన్దు.

(అటముతలిత్యాది) ధర్మార్థ కామమోక్షజ్ఞానాకాంక్ష పురుషార్థ చతుష్టయజ్ఞభూమాయ్, బ్రహ్మదాదికభృత్యు సదుపేక్షరూపేణ నిష్టులవర్ కతైశరీరమాకక్ష్మాణానిష్టు, (౨) " బ్రహ్మవిష్టు శివాత్తి కామ్ । ససంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవజనార్దనః " ఎన్నలామృడి నిత్యానాయ్, సుఖ దుఃఖజ్ఞభృక్కు నియామకనాయ్, కారణావస్థయిల్ సచ్చబ్రహ్మచ్య నాయ్, సృష్టికాల త్తిలేవన్దవాతే(3) "బహుస్యామ్" ఎన్నిటపడియే విస్తృ తనాయ్ నిత్యతాయమ్నీ.

(కున్టావిత్త్యాది) కున్టాతపఃథువై యుమ్ మలరై యుముడైత్తాన
 తోవైయైయడైత్తాయ్ అఱ్ఱికియకొడికళై యుడైత్తాన తోట్టజ్జళైయు
 ముడైత్తాయ్, మాతాత జలసమృద్ధియై యుడైత్తాన పొన్నిచాయ్న్దు
 రత్నజ్జళై కొఱ్ఱిత్తువళిడానిన్పుతాయ్ అఱ్ఱికియశెన్నైలై యుడైత్తాన
 కఱ్ఱునికళై యుడైత్తాయ్, త్తికఱానిన్పుళ్ళ వనజైచ్చుళ్ళిలే యుడైత్తాయ్
 తోఱ్ఱిల్ ఓరప్పడానిన్పుళ్ళ మతిళై యుముడైత్తాయ్, పొన్నా లేశెయ్య
 ప్పట్ట మాళికైయిల్ నట్టకొడికళానవై ఆకాశత్తిలే సళ్ళరిక్కిఱ చన్ద్ర
 వైత్తువక్కినాలుమ్ శుల్ శ్శడానిన్పుతాయ్ నిరవధిక సమ్మజైయుమ్
 భోగ్యతైయైయుముడైత్తాన తిరుక్కుడన్దైయిలే బ్రాహ్మణర్ వేదాన్త
 సూత్రజ్జళైకొఱ్ఱు ఆశ్రయిక్క, ఉన్నోట్టైస్సర్కుతాలే వికసితమాన
 ఫణజ్జళై యుడైయ తిరువనన్దాళ్ళి వానాకిఱ పడుక్కయిలే జగద్రక్షణ
 త్తిలే అవహితనాయ్కొఱ్ఱు కణ్ణుళర్ న్దురుళుకిఱ సర్వాధిక నే! (నిన్న

(౧) శ్రీరామా-య్యద్ధ-౧౧౬-౪౪.

(౨) శ్రీవిఘ్న-౧-౨-౬౬.

3) ಫ್ಯಾಕ್ಟೋರೈಸೇಷನ್-೬-೨.

డియిడై యి త్యాది) ఎన్నుడైయ స్వరూపాను రూపమాక దేవర్ తిరు
వడికలిలే శరణమ్ పుకున్దే; నీయుమ్ ఉన్నుడైయ స్వరూపానురూప
మాక ఎన్నుడైయ సాంసారికవరుత్తై క్కళిత్తు త్తరవేణు మెన్ది
తార్.

తిరువెఱ్ఱుకూర్ శ్రీరుక్మై వ్యాఖ్యానమ్

ము ర్ శ్రీ ర్ ము.

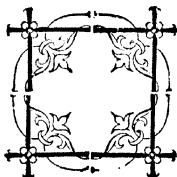
పెరియవాచ్చాప్పిళ్ళై తిరువడిక శేషణమ్.

*ఇడమ్ కొణ్డ నెఱ్ఱై త్తిణ్ణి క్కీడప్పన, ఎఱ్ఱుమ్ పొన్ని
త్తడమ్ కొణ్డ తామరై శూఱుమ్ మలర్ న్దత్ త్ పూమ్ కుడన్దై,
విడమ్ కొణ్డ వెణ్ పల్ కరుమ్ తుత్తి శెఱ్ఱణ్ త్తల్లు మిఱ్ వాయ్,
పడమ్ కొణ్డ పామ్బుడై ప్పళి కొణ్డా తిరుప్పాతర్ జళే.

అన్వ.—పొన్ని, తడమ్ కొణ్డ, తామరై, శూఱుమ్, (౧) మలర్ న్ద, రణ్, పూ,
కుడన్దై, విడమ్ కొణ్డ, (౧౦) వెణ్ పల్, కరుమ్ తుత్తి, శెఱ్ఱణ్, తల్లు, ఉమిఱ్,
(౧౧) వాయ్, పడమ్ కొణ్డ, పామ్బు, అడై, పళి కొణ్డాన్, (౨౦) తిరుప్పాతర్ జళే,
ఎఱ్ఱుమ్, ఇడమ్ కొణ్డ, నెఱ్ఱై, ఇణ్ణి క్కీడప్పన. (౨౧).

అర్థము.— కావేరియొక్క, తీరములను, వ్యాపించియున్న, తామరసపువ్వును,
చుట్టును, (౧) వికసించియున్న, చుల్లని, అందమైన, తిరుక్కుడన్దలూ, విషముగలదై,
(౧౦) తెల్లనిదంతములను, నల్లనిమచ్చలను, ఎఱ్ఱని నేత్రములను, నిప్పునుగ్రక్కుచున్న,
(౧౧) నోటును, ఫణములనుగల, తిరువనన్దాహ్లాసనెడు, పడకమీఁద, పవ్వలించిన ఆరా
వము తాహ్లాసనయొక్క, (౨౦) శ్రీపాదములు, సర్వకాలములును, వికాలమైన, (నా)
మనస్సులూ, ఆమరియున్నవి. (౨౧)

శ్రీ
శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ య త్సా
తిరుమళైయాత్వారరుళిచ్చెయ్త

ళి ట్రి య త్రి రు మ డ ల్.

ఇదగ్రంథమ్

పెరియవాచ్చాన్బిల్వైయరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానత్తుడనుమ్,
ఆరుమ్బుదత్తుడనుమ్,

శ్రీమాన్, శిర్గప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరా లెఱ్ఱుతప్పట్ట

ఆధ్యప్రతిపదత్తుడనుమ్,

తర్క్కతీర్థరాన - శ్రీమాన్ - శిర్గప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాలుమ్,

శ్రీనూన్-కరాలపాటి-ఆఱ్ఱార్యు అవర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దుక్కన్జనాముడు అవర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశజ్ఞుల్ సహాయత్రినార్

పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభైయారాల్

శ్రీపరాబ్జుళితిరువవతారాది ౧౦౦౫-వఱు సంత్సరమాన

క్రోధి సంత్సరత్తిల్

చెన్న పట్టణమ్

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురవ్ శెయ్యప్పట్టతు.

విజయ తేతరామ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ వైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లొమిటెడు).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రు.	అ.	పె.
తనిష్టోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము ...	3	౪	౦
భారతాదితనిష్టోకమ్ ,, ,, ...	౦	౫	౦
రామచరమణ్ణోకమ్ ,, ,, ...	౦	3	౦
గుమ్మరణ్ణోకటిప్పణి ,, ,, ...	౦	౫	౦
మతల్ తిరువనాతి ,, అరుమ్మదప్రతిపదసహితము ...	౧	3	౦
ఇరణ్డామ్ తిరువనాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
మూన్డామ్ తిరువనాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువనాతి ,, ,, ...	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము ...	౪	౮	౦
తిరువాళియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మదసహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము ..	౦	౬	౦
పెరియతిరువనాతి ,, ప్రతిపదసహితము	౦	౧౪	౦
తిరువెఱుకూర్ శ్లోరక్కి ,, ,,	౦	౪	౦
శిఱియతిరుమడల్ ,, ,,	౦	౯	౬
శాణ్డిల్యవిళిప్ప పరమధర్మ శాస్త్రము తాత్పర్యసహితము ...	౧	౨	౦

యముకరత్నాకరము అచ్చగుచున్నది.

ఇట్లు,

కరాలపాటి-అశ్వారయ్య,

కొర్రవర్తి, ధనాధికారి,

నెం. 3౧, వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్న పట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయామక.

పిళ్ళైలోక మడియరరుళిచ్చెయ్త

త ని య న్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.

(ముళ్ళిచ్చెయ్తమలరోర్) “శబ్దాదివిషయజ్గళితే సన్నిధియలే మనస్సు పరితపియామల్, భగవత్ప్రాన్యాయత్తుక్కు అనుగుణమాకతిరు మడల్’ ఎన్నిట దివ్యవభిషక్తై ఉపకరిత్తరుభువతే!” ఎన్టు ఆర్థ్ వార్ తిరువడికళిల్ ప్రేమముడైయా రుదైయ ఈడుపాడా యిరుక్కిఱుతు. అన్తిక్కే, స్వవిశ్లేషత్తిల్ సాంసారిక విషయజ్గళితే మనస్సుపరితపి యాతపడి స్వప్రసాదక్తై ప్రసాదియామల్, తామమడలెడుక్కి ఉప క్రమిత్త పాశురమాన మడలైయే తన్దువిట్టారెన్తాకవుమామ్.

పిళ్ళై తిరునటైయూరరైయరరుళిచ్చెయ్త

శీటియతిరుమడల్తనియక.

ముళ్ళిచ్చెయ్తమలరోర్ తారాముళ్ళై మతియమ్,
కొళ్ళిక్కెన్నుళ్ళమ్కొలియూమే,—వళ్ళల్
తిరువాళ్ళశీర్క్కలియక కార్క్కలియైవెట్టి,
మరువాళ్ళన్తద్రాన్మడల్.

అన్వ.— శెబ్బమ్, ఓర్, ముళ్ళి, మలర్, తారాన్, (౫) వళ్ళిత్తిరువారన్, కీర్, మరువారన్, (౧౦) కలియన్, ములై, మతి, అమ్, కొళ్ళిక్క, (౧౫) ఎన్, ఉళ్ళమ్, కొతియామే, కార్, కలియై, (౨౦) వెట్టి, మడల్, తద్దాన్. (౨౩) *

అర్థము.— సమృద్ధములై, అద్వితీయములైయున్న, ముళ్ళియొక్క, పుష్పములచే గట్టఁబడిన, మాలగలవారై, (౫) కదారులై, (భగవత్సమృద్ధమనెడు) విశ్వర్యముగలవారై, కల్యాణగుణములనుగలవారై, అమరియున్న, కత్తినిగలవారైన, (౧౦) తిరుమలై యాత్మొప్పు, ఉదయమగుచున్న, చంద్రుడనెడి, నిప్పును, (౧౦) (విరహభాదగల) నాయొక్క, హృదయము, పరితిపించుకొనునట్లు, నల్లని. (అజ్ఞానరములైన), కలిదోషములను, (౨౦) ఛేదించి, మడల్ అను దివ్యప్రబంధమును, ఇచ్చిరి. (౨౩) *

వాఙ్మ.- (ముళ్ళిచ్చెట్టుమలరో తారాన్) తమక్కసాధారణ మాయ్ అద్వితీయమాయరుక్మిణి ముళ్ళిప్పువై తారాకవుడై యవరె న్నుతల్; (౧) “ ఎకుళత్తాం ” ఎన్నుమాపోలే. అన్బి క్కే, “ మలరో ” ఎన్దు పాతమానపోతు, నమ్మపేషీతమాన ముళ్ళిచ్చెట్టుమలర్ మాలైయై యో తరుకిణిలర్ ఎన్దొకవుమామ్, మలరెన్దుతు - మాలైక్కు ఉపలక్షణమ్, ఎతుక్కాకత్తారొతర వేణుమెన్నిల్; (ముళ్ళెమలియమ్ కొళ్ళిక్కె న్నుళ్ళమ్ కొతియామే) ముళ్ళై త్తెట్టునదిగ్గల్ విరహికళా యిరుప్పార్ క్కు తాపహేతువితే. (౨) “ పొన్న్ వెణ్ణిల్ కితిర్ శుడమలి యుమ్ ” ఎన్దితే ఇవరుమ్; నాట్టార్ క్కు ఎప్పడియే, (౩) “ చన్న్ శిచ్చెడకరాయళే ” ఎన్దు చన్న్ నుణ్ణలమ్ చణ్ణమణ్ణలమాయరుక్మై. (౪) “ తాన్యేవారమణీయాని ” ముళ్ళై మతి అమ్ కొళ్ళియెన్నుతల్; ముళ్ళై మతియమాకిణి కొళ్ళియెన్నుతల్; అమ్ కొళ్ళి - అట్టకీయకొళ్ళియెన్ను తల్. ఇతుపజ్ఞవిషయత్తుక్కు ఉపలక్షణమ్. (౫) “ మల్లైకై కిమత్త త్తెన్ద్రీరుమాలో నణ్ణకుటిళ్ళియిళై తవరుమాలో ” ఎన్దుమ్, (౬) “ వాడై తణ్ణాడై వెన్వాడై యాలో మేవుతణ్ణతియమ్ వెన్దుతియమాలో

(౧) తిరువారీయత్తనియన్.	(౨) తిరుమొట్ట-౨-౭-౩.
(౩)	(౪)
(౫) తిరువాయ్-౯-౯-౧.	(౬) తిరువాయ్-౯-౯-౪.

శిశియతిరుమడల్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

మెన్దల్ ప్పల్లి నెమ్ పల్లియాలా ” ఎన్ఱుమితే విన్దేషత్తిల్ విషయః
 లిక్ బాధకత్వాకారజ్జి లిరుప్పతు. అతుతాన్ విషయానుగుణమా
 యితే యిరుప్పతు. ఆకై యాల్ కుళిర్ న్ద చ్చచ్చివై కొల్లిపోలేకణ్డ ఎన్
 హృదయమ్ పరితపియంతే ఆన్ వార్ పణ్ణేన ఉపకారమే! (వళ్ళల్ తిరువా
 ల్ శీర్క్కలియన్) వళ్ళల్ - పరమోదారర్. తిరువాళన్ - భగవత్ప్రీతాః
 సత్తియాకిఱ విశ్వర్యతైయుడై యవర్. (వళ్ళల్ తిరువాళన్) ఇనరా
 దార్యమ్ పణ్ణుకై క్కుడలాన విశ్వర్యమ్ (శీర్క్కలియన్) భగవద్భక్త్యాది
 గుణజ్జలైయుడై యవర్. (కార్క్కలియై వెట్టి) * (౧) కలికిన్ఱి యాకై
 యాలే, అజ్ఞానావహమాన కలియై క్కుడిన్దు. కలిదోషమితే కామపరవశ
 రాకిఱతు; అప్పడి అపాప్త విషయత్తిల్ కామమవారాతపడి. (మరు
 వాళన్ తన్దాన్ మడల్) తిరుక్కై యిలే మరువియిరుక్కిఱ వాళై యు
 డై యవర్. భగవత్కామత్తుక్క. నుగుణమాన “తిరుమడల్” ఎన్ఱిఱ దివ్య
 ప్రబన్దలై యుపకరిత్తురుళినార్. (మరువాళన్) భగవదనుభవత్తిలుణ్డాన
 భోగ్యతై, నడివిల్ తొడై కొళ్ళలామ్బుడియానవర్. (౨) “ఇవళి న్దణ్ణా
 య్ కమన్ద్రతల్”. మరు - పరిమళమ్. మరువు - మరువుతలాయ్, ఎమ్మెగు
 మావై క్కిట్టుకైయై స్వభావమాక ఉడైయన రెన్ఱుమామ్. అన్ఱిక్కే, చేత
 నరై క్కిట్టి ఆళుకిఱన రెన్ఱుమామ్. ఆకై యాల్, చేతనరై త్తమ్బుడియాక్క
 వేన్దే మడలై యుపకరిత్తురుళినార్. మాలైయై తారాతే మడలై త్తన్దు
 విట్టారెన్ఱాకవుమామ్.

శిశియతిరుమడల్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రణ్ ద్దు.

పెత్తైలోకమ్ జీయర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఆహ్వాన తిరువడిక శీశరణమ్.

పెరియ వాచ్చాన్బిల్లై యదుళిచ్చెయ్ త
శిటియ తిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్.

అనతారికై.

కీర్తీ అనుభవిత్రతు జ్ఞానానుభవమాతై యాలే బాహ్యసంక్షే
మాపేత్తైపిటన్దు, ఆతుకీడైయామైయాలే తిరుక్కుడన్దైయిలే శరణమ్ పు
క్కార్ తిరువెల్ముకూర్ శ్రిరుక్కై యిలే: ఇప్పడి శరణమ్ పుక్కవళవిలుమ్
నినై పుళురియామైయాలే “ఇతుక్కు హేతువెన్నెన్నిల్ ; ఎప్పెరు
మాతాతా అజ్ఞా, అశక్త, అప్రాప్తనాయత్తాత్తీక్కి అతన్దు; ఇత్త
లైయిల్ కర్తవ్యశేషముణ్డాయ్ తాత్తీక్కి అతన్దు; ఇని, విలన్పు హేతు
ఇరణ్డతలైక్కు మిన్దిక్కే యిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇనితాత్తీక్కి అతు-కూడల్
శెయ్యనినై యామైయాలే; అనసిన్సు, “ఇత్తైయైయత్తీత్తాకిలుమ్ ముకమ్
కాట్టు విత్తుక్కొళ్ళువోమ్” ఎన్ని అత్వరై యిక్కి మిగుతియై కృష్ణావతారత్తి
ల్ కుడక్కుత్తి లేయక పట్టు అవనైక్కిడై యామైయాలే మడలెమక్కు
త్తుణిన్దాళోరు సిరాట్టియై డైయ పాశురత్తాలేన్దన్దైయై అవిష్టరిక్కితార్.

మడలావతు - (౧) తుల్యశీలపయోవృత్తాత్మతుల్యభిజనలతు
ణామ్ “ఎన్ని అపడియై ఇరువరు మొత్తపరువత్తరాయ్, పుంస్త్వత్తుక్కే కాన్ద
మాన అజీవు, నిత్రైవు, ఓర్ ప్ప, కిడైప్పిడి ఎన్ని అ గుణజ్ఞళాలే అవనుమ్,
పూర్ణ నాయ్ క్రిస్త్వత్తుక్కే కాన్ద మాననాణ్, మడమ్, అచ్చమ్, పయర్

అరుమ్బదవిళక్కుమ్.

(పవళే, (కీర్తీ) ఇత్యాది. నాయకనుక్కునితైవావతు-మతిప్ప, ఓర్ ప్ప, విచా
రమ్, కడైప్పిడి - పదశీర్ బిరువిడామైయాయ్ ముడియనడత్తుకై. నాయకిక్కు ప్పయర్
ప్పావతు-పిరివిల్ వైవర్ల్యమ్.

వ్యా.-పుష్పనిజగుణభా లేయవభుమ్ పూజై యాయ్, ఇష్పడియరువరుమ్
కుత్తైవన్ ద్రవర్ కళాయరుక్క, తోట్టిమారుమ్ తానుమాక ఉద్యాన త్తిలే
పూక్కొయ్యై నెట్టుపుటప్పడ, అవనుమ్ నేట్టైక్కెన్డుపుటప్పట్టు చోచ్చై
యిలేపుకుర, దైవయోగత్తా లేకూడిన తాకైయా లే ఉయిర్ తోట్టి సుజ్జాడ
అన్యపరై యానవళవిలే యాదృచ్చి నూక ఇరువర్ కుమ్ దృష్టిబధమ్
పిఱన్డు అతునేయడియాక సంక్షేపమ్ ప్రవృత్తమాక. ఉన్న ప్పకరసమాక
క్కలన్ద కలవియాకై యాలేనత్కెట్టా లే యిరణ్ణ తలై కుక్కు మభీవువరు
మ్” ఎన్దు ఇత్తై ముడియనడ త్తక్కడవతాక ప్పార్ త్తదైవన్దా నేపిరిక్క,
ఇనభుదైయ బన్ధుక్క భుమ్, (౧) “పునై యత్తై కళణివు మాదై యుడై
యుమ్ పుతుక్కణిప్పమ్ నిన్దై యుమ్ నీర్తైయ తన్దు” ఎన్దు న్నుడి ఇరువర్
వడివిలేయుమ్ వేలుపాడుకణ్ణ ఇరువరై యుమ్ కావల్ శెయ్య, అతువే
యడియాక ఇవర్ కళాన్ ద్రామై శతతాఖమాక ప్పడైక్క, ఎతిర్ త్త
లైయై క్కిడై యామైయాలే మన్ద్ర త్తలై శెయ్యుమ్ సాహస్ర ప్రవృత్తి
యాయ్ ద్రు మడలావతు.

ఇవర్ కళో మడలెఱుక్కిఱ విశుక్కు ప్రయోజన మెన్నె
న్నిల్ ; ఇవ్వుపక్రమ త్తైక్కణ్ణ ఇనువరుదైయ బన్ధుక్క భుమ్ కూట్టుతల్ ;
అన్దియే, రాజాక్కల్ కూట్టుతల్ ; అన్దియే, ఇనువర్ బన్ధుక్క భుమ్ ఇరు
వరైయుమ్ కైవిడ, అలక్కుప్పోర్ పోలే బరువర్ కొరువర్ తజ్జ
మాయ్ కూడిప్పోతల్ ; అన్ది క్కే, “మడలెడ త్తై ఎతిర్ త్తలైయై పెత్తా
మైయాలే “ ఇత్తలై ముడిన్దతు” ఎన్దు మేన్ద్ర త్తై పెత్తైరుప్పో
తల్ ; ఇన్దై ప్రయోజనమాక.

అయ.—† (పార్ క్క) నాయకన్ పార్ క్క మాట్టి నడైవేపిరి త్తరు.

అలక్కుప్పోరై నెట్టితఱుక్కు † ఇరణ్ణపడి.—అలక్కు మాట్టి నిలు త్రినార్ ఒన్దు

(౧) తిరువాయ్-౯-౮-౫. † ఇనువరుదైయ ఎన్దిగున్దార్ సన్ద్రసమ్.

† ఇక్కే మూలకోశ త్తిల్, శిశిలమాయమ్ అశుభమాయమ్ కాణ్ణిఱరు.

మూ.—కారార్ వరై కొండై

అన్బు.—కార్, ఆర్, వరై, కొండై,

అర్థము.—మేఘములచే, నిండిన, పర్వతములపైడి, స్తనములను,

వ్యా. వొడ్డాతు ఎన్దిటవితువుమ్ శెయ్ తల్ మరు; ఇని, మడ లెడుత్తులఁ
పైల్ మల్లతుధరియే” ఎన్దిటలేతుళివై విలక్కుకిట బన్దుక్కుళుక
చ్చొల్లకితాల్. ఇవల్ మడలెడుక్కుప్పక్కనల్ విలార్ కళితుకు
హేతువెన్నెన్నిర్; హేతుక్కుళాలే బన్దుక్కుళై ఇళై విత్తెక్కుక్కాకివుక్
గుణాధివన్దువై క్కుడుక అళిక్కులకాతెన్దుమ్ వరుక్కు అవకాశప్రద
నమ్ పణ్ణుకై క్కాకవుమ్ విలమ్మిక్కుతాల్.

అవ.—(కారార్ వరై యిత్యది) తాయ్ మార్ తోళీమార్ ఎల్లా
రుమ్, “ఇత్తుళివుళ కాతుకాణ్” ఎన్దువిలక్కానిమ్మచ్చెయ్ తే, విలక్కా
తాళారు త్తియైప్పెలువతే! ఎన్దుకొడ్డాడువారై ప్పొతే, పురుషార్థగళి శొల్ల
వేణ్ణుకై యాలే అవై పరిగ్రహి త్తచేతనరై చ్చొల్ల వేణ్ణి అవరకళివల్
క్కిటభూమియై చ్చొల్లప్పక్క అవ్వుళియాలే అతుక్కుభూమినినియాన
శ్రీభూమిప్పిరాట్టియై వల్లక్కితాల్.

(కారార్ వరై కొండై) శ్రీభూమిప్పిరాట్టిముత్తకిళై చ్చొన్న పడి,
కారార్ వరై యెన్దుయాలే శెత్తిన్దు మేఘమ్ పడిన్దుమలై యెన్దు - మలైక్కు
ఉయరమ్ శొల్ల మేఘమ్ పడిన్దుమలై యెన్దుయాలే - ములైక్కుళకిటు
త్తిరున్దా త్తోతే యరుక్కుమెన్దై. మలై కళై ములైయాక్కి చ్చొల్లిదదా
కిర్ ఎన్దులై కళై చ్చొల్లిదదెన్నిల్; తిరుములై కళిరన్దుయుమ్ ములై

అరు.—(కారార్ త్యాది) ఇప్పొరుభూమియై కొడ్డాడువా నెన్నెన్దు, తమ్మన్దై యప్రన్బు
త్తియై విలక్కానిమ్మచ్చెయాలమ్, తామ్ పదేన పురుషార్థమ్ విలక్కుమెన్దుక్కాన,
ఇతిర పురుషార్థ త్తిమన్దైయ హీనతై శొల్ల వేణ్ణి అవదే మక్కాశ్రయమానభూమియై విలక్కా
కొడ్డాడుమచాలే కొడ్డాడుకితారెన్దితార్ (తాయ్ మార్ తోళీమార్) ఇత్యాది.

మూ.—

కణ్ణార్ కడలుడుక్కై,

శీరార్ శుడర్ శుట్టిచ్చెన్గులుట్టిప్పేరాడరు,

(౧)

ప్పేరారమార్విల్

అర్వ.—కణ్ ఆర్, కడల్, ఉడుక్కై, శీర్ ఆర్, శుడర్, (౫) శుట్టి, శెమ్, కలుబీ, పేర్ అటు, పేర్ ఆరమ్, (౧౦) మార్విల్,

అర్థము.—పైశాల్యముగల, సముద్రమనెడి, వస్త్రమును, (ప్రకాశకత్వమనెడి) సద్గుణము చేనిండిన, లేజోరూపియైన సూర్యుడనెడి, (౫) తిలకమును, ఎట్టినై, కలుషమైయున్న, గొప్పనమలనెడి, పెద్దహరములుగల, (౧౦) పక్షులమునుగలనై,

వ్యా.—యాకచ్చొల్లిత్తై నైన్దు మిడమ్ శొల్లిత్తైలు; (౧) “శెన్న నుయర్ పారు ప్పమ్ తెయ్ నవడవలై యుమెన్ను మివై యేములై యా” ఎన్ను పెరియతిరుమడలిలే శొల్లిత్తై. శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు ములై శొల్లుకిట తాకిల్ ఉయర్ న్ద మేరుప్రభృతికలై చొల్లాతే ఇవత్తై చొల్లువానెన్నెన్నిల్; ములై యా వతు - కాన్దాపడు కాడుకిడక్కు మిడమితే; అప్పడియే ఎహ్ పోతు మొక్క భగవత్ పన్నిధియుళ్ళ దేశమాన్త్రయా లే తిరుమత్తెకలై చొల్లిత్తై. (వరైక్కొత్తై) ములైక్కు కాశిన్యమ్ స్వభావమాయరుక్కు మితే, అతువుమ్ శొల్లుకిటతు. (కణ్ణార్ కడలుడుక్కై) కణ్ణార్ కడలై నైయా లే -

దర్శనీయమాన కడలెన్ను తల్; ఇడముడై త్తానకిడలెన్ను తల్. ఇడముడై త్తానై యావతెన్నెన్నిల్; శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు కొడుక్కుమ్ కొయ్ శకముమ్ వై త్తుడుక్కలామ్ పరప్పై యుడై త్తాయరుక్కై. (కడలుడుక్కై) ఇరుమేనియ్ సాకుమార్యత్తుక్కివాక ఉటుత్తామే కుళిర్ ద్దిరుక్కుమెన్నై. శీరార్ శుడర్ శుట్టి అట్టియ శుడరై యుడై య ఆదిత్య ఇవళుక్కు త్తిలక మెన్నై; అన్ని కేళి, (౨) *అణిమికుతామరైక్కై ఆభరణమాకిక్కడవతలై త్తై త్తా ఆభరణమాక ప్పెటుతైయా లే వన్దశీరై యాకవుమామ్.

(శెమ్ కలుబీప్పేరాడరుప్పేరారమార్విల్) సహ్యాత్తి లేవర్ కిచ్చి వన్ద కలక్కడై యుడై త్తానై యాలుమ్ ములైలులుణ్డన పాన్ ముతలాన

అరు.—కణ్ణార్ కడల్ - ఇడముడై త్తానకిడల్. కొడుక్కు-ముట్టనై.

(౧) పెరియతిరుమడల్ - ౬, (౨) తిరునాయ్ - ౧౦-౩-౫.

మూ.—

పెరుమామత్తై క్కూన్దల్,

నీరారవేలి నిలమజ్జెయెన్నుమ్, ఇ

(—

ప్పారోర్ శొలప్పట్టమూన్ట ప్టే,—

అర్థము.—పెరు, మా, మత్తై, క్కూన్దల్, ఆరనీర్, (గీ) వేలి, నిలమజ్జెయెన్నుమ్, ఇవ
రోర్, శొలప్పట్ట, మూన్ట ప్టే, (౧౦)

అర్థము.—గొప్పవై, శ్లాఘ్యములైయున్న, మేఘములనెడి, కేశపాశములుగలదై, ని
యున్న (ఆవరణ) జలమును, (గీ) అవధిగాగలదైన, భూదేవినియభిమానదేవతగాగ
భూలోకమందున్నవారు, చెప్పెడు పురుషార్థములు, మాడువిధములకదా? (౧౦)

వ్యా.—రత్నజ్ఞుడై యుండై తాకై యాలుమ్ భూమియెక్కుమ్ పరవిక్కిణ్డన
కై యాలుమ్ విలజ్జిక్కిడక్కిట అతాకిట ఆరమ్ కిడక్కిట మార్వెయుడై,
వళి. (పెరుమామత్తై క్కూన్దల్) పెరుత్తు, మా-కలుత్త, మత్తై-మేఘజ్ఞ
నీర్ కొణ్డెయ్న కాళమేఘుత్తిరళే ఇవళుక్కుమయిర్ ముడి. అతావతు
ఇన్ద్రధనుస్సుమ్ మిన్నుమ్ కలమృతకూడినాఱ్వులే యరుక్కైయా
మేఘజ్ఞైమయిర్ ముడి యెన్గిటతు. కాన్దనుక్కు దర్శనీయ మా యరుక్కై
యుమ్ బరుకాల్ కులైత్తు నున్దున్ద విడాయాటుప్పడియాయి
క్కైయుమ్.

(నీరారవేలి) ఆవరణజలమే యివళుక్కు కాపైన్నుత
మర్యాదెయెన్నుతల్. కుళిర్ త్తియైయుడై తాన చన్దనతో పాతియా
నామత్తై యుడై యకత్పే ఇవళుయరత్తు క్కెల్లెయెన్దై. (నిలమజ్జెయెన్ను
ప్పార్) భూమియైచ్చొల్లప్పక్క అతక్కు ప్రకారియాన శ్రీభు
ష్టిరాట్టియళవుమ్ శొన్న పడి. (పారోర్ శొలప్పట్టమూన్ట ప్టే) శిరియార్

అరు.—(విలగ్గి). ఒన్న్దొన్న్ద శేరామర్ విలజ్జిక్కిడక్కిట. “నీరారవేలి” ఆరన్ద
వేలి; ఆవరణజలమ్. వేలి-ప్రీత్యహాయ, గమ్మిరైయాయరుక్కైయెప్పూర్ నెన్ను
అతిమడయ వ్యవస్థాయన మర్యాదెయెన్నుతల్.

(కుళిర్ త్తి) ఎన్దవాక్యమతెరియాతు. అశాలుమ్, చన్దనమహారే కుళిర్ బిరుకి
ప్రీత్యహాకట కేరైయైయెన్దయిట్టు ఇవళుక్కు పెరుత్తిరక్కయారే ఆవరణ జలత్త
నామ్యమెన్ద పడి.

మూ.—

అమ్మాను

మారాయల్ తానేయమ్ పారుళ్ళ మెన్లు,

(3)

ఆరారివల్ శ్రీనిడై యతనై యెయ్ తువార్,

అన్య.—ఆరాయల్ తానే, అమ్మానుమ్, అమ్మపారుల్ ఇన్మమ్మెన్లు, ఆరార్, ఇవల్ శ్రీనిడై, (౫) అతనై, ఎయ్ తువార్,

అర్థము.—పరిశీలించినయెడల, అమ్మాడుపురుషార్థములును, ధర్మము అర్థము కామము అనెడివియేయగును. ఎవరెవరు, ఈమూడింటిలో, (౫) ఆకామపురుషార్థమును, పొందుదురో,

వ్యా.—యారెన్నాతే, విలక్షణర్ అవిలక్షణర్ ఎన్నాతే భూమియిలుణ్డైన చేతనర్ పరిగ్రహిత్తపురుషార్థమ్ మూన్మన్? వెన్తై. అన్మెన్మ పడియాతే మోక్ష మెన్మరుపురుషార్థముణ్డెన్ను మిడమ్ శొల్లకిటతు, ఇప్పారోర్.

(అమ్మానుమారాయల్ తానే) ఇవల్ శ్రీనిడై యారాయప్పకీల్ తమ్మన్డైయ తిరువుళ్ళ త్తిరికిడిక్కిట కామమేపురుషార్థ మెన్మాతల్; ఎవకారమ్ పాదతై పూరిత్తుక్కిడన్దతాయ్ ఆరాయల్ శ్రాన్మెన్ తాతల్. (అమ్మపారుళ్ళ మెన్లు) కీధ్రే, పురుషార్థతై మూన్మెన్లు శొల్లచ్చెయ్ తే ఇణ్డెన్దు త్తెత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; మోక్షమితినుళ్ళే యెన్మెన్లు శొల్లు వారుణ్డాకిలుమెన్లు అవరకిళుక్కు ఇడమటచ్చొల్లకిటాల్. (ఆరారివల్ శ్రీనిడై అతనై యెయ్ తువార్) (౧) 'నడువణతెయ్ తి నిరుతలెయుమెయ్ తుమ్' ఎన్దు తమ్మిర్ శొల్లకిటపడియే శొల్లకిటారన్దు; ఇవై మూన్మిలుమ్

అన్య.—అవై మూన్మిలుమెత్తుడైయభగవత్కామ మేముఖ్యమెన్మితారాతల్; "ఆరాయల్ తానే" ఎన్దు మూన్మిచ్చొల్లాయ్, విచారిక్కిటతల్ తానేయెన్దు వాడైప్పాడాతల్. మూన్మెన్లుకూట్టిచ్చొల్లియరుక్క ఇణ్డే తనిత్తనియే శొల్లువానెన్మెన్మశిక్షాభిప్రాయమ్. కేవలమ్ పురుషార్థమ్ మూన్మెన్మాల్ ఇతిరే మోక్ష మెన్మెన్లు శొల్లివిడువరకిళి, అరుక్కాక మూన్మెన్లు మప్పరుకే మోక్ష మెన్మెన్లకాక ప్పిరిక్కుచ్చొల్లకిటలెన్ద పడి. "ఇవల్ శ్రీనిడై-ఇడై" ఎన్దు-నడువాయ్, ఇరణ్దుక్కుమ్ నడువాన అర్థతై ఎయ్ తరే మల్ శ్రీనిడై యిరణ్దుముణ్డామెన్లు తమ్మిర్. ఇవల్ శ్రీనిడై అతనైయెన్దు - తమ్మడైయ కామత్తిరే నోక్కు.

మూ.—శీరారిరుకల్తై యుమెయ్తువర్, — శిక్కెనమల్ (౪)
 ధారానుముడైన్పా రెన్పతుతానతువుమ్,

అన్య.—శీర్ ఆర్, ఇరుకలైయమ్, ఎయ్తువర్, ఆరాసుమ్, శిక్కెన, (౫) మల్దు, ఉణ్డుఎన్నార్ ఎన్పతుతానతువుమ్,

అర్థము.—(వారు) (ఆకామోపయోగమనెడు) గుణముచేనిండిన, రెండువిధములైన అంశములైన ధర్మార్థములను, పొందుదురు. ఎవరైనను, దృఢమైన (అల్పాస్థిరత్వదోష రహితమైన), (౫) వేటొకపురుషార్థము, ఉన్నదనెడి వారు చెప్పవదియు,

వ్యా.—వైత్తుక్కొణ్డు, అతనై యెయ్తువారెన్పు. తమక్కు డ్దేశ్యమానకామ తైయెయ్తువారెన్పువడి. ఆరారివల్ శ్చైయెయ్తువారెన్దెయాలే - (౧)

“పయిలుమ్ తిరువుడై యార్ యనరేలుమ్” ఎన్నుమాపోలే ఇప్పురుమా ర్థతై లభిన్నార్ జన్మన్మత్తజ్జళార్ కుత్తైవుడై యరేయాకిలుమ్ అనరీకిళుమ్ శిలవరేయన్దితార్. (శీరారిరుకల్తై యుమెయ్తువర్) ఇత్తైలభిక్కుమ్ నమ్మత్తై యుడై యవరీకళీ, ఇతుక్కుక్కలూనూ త్రమానధర్మార్ జ్జళిరత్తైయుమ్ లభి త్తారాకక్కడవర్. సాధ్యతైలభి త్తనరీకళీ సాధనతైయు మనుష్టిత్తారాకక్క డవరితే. ఇవల్దుక్కుచ్చీర్చై, ఇతుక్కు సాధనమాత్తై యాలే. ఓరూరుక్కు ప్పొక వెన్టు ఒరువన్ మనోరథిత్రాల్ అవ్వారిలేయవనై క్కణ్డల్ నడువుపట్ట వల్లియుమ్ వన్దానాకక్కడవతితే.

(శిక్కెనమల్ శ్రిత్యాది) అల్పాస్థిరమెన్పు ఇప్పురుమార్థజ్జతై దూ ప్పిత్తు ఆనన్దావహమాయ్ * (౨) అన్దమిల్ పేరిన్పమాయ్ నిల్చిన్

అర్థ.—(కలమాత్రమ్)-ఏకదేశమ్. ఆవైయిరణ్డుమ్కామత్తుక్కు సాధనమాత్తైయాలే (ఇతుక్కుక్కలూనూ త్రమాన) ఎన్దిఱు, ఇత్తైపుదేలి అల్పమెన్పువడి. కామత్తైలభిత్రాల్ మదేలివై లభిత్రాత్తై ఎప్పడియెన్న (సాధ్యతై) ఇత్యాది. “శీరార్” -పురుషవరమాతల్, ధర్మార్థుక్కారల్, ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవల్దుక్కుచ్చీర్చై) ఇత్యాది.

సాధ్యమ్ కైప్పట్టార్ సాధనమ్ తన్నడైయే సిద్ధమెన్నుమకుక్కుపపత్తి యరుళిచ్చె య్కితార్ (ఓరూరుక్కు ఇత్యాది. (అవ్వారిలే)-పోకి వేణుమెన్పు మనోరథిత్రుక్కు విషయమానడవరే. తావపల్దీన ఆర్చనతారమే ముఖ్యమెన్దైక్కాక పరత్వియానమా త్తైయుమెదుత్తు క్కణ్డీక్కితార్ (అల్పాస్థిరమ్) ఇత్యాది. కీర్తీచ్చొన్న కామత్తై భగ వత్కామమాక్కి ఆతుక్కుసుగుణమాకధర్మార్థజ్జయాలి త్తతుపోలే ఇతరమానధర్మార్థజ్జ

మూ.—ఓరామైయన్టేయులకత్తార్ శొల్లమ్ శొల్,
(౫)
ఓరామైయామాటతుపురై క్కేన్ కేళామే,
కారార్ పురవియేథ్ పూణ్ణ
(౬)

అన్య.—ఓరామైయన్టే, ఉలకత్తార్, శొల్లమ్, శొల్ల, ఓరామైయామ్ అతు అటు,
(౫) ఉరైక్కేన్, కేళామే, కారార్, ఏథ్ పురవి, పూణ్ణ, (౧౦)

అర్థము.—పరిశీలింపక (చెప్పట)కదా? లోకము, చెప్పెడు, మాటయు, పరిశీలింపని
యాప్రకారమును, (౫) చెప్పెదను, వినుడు, మేఘముడలమందుసంచరించుచున్న,
ఏడుగుఱ్ఱములు, జోడించిన, (౧౦)

వ్యా.—పురుషార్థముణ్ణన్పొకిళ్; ఇప్పడికాణవొణ్ణాతే అవరొకిళ్ వచస్సు
ద్రత్తిలే క్కట్టుప్పొ మి త్తనై యెన్దై. ఆరానుమెన్దెయాలే - అన్యపదే
శ్శెరునూయ్ అవ్యుత్పన్నరుమా యిరుప్పార్ శిలరెన్దై.

అతుతానిరైయో వెన్దిల్; (ఓరామైయన్టే యులకత్తార్ శొల్లమ్
శొల్) లోకపరిగ్రహణై అవరొకిళ్ ఆరాయామల్ శొల్లకిటార్ కళామ
త్తనై, అతోన్టల్ల వెన్దై. అనరొకళటియామల్ శొన్నారామ్మడి యెన్దె
న్దిల్; (ఓరామైయామాటత్యాది) అనరొకళటియామల్ శొన్నారొకళె
న్నుమిడమి ఉన్దమాత్రితాలే అనరొకిళ్ ప్రమాణప్రమేయ మిరణై
యుమ్ అఱిక్కిఱ్ఱ, సీజ్గళ్ శెయ్యవేణ్ణవతు, శెవితాత్తు త్తరుమి త్తనై.

(కారార్ పురవి) అతుతానుజ్గళుక్కే అక్కు ఉణ్డైయెన్దెత్తోథ్ శ్రి
థ్ శ్రి? (కారార్ పురవి) మేఘపద త్తిలే కుతిరై నన్బరిక్కెయావ
తే? (పురవియేథ్) ఇరణ్ణల్ల, నాలల్ల, అటల్ల, ఎట్టల్ల, ఏఱుకుతిరై పూణ్ణయా
వతే? (తనియాథ్ తైరార్) పిళ్ళాయ్!, ఇరణ్ణాతల్ నాలాతలన్దెన్దెన్దె.

అను.—మాపి త్తరు సిద్ధమ్ “శిక్కనమథ్ ము” ఎన్దెయారే అలాపిరణ్ణరై వ్యావ ర్తిక్కి అతు.
(వచస్సుముద్రమ్)-శాస్త్రమ్.

“ ఓరామై ”-(లోకపరిగ్రహమ్) అన్యపతారమ్.

మూ.—

తనెయ్యో,

త్రేరాన్ నితైకతిరోన్ మణ్ణల తైక్కిణ్ణుపుక్కు,

ఆరావముతమజ్జెయ్తి, — అతిల్ నిస్తుమ్

(2)

వారాతో ధ్రివతోస్తుణ్డే

అన్య.—తని, అబ్బి, తేర్ ఆర్, నితైకతిరోన్, మణ్ణల తై, (గి) కీణ్ణు, పుక్కు, అణ్ణు, ఆరావముతమ్, ఎయ్తి, (౧౦) అతిల్ నిస్తుమ్, వారాతోవోవతు, ఒన్టు, ఉణ్డే,

అర్థము.—ఒక, చక్రమునుగల, రథముగలవాడై, పూర్వకిరణములుకలవాడైన సూర్యుని యొక్క, మండలమును, (గి) భేదించి, (కొనిపోయి) (పరమపదమును) ప్రవేశించి, అచ్చట, తృప్తిలేని (పరమభోగ్యమైన) ఆమృతమువంటి పరమపురుషుని, పొంది, (౧౦) (అకన్తరము) ఆపరమపదమునుంచి, తిరిగిరాకుండనుండుట, అనేడిముకవస్తువుకలదా?

వ్యా.—తనిచ్చక్రమామ్.విశ్వాయ్!ఆకాశ త్రిలేబరువన్ తేర్ నడన్డై యావ తెన్?.(నితైకతిరోన్) ఒరువిళెక్కిన్ సన్నిధియిలేవిధ్రిక్కిమాట్టాతలతిత్తు ద్రన్,ఉన్ణకిరణజ్జళాల్ పూర్ణనాయిరుక్కి అ ఆదిత్యనే చెన్ను కీటుకైయావ తెన్?.(మణ్ణల తైక్కిణ్ణుపుక్కు)ఒరువనై ఇణ్డే ఉపానిస్తు అవనుడై యరాజకు లత్తాలే ఆదిత్యమణ్ణల త్త్రినసువే పోకితానామితే; అణ్డేయ్తిప్సనాల్ అవ్వభిప్సక్కు-త్తా ఇణ్ణుప్సలే ఇరణ్డరుకుమ్ పజ్జెయాక ససువేపోకితా నోతానెన్డై. (ఆరావముతమజ్జెయ్తి) తిరునత్రయూరిణ్డే, తిరువాయ్ ప్పాడియుజ్జేయాయిరుక్క, ఆరావముత మజ్జేయావతెన్నెన్డై. (అజ్జె య్తి) పనైమడలుమ్ తిరునత్రేయూరు మిణ్డేయాయిరుక్క-చెన్నయ్ తె అణ్ణు ఎణ్డైకొణ్ణు ఎణ్డైప్పెఱువతెన్నె.

(అతిల్ నిస్తుమ్ వారాతో ధ్రివతోస్తుణ్డే)పోనాల్ పిన్నై పునరా వృత్తియిజ్జేయామ్. తన్నిచ్చెచ్చయిన్తి క్కే- యిరుక్క-చెన్నయ్ తే త్తకర్త త్తాలే నరక త్రేయనుభవి త్తవనుమ్ మీళానిన్డా, ఇచ్చెచ్చయాలే సుఖా

అరు.—“మణ్ణల తైక్కిణ్ణు” ఇరణ్డరుకుమ్ పజ్జెయాకొణ్ణులుకుప్పోమ్ వభి పోలే ఇరణ్డరుకుమ్ శోలెయాయ్ క్కుళిర్ నిరుక్కిఅతోవెన్ట పడి. ఉన్టమాయిరుక్క- మెన్ట తాత్పర్యమ్.

అరు.—“ అజ్జెయ్తి ” ఇత్తిరుమడలుక్కు విసయమాన తిరునత్రయూరిణ్డేయి రుక్క అణ్డే ఎన్నుసుఖముజ్జెన్ట తాత్పర్యమ్.

మూ.—

అతునిజ్జ

ఏరార్ ముయల్ విట్టుక్కాక్కైప్పిన్ పోవతే,

(౮)

ఏరారిశములై యీరెన్ద్రనక్కుల్ మరుతాన్,

అన్వ.—అతునిజ్జ, ఏర్ అర్, ముయల్, విట్టు, కాక్కైప్పిన్, (౫) పోవతే, ఏర్ అర్, ఇళములైయార్, ఎన్ద్రనక్కు, ఉగ్గ్ మరుతాన్, (౧౦)

అర్థము.—అదియట్లుండ, (సులభ మైయుండుటయ నెడి) అందముగల, కుండేశ్వరు, వదలి, (దుర్లభమైన) కాకి వెనుక, (౫) తిరుగుటయొక పనియా? సౌందర్యముగల, నూతన స్తనములుగలవారా! నాకు సంభవించినది (ఏమన్న), (౧౦)

వ్యా.—నుభవమ్ కణ్ణప్పక్కవన్ మీళానామ్. (ఒప్పుణ్ణే) ఇప్పడిప్పట్టతోరు పురుషార్థము నెట్లుతోన్ శ్రీయిరానిన్ద్రతో? పుజ్గళుక్కెన్దై.

(అతునిజ్జ) అతుతాన్ ఉణ్ణాన్, ఇల్లైయాక్కనిక్కెన్? ఎన్దై. (ఏరార్ ముయల్ విట్టుక్కాక్కైప్పిన్ పోవతే) స్థలసంభార్యై విట్టుశాఖా సంభార్యై యెప్పల్ మువతే! సుసంస్కృతమునూయ్ ఉపయోగయోగ్య మునూయిరుక్కి అవస్తు కైప్పట్టిరుక్క, ఇన్దైయువేత్తిన్దు, కైప్పడా తేయిరుప్పతునూయ్, కైప్పడువతోన్దైన్దు శెరియాలిరుప్పతునూయ్, కైప్పట్టాలుమ్ ఉపయోగయోగ్యముమిన్దై కేయిరుక్కి అవస్తువుక్కు విల్లెడున్దు త్తిరివతే! ఇతోరు చేతనకృత్యమా? వెన్దితార్.

(ఏరారిశములై యిర్) నిజ్జల్ వడివువడై త్తతు-వడినతికాలుళ్ళ ప్రయోజనమిన్దే కొళ్ళుక్కెన్దో? వెన్దుకరున్దు. (౧) “కొమ్మైములై కలిడర్ తీరక్కోవిన్దతోర్ కున్ద్రేవల్” ఎన్నక్కడవతియ్. ఇళ్ళరీరైక్కొణ్డై అవతారజ్గళిలుమ్ ఉకనరుళిననిలజ్గళిలుమ్ అడిమైశెయ్యతే, దేశాన్దరే కాలాన్దరే దేశాన్దరే వెలుమ్ పేతాకి అతు ఎన్నన్దు తెన్దై. (ఎన్ద్రనక్కుల్ మరుతాన్) ఇతువెల్లామ్ కిడక్క, నామలుపాడురువప్పట్టతోన్దు కేభజ్గళిన్దితార్.

అరు.—“ఏరార్ ముయల్” “సుసంస్కృతమ్” సౌలభ్యవిగుణపూర్ణమాయుక్తురు ర్వావతారమ్. “ఇమ్మైప్పిలి” ఎన్ద్రైప్పల్ అరుళిచ్చెయ్ తార్ (ఇచ్చరీరై ఇత్తాన్ది.

(౧) నాయన్మియల్ తిరుమొళి-౧౩-౯.

మూ.—కారార్ కుమ్రులెడుత్తుక్కట్టి, —క్కతిర్దులైయై (F)

వారారవీక్కిమణిమేకలై తిరుత్తి,

ఆరారిల్వేఱ్ఱుణ్ణానత్తి నీఱణిన్దు, (౧౦)

అన్య.—కార్ ఆర్, కుమ్రు, ఎడుత్తుక్కట్టి, కతిర్ ములైయై, వార్ ఆర, (౫) వీక్కి, మణిమేకలై, తిరుత్తి, ఆర్ ఆర్, ఆయిర్, (౧౦) వేర్, కణ్, అణ్ణానత్తిన్, నీఱు, అణిన్దు, అర్థము.— నల్లనివర్ణముగల, కేశములను, (పైకి) ఎత్తికట్టి, ఉజ్జ్వలములైన స్తనములను, కంచుకమునిండునట్లు, (౫) బంధించి, మణిమయమైన మెలత్రాటిని, అలంకరించుకొని, అడములై, వాడిమిగల, (౧౦) ఈ పెలవంటినేత్రములలో, అంజనముయొక్క, చూర్ణమును, ఉంచుకొని,

వ్యా.—(కారార్ కుమ్రులిత్యాది) ఎన్నద్యోగమ్ ఎతిర్ తలైయై క్కైయుమ్ మడలుమాక క్కాణప్పొరుగ్గిడిన్. (కారార్ కుమ్రులెడుత్తుక్కట్టి) నీలమణిహారే నెయ్ తిరుణ్ణు శ్రమహారమాన కుమ్రులై యెడుత్తుక్కట్టి. మయిర్ చెఱ్ఱివాలుమ్ పరువత్తాలుమ్ రూపత్తాలుమ్ ఎడుత్తుక్కట్టవరితాయిరున్దపడి.

(ఎడుత్తుక్కట్టి) అలైయ ప్పుఱప్పట్టేనాకిల్ అవనై విలగ్గిడలామ్ కిడిరెన్దై. (కతిర్ ములైయై) యావనప్పకరల్ మిక్కములైయై. (వారార వీక్కి) వార్ సఫలనూమ్మడి వీక్కియెన్నుతల్; వారారేయారక్కట్టియెన్నుతల్. కొల్లుమ్యానై క్కుముకపడమిట్టాత్తోలే ఇక్కచ్చుక్కిడన్ద తిలైయాకిల్ అవనై ప్పిచ్చేన్ద్రలాగ్గిడిరెన్దైతాల్. (మణిమేకలై తిరుత్తి) మణిమయమాన మేఖలాభరణలైయమైత్తు. అతావతు - పిరాట్టియ మునైయిల్ తెప్పమేఱవొరుప్పట్టాత్తోలే అవనుక్కు సర్వస్వదానమ్ పణినపడి. (ఆరారిల్ వేఱ్ఱుణ్) అల్లకుమ్ కూరైయు మార్న్ద కణ్. (అణ్ణానత్తిన్ అణిన్దు) అల్లకుక్కిదుకిఱత్తిత్తే; మగ్గిళార్థమాక

అరు.—“ఎడుత్తుక్కట్టి” (రూపత్తాలుమ్) కెఱ్ఱిరుక్కైతానే అల్లకాయరుక్కైయానే అలైయట్టెత్తుక్కట్టుకై అరిరెన్దపడి. “కలైతిరుత్తి” నప్పిన్నైప్పిరాట్టి అవనైకరిక్కై

మూ.— శీరార్ శెట్టుమ్ పన్దుగొణ్డడియానిష్టేనాన్,
నీరార్ కమలమ్మోల్ శెల్లెన్ద్రాల్

అన్య.— శీరార్, శెట్టుమ్, పన్దు, కొణ్డు, నాన్, (౫) ఆడియానిష్టేన్, నీరార్, కమలమ్ పోల్, శెమ్కణ్, మల్, (౧౦)

అర్థము — (తనకరస్సర్వమనడి) సంపత్తుగల, సుందరమైన, బంతిని, (శీలిన్) ఎద్ది కొని, నేను, (౫) కొట్టుచుంటిని; జలమునువ్యాపించిన (తటాకమును కబళిరించిన-గొప్ప), తామరపూవులవంటి, ఎఱ్ఱని నేత్రములు కలవాడై, ఆపరిచ్ఛిన్న వైభవము, (౧౦)

వ్యా.—అజ్ఞానమిట్టు (అయిల్ నేల్ కణ్ అజ్ఞాన త్రిన్ నీటణిన్దు) ఓడై న్దప త్తి రత్తిలే నెయ్యిట్టాత్పలే. (కొరార్ కుట్టలెడుత్తుక్కట్టి) కుట్టలెడుత్తుక్కట్టి న్ద్రోలేనాకిల్ ఎతిర్ త్తలైయై త్తెయ్యమ్ మడలుమాక క్కాణలాణ్డీరె న్దై. (కతిర్తలైయై వారంబీక్కి) కొల్లుమానై కుమ్ముఁ పడామిట్టాత్పలే ములైయిసభై క్కచ్చాల్లెమత్తై త్తిలేనా కిల్ నాన్ ఓట్టతు అవ్వాపడాణ్డీరె న్దై. (మణిమేకలై తిరుత్తిళరియట్ట జైప్పేణా తేపుటప్పట్టేనాల్ ఎన్నవ శ్శై అవనుక్కుప్పిటక్కుణ్డీరెనై (ఆరయిల్ వేట్కాణ్డైన తినిటణిన్దు) పెరువెళ్ళత్తిలే వాయ్ శ్శలైపడల్ ట్టాత్పలే కణ్ణిన్, తై అజ్ఞాన త్తిరాల్ మత్తై త్తిలేనాకిల్ కణ్ణిక్కిలక్కాయ్ అనుక్కు త్తప్పవొన్డాతు కిడి రెన్ద తాయిన్దు. (శీరార్ శెట్టుమ్ పన్దు) ఆరేనుక్కు సమ్మత్తుణ్డవతుమ్ ఇవభుజైయ స్సర్వమ్ కొణ్డతే (౧) “పన్దార్ విరలి” ఎన్దు ఇవల్ శై విదాతి రుక్కుమ్ పన్దితే. సమ్మత్తిక్కు కు వైయిలైయితే. (శెట్టుమ్ పన్దు) అహ్రియపన్దు (కొణ్డడియానిష్టేనాన్) అన్యోమేడిర్ ఎన్నుజైయ వ్యాపారమెనై.

(నీరార్ కమలమిత్యాది) ఎన్నుద్యోగ మొప్పునన్దు ఎన్నువృద్ధి ఆవనుద్యోగమిరున్దపడి. (నీరార్ కమలమ్మోల్ శెల్లెన్ద్రాల్) బిరుగటామ్

అరు.— క్కాక సర్వాభరణభూషితైయాయ్ జలక్రీడాధమాక తైప్పిరేయేతీనాశ్శె పడి. “ఆరయిల్” అర్-అర్థు. అయిల్ మార్తై తిరియవును తాత్పర్యమయిచ్చయై తై క్కాకప్పదోపాదాన పూర్వముక అయిచ్చియేకితార్ (కుట్టలెడుత్తు) ఇత్యాది.

(౧) తిరుప్పావై-౧౮.

మూ.—

ఎన్వోరువక,

(౧౧)

పారోర్కశెల్లామ్ మక్కిప్పత్తై కఱజ్జ,

చ్చీరార్ కుడమ్

అన్య.— ఎన్వొరువన్, పారోర్కశెల్లామ్, మక్కిప్పత్తై, కఱజ్జ. (౫) పీర్ ఆర్, కుడమ్ అర్థము.— అని (సామాన్యముగ) చెప్పఁదగిన ఒకఁడు, భూలోకమందున్న వారందఱు, ప్రీతులగునట్లు, పత్తెయనువాద్యమును, కొట్టుచుండగా, (౫) (భగవత్సమ్మన్ద మనెడి) శ్వాఘృతగల, కుంభములు,

వ్యా.. సగవ్వమాటత్రామరై పూత్రాత్తో లేతిరుక్కణ్ణళ్. ఒరుతటాక తై ఒరుతామరైయే. ణ్ శెటి మడవలర్ న్దాత్తో లేయాయిల్ మవడివడై య క్కణ్ణాయిరున్దపడి. ‘కమలమ్బొల్ శెజ్జణ్’ ఎన్దై యాలే - కుళిర్ త్తి, మెన్దై, నాన్ద్రమ్. వికాసమ్ ఎల్లామ్ శొల్లొకిఱతు. (ఎన్వోరువక) ఒరువనెన్ను నూపాతప్రతీతియ మెయుమ్ కీడీర్, ఇప్పడిప్పట్టా నెన్దు ఉళ్ళ పడియెల్లామ్ పరిచ్చేదిక్క ప్పోచ్చుతిన్దైయెన్ద పడి. (౧) ‘శార్దముడై యవడి కళై యిన్నా రెన్దై యే’ ఎన్దై యాలే - అడై యాళమ్ శొల్లానిఱ్చె య్తే, అట్టిలిలేనెన్ను మ్బొతు, ఉళ్ళపడియెల్లామ్ పరిచ్చేదిక్క ప్పోచ్చుతిన్దైయెన్ద పడి.

(పారోర్కశెల్లామ్ మక్కిప్ప) శిళియార్, పెరియార్, విలత్తుణార్, అవిలత్తుణార్ ఎన్నా తపడి ఇరున్ద తేకుడియాక ప్రియప్పడుమ్బడివన్దతోన్ దినాన్. పారోర్కశెల్లామ్ ఎన్దై యాలే మధ్యమరై యమ్ కూట్టిక్కొన్ణు ప్రియప్పడుమ్బడివన్ద తోన్ దినానెన్దై. (పత్తైకఱజ్జ) కొల్లమానై కుత్తలై ప్పత్తై యడిప్పారై ప్పోలే పత్తైయడిక్కవన్ద తోన్ దినాన్. (శీరార్ కుడమ్) శదార్థజళుక్కు చ్చీరై యావతు - అవనోడేతేను మొరున్దర్క

అరు - ఒరువనిప్పడికట్టిరుక్కచ్చెయ్తే పరిచ్చేదిక్క ప్పోకాతెన్ద విడముడో వెన్న అగళిచ్చెనుకిఱార్ (శార్దముడైయ) ఇత్యాది. “పారోర్”—మధ్యమర్. మధ్య మెన్దు ఇదైయాయ్, ఇదైయగైయ మెన్దరమ్. పెరియార్ని క్కేనడునిన్దు పేరన్దుధ్విని.

మూ.—

ఇరణ్డేలి, — శెల్లునైరువే

(౧౨)

యారా రెనచ్చొల్లి యాడుమతుక్కణ్ణు,

వరారిళములై యా రెనైయరుమెల్లారుమ్,

(౧౩)

అన్య—ఇరణ్డు, ఏన్ది. శెల్లుమతెరువే, ఆర్ఆర్ ఎనచ్చొల్లి, ఆడుమతు, (౫) కణ్ణు, వర్ ఆర్, ఇళములైయార్, ఎన్నైయరుమ్, ఎల్లారుమ్. (౧౧)

అర్థము.—రెండింటిని, పైకెత్తి, విశాలమైనవీధిలో, ఎవరు! ఎవరు! అని (ప్రీలందలు తమతమస్వరూపమును రక్షించుడియని) చెప్పి, కుంభనృత్యమాడుటను, (౫) చూచి, ఆందములైన, నూతనస్తనములుగల, నాతల్లులును, (తక్కిన) ఆందమును, (౧౦)

వ్యా.—ముణ్డాకైయితే శీరార్ కుడ మెన్టు-తన్ను డైయనో మూశై యిరుక్కి అపడి. (ఇరణ్డు) ఒరుసనై ప్పుకడువిక్క వెను త్తరు ఇరణ్డును కమితే. (ఏన్ది) వ్యాపరియాని అక్కచ్చెయితే, ఏన్ది ఎన్ను మోబ్బతు- ఆకాశ త్తిలే నికి అప్పోలే నిత్తైయమ్ కైయిలుమప్పడియే పారున్ది యిరుక్కితా ప్పోలే మాటిమాటివరుకి అ శడక్కిరుక్కి అపడి.

(శెల్లుమతెరువే) అకలవీళజ్జళాలే కుత్తె వర్దు తెరు. (౧) “వీతి యారవరువాక్” ఎన్టు వడివై ప్పారిత్తు కొడునన్ద తెరువితే. (ఆరారెనచ్చొల్లి) (౨) “కారికైయార్ నిత్తై కాప్పనర్ యార్” ఎన్ను మాపోలే ఎన్ను డైయ ఉద్యోగమిరున్దపడి ఉణ్ణుతిత్తే. “స్త్రీ త్యాభిమానముడైయ వర్కళే! ఉణ్ణు స్త్రీ త్వడైక్కాక్క-వల్లార్ కాత్తుకొంభుజళే” ఎన్ను రైప్పోలే పన్తుతొన్ది నా న్నెన్దే. (ఆడుమతుక్కణ్ణు) అక్కుడక్కు త్తాడుక అ పడియైక్కణ్ణు. (వరారిళములై యార్) అక్కుడక్కుత్తుక్కణ్ణు కుటి యభియాతములై పడై త్తవర్కళే. (ఎన్నైయరుమెల్లారుమ్) విలక్క క్కణ్ణుతాయ్ మారుమ్ మర్దుముళ్ళారుమ్.

అను.— “శీరార్ కుడమ్” (నోయాతై) తన్ను డైయములైయెయమ్ కుడమ్పోలే ఏన్దానో వెన్ది అత్తై.

(౧) నాయచ్చియార్ తిరుమొట్టి-౧౪-౫. (౨) తిరువిరుత్తమ్-౧౯.

మూ.— వారాయోవెన్టార్ క్కుచ్చెన్టే నెన్వల్వినై యాల్,
కారార్ మణినిఱముమ్ కైవళ్ళై యుమ్ కాణ్ణేనాన్, (౧౪)

అన్వ — వారాయో, ఎన్టార్ క్కుచ్చెన్టే నెన్వల్వినై యాల్, శెన్టేన్, కార్ ఆర్, (౧౫)
మణినిఱముమ్, కైవళ్ళై యుమ్, నాన్, కాణ్ణేన్, (౧౦)

అర్థము.— (మాడ) రావా? అనిపిలువ గావారినిమి త్తడుగ, నాయొక్క మహాపాపముచేత,
వెళ్ళితిని. (అన్బుట) వెల్వయుగల, (౧౫) మణినిఱముమ్, (నా) యామును, చేతులలోనున్న
గాజులను, నేను, (పోగొట్టుకొని) మాడనివాననైతిని. (౧౦)

వ్యా.— (వారాయోవెన్టార్ క్కుచ్చెన్టే నెన్వల్వినై యాల్) హితమశోల్లు
వారోడుప్రియమీశోల్లు వారోడువాళి మఱవల్లారు మొక్క “కెడువాయ్!
కెట్టాయితే, వన్దుకొళ్ళాయ్” ఎన్వల్వై త్తార్ కిళ్. (వారాయో ఎన్టార్ క్కుచ్చెన్టే
పలకాల్వై త్తై వంగొత్తానై మిక్కుముపోలే, కడుకవన్దుకొళ్ళాయ్
న్టార్ కిళ్. కణ్ణేయన్ టైవై. వాయాలే “వారాయో” ఎన్వితార్ కిళ్
(శెన్టే నెన్వల్వినై యాల్), “గొరవర్ శొన్నపడి శెన్వల్వేణుమితే” ఎన్వ
శెన్టేన్ (ఎన్వల్వినై యాల్) ఎన్నుడైయ మహాపాపత్తాలే. వల్వ
నై యెనిఱుతు - ఇహోతు భక్తయైతే. ఉద్దేశ్యవిరోధ పాపమా
మిత్తనై యుత్తే.

(కారార్ మణినిఱముమ్ కైవళ్ళై యుమ్ కాణ్ణేనాన్) అవనోడు
కలన్దు పెన్ద్రనిఱముమ్ అత్తాలేధరిత్త వన్దుకళుమ్ కణ్ణిలేన్. కారార్
మణినిఱముమ్ - కణ్ణి నోడే కలన్దు పెన్ద్రనిఱముమ్ అత్తాలేధరిత్త వన్దుకళుమ్
కణ్ణిలేన్. తన్నిఱ తైన్టాన్, “కారార్ మణినిఱముమ్” ఎన్బా నెన్వెన్నిల్; “నీల
మణిపోలే ఒరువడివిరుక్కుమ్మడియే!” ఎన్వ అవనై వాయ్ పులత్త క్కేట్ట
వాసనై యాలే కారార్ మణినిఱముమ్” ఎన్వ శొనిక్కితాల్. (నాన్ - కాణ్ణేన్)

అరు.— “వారాయో” ఓవన్వ తైప్పల్లి అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (హితమశోల్లు
వారోడు) ఇత్యాది. కాణ్ణాతే కెట్టాయితే ఎన్వపడి.

“ఓ” ఎన్వ తైప్పల్లి అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కణ్ణేయన్) ఇత్యాది. నిఱకు
కడుక క్కుడియేత్తెన్ అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కారార్ మణినిఱముమ్) ఇత్యాది.

* కణ్ణిలేన్ ఎన్ను మళ్ళవుక్కుమ్ నిఱమితే ఎన్వ పాపాన్తరమ్.

మూ. — ఆరాసుమ్ శొల్లిల్ ద్దుమ్ శొళ్ళేన్, — అఱివట్టిన్దు

తీరావుడ మ్మొడు పేతులు వేక కణ్డరజ్జే, (౧౫)

అన్య — ఆరాసుమ్, శొల్లిల్ ద్దుమ్, శొళ్ళేన్, అఱివు, అఱిన్దు, (గీ) తీరా, ఉపమొడు, పేతులు వేన్, కణ్డు, ఇరజ్జే, (౧౬)

అర్థము — ఎవరైనను, చెప్పినమాటలనను, ఆశ్చీకరింపనిదాన నెఱిసి; బుద్ధి, నశించి, (గీ) నశింపని, శరీరముతోఁగూడ భ్రమించిననన్ను, చూచి, దయచేసి, (౧౭)

వ్యా — ఎలిర్ తల్లై యై ఇక్కాట్టి కాణ క్కడవనాన్, అత్తలైయి త్తలై యాయ్, నాన్ కాణేన్, ( ) బలినై యుమ్ నూనిఱు మ్మొణ్డార్ "ఎన్దు ఎప్పొత్తుమ్ అన్కవిరుమ్మిక్కొళ్ళ త్తివై యితే.

(ఆరాసుమ్ శొల్లిల్ ద్దుమ్ శొళ్ళేన్) ప్రియమైన శొల్లిలవారుమ్ హితమ్ శొల్లిలవారున్ శొల్లిలమ్ వాడై కళుమ్ కొళ్ళేన్. అతావతు - పరివాద్ ద్ద్రా మైక్కు ఆశ్వాస హేతు వాన్ సృత్త కీర్తనమ్ పణ్డి ధరిక్కు క్కడవతతే. శ్రీ జనక రాజన్దిరుమకళ్, ఏకాక్షి ఏక కర్ణ కళుక్కు అక పట్టవన్దు "ఎన్నిరణ్డాణ్డు నానుమ్ పెరుమాళుమ్ ఎజ్జళ్ మామనార్ ముళికై యిలే రసిత్తోణ్డొణ్డొణ్డొ" ఎన్దు, తన్నాద్ ద్ద్రా మైయాలే రాక్షసిక కళుక్కు చొల్లి ధరిత్తాళితే; అప్పడి నాన్ శొల్లిమాట్టా విట్టాల్ బంధుక్కుళ్ళ శొల్లిల్ ద్దుమ్ కేట్టా లామితే; అతువుమ్ మాట్టిల్ ద్ద్రీ లేక.

అతుక్కు నిబన్దనమ న్నెన్నిల్; (అఱివట్టిన్దు) కేట్టొక్కు పరికర మిల్లా మైయాలే. (తీరావుడ మ్మొడు) ఇప్పడి యాద్ ద్ద్రా మైమిక్కాల్ (౨) "అచ్చేన్దుమ్, అదాహ్యమ్" ఎన్నుమ్ ఆత్మ వస్తువై హృదేయాక వేణుమో? అఱియ క్కడవతాన ఉడన్ను. (పేతులు వేక కణ్డరజ్జే) ఇప్పడి యాద్ ద్ద్రా మైయాలే ఆట్రు కెట్టుక్కిడక్కు అ వేన్దై క్కణ్డరజ్జే. ఆశ్రయ త్తిల్ ఇర క్కణ్డొ కుడిపుకురామల్ హస్త శొల్లిలివితే ఇవళి కద్రుతు. అవళుమ్

అను - "ఆరాసుమ్ శొల్లిల్ ద్దుమ్ శొళ్ళేన్" అవళి కళ్ళ శొల్లిలమ్ వారైయెత్తెన్న అనులిచ్చెయ్ కితార్ (అతావతు పరివాద్ ద్ద్రా మైక్కు) ఇత్యాది. సృత్త కీర్తనమ్ పణ్డి ధరిత్త పేర్ణణ్డొ వెన్న (శ్రీజనక రాజన్) ఇత్యాది. "ఇరజ్జే" హితపర్యాయ ఇవళి రజ్జుక్కుడు మో వెన్న అనులిచ్చెయ్ కితార్ (ఆశ్రయ త్తిల్) ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే. మున్ను హితపర్యాయ కైగూలే ఇరక్కుమ్ కుడిపుకురామల్ వెన్దియ వారై శొల్లిలమ్ తాయరు మిరణ్డు

మూ.—ఏరార్ కిల్కిళవియెమ్మనై తాన్ వడైన్నై,

చీరార్ శెఱ్ఱుమ్ పుళుతిక్కాప్పిట్టు,— శెఱ్ఱు టిళ్ళి (౧౬)

త్రొరార్ నలుమాలై శా త్తఱ్ఱు,

అన్య.—కిలి, ఏర్ ఆర్, కిళవి, ఎమ్మనై, తాన్, (౫) వన్య, ఎన్నై, శీర్ ఆర్, శెఱ్ఱుమ్, పుళుతి, (౧౦) కాప్పిట్టు, పిన్నమ్, శెమ్మటిళ్ళి, తార్ ఆర్, నలుమాలై, (౧౫) శా త్తఱ్ఱు,

అర్థము.—చిలకలక్ష క్రికంటె, అందములైన, మాటలుగల, నాతల్లి, తానే, (౫) పచ్చి, నాకు, (భాగవతపాదస్వరూపనెడు) సంపత్తుగల, సుందరమైన, (శ్రీపాద) భూళిని, (౧౦) రక్షగాఁబూసి, దానిపైన, సమృద్ధమైన పర్యతపాత్తములందున్న, (తిరుత్తుఱాయెక్క) దళములచేఁగట్టఁబడిన, పరిమళించుచున్న, మలసు, (౧౫) సమర్పించుకొనిన సర్వేశ్వరునివిషయమందు,

వ్యా.—శ్రావ్యమాక వాడై శొల్లక్కల్ ద్రాల్ కాణుమ్, ఎడతావిపాక మిరున్దపడి, (ఏరార్ కిల్కిళవి) “కిలియిన్ పేచ్చుప్పేయ్ ప్పాట్టు” ఎన్నున్బడికాణుమ్ ఇవళ్ పేచ్చినినిపై. (ఎమ్మనై) ఇఱుక్కు నిబన్దసమెన్నైన్నిల్; పెద్రతాయాకై యాలే. అతావతు—అతిమాత్ర ప్రావణ్యమాకాతు” ఎమ్మ సిమ్మేదిక్కు మత్తుక్కు మేత్పడ ఎన్ సత్తైయె యట్టియవిడాల్లితే. (తాన్ వడైన్నై) ఎన్నాద్రామై కణ్డపడియాలే తానేవన్దు. (శీరార్ శెఱ్ఱుమ్ పుళుతిక్కాప్పిట్టు) (౧) “మూయ్ తమరడినీఱు కొణ్డళియ ముయిల్ మద్రేల్లై కణ్డళివ్వుణ్ణుక్కు” ఎన్దిరుక్కుమ్ వైష్టవసన్తానమాకై యాలే, తాన్ పాదరేణువై వాణ్ణి రత్తైయాక ఇట్టాళ్. (శెమ్మటిళ్ళి) ఎన్నాద్రామై కలక్కత్తాలే, తాన్ పాదరేణువై ఎనక్కు రత్తైయాక ఇట్టవళివో పర్యవసియామైయాలే దేవతాన్తరగళెన్టల్ అరువరుక్కుమ్ కుడియాయరున్దవైష్ట దేవతాన్తరగళి కాలిలే ప్పిమ్మడియాయ్ ద్రుక్కాణుమ్. (శెమ్మటిళ్ళి త్రొరార్ నలుమాలై శా త్తఱ్ఱు) బరుతిరుత్తుఱాయ్ పరిమాతాత దేవతైయాక వేణుమో? పిన్నై.

అరు.—మ్మడియాయ్ ద్రు ఇప్పొడివళ్ దశైయెన్ద పడి. “ శా త్తఱ్ఱు ” కాసావెన్దు అయ్యన్. పాటి.

మూ.—

తాన్ పిన్నుమ్,

నేరాతనవొస్తు నేర్వ్దాల్, — అతనాలుమ్ (౧౭)

తీరా త్తె శిదై నోయ్ తీరా త్తెన్ పేతుఱవు,

వారాతుమామై అతుకణ్ణుమన్ త్రాళ్లే, (౧౮)

ఆరానుమూతటియు మున్నె మూర్ శొల్లువార్,

అన్వ—పిన్నుమ్-తాన్, నేరాతన, ఒస్తు, నేర్వ్దాల్, (౫) అతనాలుమ్, ఎన్ శిదై నోయ్,

తీరాతు, ఎన్ పేతుఱవు, తీరాతు, (౧౮) మామై, వారాతు, అతుకణ్ణు, మన్ త్రాళ్లే,

(౧౯) ఆరానుమ్, మూతటియుమ్, అన్నునైమార్, శొల్లువార్,

అర్థము.—మరియు తాను, (అజలిచేసినయెడల నదిసాధనా న్తరమనోయనిశంకించి) చేయ

రానిఒక దానిని, (ప్రజానుమును), (దేవతా న్తరవిషయమగు) చేసెను. (అర్థా న్తరము-కుఠి

ష్టియను తీగయొక్క పుష్పములచే గట్టఁబడిన మాలగల దేవతా న్తరమునకు, చేయరాని

ప్రజానుమును చేసెనని). (౫) దానిచేతను, నామనోవ్యాధి, తీరలేదు; నాభ్యాన్నితీరలేదు;

(౧౦) (పోయిన) రూపము, రాలేదు; దానినిజూచి, వేఱు, అచ్చటనున్న, ఎవరో కొందఱు

(౧౫) ఆనాహూతులై, ప్రాసాదించితిత్వలనెఱిగెడు, స్త్రీలు, చెప్పురు, (అచేమన్న),

వ్యా—(తాన్ పిన్నుమ్ నేరాతనవొస్తు నేర్వ్దాల్) తాన్ పిన్నుమ్ తిరుమడల్

యత్తిలే ఓరజ్జలిపణ్ణినాల్ అతుసాధన త్తిల్ అన్వయిక్కిల్ శెయ్ వత్తె?

ఎన్దిరుక్కుక్కడవతాన్ ఓరజ్జలియుమకప్పడప్పణ్ణినాల్ పోలే కాణుమ్.

(అతనాలుమ్ తీరా త్తె శిదై నోయ్) పణ్ణుమన్ వరుకిఱనోవు దేవ

తా న్తరస్పర్శత్తాల్ అతిమిక్కుతు (తీరా త్తెన్ పేతుఱవు) అతివు కుడిపుకున్

తిత్తై. (వారాతుమామై) నిఱమ్ పరుమెన్దై కు హేతువిన్దిక్కే యిరుక్కు

చ్చెయ్ తే నిఱమ్ పర్వత్తిత్తై యెన్దిఱాళితే. “ఎన్నాన్ త్రామైకణ్ణాల్ నిఱమ్

తా నేవరవేణుమ్” ఎన్దిరుక్కుతాల్ కాణుమ్.

(అతుకణ్ణుమన్ త్రాళ్లే) యారానుమూతటియు మున్నె మూర్ శొల్లు

వార్) తగ్గిఱై యైయాతిరుక్కుచ్చెయ్ తేమూతటి పాట్టికళానవర్ కళి.

అరు.— “మామై” విల్లేపదత్తైయిలే నిఱమ్ పరుమెన్దై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్

(నిఱమ్ పరుమెన్దై) ఇత్యాది. నిఱమ్ పరుమెన్దై హేతు అవన్ పరుమెన్దై పడి.

మూ.— పారోర్ శొలప్పడుమ్ కట్టుప్పడు త్తిరేల్, (౧౯)

ఆరానుమ్ మెయ్ ప్పడువ నెన్టార్, — అతు కేట్టు

అన్వ.— పారోర్, శొలప్పడుమ్, కట్టుప్పడు త్తిరేల్, ఆరానుమ్, మెయ్ ప్పడువన్, (గి) ఎన్టార్, అతు కేట్టు,

అర్థము.— లాకులు, చెప్పమన్న (చికిత్సలను), చేసితిరేని, (దీనిని మోహ పెట్టినవాడు) ఎవడైయున్నను, వెలపడు (గి) అని చెప్పితిరి; దానిని దిని,

వ్యా.— శొల్లుకితార్ కిల్ (మూతటియుమ్ మనై మార్) ' ఇన్ద్రా పడికిలిరు క్కుమ్బడియే? ' ఎన్టుబరు త్తి బరు త్తియై కేట్టు, "తొణ్ణాన్ శొట్టిన్దా" దికలై నేవిల్లే, ఇన్ద్రా పడికేట్టితాయ్, వేణుమాకిల్ శొల్లుకిలే" ఎన్టాళితే, అప్పడియే పత్తై యరాయ్ నోయ్ క భుమటిన్దు నోయ్ క్కునిదాన ముమటిన్దు రిహారముమ్ కణ్ణునిర్తుప్పోరుమ్ మూతటివాట్టికల్ శొల్లుకి తార్ కిల్. (పారోర్ శొలప్పడుమ్ కట్టుప్పడు త్తిరేల్) భూమియిల్ అతి వారుమ్ అతియా తారు మొక్క, కట్టుప్పడు త్తక్కాల్ నోయ్ క్కునిదానమ్ తెరియుమ్" ఎన్టు శొల్లునిట్టికల్, అనైచ్చెయ్యుజ్జోళెన్న, అశుక్కు పయో జనమె న్నెన్నిల్ ; (ఆరానుమ్ మెయ్ ప్పడువ నెన్టార్) పెన్టలై త్తియుబ్బ శెయ్ శు ముకణ్ణాట్టా తేయిరుక్కుమ్ కృష్ణ నేమాకిలుమ్ వెళిప్పడు మెన్టార్ కల్.

(అతు కేట్టు) ' కట్టుప్పడు జ్జోల్ ' ఎన్టార్ కిల్ మూతటివాట్టికల్, ఇ వర్ క భుమ్ కట్టుప్పడు ప్పా రాక విన్దెన్దార్ కిల్; అవ్వళినిలేతనై ఎయ్ త్తై యాళిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇవర్ కల్ ఇశ్శెన్దై కేట్టు త్తా సేనన్దుపుకున్దాల్ కట్టువిచ్చి. భగవద్విషయ జ్జలై కేట్టైక్కు రుచి ముడ్డెన్ద టియుమ్ త్త నై యితే వేణ్ణుతు. ఆచార్యర్ కల్ తాజ్జళేనన్దు శొల్లువర్ కిళితే. ము న్బునై ఆచార్యర్ కిల్ భగవద్విషయమ్ శొల్లుమ్బాతు నాలిరణ్ణుపేరు క్కాయిన్. చొల్లువతు: అతు తానుమ్ అవర్ కల్ పడియట్టిన్దాల్ శొల్లు వతు ; అజ్జనన్ది కే, " రుచియుడై యార్ " ఎన్టు తో శ్శినవళినిలే శొల్లువర్ ఎమ్బెరుమానార్; అప్పడికానుమ్ ఇక్కట్టు విచ్చియుమ్.

మూ.— కార్తాగర్ కుమ్రల్ కొడై కట్టు విచ్చి కట్టేటి,

౨౦

శీరార్ శుళకిల్ శిలనల్ పిడి తైటియా,

వేరా వితిర్వితిరా మెయ్ శిలిరా

అన్య.— కార్తాగర్, కుమ్రల్ కొడై, కట్టు విచ్చి, కట్టేటి, శీరార్, (౫) శుళకిల్, శిలనల్, పిడిత్తు, ఎటియా, వేరా, (౧౦) వితిర్వితిరా, మెయ్ శిలిరా,

అర్థము.—నల్లనివర్ణముగల, కొప్పలుగల, ఎఱుకలసాని, దైవావిష్టురాలై, (సారాసార విశేషచనునెను) గుణముగల, (౫) చాటయందు, కొన్ని వడ్లను, (ముప్పిచ్చే) తీసి, జల్లి, చమటపట్టి, (౧౦) అంగ శైశల్యమునొంది, శరీరమంతటా మాంచమునొంది,

వ్యా.—(కార్తాగర్ కుమ్రల్ కొడై) కట్టుప్పడు త్రినవళి శొల్లమ్ వాడై యలు జ్ఞాట్టిల్ ఇవళి మయిర్దుడియే భోగ్యమాయరుక్మి అపడి. ఆచార్యర్ క భుజైయ ఆత్త గూడభిలుజ్ఞాట్టిల్ దేహగుణమే యుద్దేశ్యమాయరుక్మి అపడి. (కట్టు విచ్చి కట్టేటి) దైవావిష్టైయానాళి. అతావతు - కొట్టావి కొళ్ళా తే మూరినిమిరా తే శెయ్ తపడి. (శీరార్ శుళకిల్) శుళకుక్కుచ్చి రైయావతు. పతరలుత్తు, మణియుమ్ మణియాక్కి, పతరుమ్ పతరాక్కు మతితే; ఇచ్చుళకుమ్, దేవతా స్తరభభాకి అకూళై యుమ్ పతరైయు మలుత్తు (౧) 'మణియే మణిమూటిక్క మే' ఎన్ని అమణియై క్కాట్టిప్పకు కి అ శుళకితే; ఆకై యాలే శీరార్ శుళకు. (శిలనల్ పిడి తైటియా) "అవై యుమ్ శిలనల్లే!" ఎన్నితాళి. (వేరా వితిర్ వితిరా మెయ్ శిలిరా) భగవద్విషయమ్ శొల్ల ప్పక్కు, తాడై కులై పట్టపడి. (౨) "మెయ్ త్తు క్కుణ్ ఉనిశోర మెయ్ కళి శిలిర్ ప్ప" ఎన్న క్కడవతితే. (౩) "మునేవత్త్యమ్యహంబుద్ధ్యా జ్ఞాతుమేవం విధం నరమ్" ఎన్దు ప్రశ్నమ్ పణ్ణిన శ్రీవాత్సక్తి భగవానుక్కు శ్రీనారదభగవాన్ "అనవాతే శొల్లకి తేన్" ఎన్దా. అతుక్కు క్కురు తైన్నునిల్; అనన్యపరనాయ ప్రికృతిస్థ నానవాతే శొల్లకితే నన్తానితే. పదార్థజ్ఞై యుళుపడియ తిద్దిరుక్కి అపణ్

అరు.— వితిర్ వితిర్ క్కై - శిథిలమాకై. భగవద్విషయమ్ శొల్ల ప్పక్కులాన స్థబాష్పదికగుజ్జామావెన్న (మునేవత్త్యమి) ఇత్యాది.

(౧) తిరుమొళి-౧౧-౮-౮.

(౨) తెరుమాళి తిరు-౨౯.

(౩) శ్రీరామా-బాల-౧-౭.

మూ.—

కై మోవా

(౨౧)

వే గాయరముడై యా నెన్టాల్,—

అన్య.— కై మోవా, ఆయిరమ్ పేరు డైయాన్, ఎన్టాల్,

అర్థము.— (తన) చేతులనాఘాఢించి, (తనమనస్సులొక జెప్పకొనినదేనున్న), (దీనిని మోహింపించినవాడు) వేయితిరునామములుకలవాడు, అన్నది ;

వ్యా.— ఇది ప్రకృతిస్థనానవాతే శొల్లుకితేన్మైతు-ప్రశ్న రూపత్తాలే కావ నుజ్జళై స్తరిత్తు నెట్టైయుడై కులై యప్పణ్ణినానాయీదు; తెలిన్దు నాఁ ప్రకృతిస్థనానవాతే శొల్లుకితేన్మైనానామి త్తనై యితే (౧) “విసై తొఱుమ్ శొల్లున్దొఱుమ్ నెళ్ళిడినుకుమ్” ఎన్ను మాహాతే.

(౨) [కణ్డవణ్ణినార్ క్కె త్యాది] [కానునుడల్ కొణ్డతవత్తాఱు. తన్నై యునుభిమతలిషయ త్తైయుమ్ శేర్ త్తతు వేకున్ ద్రమాకక్కామనై దహి త్తె అగ్నివర్ణ నానవనితే రుద్రా; అవనుక్కు. [ఉమైయుణార్ త్త విత్యాది] ప్రశ్న రూపత్తాలే “ఇప్పడిప్పట్ట తిరునామజ్జళై యుడై యః నార్? ఎన్దు ఉమై కేటక్కు, శిష్యాచార్యక్రమమతీయాత తాణ, శెన్మలున్ శిఱుతులియుమ్ పట్టాత్పొలే, అవణ, అవళై తిరునామజ్జళై చొప్పలిపట్ట త్తాణ కేట్టిరున్దానాయీదు. [అజ్గారలజ్గలానమైయూలాయన్దు] కేట్టుక్కు యజీయాతే యిరున్దానో వెన్నిల్ ; ముడియుణ్డమూలై పోలే యొశి రున్దాణ. తిరునామప్రసజ్జత్తాలే. వన్నెజ్జినానరుద్రా పట్టపడికణ్డాల్; [కణ్డ వణ్ణినార్ క్కెన్నాజ్జోల్] సామోత్కరిత్తారణపడుకితార్ కళో?.

(కై మోవా) భావనాప్రకర్షత్తాలే (౩) “విరై కుళువునఱుమతు వమ్ మెయ్ నిన్మిక్కువముమ్” ఎన్మిఱపడియే కై తిరుత్తుళాయ్ నాఱ మితే, (వేరాయరముడైయా నెన్టాల్) (౪) * నానుమ్ పలవుముడై నమి యితే, ఇప్పడిపణ్ణినానుమ్. (వేరాయరముడై యా నెన్టాల్) ఒన్మతి ద్దేన్దీదు, ఇరణ్డత్తోద్దేన్దీదు, నొలుతోద్దేన్దీదు, పత్తుతోద్దేన్దీదు

అరు.— (ముడియుణ్డ)- కూడిన. “మోవా” కట్టురెప్పార్ కైయమూక్కిలేవై మోప్పర్ కళో, అప్పడియే ఇవళిమ్ మోస్తపార్ క్కెణ్డ శ్లెన్మపడి.

(౧) తిరువాయ్-౯-౬-౨. (౨) నాన్మకణ్డ తిరు-౭౮.
(౩) తిరువాయ్-౧౦-౬-౭. (౪) తిరుమొళి-౧౦-౮-౪.

మూ.—

పేర్ త్రేయుమ్

కారార్ తిరుమేనికాట్టినాళ్, కైయళువుమ్

(౨౨)

శీరార్ వలమ్బురియేయెన్టాళ్,-

అన్వ.—పేర్ త్రేయుమ్, కార్ ఆర్, తిరుమేని, కాట్టినాళ్, కైయళువుమ్, (౫) ఆర్ శీర్, వలమ్బురియేయెన్టాళ్.

అర్థము.—దానిపైన, నల్లనివర్ణముగల, విగ్రహముగలవానిని, చూపించినది; (వాని) శ్రీహస్తమందు, (౫) పూర్ణగుణములుగల, పాంచజన్యమున్నదన్నది.

వ్యా.—నూలుతో దీర్చితిమి, ఆయిరమ్మేర్ తోన్టానిన్ట తీయెన్టాళ్. (పేర్ త్రేయుమ్ కారార్ తిరుమేనికాట్టినాళ్) శ్రీమహారమాన మేళువైక్కాట్టా వడివై కాట్టినాళ్. (౧) * కారార్ తిరుమేని కణ్డతువే కారణమాళ వితే ఇనళ్ ఇప్పడిప్పట్టు.

(కైయళువుమ్ శీరార్ వలమ్బురియేయెన్టాళ్) ఒరుకైయిలే శ్రీపాళ్ళుజన్మత్రేయుడై యవనెన్టాళ్ (౨) [ఉబ్బతుకొల్లిలిత్యాది] ఇరుళిలే చన్దోదయమోలై (౩) * ఇరుళన్న మా మేనిక్కు-పరభాగమాన శ్రీపాళ్ళు జన్మత్రేవొన్నాళ్. వలమ్బురిక్కుచ్చిరైయవతు- [ఉబ్బతుకొల్లిల్ ఉల కళన్దాక వాయముతమ్] ఉణ్ణమ్బడికొల్లిల్ అవళ వాయాలే యూట్ట వున్నతు. [కణ్డైకొళ్ళిల్ కడల్వణ్ణా కైత్తలత్తై] అవళ వడివై క్కడై క్కణ్డెత్తుకొణ్ణు తిరుక్కయిలే యాయిత్రు ఇడమ్ వలమ్ కొళ్ళెత్తు. ప్రసాదత్తైచూచుడి, కైప్పడైయిలేడిప్పారై పోలే. [పెణ్ణడై యారున్నేల్ పెరుమ్బాళల్ శాద్రుకిన్టార్] ఇవళ వాగమృతమ్ పెణ్ణ భుక్కుత్తుతై యాయరుక్కుమ్. శ్రీమధురైయిలుమ్ తిరునాయప్పడియిలుముళ్ళ పెణ్ణాళ్ కైయెడుత్తుక్కుప్పిడానిన్టార్ కళ్. [పణ్ పలశెయ్ కిన్టాయ్] భగవద్విషయ త్తిలే ప్రత్యాసన్న క శెయ్ వతుమ్ శెయ్ కిటిలై ;

అరు.—“పేర్ త్రేయుమ్”- తిరియట్టుమ్. పాళ్ళుజన్మ - పాళ్ళుజననెన్టె అను రకవయిత్రీలే పిలవ్దతు.

(౧) శతీయతిరుమడల్-౫౫:

(౨) నాయచ్చియార్ తిరు-౭-౮.

(౩) పెరియతిరువనాది-౨౬.

మూ.—

తిరుత్తుఱాయ్

త్తారార్ నలుమాలై కట్టురై త్తాల్ కట్టురైయా, (౨౩)

నీరేతుమజ్జేల్ మిన్ నుమ్మకలై నోయ్ శెయ్ తాన్,

ఆరానుమల్లన్

అన్వ.—తిరుత్తుఱాయ్, తార్ ఆర్, నలుమాలై, కట్టురై త్తాల్, (గి) కట్టురైయా, నీర్, ఏతుమ్, అజ్జేల్ మిన్, నుమ్మకలై, (౧౦) నోయ్ శెయ్ తాన్, ఆరానుమల్లన్,

అర్థము.—తిరుత్తుఱాయ్ యొక్క, దశమల చేనిండిన, పరిమళముగల, మాల(వక్షస్థలమందున్నది), అని చెప్పినది. (గి) (ఇట్లు మనస్సులో) చెప్పుకొని, (ఇంక పొడ నోటితోఁ జెప్పుచున్నది), మీరు, కొంచెమును, భయపడవలగు; మీకొనూర్తకు, (౧౦) (మనో) వ్యాధినిగలుగఁజేసినవాఁడు, వేటొకఁడుకాఁడు ;

వ్యా.—అవర్ కళ్ తనియే యనుభవియార్ కళితే. [పాజ్జశిన్నియమే] నీవన్దు శేర్ న్దవిడత్తుక్కు త్తకాతుడొగుణమ్, ఉకపిఱప్పక్కు చేరుమి త్తనై. * పాజ్జశిన్నియమిత్రే.

(తిరుత్తుఱాయ్ త్తారార్ నలుమాలై కట్టురై త్తాల్) ఉభయవిభూతినాథనాక ఇట్టతనిమాలై యైచ్చొన్నాల్. (౧) * తామత్తుళపనీన్బుడిమాయన్ద నక్కిణ్డే యివళ్ మడలెడుక్కిఱతు.

కీర్తించొన్నవైయడైయ స్వగతమాకచ్చొన్నాల్. (కట్టురైయా) అవడై త్తన్ని లే శొన్న పనన్దరమ్. (నీరేతుమజ్జేల్ మిన్) నీర్దల్ ఏతేనుమ్ శిలవెన్దు భయప్పడాతే కొళ్ళుజ్జోళ్. దేవతాన్దర స్పర్శమిలై, నీర్దళజ్జాతే కొళ్ళుజ్జోళ్ళన్దితాల్. (నుమ్మకలై నోయ్ శెయ్ తా నారానుమల్లన్) ఇవళ్ నోవుపడుక్కాట్టల్ శిర్దలై యమ్ మఱక్క వేణుమో?, ఉర్దల్ వయ్ద శ్రీలేపిఱన్దారై అవగదేవతై కళాల్ నోవప్పార్ క్కవొణుమో?. (ఆరానుమల్లన్) నాయ్ తిణ్డీర్ శ్తలై.

అరు.—“కట్టురైయా”-కట్టురైత్తు. ల్భవన్దమ్.

నూ.—

అటిన్దేనవనై నాన్,

(౨౪)

కూరార్ రేక్కణ్ణీరుమక్కటియక్కూలుకేనో,

ఆరాలివైయమడియశప్పణ్ణతు తాన్,

(౨౫)

అ.—అవనై, నాన్, అటిన్దేన్, కూరార్, వేల్, (౫) కణ్ణీర్, ఉమక్కూటియక్కూలుకేన్, ఆరార్, ఇవైయమ్, (౧౦) అడియశప్పణ్ణతు,

అర్థము.—వానిని, కేను, తెలిసికొంటిని; వాడిమిగల, ఈ తెలతోఁబోలిని, (౫) నేత్రములుగలవారా! మీకు తెలియఁజేప్పెదను (వినుఁడు). ఎవనిచేత, ఈభూమి, (౧౦) కొలవబడినదో?

వ్యా.—(అటిన్దేనవనై నాన్) స్వయత్న త్తాలేకాణవ్వుక్కు (౧) “య తో వాచోనివ ర్తతే”. ఎన్దుమీన్దావేదమ్బా అన్తియే అనన్ కాట్టిన వెళిచ్చెటిప్పాలే అవనై క్కణ్ణనాన్ అటిన్దేన్. (కూరార్ వేక్కణ్ణీర్) అటినాళాకిల్ ఇవళో ఆరెన్దు తలై క్కట్టప్పకుకటాళెన్దుశొల్లి ఎల్లారు మొక్క తనై కూర్ క్కప్పార్ ముక్కొన్దు సన్దువర్ క్కతై సమ్బాధిక్కితాళో. (ఉమక్కటియక్కూలుకేనో) ఇవళుడై య నోయ్ క్కుడవతా నరణ్ణళిన్ కాలిలేమిరుమ్బుడి కలగ్గేయియ్ క్కుమ్ నీళ్ళుథుమ్ కూడ వణియుమ్బుడి వారైశొల్లవో? (ఆరాలివైయమడియశప్పణ్ణతు తాన్) భూమిప్పరప్పై యడై కాట్టి ధేయిట్టుక్కొన్దువరార్? ఆరాలెనైయాలే (౨) “ఈ పావమ్ శెయ్ తు అరుళాలళిప్పారార్ ” ఎన్టాల్ “అనన్ ” ఎన్న వేణ్డమ్ ప్రసిద్ధియైయుపడివత్తునిన్దు శొల్లుకీతాళో.

(ఇవైయమ్) (౩) మణ్డైయర న్దుతుథ్రా వివామనన్ మణ్ణితు వెన్నుమ్]

భూమిప్పరప్పై యడై యత్తథ్రావియిరున్దు అనన్ అడిచ్చువడుమోన్దు వరైప్పాలే శొల్లుమ్. విశ్వామిత్రమహర్షి యాగమ్ కాక్కి పెరుమాళెన్దునరుళుకటాళు. “ఋషియే! ఇ శ్చ తో గ్రామిణి ఆశ్రమమ్ ఏతు?” ఎన్దు కేట్టరుళ; “శ్రీవామన నెన్దునరుళియిరున్దు తపస్సు పణ్ణిన సిద్ధాశ్రమమ్,

అరు.—“ఆరాలివైయమ్.” ఆరార్ ఎన్దు - ప్రశ్నమున్దు, అననైయోటియ ఉణ్డో వెణ్ణిటప్రసిద్ధియై పుట్ మచ్చొల్లుకీటతెన్దుపడి.

(౧) తెత్తిరీ-అనన్.

(౨) తిరువాయ్-౨-౨-౨.

(౩) తిరువాయ్-౪-౪-౧.

మూ. - ఆరాలిలకై పొడిపొడియావీధ్ న్దతు, మద్ర్

ద్రారాలేకన్దరికా త్తతుత్తాన్,

అన్వ. - ఆరాల, ఇలకై, పొడిపొడియా, వీధ్ న్దతు, మద్ర్దు, (గి) ఆరాలే, కల్మారి, కాత్తతుత్తాన్,

అర్థము. - ఎవనిచేత, లబ్ధి, చూర్ణమై, నశించినదో? దానిపైను, (గి) ఎవనిచేత, తాళవస్తమందు, (గోకులము) రక్షింపఁబడినదో?

వ్యా. - అవనెల్లునరులియిరున్దు పోనవిడ మెన్దు ఇమ్మణై మోన్దు కొడుకిడ ప్పూ' ఎన్నానితే. అప్పడియే ఇవ్వైయ మెన్దు - అడిచ్చునడుతోద్ర్దుకిటపడి. (ఆరాలివైయ మడి యశప్పణ్ణు తాన్) + (ఇత్తాల్) - గొఱువనియెల్లామ్ నీరేద్రుళన్దనెడియపిరా నరుళావిడుమే" ఎన్నుమాపోలే తన్నుడైమై యెయిరన్దు పెఱుమవననో?, ఇవళై విట్టువెక్కుమో? వెన్దపడి. మణ్డై యశన్దుకొళ్ళుమనన్ పెణ్డై నోవు పడవిట్టువెక్కుమో? వెన్దపడి.

(ఆరాలిలకై పొడిపొడియావీధ్ న్దతు) పరబలభుజబలజలా లే మిక్క ఇలకై యారాలేతుకళాయిద్ర్దు. (ఆరాల) త్తజ్జళ తరమణి యాతే పరణ్ణొక్కడుత్తు అవనాలే కుడియరుప్పిన్దు క్కుత్తుమ్ కప్ప డముమాయ్ క్కుప్పిట్టుత్తిరన్ద బ్రహ్మాదికళాలేయో? పుతుక్కుప్పిడాక్కి యాలే శయవతణియాతే శయవతడి. ఇత్తాల్ - ఒరుత్తిక్కాక (అ)* ఉణ్ణాళుఱ్ణాతోలికడతై యూడఱుత్తు, ఇప్పడి యరియనశయతు కైక్కొళ్ళుమనన్ ఇవళై నోవుపట్టిరుక్కవిడా నెన్దపడి.

(మద్ర్ద్రారాలేకల్ మారి కాత్తతుత్తాన్) పశిక్కొపత్తాలే ఇన్ద్రొన్ వర్తిక్క, అవ్వర్దుమ్ నోక్క ప్పట్టణ్ణారాలే? అన్నన్దత్తిలేయక ప్పట్ట ఇడైయరాలుమ్ పశుక్కళాలుమో? ఇత్తాల్ - తన్నాల్ వన్దనలి పుమ్ తానేపరిహరిక్కుమెన్దపడి.

అరు. - "ఇవ్వైయమ్" ఇరన్దుమ్ † పరన్దుమ్ చాటు. పరన్దు - వశన్ దైవధమ్. మద్ర్ద్రైయతుధ్వసి. కడైప్పడ - † ఉఱ్ఱన్ - సారమ్.

కృతజ్ఞులితపదమనన్రితమ్. (గ) తిరువిరు-౬౯. (అ) నాయచ్చియార్ తిరు-౧౧-౭.

† ఇవిరన్దుపదజ్ఞుమ్ వ్యాఖ్యాన కోశజ్ఞులిత కాణవిత్త.

మూ.---

ఆట్లనీ

(౨౬.)

రారాల్ కడైన్దిడప్పట్టు, అవన్దాణ్ణి

ఊరానిరై మేయ్ తు

అన్వ.— ఆట్లనీర్, ఆరారల్, కడైన్దిడప్పట్టు, అవన్ కాన్డిన్, ఊర్, (గి) ఆనిరై, మేయ్ తు,

అర్థము.— సముద్రజలము, ఎవనిచే, చిలకబడినదో? వాడేనుమీ (పూపిల్లనుబాధించువాడు); ఊరులొనున్న, (గి) గోసమూహములను, మేపి,

వ్యా.— (ఆట్లనీ రారాల్ కడైన్దిడప్పట్టు) (౧) [అప్రమేయోమహోదధిర్] బరువరాలుమ్ పరిచ్చేదిక్కువాణ్ణాతపడి పేరార్లు త్రైయుడైత్రాయరుక్కిఱ సముద్ర త్రైక్కడైన్దు, (౨) కడైన్దు కలకుఱుత్తుడలుట్టుకున్దునిన్దుడలఱు త్తవర్, ఎన్నిఱపడియే అతిల్ నట్చేవనమాననమృత త్రైక్కొడ్డారార్? కడలై క్కడై యెన్దుఉపక్రమిత్తుకై వాజ్జీనదేవర్ కళాలుమ్ అసురర్ కళాలుమ్ని త్తే, (౩) అన్దుతేవరశురర్ వాజ్జి ఇత్తొడియిత్తే. దేవర్ కళుమ్ అసురర్ కళుమ్ కై వాజ్జీనపిన్చిత్తే కడలై క్కడై యెప్పక్కతు. ఇత్తైల్ - కలవడివైక్కొణ్ణు ఉడమ్బునోప్రయోజనాన్తర పరర్ క్కు మకిప్పడ కార్యమ్ శెయ్యుమవన్, (౪) అముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముత్తై నోవు పడ వైక్కుమో? పెన్ట పడి. (౫) విణ్ణునరముతూణ పముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణ ముత్తుణ్ణవని త్తే.

(అవన్ కాన్డిన్) ఇవ్వపదానజ్జ శ్చెల్లమ్ శెయ్తవనుక్కు ఉజ్జళ్ మకిళ్ నోవుపడుమి త్తైన్దు యెల్లఱు, వేఱుదేవతాన్తరజ్జళుక్కు నోవు పడుమో? (ఊరానిరై మేయ్ తు) తేజళుక్కు ప్పళుక్కుళళవుపట్టు ఊరా నిరై మేయ్ క్కితానన్దు తే. (గి) ఉజ్జళ్ తమానిరై యెల్లామ్ వన్దువుకుతరు మ్పొతు” ఎన్దు, కణ్ణెచ్చిలామ్బడియిత్తే యివర్ కళో గోసమృద్ధియరు ప్పతు. అప్పడి యరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ గోరక్షణ త్తిలే అన్వయిత్తవ నాకై మాలే, బరువన్ బరురక్షణ త్తిలే ఉద్యుక్తనానాల్ రక్ష్యవర్గమ్

(౧) శ్రీరామా-యుద్ధ-౧౯-౩౦. (౨) నాయ్చ్చియార్ తిరు. ౦-౯

(౩) తిరువాయ్. ౭-౧-౭. (౪) తరుమొట్టి-౬-౧-౨.

(గి) తిరుమొట్టి-౧౦-౪-౮.

సూ.—

ఉల కెల్లాముణ్డమిల్న్ ద్దమ్,

(౨౭)

ఆ రాతతనైయనాయ్

*స్వ.—ఉలకమల్లామ్, ఉణ్డ, ఉమిల్న్ ద్దమ్, ఆరాత, తనైయనాయ్, (౫)

*ర్థము.—లోకములనన్నింటిని, (ప్రళయకాలమందు) ఆరగించి, (సృష్టికాలమందు) యలుపఱచియు, (ఇట్లురక్షించినను) తృప్తిలేని, స్వభావముకలవాడైయగుచు, (౫)

వ్యా.—పెగ్గెరితల్ వర్యాప్తనాకానిత్తే; అప్పడియేఱోరానిరైయైయెల్లామ్ మేయ్ కుమ్. (ఉల కెల్లాముణ్డమిల్న్ ద్దమ్) ప్రళయ త్తి లకి పుట్ట లోఁగి తైయెల్లామ్ తిరువయిల్ ద్దలే నోవుపడామేవైత్తు అజ్జేనెరుక్కుణ్ణాతపడి వెలెనాడు కాణవుమిల్ ద్దమ్. ఊరానిరై మేయ్ త్తుల కెల్లాముణ్డమిల్న్ ద్దెన్దు - ఊరానిరై మేయ్ త్తతోడు ఉల కెల్లాముణ్డమిల్న్ ద్దతోడు వాళియిన్ది యేయరుక్కిఱతు కాణమివర్ కుమ్.

(ఆ రాతతనైయనాయ్) రక్ష్యవర్గతైయెల్లామ్ రక్షిత్తులుమ్

తానొమ్ శెయ్యాతానాయ్ రుక్కిఱపడి. అతావతు—తనై విశ్వనిత్తు † ఉడన్ కిడన్దారై మడితడవినోమెన్దు నెట్టాఱల్ పడుమాపోలేయాయ్ గ్గెరు రక్ష్యవర్గతై నోవుపడక్కొడుత్తు నోక్కుతైయావత్తెన్న న్బుతు. ఎన్దు అనక పుణ్ పట్టరుక్కుమ్మడి. శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్ ఋషికిల్ రాక్షసరాలే నోవుపట్టశరీరజ్జలే (౧) ‘పహిపశ్యశరీరాణి’ ఎన్దుకాట్టి ఆన్యాయప్పడ, ఒరురక్షకనుళ నెన్దుశొల్లిపట్టనోవల్ వన్దలజ్జెయితెయ్ జ్జళుక్కు; ౨: ‘గర్భ భూతాస్తపోధనాః’ ఎన్దు ఉజ్జళోకైయిలే ఉజ్జళై రక్షిత్తుక్కుళుమ్ కైమ్మతెలుణ్డా యిరుక్కుచ్చెయ్ తే గర్భభూతరైప్పలే ఉజ్జళుచైయ రక్షణ్డక్కు నీజ్జళోకడవికోళన్దియిలే యిరుక్కిఱ ఉజ్జళుక్కు వన్ద లజ్జె సహిక్కులామ్; నోవుపడువికోళున్ నీజ్జళేయాయ్ వన్దటి విప్పుతకోళున్

అరు.—“ఆరాతతనైయనాయ్” అప్పడిపెట్టాట్టుక్కు పుణ్ పట్టరుక్కుమోమెన్దు (శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్) ఇత్యాది.

† (పా) ఉడన్ కిడన్దవన్దై మడితడవినన్,

(౧) శ్రీరామా-ఆరణ్య-౬-౧౬.

(౨) శ్రీరామా-ఆరణ్య-౧-౨౧.

మూ.— ఆజ్గరునాళాయ్ ప్పాడి,
చ్చీరార్ కలై యల్ కుల్ శీరడి

అన్వ.—ఆజ్గు, ఒరునాళో, ఆయ్ ప్పాడి, శీర్ ఆర్, కలై, (గీ) అల్ కుల్, శీర్ ఆడి,
అథ్కము.— ఆ (రక్షకులులేని) లోకమందు, ఒకప్పుడు, గోకులమందు, (భగవత్స
మృత్యువు నెడు) గుణముగల, వస్త్రమును, (గీ)నితంబును, (కృష్ణుడుకట్టుకొనదగిన)
శ్లాఘ్యులగలపాదములను,

వ్యా.—నీడ శేయామ్బడి పితాడ రానో మెన్బ తాయ్ కొణ్డలజ్జెనమ్మల్
పాటుక్కవొణ్ణా తెన్టానితే. అప్పడియే ఇజ్జుమారాతతనైయనాయ్.

(ఆజ్గు) రక్షణమిల్లాత దేశ త్రిలేపిఆక్కుమ్ పరిమాన్ మమ్. (ఒరు
నాళో) కాలక్రమపరిణామముశ్చ దేశ త్రిలేపిఆన్దపడి కేట్టలాకాతో? (ఆయ్
ప్పాడి) పరమపద మోల్ కే కాణుమ్ పరు వాయ్ ప్పాడియుమ్. అవర్ కళుక్కు
జన్మ వృత్తమిల్లాతావోలే ఇవర్ కళుక్కుమ్ జన్మ వృత్తమిల్లాతపడి.
(శీరార్ కలై యల్ కుల్) యశోతైప్పి రాట్టిశా త్రినపరియట్టత్తుక్కు సమ్మ
తైజ్జ సేవన్ద తెన్నిల్; పితై శీతామైక్కాక *అయిక్కుక్కట్టిత్తు ఒప్పిత్తి
రుక్కుమ్ ఇననుడై యపర్ ముమ్మళును కణ్ణుమ్ మైయుమాయిరుక్కు
మలక్కార్ మ్. అల్ కులక్కుచ్చిరై యావతు. (గ) “ఎడుత్తుక్కొళ్ళిల్
మరుజైయిలు త్తిడును ” ఎన్దిఆపడియే కృష్ణుడై యెడుత్తు ఒశిన్దపడై.

ముత్కొల త్రిలే పరియతిరునాళో సేవి త్తముతలికిళ్ “తిరునాళో సేవి త్త
† ఇరటై ” ఎన్దుమేలై తిరునాళో పరుమళవుమ్ అవ్విరటైయై మడిత్తు
కొడియిలేయిట్టువై త్తుపార్ త్తు ప్పార్ త్తు కొణ్డరుప్పర్ కళ్. (శీరడి)
మడియి లేయిరున్ద ఇవన్ తిమ్బు శెయ్ తాల్ తళ్ళుమి తేయియై; తళ్ళినాల్

అరు.— మేలుక్కపతారికై (రక్షణమిల్లాత) ఇత్యాది. ఇజ్జుళ్ళ ప్రళయాపత్తు
క్కళ్ పరమపదకుక్కిల్లా మైయాలే (రక్షణమిల్లాత దేశ త్రిలే) ఎన్దిఆతు. “శీరార్ కలై”
(శీతామైక్కాక) అనుక్తామైక్కాక. భగవత్స వస్త్రతాల్ వస్త్రకువట్టి ఉద్దేశ్యమాయ
రుక్కుమోవెన్న (ముత్కొల త్రిల్) ఇత్యాది. (ఇరటై) పచ్చైవడమ్.

* (పా) అహీత్తట్టిత్తు.

(గ) పరియాభ్యావతిరు-౧-౨-౯.

† (పా) పుడైవ.

మూ.—

చెన్నవర్ వాయ్,

(౨౮)

వారార్ వనములై యాళ్ మత్తారప్పల్ శ్రీకొణ్ణు,

ఏరారిడై నోవ

అన్వ.—శెమ్ తువర్, వాయ్, వార్ ఆర్, వనములైయాళ్, మత్త, (౫) ఆర్, పల్ శ్రీకొణ్ణు, ఏర్ ఆర్, ఇడై, శోవ, (౧౦)

అర్థము.—మిక్కిలియెఱ్ఱిని, అగరమును, ఆవిక చేనమరియున్న, సుందర స్తనములను గల మశోద, కవ్వమును, (౫) దృఢముగా, పట్టుకొని, అందమైన, నడుము, నొచ్చునట్లు, (౧౦)

వ్యా.—ఇవక్ కట్టికొళ్ళుమ్ కాలే; (౧), అశిసత్తాల్లీన్ణ తాయకన్ శ్రీడినుమ్ మల్ మనళ్ తనరుళ్ ని నై నేయ్ ముఱ్ఱుఱివి” ఎన్నక్కడవళితే.

(చెన్నవర్ వాయ్) కాలై కట్టికొణ్ణువాతే ఇవళ్ ఉతటుమే; ఉతఱఉతఱ ఇవక్ కట్టికొళ్ళుమితే; కట్టికొణ్ణువాతే స్త్రీతమపణ్ణుమ్ వాయ్. (వారార్ వనములై యాళ్) స్త్రీతమపణ్ణునవాతేకోఁమ్ మాతినా శెన్ఱుములై యిలే ఆపేత్తైపణ్ణుమితే. ఇళల్ కళ్ అలై యామైక్కు బేష ధమిట్టువైప్పారైప్పోలే కచ్చెయిట్టుఆర్ తువైక్కుమితే. “వలైయా కిల్ విడువిత్తుకొళ్ళుకాణ్” ఎన్నుమ్ ముత్త. (మత్తారప్పల్ శ్రీకొణ్ణు) ఇననోడు అలై పారుతు కాలమ్ పొక్కవొణ్ణాతే గార్హస్థ్యధర్మమనుష్ఠి క్కవేణుమితే. గార్హస్థ్యధర్మమివళితానే యనుష్ఠిక్కుమ్బడి అళవు పట్టిరుక్కుమో నెన్నిల్; ఇవక్ అముతుశెయ్యుమ్ ద్రవ్యమానపడియాలే తానే కై తొట్టుక్కడై య పేడ్డియిరుక్కుమ్. జాత్యుచితధర్మమాకై యా లుమ్ తానే శెయ్యు వేల్డియిరుక్కుమ్; విశ్వరముడైన్దాల్ సన్యాసద్దనాది కళుక్కు అలిదువారిల్లెయితే.

(మత్తారప్పల్ శ్రీకొణ్ణు) తియిర్ త్తాళియిలే మత్తైనాట్టి ఇరణ్డి ముప్పిముత్తవాతే ఇళై తు సాకుమార్యత్తాలే తన్నాలే కడై యవొణ్ణామే విడిత్తుకొణ్ణునిట్టుమ్నిలై. (ఏరారిడై నోవ) ఇవళిడైక్కఱుకు - కృష్ణ

(౧) పెరుమాళ్ తిరు-౫-౧.

సూ.— వెత్తనై యోర్ పోతుమాయ్, (౨౯)
 చీరార్ తయిర్ కడైన్దు వెణ్ణైయ్ తిరణ్డతనై,
 వేరార్ నుతల్ మడ వాళ్ వేటోర్ కలత్తిట్టు, (30)
 నారారుటియేబ్బో

అన్వ.— ఎత్తనైయోర్ పోతుమాయ్, శీర్ ఆర్, తయిర్, కడైన్దు, తిరణ్డ, (౫) వెణ్ణైయ్ తనై, వేర్ ఆర్, నుతల్, మడవాళ్, వేటోర్, (౧౦) కలత్తు, ఇట్టు, వార్ ఆర్, ఉటి, ఏబ్బో, (౧౫)

అర్థము.— బహుకాలముగ, (కృష్ణసంబంధమనెడు) మహిమగల, పెరుగును, చిరికి, చేరివచ్చిన, (౫) వెన్నును, చెమటనీగుగల, ముఖమును, శైఖల్యమునుగలయహోహ, వేటోర్ (వెన్నయించని), (౧౦) పాత్రమంగు ఉంచి, వారతోగట్టిన, ఉట్టిలో, ఎక్కించి, (౧౫)

వ్యా.— నెప్పోతుమిరుక్కు మిడైయెన్ది తే. (ఎత్తనై యోర్ పోతుమాయ్) క్రిక్కువెళుత్త వాతేతయిర్ కడైయ వెన్దుపుక్కు అస్తమిత్తాలుమ్ తనైక్కట్టాతుకాణుమ్ ఇవళ్ సాకుమార్గమ్. (శీరార్ తయిర్ కడైన్దు) తయిగుక్కు చీర్తైయెన్నెన్నిల్ ; కడై వతుక్కుమున్నె ఇవ నెచ్చిల్ పట్టు, కడై కిటపోతు ఇవ నెచ్చిల్ పట్టు, కడైన్దు శ్మెన్తాల్ ఇవ నెచ్చిల్ పడుమతితే. (వెణ్ణైయ్ తిరణ్డతనై) కడైన్దుతాకిల్ వెణ్ణైయ్ తిరణ్డతనై యెన్న వేణుమా? ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తే, తిరణ్డతనై యెన్ను మోతు- దై వయోగత్తాలే ఇవకనినైవైచ్చార్ తుత్తానేతిరణ్డతుపోలే. (౧)* ఈట్టియ వెణ్ణైయుణ్డా నితే యివన్దా.

(వేరార్ నుతల్ మడవాళ్) కడైక్కడైయ వెన్దు ఉపక్రమిత్తు దేవర్ కళ్ ఇళై తిరున్డాత్పోలేకాణుమ్ ఇవళ్ ఆమాసత్తాలే వేర్ తనెబ్బోయుమ్ తానుమాయిరున్దపడి. శొల్లిచ్చొల్లాత ఆత్మగుణ్యభాల్ కుతైవబ్బోరుక్కిజపడి. (వేటోర్ కలత్తిట్టు) వెణ్ణైయ్ పరిమాణుమ్ కలత్తిలే ఇట్టువెక్కిల్ నాబ్బోమేకుటియాక అటియుమెన్దు ద్రవ్యాన్తరజ్జళ్ పరిమాణుమ్ కలత్తిలే ఇట్టువైత్తాల్ కాణుమ్. (నారారుటియేబ్బో)

మూ.—

నన్దమైయవై త్తతనై,

పోరార్ వేల్కొడవాల్ పోన్దనై యుమ్ పొయ్యుఱక్కమ్, (30)

ఓరాతననోలుఱజ్జేయటివున్దు,

అన్య.—నన్ద, ఆమైయ, వై త్తతనై, పోర్ ఆర్, వేల్, (30) కణ్, మడవాల్, పోన్దనై యుమ్, ఓరాతననోలుల్, పొయ్ ఉఱక్కమ్ ఉఱజ్జే, (౧౦) అటివున్దు,

అర్థము.—చక్కగా, అమరునట్లు, ఉంచిన యావెన్నను, యున్దమండమరియున్న (అడుగుడుగున చూచుచున్న), ఈ పెనంటి, (౫) సేత్రములుగల, అత్తగుణసంపన్నురాలైనయశోద, (అవతల) పొయ్యెనఱకు, (ఏమియు) ఎఱుగనివానివలె, కపటనిద్రను జేసి, (౧౦) మేలుకొని,

వ్యా.—విరలై నుత్తైక్కి వొణ్ణాత ఉఱియిఱు. (వన్ద్రీ) ముకవన్దైక్కి త్తేన్దు వారై పోలే యరుమ్మప్ప త్తేన్ద్రీననడి. (నన్దమైయవై త్తతనై) వెణ్ణైయై వైత్తుక్కళ్ళక్కయిన్ద్రై యునువి చేమప్పడవై త్తపడి. అఱికియ తాకి చేమప్పడవై త్తాళిఱయెన్దు తేవిక్కితాల్ కట్టువిచ్చి.

(పోరార్ వేల్ కొడవాల్ పోన్దనై యుమ్ పొయ్యుఱక్కమ్)

ఎజ్జేనుమ్ వైక్కిఱుపోరు ఇవళకాణ్ణితానెన్దు పరకుపరకెన్దు ఇవళ పోర్ కుమ్మడి; (పోన్దనై యుమ్) ఇవనుక్కు ౧ * జనపకలాయర మూర్తీ యాయరుక్కిఱపడి. వెణ్ణైయిల్ చావలమిల్లామల్ కిడక్కితానల్ల, కళవిళమిగుతియా లే ఆఱిక్కిడక్కిఱపడి. (పొయ్యుఱక్కమ్) అవనుఱ జ్జేనానెన్దిఱే యివళిరుప్పరు; యోగనిన్ద్రై పోలే. (ఓరాతననోలుఱజ్జే) ఇవనుక్కు వేటారునివైవిల్లై, ఉఱిక్కిమేయోనెన్దు తోన్దైక్కిడన్దపడి. (అటివున్దు) శిలవచిత్పదార్థభుక్తు అటివుకుడిపుకున్దాత్పోలే యిరుక్క, ఉఱిజ్జే ఉఱిగొన్దానాక మిన్దపడి. అవళిపోనవాఱే ఉఱిజ్జే యుణ ర్వార్ ఉఱిరుమాపోలే యుణార్ న్దపడి. నడువేవన్దు అవళి పుకున్దాశేయా కిలుమ్, ఉఱిజ్జేనపళ ఉఱిగొన్దానెన్దు అవళుక్కుమ్తోన్ద్రైక్కిడన్దానెన్దపడి.

అరు.—“పోరార్ కణ్” కణ్ణళ్ యున్దోన్దుభుగనాయరు క్కైయావతు. పరకు పర కెన్దై. ఆఱిక్కిడక్కిల్ - పోరుపోకక్కిడక్కిల్.

మూ.— తారార్ తడన్దోళ్ క భుళుళవుమ్ కై నీట్టి, (3-౨)
ఆరాతవెణ్ణయ్ విల్లు, — ఆరుకిరున్ద
మోరార్ కుడమురుట్టి

అన్వ.— తార్ ఆర్, తడమ్, తోళ్ కళ్, ఉళుళవుమ్, కై నీట్టి, (గ) ఆరాత, వెణ్ణయ్, విల్లు, ఆరుకరున్ద, మోరార్, (౧౦) కుడమ్, ఉరుట్టి.

అర్థము.—మాలలుగల, విశాలములైన, భుజములు, సాత్రణాపల (అడుగు) వలకు (పోవునట్లు), చేతుల నీటి, (గ) తృప్తిపుట్టని (భోగ్యమైన), వెన్నను, ఆరగించి, దగ్గఱనున్న, చల్లచేసిండిన, (౧౦) కుడము, దొర్లించి,

వ్యా. అతిపుకుడిపుకునుమూరినిమిత్ పతుకొట్టావికొళ్ళ తాయుణార్ న్దపడి

(తారార్ తడన్దోళ్ కళ్) మాలై మోడేకూడ వెణ్ణయ్ కుడ
త్తిలేకై యైయిట్టా. (తారార్ తడన్దోళ్ కళ్) ౧*వై కలుమ్ వెణ్ణయ్
కై కలన్దణ్ణా. (ఉళుళవుమ్ కై నీట్టి) వెణ్ణయిలాళి కైయిట్టతనైయిమ్
చయిటు నిత్తైయిమెన్ది పక్కి తాన్దాణమ్ మూగ్గత్తి మికుతియాలే.
“తారార్ తడన్దోళ్ క భుళుళవుమ్ కై నీట్టినాకా ఎన్దు ఇవళుత్తిన్దపడి
యెజ్జనే” ఎన్దు జీయర్ భట్టరై కేట్టు. “తోయిత్తాచ్చైక్కడ త్తికవిలి
మ్మిలే కణ్ణాళో పోలే కణ్ణమ్” ఎనార్. (ఆరాతవెణ్ణయ్) మన్దు అముతు
శెయ్ త వెణ్ణయ్ విన్దు అముతు శెయ్యుమ్ వెణ్ణయ్ కు క్కణ్ణిరమాయ్
కాణమిరుప్పత్తి.

(విల్లు) వెణ్ణయైని శ్శేనమాక వముతు శెయ్ కు. (అరుకిరున్ద మో
రార్ కుడమురుట్టి) ౨* వెణ్ణయ్ విల్లు వెణ్ణుజలపై వెట్టిడైయిట్టితోపోవతు.
భాగవతరరు కేకన్దనిమిణ్ణిరెన్దూర్ అనన్బుమాయరుక్కు మాపోలే వెణ్ణయ్
కుడ త్తిరుకే మోరార్ కుడమిరున్దతు ఇనను క్కినహ్యమాయరుక్కు
యాలే ఉరుట్టినపడి. భట్టర్, ఆర్ త్త వార్ కళ్ తిరుమణ్ణప త్తిలేయిరున్దు తిరు

అం.— “తోళ్ కళ్ ” ఎన్దైప్పగ్గమ్ ఆరుకైచ్చెయ్ కితార్ (వై కలుమ్)
ఇత్యాది. కై కలకై. ఇరన్దు కై యాలుముణ్ణై. “వెణ్ణయ్” (కణ్ణిరమ్) - దీపనాపదమ్.
“ఉరుట్టి” - (కళునిమిణ్డర్) కృతఘ్నర్. అట్టిక్క (3) “ బ్రాహ్మణానాంధనం

మూ.—

మున్ కిడన్ద తాన త్తే,

(33)

ఓరాతవన్బోల్ కిడన్దానైక్కణ్ణవళుమ్,

వారాత్తాన్దై త్తతుకాణాల్, —

అ.పు.— మున్ కిడన్ద, తాన త్తే, ఓరాతవన్ బోల్, కిడన్దానై, కణ్ణ, (గ) ఆవళుమ్, వారా, తాన్, నై త్తతు కాణాల్, (౧౦)

అర్థము.— (తిరిగియు) మనువుపవ్వళించిన, స్థానముచే, ఏమియుఁ జెలియనివానివలె, పవ్వళించినవానిని, చూచి, (గ) ఆయనోదయు, వచ్చినవోడనే, తాను ఉంచినవెన్నను కాననిదై, (౧౦)

వ్యా.— మడలరుళిచ్చెయ్యుని అక్కచెయ్ తే ఇవిడన్దై, బ్రాహ్మణోధనశైయెల్లామ్ పాత్తే పోక్కినాన్” ఎన్నరుళిచ్చెయ్ తార్. (మున్ కిడన్ద తాన త్తే) ఆరే నుమ్ కాణ్ణితార్ కళెన్దు, ఇనన్ పతటివిల్లున్దాన్, దై వయోగ త్తాలే అతుప త్తై యస్థానమాయిల్ శ్రీ త్తనై.

(మున్ కిడన్ద తాన త్తే) కళవుకణ్ణానెన్దుళిల్లుమ్ “పడుక్కయో డేయో ఎల్లుర్నిరున్దు కళవుకణ్ణతు” ఎన్నుమ్మడి కాల పోట్ట విడ త్తే కాల పోట్ట క్కై పోట్ట విడ త్తే కై పోట్ట క్కిడన్దపడి. (ఓరాతవన్బోల్ కిడన్దానై) “వెణ్ణేయ్ ప్రసజ్గమ్ ఇనన్ నినై విలుమిల్లెయ్యా!” ఎన్నుమ్మడి ఇవ్వర్థమ్ ముతలిలే యటియాతానాయ్ క్కిడన్దపడి. తానురుట్టిస మోర్ పడుక్కయిలేనన్దు తొజ్గచ్చెయ్ తేయుమ్ అటియాతవనాయ్ క్కిడన్దపడి. (కణ్ణవళుమ్) ౧ * ఇననై పెన్ద్రునళితే యవళుమ్; ఇనన్ కిడన్ద కిడై యిలే యివనై యే శక్కిత్తాల్.

(వారాత్తాన్దై త్తతుకాణాల్) నన్దతుమ్ వారాతతుమాక ఉటి యిలేన్దై యైయ్టాల్; యాతొరుపడినై త్తాల్, అక్కుఱిప్పడియేకణ్ణలల్.

అరు.— వేఱ: ” ఎన్నెయాలే సారతిమమాన వేద తైగ్రహిత్తు ఆల్వసారమానమల్ శై వేద తైత్తళివాళ్ళోరే సారమానవెన్దైయైగ్రహిత్తు మోరైయురుట్టి నాన్” ఎన్నుభట్టర్.

“మున్ కిడన్ద తాన త్తే” తానమ్ - ఇదమారల్, అక్షణమారల్, ఇప్పడికిడన్దవనై ఇవళిన్దపడియెన్నెన్న (ఇననై పెన్ద్రునళితే ఆవళుమ్) ఎన్దు.

మూ.—

వయిఱడిత్తి

(34)

క్లారార్ పుకుతువారై యరివరల్లల్,

నీరామితు శెయ్తీరెన్దో నెడుమ్కయిన్ద్రాల్,

(35)

అన్బ—వయిఱడిత్తు, ఇన్బు, వియర్, ఇవర్ అల్లార్, ఆరార్ పుకుతువార్, (౫) ఇరు, శెయ్తీర్, నీరామ్, ఎన్బు, ఓర్, (౧౦) నెడుమ్కయిన్ద్రాల్,

అర్థము.—(ఇతనికి వెన్న జీర్ణము కావని భయపడి) కడుపునొప్పి కలిగి, ఇచ్చట, పెద్దలైన (కపటియైన), వీరినిదప్ప, ఎవరు ప్రవేశించుదురు? (౫) ఈనవనీతచార్యమును, చేసినవారు, మీరే, అనిచెప్పి, ఒక, పెద్ద (చిన్న) త్రాటిచే,

వ్యా.—(వయిఱడిత్తు) “వెణ్ణెయిన్ద్రాన్దే” ఎన్బు వయిఱడిక్కిఁజాల్చితి; ఇరు ఇవనుక్కు సహాయాత్మకీతిలో? ఎన్నుమ్ వయితెరిత్తలాలే యాతల్; ఇన్బు వెణ్ణెయాకిఱతు, నాఁడై పెన్ద్రాళాకిఱతు; ఇరు ఎన్నాయ్ముడికిఱతో? ఎన్ద్రాతల్. (ఇక్లారార్ పుకుతువార్) లజ్జిపోలేయితే వెణ్ణెయైయరన్ శెయ్తునై తపడి. (వియరివరల్లల్) ముతిలియారేయితే యిరు శెయ్ వార్. (నీరామితు శెయ్తీరెన్దు) ఉమ్ముడైయ కై వర్గయేపోన విత్తనై యితేవెణ్ణెయ్, వేఱుశిలరున్దో వెన్బు కైయైప్పిడిత్తు ఉఱిన్బుకిఱవనై త్తూక్కియెడుత్తు. (ఓర్ నెడుమ్కయిన్ద్రాల్) వెణ్ణెయ్ కళవుకాణ్బానాకవుమ్, లాన్ ఇవనై అడిస్సాళాకవుమ్ మున్నేకయిఱుత్తడినై త్తిలళితే; కైక్కిట్టిన్ద్రారు కయిన్ద్రాల్.

(నెడుమ్కయిన్ద్రాల్) వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుమవర్కిల్ (౧) “కణ్ణిక్కుఱుజ్జయిఱు” ఎన్ద్రార్ కళితే. నెడుమై - విపరీతలక్షణై. అన్బయే, ఇవన్ తిరుమేనియోత్పెన్ద్రత్తాలే “నెడుజ్జయిఱు” ఎన్ద్రాళాతల్. (౨) “తిరుమేని నీతిన్ద్రాన్ద్రాన్దు- మాలుమ్ కరుజ్జడలేయన్ద్రాన్ద్రాయ్” ఎన్నక్కడవతితే.

అరు.—“కయిన్ద్రాల్” వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకై - ఇవ్వపదానతై ఆహ్వాకర్ శిరియాకవరుళిచ్చెయ్తే.

మూ.— ఊరార్ కళెలారుమ్ కాణపురలోడే,

తీరా వెకుళియళాయ్ చ్చిక్కెనవార్ త్తడిప్ప, (3౬)

ఆరావయిత్త శ్రీనోడ్రాద్రాతాన్, అన్నియుమ్,

అన్బు — ఊరార్ కళే ఎల్లారుమ్, కాణ, తీరా, వెకుళియళాయ్, ఉరలోడే, (౩) శిక్కెన, ఆరత్తు, అడిప్ప. ఆరా, నయిల్ శ్రీనోడు, (౧౦) ఆద్రాద్రాతాన్, అన్నియుమ్, ఆర్థము.— ఊరులోనున్న వారందఱు, చూచునట్లు, శమింపని, కోపముకలదై, బోలుతో (జేర్చి) (౫) దృఢముగా, ఇఱికికట్టి, కొట్టగా, (వెన్నచే) నిండునికడుపుతోఁగూడినవాడై, (౧౦) (వెన్ననువదలి) ఆఱియుండలేనివాడును, దానిపైన,

వ్యా.— (ఊరార్ కళెలారుమ్ కాణ) వెణ్ణైయకళవుకొడుత్తారుమ్ పెన్ కళవు కొడుత్తారుమ్ కాణ, ఎల్లారుమ్ కాణమడ లేడుక్కువిరున్దాళివళ్, నాన్ అతుడప దేశిక్కువిరున్దే. ఎక్కులై యెఱ్ఱియ అడైయ సర్వస్వదాన వై అకప్పట్టతు కాణమ్. అతావతు - కాణలుమాయ్ త్తవిరలుమాయిరుక్కుమ్ మనిచ్చర్ కాణమ్ కణ్డతు, కాణమళివుమ్ మడ లేడు త్తల్లతు ధరిక్కుమాట్టత నాజళ్ కాణప్పెన్ శ్రీలోమ్.

(ఊరలోడే) ఇననిరున్దవిడ త్తై యురత్తై యురుట్టాతే ఊరలిరున్దవిడ త్తైలే యిఱ్ఱుత్తుక్కొణ్ణుపోనాళ్. (తీరా వెకుళియళాయ్) ఇవన్ పక్కల్ వేమత్తుక్క-వధియున్దాకిలితే శీద్రత్తుక్క-వధియున్దావతు. (శిక్కెన ఆర త్తడిప్ప) శిక్కెనక్క-ట్టువతుమ్ శెయ్ తాళ్, శిక్కెనవడిప్పతుమ్ శెయ్ తాళ్. (ఆరావయిత్త శ్రీనోడ్రాద్రాతాన్) ఇవన్ శెయ్ తేన్నెన్నిల్; పెరియ తిరునాళితే శిత్తైప్పట్టిరుప్పాచ్చై ప్పోలే వెణ్ణైయుమ్ పెణ్ణుమ్ ఆర్థమాత్తై యాయ్ చెప్పల్లకె అమళియితే, నామ్ పురున్దిరుప్ప తే! ఎన్నిరున్దాన్. (ఆద్రాద్రాతాన్) ఆద్రాద్రామూట్టాతేయిరున్దాన్. ఎన్నియ వెన్నిల్; ఎక్కే వణ్ణైయైయు ఖిక్కితార్ కళే, ఎక్కే వణ్ణైయై యుఖిక్కితార్ కళెన్దు.

(అన్నియుమ్) అతుక్కు-మేలే పీఱన్ద తోర పాయమ్ కేట్కలూకాతో

అను — “అడిప్ప” అడిప్పతుమ్ శెయ్ తాళే! ఎన్దుక్కొళివ్వుతు. “ఆరా. వయిలు” అట్టిమాదై - ఆరవారుమ్.

మూ.—నీరార్ నెడుజయ తైచ్చెన్తలై క్కనిన్దురప్పి, (32)
ఓరాయిరమ్ పణమ్

అన్వ.— నీర్ ఆర్, నెడుమ్, కయతై, శెన్దు, అలైక్క, (గి) నిన్దు, ఉరప్పి, ఓర్, ఆయిరమ్ పణమ్,

అర్థము.—నీళ్ళునిండిన, పెద్ద, తటాకమును గూర్చి, పోయి, (అతటాకము) అలలుకొట్టు నట్లు, (గి) స్థిరముగ నుండి, కలువపటచి, ఒక (అతిక్రూర మైన), వేయి ఫణములు కలదియు, వ్యా - స్నేహినియైన యశో తైప్పిరాట్టికై యాలే కట్టుణ్ణు అడియుణ్ణు పడియితే కీర్తించొల్లి ధీరు, ప్రతికూలనానకాళియనా లేకట్టుణ్ణు పడినోట్లు కిటతుమేల్. నియామకై యుమాయ్ స్నేహినియుమాన అవళికై యాలే కట్టుణ్ణు తు పాడాల్ ద్రులమితే. కాళియన్ శెయ్ త శెయలై క్కేళీర్; (నీరార్ నెడుమ్ కయతై) (౧)* ఇట్టమాన పశుక్కులై యినితుమత్తన్తు నీరూట్టి, తనక్కొ తున్దున్నిలాయుక్కిట పశుక్కుళుక్కు నీరూట్ట వేణ్ణమ్ జలనమృద్ధియై యుడై య పాయ్ కై యెదూషి త్తానాయ్ ద్రు కాళియన్. తన్ తక్ష్యవర్గ త్తినుడై యరత్తణ త్తుక్కు క్కుత్తెనట వేణ్ణమ్ జలనమృద్ధి కాళియనా లే దూషితమాయ్ ద్రు.

(శెన్తలై క్కనిన్దురప్పి) (౨)* తన్నేరాయిరమ్ పిళై క్కళుమ్ తాను మాయ్ ప్పొయ్ కై యెక్కాలాలే యుక్కుమ్ వతు, కలై విళైటివతాయ్ ఆర్ త్తుక్కొళ్ళ తాన్. నాల్వాయమ్ కరై క్కుమేలే నీర్వళియుమ్మడి నిన్దు ఉరప్పినానాయ్ ద్రు. లక్షై యైయడై మతిట్టుడు త్తిరాత్తునర్ తాన్ద శే పుటప్పడుమ్మడి పణ్ణినాత్సోలే. ఇతుక్కుమున్ పణ్ణినమాగ్ధ్యమే పొన్దిరుక్కు అతుక్కుమేలే పణ్ణినమాగ్ధ్యతై క్కేట్టల కాత్తో? (ఓరాయిరమ్ పణమ్)

అర్థము.— “నెడుమ్ కయమ్” (తనక్కొ తున్దునిల్లిల్) - పశుమేయ్ క్కిట వ్యాజ తైలే అప్పటియే పెద్దలై యుద్దై పుతు, అవదీ తై మణ్ణున్దుకళి శేవిట్టు పెద్దరుమ్ తానుమాయ్ క్రీడిపుతు, ఇవదీరుక్కు హేతువాకై యాలే పశుక్కుళివనుక్కొ తున్దునిల్లై వడ్డ పడి. “ఉరప్పి” - మలక్కి.

మూ.—

వెళ్ళోవియనాకత్తై,

వారాయెనక్కెన్ఱుమల్ త్తతన్ మత్తకత్తు,

(3౮)

చ్చీరార్ తిరువడియాల పాయ్దాన్,—తణ్ శీతైక్కు.

అన్వ.— వెమ్కో, ఇయల్, నాకత్తై, ఎనక్కు, వారాయ్, (గి) ఎన్ఱు, మల్ 20, అతన్ మత్తకత్తు, శీర్ ఆర్, తిరువడియాల, (౧౦) పాయ్దాన్, తన్ శీతైక్కు,

అర్థము.—త్రూరస్వభావముగలయమనియొక్క, స్వభావముకలదియైన, (కాళియొడనెను) సర్వమునుగుఱించి, నాకెదులుగా, రమ్మ, (గి) అని చెప్పి, దానిపైన, ఆకాళియని శిరస్సులనిఁచ, అందముగల, శ్రీపాదములచే, (౧౦) దుముకినవాడును, తనకుఁబ్రియతముగాలైన సీతాపిరాట్టికి,

వ్యా.—(౧) “నీన్ఱుడియైదిలుమ్ నిన్ఱునడమ్ శెయ్ తు” ఎన్న చెప్పయ్ తే, “అయిరమ్” ఎన్ఱు తెన్నెన్నిల్; ముగ్ధునాన ననన్దేలే కాళియొకవన్దా వెన్నుజ్జొట్టిల్ ఇవళుక్కయిరమాయ్ త్తోత్తనపడి.

(వెమ్కోవియల్ నాకత్తై) ఇన్దయ మనుక్కు. వెన్నైయైయూట్టిన్దా కిడిర్. (వెమ్కోఇయల్) వెన్వియానొరు యమనుడై య స్వభావశ్చైయుడై యనాకత్తై. (వారాయెనక్కెన్ఱు) ముతలికిల్ అక్కైయై “ఎనక్కు-ఎనక్కు” ఎన్ఱుత్తోలేకిడిర్, (౨) *తన్నే రాయిరమ్ పిన్దేళ్ళుమ్, కాళియనై “ఎనక్కు-ఎనక్కు” ఎన్ఱునిన పడి; అనర్కిల్ నడువే యెనక్కు-వారాయెన్దా. (మల్ త్తతన్ మత్తకత్తు) అక్కాళియొకఁ ఁత్తిలే. (చ్చీరార్ తిరువడియాల పాయ్దాన్) పిరాట్టితిరుములై త్తడగలిలే వైత్తుక్కొళ్ళుమ్మా తుమ్ కూశ వేణ్ఱుమ్మడి యిరుక్కియై తిరువడికి త్తైక్కొణ్ణు విషదృష్టియాన ఫణ్ణిలే పాయ్దాన్. (౩) * ఎడివిన్ఱై యిల్లామలర్ త్తకల్ మల్ త్తనిలమకిల్ పిడిక్కుమ్ మెల్లడియితే.

(తణ్ శీతైక్కు సేరానని త్తడి) పిరాట్టియోడు సా మ్రైయా వేనెన్ఱు వన్దశూర్వలైయై విరూపై యాక్కివిడ, అనల్ పోయ్ భరణ్ కాళిలేవిమ్,

(౧) పెరియాళ్వార్ తిరు-౩-౯-౭. (౨) పెరియాళ్వార్ తిరు-౩-౧-౧.

(౩) తిరువాయ్-౯-౨-౧౦.

మూ.—నేరావనెన్టోర్ నిశాశరితావన్దాళై,

(3౯)

అన్బ.—నేరావన్ ఎన్ట, వన్దాళో, ఓర్ నిశాశరియై,

అర్థము.—(నేను)సహమరాలగుదుననితలచి, వచ్చిన, ఒక(శూర్పణఖయను)రాక్షసిని,

వ్యా.—సపరికరనాయవన్దఖరన్దై నిరసి త్తవడియైచ్చొన్లుకటతు.(తక్షశీతై)

(౧) [రాఘవోర్ధ్వ తిన్దై దేహీమ్] తమక్కుడయరమ్ శొల్లిలుమ్ అవళై చొన్లు

త్తమ్మైచ్చొన్లు నేజ్జుమ్మడి మురుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కు, కాణుమ్ నద్యళై యా

నే నెన్టవన్దతు. (నేరావనెన్ట) సర్వలక్షణతాలుమ్ విలక్షణైయాన పిరాట్టి

క్కు విరూపై యాయురుక్కిట తా కాణుమ్ ఒప్పావనెన్టవన్దాళో.(ఓర్ నిశా

శరి)“పెన్ద్రతాయోడే “శేటుపాతెన్టవన్దవళో” ఎన్టపిణన్దిన్ని ఎన్టితాళో

కాణుమినళో. (తా) పెరునూళుక్కు మేలానపిరాట్టిక్కు ప్పెరుమా

ళోడుమొవ్వాతతాన్ కాణు ముప్పావనెన్టవన్దాళో.

(వన్దాళై) పెరుమాళో పాడేవన్ద వాతే, నాన్ ఏకదారవ్రతనాయరు

ప్పన్, అక్కితవివాహరాయరుక్కిట ఇళై య పెరుమాళో పాడేపో”ఎన్న,

అక్షేశెన్ద వాతే, అనర్, † (తక్షశీతైక్కు నేరావనెన్టోర్ నిశాశరితా

వన్దాళై) (౨)“వై”గ్రాన్ధ్యరాజ్యంపకలంసీతాయనాప్పు యాత్కలామ్”

ఎన్ట పెరుమాళో, తాముమ్ తమ్ విభూతియుమ్ ఒరుత్తట్టుక్కుజ్జాడ ప్పొ

రాతిరుక్కు కాణుమ్ తా నేరావనెన్టవన్దతు. “నాన్ దాసనాయరు

ప్పన్, ఎనక్కు సీకడవై యానాల్ సియుమ్ దానియాయన్వయిక్కుమ

త్తనై యన్టో; పెరుమాళో పాడేశెన్టాలన్ట ఉనక్కు ప్పట్టజ్జిటి పకిసింహాస

నత్తిలేయరుక్కులావతు”ఎన్న; అక్షేపోనతు ఇక్షేవరువతాయ్ త్తిరిన్దవాతే

“ఇవళెన్టో ఇతెల్లా మొట్టాతోక్కిరితాళో”ఎన్ట పిరాట్టియుడై య పాడేవన్ద

“ఉనై ఎత్తిన్నుమి త్తనై” ఎన్టవీళి.

(కూరార్ న్దహళాలిత్యాది) తమ్మడై య కై యాలేయితే

దణ్డిప్పతు;(౩) [రామస్సగదక్షిణోబాహుః] తమ్మడై య తోళాయిరుక్కిట

(౧) శ్రీరామా-సున్ద-౧౬-౫. (౨) శ్రీరామా-సున్ద-౧౬-౧౪.

† “తక్షశీతైక్కు” ఇత్యాది, “నేరావనెన్టవన్దతు” ఇత్యైవమ్. “వన్దాళై” ఎన్ట

వ్రతీకర్తుక్కు ముప్ప మనుసన్నిప్పను. (౩) శ్రీరామా-యథ-౨౮-౨౫.

మూ.—కూరార్ న్దవాళాల్ కొడిమూక్కుమ్ కాతిరణ్డమ్,

ఈ రావిడు త్తవట్టుమూత్తోనై,—

అన్వ.—కూరార్ న్ద, వాళాల్, కొడి, మూక్కుమ్, ఇరణ్డకాతుమ్, (గి) ఈరా,

విడుత్తు, అవట్టుమూత్తోనై,

అర్థము.—తైత్త్యముగల, కత్తివేత, తీగెనంటి, ముక్కును, రెండుచెవులను, (గి) కోసి,

చాచిచ్చి, దానికన్నయైనఖరుని,

వ్యా.—ఇత్తై య పెరుమాళై యిడువిత్తుదణ్డిప్పిత్తార్. (కూరార్ న్దవా
ళాల్) కూరై మిక్కిరుక్కిఱవాళాలే. మురట్టుడమ్మిలే వ్యాపరియా

నిన్జాల్ రక్తస్పర్శమిల్లాతపడివ్యాపరిక్కలామ్ వాళి. (కొడిమూక్కుమ్
కాతిరణ్డమ్ రావిడుత్తు) పిరాట్టియోడొప్పొక్కి అద్దవిశేషబద్దై ప్పే
ణివర, అవత్తైప్పొక్కివిట్టార్.

(ఈ రావిడుత్తు) వాళికూరైశొల్లుకై కాక కూరార్ న్దవా
ళైన్దతు అగ్గు; ఈర్ న్దైయాలే - ఈరుకై క్కరితాన ఉడమ్మిన్ తిత్తై
శొల్లిన్ ద్రిగ్గు. (ఈ రావిడుత్తు) పిఱన్దక త్తిల్ నిన్దుమ్ పుక్క కత్తిఱ్ఱు
వన్దాత్తోలన్దియే, పుక్క కత్తిల్ నిన్దుమ్ పిఱన్దకత్తుక్కుప్పొమ్మాతు, ఓరా
ధిక్కిమ్ పణ్ణివిడ వేణుమితే. పెరుమాళై ఆళైప్పడచ్చయ్ తేయుమ్ పిరా
ట్టివక్కల్ అపరాధమ్ పణ్ణికైయాలే విరూపైయానాళితే. ఆకైయాలే,
ఇవ్విషయ త్తిలే ఆళైయున్దానాలుమ్ తదీయర్ పక్కలిలే అపరాధము
న్దానాల్ ఇలిక్కుమ్ ఫలమ్ శూర్పణఖైఫలమెన్దై. ఇవళాళైప్పట్టవిషయ
మేయితే చిన్దుమ్ నియుమాళైప్పట్టతు. ఇప్పడి అపరాధమిల్లామై
యాలే అవళి పెత్తైప్పొన్దాళితే. (విడుత్తు) (గి) “తరుణౌ రాప సమ్మ
న్న” ఎన్దుఖరక్ కాలిలేప్పిమ్మడివణ్ణి.

(అవట్టుమూత్తోనై) అనుకూలరానార్ పక్కల్ సమ్మన్ది
సమ్మన్దికళశపుమ్ గాగమ్ ఫలిక్కు మాపోలే కాణుమ్, ప్రతికూలరానార్

అరు.—“ఈ రావిడుత్తు” ఈర్ త్తు, అఱుత్తెవడి. “విడుత్తు” విట్టెన్దాయ్,
పోకవిట్టు.

నూ.—

వెన్నరకమ్,

(౪౦)

శేరావకై యేశిలైకునిత్తా,

అన్య.—వెన్నరకమ్, శేరావకై, శిలై, కునిత్తాన్.

అర్థము.—క్రూర మైననరకమును, పొందకుండునట్లు (ఈచిత్రపథమునకంటె వేఱునరకము లేదనునట్లు), గమస్సును, వంచినవాఁడును.

వ్యా.—పక్కల్ సమ్మన్ధిసమ్మన్ధికళళవుమ్ ద్వేషమ్ ఫలిక్కుమ్మడి. (వెన్నరకమ్ శేరావకై యేశిలై కునిత్తా) వత్తైన్దవిల్లుమ్ కైయుమాయ్ ముప్పియిలేనిన్ద పెరుమాళ్ళై క్కణ్డభిరక, “మేలేపోయ్ ఒరునరకానుభవమ్ పణ్ణివేణ్డా” ఎన్నుమ్మడి వయి తిరి త్తలోడే ఎల్లావనుభవముమ్ ఇక్కేయనుభవిక్కుమ్మడిపణ్ణినాన్. పూర్వశ్రమత్తిలే నజ్జీయ రెల్లున్దరుళియిరుక్కుచ్చెయ్తే, భట్టర్ తిరుమడలరుళిచ్చెయ్ కిఱిపోతు. “భట్టర్ ఇవ్విడత్తుక్కు ఇవ్వారైయగుళిచ్చెయ్ తార్” ఎన్దుకొల్ల, “ఇవ్వారైయగుళిచ్చెయ్ తవరై క్కాణవేణుమ్” ఎన్దుకాణుమ్ భట్టర్ శ్రీపాదత్తిలే నజ్జీయ రాశ్రయిత్తు.

(శెన్దనర్ వాయుత్తాది) భరవధత్తిసన్దు, పోయ్ వొల్లుకైక్కాళిల్లాతపడి అకమ్మననారువనుమ్ తప్పి ప్పెణ్ణుడై యుడుత్తుప్పోయ్ రావణనుక్కు, ప్పిఱన్దవత్తాన్దత్తైయటివిక్కు, అవకామారీచనై యుమ్ కూట్టికొణ్ణువన్దు పిరాట్టియైయుమ్ పెరుమాళ్ళై యుమ్ కడలుక్కు అక్కరై యుమ్ ఇక్కరై యుమాక ఉడలై గుమ్ ఉయిరై యుమ్ పిరిల్లా అప్పోలే పిరిక్కు, అత్తువేహేతువాక రావణునై నిరసిత్తపడి కొల్లుకి అత్తుమేల్.

అరు.—“వెన్నరకమ్ శేరావకైయే” “రామబాణతాలేపట్ట పథవుక్కు మేల్ నరకమిల్లామైయాలే విల్లుమ్ కైయుమాయ్ నిన్దనిలైయెక్కుణ్డకాట్టియిలే నరకానుభవమ్ పణ్ణినాన్” ఎన్దుభట్టర్. ఇవ్వర్థత్తై పూర్వశ్రమత్తిలే రామాయణప్రసంగమ్ పణ్ణికొణ్ణిరుక్కుచ్చెయ్తేకట్టు ఇప్పడిప్పట్టవరై క్కాణవేణుమెన్దు అశైవసానిఱు, భట్టరెల్లున్దరుళి కృపైపణ్ణినార్నపడి.

మూ. —

శెన్దువర్ వాయ్

వారార్ వనములై యాళ్ వై తేవికారణమా,

(౪౧)

ఏరార్ తడన్దోలిరావణనై, — ఈరైన్దు

శీరార్ శిరమఱుత్తు

అన్య — శెవ్వుతువర్, వాయ్, వార్ ఆర్, వనములై యాళ్, వై తేవికారణమా, (౫) ఏర్ ఆర్, తడవ్, యోళ్, ఇరావణనై, శీర్ ఆర్, (౧౦) ఈర్ విన్దు, శిరమ్, అఱుత్తు, అర్థము. — మిక్కిలియెఱ్ఱనైన, అధరమును, ఘోరికగల, సుందర స్తనములను గల, సీతాపిరాట్టినమిత్రముగ, (౫) అందములై, విశాలములైన, భుజములుగల, రావణాసురుని, (రామవీర్యశాఘను నెడు) సంపత్తుగల, (౧౦) రెండు అయిదులైన, సిరంములను, ఛేదించి,

వ్యా — (శెన్దువర్ వాయ్) (౧) [జగత్సశైలంపరివర్తయామి] నాట్టుక్కుత్తణ్ణీర్ స్పన్దల్ పోలే రత్తక రాకక్కణ్ణ పెరుమాళ్, “నాట్టైయ్యిప్పన్” ఎన్నప్పణ్ణినములునలితే (౧) [పురేవమే చారుదతీమనిన్దితామ్] మానై క్కణ్ణపోతు, పెరుమాళ్, “ఇమ్మానై ప్పిడిత్తు త్తరవేణున్” ఎన్న ఇరప్పోడే మాడిన ములువలో ఛేక్కిట్టాళాకిల్, లోక త్తైయెల్లామ్ కూట్టిక్కులై యాక వఱుత్తుప్పోక విడువనెన్టారితే. (వారార్ వనములై యాళ్) (౨) “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళాన్” ఎన్న పెరుమాళ్ కిడక్కుమిడమితే. (వై తేవి) (౩) “విదేహసుతామ్” ఎన్న పెరుమాళ్ వాయ్ పులర్ త్తామ్ కుడిప్పిటప్పితే. (కారణమా) అపో హేతువాక.

(ఏరార్ తడన్దోలిరావణనై) బిన్దుక్కుమ్ ఒక్కతినాకాత తిరువడియుమ్, (౪) “అనాలోయావమ వానా ధైర్యమ్” ఎన్న వికృతనామ్బడి వడిపు పడై త్తవనితే రావణా. (ఈరైన్దు శీరార్ శిరమఱుత్తు) పత్తుత్తలైయై యుమ్ ఒరుకాలేయతాతే వైయెన్దాక వఱుత్తు లీలై కొణ్డాడినపడి. (శీరార్ శిరమఱుత్తు) అఱుప్పణ్ణువిఱుకఱుత్తలై కళుమ్, (౫) “రజ్జనీయ స్యవిక్రమైః”

అరు — “శెవ్వుతువర్ వాయ్” “దత్తివ్” - దత్తపక్తియైయుడైయవళ్.

“శీరార్ శిరమ్” శిరత్తుక్కుచ్చీర్ మైయావతు-వీరత్తెక్కొణ్డాడిక్కొణ్ణు విఱుకై

(౧) శ్రీరామా. ఆర. - ౬౪ - ౭౫

(౨) మూర్తావతిరు - ౩.

(౩)

(౪) శ్రీరామా. సున్ద - ౪౬ - ౧౭.

(౫) శ్రీరామా. యుధ - ౧౦౬ - ౬.

మూ.— చెన్బ్రేరు కన్దశెజ్జణ్ణల్ (౪౨)
పోరార్ నెడువేలోన్

అన్బ.— శేన్బ్రేరు, ఉకన్ద, శెవకన్, మల్, పోరార్, (గి) నెడు, వేలోన్,
అర్థము.— చుప్పి, సంతోషించిన, ఎల్లవిశేషములు కలవాడును, (ఆశ్రిత) వ్యామోహముగలవాడును, యుద్ధమందమరియన్న, (గి) పొడువైన, ఈటెగల,

వ్యా.— ఎన్బు పెరుమాళ్ వీరప్పొట్టైక్కణ్ణు శిరిత్తుక్కొణ్ణువిఘోషింపడి.
అటుపప్పుణ్ణువిఘోషతలై కలైక్కణ్ణుకుమ్ పరున్దుమ్ ఇళిక్కణ్ణు, నిట్కి
అతలై కళి, “ నామ్ముత్పాడరాకప్పెన్బ్రేలోమ్ ” ఎన్బు ఆన్బెన్బు
డుకింపడి.

(శేన్బ్రేరు) వన్దవనై యోరమ్బులేకొల్లాశే, చతురజ్జలత్తై
కొన్బు, కుతిరై కలైకొన్బు, సారథియైకొన్బు, తేరై యభీత్తు, కొండి
యైయలుత్తు, త్తలైయైచ్చిరైత్తు, త్తోళి కలైత్తుణ్ణిత్తు, త్తలై కలైయ
లుత్తు, ఇవన్దైయైల్లామ్ కణ్ణు అవన్ సజ్జాఱల్ పడుమ్బుడిపణ్ణి ప్పిన్నయ
వనైకొన్బునడి. (ఉకన్దశెజ్జణ్ణల్) (ఉకన్ద) “ ఋషికళుక్కు క్కలై
యలుక్కుప్పెన్బ్రేలోమ్ ” ఎన్బు, “ శ్రీవిభీషణ్ వాణ్ తలైయిలే
అభిషేకమ్ పణ్ణప్పెన్బ్రేలోమ్ ” ఎన్బుమ్ ఉకన్ద. (శెజ్జణ్ణల్), ఆశ్రితవిరోధి
కలైప్పొక్కి అవర్ కళుక్కు ఉకప్పొక్కుప్పెన్బ్రేలోమ్ ” ఎన్బు, వ్యామోహ
ముమ్ వాత్సల్యముమ్ తిరుక్కణ్ణిలేతోన్ద్రినపడి.

(పోరార్ నెడువేలోనిత్యాది) పిరాట్టిక్కాక అమ్మేన్బ్రేరుపడిశొ
ల్లెన్బ్రేరు క్కీన్బ్రే; అప్పడిక్రమమ్ శెయ్యవొణ్ణాతపడి ఆశ్రితరుడై యశ్రతిజ్ఞా
సమకాలత్రిలే తోన్ద్రవణ్ణి అతుక్కు ఉతవత్తోన్ద్రైన ఇరణ్ణుపడివై యొ
న్ణాక తైత్తుక్కొడుపుఅప్పట్టు అవన్ విరోధియైప్పొక్కినపడి శొల్లుకింబు
మేల్. (పోరార్) ఎతిరకళి శరీరజ్జలిలే వ్యాపరిత్తు త్తిరియుమ్ త్తనై
పోక్కి ఓరిడ త్రిలేయరుక్కు అవసరమిల్లై. † నిణమమ్ * శత్రైయుమ్

అరు.— యాతల్, ఇళిక్కణ్ణు భయప్పదామన్ “ నామ్ముత్పాడరాకప్పెన్బ్రేలోమ్ ” ఎన్బు
తలైకణ్ణుడైయ శౌర్యమాతల్.

మూ. —

పాన్ పెయరోనాక తై,

కూరార్ న్దవభుక్కిరాల కీడ్డు, — కుడల్ మాలై (౪౩)

శీరార్ తిరుమాక్ విన్దేల్ కట్టి,

అన్య. — పాన్ పెయరోన్, ఆక తై, కూర్ ఆరన్ద, వల్, ఉకిరల్, (గి) కీడ్డు, కుడల్, శీర ఆర్, తిరుమార్వన్ మేల్, (౧౦) మాలై, కట్టి,

అర్థము — పిరణ్ణాసురునియొక్క, శరీరమును, వాడిమిగల, చేయున్న, నఖముల చేత, (గి) చీల్చి, పేగులను, (లక్ష్మీసంబంధము నెడు) సంపత్తుగల, పిరాట్టికి వాసస్థానమైన, వత్తుప్థలముమీద, (౧౦) మాలగా, కట్టి,

వ్యా. — కుడలుమ్ ↓ శూర్ న్ద క్కుళుమ్ పరున్దమ్ పేయుమ్ సేవిక్క త్తిరియును త్తనైపోలే కాణుమ్. (నెడు వేల్) (౧) “అవష్టభ్యమహద్దనుః” ఎన్నుమాపోలే ఇవనాల్ అడక్కియాళవొణ్ణా తాయరుక్కి అపడి.

(వేల్) పట్టుక్కిడక్కుమ్బాత్తుమ్ నిడి త్తవేల్ విడా తే ఇతువే తనక్కు నిరూపకమాయరుక్కుమ్మై. (పాన్ పెయరోన్) పిరణ్ణా నెన్దితే పెయర్. (ఆక తై) తిరువుక్కిరై పోరుమ్మడి, కాట్టిల్ పన్దిక శై యూట్టియిట్టు వళర్ ప్పారై ప్పేలే బ్రహ్మాదికళ వరజ్జళాలే పూణ్ణాట్టిన మార్వితే. (కూరార్ న్దవభుక్కిరాల) కూర్మిక్కుచ్చెన్దిన్దవుక్కిర్.

పిరాట్టిమారోడే పరిమాలుమ్బాత్తు అవర్ కళుమ్ కూశుమ్మడియాన సాకుమార్వత్తైయుమ్, శత్రుక్కుళోడే పరిమాలుమ్బాత్తు అవర్ కళై యభియచ్చెయ్య వేణ్ణుమ్ తిచ్చై యైయుముడై యనా యిరుక్కుమాపోలే, ఇవన్దుక్కుమిరజ్జపుడై యుణ్ణుపోలే కాణుమ్. (కీడ్డు) నరసింహాత్తిళ్ తోన్ద్రురవిలే శీన్ద్రుత్తైక్కణ్ణు పైయల్, ఉడమ్ము నెతుమ్బి, పొశుక్కిన పన్దిపోలేవతమ్ శెయ్య అనాయా సేనక్కి త్తపడి.

(కుడల్ మాలై శీరార్ తిరుమార్విన్దేల్ కట్టి) శీన్ద్రుత్తిమికుతి యాలే కుడలై ప్పచిత్తు త్తిరుమార్విలే కట్టిక్కుణ్ణానాయ్దు. అతా వతు - విజయశ్రీవిశ్వాకాశ తిరుమార్విలే అతుక్కుమాలై యిట్టపడి.

అరు. — “శీరార్ తిరుమార్వ” విజయశ్రీయాతల్, పిరాట్టియాతల్,

సూ.—

శెబురుతి

శోరాక్కిడన్దానై క్కుజ్జుమత్తోళ్ కొట్టి,

(౪౪)

ఆరావెల్పున్దానరియురువాయ్,

అన్వ — శెమ్, కురుతి, శోరా, కిడన్దానై, కుజ్జుమత్తోళ్, (౫) కొట్టి, అరియురువాయ్, ఆరా, ఎల్లన్దాన్,

అర్థము. — ఎఱ్ఱని, నెత్తురు, కారునట్లు, పడియున్న (అ) హిరణ్యని (ఎత్తి), కుజ్జుమముచే నలజ్జురింపఁబడిన భుజములమీఁదఁ, (౫) కొట్టి కొని, నరసింహ వేషముగఁబాడ్డై, అట్టహాసముచేసి, (౧౦) పెరిగినవాఁడును,

వ్యా.—పిరాట్టియిరుక్కిఱ తిరుచూర్విలే కాణున్ కట్టిగల్గు ఆనాశ్రితవిషయత్తిల్ ఇత్తనై శీఢ్దు మివనుక్కిలై యాకిల్ అవల్ ఆడై యాళిత్తే. (శెమ్కురుతిశోరాక్కిడన్దానై క్కుజ్జుమత్తోళ్ కొట్టి) రక్తవెళ్ళమ్ కొఱ్ఱి క్కు-వ్వుడికిఱ్ఱిత్తు, అవనై, పిరాట్టిమారోడేకలైక్కిక్కు అలక్కరిత్త తిరుత్తోళిన్దే తేశీఢ్దు తిన్ని కుతియా లేయెదుత్తు అత్తెన్దు కొణ్డానాయీత్తు. [శెమ్కురుతిశోరాక్కిడన్దానై - కూరార్ న్దంభుకిరాల కీణ్డు కుడన్దానై శీరార్ తిరుమార్ విన్నే అక్కిట్టి-కుజ్జుమత్తోళ్ కొట్టి ఆరావెల్పున్దాన్] ఎన్దన్వయమ్. ఆర్ ప్పతుమ్ శెయ్ తాఁ; కిళరువతుమ్ శెయ్ తాఁ.

(ఆరావెల్పున్దానరియురువాయ్) (౧) 'అవాక్యనాదరః' ఎన్దు ఎతిర్ త్తలైయిల్లా మెయా లేవా నైళోల్లా నెన్దు ప్రసిద్ధ నాయిరుక్కిఱ తాఁ, అశ్రిత విరోధియై పోక్కిప్పేత్తో మెన్నుమ్ హర్షతాలే ఆర్ త్తుకొణ్డాఁ.

(అన్తియుమి త్యాది) ఇప్పడియభ్యయ చ్చెయ్య వేణున్ ప్రాతికూల్య మేయన్తియే, ఆకుకూల్యలవముడై యవనాయురుక్కు మితేమహాబలి, అతావతు - బౌదార్యగుణమెవ్వుతోన్దుడై యనాకై యాల్; అవనై చ్చడక్కన అభ్యయచ్చెయ్య వొణ్డామెయాలున్, దేవర్ కిళక్కాక అననై యభ్యయ

అరు.— కీర్తసిన్దు శిశిన్తోళ్తోడే యత్తెయ వేణ్డవా నెన్నెన్దు. ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆనాశ్రితవిషయత్తిల్) ఇత్యాది. ఆర్ ప్పతు - కొక్కరిప్పుడు.

(౧) ఛాన్దో-౩-౧౪.

మూ.—

అన్ని యుమ్

పేర్ వామననాకియ కాలత్తు, మూవడిమణ్ (౪౫)

తారాయెనక్కెన్ఱు వేణ్ణిచ్చుల త్తినాల్,

నీరేద్రుల కెల్లామ్ నిన్ఱ శన్దామా వలియై, (౪౬)

అన్వ.— అన్ని యుమ్, పేర్, వామననాకియ, కాలత్తు, మావలియై, (౫) మూవడిమణ్, ఎనక్కు, తారాయ్, ఎన్ఱు, వేణ్ణి, (౧౦) నీరేద్రులు, శల త్తినాల్, నిన్ఱ, ఉలకు ఎల్లామే, ఆశన్దాన్, (౧౫)

అర్థము.— అంతమేగాక, గొప్ప, వామనావతారమెత్తిన, కాలమందు, మహాబలిని, (౫) మూడడుగులు భూమిని, నాకు, ఇమ్మ, అని, యాచించి, (౧౦) (వాడు విడిచిన దాన) జలమును బట్టి, కపటముచేత, ఉండి, లోకములనున్నింటిని, కొలిచినవాడును, (౧౫)

వ్యా.— చెప్పెయ్య నేణ్ఱై కెయాలుమ్ “అవణ్ కొడుక్క పుకప్పన్” ఎన్నుమ్ తైని వైత్తు త్తనై యిరప్పా శనాకి అవన్ పక్కలిలేశెన్ఱు నీరేద్రులు భూమి వాణ్ణి ఇన్ఱినుక్కుక్కొడు త్తపడి శొల్లుకిఱతు.

(అన్ని యుమ్ పేర్ వామననాకియ కాలత్తు) నాట్టిల్ వామనజ్జెల్లామ్ వళర్ నర్దుళిన విడమెన్నిలామ్బడి శిలు త్తిరుక్కు మెన్నుతల్. వడివేయ్ఱి యేపేరుమ్ వామననాకియ కాలమ్. (మూవడిమణ్ తారాయ్) “మహాబలి! ఎనక్కు మూవడిమణ్ తర వేణుమ్” ఎన్ఱాన్; అవనుమ్ “తరుకిఱోమ్” ఎన్ఱాన్. అజ్ఞనాకవొణ్ణాతు (తారాయ్) ఎన్ఱాన్ వళైప్పా రైప్పోలే. (ఎనక్కెన్ఱు) ఒన్ఱైయుమ్ “ఎనక్కు” ఎన్నాతవన్ కాణుమ్ “ఎనక్కు” ఎన్ఱాన్ పరార్థమూ కెయాలే. (వేణ్ణిచ్చుల త్తినాల్ నీరేద్రుల కెల్లామ్ నిన్ఱ శన్దామా వలియై) వేణ్ణిక్కైయిలే నీర్ విల్లున్దవాతో శిలు కాళైక్కాట్టిప్పెరియ కాలాలే, లోకమచైయవళన్దకొణ్ణాన్. [మావలియై మూవడిమణ్ తారాయెనక్కెన్ఱు వేణ్ణిచ్చుల త్తినాల్ నీరేద్రుల కెల్లామ్ నిన్ఱ శన్దామా] ఎన్ఱు అన్వయమ్.

అను.— “పేర్ వామనన్” పేయవామననెన్నుతల్, తిరునామముమ్ వామననెన్నుతల్, “శల త్తినాల్” శలమ్ - ఛలమాయ్, కపటమెన్ఱ పడి.

మూ.—ఆరాతపోరిలశురర్ కళుమ్ తానుమాయ్,

క్కారార్ వరై నట్టునాకమ్ కయితాక,

(౪౭)

న్వ.— పోరిల్, ఆరాత, అశురర్ కళుమ్, తానుమాయ్, కార్ ఆర్, (గి) వరై, నట్టు, నాకమ్, కయితాక,

శ్లోము.— యుద్ధమందు, తృప్తిపొట్టని, అనురులును, తానును, మేఘములచేనిండిన, (గి) పందరపర్వతమును, (కవ్యముగా) నిలిపి, (వాసుకి)సర్పమును, తాడుగా (చుట్టి), ౧౦

వ్యా.— (ఆరాతపోరిలి త్యాది) దేవర్ కళుమ్ అనురర్ కళుమాయ్ క్కడలై క్కడై యుప్పక్కు, మాట్టామై యాలే తాకడలై క్కడై న్దపడి శొల్లుకిఱు. (ఆరాతపోరిల్) ఇవర్ కళుక్కారా తే యుక్కుమెన్ను తల్, తనక్కారా తేయిరుక్కుమెన్ను తల్. (అశురర్ కళుమ్ తానుమాయ్) దేవర్ కళుమ్ అనురర్ కళుమాయ్ ఎన్న వేణ్ణియిరుక్కు, ఎతిర్ తలై యాన అనురర్ కలై చొచ్చి, పిన్నై తలై చొచ్చిల్లువానెన్నెన్నిల్; అనుకూల్యవముడై యార్ “తాక” ఎన్ను మ్మొల్లుక్కుళ్ళే యడఱుకై యాలే తలై చొచ్చిల్లిరు. (క్కారార్ వరై నట్టు) మనర త్రిల్ వడిన్ద మేఘమ్ అలశాతపడికొడువన్దనాట్టిన నాయ్ ప్పమిరున్దపడి, (నాకమ్ కయితాక) చేతననితే, మలైయిలేశున్ద్రీ క్కడై యానిన్ద్రాల్ తనక్కు అతు వ్యసన మాయిరాతే, ఇవకరస్పర్శతా లేవన్ద సుఖత్తుక్కు అన్దవ్యాపారతాలే పొక్కువిట్టలనాకిల్ అననాటిను ఉణ్ణుక్కువొణ్ణాతపడియరుక్కుమితే. (వేరామల్ తాజ్జిక్ కడైన్దొ) కీఱుడై యామే, మేల్ కొన్దలియామే,

అరు.— “ఆరాతపోరిల్” ఆరితిల్ - పైతలాయ్, ఆరాత - శమైయూత, అనురర్ క్కు కార్యకరమాకాత, పోరిలే - కడైకిలవ్యాపారత్తిలే ఎన్నుతల్, చొచ్చిలే ఆరాత అనురగెన్దాయ్, యున్దత్తిలే తృప్తిపొట్టవతి అనురచెన్ద్రానరమకట్టుకొల్వకు. (ఇవర్ కళుక్కారాతే) ఇవర్ కళుక్కు కార్యకరమాకా నాయ్ ప్పమి సామర్థ్యమ్. చేతననితే, నోకాతోవెన్ద శక్త్యావ్యామ్.

మూ.— పేర్రామల్ తాజ్జేక్కడైన్దాన్,—తిరుత్తుఱాయ్

త్రారార్ న్దమార్ వన్ తడమాల్వరైహాలుమ్, (౪౮)

హోరానై హాయ్ కై వాయ్ కోట్టట్టునిన్దలటి,

అ.వ్య.—తిరుత్తుఱాయ్, తారార్ న్ద, మార్వన్, పేర్రామల్, తాజ్జే, (౧) కడైన్దాన్, తడమ్, మార్, వరైహాలుమ్, హోర, (౧౦) ఆనై, హాయ్ కై వాయ్, కోల్ పట్టు, నిన్ద, అలటి, (౧౫) అన్దము —తిరుత్తుఱాయ్ మొక్క, మాలతోడేరిన, వక్షస్థలముకలనాడై, (ఆపర్వతము, మై) ఎగఱునుండ, నకించుకొని, (౫) (క్షీరార్బిష్ట) చిరికినవాడును, విశాలమై, ఉన్న తమైన, పర్వతమువలెనున్న, హారుమన్న, గజేంద్రా)హ్వయ, మనుగునందు, (మొసలిచేత) బద్ధపడి, ఉండి, ఘోషించి, (౧౫)

వ్యా.— పక్కత్తిల్ శాయ్ మేకడైన్దపడి. (తిరుత్తుఱాయ్ త్రారార్ న్ద మార్వన్) కడలై క్కడై కిఱపోతు కోళుమ్ కోళి మాలైయుమాయ్ నిన్దుకడైన్దపడి.

(తడమాల్వరైయుత్యాది) ప్రయోజనా న్తరపర్ శార్యమ్ శెయ్తపడి శిల్లి మొక్కిళ్లు ; అనన్య ప్రయోజననాన (శ్రీగజేంద్రా) ధ్రువాణ ముతలైయి కైయి లేయకప్పడ, అనకప్పట్టుమడువి కరైయి లే అరైకులైయి తైలైకులైయి నిన్దువియును అవణ విరోధియై హోప్పిక్కి అననభిమతిమ్ శెయ్తుకొడు త్తపడి శిల్లి కిఱుమేల్. (తడమాల్వరై హాలుమ్) తడమిన్దుమ్, మాలెన్దుమ్ శొల్లుకైయాలే - పరుత్తు ఉయర్ న్ద మలై హోలేయి మొక్కిఱువణ. ఇప్పెరు మై శొల్లు కిఱుతిశ్లెన్నెన్నిల్ ; పెరియతు నోవు పట్టాలాన్ ద్రమాట్టాడైక్కాక. (హోరానై) యుద్ధోన్ముఖ నాయ్ త్తిరికిఱాన్దన్దై ; శెరుక్కాలేమలై కిళోడ హారుతుతిరికిఱపడి. (హాయ్ కై వాయ్) వెళినిలమాకిల్ ఎతిరికలై త్తిరికిక్కు-మితే, తన్నిలమల్లాత సిర్నిల త్తిలే. (కోట్టట్టు) శత్రువానముతలైయి కైయి లే అకప్పట్టు. (నిన్దు) అవణ సేగుక్కిఱుక్కు, ఇవన్ కరైక్కిఱుక్కు, శిల నాశెల్లామ్ శెన్దు ముతలైయి కై వ్యాపారమేయాయ్, తణవ్యాపార

అరు.—“కోట్టట్టు” - శత్రుపట్టు.

మూ.—నీరార్ మలర్ క్కమలమ్ కొణ్డోర్ నెడుజై యాల్, (౪౯)

నారాయణావో మణివణ్ణా నాక జై యాయ్,

నారాయెన్నా రిడరై నీక్కాయ్,—ఎన వెకుణ్ణు (౫౦)

అన్య.—నీర్ ఆర్, మలర్, కమలమ్, ఓర్, నెడుమ్, (౫౧) కై యాల్, కొణ్డు, ఓ! నారాయణా! మణివణ్ణా! నాక జైయాయ్, (౫౦) వారాయ్, ఎన్, ఆర్ ఇడరై, నీక్కాయ్, ఎన, వెకుణ్ణు, (౫౧)

అర్ము.—జలములాముణిగి, వికపించిన, తామరసపుష్పమును, ఒక, దీర్ఘమైన, (౫) శొంఠముచేత, ఎత్తికొని, ఓ! సర్వస్వామీ! నీలమణిపంటి తిరుమేనుగలవాడా! అన్త శయనుడా! (౫౦) వేంచేయవలెను, నాయెక్క, గొప్పదుఃఖమును, పోగొట్టవలెను, అనిఘోషింప, (౫౧) (దానినివిని) కోపింప,

వ్యా.—నుద్ర్ ముసన్తపడి. (నీరార్ మలర్ క్కమలమ్ కొణ్డోర్ నెడుజై యాల్, శెవ్విమాతా తి తామరై పూవై ప్పడి త్త త్తయి త్తనై యు మొట్టియ, నీరిలేయున్నునినానాయ్, న్దు. (నారాయణావో) † సర్వస్వామియానవనే! ఎన్తపడి.

(మణివణ్ణా) విడాయ్ త్తార్ క్కు త్తణ్ణోర్ వార్ క్కు మువనన్టో?సి. ఇప్పడివై ఆశైప్పట్టార్ క్కు కొట్టు మువనన్టో?సియెన్టీ. (నాక జై యాయ్) ఉన్నుడమై బయ్యై ప్పట్టార్ క్కు కొడుక్కు మువనన్టై యో నీయెన్టా. (వారాయ్) ఎన్నుడై యత్తితీరుమ్బడి అఘోరియపడివై ప్పారిత్తుకొణ్డు ఇజ్జనే యెఱున్దు శివేణుమ్, (ఎన్ ఆరిడరై నీక్కాయ్) ఇప్పోతు ఇవ్ ఆరిడరై అఱు - దుగ్గినివ్ త్తయై ప్పణ్ణాయ్ ఎన్టా నల్ల; ఇప్పు, శెవ్విమాతాట్టో తిరువడికళితే యిడువిత్తుక్కొళాయెన్తపడి.

(ఎన) ఎన్ట ఇప్పొకారత్తాలే యివ్ శొల్ల. (ఎనవెకుణ్ణు) సర్వే శ్వరణ. ఇవ్వారై శెవిప్పట్టవాతె కోపితరుళిన్టా.

(తీరంతశీద్రత్తాల్) ముతలై యిన్తైయిలే యకప్పడకొడుత్తు,

† ఎనాయ్! ఎన్టాన్ ఎన్ట క్కవిదధకపా: మ్.

మూ.—తీరాతశీర్త్తల్ శెన్దిరణ్ణకూతాక,

ఈరావత్తనై యిడర్ కడిన్దా నెప్పగుమాన్,

(౫౧)

పేరాయిరముడైయాన్ పేయ్ పెట్టేర్

అన్వ.— తీరాత, శీర్త్తల్, శెన్ది, ఇరణ్ణకూతాక, ఈరా, (౫) అతనై, ఇడర్, కడిన్దాన్, ఎప్పగుమాన్, ఆయిరమ్ పేర్ ఉడైయాన్, (౧౦) పేయ్, పెట్టేర్,

శిర్థము.—ముగియని, (ఆ) కోపముచేత, (కోపపరవశుడై) వెళ్ళి, (మొసలిని) రెండుతుంఘగా, చీల్చి, (౫) ఆయేనుగుయొక్క, దుఃఖమును, పోగొట్టి నవాడును, నా స్వామియు, వేయి తిరునామములను గలవాడుడైన సర్వేశ్వరుడు, (౧౦) బుద్ధిహీనురాలైన, ప! స్త్రీలారా!

వ్యా.—“అకప్పట్టవన్ నోవుపట్టతుక్కుప్పిన్బు అవనైరక్షత్తు ఎన్ శెయిరోమానోమ్” ఎన్బు ఇన్నుమ్ తీరాతేడక్కిటతత్త. (శీర్త్తల్ శెన్ది) వాహానత్తిన్దై లన్బుపోలేకాణుమ్ శెన్దణు, కోపత్తిన్ మీలేకాణుమ్; కోపమ్ పట్టికాట్టచ్చెన్దానిత్తనై. తానటిన్ద శెన్దానన్బు కాణుమ్. (ఇరణ్ణకూతాక ఈరా) అనైక్కుమ్ నోవు వారామల్ ముతైయిమ్ ఇరుపిళవామ్బడి తిరువాళ్ళియాలే పిళన్దరుళినపడి.

(అతనై యిడర్ కడిన్దాన్) అప్పడినోవుపట్టతుక్కిట శ్రీగజేన్ద్రాగ్గనై అమ్మతలై విడిత్తి శ్రీపాదత్తైత్తై తిరుక్కైకళాతేయొత్తువతు, రుప్పవళత్తాలేయూతువతు, తిరుప్పరివట్టత్తలై యాలేయొత్తువతానాన్. ఎప్పగుమాన్) శ్రీగజేన్ద్రాగ్గ వాసుక్కున్దిక్కే, ఇవళ తాన్ పెన్ద్రామామ్బడి తోగ్గణ ఇక్కట్టువిచ్చి ఎన్నాయనే! ఎన్ఱిత్తాల్. (పేరాయిరముడైయాన్) ఇప్పడి ఆత్రితరక్షణత్తుక్కాక చెయ్త అపదానజ్జళుక్కు వాచకమాన తిరునామజ్జళో ఎణ్ణిఅన్దవన్దై యుడైయవన్. ఆత్రికో ఇవ్విషయత్తిలిట్టికైక్కు ప్పలతుత్తై యున్దానాత్తోలే అవర్కళో మసన్దిక్కుక్కుమ్ పలతిరునామజ్జళై యుడైయవన్.

(పేయ్ పెట్టేర్) సర్వేశ్వరనడియాక వన్దతుఇన్నో యెన్దాలుమ్ వతాన్ద సర్వమున్దెన్బు అతిశక్తై పణ్ణకిట అతిపుకేడికళిన్దే నీజ్జళ్.

మూ.—

నుమ్మకళై,

తీరానోయ్ శెయ్ తానెనవురై త్తాళ్, — శిక్కెనమల్ (౫౨)

గ్రారానుమల్లామై కేటైజళమ్మనై యుమ్,

అన్య.—నుమ్మకళై, తీరా, నోయ్, శెయ్ తాన్, ఎన, (౫) ఉరైత్తాళ్, మల్లు, ఆరానుమ్, అల్లామై, శిక్కెన, (౧౦) కేట్టు, ఎజ్జళ్, అమ్మనైయుమ్, అర్థము.—మీ పిల్లకు, తెగని, బాధను, కలుగజేసెను, అని, (౫) చెప్పినది. (ఈ బాధకు మూలము) వేలు, ఎవడును, కానివిధమును, దృఢముగ (అడుగడుగున), (౧౦) విని, మాయొక్క, తల్లియు,

వ్యా.—(నుమ్మకళై) ఉజ్జళ్ వయిల్ శ్రీలేపి అన్దవళై. ఉజ్జళ్ వయిల్ శ్రీలేపి అన్దవళై పరదేవతైక్కు నోవుపడుమి త్తనైయల్లతు అవరదేవతైక్కు నోవు పడుమో? (తీరానోయ్ శెయ్ తానెనవురై త్తాళ్) ఇన్నోయ్ తీరుమ్మడి ఎన్నెన్దు విచారిక్కి-అవర్ కళుక్కి-త్తే, “తీరానోయ్ శెయ్ తాన్” ఎన్నిఅతు. “ఇవళుక్కున ర్వేళ్వరనడియాక వన్దనోయాకి అతు తీరి త్తెచ్చునోవ తెన?” ఎన్దు అవర్ కళో భయప్పడుకితార్ కళా కక్కరుతి “తీరానోయ్” ఎన్నితాళ్ కాణుమ్. ఇప్పోతు, తీరానోయ్ ఎన్నిఅతు - భక్తియైతే; యావదా త్తభావియాన నోయిత్తే; ప్రాప్తిదనై యిలు మనునర్ త్తిక్కుమతిత్తే.

(ఎనవురై త్తాళ్) జెన్దలుమ్ శిలుతులియుమ్ పట్టాత్పోలే యిరుక్కి-అతు కాణుమ్ తనక్కిని తానపడి. (ఉరైత్తాళ్) ఎన్దు మిన్నోయ్ కొణ్డాలాకాతో? ఇవళో పుకున్దిప్పడి పరిహారమ్ శొల్లెప్పెటిల్.

కట్టువిచ్చి అప్పడిశొన్నా భాకిల్ ఉజ్జళ్ తాయ్ మార్ శెయ్ తతె న్నెన్న; శొల్లెకితాళ్ మేల్. (శిక్కెనమల్ గ్రారానుమల్లామై కేటైజళమ్మనైయుమ్) “ఇన్నోవు *వేరాయిరముడైయానడియాక వన్దతు” ఎన్దు శొన్నాళ్ కట్టువిచ్చి; ఎన్నెన్దు పెల్లెల్ తాయారుమ్ “దేవతా స్తరస్పర్శ మిరైయిత్తే” ఎన్దు పలకాళుమ్ కేట్టు.

అరు.—“ఎనఉరైత్తాళ్” కట్టువిచ్చి వారైయై యనుపదిక్కాయలే అతుతన క్కు మినితానపడి.

౧.—పోరార్ వేల్కణ్ణీరవనాకిల్పాన్దుధాయ్, (౫౩)

తారాతోళియుమేతన్నడిచ్చియల్లశే, మద
ధారానుమల్లనేయెన్తోన్దాళి, —నానవనై (౫౪)

ప్ర.—పోర్ ఆర్, వేల్, కణ్ణీర్, అవనాకిల్, పూమతుళాయ్, (౫) తారాతోళి
యమే, తన్, ఆడిచ్చియల్లశే, మదదు, ఆరానుమల్లనే, (౧౦) ఎన్దు, ఒట్టిన్దాళి,
న్, అవనై,

ప్రము — యుద్ధోన్ముఖములైన, ఈ పెరివంటి. నేత్రములుగల సఖయలారా! ఆ సర్వే
సరుడయినయెడల, సుండరమైన నిరుత్తుళియిన, (౫) ఇవ్వకఁబోవునా? (ఈపె)
నకు, దాసురాలుకాదా? (పీడు) వేలు, ఎవఁడోకాడు, (౧౦) అనిచెప్పి, నివృత్తురాల
యనది. నేను, వానియొక్క,

వ్యా.—(పోరార్ వేల్కణ్ణీర్ అవనాకిల్ పూన్దుధాయ్ తారాతోళి
యుమే) పెణ్బిల్లైకిల్ పతయికిటపతదత్తైక్కిణ్ణునోవుక్కునిదానమ్
సర్వేశ్వరనానపిన్పునీగ్గళిప్పడిప్పళి అవేణుమో? (పువనయెల్లామ్ నీరే
కల్లశన్దనేడియపిరానరుళావిడుమే) ఎన్నుమూళే, అవనాకైయుమ్,
మన్దైయఅపేక్షితమ్ శెయ్యానైయును, * అగ్నినానిశ్చేత్ పోలే
సగ్గతమనో? ౨ “కామోద్విర్వాభిభావతే” ఇతివత్. (తన్నడిచ్చి
యల్లశే) అపేక్షితమానవై తానాకిచ్చెయ్యాతోన్దాళియమ్ కాలై
క్కట్టియూకిలమ్ శెనవిత్తుక్కొళ్ళ పాత్రియిలైయో? వెన్దు ఇప్పడి
తోళ్ళీమూర్కుచ్చొల్లి. (మదధారానుమల్లనేయెన్దు) దేవతానర
మాన నోయ్ తిణ్ణిన్దైయియై యెన్దు నేశెళిన్దు నిర్భరైయానాళి.
“ఎమ్మెరుమానోడే సమబ్ధములైయ విళుక్కునా కలైయవేణు
మో? ఎన్దు తళిప్పనుద్రాశెన్దు. అవళి శెయ్తశెన్నెన్నిలే; (ఒట్టి
న్దాళి) ఒట్టిన్దాళి.

(నాన్) ఎవనన్దాడలిలే అవనైక్కెయుమ్ మడలుమాకిక్కాణ
క్కడంతాకి ఉద్యోగియైపుటప్పట్టు అవకకుడక్కుత్తిలేతోద్రనాన్.
అ(వనై) తేవడివళికైక్కట్టి యెన్నైయనన్కావైయాక్కినవనై.

అరు — “పోరార్ వేల్కణ్ణీర్” పెణ్బిల్లైకిల్) -తోళిమార్. యుద్ధోన్ముఖు
నకల్లశెన్నెయాలే పరపరప్పాలేపతిద్రమతోద్రమేటరు.

మూ.—కార్తా తిరుమేనికణ్డతువేకారణమా,

ప్పేరాప్పితఱ్ఱా త్తిరితరువన్,—పిన్నైయుమ్ (౫౫)

మీరాప్పకుతలుమిప్పుడలై త్తణ్ వాడై,

అన్వ.—కార్తర్, తిరుమేని, కణ్డతువే, కారణమా. పేరా, (౫) పితఱ్ఱా, తిరితరువన్, పిన్నైయుమ్, తణ్, వాడై, (౧౦) ఇప్పుడలై, ఈరా, పుకుతలుమ్,

అర్థము.—శ్యామమైన, తిరుమేనును, చూచినదే, నిమిత్తముగ, స్వరూపముచెడి, (౫) జల్పించుచు, తిరుగుచున్నాను. దానిపైన, చల్లని, గాలి, (౧౦) ఈ శరీరమును, చీల్చి లోపల ప్రవేశించి,

వ్యా.—(కార్తా తిరుమేనికణ్డతువేకారణమా) అవనుడై యశ్రమ హరమాన తిరుమేనియై క్కణ్డతువే హేతువాక. ఋషికల్లైయుమ్ ఆథ్ వార్ కల్లైయుమ్బాలే యాయీర్లు తిరుత్తాయారు మివళుమ్. ఇవళ స్వరూపగుణజ్ఞాన మాయీర్లు ఋషికళుక్కు; దివ్యవిగ్రహత్తిలుమ్ విగ్రహగుణత్తిలమాయీర్లు ఆథ్ వార్ కళుక్కు. గుణజ్ఞానత్తిలకప్పట్టార్క్కు అథ్ లలామితే; వడివట్టరికప్పట్టార్క్కు అథ్ ల వొణ్ణాతితే. అప్పడిగుణజ్ఞాన ముడైయవళాయీర్లు తిరుత్తాయార్; ఆకై యాలే ధరి త్తిరున్దాల్. అవ్విడివళుకిలే యకప్పట్టవర్ కళుక్కు ప్పెర్ మల్లతు ధరిక్కు వొణ్ణాతితే. (పేరా) ఆణ్ పెణ్ణానపడి. (పితఱ్ఱా) పెణ్ణాన తన్నైయై త్తానుమ్మిన్దపడి. (తిరితరువన్ పిన్నైయుమ్) పిన్నైయుమ్ అడ క్కమ్ కుడిపోనాల్ నళిక్క వితేకణ్డతు. అప్పడిశెయ్యాలే యాతనాశరీర మ్బాలే పిన్నైయుమ్ తిరిన్దే. (ఈరాప్పకుతలుమ్) పుకున్ద ఈరుక తిరై; ఈర్ న్దొణ్ణపుకు రానిన్దతు. (ఇప్పుడలై) పణ్డే తొట్టార్ మేలే దోషమామ్బడి విరహకృపై యాన ఉడలై యెన్నుతల్; తిరుక్కుచ్చి తై యాత ఉడమ్పెన్నుతల్. (త్తణ్ వాడై) నజ్జాట్టిన ఆయుధ మ్బాలే

అను —“నావనై” అవో ధరిక్కుక్కుమ్ ఇవళో త్విరిక్కుక్కుమ్ హేతువే తెన్న ఆరుళిచ్చయికితార్ (ఋషికల్లైయుమ్) ఇత్యాది. “పేరా”—పేర్ న్దెన్దాయ్, నిష్ఠనిలై ట్టుప్పేరుకై, ఆణాకారమ్ పోయ్ పెణ్ణాకారమాకై.

మూ.—శోరామఱుక్కుమ్ వక్తై యటియేన్, —శూర్ కుల్లా (౫౬)

రాగా నుమేళువ రెన్ను మతిన్ పట్టియై,

వారామల్ కాప్పతఱుక్కు వాళానిరున్దొట్టిన్దేన్, (౫౭)

అన్య. — శోరా, మఱుక్కుమ్, వక్తై యటియేన్, శూర్ కుల్లార్, ఆరానుమ్, (౫) ఏళువర్, ఎన్నుమతిన్, పట్టియై, వారామల్, కాప్పతఱుక్కు, (౧౦) వాళా, ఇరున్దొట్టిన్దేన్,

అర్థము.—మోహింపఁజేసి, బాధించుచున్నది. (దానిని) ఈవిధమని తెలిసికొనలేను. నిండిన కేళములుగల స్త్రీలు, ఎవరైనను, (౫) నిండింతురు, అనెడు దానివలనఁ గలిగెడు, అపవాదమును, రాకుండునట్లు, రక్షించుటనఁగాను, (౧౦) (మునుపు) నిగుద్యమురాల్చె, ఉంటిని.

వ్యా.—కుళిర్ త్తియై యుచ్చైత్తాన వాచ్చై. (శోరామఱుక్కుమ్) శోరవుమ్ సజ్జానిస్తతు ; మఱుక్కువుమ్ సజ్జానిస్తతు. (వక్తై యటియేన్) తిరళ శోరస్వజ్జానిస్తతెన్దు శొల్లుకుచ్చైనై యొచ్చియ, శెయ్ కిటవక్తై శోరేచ్చుక్కునిలముల్.

(శూర్ కుల్లార్) వాడై ఉడమ్మిలేపట్టాలుమ్ మయిర్దుడి సుమ్ అక్కుకుమ్ కులైయాఁజే యిగుక్కుమవరకల్. (ఆరానుమ్) ఎన్ శెయల్ పొల్లాతెన్దు ఇరుక్కుక్కడవారిల్లై; ఎళ్లేనుమ్ శిలవరెన్దై. అన్యై త్పన్న పమాయ్ అన్యై పదేశ్యగుమాయిరుప్పార్ శిలరెన్దై. (ఏళువరెన్ను మతిన్ పట్టియై) అనరకల్ అలర్ తూర్ త్తాత్తాల్ వరుమ్ పట్టియై. ఇరళాత్తామైక్కు అనమతేనినపడి పొల్లాతెన్ను తల్; అన్కపిరివిరున్దొల్ ఇరళాతియి రాతేర్ ఇజ్జ సేపడుకిట పన్నెన్ను తల్ శెయ్ వరకళిత్తే. (వారామల్ కాప్పతఱుక్కు) అన్క స్వరూపత్తుక్కున్ నమ్ స్వరూపత్తుక్కుమ్ నిట క్కేడు వారామైక్కు. (వాళానిరున్దొట్టిన్దేన్) కునియక్కు ఱుణిపత్తు డికిట కాలత్తిలే, ఇరణ్ణుమగుణుమ్ మనిశర్ కాణ మడలై కొణ్ణు పుట

అయి — “శోరామఱుక్కుమ్” శోరవుమ్-మోహిక్కువుమ్, మఱుక్కువుమ్-విరళాగ్నియాఁజే తపిక్కువుమ్. (శనియక్కుఱుణి) అనతిరక్తు సర్వర్ కుమ్ సులభనాయ్ కుడక్కుత్తాడుకిటసమయత్తిలే.

మూ.—వారాయ్ మడ నెళ్ళో వద్దు, మణివణ్ణ

శీరార్ తిరుత్తుథాయ్ మాలై నమక్కరుళి

(౫౮)

తారాన్ తరుమెన్దిరణ్ణ త్తిలొన్తతనై,

ఆరాను మొన్టా తార్ కేళా మేళొన్న క్కాల్,

(౫౯)

అన్బ.—మడమ్, నెళ్ళో, వారాయ్, వద్దు, మణివణ్ణన్, (౫) శీర్ ఆర్, తిరుత్తుథాయ్ మాలై, అరుళి, నమక్క, తరుమ, (౧౦) తారాన్, ఎన్ట, ఇరణ్ణత్తిల్, ఒన్తత్తిసై, ఒన్టా తార్, (౧౫) ఆరానుమ్, కేళామే, శొన్న క్కాల్,

అర్థము.—ముగ్ధమైన, ఓ! నునసా! తెమ్ము. పోయి, నీలమణివంటి విగ్రహముగలవాడూ, (౫) సుందరమయిన, తిరుత్తుథాయని, కృపణేశి, మనకు, ఇచ్చును, (౧౦) ఇన్బడు, అనియెడు, రెండుమాటలలో, ఒకమాటను (వాడు చెప్పనట్లు నేను చెప్పడుమాటను), (వానితో) చేరి తన శిశివులు, (౧౫) ఎన్వరును, పిననట్లు, చెప్పితినని,

వ్యా.—పడ ప్పెటా తే అరుమన్దికాల ప్పెప్పాథిపోక్కి నేక.

(వారాయ్) ఎల్లున్దిరాయ్. (మడ నెళ్ళో) ఇప్పోతు, భవ్యమాన నెళ్ళో యెన్దిరితన్ట; అతీవుమాణ్ణుకిడక్కి అ నెళ్ళో యెన్టపడి. అవనై నొక్క యెల్లా ముణ్డాయిన్ శ్రీతే, ఎల్లున్దిరాయ్. (వన్ట) శెన్టెన్టపడి వరపుశెల వై క్కాట్టుమితే. అపన్బక్కిలిలేశెన్ట.

(మణివణ్ణ) తన్నై ప్పిరిన్దార్ మడలే సుక్కున్బుడి వణ్ణవల్లవడివు పడై త్తనై. (శీరార్ తిరుత్తుథాయ్ మాలై నమక్కరుళి) అనన్యప్రయోజనరిట్టనులై. (౧) 'నమక్క శీర్ త్తోన్డార్'. ప్రయోజనాన్తరపరిట్టతాకిల్ అవర్ కళ నెళ్ళో అభిసన్దియా లేకురుళి నాటుమన్దై. (నమక్కరుళి) ప్రణయిత్వమ్ పోయిన్ శ్రీతే నమ్మాన్ ద్రావన్కుల వాతపోతే, ఇని కృపె పణ్ణిలుణ్డై త్తనై యితే. (అరణ్ణ తరుమెన్దిరణ్ణ త్తిలొన్తతనై) తరలు మామ్; తాగాతోక్కియలుమామ్, ఇరణ్ణలొన్ట అన్బయిమ్ నమక్క, అతావతు-తనానాకిల్ అత్తాలే ధరిక్కితోమ్, ఇల్లైయాకిల్ గుడిన్ట ప్పిల్లై క్కితోమ్. (ఆరాను మొన్టా తార్ కేళా మేళొన్న క్కాల్) అవగృహణైయథిక్కి విరుప్పరుణ్ణు, అవర్ కళ కేళామే శెవియలే యవనుక్కు

మూ.—ఆరాయు మేలుమ్ పణి కేట్టత నైనిలుమ్,

పోరాతోట్టియా లేపోన్దిడునీయె న్నేఱ్ఱు,

(౬౦)

అన్వ.—కేట్టు, ఆరాయు మేలుమ్, పణి, అతు అన్తైనిలుమ్, పోరాతోట్టియా లే, (౫) నీ, పోన్దిడు, ఎన్నేఱ్ఱు,

అర్థము.—(దానిని) విని, (చేయవలసినదానిని) విచారించినయెడల, (దానిని నాతోవచ్చు) చెప్పుము; అది చేయదగినదికాదన్నను, (సరియైన ప్రత్యుత్తరము తీసికొనిపోవలయునని యొందించి) రాకుండ (అచ్చటనే) ఉండకుండ, (౫) నీవు, రమ్మ, అని చెప్పిననాకు (యాతగా),

వ్యా.—చొచ్చెల్లు, అవనై యిట్టిత్తు ఇనల్ మడలెడుత్తుప్పక్కపడి; అవనై యుకి వాతార్ కేళామేయెన్దితాళిత్తే. (ఆరాయు మేలుమ్ పణి కేట్టు) ఉన్నై క్కణ్డపోతే “అవళెన్బట్టాల్? అవళుళే? అవ్వాశ్రయమిన్ను మనమక్కు క్కిడైక్కు మో?” ఎన్దు తిరువుళ్ళమానా నేయాకిలుమ్. (అత న్తైనిలుమ్) అజ్జ నన్దియే దుప్పననైప్పోలే, నామ్ అజ్జనైక్కొప్పొళిరుత్తియై అతి యోమేయెన్దానాకిలుమ్.

(పోరాతోట్టియా లే) అతిని లేననాల్ అనక తిరువుళ్ళత్తు క్కేటవటివిత్తు మఱుమాన్ ద్రజ్జొణుపోర వేణుమెన్దునిల్లా లే. (పోన్దిడునీ) ఎన్నాన్ ద్ర మై కణ్డమ్ మఱన్దవనైప్పోలన్దయే, నీపోన్దిడు. (పోరాతోట్టి యా లే పోన్దిడునీయె న్నేఱ్ఱు) నాన్దా నేకిడిర్ ఇన్నెజ్జుతనై యగ్గేతజ్జ ప్పణ్ణినే. అతావతెన్నెన్నిల్: పెరుబుడి, పురుక్కుడిమకనై ప్పట్టైయ ప్పెయలైప్పోలే పరమ్మిలుమ్ వాయక్కాలిలుమ్ శూడుపాకడా తేకొళో ఎన్ను మతువేయడియాక, అన్విడదగ్గళాకా లే కళపుక్కుస్థానమెన్దు

అను. —“కేళామే” సర్వూపత్రైయక్షన్తు మడలెడుక్క ఉద్యోగిత్తవల్ ఇప్పొకు కేళామే ఎన్నానెన్నెన్న, (అవనై యిట్టిత్తు) ఇత్యాది. ఎన్దవపన్ధెలుమ్ అత్తైయిల్ పరివిరుక్కిటపడి పోర్ ఎన్దు వ్యాఖ్యాతా ఈడుపాడు. “పణి” అత్తైవన్దుల్లా. ఎన్ వానెయైక్కేట్టు విచారిత్రా నేయాకిలు మెన్దు పడి. “పణి” అత్తైవన్దుల్లా.

“పోరాతోట్టియా లే” ఎన్దు, నాన్ శొన్నతుతానే నిత్తొక్కు మేతువాయల్ ద్దొ న్ను మతుక్కు సంపాద మరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (పెరుబుడి) ఇత్యాది.

మూ.—కార్ కడల్ వణ్ణాపిన్నననెళ్ళముమ్,
 వారాతేయనై ముఱన్దతుతాన్,—ఎల్వినైయేన్ (౬౧)
 ఊరారుకప్పతేయాయిసేన్, మల్ శ్రనక్కి
 జ్జారాయ్ వారిల్లె

అన్వ.—కార్ ఆర్, కడల్ వణ్ణన్, పిన్ పోన, నెళ్ళముమ్, వారాతే, (గి) ఎన్నై, మఱన్దతుతాన్, పల్ విన్నైయేన్, ఊరార్, ఊకప్పతేయాయిసేన్, (౧౦) ఎనక్కు, ఇళ్ళు, మల్ శ్రు, ఆరాయ్ వారిల్లె,

ఆరము.—శ్యామవర్ణముగల, సముద్రమువంటితిరుమేనుగలవానియొక్క, వెంబడివెళ్ళిన, మనస్సును, తిరిగిరాక, (గి) నన్ను, మఱచినది. క్రూరపాపముగలవేను, (అభిమతమును లభింపక) ఊరువారు, సంశోషి (పరిహసి) మునశ్చేయయిన. (౧౦) నాకు, ఈవిషయమందు, వేఱు, విచారించువారు (సహాయభూతులు), లేరు.

వ్యా.—శియ్యానిఱ్ఱుమ్. , పోరాత్తోయితే పోన్దిడునీ' ఎన్దేనాన్. ఆన్విషయతైక్కణ్డాల పోరాత్తోయి వాకాతేయడుప్పతెన్దు అతులగ్గే నిన్దతు.

(కార్ కడల్ వణ్ణా పిన్నననెళ్ళముమ్ వారాతే ఎన్నై ముఱన్దతు) ఎన్నెల్ శ్రామైకణ్ణు, కణ్ణాను కణ్ణేరుమాయప్పొననెళ్ళు అననై క్కణ్డ వాతే అవణ్ ఎడివళుకేలేతువక్కుణ్ణు ఎన్నై ముఱన్దతు. (కడల్ వణ్ణా పిన్ పోననెళ్ళముమ్ వారాతేయనై ముఱన్దతు) (౧) “రామంమేసుగ తాదృప్తి” ఇత్యాదివత్. (ఎల్వినైయేన్) ఎన్నెళ్ళుమ్ ఎనక్కుతి వాతపడియానమహా ఎంపత్తైప్పణ్ణేన్. (ఊరారుకప్పతేయాయిసేన్) తజ్జశేభిమతేసిద్ధి, సాధనానుష్ఠానతాలే యెన్దిరుక్కుమవర్కతైప్పొలే, ఎన్నెళ్ళుమతెత్తుక్కుమ్ నానుత్సహాక్కుప్పడియాసేన్. ఊరార్ వారై—“అవనాలేవేఱు” ఎన్దిరున్దవివళే కణ్డాయేయున్దపడి. ఇవలైప్పొలే యున్దుము తనై అవణ్ కై వార్ తిరున్దవర్కళే” ఎన్పర్కళే యవర్కళే.

ఇప్పడి ఆల్ శ్రామైమికాల్ శిలపేరోడేయుళావిధరిక్కు వేణ్డావో నెన్నిల్; (మల్ శ్రనక్కిజ్జారాయ్ వారిల్లె) ఎన్నెళ్ళ మెనక్కుతవారిరుక్కు,

ఆరు.—(ఊరార్) సాధనాన్తరనిష్ఠర్.

(౧) శ్రీరామా-అయో-౪౨-౩౪.

మూ. — యల్లూయ్ మెల్లకుపోల్, (౬౨)

నీరాయురుకు మెన్నావి, — నెడుజ్జుణ్ణ
ఘారారుజ్జిలుమ్ తానుజ్జా, ఉత్తమన్ తన్, (౬౩)
పేరాయి నవేవితల్ దువన్, —

అన్వ. — ఎన్ ఆవి, అల్లల్ వాయ్, మెల్లకుపోల్, నీరాయ్ ఉరుకుమ్, ఊరార్, (గి) ఊజ్జిలుమ్, నెడుమ్, కణ్ణల్ తన్, ఉజ్జా, ఉత్తమన్ తన్, (గ౦) పేరాయి నవే, పితల్ దువన్,

అర్థము. — నాయత్త, అగ్ని సమాపమందున్న, మైనమువలె, నీరై కరుగుచున్నది. ఊరు వారు, (గి) నిద్రించినను, దీర్ఘములైన, (నాయుక్క) సేత్రములు, నిద్రింపవు, శ్రేష్ఠుడైన సత్వస్వరునియొక్క, (గ౦) తిరు నామముల నే, జల్పించెను.

వ్యా. — వేతెనక్కు ఉశాత్తుడై యుణ్ణో? “మెల్ దీర్ తై” ఎన్నెయాలే, ఇన్న ముమ్ అవనేవన్దు ఆరాయిల్ ఆరాయుమ్ తనై యెన్దై. (౧) “అవ్వరుళల్లనవరుళు మల్ల” ఎన్దుమ్, (౨) “ వైయకత్తుప్పల్లారుళుమ్ పల్లుతు ” ఎన్దు మితే యివక్ శో తాళ్ళుఱుతియిట్టిరుప్పతు. (అల్లూయ్ మెల్లకుపోల్ నీరాయురుకు మెన్నావి) నెళ్ళు ఉతవాతు ఎన్నలామో? నెళ్ళై ప్పిడిత్తు ధరి త్తిరుక్క వేణ్ణాలో వెన్నిల్; అగ్ని సకాశ త్తిలే మెల్లకుపోలే ఇద్రు హ్వాకానిట్టు ఎన్నుడై య ఆత్మనన్దు.

(నెడుజ్జుణ్ణఘారారుజ్జిలుమ్ తానుజ్జా) ఇప్పడి ఆత్మామైవి తైస్తతాకిల్ నిద్రైయాలే అణ్ణెహ్వాక్క నాలో వెన్నిల్; (౩) “ఆయుమమరు లకుమ్ తుళ్ళిలుమ్ ” ఎన్దిఅపడియే ఎల్లారుముజ్జిలుమ్ ఎకణ్ణుళుజ్జుకిఱ తిట్టై. (నెడుమ్ కణ్ణల్) కణ్ణల్ పర పెల్లూమ్ తలై చ్చుమైయాయుద్దు. (౪) *అ సితేత్తుడై యితే. (ఊరారుజ్జిలుమ్ తానుజ్జా) (గి) “ఊరుమ్ నాడుముల కయుమ్ తనై హ్వాల్ ” ఎన్దు ఇనో పిఱన్దఊరిలే యుజ్జియటివారు మిల్తై యితే. ఇప్పడి యిరుక్కఱ అవర్ కిళుజ్జిలుమ్ ఎకణ్ణుళుజ్జా వెన్దితాల్.

(ఉత్తమన్) ఉఱక్క మఱున్పుడితల్ తాల్ చ్చియైక్కాట్టియకప్ప డుత్తిన మేన్తైయైయడై యవన్. (పేరాయి నవేవితల్ దువన్) ఇప్పడి అభిమత

(౧) తిరువాయ్-F-F-౬. (౨) ముతల్ తిరు-౧౫. (౩) తిరువాయ్-౨-౧-౧.

(౪) శ్రీరామా-సున-౧౬. (గి) తిరువాయ్-౬-౭-౨

మూ.—

పిన్నైయుమ్

కారార్ కడల్ పోలుమ్ కామ త్తరాయినార్, (౬౪)

ఆరే పొల్లా మైయటి వారతునిక్క,

ఆరానుమాతానుమల్లళ్ వళ్ కాణీర్, (౬౫)

వారార్ వనములై వాశవత తైయెన్దు,

అన్వ.—పిన్నైయుమ్, కార్ ఆర్, కడల్ పోలుమ్, కామ త్తర్ ఆయినార్, ఆరే, (౫)
పొల్లా మై, అతివార్, ఆశునిక్క, వాశవత తైయెన్దు, ఆరానుమాతానుమల్లళ్, (౧౦)
వార్ ఆర్, వనములై, అవళ్,

అర్థము—ఆదిగాక, సీళ్ళునిండిన (అగాధ మైన), సముద్రమువంటి, కామముకల
వారు, ఎవరు, (౫) లో కామవాదమును, విచారించును? అదియుట్లుండ, వాసవ త్తయని
చెప్పబడుచున్నది, ఏదోయొక తెకారు (జ్ఞానహీనురాలుకాదు). (౧౦) అవికచేగట్ట
బడిన, సుందర స్తనములుగల, ఆవావడ త్త,

వ్యా.—కాలత్తిర్ ఉతవత్తోన్దొల్ అననై నిన్నై యాతిరుక్కవిటే యడు
ప్పతు, అతుమాట్టా తే అనన్ తిరునామక్కలై యడై పుక్కడచ్చొల్లొనిట్టా.
(పిన్నైయుమ్) అతుక్కు మేలేయుమ్ శిలహితమ్ శొల్లొ.

(కారార్ కడల్ పోలుమ్ కామ త్తరాయినార్ ఆరే పొల్లా మైయ
టివార్) ఇజ్జణ్ శొల్లలామో? పత్తుమానమాటియరున్దిలలో? శ్రీజనకరా
జనిరుమకళ్; అప్పడియిరావిడిల్ పొల్లాతాకాతో? నెన్నిల్; పేరామనాన
కడల్ పోలే ఆడై కిరై పురణ్డుపోరానిక్క, పొల్లాజ్జుశొల్లవర్ కళెన్దు ఆటి
యరుక్కప్పోమో? ఆటియరున్దవర్ కిళుక్కు ఆడై యళిపుపట్టతామి త్త
నై యిటే. స్వరూపజ్ఞానత్తాలే ఆత్మలలామో? అప్పడివై క్కాణ వేణు
మెన్ను మాడై కిరై పురణ్డుప్పార్ కుక్కు. స్వరూపజ్ఞానత్తాల్ ఆత్మజీనారు
జ్ఞాకిల్ అనరాడై మట్టనూమి త్తనై యిటే.

(అతునిక్క) ఇనిత్తుణిన్దు అమైయుమి త్తనై యెన్న వేణ్డా; ఇతుక్కు
శిష్టాచారము జ్ఞెన్దె. పత్తై యరుమాయ్ విలక్షణమూయిరుప్పార్ అను
షిత్తార్ కళెన్దె. (ఆరానుమాతానుమల్లళ్) చై తన్యమ్ కుత్తై నవళుమల్లళ్;

మూ.—ఆరానుమ్ శొల్లప్పడువాళ్, —అవళున్దణ్ (౬౬)

పేరాయమెల్లమొయియి పెరుత్తెరువే,

తారార్ తడన్దోళ్ తళైక్కాలన్ పిన్ పోనాళ్, (౬౭)

అన్య.—ఆరానుమ్, శొల్లప్పడువాళ్ కాణీర్, అవళుమ్, తన్, పేర్ ఆయమ్ ప్లమ్, (గి) ఒజీయ, పెరుమ్ తెరువే, తారార్, తడమ్ వోళ్, తళై, (౧౦) కాలన్ పిన్, పోనాళ్,

అర్థము.—ఎల్లఱచేతను, కొనియాడఁదగినదనుచు. అవాసవదత్తయు, తనయొక్క, పెద్ద (అనేమలైన) కళియలందఱను, (గి) వదలి, పెద్దవీధిలో, మాలుగుల, విశాలమునైన భుజములుగలవాఁడై, సంకల్పచేబంధింపఁబడిన, (౧౦) కాళ్ళుగలవత్సరాయని వెనుక, వెళ్ళెను.

వ్యా.—అచిత్తలై యునుల్లళ్. (అవళి కాణీర్) అవళై క్కేళుజ్జళ్. (వారార్ వనములై) తన్నాల్ ధరిత్తు త్తాడవొణ్ణాతములై యెన్టు పరువమ్మి. క్కిరుక్కి-అపడి శొల్లుకిఱతు. కాన్దణ్-తాఱుతల్; అతు పెతాతపోతు వారాలే ధరిత్తల్ శెన్యుమి త్తనై. (వాశవతలై యెన్టు ఆరానుమ్ శొల్లప్పడువాళ్) ప్రసిద్దై యన్దు? విలక్షణరెల్లామ్ కొణ్ణాడప్పట్టవళన్దు? శ్రీజనకరాజుని సుమతీ ఓలక్కత్తిలుమ్ యుత్తవన్ద్రాళోరుత్తి ఎన్దు కొణ్ణాడప్పడుమవళన్దు?.

(అవళుమ్) ఇత్తుణివుతుణిన్దే నానేయల్దే, అవళుమ్ తుణిన్దా శెన్దై. (తళై పేరాయమెల్లమొయియి) ఉజ్జలై ఇళై విత్తైక్కాక ఇత్తనై వాడై శొన్నే నా; తోళిమూరుడైయ పెరియతిరలై క్కడుకవిట్టు నిన్దాళి త్తవైయన్దు? నెరుప్పిల్ కాలిడవొణ్ణాతాప్పోలే తోళిమూర్ తిరళిల్ కాలి సారున్దిన్ద్రో? అవళుక్కు.

(పెరుమ్ తెరువే) తోళిమూరై విట్టు ఒరములై యిలేయిరున్దాళో? పెరువైరువేయన్దు పోనతెన్దై. (తారార్ తడమ్ వోళ్ తళైక్కాలన్ పిన్ పోనాళ్) విలక్కిటిరుక్కి-అ వత్సరాయన్ పిన్నే పోకిఱవివళ తోళుమ్ తోళి సూలై

అరు.—“వాశవతలై” వాసవదత్తై యెన్టు పెయర్, వాసవదత్తైయాన రాజపుత్రి వత్సరాయనెన్బానోడెన్దమాక, అవనెరాజాశెయిలేవైక్క, అవనైయుమ్ కూటి కొణ్ణు ఆవన్ పిన్నే పోనా శెన్దికడై.

మూ.—ఊరారికట్టన్దిడప్పట్టాళే, —మల్ శైనక్కి

క్కారానుమ్ కట్టిప్పార్ నాయకిరే, నానవనై (౬౮)

క్కారార్ తిరుమేనికాణమళవుమ్ పోయ్,

అన్య.—ఊరార్, ఇకట్టన్దిడప్పట్టాళే, ఎనక్కు, ఇళై, ఆగానుమ్, (౫) మల్ శై, కట్టిప్పార్, నాయకిరే, నాన్, అవనై, (౧౦) కార్ ఆర్, తిరుమేని, కాణమళవుమ్, పోయ్,

అర్థము.—(ఆది) గ్రామస్థులచే, నిర్దిష్టపఱచినదా? నాకు, క్రితవిషయమందు, ఎవరైనను, (౫) వేణువిధముగ, ఉపదేశించువాడు, నాయకులగుదురా? నేను, వానియొక్క, (౧౦) శ్యామమైన, విగ్రహమును, సాక్షాత్కరించునటను, (పైచెప్పబడుచున్నదివ్యభిజములకు) వెళ్ళి,

వ్యా.—యుమ్ కణ్ణు అవనై యాళైప్పట్టాప్పానాత్పలే యన్తో పోనతు. (ఊరారికట్టన్దిడప్పట్టాళే) అప్పడి అనిన్ పిన్న పోనవలై ఊరార్ కొణ్ణాడినవి తనై యల్లఱు అవలై ప్పట్టకొన్నా రుణ్ణో?.

(మల్ శైనక్కి క్కారానుమ్ కట్టిప్పార్ నాయకిరే) ఇత్తుణివుక్కు ప్పఱిమ్బాన వా రైశొల్లి క్కట్టిప్పార్ నాయకరల్లర్. (౧) “పయిలుమ్ తిరువుడైయార్ యురేలుమపర్ కణ్ణిర్ పయిలుమ్ పిఱప్పిడై తో త్తెమ్మయాళుమ్ పరమర్” ఎన్దిరుక్కుమ్ నిలై తివిరేణ. ఇత్తుణివుక్కు డన్ పట్టార్ ఎనక్కు నాయకిరే; క్రిమప్రాప్తి పాటుక్కు వేణు మెన్దిరుప్పార్ ఎనక్కు నాయకిరల్లర్. (౨) “అన్నై యె శెయ్యిలె ఊరె శొల్లిలె”.

(నాన్) ఇత్తుణివుక్కు ప్పఱిమ్బానా రెల్లారై యుమ్ విట్టిరుక్కిఱ నాన్. (అవనై) స్వవ్యతిరిక్త రెల్లారై యుమ్ విడువి త్తవనై. (నానవనై) పన్దడిక్కు వెన్దువుఱప్పట్టనాన్, కుడక్కు త్తాడప్పజప్పట్టవనై యెన్దుమామ్. వర్తపటిక్కు ప్పఱిమ్బట్ట విత్తిపటియుణ్ణే నెన్దపడి. (క్కారార్ తిరుమేని కాణమళవుమ్ పోయ్) * కారార్ తిరుమేనికణ్ణువే కారణమాకవితే ఇప్పడిప్పట్టతు. ఇత్తుణివు ఎవ్వళవుమ్ శెల్లక్కు డవలెన్నిల్; * కారార్ తిరు

మూ.—చ్చీరార్ తిరువేళ్ళడమేతిరుక్కోవ

(౬౯)

లూరే, మతిట్కుచ్చియూరకమే

అన్వ.—శీర్ ఆర్, తిరువేళ్ళడమ్, తిరుక్కోవలూర్, మతిళ్, కచ్చి, (౫) ఊరకమ్, అర్థము.—(అవియేవియన్న) శ్వాఘృతగల, తిరుపతి, తిరుక్కోవలూరు, ప్రాకారముల చేజుట్టబడిన, కాంచీనగరమందున్న, (౫) తిరుఊరకము,

వ్యా.—మేని కణ్ణతువే కారణమాక ప్పిటన్దతుణివు, *కారార్ తిరుమేని కాణుమళవుమ్ శెల్లక్కడవతితే. ఇవళుడైయ వుద్యోగ తైక్కణ్ణతోళ్ళే, అవనోడు సంశ్లేషిక్క క్కడవై యేయెన్న; పణ్ణకణ్ణమాత్రత్తిలే యాయీల్లు ఇప్పాడుపట్టతు, ఇప్పోతుమ్కణ్ణవిడుమా త్తనై.

నీకాణుమ్బడియెన్నెన్నిల్ ; (శీరార్ తిరువేళ్ళడమే) అవన్ గుణజ్జో కొణ్ణడియిరుక్కుమ్ దేశమెక్కుమ్పుక్కు ఎన్ వడివై క్కాట్టియన్ గుణత్తైయళ్ళెత్తు ప్పెటక్కడవే. (శీరార్ తిరువేళ్ళడమే) నిత్యసూరిక భుక్కుమ్ సంసారిక భుక్కుమ్ ఒక్కముకజ్గోడుత్తుక్కొణ్ణ నిట్కిట నిలై యాలుళ్ళ వేల్ త్తముణ్ణితే తిరుమలై క్కు; అజ్గేశెన్దు ఎన్ వడివై క్కాట్టి అన్ ఉభయవిభూతిక్కు మాళాకాతపడి పణ్ణకిఱ్ఱే.

(తిరుక్కోవలూరే) “అశ్రితరిరణ్ణమాన్దు పేర్ నిన్దు మణ్” ఎన్దు అన్దుణ్ణెయకన్దు, (౧) “న శల్ కడై కళియూ ఉట్టుకాక్కామర్ పూజ్గో వలిడై కళియేపల్ త్రి” ఎన్దు నిట్కిటానాః ప్రసిద్ధమితే; అజ్గేశెన్దు అశ్రితైయాన నెన్దైకై విట్టవడి పారుళ్ళో ఎన్దు ఎన్ వడివై క్కాట్టు కిఱ్ఱే.

(మతిట్కుచ్చియూరకమే) ఉభ్యక్కిడక్కిటవన్దువిన్ శీర్తైక్కుప్పోరుమ్బడియాన మతిళై నుడైయ తిరుక్కచ్చియిల్ తిరువూరకత్తిలే యెల్లారోడుమ్ వలై యాతే పారున్దుమ్ స్వభావ నెన్దు తెరియుమ్బడితిరువుల శన్దరుళినవ్యాజ్తై ప్రకాశిన్దునిట్కిటానితే; అజ్గేశెన్దు ఎన్ వడివై క్కాట్టి ఎన్దైకై వలైపడి పారుళ్ళో శ్రినిఱ్ఱే.

మూ.—

పేరకమే,

పేరామరుతిటుత్తా వెళ్ళత్తయే వెంకావే,

(20)

అన్వ.—పేరకమ్, పేరా, మరుతు, ఇటుత్తాన్, వెళ్ళత్తై, వెంకా, (౫) పేర్, అలి, అర్థము.—అప్పక్కడత్తాను, చలింపని, మద్దివృక్షములను, వితచినవాడు (నివసించుచున్న), తిరువెళ్ళత్తై, తిరువెంకా, (౫) పెద్ద (విశాలమైన), తిరువాలి,

వ్యా.—(పేరకమే)మతిభుమిన్దియే ఆశ్రయజ్ఞులైయిలే తిరుప్పేరిలే వభిప్పోనారుమ్ తన్నైక్కాణుమ్బడి తిలన్దవాళలాయ్, తన్నై సర్వస్వదానమ్ పణ్ణుక్కిడక్కితా నెన్దుప్రసిద్ధమితే; అగ్నేశెన్దు ఎవడివైక్కాట్టి అంక సర్వస్వదానమ్ పణ్ణుక్కిడపడి పారుజ్గోళిన్దితే.

(పేరామరుతిటుత్తా వెళ్ళత్తయే) పేరామరుత్తెన్దుతు - అను రావేశత్తాలే పేరా తేన్దిన్దుతెన్దుతల్; తళిర్ నడైయిడమరుతిటుత్తా నెన్దుతల్. ప్థావరజ్జలిమకప్పడ అనురావేశమున్దాయురానిన్దుతు, అను రావేశమిల్లాతపడి పరివరుళ్ళుతిరువెళ్ళత్తయిలేనిన్దానాయరుక్కితానితే; అగ్నేశెన్దు ఎవడివైక్కాట్టిప్పరివైయానవెనక్కు ముమ్తన్దుపడి పారుజ్గోళి ఎన్దితే.

(వెంకావే) ఆశ్రితః †“పోకితే” ఎన్న, “పడుక్కై శురుట్టిక్కొణ్ణు అపకపిన్నే పోకక్కడవే” ఎన్దుపోయ్, “కిడ” ఎన్న కాట్టడై త్తలై మాడాకక్కిడన్దానాక “ఆశ్రితః శొన్న పడిశెయ్ తా” ఎన్దు ప్రసిద్ధమితే, నాళొన్న పడిశెయ్ తానో, ఇన్దైయోవెన్దు ఎవడివైక్కాట్టుకితే.

(పేరాలి) పిలన్దుపూరుమాయ్ త్తిరుప్పతియుమాయ్ ఎనక్కు తన్నై ముత్తుల్ ముట్టాక్కుకితా నెన్దితే ప్రసిద్ధి; అగ్నేశెన్దు ఎనక్కుముత్తుల్ ముట్టాక ఇవక ఉడచ్చుకొడు త్తపడి ఎన్నుడమ్మిలే పారుజ్గోళి ఎన్దితే. ఏన్దై, ఇవళి తిరువాలియిలే యన్దో విరుక్కిటతు. తిరువాలి

అరు.—“పేరా”- పేర్న్దు, మరుతిటుత్తా నెన్దు అనమక్కు విశేషమాతల్.

†(పా) పా.

మూ.—పేరాలితగ్గల్ నత్తెయూర్ తిరుప్పలియూర్,

ఆరామమ్ శూన్ద్రవరజ్జమ్,—కణమజ్జై (౭౧)

అన్వ.—తిత్తాల్, నత్తెయూర్, తిరుప్పలియూర్, ఆరామమ్ శూన్ద్ర, అరజ్జమ్,

(౫) కణమజ్జై,

అర్థము —తిరుత్తాల్, తిరునత్తెయూరు, తిరుప్పలియూరు, ఆద్యానవనములచే

ట్టబడిన, శ్రీరజ్జము, (౫) తిరుక్కణ్ణమజ్జై,

వ్యా.—యిలేశెన్దు ప్పళియిడువేనెన్నుమతు కూడుమోవెన్నిల్; అతువు
మసత్కల్పమాయ్ క్కిడక్కిఅతు కాణమివళుక్కు.

(తత్తాల్) కుళిర్ న్దకాన్ ముప్పలే ఆశ్రితరుడైయ శ్రమమ్ తీర
ఉతవుమ్ స్వభావనెన్ది తే “తత్తాల్” ఎన్దు పేరాయిన్దు; అజ్జేశెన్దు ఎన్
శ్రమమ్ తీర ఉతివినపడి పారుజ్గళ్ ఎన్దు ఎన్ వడివై క్కాట్టికి తే.

(నత్తెయూర్) త్తాన్ న్దక్కి మెల్లామ్ శెల్లామేపిరాట్టి స్వాత
త్తక్కిమేయాక వెణ్ణి, అవళుక్కు- భవ్యనాయరుక్కితా నెన్దు ప్రసిద్ధమిదే,
అజ్జేశెన్దు ఇన్ వా పిరాట్టిక్కు భవ్యనానపడి ఎన్ వడివిలే పార్ త్తుక్కొళ్ళు
జ్జోళ్ ఎన్ది తే.

(తిరుప్పలియూర్) (౧) * మెల్లలై చ్చెల్వవల్ కొడిప్పలోకవి
జ్జీళన్దాట్కముకితే. అన్ వా నిన్ ద్దొరిల్ స్థావరజ్జళుముట్పడ పరస్పరమ్
మిథునమాయ్ చేర్చొన్దు వర్ త్తిక్కు మెన్ది తే ప్రసిద్ధి, అజ్జేశెన్దు ఎన్నోడు
శేర్ న్దపడి పారుజ్గళ్ చెన్ది తే.

(ఆరామమ్ శూన్ద్రవరజ్జమ్) ఉకన్దరుళిన శశజ్జళెల్లామ్ షకలిగు
త్తైయాయ్, ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కే కాన్ ద్దెన్దు మెన్దు కొయిలే నిత్యవాసమ్
పణ్ణకితానా యరుక్కి అతు, (౨) “వన్ వేరువానకముయ్య” ఇత్యాది
యిల్ శొల్లుకి అపడియే, అజ్జేశెన్దు, ఎన్ వడివై క్కాట్టి ఎన్నుడైయ రక్ష
ణమ్ పణ్ణినపడి పారుజ్గళ్ ఎన్ది తే.

(కణమజ్జై) (౩) “కణ్ణభారళవుమ్ నిన్దు కణ్ణకొణ్ణే” ఎన్దు నాన్

(౧) తిరునాయ్-౨-౯-౭

(౨) పెరుమాళ్-౧-౧౦.

(౩) తిరుమొళి-౭-౧౦-౯.

మూ.—కార్తామణినిఱక్కణ్ణనూర్ విణ్ణకరమ్,

శీరార్ కణపురమ్ శేతై తిరువ్వున్దూర్, (2౨)

అన్య.—కార్తర్, మణి, నిఱమ్, కణ్ణనూర్, విణ్ణకరమ్, (గ) శీరార్, కణపురమ్, శేతై, తిరువ్వున్దూర్,

అర్థము.—శ్యామమైన, రత్నమువంటి, తిరుమేనుగల, కృష్ణనియొక్క దివ్యదేశమైన, తిరువిణ్ణకరము, (గ) సౌందర్యముగల, తిరుక్కణపురము, తిరుచ్చేతై, తిరువ్వున్దూరు,

వ్యా.—శొన్ననితే, అజ్జశొన్నతు అవనై ప్పేణినేన తనై, నాకణ్ణ రక్కణ్ణో విలై యోవెన్దు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(కార్తామణినిఱక్కణ్ణనూర్ విణ్ణకరమ్) పరమపద తైవిట్టు, కు తై వాళర్ కు ముకమ్ కొడుక్క త్తిరువిణ్ణకరి లేవన్దా, (౧) “తన్నొ ప్పొరిల్లప్ప తననన్ తనతాళన్దిల్” ఎన్దు ప్రసిద్ధమితే; కుతై వాట్టి యాయగుక్కి అ వెనక్కు ముకమ్ తన్నానో విలై యోవెన్దు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(శీరార్ కణపురమ్) (౨) “కణ్ణపురమ్మెన్దు జాయానుక్కడియే ఒరువర్ క్కురియేనో” ఎన్దు నాన్ తనక్కు అనన్యాస్త్రేయాక త్తాలికట్టి యురక్క, అజ్జేశెన్దు ఎనై తనక్కు ప్పొన ప్పొన పడి పారుళ్ళో శెన్దు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(శేతై) (3) “మణ్ శేరములై యున్దామామతలాయ్ ” ఎన్దు తాయ్ ములైక్కుమ్ వేల్ ములైక్కుమ్ వాళియతీయాతముగ్గ నన్దు ప్రసిద్ధమితే, అజ్జేశెన్దు ఎవడివై యమ్ ములైయై యమ్ కాట్టిప్పర్పిత్తా నో విలై యో వెన్దిఱ్ఱే.

(తిరువ్వున్దూర్) “తిరువాయ్ ప్పొడియిల్ ఆళితర్ కరస్పర్కమ్ వట్ట ద్రవ్యత్తాలల్లతు తనక్కు చ్చెల్లైతు” ఎన్ను మిడమ్ ప్రకాశిక్కి నిట్కి అవిడమితే. అజ్జేశెన్దు ఆళితస్పర్కమే యవనుక్కు ధారక మాయరుక్కి అపడి పార్ క్కలా కాతో వెన్దు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(౧) తిరువాయ్-౬-౩-౯.

(౨) తిరుమొళి-౮-౯-౩.

(3) తిరుమొళి-౭-౪-౧.

మూ.—కాగార్ కుడనై కడికై కడన్మలై,

ఏరార్ పొట్టిల్ శూభీడవెనై నీర్ మలై,

(23).

అన్య.—కార్ ఆర్, కుడనై, కడికై, కడల్ మలై, ఏర్ ఆర్, (౫) పొట్టిల్, శూభీ, ఇడవెనై, నీర్ మలై,

అర్థము.—జలసమృద్ధిగల, తిరుక్కుడనై, తిరుక్కుడికై, తిరుక్కుడల్ మలై, అందములైన (౫) తోటలచే, చుట్టబడిన, తిరువిడవెనై, తిరునీర్ మలై,

వ్యా.—(కాగార్ కుడనై) శ్రమహరనూనతిరుక్కుడనై యిలై, (౧) “కుడనై య్ కోవల్” ఎఱ్ఱు ఆశ్రితభవ్యనానకృష్ణావన్తు కన్యశర్వర్థుభు కితానెఱ్ఱు ప్రసిద్ధమితే, అశ్లేశెఱ్ఱు ఎవడివై క్కాట్టి ఇవన్ ఆశ్రితభవ్యనో, అభవ్యనో వెన్ను మిడమ్ సాధిక్కి తేన్.

(కడికై) (౨) “కడికై త్తడజ్జులిన్ శై యిరువవక్కా-రక్కని” ఎఱ్ఱు ప్రసిద్ధమితే, అశ్లేశెఱ్ఱు, తన్ను డైయరస్యతై ఆరుక్కుక్కణ్డతైన్ తేన్.

(కడల్ మలై) తిరుక్కుడల్ మలై యిల్ తిరువనన్దాల్ వానై యుమ్ విట్టు ఆశ్రితనుక్కా-క త్తరైక్కిడై కిడక్కి తానాయితే కిడక్కి అత్త; అశ్లేశెఱ్ఱు ఇవనో, నానో, తరైక్కి-డై కిడక్కి తారార్ ఎఱ్ఱు ఎవడివై క్కాట్టు కితేన్,

(ఏరార్ పొట్టిల్ శూభీడవెనై) జాత్యుచితమానశేరుక్కుక్కుప్పొక్కు వీడాక చోచ్చలై కళై యుడై త్తాన తిరువిడవెనై యిలై శ్రీభూమిప్పిరా ట్టిపక్కల్ తనక్కుణ్డాన వ్యామోహమ్, (3) “పార్వణ్ణమడమకై పత్తర్” ఎన్నుమ్మడి వడివిలెతో ద్దనిటికానితే, అన్తరిపురపరికరమాన ఎనై పుడు త్తిన పాట్టై క్కాట్టి, అవభుక్కు వ్యాముగ్ధనానపడి ఇతు వోవెఱ్ఱు తన్ వ్యామోహ త్తెయ్లామ్ నిలై నిఱ్ఱుత్తు కితేన్.

(నీర్ మలై) (౪) “నీర్వణ్ణా నీర్ మలై క్కే. పోవేన్” ఎన్నుమ్మడి అడక్కుమ్ కుడిపోనార్ క్కు క్లేశమ్ తిరుమ్మడి బత్తుజ్జనిత్రులాయరుక్కుమ్ తిరునీర్ మలై యెన్ఱి తే ప్రసిద్ధి, అడక్కుమ్ కుడిపోన సెనక్కు అదేశ త్తిలై పుకవొణ్ణా తపడి యిరుక్కి అపడియై ఎవడివిలై పారుజ్జోళెన్ఱి తేన్.

(౧) తిరువాయ్-౧౦-౯-౨.

(౨) తిరుమొట్టి-౨-౯-౪.

(3) తిరునెడు-౧౦.

(౪) తిరునెడు-౧౦.

మూ.—శీరారుమ్ మాలిరుమ్ శోలై తిరుమోహూర్,—

పారోర్ పుకఱుమ్ వతరివడమతురై, (౭౪)

అన్వ.—శీర్ ఆరుమ్, మాలిరుమ్ శోలై, తిరుమోహూర్, పారోర్, పుకఱుమ్, (౫) వతరి, వడమతురై,

అర్థము.—గుణపూర్తిగల, తిరుమాలిరుమ్ శోలై, తిరుమోహూరు, లోకులు, శానియాడల దగిన, (౫) గదరికాశ్రమము, ఉత్తరమధుర,

వ్యా—(శీరారుమ్ మాలిరుమ్ శోలై) ఆర్యకోకళ ఇకఱ్ఱన్ద తెలుగు త్తికిలే, అట్టుతై ప్థావరఱ్ఱోడుమ్ తన్నోడుమ్ వాళియ ఆనిన్దు, మ్లెచ్చర్క్కకప్పడ ముమ్మోడుక్కుమ్ నీర్నేయైయైదైయనా యిరుక్కితానితే; అక్షేనెన్దు ఎన్వడివైక్కాట్టి ఎనక్కు ముమ్మోడుక్కుమ్ పడియెల్లాహ్ నిలైనిలుత్తుకేత్.

(తిరుమోహూర్) (౧) “తిరుమోహూర్ త్తా” ఎన్దు ఆశ్రితరోడు అవిభాగరసమనుభవిక్కితానాయితే యిరుక్కితతు.

(పారోర్ పుకఱుమ్ వతరి) ఎన్ పేర్ ముక్కుత్తానో నానో, తపస్సు పణ్ణినారానెన్దు ఎన్ వడివైక్కాట్టుకేత్.

(వడమతురై) సిద్ధాశ్రమసూయ శ్రీవామన నెల్లున్దలియిరున్దు తపస్సుపణ్ణి, అవగాధమ్ పణ్ణి శ్రీశత్రుఘ్నార్వాపడైవీడు శేయ్ తిరున్దు రాజ్యమబ్బణ్ణి, సర్వేశ్వరక తానన్దు తిరువవతరిత్తు ఇప్పడి యిరుక్కైయాలే భావతప్పన్దమ్ మాతాత దేశమితే శ్రీమధురై; నాతోన్ద్రు అత్తైయుమ్ కై విట్టపడి పారున్దోనెన్దే.

అరు — “తిరుమోహూర్” అమృతమధనమయత్తిలే అనాశ్రితరాన ఆసురర్ మువిభాగరసనాయ్, ఆశ్రితరాన దేవర్ కుక్కు అవిభాగరసనాయున్దా నెన్ది తేప్రసిద్ధి, అక్షేనెన్దు అవిభాగరసమిరుక్కిత పడియెన్దు ఎన్ వడివైక్కాట్టుకేత్ నెన్దు కణ్డ కోళ్ళు.

మూ.—ఊరాయ వెల్లా మొత్తీయామేనానవనై,

ఓరానై కొమ్మొశిత్తోరానై కోల్విడుత్త (24)

శీరానై, చెప్పజ్జెడియా.

అన్య.—ఊరాయ ఎల్లామ్, ఒత్తీయామే, నాన్, అననై, ఓరానై, (గీ) కొమ్మొ, ఒశిన్తు, ఓర అనై, కోల్ విడుత్త, శీరానై, (౧౦) శెమ్కణ్, నెడియనై,

అర్థము,—(ఇవియేగాక ఇంకయు వాడు నేం చేసియున్న) దివ్యదేశములన్నింటికిని, ఒకటియు తప్పకుండా, (వెళ్ళి) నేను, అట్లు ప్రసిద్ధుడై, (కువలయాపీడమునెడు) ఒక యేనుగుయొక్క, (గీ) దంతములను, విటపి, ఒకయేనుగుయొక్క, (గజేంద్రావ్రాహ్మ యొక్క), దుఃఖమునుబోగొట్టిన, గుణవంతుడును, (౧౦) ఎఱ్ఱనిశేత్రములుకలవాడును, దూరస్థుడును,

వ్యా.—(ఊరాయ వెల్లా మొత్తీయామే) ఓరిడ తైయిరున్దగ్గరణ్డూరు కాటొచ్చి విడుకితేనో? శొల్లిచ్చొల్లాత ఊరెల్లామ్ పుకక్కడ వేళ; వేణు మాకిల్ ఎకవిన్నెవన్తు పట్టోలైయెఱ్ఱుతిక్కొళ్ళుబ్బళ్ళ (నాన్) అనన్ పుక్కవిడమ్ పుక్కు అట్టిక్క క్కడననాన్. (అననై) ఎన్నెయుమిప్పాడుపడుత్త అర్చకపరాధీననెన్తు కాపాళిమ్ పిడి త్తిరుక్కిటవనై.

ఇని అటుమిడ తైయెల్లామ్ శొల్లియటవేణుమితే. (ఓరానై కొమ్మొశిత్తోరానై కోల్విడుత్త శీరానై) అనై యాన ఏకజాతిత్వమ్ పొరున్ది యిరుక్క చెప్పయితే, ఓరానైయైక్కొల్లుకై యావ తేన్? ఓరానైయైరక్షి కై యావ తేన్? ఇతి లేశెణ్ణితితే, ఇవన్, ఒరుములై పాలుమ్, ఒరుములై శీయుమాయ్ పొరుమ్ పక్ష పాతియెన్ను మిడమ్. (శీరానై) ఇప్పడి, పారిపుటమ్ తడవిరక్షిక్క. ఆ గుణజులై యుడై యననై వెలియిడవితే పుకు కితేన్.

(శెజ్జెడియానై) అక వాయల్ వాత్సల్యము కైల్లామ్ ప్రకాశక

అరు — అర్చనతారమ్ శొల్లియిరుక్క అవతారత్తిలే పోవానెన్నెన్న (ఇనియ అమిడ తై) ఇత్యాది.

† ఇరణ్డ ఎనిఱపడమ్ క్యాచిత్కమ్.

మూ.—

తేనత్తుథాయ్

తారానై, తామరై పోల్ కణ్ణానై, — ఎణ్ణగుమ్ శీర్

పేరాయరముమ్ పిత్రద్రీ, — పెరు నెరు వే

యూరారికట్టిలమూ రాతొఱియేన్ నాన్,

అన్య.— తేన్, తుథాయ్, తారానై, తామరై పోల్, కణ్ణానై, (గి) ఎణ్ అరుమ్, శీర్, పేర్ అయిరముమ్, పిత్రద్రీ, ఊరార్, (గం) ఇకట్టిలమ్, నాన్, పెరుమ్ నెరువే,

ఆర్థము.— తేనెగల, తిరుత్తుథాయ్ చేగట్టిలమున, మాలకలవాడును, తామరస పుష్పములవంటి, నేత్రములు కలవాడునైన నానియొక్క, (గి) అసత్వేయములైన, కల్యాణగుణములకువాచకములైన, తిరునామములువేయించిని, జల్పించి, (దానిపైన) ఊరువాగు, (గం) నిద్రించినను, నేను, పెద్దవీధిలో,

వ్యా.— చూస తిరుక్కణ్ణలై కొణ్ణు ఎనక్కెట్టా తే యిరుక్కిటవనై. శీర్ తుక్కుళిర్ న్దవణ్ణరై విడాయర్ కెట్టామల్ వైచ్చారై పోల్లే.

(తేనత్తుథాయ్ తారానై) ఆనై ప్పట్టారై ప్పిరిన్దు తనియిరుక్క వమైయుక్లాణుమ్ మార్పిల్ మాలై మధుస్సన్దియాకైక్కు.

(తామరై పోల్ కణ్ణానై) ఆనై ప్పట్టారై ప్పిరిన్దవన్దుములల్, నాళి తోటుమ్ శెచ్చిపిటక్కుమ్ తిరుక్కణ్ణలైయుడై యవనై. (ఎణ్ణగుమ్ శీర్ పేరాయరముమ్ పిత్రద్రీ) గుణకళనమ్ పణ్ణుకైక్కరు శ్రీసహస్రనామముణ్ణితే, అప్పడిగుణహానిక్కుమ్ బరుశ్రీసహస్రనామమ్ పణ్ణుకేతేన్.

నీకొల్లప్పకుకిట సహస్రనామన్దనై ఎచ్చొల్లి కొణ్ణాయెన్న, నాల్వరిరువర్క్కుచ్చొల్లి విడువేనో? బసమూలైయిలిరన్దు. ఇలై యాకిల్ ఎణ్ శెయ్ వాయెన్న, (పెరుమ్ నెరువే) నడుత్తిరువీధిములే పుటప్పడక్కడ వేనెన్దితాళి. (ఊరారికట్టిలమ్) (గ), ఊరారికట్టన్దిడప్పట్టాళే? ఎన్దు అవళై ఊరార్ కొణ్ణాడినాత్పోలే ఎనై యమ్ తలైయాలే శమప్పర్కళి. శమవాతే యిక్కట్టార్ కళే యాకిలుమ్, (ఊరాతొఱియేన్ నాన్) ఇ ర్కళి కొణ్ణాడాతేపటిశొన్నార్ కళే యాకిలుమ్ నాన్

అరు.— (శీర్ తుక్కుళిర్ న్దు) సంస్కారమాకిట ఏలాదికళోడే శీర్ తైవ్విడి.

అరుమ్మతిమ్ ముద్రగ్రు.

ఆప్పిలై ప్పిరువడిక శే శరణమ్.

(గ) శిశియతిరుమడల్ - ౬౮.

మూ.—వారార్ పూమ్ పెణ్ణైమడల్.

(22)

తిరుమడైయార్ వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అన్య.—వార్ ఆర్, పూ, పెణ్ణైమడల్, ఊరాతోయ్.

అర్థము.—పొడువై, అందమైన, తాటికొవ్వును(కట్టుకొని)నడవకతప్పను.

వ్యా.—మడలూర్కుకై తవిరేన్ (ఊరాతోయ్ నాన్) అవన్టాన్ న్దునడువే
యన్టాక్కిలుమ్ నాన్ మడలూర్కుకై తవిరేన్. (వారార్ పూమ్ పెణ్ణైమడల్)
కైయిలే బ్రహ్మ స్త్రీమిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఎతిరికళ్ కైయిలే ఎలివరవుపడు
వారైప్పోలే, ఎన్ కైయిలే మడలీరుక్కు ఆభిమతిమ్ కిడైయారిరుక్కు
వేణుమోవెనక్కు. (వారార్ పూమ్ పెణ్ణైమడల్) ఒట్టుక్ నీణ్ణు దర్శనీ
యమాన పనై మడలిరుక్కు అపడి కణ్ణటితియే. బ్రహ్మ స్త్రీమిరుక్కు అపడి
కణ్ణటితియే.

శిశియతిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రణీయై.

పెరియ వాచ్చాన్ పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

* ఊరాతోయ్ నులకటియవొణ్ణుతలీర్,
శీరార్ ములై త్తడబ్బళ్ శేరళవుమ్, — పారెల్లా
మన్మోజ్జినిస్త శ్చన్దాన్ నిస్త తిరునరైయూర్,
మన్మోజ్జ పూర్వనడల్.

శిశియతిరుమడల్ ముద్రణీయై.

అన్య.—ఒళ్, నుతలీర్! ఉలకు, అతియ, ఊరాతోయ్, (గి) శీర్ ఆర్,
తడమ్, ములైకళ్, శేరళవుమ్, అష్ట. (౧౦) ఒచ్చినిస్త, పారెల్లామ్, అశ్చన్దాన్, నిస్త,
తిరునరైయూర్, (౧౧) ముష్ట, ఒజ్జ మడల్, ఊర్వన్.

అర్థము.—అందములైన, ముఖములుకలవారా! లోకులు, ఎఱుగునట్లు, మడ
లైతకతప్పను; (గి) సుందరములై, విశాలములైన, (నా) స్తనములను, (వాడువచ్చి)
సంశ్లేషించువఱకు, ఆకాలమందు, (౧౦) పెరిగియుండి, భూమినన్నింటిని, కొలిచిన
సర్వేశ్వరుడు, వేంచేయున్న, తిరునరైయూరులో, (౧౧) చత్వరములో, ప్రసిద్ధ
మగునట్లు, తాటికొవ్వు (కట్టుకొని) నడిచెదను.

శ్రీ.

మిశ్రమజాయనము

ఇ య త్సా

తిరుమళై కూర్మాయ్ చెయ్ త

పె రి యి తి య మ డ ల్.

ఇతఁలు

అట్లయ మణనాళ్ పెరుగాళ్ నయనా రయ్ చెయ్ త

వ్యాఖ్యానముమ్,

క్రీమాన్, శిష్యులగుగాళ్ కోవిత్

మాడభూషి-ర మానుజాచార్యరా లెఱుతప్పట్టి

అట్లయ మణనాళ్ పెరుగాళ్ నయనా రయ్ చెయ్ త

తిరుమళై కూర్మాయ్ చెయ్ త

మాడభూషి-ర మానుజాచార్యరాలుమ్,

క్రీమాన్-ర రాంపా - ఆర్ వరయ్య అను కళాలుమ్,

ర - ముగ్గురప్పనాయుమ్ అవర్ కళాలుమ్,

నానాడ - నానాడ క్రీమాన్-ర రాంపా - ఆర్ వరయ్య అను కళాలుమ్,

అను కళాలుమ్

శ్రీరైస్థవగ్రన్దముద్రాపకసై యారాల్

క్రీమాన్-ర రాంపా - ఆర్ వరయ్య అను కళాలుమ్,

అను కళాలుమ్

చెన్నపట్టణమ్

శ్రీరై తనముద్రాక్షరశాస్త్రయిల్

అచ్చిట్టు ముద్రక్ కళాలుమ్

అను కళాలుమ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథముద్రాపక సభ (లిమిటెడు)

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు

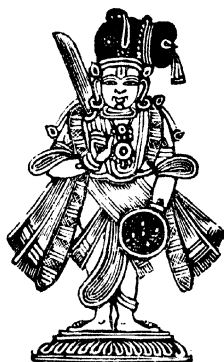
	రు.	అ.	పై.
తనిశ్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	3	౪ ౦
భారతాదితనిశ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫ ౦
రామచరమశ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	3 ౦
దుష్కరశ్లోకటిప్పణి ,, ,,	...	౦	౫ ౦
మతల్ తిరువద్దాతి ,, ఆరుమ్మద ప్రతిపదసహితము	...	౧	3 ౦
ఇరణ్డామ్ తిరువద్దాతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
మూన్డామ్ తిరువద్దాతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
నాన్దుకన్ తిరువద్దాతి ,, ,,	...	౦	౧౪ ౦
తిరుమిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉపై ప్రతిపద			
తాత్పర్యసహితము	...	౪	౮ ౦
తిరువాళియమ్ సవ్యాఖ్యానము ఆరుమ్మదసహితము-ప్రతిపద			
తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬ ౦
పెరియతిరువద్దాతి ,, ప్రతిపదసహితము	...	౦	౧౪ ౦
తిరువెళ్ళి మాన్ ధీరుక్కై ,, ,,	...	౦	౪ ౦
శిఠియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౯ ౦
పెరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౧౫ ౦
కాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨ ౦
యమకరత్నాకరము (అచ్చగుచున్నది)			

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆభ్యారయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. 3౧ వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పెరియతిరుమడల్

పిళ్ళైలోకిమ్జీయరరుళిచ్చెయ్త

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికె.

(సాన్సులకిల్ వానవరుమ్) ఇత్తనియన్ ఆత్వారభిప్రాయమాయి చుక్కిఱుతు. సర్వైస్తుత్యనాన పరిపూర్ణన్, ఇవిభూతియిల్ తన్ కృషి ఫలమాన పరభక్త్యాది వైభవజ్ఞైక్కిణ్ణ దయోపజ్ఞాతిరుప్పనాకిల్ అనన్యోపాయమ్ కులైయుమ్మడియాన అతిప్రావణ్యతై ఆవిష్కరిప్ప నెన్దిఱుతు. (ఎన్నిలైమై ఇత్యాది) [సల్ సుతలీర్ - నత్తైయూరర్ - నమ్మి - ఎన్నిలై మైకణ్ణ మిరణ్ణారేయానూకిల్ మన్నుమడలూర్వన్ వస్తు] సల్ సుతలీర్ - నల్లనుతలైయుడై యవర్కశే! (౧) “వాణ్కత్తీర్” ఎన్నుమాఘాలే సగోత్రికళై సమ్బాధిక్కిఱుతు.

పిళ్ళై తిరునత్తై యూరరై య రుపుచ్చెయ్ త తనియన్.

పొన్నులకిల్ వానవరుమ్ పూమకళుమ్ పోల్ శ్రీశెయుమ్,
నన్నుతలీర్ నమ్మినత్తై యూరర్, — మన్నులకిల్
ఎన్నిలై మై కణ్ణు మిరజ్గారే యామాకిల్,
మన్ను మడలూర్వన్ వస్తు.

అన్వ.—నల్, సుతలీర్, పాన్ ఉలకిల్, వానవరుమ్, పూమకళుమ్, (గ) పోల్ శ్రీశెయుమ్, నన్నుతలీర్ నమ్మినత్తై యూరర్, మన్, ఉలకిల్, (౧౧) ఎన్, నిలైమై, కణ్ణుమ్, ఇరక్కారేయామాకిల్, మన్నుమ్, (౧౨) వస్తు, మడల్ ఉర్వన్.

అర్థము.—సుందరములైన, ముఖములుకల వారా! స్వప్నహణీయమైన లోక (పరమపద) మందున్న, దేవతలును, పుష్ప పుత్రికయైన పిరాట్టియూ, (గ) స్తోత్రముఁ జేయుచున్న, తిరునత్తైయూరులో వేంచేసియున్న, నమ్మిగారు, (ప్రవాహతః) నిత్య మైన, లోకమందు, (౧౦) నాయొక్క, స్థితిని, చూచియు, దయచేయక పోయెదరేని, ఉన్న వఱకు, (౧౨) (పీఠిలో) వచ్చి, తాటికొప్పుచే జేయఁబడిన గుఱ్ఱముమీఁద సచ్చరింతును.

వ్యా.—(పొన్నులకిల్ వానవరుమ్) పరమపదవాసికళాన నిత్య సూరికళుమ్. (పూమకళుమ్) పెరియపిరాట్టియూరుమ్. (పోల్ శ్రీశెయుమ్) మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుమ్. (౧) “ పరతనుమ్ తమ్మి శత్తురుక్కను మిలక్కుమనోడు మైతిలియుమ్ ఇరవునన్ పకలుమ్ తుతిశెయ్యునిన్ ” ఎన్ను మాపోలే ఇవర్కళి పోల్ శ్రీశెయ్యుమ్ నత్తైయూర్ నమ్మియెన్నుతల్; అన్నిక్కే - పొన్నులకిల్ వానవరాయ్ - స్వర్గవాసికళాన దేవర్కళుమ్, “ పూమకళుమ్ ” ఎన్ఱు పాఠమానపోతు - పుష్పజనాన బ్రహ్మపుమ్ పోల్ శ్రీశెయుమెన్ఱుమామ్. పోల్ శ్రీశెయ్ కైక్కాకివితే (౨) * మున్నమ్ తిశైముకనై త్తాన్ పడై త్తతు. (నమ్మినత్తై యూరర్) నత్తైయూరరాన నమ్మి; తిరునత్తై యూర్ నమ్మి. ఇజ్జునన్ఱు ఎల్లాగుణజళుమ్ పుష్కలమాక ఉడైయవర్. (మన్నులకిలెన్నిలై మైకణ్ణుమ్, తాళపడై త్తడయే ఎన్

పడియొక్కణ్ణమ్. (౧) “మత్తేల్ పెరున్దవత్తల్” ఎన్నుమ్మడియితే ఇవళ్ పడి. సత్యమాయ పోగుకిఱభూమియిలే ఎన్దయనీయదత్తైయై క్కణ్ణమ్. (౨) తాతాడువనమాలై తారానోవెన్వెన్వై తళ్ళర్దాల్” ఎన్వితే ఇవర్ నిల్వైమైయిరుప్పతు. (ఇరక్కారేయామాకిల్) ఇర్దశైయి లుమ్ (3) * వణ్ణతివళుమ్ తణ్ణన్దురాయ్కోడాతే (౪) * ఇరక్క మెరైతిరుప్పరాకిల్. (మన్నుమడలూర్నవన్ద) తామిరుక్కు మళవుమ్ మడలుమ్ కైయుమాయవన్దు త్తగుణపూర్తియై యళ్ళప్పన్. ఇత్తాల్-అవన్ ఆశువాక అక్కిరిక్కుమ్బడి అత్తిప్రవాణ్యత్తై ఆవిష్కరిప్ప నెన్వరా యిల్లు. ఇత్తలైయూల్ వరుమతు చైతన్యకార్యమ్; అత్తలైయూల్ వరుమతు సాధనమ్.

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రణ్.

పిళ్ళైలోకిమ్జేయర్ తిరువడికళ్ శరణమ్.

(౧) తిరునెడు-౨౦.

(౨) తిరుమొట్టి-౧-౧౧.

(౩) తిరుపాయ్-౨-౪-౧౧.

(౪) నాయచ్చియార్ తిరు-౨-౨.

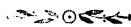
శ్రీః.

ఆధ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అమృతమణివాళి ప్పెరుమాళ్ నయనా రుళిచ్చెయిత

పెరియ తిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్.

అ వ తా రి కై .

(౧) “భార్యపుత్రశ్చ దానశ్చ త్రయవచాఽధనాస్త్యతాః” యత్యే
సమధిగచ్ఛన్తి యనై యతేత్యతిధ్ధనమ్ ” శీలవయోవృత్తాదికిల్ తుల్య
మాయురుప్పన విరణ్ణమ్ తప్పిల్ విషయమాయ్, ఇరువర్క్కుమ్ యాదృ
చ్చికమాక సంశ్లేషమ్ ప్రవృత్తమాన్బుడియ్ విశ్లేషముమ్ యాదృచ్చిక
మాకక్కొణ్ణు ప్రవృత్తిమాయ్, అనన్తరమ్ ఇరణ్ణుతలైక్కుమ్ అభినివే
శమ్ కరై పురణ్ణు పొఱుక్కువరితాయుక్కు, విఱురటియవన్దకలవి యల్లామై
యాలే కడలేటిన్దాఱ్ఱో లేయిరుక్కిఱవడివిలేయుళ్ళ పేఱుపాటైక్కుణ్ణు
బన్ధుక్కుళానవర్కిళ్, ప్రవృత్తమాన ప్రకారజ్జలై యత్తిన్దు ఇజ్జనేపిఱక్కు
లాకాతెన్దునిరోధిత్తతాలుమ్ అభిమతవిశ్లేషతాలుమ్ ఆఱ్ఱామైలఱక్కు
విజ్ఞానాల్ బన్ధుక్కుళ్ న్దైయఱ్ఱా, ఇత్తలైయిల్ స్త్రీత్వాది గుణజ్జలై
యుమ్విట్టు ఎతిర్ త్తలైక్కు గుణహనియైయుమ్ విల్లైప్పిత్తు ఇప్పడి జగ
దుపసంహారమ్ పణ్ణియాకిలుమ్ ముకి త్తేవిల్లి త్తలైతు మీళువత్తిలై ఎన్ను
మ్మడియాన ఆఱ్ఱామై కై విజ్ఞానాల్ పణ్ణువతొరు సాహసప్రవృత్తి విశే
షమాయుక్కుమ్ మడలావతు.

(౧) భారతమ్-శ్లోక - “త్రయవచానాలోకే భార్యదానస్త్రాధనాః” ఎన్దు
భారతకోశజ్ఞులిల్ పాఠమ్.

ఇతుతానిరుక్కుమ్బడి యెన్నెన్నిల్; అభిమతవిషయతై ఒరుపడ
త్తిలేయెట్టుతి వై త్తకణ్ వాణ్ణా తే అత్తైప్పార్ త్తుక్కొణ్ణు తనై ప్పేణా తే
ఊణుఱక్కముమఱ్ఱు త్తిరియానిన్ఱ ఇన్ఱర్ హానియైక్కణ్ణు, రాజాక్కల్
కూట్టుతల్; దైవమ్ కూట్టుతల్; ఇరణ్ణుమిల్లెయాకిల్ ముడిన్ఱుప్పిత్తు ప్పొతల్
శేయ్యుమి త్తనై యాతల్.

ఇతుక్కుభిప్రాయమిరువాకిల్ (౧) * వళవేళులకిఱ్ఱడియే స్వపి
నాశతై యగ్గీకిరిత్తు అత్తలైక్కవద్యమ్ వారతపడిపరిహరిక్క ప్రాప్త
మాయిరుక్క, అత్తలైక్కవద్యతై విళైత్తు సిన్ఱై త్తతు త్తలైక్కట్టిక్కొ
ళ్ళినిన్ఱై క్కిఱవితు శేరుమోవెన్నిల్; నిరూపిత్తాల్ అజ్జన్ నిన్ఱై క్కిఱ
వతువుమ్ అత్తలైక్కవద్యపరిహారమ్ పణ్ణి త్తలైక్కట్టుమతువే.

ఆనాల్ ఇవై కూడినపడి యెజ్జనెయెన్నిల్; (౧) * వళవేళుల
కిల్ తమ్ స్వరూపజ్ఞానత్తాలే ఇఱ్ఱాయ్క్కప్పార్ త్తారాయ్; ఇజ్జు, ఈశ్వరస్వ
రూపజ్ఞానత్తాలే మేల్వ్విప్పార్ క్కిఱార్. అవనుక్కు గుణహానియైప్పణ్ణి
వాణ్ణా తెన్ఱు త్తమ్మేక్కొణ్ణిఱాయ్ త్తార్, అవనుక్కు స్వరూపహానియైవిళై
క్కవాణ్ణా తెన్ఱు మేల్వ్విప్పార్ క్కిఱార్. “అనన్ రక్షకన్” ఎన్ఱిఱ జ్ఞాన
మాత్రమేయాయ్, “పెఱ్ఱపోతు పెఱుకిఱోమ్” ఎన్ఱిరుక్కిల్ అవనుడైయ
వై లక్షణ్యజ్ఞానమ్ పిఱన్ఱత్తిలైయామే. అప్పడి (౧) * వళవేళులకిల్
అకన్ఱవరితే, (౨) * మాశఱుళోతియిలే మడలెడుక్కు తొరుప్పట్టార్.
(౩) “మయర్వఱ మతినలమరుళినన్” ఎన్ఱు భక్తిరూపాపన్న జ్ఞానమితే
ఇవర్ పెఱ్ఱుతు, అప్పొణ్ణిన్ఱుడైయ కార్యముమ్ పిఱన్ఱల్లతునిల్లాతే. ఋషి
కళిఱ్ఱాట్టిల్ భగవత్ప్రసాదలబ్ధమానజ్ఞానానన్దజ్జళై యుడైయ ఆఱ్ఱ్ వార్
కల్ వాళియిరుక్కుమ్బడియితేయితు, అజ్జుత్తా (౧) “చాపమానయ”

ఎఱ్ఱ విల్లెక్కాట్టిప్పకట్టినాఱ్వులే మడలై కాట్టి ప్పకట్టి ముకత్తిలేవ్విక్క
క్క ప్పార్క్కిఱవి త్తనై యితే; అల్లతు, శెయ్తు తలైక్కట్టక్కడవతాః
చొల్లుకిఱత్తే. మడలెడుక్కయాకిఱతు. ఎతిర్ తలైక్కు గుణహానియై
విలైక్కైయితే. గుణహానియై విలైక్కవే గుణాధికవిషయమాకై యాలే
గుణతైయొళియ జీవక్కిమాట్టానితే. గుణమేధారకమాక నినైత్తిరుప్పార్
క్కు గుణవై యళిక్కైయాకిఱతు. గుణియై యళిక్కక్కడవతితే. తన
క్కు గుణహానియై విలైక్కైయావతు - తనై యళిక్కై. ఆకై యాలే
తనై యళిక్కమాట్టామే ఇవళ్ మడలూర ఒరుప్పట్టపోతే, అవళ్,
ఇవళ్ నన్నిధియలేవన్దు మేల్విఱుమే; అవనుక్కు స్వరూపహాని వారా
మే తన్నభిమతముమ్ పెర్నై తలైక్కట్టలామాకిల్ ఇతుక్కు మేఱుట్ట
వాఁప్పిల్లైయితే. ఇని, మడలెడా తొళిన్దపోతు అత్తలై క్కవద్యతై
ప్పణ్ణిర్ నామి త్తనై యితే.

సర్వేశ్వరక సృష్ట్యన్తుఖినా య్కొణ్ణు కణ్ణళర్ న్దరుళ, సృష్టికా
లమానవాతే తిరునాఱ్ఱియిలే యెరుతామరై పూత్తతు ; అతిలేచతుర్కు
ఖివన్దు తొన్జినానాయ్, అవనైక్కొణ్ణు ఇవ్వరుకుణ్ణాన కార్యవర్గతైయొ
ణ్ణాక్కచొల్లి, అవనుక్కు కైవిళక్కాక నాలువకైప్పట్ట వేదజ్గలై
యమ్ ఓతువిత్తానాయ్, అన్దవేదజ్గళ తన్నిలే పురుషార్థనూః చొల్లి
ప్పడుకిఱ ధర్మార్థకామమోక్షమెఱ్ఱ శొల్లప్పడుకిఱతునాలు. ధర్మముమ్-
కామశేషమ్; అప్పడియే, అర్థముమ్-కామశేషమ్. కామపురుషార్థమే
ప్రధానమ్. ఇని, “ భగవత్పురుషార్థ మేన్దొన్దుణ్ణు ” ఎన్దుశొల్లువర్కళి;
అతు పెఱుకై దుర్లభమ్. పెర్నైతివారిల్లై; ఆకైయాలే, ఇట్టెణ్ణప్పడువ
తొన్దొన్దు. పురుషార్థజ్గళిల్ కామమేయితే పురుషార్థమ్; అల్లాతవై ఇతు
క్కజమితే.

(౧) [కర్తవ్యవాధికార స్తేమాఫలేషుకదాచన] కామ్యరూప నూన కర్తవ్యలిలే ఉనక్కధికారమ్, ఇతిలతలై యడియిల్ శొల్లుకిఱి ఫల జ్జలిలే యుణ్ణాన అభిసన్నియై ప్పణ్ణాతోళి ఎన్ట వాఱు. [మాకర్తఫలహేతు ర్భూం] కర్తమ్ ఫల హేతువాకామేకోళి; అతాకిఱతు-సకర్తకమాక అనుష్ఠియాతే. [మాతే సక్తోఽస్త్వకర్తణి] ఫలత్యాగతై ప్పణ్ణానిన్టతా కిల్, అకర్తకమాక అనుష్ఠిక్కవేణుమాకిల్, ఇతుతాన్ నమక్కెన్ శెయ్యు వెన్ఱుకొణ్ణు అననుష్ఠానమ్ నారాతపడి పరిహరియెన్ఱుకొణ్ణు ఇజ్జనే కామ్యరూపకర్తన్దనై ఎయే భగవత్స్త్రిక్కిక్కు సాధనమాక అరుళిచ్చె య్తానితే. ఇప్పడియే ఇన్దకామముమ్ బాహ్యవిషయజ్జల్లేప్పన్ శ్రియిరు క్కుమన్ఱితే ఇతు త్యాజ్యమావతు; వకు త్తవిషయజ్జైప్పన్ శ్రి నరుమన్ఱు ఉద్దేశ్యమాక క్కడవతు. అప్రాప్తవిషయజ్జలిల్ కామజ్జైనిషేధిత్తు, వకు త్తవిషయజ్జిల్ కామజ్జై విధిత్తు, (౨) “నిదిభ్యానితన్యం” ఎన్ఱుకొణ్ణు విధిరూపమాయ్ నరుకిఱి కామమూయిన్దు అతు ; ఇజ్జుక్కా-మమాక చ్చొల్లుకిఱతు తాన్ భగవద్భక్తియే.

ఇన్దభక్తితాన్ ఉపాసనభక్తియాయ్ నరుమత్తల్. భగవత్స్త్రిసాద మడియాక కైజ్జర్కర్తుక్కు పూర్వకాలీనమాయ్ కొణ్ణునరుమ్ భక్తి యాయ్ నరుమ్. కర్తజ్ఞానసహకృతమాయ్ నరక్కడవ భక్తియాయ్ నరుమ్ వేదాన్దజ్జలిలే శొల్లుకిఱి సాధనభక్తియావతు; ఇతుక్కు అన్దకర్తజ్ఞానజ్జలి సుడైయ స్థానజ్జలిలే భగవత్స్త్రిసాదమాయ్, అతడియాక పరభక్తి పర జ్ఞానపరమభక్తియాయ్ నరుక్కుమ్. పేన్, గుక్కుక్కై-ముత్తలాక (౧) “మయ ర్వతి మతిసలమరుళినన్” ఎన్ఱుకొల్లి, అన్వగుళిడియాక (౨) * శూన్ విశు మ్బణిముకిలుక్కి-న్వరు కెల్లామ్ పరభక్తిపిఱన్దపడియాయ్, (౩) * శూన్ విశు మ్బణిముకిల్ తన్ని లేపరజ్ఞానమ్ పిఱన్దపడియాయ్, (౪) * మునియేనాన్ఱు

(౧) గీతె-౨-౪౭

(౨) బృహదా-౪-౪-౫.

(౩) తిరువాయ్-౧-౧-౧.

(౪) తిరువాయ్-౧౦-౯.

(౫) తిరువాయ్-౧౦-౧౦.

కనిలే పరమభక్తిపిఱన్దపడియాయ్, అనన్తరమ్ పెన్ద్రు త్తలైక్కట్టి
నారాయరుళిచ్చెయ్ తారితే.

ఉపాసకనుక్కుతన్నుడై యభక్తిసాధనత్తుక్కుడలాయరుక్కుమ్;
ప్రపన్ననుక్కు కైజగర్భత్తుక్కు పూర్వక్షణవృత్తియాయ్ ప్రాప్త్యా
న్తరతమాయరుక్కుమ్. ఇత్తాల్. ప్రాప్త్యరుచియైచ్చొన్న పడియితే. ఏవం
విభమానతు కామపురుషార్థమ్. అజ్ఞనన్దియై ఇతఁక్కు దూషణమ్ శొల్లవర్
కల్ అవస్తుక్కల్; అవర్కళై నామ్ శిలరాన్ ఆదరియోమ్. ఇతిలుమ్
పత్తై యతాయ్ ప్పొరుకిఱ వత్తియిలే నిన్ద్రమ్ నామ్. అప్పడిశెయ్ తోమ్
నామేయల్లొమ్; వివక్షితరాయ్ అఱివుడై యరాయరుప్పార్ పలరుమి
త్తైయే యాదరిత్తార్ కల్ ఎన్ను విడత్తుక్కు ప్రమాణముమ్ కాట్టి, ఇప్పు
రుషార్ తైయే ఆదరిత్తు, ఇత్తైయై ధీన్దనల్ తై యడైయ క్కొఱుడై
క్కొణ్ణు, ఇక్కామన్దనక్కు విషయమాకనినై క్కిఱుతు గుణాధిక్యవిషయ
త్తైయాయ్ ద్దొ. పరవ్యూహ విభవజ్గళిన్ద్రకే, గుణాధిక్యముశ్శతు ఉకన్దరు
ళిన నిలజళిలే యాకై యాల్, ఇఱునిఱ్కిఱ నిలైక్కడియాన గుణజళినే
న్ద్రు తైయడైయ అభీత్తల్, పెఱుతల్ శెయ్ తాలల్లతు మీళువత్తిల్లై
యెన్దు ఒరుప్పట్టత్వరై య్ ఊద్రు తైచ్చొల్లి, అతుక్కాక మడలెడుప్ప
తాక అధ్వనసిత్త ఊద్రు తైచ్చొల్లి త్తలైక్కట్టుకిఱతు.

శిఱియలిరుమడలిల్ కృష్ణావతారత్తిలే మడలెడుత్తు పెన్ద్రునినై
త్తార్. అన్యవతారమ్ పరత్వత్తోడొక్క చొల్లలామ్పడియాయ్ ద్దొ.
సిరైక్కు ఎల్లెనిలమునూయ్, అతుపోలే కాలాన్తరభావియాకాతే నినై
త్తపోతే మడలెడు త్తఱిక్కలామ్పడి సన్నిహితమునూయరుక్కిఱతాయి
ద్దొ ఉకన్దరుళిన నిలజళిలే మడలెడుత్తు పెన్ద్రు నినై క్కిఱువితు. కృష్ణనాకి
తాన్ నిర్లజ్జనాకై యాలే తానుమ్ ఒక్కమడలెడుక్కుమ్; మడలుక్కు
ఇతాయ్ ప్పొనొరువనల్లన్. గుణాభిమానమ్ పణ్ణి యరుక్కు మిడత్తే గుణజ్గ
ళై యభీక్తై యాకిఱతు కడుకప్పెఱుకై క్కుఱుప్పొయరుక్కుమ్.

మూ.—మన్నియల్ పాటి

అన్య.— మన్నియ, పల్, పాటి,

అర్థము.— మజ్జిమముకలుగుగాక. అనేకములైన, మచ్చలు,

వ్యా.—(మన్నియ) మడలెడుత్తు అవనై అభ్రష్పతాక బరు
ప్పట్టతల్ తుణివినూత్తై అనుసనిత్తు, ఎన్నోరుప్పాడు శాలప్పొల్లా
తాయిననత్తు, అనల్ వరపుతాత్తై ఎక్కైయిలేతాల్ అభ్రయంతే,
నామడలెడుప్పొల్లు మున్నేవద్దు ముక్కాట్టి అవనుజ్జీవిత్తిడుక.మడ
లెడుక్కయ్యాకిఱతు-ఎలిర్ తలైక్కు గుణహానియై విలైక్కై.గుణమే
ధారకమాక నిన్నైత్తిరుక్కుమ్ విషయమాకైయాలే గుణహానియై
విలైక్కైయాకిఱతు - వస్తువినుడైయ స్వరూపత్తై యభ్రైక్కైయితే.
నిరూపకత్తైయైయి నీరూప్యసిద్ధికిడైయాలే. నాగుణహానియైవిలై
త్తు తన్నైయభ్రయమామే అతుక్కుమున్నేవద్దు ముక్కాట్టి యుజ్జీవిత్తి
డువాల్.అప్పుపాయత్తోణ్ణ కాణుమ్మడలూర్న్దు అవనై యభ్రైత్తుప్పెఱ
ప్పార్క్కిఱతు.మడలెడుత్తువ్యాపరిక్కుమతుక్కు అజ్జుక్కై యన్తిక్కే,
మడలెడుప్పతాక ఉద్యోగి తమాత్రత్తిలే అజ్జుకిఱవివల్ ఎజ్జనే మడలె
డుత్తు అవనైప్పెఱ నిన్నైత్తిరుక్కిఱపడి. “వాభ్రీ” ఎన్ఱిఱవోపాతి
మజ్జళవాచకమా యిరుక్కుమ్, వాభ్రీయెన్ఱతు - వాభ్రీన్ఱిడుక వెన్ఱ
పడియితే. అప్పడియే ఇన్ఱుమ్. మన్నియ వెన్ఱతు - నిత్యమా యుజ్జీవి
త్తిడుక వెన్ఱపడి. అభ్రీక్క వారుప్పట్టార్క్కుమ్, నిన్నైత్తాల్ మజ్జళా
శాసనమ్పణ్ణి వేణ్ణుమ్బడియాయ్ కాణుమ్ విషయ వైలక్షణ్య మిరుక్కు
మ్బడి. అథవా, (మన్నియ) ఇక్కామపురుషార్థమ్ నిలైన్ఱిడుక
వెన్ఱుమామ్.

ఇని,తిరువనన్దార్ వానుడై య పడివైచ్చొల్లుకిఱతు.(పల్ పాటి)
పలవాయిరున్దళ్ళ పాటికల్లై యుడైయనాయ్ ఆయిరమ్పణ్ణిక్లై యు
ముడైయనా యిరుక్కుమాకిల్ పరస్పరమ్ శేరాతే వైరూప్యావహనా

మూ.—శే రాయిరవాయ్ వాళరవిన్,

అన్వ.— శేర్, ఆయిరవవాయ్, వాల్, ఆరవిన్,

అర్థము.—ఆమరియున్న, వేయినోలులును, తేజస్సునుగల, (అది శేషుడైనది) సర్వముయొక్క,

యిరుక్కుమోవెన్నిల్; (శేర్) ఇవై యడై యత్తకుళియా యిరుక్కుమ్; సరత్వసింహత్వజ్ఞో శేర్ న్దాత్పోలే.

(ఆయిరవాయ్) సర్వేశ్వర కామ్యస్థగుణినాల్ అత్తాల్ వస్త హర్షత్తుక్కు ప్పోక్కు విట్టేత్తుక్కు క్కై పలవాయ్. వెళ్ళిమీమికుత్తాల్ పోక్కు వీడాక ప్పలవాయ్ తలై యుణ్డామాపోలే ఆయిరమ్ వాయ్ యై యడై యనా యిరుక్కుమ్. ఇచ్చేతనన్ ఇశ్శిరీరమ్ విట్టాల్ కొళ్ళుమ్ నానా భోగత్తుక్కుమ్ నానా భవనత్తుక్కుమ్ సూచకమాయిరుక్కి అశు. (౧) “సపనా బ్రహ్మగమయతి” (౨) “సపకథాభవతి” (౩) “సర్వేషు లోకేషు కామచారోభవతి” ఎన్నక్కడవతితే. అనేక శిరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణిక్కింబు నిన్దు అడిమై శెయ్య వేణ్ణుమ్బడియాయ్దు కై జగద్యత్తి రుచియుమ్ భోగ్యత్రయమిరుక్కుమ్బడి.

(వాళరవిన్) ఆరవు - అది శేషన్; వాల్ - ఒలి. ఇత్తాల్ శోల్లిన్దు - స్వేతరసమస్త చిదచిద్వస్తుక్కు భుక్కుమ్ నిరుపాధిక శేషియాక్కై యాలే శేషిత్వ సూచకమాన పుకర్ అవనుక్కు క్కుత్తై వత్తేరు క్కుమాపోలే, అవన్ తిరువడికలిలే సర్వవిధదాన్యజ్ఞైయుమ్ పణ్ణిక్కడవనాన వివనుడై య శేషత్వత్తాల్ వస్త పుకరిరుక్కి అపడి. పరమ సామ్యుపత్తి యుణ్డాయితే యిరుప్పతు. (౪) “యథోచితమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (౫) “శేష ఇతీరతే జనైః” ఎన్దు అతు ఉళ్ళవర్ ఎన్నక్కడవతితే. (౬) “పెరుమక్కుళుళ్ళవర్” ఎన్దు శొల్లువతు.

(౧) ఛా-ఉ-౪-౫-౬.

(౨) ఛా-ఉ-౭-౨౬.

(౩)

(౪) స్తోత్రర.

(౫) తిరువాయ్.

వస్తునద్భావమ్ నిత్యమాయరుక్కచ్చెయ్తే, మున్నుళిలనాల్
[ప్రకృతి వశ్యరాయ్కోణ్ణు సంసరిత్తు, అత్తాలే(౧) “అసన్నేవ” ఎన్న
లామ్బడియాయ్, పిన్ను ఏతేను మొరుసుకృతవిశేషత్తాలే భగవత్క
టాడుమ్పిఱన్దు అవ్వరుకుపట్టు, (౧) “సన్తమేనన్తతోవిదుః” ఎన్నుమ్బడి
యాకై యన్తిక్కే, నిత్యమానశేషత్వ స్వరూపసిద్ధియైయరాయ్,
తాజ్గళ్ అవనైనిత్యానుభవమ్పణ్ణి ప్పొరచ్చెయ్తేయుమ్ తాజ్గళ్ ఇవ
నుడైయ పేర్తై యనుసన్నిత్తు, “అవను మొరువనే! అవనుడైయ పరి
మాన్మము మొరుపరిమాన్మమే!” ఎన్దు ఎప్పోతు మొక్కొక్కొడ్డా
డా నిఱ్ఱుర్కళ్.

(౨) [శెన్ద్రాల్ కుడై యామ్] (౩) “యథోచితమ్” ఎన్నిఱపడియే
“నాన్ ఇన్ద్రేకుడై యాయ్నిన్దేన్, ఇన్ద్రేపోరు” ఎన్నా తే, సర్వేశ్వరమక్కుబరు
పోతు అపేత్తైయానాల్ అప్పోతుకుడై యాయ్నిఱ్ఱుమ్. శ్రీమధురై
యిల్ నిన్దుమ్ అవన్దా తిరు వాయ్ ప్పాడియి లేపోకిఱపోవునన్దుమ్ అవన్ తిరు
మేనియిల్ పడాతపడి తన్ ఫణ్ణళళాలే మత్తైత్తుక్కొణ్ణు పోనానితో.
[ఇరున్ద్రాల్ శిన్ద్రాశనమామ్] “నాన్ ఇన్ద్ర నేసింహాసనమాయ్ క్కిడక్కి-తేన్,
నీయిన్ద్ర నేపోన్దు” ఎన్దైయన్తిక్కే, సర్వేశ్వరమక్కు దుర్యోధనాదికళ్
పాయ్యాసనమిట్టపోతు, “సింహాసనమాక” ఎన్దునిన్దైత్తపోతు సింహాసన
మాయరుక్కుమ్.

[నిన్ద్రాల్ మరనడియామ్] సళ్ళూర మపేక్షితమానపోతు సింహాసన
మాన్ క్కిడక్క వొణ్ణాతే; అప్పోతు పాదుకమామ్. (౪) “మరనడియై
త్తమ్మిక్కు వాన్ పడైయమ్వైత్తుపోయ్” ఇత్యాది. [నీళ్ కడలుళ్
ఎన్దుమ్ పుడైమ్] పరప్పడైత్తాన కడలిలే, (౫) * శమనిలాత-తన్ తా
భుమ్ శోభుమ్ ముడికభుమ్ - పలవరప్పి క్కణ్ణళళోన్దురుభు మొబ్బతు,
(౬) “పెల్లై పువెళ్ళత్తిన్దేలొరుపామై మైత్తైయాకవిరిత్తు” ఎన్నిఱపడియే

(౧) వైత్తి-ఆన-౨-౬.

(౨) ౧-తిరువ-౫౨.

(౩) పోత్రు.

(౪) పెరియా-తిరు-౪-౯-౧.

(౫) తిరువాయ్-౮-౧౦.

(౬) పెరియా-తిరు-౫-౧-౭.

తిరుప్పళ్ళిమె తైయా యిరుక్కుమ్. [అణివిళక్కామ్] తిరుమేనియిన్ నిఱత్తాలుమ్ తత్సామ్యమాన తిరుక్కుళిల్ నిఱత్తాలుమ్వన ఇరుట్టి యైప్పొక్కుకై క్కు. ప్రకాశావహమాన మణ్ణళదీపమామ్.

[పూమ్పట్టామ్] సర్వేశ్వరన్ తిరుమేనిక్కు త్తకుతియానఅల్ల కీయ తిరుప్పరిపట్టమామ్. పరిపట్టమావతు-పుంస్తా వహమా యిరు క్కు-మతితే. [పుల్ కుమనైయామ్] తిరువడికళై నీట్టుతల్, తిరుక్కైకళై ప్పొకడుతల్ శెయ్య వేణ్ణినపోతైక్కు, (౧)“ ఎఱుమ్ పక్కనోక్కటి యా” ఎన్నిఱవడియే పిరాట్టియైయమ్ పురిన్దుపార్క్క-వాణ్ణాతవడి పర్యగన్ధమాన త్తయివనై యాయిరుక్కుమ్. ఆర్ళ్ళుత్తా నెన్నిల్; [తరుమా ట్టు] ఉత్తరఖణ్ణప్రక్రియైయాలే విశిష్ట వేషత్తిలే యాయిల్లు. ఇప్పడి యిరుక్కిఱ వివన్టానారెన్నిల్; [ఆరపు] ఉడైయవర్క్కు అట్టిత్తు వేణ్ణు మాభరణమ్ వణ్ణలామ్మడియాన కట్టిప్పొన్నోలే.

(౨)[యదాయదాహి త్యది] నీయుమ్నానుమ్ శేర్న్ద శేర్ త్తి యిలేనినై త్తకార్యమెల్లామ్ కొళ్ళలామ్మడి కై వన్దిరుక్కు-మవళోమకనై, కెడువాయ్! “నీకాట్టిలేపో” ఎనైక్కు ఒరుప్పడుకిఱతే? ఎనై కాక చొచ్చులుకిఱా.

[యదాయదాహి] ఇరువరుమాన శేర్ త్తిక్కులుప్పొక త్తనై చ్చుమై త్తిరుక్కు మితుక్కుమేఱ్వుడ త్తనక్కాయిరుక్కు మాకారమిలై యెనై. [కొసల్యాదాసీవత్] సమ్మాడొక్క ప్పట్టణ్ణిట్టప్పవమ్ ప్రథా సమహిషియానవళో, నామిరువరుమ్ శేర్న్ద శేర్ త్తియిలే, “ఇల్లై ప్పొవు, ఇల్లై వరువై” ఎన్నలామ్మడి తనై త్తయివిడుమవళో. [సఖివచ్చ] ఇప్పడి తాళినిన్దు పరిమాఱినవళోడు నెఱ్ఱిక్కిడన్దు శొల్లవాణ్ణాతి రుక్కుమోవెన్నిల్; ఇరువరుమ్ శేర్న్ద శేర్ త్తియల్ పిఱన్ద వీర్లు త్తాఱ్వుకళో శొల్లుకైక్కు త్తొళియాయిరుక్కుమ్. [భార్యావత్] పిఱరోడు కలన్దపోతు నెఱ్ఱిలేడిడన్దై వాయ్విట్టుచొచ్చుకైయావతు-

మూ.—శెన్ని మణిక్కుడుమి

అన్వ.— శెన్ని, మణి, కుడుమి,

అర్థము.— శిరస్సులలోనున్న, రత్నములయొక్క, శిఖరములందలి,

ఇత్తలైయిల్ భోగస్సృహైయై యలుత్తతాయరుక్కుమే. అజ్జనేయి
రుక్కచ్చెయ్తే, భోగస్సృహై పిఱన్దతాకిల్ అవ్వళివిలుమ్ భారైయి
యా యిరుక్కుమ్; పారతన్ద్ర్యత్తి నెల్లైయిరుక్కుమ్బడి. నిలైనిన్దభార్యా
త్తముమ్ అల్లాతవన్ద్రోపాతి, వన్దకళీయుమవై యాయరుక్కి ఆపడి. [భగి
నీవచ్చ] పిఱరోడు పరిమాటుమిడత్తిల్ భోగత్తై నెజ్జాలుమ్ కణిశి
యాతిరుక్కుమ్. ఇత్తైయలుక్కునినైత్తాల్ అత్తుక్కుచ్చొల్లుమ్ పాశుర
మితిత్తే. కూశు ముత్తైయాయ్క్కడక్కనిఱ్కు మెన్ద్రవడి. [మాత్మవ
చ్చోకత్తిష్టతే] ఉఱవన్దుక్కుడక్కనిఱ్కు మనళన్దిక్కే ఇనన్దానుమ్
తనక్కు వేణ్డినానుమాయ్ పరిమాటుమిడత్తిల్, ఇననుక్కువేణ్డుమ్ ఉపక
రణజ్జలై యుమ్ తేడిక్కోడుత్తు ఇననుక్కుప్పిఱక్కుమ్ ప్రీతియుమ్ తక్ పే
తాకవుకక్కుమ్ మాతావాయిరుక్కుమ్. పకుత్తశేషభాతక్ స్వరూ
పానురూపమాక స్పరిమాటుమ్ పరిమాన్ద్రువై శేషిత్వమాపాధిక
మాన విడత్తిలేయుమ్ శిలర్ ఇప్పడి పరిమాఱక్కణ్డోమిత్తే.

(అరవు) తన్నేలేశాయ్కిఱ సర్వేశ్వరనుక్కు నిత్యస్సృహణీయ
మాన నాన్దుమ్, కులిర్త్తి, మెన్దైయెన్దాన్దోలే శొల్లకిఱవివన్ద్రైయు
డైత్తా యిరుక్కై. ఇప్పడిప్పట్టవన్దుడైయ. (శెన్ని) శెన్ని యుణ్డు-శిఖ
రమ్. (మణిక్కుడుమి త్తైయ్ వచ్చుడర్ నడువుల్) అతిలేయన్దాన, మణి
యుణ్డు-రత్నమ్. ప్రధాననాగజ్జభుక్కుత్తలైయిలే మహర్ణుమాయిసప్ప
తొరు రత్నముణ్డాకచ్చొల్కడవతు. అన్దమణియినుడైయ, కుడుమి
యుణ్డు-శిఖై, అతిలుణ్డాన, తెయ్ వచ్చుడర్ నడువుల్-అప్రాకృతమాన
తేజస్సినుళ్ళే. వాళెన్దు, కీడే - ఒల్లియెచ్చొల్లిద్రు, ఇఱ్కు, తెయ్ వచ్చు
డరెన్దు-తేజస్సై చొల్లానిన్దతు. ఇవన్దుక్కు వాళియెన్నెన్నిల్,

మూ.—

తేయవచ్చుడర్ నడువుల్ ||

(౧)

మన్నియనాక త్తణై మేలోర్ మామలై పోల్,

అన్య.—తెయ్యమ్, శుడర్, నడువుల్, మన్నియ, నాకత్తు, (గి) అణ్ణేమేల్, ఓర్, మా, మలైపోల్,

అర్థము.—అప్రాకృతమైన, తేజస్సుయొక్క, మధ్యములో, అమరియున్న, అదిశేషుడనెడి, (గి) పడకమీద, ఒక, నీలవర్ణముగల, పర్వతమువలె,

సర్వజాతికర్త మామప్పడి అవన్ ప్రకృతియిలుళు తేజనై చొచ్చిల్లి
బీర్లుడు, ఇడు, అవనై యనుభవిక్తైయాలేవన్ద తేజనై చొచ్చిల్లికిఱు.
(తేయవచ్చుడర్) నాట్టిలే తేజఃపదార్థజుళిమడైయ తేజస్సుకళి
పోలుమన్టిక్కే, ఈశ్వరమడైయ తేజస్సుపోలుమన్టిక్కే, అవనై
నిత్యానుభవమ్ పణ్ణి అవనోట్టైస్సర్వత్తై ఇవనుక్కు వన్దతేజస్సు, అవ
నుక్కుజూడ ఇళై యాయున్దు “తాకిడన్దు” ఎన్జిఱవిడన్దు ఇతుక్కు
న్వయమ్. గణ్ణాతరజమధ్యే కుడియిరుప్పాలైప్పోలే తిరువనన్దాల్
నానుడైయ తేజస్తరజమధ్యేయాయున్దు సర్వేశ్వరక కణ్ణళర్ న్దరుళు
కిఱుతు. (౧) “ఫణామణివాతమయూఖమణ్ణల ప్రకాశమానోదరదివ్య
ధామని” ఎన్నక్కడవతితే.

(మన్నియనాక త్తణై మేలోర్ మామలై పోల్) ఇత్తనై యుమ్
దృష్టాన్తమ్. (మన్నియనాక త్తణై) పడుక్తై ఆళుమ్; ఒరుకాల్ ఉత
టిప్పడుక్క వేణ్ణాతే, ఇతిల్ శాయుమవనుక్కు నినై త్తపోతెల్లామ్
పుతుమైమాతాతేయిరుక్తై. (ఓర్ మామలై పోల్) ఇప్పడివట్టిపడుక్తై
యిలే శాయన్దతొరు నీలగిరిపోలే యాయున్దు తిరువనన్దాల్ వాన్జేలే
సర్వేశ్వరక శాయన్దరుళినాలిరుక్కువ్బడి. ఇతుతా అభూతోపమై.
మా వెన్టు-కలుప్పాయ్, నీలగిరియెన్ద పడి. (౨) “నీల త్తడవరై మామణి”
ఇత్యాది. [నీల త్తడవరై - కిడన్దతుపోల్ - మామణితికిళి - అరవణై వేలై త్త
లై క్కిడన్దాయ్] శ్రీకాస్తుభమాకిఱ ఆభరణమ్ తన్పక్కులిలే ఉజ్జ్వల

మూ.— మిన్ను మణిమకరకుణ్డలబ్ధల్ విల్ వీశ, (౨)
 త్తున్నియతారకై య్ క పేరొళి శేరా కాశమ్,
 ఎన్నుమ్ వితాన త్తి కీథాల్,— ఇరుశుడరై (౩)

అన్వ.— మిన్నుమ్, మణి, మకరకుణ్డలబ్ధల్, విల్ వీశ, తున్నియ, (౫) తారకైయన్,
 పేర్ ఒళి, శేర్, ఆకాశమ్ ఎన్నుమ్, వితానత్తిన్ కీథాల్, (౧౦) ఇరుశుడరై,
 అర్థము.— ఉజ్జ్వలములైన, రత్నములు చెక్కిన, మకరంకారములైన కుణ్డలములయొక్క,
 తేజస్సువ్యాపింప, నిబిడమైయున్న, (౫) నక్షత్రములయొక్క, గొప్పకావ్రితో, కూడి
 యున్న, ఆకాశమనెడు, వితానముయొక్క క్రింద, (౧౦) (చంద్ర)సూర్యులనెడు) రెండు
 తేజస్సులను,

మామృడితిరువనన్దాత్త వాన్తే లే తిరుప్పాట్రుడల్ లే తిశాయ్ న్దరుళినపోతు
 ఒరునీలగిరి శాయ్ న్దాత్తో లే యాయ్ న్ద్రీరుప్పతు.

(మిన్ను మణి మకరకుణ్డలబ్ధల్ విల్ వీశ) ఒళియెయుడైతాయరు
 న్దళ్ళరత్నబ్ధా లే శమైక్కప్పట్ట మకరకుణ్డలబ్ధళిలుణ్డాన తేజస్సుపరమ్మ.
 వీశ—పరమ్మ—తిరుమేనియ్ నిటత్తాల్వన ఇరుట్టియై త్తిర్ కుమ్ మకర
 కుణ్డలబ్ధళి ప్రభైయానతు శితటవడిత్తుక్కొణ్డ త్తపరప్పాయ్ నిఱుమ్.

(తున్నియతారకై య్ త్యాది) నెరుజ్జీయరున్దుళ్ళ నక్షత్రతారా
 గణభుడైయ మిక్కవొళి శేర్ న్దిరున్దుళ్ళ ఆకాశమెన్దు శొల్లప్పడుకిట
 వితానమెన్ను తల్; ఆకాశమ్ పోలేయరున్దుళ్ళ వితానమెన్ను తల్. ఇతువా
 య్ బుక్కొణ్డళర్ న్దిరుళికిటవిడ త్తిల్ తిరుమేఱుట్టి. (విల్ వీశత్తున్నియ
 విత్కాది) తిరుమకరకుణ్డలబ్ధళి తేజస్సు ఎఱుమొక్కప్పరమ్మిన
 పడియా లే తేజఃపరభభాన నక్షత్రతారాగణభల్ ఓరిడ త్తిలేపోయ్
 త్తిరణ్డాత్తో లే; తన్నిల్ తేజఃపదార్థ మొక్కిలుమ్ తన్నిల్ విజ్జినతేజస్సు
 వన్దాల్ పోయ్ ఒత్తుక్కిడపతా యరుక్కుమ్. పూజ్యరాయరుప్పార్తై
 క్కణ్డాల్ గుణభూతరానవర్ కళి పుడై వై యై యొతుక్కిక్కడక్క
 ప్పొ యొతుక్కిక్కడవరితే. కీథాల్-కీథ్.

(ఇరుశుడరై మన్నుమ్ విళక్కాక వేల్ శ్రీ) తన్నుడైయ ఉజ్జ్వల

మూ.—మన్నుమ్ విళక్కాక వేద్రీ,

అన్వ.—మన్నుమ్, విళక్కాక, ఏద్రీ,

అర్థము.—అఖిణ్డమైన, దీపములుగ, వెలిగించి,

మాన కిరణజ్గళాలే సర్వవస్తుక్కలై యుమ్ తిప్పిక్కక్కడవనా యిరు
న్దళ్ళ ఆదిత్యనై యుమ్, తన్నుడై య అమృతమాన కిరణజ్గళాలే సర్వ
వస్తుక్కలై యుమ్ శ్రమహరమామ్మడి పణ్ణక్కడవనాన చన్ద్రనై యుమ్
నిలై విళక్కాక వేద్రీ. సృష్ట్యన్దుళినాయ్ కొణ్ణ కణ్ణళర్ న్దరుళుకిఱవి
డతై ఇప్పడిళ్ళొక్కై కుక్క, సృష్టిక్కుమున్ను ఆకాశముమ్ నత్తుత్రతార్కా
గణజ్గళుమ్ చన్ద్రాదిత్యర్కళు ముడ్డోవెన్నిర్: ఇక్కట్టలై యెల్లాముడ్డా
మ్మడిక్కిడాక క్కణ్ణళర్ న్దరుళినా నెన్నుతల్; అన్తిక్కే, ఇట్టుతైప్పడి
అప్రాకృతమాయ్ కొణ్ణ అజ్జేయుడ్డాయరుక్కుమితే; అప్పడికళిలొ
న్దుమ్ కుత్తై యామల్ కణ్ణళర్ న్దరుళినా నెన్నుతల్; అజ్జనుమ్మిక్కే,
కార్యరూపమాన కట్టలై సూర్యరూపేణ ఆవరణలోకజ్గళు మెల్లామ్డిడ్డా
యరుక్కుమితే. ఆకై యాలే యెల్లాముడ్డెన్గిఱ భగవత్సజ్కల్పమాన
సమూహైచ్చొల్లుతల్. సర్వావస్థైయిలుమ్ తత్త్విత్రయముమ్ కూడి
యితే యరుప్పటు; అతు కార్యవస్థైయిల్ విస్తృతమాయ్ కొణ్ణ ప్రకా
శిక్కుమ్, కారణావస్థైయిల్ నామరూపవిభాగానర్త్త మూకై యాలే
సూర్యచిదచిద్విశిష్టరూపేణ కొళుమి త్తనై పోక్కి. ప్రకాశిమాతు. ఆకై
యాలే కార్యవస్థైయిలుళ్ళుతు కారణావస్థైయిలు ముడ్డెన్నుమిడ తైప్ప
ద్రచ్చొల్లిద్రొక్కెఱు, ఆకచ్చొల్లిద్రొక్కెఱు - కార్యరూపమా
య్ కొణ్ణ ఇవై యెల్లామప్పడియో నెన్నుతల్. అప్రాకృతమెన్న్
పోడెక్కు, ఇరుళుడ రెన్న్. ఇంకళో పడియై యాడై యరా యరుక్కిఱ
తిరువాళియై యుమ్ శ్రీపాశ్చజన్యత్రైయుమ్ విళక్కాక వేద్రీయెన్న్ పడి.
నిలై విళక్కు-నిత్యరీతే. (విళక్కాక) (౧) ‘‘అణివిళక్కామ్’’ ఎన్నక్క
డవతితే. (౨) ‘‘శెన్డాలుక్కుడై యామ్.’’

మూ.—

మఱికడలుమ్

పన్ను తిరైక్కవరివీశ, — నిలమజ్జై

(౪)

తన్నై ముననాళళవిట్ట తామరై పోల్,

అన్య.—మఱి, కడలుమ్, పన్ను, తిరై, కవరి, (౫) వీశ, నిలమజ్జై నై, ముననాళ్,

అళవిట్ట, తామరై పోల్, (౧౦)

అర్థము.—ఘోషించుచున్న, సముద్రమును, (తనయొక్క) వ్యాపించుచున్న, అలల నెడు, చామరములను, (౫) వీచుచుండ, భూమిపిరాట్టిని, పూర్వము, కొలిచిన, తామరసపువ్వుములతోఁబోలిన, (౧౦)

(మఱికడలుమిత్యాది) సర్వేశ్వరక, మేలేళాయప్పెల్ల మార్ ప్రకర్షతైలే కీర్తమణి కొణ్ణుమేల్ మణ్ణెటికిఱ కడలుమ్ ఇప్పడియరున్దళ్ళ తన్నుడైయ తిరై కళాకియకవరిమైవీశ. సర్వేశ్వరనోట్టై ప్రత్యాసక్తి యాల్ వన్దళిర్ త్తి. (౧) “ఎన్దుమ్ తిరుమేని నీత్తిడ్డై పెల్లము- మాలుమ్ కరుణడలే యెన్నోల్ గ్రాయ్” ఎన్నక్కడవతిఱ్ఱే. ఉన్నై అవణవిడామైన్దు కోల్ గునోనైబ్బ చొప్పివలైయే, నానుమి వ్వాడైయై విట్టు నోన్సునోన్సు మ్బడి. (పన్ను తిరైక్కవరివీశ) తిరుమేని యిళపరప్పక్కల్లామ్ శిశిరో పచారమ్ పణ్ణవేణ్ణుమ్బడి పరప్పడై త్తాయరుక్కిఱ తిరైయాకిఱ కవరియైవీశ.

(నిలమజ్జైతన్నై) తనక్కు స్పృహణీయై యాయరుక్కిఱ శ్రీభూ విప్పిరాట్టిక్కు ప్రకారమానవిభూతియై మహాబలియసహరిక్కు, ఇన్ద్ర) దుక్కాక, అవన్బక్కల్ నిన్దుమ్ ఇరన్దుకొణ్ణానాయ్లు. (తన్నై) తాన్ పల్లామ్ పడవేణ్ణుమ్బడియాన అవళుడై యవై లక్ష్మణ్యమ్తోల్ గ్గియరుక్కిఱతు. (ముననాళ్) అనుభూతకాలమాయ్ క్కళిన్దుహాకచ్చెయ్ తే ముమ్ సమకాలమ్బాలే యెరుపోకియాక త్తోల్ గ్గిఱతు కాణుమివ యొక్క. (౨) “ఎన్దుకడల్ కడైన్దతు ఎన్దులకమ్ సీరేల్ గ్గతు” ఎన్నక్కడవ త్తే. ఇన్నుమ్, కడైన్దకడల్ నురైయుమ్ మాటిల్ గ్గిలైయిఱ్ఱే. అళన్దు నూమిక్కు త్తిరువడికళిన్ స్పర్శతైలే వన్దగన్ధమ్ మాటిల్ గ్గిలై. (అళవిట్ట

మూ.—మన్నియశేవడియై

అన్వ.—మన్నియ, శే, అడియై,

అర్థము.—(వికాసపరిమళాదులతో నిత్యముగ) ఆమరియున్న, సుందరములైన, శ్రీపాదములను,

తామరైపోల్) కాడుమ్మలైయుమాన భూమియైయళన్దుకొణ్ణతు ఒరు శెవ్విత్తామరై ప్పూవైయిట్టాయీద్రు.

(మన్నియశేవడియై) వికాసమ్, శెవ్వి, కుళిర్ త్తి, పరిమళభుక్తు తామరై యొప్పా యిరుక్కైయాలే దృష్టాంతమాక చొల్లిద్రు తిరియ అత్తైక్కొడన్దు శిక్షిక్కిఱు, తామరైయుమ్ అనన్తరక్షణ త్తి శెవ్విమాటిప్పొక్కై యాలే. ఇతు శెవ్విమాటాతే యిరుక్కుమితే. కాడ మేడైయుమ్ ముననాళళన్దు వరుత్తమ్ స్రళయత్తిలేవన్దు ఇల్లైప్పా వేణువ్వుడి యాయీద్రు త్తిరుప్పతు. “మన్నియశేవడియై—మటికడలువ్ పన్నుతిరై క్కవరివీశ” ఎన్దు అగ్గే అన్వయమ్. అతిసుకుమారమానతిర వడికల్లై కొణ్ణ కాడుమేడుమాన భూమియై . అళన్దుకొణ్ణపోవై ఆయాసత్తుక్కు ప్పరిహారమాక క్కడవ ల్కాత్తిరైకళాలే శిశిరోహచా తైప్పణ్ణ. అన్వవతార త్తై యసుసన్దిత్తల్ ఇన్నా రెన్దిన్దిక్కే ఎల్లార్ క్క మొక్కప్పరియ వేణువ్వుడికాణు మిరుప్పతు.

(౧) [కొడియార్ మాడమిత్యది] ఇప్పాట్టుక్కు “భట్టరరుళిచ్చే య్యక్కేట్టే” ఎన్దుపిల్లైయరుళిచ్చెయ్ తార్;—నిత్యసూరికళో పరిన్దొణ్ణాడపరమపద త్తిలేయిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వర సన్సారికళుచ్చైర రక్షణిమిత్తమాక ఇగ్గేసన్నిధిపణ్ణ వేడ్డినాల్ తిరువాయ్ప్పాడియి మద్రొన్దిలే మత్తైయవళిర్ న్దాత్పలే ఉకవాతారణియాతపడి మ్మైయచ్చాయన్దురుళినా లాకాతో?

[కొడియార్ మాడమ్] శత్రుక్కుళణియుమ్మడి కొడికట్టిక్కొణ్ణ కిడక్క వేణుమో? [కోళూరకత్తుమ్ పుళిణ్ణడియుమ్] ఓరిడ త్తిలేయ్ క్కే పలవిడ త్తిలే పమ్మక్కైపడుక్కిఱు, అప్పొత్తై ఆయాస త్త్తిరై మైయితే. [మడియాతు] శోమ్బాతే; ఇడమ్ పలమ్ కొళ్యాతేయన్న;

మామ్. ఏకరూపమాకక్కణ్ణళర్ న్దగుభుకిఱతు ఇవర్ కళుక్కు వయిఱు
పిడిక్కైక్కుడలాకిఱతు. [ఇన్నే] కణ్ణళర్ న్దగుభుకిఱపోతై యధు
కుక్కుప్పాళురమిట్టు చొల్లలావతోష్టుమిత్తై; ఇప్పడి యెన్నుమిత్తనై
[నీతుయిల్ మేవిమక్కిన్దతుతాన్] తిరుమేని ఏకరూపమాయ్. [తుయి,
ల్ మేవి] శ్రమత్తోడె యుఱఱుకిఱవర్ కళుక్కు అవ్వుఱక్కత్తాలే ముక
త్తిలేపిఱప్పతోరు తెలివుణ్ణితే; ఇప్పోతు ముకత్తిల్ తెలివైక్కొణ్ణ
మున్నున్దై త్రొన్దియైక్కల్పిత్తు అతుక్కు వయితెరికితార్.

[అడియార్ త్యాది] అతుక్కుడి ఉన్దిరువడికలిలే న్దస్తభరరాయ్
ఁజ్జికై పార్ తిరుక్కిఱప్రపన్నర్ కాకవన్దితే; దేవర్ కళుక్కుమ్ముషి
కళుక్కుమ్ విరోధిః శాన అసుర రాక్షసర్ కలై నిరసిక్కువన్ద ఆయాస
మా? [అన్దేలిత్యాది] అన్దిక్కే, ఉన్దై ఇరప్పాళనాక్కి ఇన్ద్రను
కాక, భూమిప్పరప్పై యెల్లామ్ అళన్దకొణ్ణ ఆయాసమా? తోళి
నొన్దుకిఱక్కితాయో? భూమియెల్లామళన్దతాళి నొన్దుకిఱక్కితాయో?
ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్ అతుక్కుక్కరుత్తు;-అరుళిచ్చెయ్యుమ్మొత్తై
స్వరగ్ సాదత్తోణ్ణ అతుక్కుత్తక్క శిశిరోసచారమ్ వణ్ణప్పార్ క్కితార్.

(౧)“నడన్దకాల్ కళి నొన్దవో” (౨)“తాళాలులకమ్” ఇత్యాది, అవ
శ్యమ్ భూమిప్పరప్పై యళక్క వేణ్ణినాల్ తిరుక్కైళాలళన్దాలాకాతో?
తన్నుడై యజీవన తైయ్ళిక్కవిన్దేయూరిఱ్ఱేయివర్. (౩)“వడివిన్దై యిల్లా
నులర్కళి మల్ల నిలమకళి పిడిక్కుమ్ మెల్లడి” ఎన్నక్కడఁజితే.
వడివల్లకుక్కు ఇన్దైయిల్లై యాయ్దు, ఇవళుడైయవడివుక్కు అవనుమ్
సర్వధా సామ్యమాకమాట్టాన్. తన్ సాకుమార్కత్తుక్కు అనురూప
మామ్బడి యిరుక్కిఱ శ్రీభూమిప్పిరాట్టి. [నులర్కళి పిడిక్కుమ్ మెల్లడి
యై] ఇతువాయ్దు సాకుమార్కత్తుక్కై యిరుక్కుమ్బడి. ఇవర్ కళి
తిరువడికలై పరుడప్పక్కాల్ పూవైత్తోట్టాత్పలే కూళిత్తోడ వేణ్ణుమ్బ
డియాయ్దు సాకుమార్కళితెయమిరుప్పతు.

(౧) తిరుచ్చప్ప-౧౧.

(౨) ౪-తిరు-౩౫.

(౩) తిరువాయ్-౯-౨-౧౦. † అవసాదమ్.

మూ.— వానియఱ్ఱు తారకైమీన్, (౫)

ఎన్నుమ్మలర్ ప్పిణ్డైయ లేయ్న, — మఱ్ఱై కూన్దల్

అన్య.— వాన్, ఇయఱ్ఱు, తారకై, మీన్, ఎన్నుమ్, (౫) మలర్, పిణ్డైయల్, ఏయ్, మఱ్ఱై, కూన్దల్, (౧౧)

అర్థము.— ఆకాశమందు, సుచరించుచున్న, (అశ్వినాది) నక్షత్రములు, (బృహత్యాది) నక్షత్రములు, అనిచెప్పబడుచున్న, (౫) పుష్పములచేఁగట్టబడిన, మాలతో, చేరి మేఘములనెడు, కేశములుగలదియు, (౧౦)

[వాళాకిడన్దరుళుమ్ వాయ్ తిఱవాణ్] ఇవర్ కల్ శెన్టల్ తుం క్కెన్టెన్దున్దరు తల్, కుళిరకటాక్షీ తల్, (౧) “మామనూరేలివక్ష్యతి ఎన్టాత్పిలే, “అర్హీర్! వన్దఱే?” ఎన్టాత్పిలే విసవులర్ ఒన్ట్రు శెయ్ కిటిల్. అతుక్కుమేలే నీర్ వాయ్ ప్పణ్డేడిపడుక్కై పడానిన్టాన్ “నీర్ తానుమ్ ఉటుత్తుమ్” ఎన్ట పార్ తు అతిన్తేలే మెల్లియతొన్తై త్తే ప్పడానిన్టాన్. సాధనసాధ్యఱ్ఱు భిరణ్ణుమ్ ఇణ్డేయాకైయా లే మున్దు భూమియై నిరూపిక్కిఱతు. ఆవశెన్నెన్నిల్; ఆవనుకన్దరుళిన దేశ భిణ్డేయాకైయా లే.

(వానియఱ్ఱు తారకైమీ నెన్నుమ్ మలర్ ప్పిణ్డైయ లేయ్న మఱ్ఱై కూన్దల్) ఆకాశ త్తిలే సన్బరియానిన్టుళ్ళ నక్షత్ర తారాగణఱ్ఱు శెన్టుళ్ళ ప్పడుకిఱ పూక్కళా లే తొడుక్క ప్పట్ట మాలై యోడేకూడినకుళిర్ మయిర్దుడియై యుడై యళుమాయ్, “వాన్” ఎన్దై యాలే ఉచ్చమాన్ ఘాన త్తిలే ఎన్ను మిడమ్ తోన్ ద్రికిఱతు. “ఇయఱ్ఱు” ఎన్దై యాలే అతినుకై య అనై వుతోన్ ద్రికిఱతు. “తారకైమీ నెన్నుమ్ మలర్ ప్పిణ్డైయ లేయ్న ఎన్దై యాల. ఒరు పూవాలన్ది క్కే, కలమ్మకన్తాలై యెన్ను మిడమ్ తోన్ ద్రికిఱతు. “పిణ్డైయ లేయ్న మఱ్ఱై కూన్దల్” ఎన్దై యాలే ఒరు కొమ్మి పిఱన్దుమన్ ద్రిలే కొడుపొన్దు శేర్ క్కై యాకిఱ కాలవిళమ్మ త్తాల వరుమ్ శెప్పిమాతా తేయిరుక్కై. మాలై యాయ్ కొణ్ణు మయి

తెన్న నుయర్ పొరుప్పమ్ తెయ్ పవడమలై యుమ్,

(౬)

ఎన్ను మివైయే ములై యావడివమైన్ద,

అన్వ.— తెన్నన్, ఉయర్, పొరుప్పమ్, తెయ్ పవమ్, పడమలై యుమ్, ఎన్నుమ్, (౫) ఇవైయే, ములైయా, వడివుళమైన్ద,

అర్థము.— దక్షిణదేశరాజులకభిమానవిషయమై, ఉన్నతమైన, (తిరుమాలిరుళ్ళోలయ నెడు) పర్వతమును, నిత్యసూరలభిమానించిన, ఉత్తరదిక్కునందున్న (తిరుపతియనెడు) పర్వతమును, (౫) అనిచెప్పబడుచున్న, పీనినే, స్త్రీములుగాఁగలదియు, విగ్రహసౌష్ఠవముకలదియు,

రిల్ పూత్తాత్పొలిరుక్కై. మక్కున్దల్ - ఇత్తై యనుభవిక్ శ్రమ హరమాయరుక్కై. మత్తైపోలే కుళిర్న్ద కూన్దలెన్నుతల్ ; మేఘుల్ల ఖాకిఱ మయిర్దుడియెన్నుతల్ ; స్త్రీకళుక్కు ప్రధానావయవమ్ తలై యుమ్ ములై గుమాయ్దు.

అతిల్ తలైయిరుక్కుమ్బడిశొల్లి, ములైయిరుక్కుమ్బడి శొల్లు కిఱతుమేల్. (తెన్నెన్దుతుడగ్గి) (౧) “తెన్నాకొణ్ణాడుమ్” ఎన్ఱిఱపడియే తెన్న సతానతిరుమలై యుమ్. (ఉయర్ పొరుప్ప) (౨) “నీణ్డమలై” ఎన్దుమ్, (౩) “మళ్ళయర్ మామతిత్తిణ్డనీణమాలిరుళ్ళోలై” ఎన్ఱిఱ ఉయర్ తైచ్చొల్లుకిఱతు. (తెయ్ పవడమలై యుమ్) నిత్యసూరికళతాన పడమ్మత్తిరుమలై యుమ్. (ఎన్ను మివైయేములైయా) ఎన్దు శొల్లప్పడుకిఱ తిరుమలై కళిరణ్ణమ్ ములైయాక, ఇన్దభూమియిలుళ్ళారై యుమ్ విడమాట్టాతనీరైయి నేన్ద్రమ్ శొల్లుమ్ తిరుమలై యుమ్. అతివుడై యార్ విరుమ్బుమితిరుమలై యుమ్. మేరుమన్దరాదికలైచ్చొల్లాతే తిరుమలై కలైచ్చొల్లువా నెన్నెన్నిల్ ; ములై కళాకిఱన - కాన్దా విరుమ్బివిడాతే పడు కాడు కిడక్కుమవై యాయ్దు. సర్వేశ్వరకవిగుమ్మ నిత్యవాసమ్ పణ్ణమిడగ్గిఱే ఇరణ్ణుతిరుమలై కళుమ్. (౪) “గిరి రాజోపమోగిరిః” ఎన్దు తిరుచ్చిత్తిరకూడత్తుక్కుమ్ ఒప్పాకచ్చొల్లిన్దు తిరుమలై కలైయిఱే.

(పడినమైన్ద) మయిర్దుడియుమ్ ములై కళుమిరున్ద పడిశొల్లిన్ద్రితే; ఇని, వడివిల్వాన్దుమ్ పార్క్క వేణ్ణుపత్తిలైయే; ఇప్పుడి (వడివమైన్ద) వడి

(౧) పెరియా-తిరు-౪-౨-౨.

(౨) పెరియా-తిరు-౪-౩-౫.

(౩) తిరుమొళి-౯-౨-౨.

(౪) శ్రీరామా. అయో. ౧౦౮-౧౨.

మూ.—అన్ననడై యవణజే, —అడియిడై యై

(2)

తన్నుడై యవణైకళాల్ తాతడవ

అన్వ.—అన్ననడైయ, అణ్ణు, తాన్, అడియిడైయై, తన్నుడైయ, (గి) అమ్, కైకళాల్, తడవ,

అర్థము.—హంసమువంటిగమనముకలదియైనన, భూదేవి, స్వయము, శ్రీపాదములను, తనయొక్క, అందములైన, (గి) శ్రీహస్తములచేత, స్పృశింపగా,

వుక్కు అజ్జనొప్పచ్చొల్లలావత్తోస్తుమితై. (అన్ననడైయ) నడైయ్తుకై క్కణ్డాల్ పిన్నైయమ్, మయిర్ ముడికళిలుమ్ములైకళిలుమ్ నెణ్ణుపోకాత పడిపణ్ణుమ్. కాలత త్త్యసుళ్యతనై యుమ్నడైయ్తుకోడేపణిపోరుమ్బడియా యిదు నడైయిరుప్పతు. నాయకనుక్కు సర్వస్వదాసమ్ పణ్ణుకైయావ తు-మున్నే నాలడినడకై. అన్నత్తోడొ త్తనడైయై యుడై యభిమాయ్ అణ్ణైయేయ్ నిరుప్పాభిమానవళి. అప్రాకృత స్వభావైయానఃళి. (౧) [త్రయాణాంభరతాదీనాం భౌత్యాణాదేవతాచయా] పితృకళిమూ వర్కుక్కు మొక్కుమా యిదు నేవతైయామిడత్తిల్. పెరుమాభుక్కు వాళియెన్నెన్నిల్ ; మనగ్గకాడైయా యిరుక్కుమ్. ఆశ్రయణీయైయెన్ఱు తోద్రుమ్బడియా యిరుక్కు (౨) “శూరుమణ్ణుమ్ తెయ్పెణ్” ఎన్నక్కడవతితే.

(అడియిడైయై తన్నుడైయ అణ్ణైకళాల్ తాతడవ) అవణ, తన్నుడైయై తడవవేణ్ణుమ్బడియాన ఏదోదైయైయై యతా, తన్నుడైయై అట్టుకియై కైకళాల్తడవ అణ్ణెన్నెయాలే - ఆశ్రయణీయైతై తోద్రుమ్బడితు. ఇప్పడియేదోదైయైవలై అవణొణ్డాడవేణ్ణుమ్బడి యిరుక్కు, ఆతుతవిర్దను, తా అవనై ఆదిరియానిఱుమ్, పిరాట్టి యాయిరుక్కుచ్చయ్తే, అడియిడైయై యెన్నెయాలే, తోద్రుమ్బడి తోద్రుమ్బడియిరుక్కు. తన్నుడైయై వెన్నెయాలే - అవణొణ్డాడవేణ్ణుమ్బడియాన ప్రాథాన్యమేదోద్రుమ్బడితు. అణ్ణైకళాల్ తాతడవ వెన్నె

మూ — త్తాళిడన్దు, ఓర్

ఉన్నియయోకత్తుటక్కమ్

అన్వ.— తాన్, కిడన్దు, ఓర్, ఉన్నియ, యోకత్తు ఉటక్కమ్, (గ)

అ.ము.— తాను, పవ్వళించి, అద్వితీయమై, అమరియున్న, యోగనిద్ర, (గ)

యాలే - స్వమార్దవ నిరీక్షణత్వమైయల్లామైతోబుడికెత్తు. ఇవల్ ఒరు కాల త్తాళిరుక్కైకళాలే అవణ్ తిరువడికత్తై త్తడవినాల్ అవనుక్కు జగద్వ్యాపారాదికళాల్ వరుమాయాసమెల్లామాటుమ్మోలేకాణుమ్. (తాళ తడవ) ఇరుగుణమెట్టు శెయ్కైయనిక్కే అభినివిష్టయాయ్ చెయ్కై.

(తాళిడన్దు)(౧)“తనికిడ్ద రళుశెయ్యుమ్” ఎన్నిటపడియే తాళి డన్దు, (౨)“అనైయిల్ కిడన్దికత్తై” ఎన్నిటపడియే ఒరు మదహస్తిశా య్నొద్దొత్పల్లెళాయ్న్దు. ఉలావుమ్మోతై అళుకుక్కుమేలే శాయ్న్దపా తైయ్ళుకు ఉత్తై తిరుక్కిట తాయ్బు.

(ఒరున్నియయోక త్తిత్యాది) ఓరుటక్కమెన్నుతల్; ఒరుప్పడు వతాన ఉటక్కమెన్నుతల్; ఉన్నియవెన్టుకిడక్తైయాలే-ఒరుపైప్పడ వేణ్ణా, అద్వితీయమాన నిద్రైయెట్ట పడి. నిద్రైక్కు అద్వితీయత్వమ్ - జగద్రక్షణచి నైయొళియ, తనైయనుసన్దిత్తల్, పరమపదత్తై య నుసన్దిత్తల్, శెయ్యుమత్తిక్కే యిరుక్కై. (ఉన్నియ) జీవర్కళుచ్చైయ ఆనన్ద్యత్తుక్కు ఎల్లెయ్లైయే. ఒరువనే అనేకరుడైయ రక్షణచి నై ప్పణ్ణ ప్పక్కాల్ అతిలే శిఱితు కుత్తైయుణ్డాయ్ త్తోబుక్కైయ్విక్కే, ఒరు వనుడైయ రక్షణచి నై ప్పణ్ణమాపోలే యిరుక్కిట జ్ఞానవైశద్యతై ప్పబ్బొచ్చెట్టుకొటతు.

(యోకత్తుటక్కమ్) తమోగుణాభిభూతమాయ్ అస్థిరమాయి రుప్పత్తోన్దనే. నమ్మడైయ క్రియాభావత్తాలేయాతల్, మబ్బొరుహే తువాలేయాతల్ వరక్కడవతాన నిద్రై అవర్కళుక్కై. ఇని నిద్రై

మూ.—

తలైక్కొణ్ణి

(౮)

పిన్నై, తన్నాపివలయత్తుప్పేరొళిశేర్,

మన్నియ తామరై.మామలర్ పూత్తు,

అన్వ.— తలైక్కొణ్ణిపిన్నై, తన్ నాపివలయత్తు, పేర్, ఒళి, శేర్, (౫)మన్నియ, మా, తామరైమలర్, పూత్తు,

అర్థము.— అతిశయించినతరువాత, తనయొక్క నాభిమండలమందు, గొప్ప, తేజస్సు లో, చేరియున్న, (౫)ఏకరూపమైయున్న, క్లాఘ్యమైన, తామరసపుష్పమును, పుష్పించు జేసి,

యుళ్ళుతు(౧) “ఉలక్కెల్లామ్ సన్దొడుజ్జయోకడై వాణ్” ఎన్నిఱుడియే సర్వ రుమ్ సల్వభీహాయక్కరై మరమ్ శేరుమ్ విరకే జెన్టు పార్తు పరహిత చిన్నైవణ్ణిక్కొణ్ణి కణ్ణిశర్ న్దరుళుకిఱుపడి. (౨) “ఆత్తానంవానుదేవాఖ్యం చిస్తయన్” ఎన్నిఱుతుపుమిన్టి క్కే యిరుక్కై. (ఉఱుక్కమే తలైక్కొణ్ణిపిన్నై) ఇని “అనన్దరమ్ సృష్టిప్రాప్తమ్” ఎన్నుమ్మడి నిదై గ్రియై ప్రాప్తనాయ్, పకలెల్లామ్ అలమర్ న్దు, పిన్నై “మురుడుకొళున్దిశ్శు” ఎన్ను మాపోలన్టి క్కే, నిదై యినుడైయ కుళిర్ త్రియై చొన్టుకిఱుతు. అనన్దరమ్ పరక్కడవ బ్రహ్మవినుడైయ ఉత్పత్తిక్కు కార్తణమాయిరుక్కై.

(తన్నాపివలయత్తుప్పేరొళిశేర్ మన్నియ తామరైమామలర్ పూత్తు) సర్వస్రపావాస తన్నుడైయ నాభియాకిఱి శూలిలే మిక్క వొళి శేర్ న్దిరుప్పతాయ్ ఏకరూపమాయ్ పెరుత్తిరున్దుళ్ళ తామరై యాకిఱి పూవై పూప్పిత్తు. తన్నెన్దయాలే - జగత్కారణభూతనెన్ను మిడమ్ తోడ్పడిఱుతు. నాపివలయమెన్దయాలే - కార్యరూపప్రపంచ్చిత్తి నుడైయ అకలత్తుక్కెల్లామ్ పోరుమ్మడియాక కారణభూతమాన అతి నుడైయ అకలత్తెచ్చొన్టుకిఱుతు. పేరొళిశేరెన్దయాలే - స్వేతరసమన్ద వస్తువుక్కుమ్ ఇతుకారణమెన్దాల అప్పడిక్కుప్పోరుమ్మడి కారణత్వ ప్రయుక్తమాన తేజస్విలాస్తుమ్ కుత్తెయాఱిరుక్కై. మన్నియ తామరై

మూ. —

అమలరైల్

(౯)

మున్నుమిలిశై ముకనైత్తా పడైక్క, మద్రవనుమ్

మున్నుమ్ పడై త్తనకనాన్మత్తైళ్, —

అన్య — అమలరై మేల్, మున్నుమ్, తిక్కెముకనై, తాన్, పడైక్క, (౫) మద్రు, అవనుమ్, మున్నుమ్, నారముత్తైళ్, పడైత్తన్, (౧౦)

అర్థము. — ఆపుష్పముమీద, మందఱి, చతుర్ముఖుని, తాను, సృజింపగా, (౫) దానిపైన, ఆచతుర్ముఖుడును, మొదట, చతుర్వేదములను, సృజించెను; (౧౦)

యెన్నెమూలే - అహోతుణ్డానననైయై చొచ్చిల్లుకటతు. అన్నిక్కే, ఇక్కటై తై తాన్ ప్రనాహరూపేణ నిత్యమాయోహ్వరుమితే; అత్తైప్పదమొచ్చిల్లుకటతు. (మూమలర్) నానావాన దేవాదికార్యజ్ఞభుక్కెల్లామ్ ఇతు కారణమెట్టాల్ పోరుమ్బడియాన పెరుమైయైయుడై త్తాయురుక్కై. పూత్తు ఎత్తుతు. పూప్పిత్తెన్దపడ: “మూమలర్ పూత్తు-తాన్ కిడన్దు” ఎన్దుక్కిఱ్ఱోడే అన్యయమ్.

(అమలరిత్యాది)† అన్దప్పువిలేనాలుపూపూత్తాత్పోలిరుక్కై. (మున్నుమ్) బ్రహ్మసృష్టిక్కు మున్నుభృవెల్లామ్ తానేకై తొట్టుచ్చెయ్ కై యూలే, నమ్మాత్తెప్పరిమాద్రముమికూడి ప్పొత్తానడడియాన సోకు మూర్యపైయుడై యవనుక్కు, ఓర్ పిత్తెక్కొన్దు కార్యమ్ కొభుక్కై యమ్ మిక్కైయాయురుక్కు, ఇవనై ప్పడైక్కి-ఆనితు ఏతుక్కెన్దు అవర్కళినినై త్తిరుక్కు, అవనుక్కి-వ్వగుకుణ్డానవద్రై ఇవనైక్కొణ్డాకిలుమ్ కొళోమెచ్చు మున్దఱమున్నుమ్ చతుర్ముఖునై సృష్టిత్తాన్. (౧) “ప్రథమజ్జ” ఎన్నుక్కడవతతే. (తాన్ పడైక్క) అవ్యవధానేన తానే యుణ్డాక్కినాన్.

(మద్రవనుమ్) సృష్టిత్తువిట్టనన న్దరమ్, “ఇవనో ఈశ్వరన్” ఎన్దు శొల్లలామ్బడి పెరుత్త అన్దచతుర్ముఖనుమ్.

(మున్నుమ్ పడై త్తనకనాన్మత్తైళ్) తనక్కుప్పితావాన సర్వేశ్వరస్వక్కల్ ఇవన్ పెద్రు ప్పడై త్తతు నాలువకై ప్పట్టవేదజ్జల్. పితా

మూ.—

అమృతైతాన్

(౧౦)

మన్నుమఱ మొప్పురు చిన్నమ్ వీడె స్తులకిల్,

అన్య.—అమృతైతాన్, మన్నుమ్, అఱమ్, పారుళ్, ఇచ్చుమ్, (గి)వీడు, ఎఱ్ఱు, ఉలకిల్,
అర్థము.—అవేదములలోఁ జెప్పఁబడుమన్న పురుషార్థములు, స్థిరమైన, ధర్మము,
అర్థము, కామము, (గి) మోక్షము, అని, లోకమందు,

విన్నక్కల్ పెఱ్ఱు పరిపాలిత్తుతు ఇన్న తెన్నక్కడవతీతే; అల్లతుపోక్కి
వేదజ్ఞుకు ఇన్ సప్తావల్గ. సప్తావాకామైక్కు సర్వేశ్వరస్తాను
మొక్కుమితే ఆనుపూర్వయై స్థరిత్తుచ్చొల్లుమతుక్కుమేప్పడ సప్తా
వల్లమైక్కు జీవసృష్టియోపాతియితే వేదసృష్టియుమ్. ఆనాల్ ఇవన్
తైయుఱ్ఱాక్కు కైయావ తెన్నెన్నిల్; సుప్రబుద్ధన్యాయత్రాలేశక్రై
సప్తభైపోలే అవన్ పక్కలిల్ అయిత్తుక్కిడక్కుమత్తై సృష్టికాలమ్
వస్తవాతే స్థరిత్తుచ్చొల్లుమత్తైయితే. పూర్వపూర్వోచ్చారణత్తైప్ప
ఱ్ఱు ఉత్తరోత్తరోచ్చారణ మాకైయాలే ఆనుపూర్వీకమత్తై స్థరిత్తు
చ్చొల్లుమిత్తై.

(అమృతైతాన్) అన్తవేదజ్ఞుల్ తాన్. పురుషార్థమాకచ్చొల్లుకిఱతు,
(మన్నుమఱమ్ పారుళ్ ఇన్నమ్ వీడెఱ్ఱు) ఇజ్జవేనన్తాన పురుషార్థజ్ఞుల్
నాలన్టో? జీవభేదజ్ఞుల్ తోఱుమ్ ఒవ్వారు పురుషార్థజ్ఞుడాయ్ అవైము
న్దఱమున్నమ్ ఎదుత్తుక్కిఱ్ఱిక్కి వేడ్డువతిల్లెయ్. అఱమ్-ధర్మమ్. పారు
ళ్ - అర్థమ్. ఇన్నమ్-స్వప్రయోజనమాన కామమ్. వీడు - మోక్షమ్.
మన్నుకై - సాధ్యసాధనరూపత్రాలే నిలైఁక్కునూకారముణ్డతే, అత్తై
ప్పఱ్ఱు అట్టిక్కే, అల్లాత అర్థకామమోక్షజ్ఞుల్ ఇతిలేపిఱన్దత్రాకైయా
లే అత్తైప్పఱ్ఱు మన్ను మెన్ద తాకపుమామ్. అట్టిక్కే; ఇమ్మన్నుకై తానుమ్
మఱ్ఱుముళ్ళవన్ద్రులేయుమ్ ఏఱ్ఱుచ్చొల్లపుమామ్. ఇతు ఇవరుడైయ
అభిప్రాయత్రాలల్ల. వాది ప్రతివాదికభుడైయ బుద్ధిభేదత్రాలే ఏవంచి
ధమాన ధర్మముమ్. కామశేషమ్, మఱ్ఱైయ అర్థముమ్. కామశేషమ్,

సూ.—నన్నెటి మేమ్మట్టన నాన్దణ్ణే,—నాన్నినిలుమ్ (౧౧)
పిన్నెయతుపిన్నె పెయర్ తరుమెన్బతు, ఓర్
తోన్నెటియై వేణ్ణువార్

శ్లో.—నల్ నెటి, మేమ్మట్టన, నాన్దణ్ణే, నాన్నినిలుమ్, పిన్నెయతు, (గీ) పిన్నె, పెయర్ తరుమ్, ఎన్బతు, ఓర్, తోన్, (౧౦) నెటియై, వేణ్ణువార్.

శ్లోము.—మంచిమార్గముచేఁబొందఁదగిన, జ్ఞాఘ్నములైన, నాన్దవిధములేకదా? (అ) నాల్గింకిరొను, కడపట చెప్పఁబడినమోక్షము, (గీ) శరీరావనానానస్తరము, పునఃపార్థము చున్న, అనిచెప్పఁడుమన్న, అద్వితీయమై, ప్రాచీనమైన, (౧౦) ప్రాప్యమును, ఆశఁదినవారు,

కామమేపురుషార్థమ్; ఇనిభగవద్గురుషార్థమ్ ఒనుఁజెను శొల్లువర్కళి. నన్నెటిమేమ్మట్టన నాన్దణ్ణే ఎన్దు - ఇజ్జనెలోకత్తిలే నన్దానవల్లియాలే కారుదప్పట్ట పురుషార్థజ్ఞో నాలన్దో?

(నాన్నినిలుమ్) అన్నా నిలుమ్. (పిన్నెయతుపిన్నె) అతు పిన్నెయమూయిరుక్కుమ్. “అన్బొతు ఇన్బొతు” ఎన్దు శొల్లిన్బారు ఎత్తనైయల్లతు పెన్దొణివారిల్లె. పిన్నెయమ్ అతు నానావిధమాక శొల్లిప్పట్ట పురుషార్థమ్. (పెయర్ తరుమ్) పేన్దొలే తరుమెన్బర్కళి, న్దొపకృతిసమనస్తరమ్ కాణప్పొవతు ఎన్బర్కళి. అథవా, (పిన్నెయతుపిన్నె) పిన్నెయతు-కడైవ్వుశొన్న మోక్షమానతు, పిన్నె-కాలాస్తరే దేహాస్తరే దేశాస్తరే, పెయర్ తరుమ్ - పేన్దొత్తరుమ్, ఎన్బతు - ఎన్దు శొల్లికితార్కళి ఎన్నుచుమామ్.

(ఓర్ తోన్నెటియై వేణ్ణువార్) ఇప్పడి శొల్లిప్పడుకిఱినవాయ్, అద్వితీయమాయ్ స్పృఘైయతాయరుక్కిఱ ప్రాప్యతైవేణ్ణువార్. అర్చిగాదిమార్గతై వేణ్ణువారెన్నుచుమామ్. జ్ఞానమ్ పిఱిందననస్తామ్, గతి పిన్నెయోడువల్లియిల్ పోక్కోడు దేశవిశేషప్రాప్తియోడు వాశియఱి గానఫలమాయ్ వరుకిఱి తాకైయాలే ప్రాప్యన్ద్రతమాకి క్కిడవతు.

మూ. — వీధ్ కనియుమూళి వై యుమ్, (౧౨)

ఎన్ను మివై యేనుకర్ న్దడలమ్ తామ్ వరున్ది,

తున్ను మిలై క్కుర మైబ్బ త్తుళ్ళియుమ్, —

అన్య — వీధ్, కనియుమ్, ఉల్, ఇలైయుమ్, ఎన్నుమ్, (౫) ఇవైయే, నకర్ న్ద, తామ్, ఉడలమ్, వరున్ది, (౧౦) తున్నుమ్, ఇలై, కుర మై, తుళ్ళియుమ్,

అర్థము. — (కొండబడియున్న, ఫలములును, చిరకాలికమైన (ఎండిపోయిన), ఆకులును, అని చెప్పబడుచున్న, (౫) వీనినే, భక్షించి, తామే, శరీరమును, కష్టపఱచి, (౧౦) నిబిడమైన, ఆకులచే జేయబడిన, కుటీరమందు, నిద్రించియు,

ఇతైయుమ్ బరుపురుషార్థమాక నివై ట్టువై ప్పెట వేణ్డి యిరుప్పార్ క్కుమ్.

ఇతాల్ - స్వాభిమతమట్టెన్ను మిడమ్ ఇంగ్గి తుకీతను.

ఇప్పేటువెట వేణుమెట్టిరుప్పార్ పణ్ణమ్ సాధనానుష్ఠాన త్తినుడై య అరు మైయిరు క్కున్నుడియై చొట్టుకొంటుమేల్. (వీధ్ కనియుమూళి వై యుమ్ ఎన్ను మివై యే) ఇనియు ఎన్నువై భుజిక్కై క్కు ఇట్టుప్పిటన్ద వివో భుజిక్కిటన్ద వ్యభుడై య అసార మైనినై త్తు ఇంగ్గి తై త్తామ్ వాయ్ నిట్టు చొట్లమాట్టామే ఇప్పడై యిలే (ఎన్ను మివై యే) ఎన్గి తార్. (నుకర్ న్ద) ఇంగ్గి తై భుజిక్కు మోబుతు అమృత పానమ్ పణ్ణ వానై ప్పోలే భోగ్యబుద్ధి కొట్టుభుజిక్కు వేణుమ్, ఇతినుడై య పేయ తై నెళ్ళి లేపడిల్ పురుషార్థసిద్ధి యిడై. (ఉడలమ్ తామ్ వరున్ది) “స్థూలోహమ్ కృశోహమ్” ఎన్గిటపడియే “నాక పరు త్తే, నానిలై త్తే” ఎన్నలావ్బడి తానాక అభిమాని త్తశరీర తైయై టుత్తు. † (అభిమతపషయ తైయ నుభ విక్రై క్కు ప్పరికరమాన శరీర తైయై టుత్తు), అభిమతపషయ తైయ నుభ విక్రై క్కు ప్పరికరమాన శరీర తైయై టుత్తు బులుప్పతు. (తామ్ వరున్ది) తామ్ పణ్ణి పర్త మూతల్, కర్త ఫలమాతల్, ఈశ్వర నాతలన్దియే తామే వరున్ది. (౧) “వీడా క్కుమ్” ఇత్యాది. (తున్ను మిలై క్కుర మైబ్బ త్తుళ్ళియుమ్) నెరుజ్జత్తుడు త

మూ.—

వెళ్ళుడరోళ్

(౧౩)

మన్ను ముల్ నుకర్ న్దుమ్ వణ్ణడ త్రినుట్కిడన్దుమ్,

ఇన్న తోర్ తన్నెయరాయ్ న్దుడలమ్ విట్టెయ్దు, (౧౪)

అన్బొ—వెళ్ళుడరోళ్, మన్నుమ్, అల్లల్, నుకర్ న్దుమ్, వణ్, (౫) తడ త్రినుల్, కిడన్దుమ్, ఇన్న తోర్ తన్నెయరాయ్, ఈళ్ళు, ఉడలమ్ విట్టు, (౧౦) ఎట్టెయ్దు,

అన్బొ—ఉష్ణకిరణం దైనసూర్యునియొక్క, దట్టమైయున్న, వేడిమిని, పానము చేసి యు, సుందరంబులైన, (౫) తటాకములలోపల, (ముణిగి) ఉండియు, ఇటువంటి స్వ భావము కలవాడై, (తపస్సు చేసి, తరువాత), ఈలోకమందు, శరీరమును వదిలి, (౧౦) లేచిపోయి,

పర్ణశాలై కళిలే నిదై ప్పణ్ణియుమ్. నిదై క్కుమ్ వినాశత్తుక్కుమ్ సా ధారణశబ్దమాన గీతుళ్ళు తలైచ్చొల్లు కిటతు-నిదై) మరణకల్పమాకై యాలే.

(వెళ్ళుడరోళ్ మన్ను ముల్ నుకర్ న్దుమ్) సర్వ పదార్థజ్ఞతై యుమ్ తపిప్పిక్కుమ్ ఉష్ణకిరణనాన ఆదిత్యనుడై యపారున్ది నఉష్ణ తైభుజిత్తుమ్. పదార్థజ్ఞభువ్వవిడమెద్దుమ్ పుక్కు వ్యాపిక్కుక్కడవతాయ్ పుటప్పట్టపో తోడు ఉళ్ళేపోయ్ పుక్కుపోతోడు వాళియట శుడక్కుడవతాయి రుక్మిణ అల్లలై నుకర్ న్దుమ్. సన్ధ్యాకాలత్రిల్ ఆదిత్యకిరణజ్ఞతేయాయి ర్దు భుజిప్పతు. దాహాకిమానకిరణజ్ఞతై భోగ్యభూతమాయరుప్పతోరు ఫలమొబ్బలే భుజిత్తు.

(వణ్ తడ త్రినుల్ కిడన్దుమ్) అభిమతై కళానస్తీ కళుక్కుమ్ నిదై త్తవడి జలక్రిడాదికల్ పణ్ణి అనుభవితైక్కుమ్ యోగ్యమాన అహియత కాక త్రిలే అఘర్నణమ్ పణ్ణియుమ్. (ఉట్కిడన్దుమ్) మే లేకిళమ్బుతల్, కళ్ళేవ ర్రిక్కిణ జరచరస త్తెబ్బళిల్ కణ్ వై త్తల్ శెయ్యవొణ్ణాశు. (కిడ న్దుమ్) అనేకమాయరమ్ వత్సరమ్ కిడక్కుమాయ్దు. (ఇన్న తోర్ తన్నెయరాయ్) ఏవంవిధ స్వభావజ్ఞేయుడై యరాయ్. (ఈళ్ళు) ఇణ్ణి క్కుమ్ నాళ్. (ఉడలమ్ విట్టెయ్దు) అనన్తరమ్ తానాకి విభిమాని త్త

† (సా) కబ్బెయ్దుట్టు.

మూ.—తో న్నెటిక్కల్ శ్చెన్టారెనప్పడుమ్ శొల్లల్, (1)

ఇన్న తోర్ కాల త్తినై యారితు పెన్ ద్రార్, (౧౫)

ఎన్న వుమ్ కేట్టటివత్తిల్, — ఉళ తెన్నిల్

మన్ను జ్జుడుజ్జితిరో మణ్డల త్తినన్న డువుల్, (౧౬)

అన్య — తోల్, నెటిక్కణ్, శ్చెన్టార్, ఎనప్పడుమ్, శొల్లల్, (౧) ఇన్న తోర్ కాలత్తు, ఇనైయార్, ఇనుపేన్ ద్రార్, ఎన్న వుమ్, కేట్టటివత్తిల్, (౧౦) ఉళతుఎన్నిల్, మన్నుమ్, కడుమ్కతిరోన్, శల్, మణ్డల త్తినన్ డువుల్, (౧౫)

అర్థము — అనాదియై, ప్రాప్యమామియైన మోక్షమును, పొందిరి, అని చెప్పబడుచున్న, ఉత్తమ, (౧); ఇటువంటి (పలాని) కాలమందు, ఇటువంటి (పలాని) వారు, ఈ మోక్షమును లభించిరి, అని (దానినిచూచి యనుభవించినట్లు) చెప్పెడుమాటను, వివరించెడు (౧౦) (ఆమోక్షము) ఉన్నదని యొప్పుకున్నను, కత్యపై, అతిగూరమై యున్న కిరణములుగల సూర్యునియొక్క, విలక్షణమైన, మణ్డలముయొక్క మధ్యమందున్న, (౧౫)

శరీర ప్రైప్పొక్కట దేశాంతరేక్ష కక్షియప్పయ్. (తో న్నెటిక్కణ్ శ్చెన్టారెనప్పడుమ్ శొల్లల్) పక్షి యతాన మోక్ష ప్రేక్షిప్పొనార్ కళెన్టు శొల్లప్పడుమ్ శొల్లల్లేయుళ్ళు. (శొల్లల్) ఉక్తిమాన్త్రమే యొక్కయక్కణ్డటివారిల్లె. (ఇన్న తోర్ కాల త్తినై యారితు పెన్ ద్రార్) ఇన్న వుమ్ కేట్టటివత్తిల్ ఇన్న తోర్ కాల త్తినై ఏవంవిధస్వభావరాయరుప్పార్ ఇప్పేలు పెన్ ద్రార్ కళెన్టు శొల్లక్కేట్టటివత్తిల్, మోక్ష ప్రేక్షిప్పొనార్ కళెన్టు శాస్త్ర) జరిలే “ శుకోముక్తవామదేవోముక్తః ” ఎన్టు శొల్లక్కేట్టరుక్కుమత్తనై. వచనమ్ పఠిత్తుప్పొరుమి త్తనై. “ నాకణ్డే, నాక పోనే ” ఎన్బారిల్లె. ఆ స్తికృతాలేశిల శొల్లుమ త్తనై.

(ఉళ తెన్నిల్) ఉణ్డెన్టు శొల్లిల్. అతుక్కుప్పొమ్ పక్షియిన్ అరుమైయై క్కేట్టలాకాతో? (మన్ను మిత్తాది) నిలై నిన్ట కొడియ కిరణజ్జై యుడై య ఆదిత్యమణ్డల త్తినన్ డువిట్టుప్పొక నేణుమ్. ఇల్లె నిన్టు ఆదిత్యనై కాగనొణ్ణా లే వెళియోడు మ్పడి కొడితాన ఆదిత్యమడై య

మూ, — అన్నతోరిల్లి యి నూడుపోయ్, — వీ చెన్నుమ్

తోన్నెటిక్కటెప్పనారై వొచ్చిల్లుమిన్గళ్ శొల్లాతే, (౧౭)

అన్నతేవేళుమటివిల్ శిఱుమనత్తు, ఆ

జన్నవరైక్కట్టిప్పోమ్మయామే, — అతునిఱ్ఱ (౧౮)

మున్ననాశొన్నఁజి త్రివళ్ళిముయన్త,

అన్య. — అన్నకుబిర్, ఇల్లియిన్, ఉఱు, పోయ్, వీడు, (౫) ఎన్నుమ్, తోల్, శతీక్కణ్, శెట్టారై, శొల్లుమిన్గళ్, (౧౦) శొల్లాతే, అన్నతేవేళుమ్, అఱు, అఱివుఱల్, శిఱుమనత్తు, (౧౫) అన్నవరై, గూమే, కట్టప్పోమ్, అతునిఱ్ఱ, నాన్, మున్నమ్, (౨౦) శొన్న, అఱిత్రిన్ వళ్ళి, ముయన్త,

అర్థము. — అటువంటియొక, చిన్న ద్వారముయొక్క, మధ్యమునుంచి, పోయి, మోక్షము (౫) అనిచెప్పబడుచున్న, అనాదియై, ప్రాప్యమొందేకొలండు, వెళ్ళినవారిని, చెప్పబడు, (౧౦) (అని యడిగినవానికి సరియైనట్లైతము) చెప్పక, (శాస్త్ర)మందు చెప్పియున్నది అనెడు) అనూటచే చెప్పమన్నవారై, ఆవిషయమందు, జ్ఞానములేనివారై, (జ్ఞానము పుట్టుటకు దగిన వైశాల్యములేని, చిన్నమనస్సుగలవారైన, (౧౫) అటువంటివారికి, మనమే, చెప్పించెదము. అదియుండుగా, నేను, (౨౦) ముందఱ, చెప్పిన, ధర్మమార్గమందు, ప్రయత్నముగల,

అప్పడిప్పట్ట అతిసూక్ష్మబాంస వల్లయేపోయి, మోక్షమెన్ను శొల్లప్పడుమ్ పట్టియి తాన ప్రాప్యతై లభి త్తివర్కకల్ ఇన్నిరెనుశొల్లుశొల్లుకే ట్టాల్ శొల్లాత ఇతుఱ్ఱుత్తిరిమాళి మున్నుశొన్నతైయే శొల్లానిఱ్ఱుర్కళ్. అతుక్కడి - అఱివు కడరాక్కై. (శిఱుమనత్తు) మల్ అఱివు ఉణ్ణాక్కిక్కొళ్ళిపు మొణ్ణాతపడి అల్పమనాక్కళ్. (అఱు) అన్విడ త్తల్. (అన్నవరై) అప్పడిప్పట్టుళ్ళరై. (కట్టప్పోమ్మయామే) అఱిప్పోమ్ నామే. ఉకన్దపిషయ త్తల్ మడ లెడుత్తుప్పజలాన కొల త్తిలే పిఱర్ క్క టిపికై నమక్కుప్పణియో. కైయుమనుడలుమాయ నాడతయై త్తిరియానిన్దాల్ ఇతువో పురుమార్థమెన్ద జాయుమ్బడి నాట్టిలయులావా నిఱ్ఱ ఒరిడ త్తిలేయిరున్దు ఉపదేశికై నమక్కుప్పణియో?

(అతునిఱ్ఱ) అతుకిడక్కిడిర్. అతోరు పురుమార్థమెన్ను నిసె త్తిరుప్పార్కన్తో అతువేణ్ణవ తెన్దు అత్తెయువేఱ్ఱిక్కై తార్. (మున్నమ్

మూ.—అన్నవర్ తామ్కణ్డీర్ కళాయరక్కణ్

అన్య.—అన్నవర్ తామ్కణ్డీర్ కళ, అయరక్కణ్,

అర్థము.—అటువంటివారును, వేయినేత్రములుగలవాఁడై,

నాళశోన్నవతి త్రికవభీముయస్తవన్నవర్ తామ్కణ్డీర్ కళ) (౧) [వ్యవసాయాత్మికాబుద్ధిరేకేహ] అధ్యవసాయాత్మికైయానబుద్ధియైయుడైయవసుక్కుసాధనసాధ్యజ్ఞోబుద్ధాయరుక్కుమ్; (౧) [బహుశాఖాహ్యనన్తాశ్చబుద్ధరు ౭వ్యవసాయినామ్] ఎన్నిటపడియే అవ్యవసాయకభుడైయబుద్ధి, బహుశాఖైయాయరుక్కుమ్; పలతలైయాయరుక్కుమ్. సాధనజ్ఞభుమనేఃమాయ్ సాధ్యజ్ఞభుమనేఃమాయరుక్కుమ్.

అప్పడిను, కామ్యరూపమానకర్తృత్వన్వైయే (౨) 'కర్తృణ్యేవాధికారస్తే' ఎన్నిటపడియే అకర్తృకమాక ఫలాభిసన్ధిరహితైయాన అనుష్ఠానజ్ఞే అనుష్ఠితాల్ మోక్షసాధనమాకక్కడవతు ఎన్నిట న్యాయతైప్పవ్వు భగవత్పురుషార్థత్తుక్కు సాధనమాకచ్చొన్నముఖతైలే దూషితైతుకీర్తి: అన్దకర్తృత్వనక్కు-స్వర్గభోగతైప్పురుషార్థమాకప్రతిపత్తిపణ్ణి, అతుక్కు సాధనమా మాకారతైలే కామ్యాన్ధప్రచురమాయరుక్కు మెన్నుమిడతై క్కాట్టకీతితు. కీర్తీ నాళశోన్న ధర్మమార్గత్తిలే ఉత్సాహితైవర్ కళ కిడక్కిడికోళ; అన్నవరెన్నిటతు- నేరువ తెల్లామ్ సేర్ న్దుపడువ తెల్లామ్ పడచ్చెయ్ తే అల్పమేయాయరుక్కిట స్వర్గపురుషార్థతై ఫలమాకక్కొళ్ళుకీట హేయరైయనాదరిక్కితార్.

అవర్ కళో ఫలమిరుక్కువ్వుడియెచ్చొల్లుకీటమేల్. (అయిరక్కణ్) ఇప్పడినేరువ తెల్లామ్ సేర్ న్దుపణ్, విషయదర్శనత్తుక్కు అయిరమ్కణ్ణుడైయవణ్. (౩) 'విడత్తవాయెరాయరమ్ ఇరాయరమ్కణ్' ఎన్దుఅవనుక్కుప్పలకణ్ణుణ్ణితేభగవదనుభవత్తుక్కు. (౪) 'పుణ్డరికమేవమక్షిణీ' ఎన్దుమ్, (౫) 'తామరై క్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరపుమేతలై మకనై' ఎన్దుమ్,

(౧) గీతె-౨-౪౦.

(౨) గీతె-౨-౪౭.

(౩) తి-చ-వి-౧౮.

(౪) ఛా-శ-౧-౭-౭.

(౫) తిరునాయ్-౨-౬-౭.

పొన్నకరమ్ పుక్కమరర్ పోద్రీశెప్ప, — ప్పొత్తోళిశేర్

— వాసవర్ కోన్, పొన్ నకరమ్, పుక్కు, అమరర్, పోద్రీ శెప్ప, (౫) పొల్ల, శేర్,

౫. — దేవతలకధిపతియైన యింద్రునియొక్క, సుందరమైననగరమును, ప్రవేశించి, (౬) దేవతల, స్తుతింప (౭) వర్ణించునట్లు, కాన్తిలో, కూడియున్నదై,

పుడై యార్ తోగ్గరు అడై పుకెడ సిన్దేత్తుమ్బడియున కణ్ణుళై యు మవన్తుక త్తిలేపోయ్ విట్టిక్కిఱతన్దే; వీటినిశీలై పోలే కణ్డవిడ మెజుమ్ ? యామ్బడి యిరుక్కిఱవన్తుక త్తిలే యితే విట్టిప్ప తెన్దు, విషయప్ర రిల్ నేత్రభూతనై యిజ్జ సేయితే యివర్ కళో శోల్లువతు. (వాసవర్) * ఆయర్వలు మమరర్ కళతిఱతియో వెన్నర్ కళో. మనుష్య గ్నాట్టిల్ నాలునాళో ఎత్తివిరున్దు శామ్, ఇవ్వళవై కొణ్ణు పోరప్పొ ట్టెదై యుమ్ అవర్ కళాకలభిమాని త్తిరుక్కుమ్ ఆక్కరాన అమ కళుక్కు నిర్వాహకనానవన్తుక త్తిలే యాయ్ ద్వివిట్టిప్పతు.

(పొన్నకరమ్) (౧) “తికల్ పొన్నులకాళ్వార్” ఎన్నిఱదేశత్తిలే -? సరకాడికళిల్ వ్యాప్తుత్తి. అల్పనూనదేశ త్తిలేయన్తో పుకుకిఱతు. క్కు) పుకుకై తానేయుద్దేశ్యమాయ్, అర్చిగాదిమార్గత్రాణేవఱ్ఱియిలు క్కర్ సత్కరిత్తు కొణ్డాడప్పొకిఱతో? (అమరర్ పోద్రీశెప్ప) (౨) డియుడై వాసవర్ ముత్తెముత్తై యెత్తి కొళ్ళప్పకుకిఱతో? (౩) “అమ గాయ్ త్తిరికిన్టార్ కళో” ఎన్దు ఆక్కరాన దేవతై కళో, “సంనారభూమియి మురున్దు స్వర్గానుభవ త్తిలే శ్రద్ధేపిఱన్దు, ఇత్తుక్కులుప్పాక సాధనా నానమ్ పణ్ణి ఇన్వళపువరువా నొరువనై క్కిడై క్కుమే! ఇవను మొరు ఎన్దుకొణ్డాడానిఱ్చర్ కళో.

కోళిశేర్) † సిమ్మసనత్తిళ్ళిల్ వకుప్పై క్కణ్ణుకొణ్డేరుక్కుమ్బు శేర్ నిరుప్ప తాయ్. (౪) “కోప్పడైయ” (కొన్న విలుమ్) కిట్టి

మూ. — కొన్నవిలుమ్ కోళరిమాత్తా శుమన్దకోలమ్ శేర్, (౨౦)

మన్నియశిక్తాశన త్రిక మేల్, — వాళ్ నెడుద్దణ్

కన్నియరాలిట్టక పరిప్పాతియవిత్తన్దు,

అన్య. — కొల్ నవిలుమ్, కోళ్, అరిమా, తాన్ శుమన్ద, కోలమ్ శేర్, (౧) మన్నియ, శిక్తాశన త్రిక మేల్, వాళ్, నెడుమ్, కణ్, (౧౦) కన్నియరల్, ఇట్ట, కివరి, పాతిఅవిత్తన్దు, అర్థము. — హింసను చెప్పుచున్న (ఇదిచంపుననిలా'కులచే జెప్పబడుచున్న), పరిముగల, సింహము, తానే పహించుచున్నదై, ఆందముతో నుడివదై, (౨) చిరకాలస్థాయయైన, సింహాసనముమీద, కాన్తిగల, పాడువైన, నేత్రములుగల, (౧౦) (దేవ) కన్యకలచే వీచబడుచున్న, చామరములు, శిథిలబంధమై,

సవప్పోతే ముడిక్కుమెన్దు కొలైయైన్యవహరియానిత్ప తాయ్. (కోళరిమాత్తా శుమన్ద)నివాశకిరై ప్పొధరిక్కైక్కు, మిడుక్కైయుడైతాయ్. ప్పొత్తొరు సిప్పుమానతు తానే శుమన్దునిట్కి ఆతో? వెన్దు శజ్జిక్కుమ్బడి. (కోలమ్ శేర్) నాట్టలుళ్ళతో ట్టిలెల్లామ్ ఇతిలేయో వెన్నుమ్బడి అత్తుకు శేర్ నిరుప్ప తాయ్.

(మన్నియశిక్తాశన త్రిన్దేల్) సాంసారికి మానభోగ త్రిత్కాట్టిల్ నాలునాళ్ ఎళ విరున్దుపొకట్టు ప్పొకిరివర్ కిలై ప్పొల్న్దుయే, పరువార్ కెల్లామ్ తానేయమ్బడి యరుక్కైయాలే, మన్నియ వెన్కిఆతు. అరిమా - సింహమ్, 'పాయమా, కైమ్మా' ఎన్నుమాపోలే. కోళ్ - మిడుక్కు. (తా శుమన్ద) శిలర్ శుమత్తచ్చుమ్మక్కైయన్దిక్కే ఆదరత్తోడే తానే శుమక్కై. (వాళ్ నెడుద్దణ్) ఓరాళు మొరునొక్కుమ్ నెమ్బడియాన కూర్చైయెయుడైతాయ్ భుజిక్కిఆవనళవన్దిక్కే విజ్జి.

గ్యైయైయెయుడైతానకణ్ణొక్కైయుడైయ. (కన్నియరాలిట్ట)

మెల్లామ్ భుజియానిన్దులుమ్ పిన్నెయుమ్ పుతుమై వ,

క్కిరి ప్రీకళాల్ ఇడప్పట్ట, (కివరిప్పాతియవిత్తన్దు)

వాతే కిట్టవిత్తన్దు ఎల్లామ్ కూడ త్తళ్ళక్కడవతు, అ

† హరిక్కైక్కు ఎన్నియక్కులామా.

మూ. —

ఆ

(౨౧)

జీన్ని శమ్మా నైవలియన్లు—మరుగ్గీరున్ద

మిన్ననైయనున్ మరుజుల్ మెల్లియలార్

అవ్వ — ఆజు, ఇన్, పూ, ఇళిమ్ తెన్బల్, ఇయన్లు, (౫) మరుజు ఇరున్దమిన్ అనైయనున్ మరుజుల్, మెల్ ఇయలార్,

అర్థము. — ఆయవస్థయందు, సుఖకరమై, పరిమళితమైన, మద్దమగుతము, సంచరింప, (౫) ప్రక్కనున్న, మెలుపువలె, సూక్ష్మమైన నడుమును, మృదువైనస్వభావమునుగల స్త్రీలు,

వాతే విడక్కడవతు. ఆ జైప్పొత్తికై యుమ్ విక్కుకై యుమాక చొప్పలు కీటతు.

(ఆజు) అవ్వవచ్చేయిల్. (ఇన్ని శమ్పూమ్ తెన్బల్ ఇయన్లు) అచ్చామరమ్ వీశుకై యినాల్ ఇరుతాయ్ ఇళైయతాయ్ నన్దాన తెన్బల్ వన్ద సళ్ళుగిక్కవెన్నుతల్. అన్తి క్కే మన్దచూరుతమాయ్, నానావిధ మాన పూక్కలిలేపోయ్ ప్రవేశిక్కుమిడత్తు ఆవియ్యెన్దువెక్కై తట్టి యిరుక్కిటపడి. వీశుకివరుకై యన్తి క్కే, శెన్విప్పరిమళ తై కొయ్ తు కొడువన్దు, తెన్బలానళు ఇయన్లువెన్దు శెన్బల్ తానాకవుమామ్; ఒరు చేతనక పుకున్దానాయ్ సమ్మాగత్తుక్కు న్దుణుక్కుప్పిఱక్కుమ్బడి యిరుక్కై యన్తి క్కే, సమ్మాగవర్ధకముమాయ్ స్పర్శవేద్యముమాయరుక్కై. కవరియానపోతు, తన్ పక్కల్ నిన్దుమ్ వేటొన్బిల్ పోకాతపడి నుమ్మెన్ ఇనియతాయ్ ఉడమ్బిలే పట్టవాతే తుణుక్కుప్పిఱక్కుమ్బడి వనే!"

(పొగుగ్గీరున్ద) భాగ్యైకళాన స్త్రీకడై యెఱ్ఱియ ధరిక్కమాట్టా డికిళర్ న్దవొలి డవైత్తుక్కొణ్డిరుప్పర్ కిల్. అతిల్ మున్నే యిరుక్కిట

(౧) తిరుప్పావే ఎతిర్ చెప్పే క్కవొణ్ణాతపడి అర్థమాలాయ్, అరుకే
(౩) తిరువాయ్, పర్కళి. మిన్ననైయవిత్యాది) భోక్తావాసవసుక్కుమ్,

మూ.—

వెణ్ ములువల్,

మున్న మ్ముక్కిత్తై ముక్కిత్తై నిలావన్దరుమ్మ,

అన్న వర్తమానోక్కముణ్ణాజ్జణిమలర్ శేర్,

(౨౩)

పొన్నియల్ కట్టక త్తిన్

అన్వ.— మున్నమ్, ముక్కిత్తై, వెణ్ ములువల్, ముక్కిత్తై నిలా, వన్ద, (౫) ఆరుమ్మ, అన్న వర్తమ్, మాన్ నోక్కమ్, ఉణ్ణ, ఆజ్జు, (౧౦) ఆణి, మలర్, శేర్, పొన్ ఇయర్, కట్టక త్తిన్, (౧౫)

అర్థము.—(తమ) అభిప్రాయమును, నూచింపించుచున్న స్వచ్ఛములైన దత్తములయొక్క వికసించుచున్న వెన్నెల, వచ్చి, (౫) మొగ్గులువిడువగా (వ్యాపింప), ఆటువంటి స్త్రీలయొక్క, శేడివంటి, చూపులను, అనుభవించి, ఆయవస్థలో, (౧౦) అలక్కొరములైన, పుష్పములతో, కూడియున్న, స్వర్ణము చేత చేయబడిన, కల్పవృక్షములయొక్క, (౧౫)

“ఇవల్ ఇన్విడైయైక్కొణ్ణ ఎజ్జినే తాన్ ధరిక్కుమ్మడి!” ఎను కణ్ణపోతైలామ్ తుణుక్కెన్న వేణ్ణుమ్మడి (౧) * మిన్నొ త్తనుణ్ణియ ఇచ్చైయైయుడైయ రాకై యాలే కలక్క పుమ్ పొతాతేకై వాజ్జియిరుక్కువుమ్ పొతాతమర్ద వత్తైయుడై యరాన న్నీకళుడైయ, వెణ్ణులువలుణ్ణు - దన్దప జ్జీ, ఆతినుడైయ. (మున్న మ్ముక్కిత్తై ముక్కిత్తై నిలావన్దరుమ్మ) మున్న మెన్గిఱు- అభిప్రాయమ్, అన్ద అభిప్రాయమానతు పోయ్ పక్వమాయ్ ఆరమ్మి తాత్పోలే యిరుక్కిఱ ఇళినిలావానను వన్దరుమ్మ.

(అన్న వర్తమానోక్కమ్) ఇన్న విడ త్తేపోయ్ విళైయూడక్క డవో మెన్గిఱునివైవై నోక్కాలే స్తరిప్పిప్పాళాయిల్లు (ఉణ్ణ) అప్పడిప్పట్టమ్మదువాన నోక్కైయుడైయ అవర్ కళ్ నోక్కైప్పరుకి. ఇతుకాణుమ్ ఇవర్ కుజీవనమ్. ఇవన్ ఒన్మాకిన్దరిత్తు అత్తైయైణ్ణుక్కమాట్టాతే కిడన్దలై యానిట్కు అతుక్కుమేలే కుళిరనోక్కువర్ కళ్. (ఆజ్జు) అస్వరవిలే.

ఇవర్ కళ్ లీలారస మనుభవిక్కుమ్మడి శొలుకిఱతుమేల్. (అణిమలర్ శేర్ పొన్నియల్ కట్టక త్తిన్ కాడుడు త్తమాడైలామ్) శెటియప్పు త్తపూక్కళ్ పరప్పమాటియిరుప్ప తాయ్ ప్పొన్నా లే శెయ్యప్పట్ట

మూ.—

కాడుడు త్రమాడెల్లామ్,

మన్నియమనారమ్ పూత్తమతు త్రివలై, (౨౩)

ఇన్నిశై వణ్ణమరుమ్ శోలై వాయ్ మాలై శేర్,

మన్నియమామయిల్ పోటూక్కున్, — ముళై త్తడల్ (౨౪)

అన్య. — కాడుడు త్త, మాడువల్లామ్, మన్నియమనారమ్, పూత్త, మతు, (౫) త్రివలై, ఇన్ ఇశై, వణ్ణ అమరుమ్, శోలై వాయ్, మాలై, (౧౦) శేర్, మన్నియ, మా, మయిల్ పోల్, కూన్, (౧౫) ముళై, తడన్, కణ్,

ఆర్థము. — వనముచే జాట్లఁబడిన, పక్కప్రదేశములగుత, నిబిడమైయున్న మనారవృక్షములు, పుష్పించియున్నదై, (ఆపువ్వుములయొక్క) తేనెయొక్క, (౫) బిందువులలో, భోగ్యమైనవృక్షముగల, తుమ్మెదలుఅమరియున్నదై, తోపులలో (బుట్టిన), (పుష్ప) మాలికల, (౧౦) కూడియున్నదై, (నాయకునిత్రమపరిహరమందు) సుస్థిరమై, పెద్ద, నెవరినంటిదైన, కేశపాశములను, (౧౫) చల్లనివై, విశాలములైన, నేత్రములను,

తాయ్ క్కట్టుక క్కాడాయ్ త్తరిఘడిడక్కుమిడమెల్లామ్. మాడెల్లామ్ ఇనర్ కలిఱుక్కిఁజ పరిసరమెల్లామ్. (మన్నియ) ఉణ్ణాయళ్ళు. (మనారమ్ పూత్త) పూవాయ్ క్కిడక్కుమ్. (మతు త్రివలై) ఆపూవిలుణ్ణా మధువెళ్ళ త్రినుడైయ త్రివలైయిలే. (ఇన్నిశై వణ్ణ) అత్తైపా నన్ పణ్ణకైక్కుక వణ్ణుకల్ పడిఁకుడిడక్కుమ్. అవన్ ముళై వణ్ణుకైన్డెన్డ వతు, అవన్ శో ఇన్నిశై కేట్టవాణ్డేయాయ్ ముళై. (అమరుమ్ శోలై వాయ్) పరిమళమోబ్బలే పడిఁకుడిడక్కుమామయిల్ ముళై శోలైయిల్ త్రిలే. (మాలై శేర్ త్యాది) ఒరుకొప్పిల్ నిన్దుమ్ పటిత్తుప్పొన్దుమ్మాలై యొక్కిచ్చేర్ క్కిఁజ విళప్పత్తాలే పరుమ్ శెవ్వియళియుమత్తి క్కే క్కులిలే మాలైయాయ్ పూత్తాత్తోలే యిరుప్పతాయ్, నాయకన్ మునే మయిరై యిరుకాల్ కుత్తైత్తాల్ అవనుక్కు సకలతాపజ్జళుమాఁ మ్బడియాయ్, పెరియమయిల్ తోకై పరిత్తాత్తోలే యిరుక్కిఁజ ఆ కభారత్తైయుడై యిరునూయ్, కాలత త్తవ్వుముళ్ళతనై గుమ్ తువక్కు కైక్కుమ్ మయిర్దుడియే పొన్దిగుక్క, అతుక్కుమేలేకణ్ణాలే ఒరుకా కటాక్షిత్తాల్ ఒరుపాట్టమ్ పరిత్తాత్తోలే యిరుక్కుమ్బడి కులిర్

మూ.— మిన్నిడై యారోడుమ్ విలై యాడి వేణ్డెత్తు,
 మన్ను మణి త్తలత్తు మాణిక్క మణ్ణరియిన్, (౨౬)
 మిన్ని నొలిశేర్ పళిఱువిలిమ్బడు త్త,
 మన్నుమ్ పవళక్కాల్ శెమ్మిన్ శెయ్ మణ్ణపత్తుల్, (౨౭)

అన్వ.— మిన్, ఇడైయారోడుమ్, వేణ్డెత్తు, విలైయాడి, మణి, (గి) మన్ను, తలత్తు, మాణిక్క మణ్ణరియిన్, మిన్నిన్ ఒలి, శేర్, (౧౦) పళిఱు, విలిమ్బు, అడుత్త, మన్నుమ్, పవళమకాల్, (౧౫) శెమ్మిన్ శెయ్, మణ్ణపత్తుల్,

అర్థము.— మెఱుపునంటి. నడుమునుగలవాడైన స్త్రీలతో, ఇట్టమైన స్థలములలో, విహరించి, రత్నములు, (గి) అమరియున్న, ప్రదేశములకలదై, మాణిక్యముయ్యమైన పువ్వుగుచ్చములుగలదై, మెఱుపుయొక్క కాన్తివంటి కాన్తితో, కూడియున్న, (౧౦) స్ఫటికములను, పక్కలో, వేయబడినదై, దృఢములైన, పగడములచే జేయబడిన స్తంభములుగలదై, (౧౫) జ్ఞాఘ్యమైన స్వర్ణముచే జేయబడినదైన, మణ్ణపవంశ,

కణ్ణలై యుడై యరుమాయరున్దుళ్ళస్త్రీకలోడే భోగోపోద్ధాత త్తిలే కాలక్షేప జైప్పణి. వేణ్డెత్తు. విలై యాడియెన్ను తల్; వేణ్డెత్తు మన్నుమ్ మణి త్తలత్తు ఎన్దుమే లేకూట్టుతల్. నడు మొల్గు విలై యాడి ఆ మాన్తికైయాలుణ్డాన శ్రమమ్, ఓరిడ త్తేయరున్దు ఆఱ వేణ్డియరుక్కు మిఱ్ఱే, ఇవన్నుడై య పుణ్యఫలమ్ పకవ్వుమాయరుక్కైయాలే ఇవనిరుక్క అపేక్షితమాన విడ త్తే అప్పోతే అఱుపుణ్డాయరుక్కున్.

(మన్ను మణి త్తలత్తు) ఉణ్డాన నీలరత్నజలాలే శేర్ త్తుచ్చమైక్క ప్పట్టిగున్దుళ్ళనిల త్తిలే. (మాణిక్క మణ్ణరియిన్) మాణిక్కొత్తుక్కలై ఇడై యిడై యేయ్దుత్తు వక్కళ్. ఒరు ప్రదేశ త్తిలే, పాఱరితాయరుక్కుమాపోలే, అజ్జుజైయార్ కు ఆశ్చర్యమాయరుత్తు పళిఱ్ఱాయ్దా (మిన్ని నొలిశేర్ పళిఱువిలిమ్బడు త్త) మిన్ని నొలిపోలేయరుక్కిఱివొలియై యుడై త్తన పళిఱైక్కొణ్డువన్దు విలిమ్బులే కుఱడుకట్టువార్కళ్. (మన్నుమ్ పవళక్కాల్ శెమ్మిన్ శెయ్ మణ్ణపత్తుల్) కాయ్ న్దు నిఱ్ఱిఱ స్త్రీకళుక్కు ఓరడిపోకోల్ ధరిక్కవరితామ్బడియాన పవళత్తుడై

మూ.—అన్ననడై యవరమ్బైయర్ తమ్మై వళర్ త్త,
 ఇన్నినై యాత్రి పాడల్ కేట్టిన్బుల్, ఇరువిళుమ్బిల్ (అం)
 మన్నుమ్మై తమ్ముమ్ వాణిలానీళ్ళ తిత్తోయ్,
 మిన్ని నొళి శేర్

అన్య.— అన్ననడైయ, అరమ్బైయర్, తమ్మై వళర్ త్త, ఇన్ ఇన్దై, యాత్రి, (౫) పాడల్ కేట్టు, ఇన్బుల్, ఇరువిళుమ్బిల్, మన్ను, మమ్మై, (౧౦) తమ్ముమ్, వాణిలానీళ్ళ మతి, తోయ్, మిన్నిన్ ఒళి, (౧౫) శేర్,

అర్థము.— హంసగమనముగల, దేవస్త్రీలు, తమహస్తములచే పృథ్విచేయబడిన, శ్రావ్యమైనగ్వనిగల, వీణయొక్క, (౫)గానమునువిని, సుఖముననుభవించి, విశాలమైన ఆకాశమందు, దట్టమైన, మేఘములు, (౧౦) సంచరించుచున్నదై, కాన్తిగల వెన్నెలగల, ఉన్నతమందున్నచంద్రుడు, ఆమరియన్నదై, మెలుపుయొక్కకాన్తితో, (౧౫) కూడినదైన;

యుడైతాయ్ మాన్ద్రమ్ శెమ్బొన్నా త్తెయ్యప్పట్ట మణ్ణవత్తిలే.
 (అన్ననడై యవరమ్బైయర్ తమ్) అన్నతోడొత్త నడైయొయుడైయ
 రాయరుక్మిణ అప్పరస్సుక్కళుడైయ. (వైవళర్ త్తెన్నినై యాత్రి పాడల్ కేట్టు) నీర్వార్ త్తు వళర్ ప్పారై వ్పోలే ఇవర్ కళుడైయ కరస్సర్కమే
 నీరాకవళర్ న్ద ఇనియ ఇళైయొయుడై త్తాన యాత్రిలుణ్ణాన పాట్టైచ్చెవియా
 లేయనుభవితై. సామగ్రియాల్ కుత్తెవత్త్రీరుక్మిణ యాత్రి త్తట్టి, పిన్నై
 అతుపన్ పట్టవాతే మిడత్త్రీలేమాన్ద్రీ ప్పాడ అత్తై కేట్టు (ఇన్బు
 ఉల్) అనన్దనిర్భరనాయ్.

ఇనిఒరు వెళియోలక్కముమ్, సమ్మిగాథమా యిరుప్పతొరు
 ఇరుప్పమ్, ఒరు శెన్టలు మపేక్షితమా యిరుక్కుమితే, అత్తైచ్చొట్టుకి
 అతు. (ఇరువిళుమ్బిల్) పరప్పడై త్తాన ఆకాశత్తిలే. (మన్నుమ్మై తమ్ముమ్) గళై కడక్కి అసాతు ఒరుమత్తైయమ్, తుళియుమ్, మిన్నుమ్
 ఉతవి నాత్పోలే, భోగత్తిలే అన్యయి త్తపోతు ఒరు ఇరుట్టియుమ్ ప్ర
 కాశముమ్ అపేక్షితమాయరుక్కుమితే. (వాణిలానీళ్ళ మతితోయ్

మూ.— విశుమ్బూరుమ్ మాళికై మేల్, (౨౯)

మన్నుమణివిళక్కై మాట్టి, ముత్తై క్కణ్ణార్

పన్నువిళి త్తిరమాప్పాప్పడు త్తపళ్ళిమేల్, (30)

తున్నియ శాలేకమ్ శూన్ర కతవమ్ తాళ తిఱప్ప,

అన్య.— విశుమ్బు, ఊరుమ్, మాళికై మేల్, మన్ను, మణివిళక్కై, (గి) మాట్టి, ముత్తై క్కణ్ణార్, పన్ను, విళి త్తిరమా, పా, (౧౦) పడుత్త, పళ్ళిమేల్, తున్నియ, శాలేకమ్ శూన్ర, (౧౫) కతవమ్, తాళ తిఱప్ప,

అర్థము.— ఆ కాశమందు, సంచరించుచున్న, విమానములమీఁద, స్థిరమైయున్న, రత్నవ యదీపములను, (౫) తగిలించి, చల్లనిచూపులుగలస్త్రీలచే, కొనియాడఁదగినదై, విచిత్రమై విశాలమై, (౧౦) వేయఁబడినతయనముమీఁద (శండి) (అచ్చట), నివివమైయున్న కిటికలు, చుట్టునున్న, తలుపులను, (౧౫) తాళముతీయ,

మిన్నినొలి శేర్ విశుమ్బూరుమ్ మాళికై మేల్ మన్ను మణివిళక్కై మాట్టి, ఆ కాశ త్తిలే సచ్చరిక్కి ఆమాళికై కళిలే పెరువిలై యనాన రత్నబిల్లై, అపిట్టు ఏద్రన్ నేణ్ణాతపడి, విళక్కాక వేద్రన్. ప్రకాశావేత్తై యిల్లామై యాలే మద్యళదీపమా యిరుక్కుమ త్తనై యితే.

(ముత్తై క్కణ్ణార్) పడుక్కై పడుప్పారెన్టు శిలవెణ్ణళుణ్ణు;— అవర్ కళ పడుక్కై యొక్కణ్ణాలే కుళిరప్పార్ త్తాల్ చేతనసమాధియాలే పడు క్కై యాయురుక్కుమ త్తనై. (పన్నువిళి త్తిరమాప్పాప్పడు త్తపళ్ళిమేల్) పడుక్కై యిలేపోమ్ తిసన్బాయ్ న్దాల్ “పడుక్కై వాయ్ ప్పిరున్దపడియే!” ఎన్టు వాయ్ పులర్ త్తుమ్మడియాయ్, నానావర్ణ మాయ్, ముడిబ్బలన్ దుప్పడు క్కప్పట్ట పడుక్కై యిలే యాయ్ ద్దు శాయ్ వతు. అప్పోతు, కా ద్దు అపేక్షితమాయురుక్కుమితే. (తున్నియ శాలేకమ్) అప్పిడన్దాన్ శుద్రుమ్ జాలకముమా యిరుక్కుమితే. వేణ్డిసపోతు వేణ్డిసపడివుకొళ్ళ లాయురుక్కుమితే. (శూన్ర కతవమ్ తాళ తిఱప్ప) విరల్ సుత్తై యాతిపడి యాయ్ కాద్రుమ్ చ్చిరై పడియిట్టు ప్పకుర వేణ్ణుమ్మడి నెరుగ్గియి రున్దుళ్ళ జాలకబ్బళిల్ శుద్రుముణ్ణాన కతవుకళ తాళ నీర్. తాళ తిఱప్ప

అన్నముక్కునెరిన్దుక్కవాణీల, (3౧)

చ్చిన్ననఱున్తాతు శూడి—ఓర్ మన్దారమ్

తున్నునఱుమలరాల్ తోళ్ కొట్టి, కట్టుకత్తిన్ (3౨)

మన్నుమలర్ వాయ్ మణివణ్ణు పిన్ తొడర,

అన్వ.—అన్నమ్, ఉక్కు, నెరిన్దు, ఉక్కు, వాళ్, (౫)నీలమ్, శిన్న, నఱుమ్ తు, శూడి, ఓర్ మన్దారమ్, (౧౦)తున్ను, నఱుమలరాల్, తోళ్ కొట్టి, కట్టుకత్తిన్, మన్ను, (౧౫) మలర్ వాయ్, మణివణ్ణు, పిన్ తొడర,

అర్థము.—హంసములు, తొక్కుగా, నలిగి, చూర్ణమై, కాన్తీగలదైన, (౫)నీలపుష్ప లయొక్క, చిన్నదై, పరిమళించుచున్నకింజల్కములనూ, ముగుచుకొని, అద్వితీయమైనమందారవృక్షములయొక్క, (౧౦) నిబిడమైయున్న పరిమళితమైన, పుష్పములచేత, పంజములనలంకరించుకొని, కల్పవృక్షములలో, అమరియున్న, (౧౫) పుష్పములలో నున్న), జ్ఞాప్యములైన తుమ్మెదలు, అనుసరింప,

తెట్టల్ పుకున్దు. కృతనిజ్జేటికల్ కతెవుటిఱక్కుమాపోలే, పుణ్యమడి నూక వరుఁగిఱ తాకై యాలే శిలర్ అడైక్కువున్ తిఱక్కువున్ వేణ్డొ ఱ్ఱే. (అన్నముక్కు) అన్నోతు పుకురుమ్ కాన్తీరుక్కుమ్బడిశొల్లుకి శుమ్. (౧) “పెడై యోషుశెణ్ణావన్నమేతుకైప్ప” ఎన్నుమాపోలే, అన్న హునతు మిథున సమ్మాగార్థమాకవుమ్ మధుపానార్థమాకవుమ్ శెన్టియి ముమ్; ఇవై సళ్ళురిక్కై యాలే పూవుమ్, తాతువుమ్, తేనుమ్, శుణ్ణు ముమ్ ఒన్టాకక్కుమ్బుమ్. † (నెరిన్దుక్క వాణీలచ్చిన్ననఱుమ్ తాతుశూ !) పిన్నైప్పోయ్ నెరిన్దు ఉకున్దు ఒలియెయుడై తామ, ఇవై తుకైక్కు మాలే ముకవేకరుకి చ్చితేటి పరిమళమతిశయమాయరున్దుళ్ళ తాలై మ్పూడి. ఇ తైయాయీర్లు వళై యనూకవైప్పతు.

† (ఓర్ మన్దారమ్ తున్నునఱుమలరాల్ తోళ్ కొట్టి ఒరుమన్దార నరత్తినుడై ను నెరుజ్గప్పుత్తుప్పరిమళప్రచురమాయరుక్కిఱ పూకల్లై కార్వత్తాలే తోలిలే కొట్టికొట్టా. (కట్టుకత్తిన్ సమన్నుమలరాయ్ మణి వణ్ణుపిన్ తొడర). ఒరుకాలువ్ పిరియక్కడ వోమల్లోచి” ఎన్దు శూన్తొత్తు

ఇన్నిళమ్ పూవైన్దల్ పుకున్దిళ్ళములై మేల్, (33)

నన్నఱుమ్ శస్తనచ్చేఱుళ్ పులర్ తై, — తాజరుమ్ శీర్

మిన్నిజై మేల్ కై వై త్తిరుద్దేన్దిళములై మేల్, (34)

అన్వ.—ఇన్ పూ, ఇళిమ్ తైన్దల్, పుకున్దు, ఈజు, ఇళిములై మేల్, (౩౩) నల్, నఱుమ్, శస్తనమ్ శేఱు, ఉళి పులర్ తై, తాజు అరుమ్, (౩౪) మిన్, శీర్, ఇజై మేల్, కై వై త్తిరున్దు, ఏన్దు ఇళిములై మేల్, (౩౫)

అర్థము.—సుఖకరమై పరిమళితమైన, మన్దమారుతము, ప్రవేశించి, ఈయవస్థలో, చిన్న స్తనములమీద (పూయఁబడిన), (౩౩) విలక్షణమై, వాసనగలదైన, చందనపంకమును, లోపల నెండింప, (స్తనభారమును) వహించుటక సమర్థమై, (౩౪) మెఱుపువలెనతిసూక్ష్మమై, సుందరమైన, నడుముమీద, చేతులనుంచుకొనియుండి, పైకెత్తఁబడిన ముగ్ధములైన స్తనములమీద, (౩౫)

కొఱుగొత్తు, ఒరువిషయ త్తిలే తుడర్ న్దుపోవారై వ్పొలే, కల్పక తరువిల్ ఏకరూపమా యిరున్దుళ్ళ పుష్ప త్తిలే మదు నానత్తాఱుమ్ పరస్పర సున్దేశత్తాఱుమ్ నరై, తిరై, మూప్ప అత్తొరై క్కిఱు వణ్ణుక భానవై పిన్ తొడర. ఇక్కాల్ తై క్కణ్ణ నాణ్ణో ఇతుక్కుమున్ను ఇక్కాల్ తై క్కణ్ణటి యోమీ!” ఎన్దుత్తన్నై య నాడరిత్తుప్పొక చెయ్ తేయుమ్ ఒరుతలైక్కా మనూకత్తానే కాల్ తై ప్పిన్ తొడరానిఱుమ్. ఇతుపిన్ తొడర వేణ్ణుమ్బడి. (ఇన్నిళమ్ పూవైన్దల్ పుకున్దు) ఇని తాయ్ ఇళై య తాయ్ పరిమళితమా యిరున్దుళ్ళ శైన్దలానకు భోగవర్ధః మూయ్ కొణ్ణుపుకున్దు. * (ఈణ్దిళ్ళములై మేల్ నన్నఱుమ్ శస్తనచ్చేఱు) ఇన్వళవిలే, ఎప్పోతు మొక్క పోడశ వాన్ని కై కళా యిరుక్కై యాలే ములై గుమ్ ఇళై య తాయ్ రుక్కుమితే. అతిన్నే లేభోగయోగ్యనూక అలఱ్ఱరిక్క ప్పట్టిరున్దుళ్ళ, నన్దాయ్ పరిమళ ప్రచురమాన చన్దనక్కుఱుమై. (ఉళి పులర్ తై) మేల్ కై పన్దియిలే అన్దు ప్పణ్ణిక్కు క్కడవార్ శిత్తొలవట్టిజొణ్ణొల్ మనూపోలే పులర్ తై.

భోక్తావుమ్ ఈదుపశమ్బడి నూన వై దగ్ధ్యమ్ శ్లోఽహుః, (తాజరుమ్ శీర్ తాజి). ఇన్దై యెజ్జనే తాకొణ్ణు ధరిక్కుమ్బడియెన్దు కూశ వేణ్ణు

పాన్షరుమ్బరమ్పులమ్మ, — అకమ్మత్తైన్దొ
జీన్మపురువిలిమైయా త్తడబ్బణార్,

(34)

అన్వ. — పాన్. అరుమ్మ, అరమ్, పులమ్మ, అబ్బ, (౫) అకమ్మత్తైన్దొ, ఇన్న ఉరువిల్,
ఇమైయా, తడబ్బణార్,

అర్థము. — స్పృహణీయమై, మొగ్గులు విడిచినట్లున్న, హరములు, చంచలముగ నుండు,
ఆనందములతో, (౧౦) మనశ్శైల్యమునొంది, ఇటువంటిరూపముకలవారై, నిమే
షములేని, విశాలములైన నేత్రములుగలవారైన,

మృడియానాత్మకైయుడైతాయ్. (తాజరమ్ శీర్ మిన్నిడై మేల్ కైవై
త్తిరున్దు) ములైయై తాజర తాయ్ † అత్తకీయ మిన్సోలేయిరున్దుళ్ళ
ఇడై యిన్సేలే కైయైవైత్తక్కొణ్డిరున్దు. (ఏన్దిళములై మేల్ పాన్షరు
మ్బరమ్పులమ్మ) ఏన్దప్పట్లుచ్చమైయవళిర్ నిరున్దుళ్ళ ములై మేలిల్,
సమ్బాగ సమయత్తిలుమ్ కిత్త శ్రీపూణ వేణ్ణాతపడి సహజమాయరు
క్కిఱ ముత్తక్కళుమ్ పాన్షుమాయరుమ్మిరురుక్కిఱ ఉట్టుమ్మత్తా
రమ్, సమ్బాగ త్తిలుణ్ణాన వ్యాకులత్తైయాలే అణ్ణైజ్జేయళ. “ఇవ
ళుక్కునామాభరణమాకప్పట్టా?” ఎన్దుకూప్పిడుకీతావోలే యాయి
ద్రోశిరుప్పతు. త్రిసరమ్, షళ్ళసరమ్, తనియారమ్, ఇవై తన్నిలే
అలశినవోళైయై చొల్లటిఱతు పులమ్మిగ్గొక. ఇతాయ్దొ ప్పఱ
మ్మపగఱిఱపడి.

(అకమ్మత్తైన్దొ) అకపాయిలాట్టమ్ పేచ్చుక్కునిలమల్లవే. ములై
మేల్ పాన్షరుమ్బరమ్మెన్దు-ఆరమ్ పూణ్ణతాయరుక్కైయన్ది, ములై తాన్
ఆరమామ్మొణ్ణు అరుమ్మినాత్సోలేయాయిదొలు ఆరమ్ పూణ్ణిరుక్కు
మ్మడియెన్దుమామ్. (అబ్బ) హృదయమశ్చన్దవన్దవన్దైయిలే. (ఇన్న ఉరువిల్)
ఏవంవిధమాన స్వరూపవైలక్షణ్యత్తైయుడైయరాయ్. (ఇమైయా)
కణ్ ఇమైయోడు ఇమై పారున్దిల్ జగదుపసవ్వారమామెన్నుమ్మడియన్దు
క్కైయాలే ఇమైయోడు ఇమై పారున్దాణే. ఇమైయావెన్దు-స్వరూ
పమన్దు, విషయదర్శనత్తాల్ ఇమైయామై. (త్తడమ్ కణ్ణార్) కణ్ణి పడి
డబ్బలు మిమైయామైక్కులున్దు.

* ప్రశ్నికోపాదానమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

† “అత్తకీయ” ఎన్దవిత్తిల్ “శీర్” - అత్తకు ఎన్దు పాతాన్దరమ్.

అన్న వర్ తమానోక్కముణ్డాణిములువల్,
 ఇన్న ముతమాన్దియిరుప్పర్,—ఇతువన్టే (3౬)
 అన్న వఱి త్రిపయనావతు, ఒణ్బారుళు
 మన్న తిఱ త్తతేయాతలాల్,—

అన్వ.—అన్న వర్ తమ్, మాన్ నోక్కమ్, ఉణ్డా, అణ్బు, అణిములువల్, (౧) ఇన్ అమ్
 తమ్, మాన్దియిరుప్పర్, అన్న అఱి త్రిపయనావతు, ఇతువన్టే, ఒణ్ పారుళుమ్, (౧౧)
 అన్న తిఱ త్తలే, అతలాల్,

అర్థము.—అటువంటిస్త్రీలయొక్క, లేడివంటిచూపును, అనుభవించి, ఆయవస్థలో,
 సుందరమంహసముతోఁగూడిన, (౧) (అధర) అమృతమును, పానముఁజేసియుందురు.
 అటువంటిధర్మముయొక్కఫలము, ఇదికదా; అందమైనఅర్థపురుషార్థమును, (౧౦) ఆవిధ
 మైనదే; గనుక,

(అన్న వర్ *తమ్ మాన్ నోక్కముణ్డా) అప్పడిప్పట్టవరుడై య విల
 ఙ్గణమాననోక్తై యాయ్ ముభుజిప్పతు. (అణిములువల్ *ఇన్న ముతమ్
 మాన్దియిరుప్పర్) అన్నోక్తై పురుకి అతుసాత్తియూనిన్ట వా తే ములు
 వల్ పణ్ణ. అత్తాలే అఱికితానములు లోడే కూడిన అధర మృతలైప్పా
 నమ్ పణ్ణి, అతినాలే తగ్గలై యుభిన్దిరుప్పర్ కళి. ౩ (ఇతువన్టే అన్న వఱి త్రి
 పయనావతు) ఇతువితే అప్పడిప్పట్ట ధర్మత్తినుడై య ప్రయోజనమా
 యిదు. అకై యాలే ధర్మముమ్ కామశేషమ్. మోక్షమ్, తానే తభృ
 ఙ్గతు. ఇనిశేషి త్తతు అర్థమితే.

(ఒణ్ పారుళుమన్న తిఱ త్తతే) శిఱియార్ పెరియార్ ఇన్నా రెన్టు
 వాశియిన్ట క్కెల్లారు మొక్క “నన్టునన్టు” ఎన్టువిరుమ్బుకిఱ అర్థముమ్
 కామశేషమ్.

౩ (అతలాల్ కామ త్రిమన్నమ్ ప్పత్తిముత్తై యే నిల్ మునామ్)
 అతలాల్ అర్థస్థితి ఇప్పడియే యిరుక్తై యాలే, ప్రథానపురుషార్థమాన
 కామత్తినుడై య నిలై నిన్ట వర్ణయిలే ముత్తై కెడతపడి నిన్టోమ్నామ్.

మూ.—

కామత్తిర్

(32)

మన్నుమ్ పత్తిముత్తై యేనిద్రునామ్, మానోక్కి

లన్ననడైయారలరేశవాడవర్ మేల్,

(3౩)

మన్నుమడలూరారెన్నతోర్ వాళకముమ్,

తెన్నురై యల్ కేట్టటివతుణ్ణు—అతనై యామ్ తెళియోమ్

అన్వ.—కామత్తిల్, మన్నుమ్, పత్తి, ముత్తయే, నాన్, (౫) నిద్రుమ్, మాన్ నోక్కిల్, అన్ననడైయార్, అలర్ వళ, అడవర్ మేల్, (౧౦) మన్ను, మడల్, ఊరార్, ఎన్నతుటర్ వాళకముమ్, తెన్ ఉరైయల్, (౧౫) కేట్టటివతుణ్ణు, అతనై, యామ్, తెళియోమ్,

అర్థము.—కామపురుషార్థమందు, స్థిరమైన, మార్గమందు (భగవత్కామమందు), క్రమము తప్పకుండా, మనము, (౫) నిలిచెదము. లేడియొక్క చూపును, హృదయమువంటిగ మనమును గలస్త్రీలు, (లోకులు) నిందించునట్లు, భర్తమీద, (౧౦) ప్రాణమును ధరింపించుచున్న, తాటికొమ్మను గుఱుముగా జేసికొని నడుచుట మన వ్యాపారమును, ఆచరింపరు, అనెడు ఒక మాటయు, ద్రవిడశాస్త్రమందు, (౧౫) విరుటకద్దు దానిని, మేము, విశ్వసించుము.

ఇప్పడి యొట్టియ అభిమతము పయ్యత్తెప్పరిన్ద అమ్మామైక్కరై పురళచ్చయ్ తే యుమ్ ఎత్తిర్ తల్లై వరక్కణ్డిరుక్కైక్కు మేత్పడత్తొన్దామ్ అర్చిక్కక్కడ వత్తల్ల వెన్టువివక్షితరల్లా తార్ శొల్లవతోరు పాశురముణ్ణు; అతుశాస్త్రమే యాకిలుమ్ నమక్కతు పక్షమల్ల.

* (మానోక్కిల్ అన్ననడైయార్ అలరేశ) అభిమతవిషయత్తిల్ కణ్ణిలుమ్ మాగ్గ్యత్తిలుమ్ కుటియత్తియాతే, సడైయలుమ్ తోద్రుతో ల్వియిన్తి క్కే యిరుక్కు మవర్ కళ, ఇరణ్ణుమరుక్కుమిరున్దు పత్తిశొల్లా నిజ్జు.* (అడవర్ మేల్ మన్నుమ్ మడలూరార్ ఎన్నతోర్ వాళకముమ్ తెన్నురైయల్ కేట్టటివతుణ్ణు) అభిమతమెల్లామ్ పెద్రుల్లతు మీళాత పడియాన మడలూరక్కడవరల్ల రెన్టుకొణ్ణు ఇజ్జనేశొల్లికొణ్ణు పోరువ తోరు నిరర్థకశబ్దముణ్ణు.

(అతనై యామ్ తెళియోమ్) అప్పడిప్పట్టవతుతనై నాజ్గళిక

* ఇరణ్ణుప్రతీకజ్ఞకుమ ప్రక్షిప్తజ్ఞో.

† ఇత్యాది.

మన్ను మ్మవడ నెటియే వేడ్డినోమ్, వేడ్డాతార్

తెన్నన్ పొతియిల్ శెఱ్ఱుమ్ శన్దనక్కుఱ్ఱుమ్మిన్, (౪౦)

అన్నతోర్ తన్నెయటియాతార్, — ఆయన్వేయ్

ఇన్నిశై యొశైక్కిరణ్ణాతార్, — (౪౧)

అన్వ. — మన్నుమ్, వడ నెటియే, వేడ్డినోమ్, వేడ్డాతార్, తెన్నన్, (౪౦) పొతియిల్, శెఱ్ఱుమ్, శన్దనక్కుఱ్ఱుమ్మిన్, అన్న తిరు తన్నె, అటియాతార్, (౧౦) ఆయన్, వేయ్, ఇన్ ఇశై, ఓశైక్కు, ఇరణ్ణాతార్, (౧౫)

అర్థము. — అనాదిసద్ధమైన, సంస్కృతశాస్త్రమందుఁజెప్పఁబడినవ్యాయమునే, ఆదరించి తిమి. (దానిని) ఆదరింపనివారు, దక్షిణదేశరాజుయొక్క, (౫) మలయపర్వతపంచున్న, (గుణ) సమృద్ధమైన, చందనపద్మముయొక్క, అటువంటిఅనిర్వాచ్యమైన స్వభావమును, ఎఱుఁగనివారు; (౧౦) గోవుని, పిల్లన గోవిలోఁగలిగిన, శ్రావ్యమైన గానముయొక్క, స్వరమునకు, శిథిలముకొనివారు; (౧౫)

ప్రస్తుతమేచ్ఛజాతికలిలే అబ్బొచ్చెయిలే కేట్టుప్పోరువతుణ్డ, అత్తై అభిమతివిషయతైప్పెల్లలతు ధరియాతనామ్ అనుష్ఠేయమాక తైతోమ్, (మన్ను మ్మవడ నెటియే వేడ్డినోమ్) నాజ్జళాదిరిత్తపక్షిమ్మొల్ల క్కేట్కిల్ నిలై నిస్తతాయ్ ఆచార్యర్కళి పరిగ్రహిత్తుప్పోరుకీట సంస్కృతమాన వైదికమార్గత్తిలే నిన్దోమ్.

(వేడ్డాతార్, ఇతైయాదరియాతవర్కళి. ఆదరిత్త అభిమతివిషయ విశ్లేషత్తిల్ నోవుపడానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ భోగోప కరణజ్జళి కొణ్ణు కాలక్షేపమ్ పణ్ణియిరుక్కవల్ల సాహసికర్కళి. (తెన్నన్ ఇత్యాది) * (పొతియిల్ శెఱ్ఱుమ్ శన్దనక్కుఱ్ఱుమ్మిన్ అన్నతోర్ తన్నెయటియాతార్) అవర్కళి తెఱ్ఱుత్తిక్కుఱ్ఱునిర్వాహకనానరాజావై యుమ్ అవక్ చన్దనగిరియై త్తిలేపడక్కడవతాయ్ వెళిఱుక్కట్టె చన్దనతైయుమ్ అతినుడై యక్కుమైప్పుళినిల్ అల్లలక్కడవతానవ్యసనతైయుమటియాతవర్కళి.

(ఆయన్ * వేయిన్నిశై యొశైక్కిరణ్ణాతార్) అతుక్కుమేలే బ్రాహ్మణ్ కుఱ్ఱులూత కేట్టాల్ స్వరవచనవ్యక్తికలై యారాయ్దు లక్ష

* ప్రక్షిప్తమ్.

† ఇఱ్ఱు “యుమ్, అప్పర్వత్” ఎన్దువిట్టిరుక్కలామో!

మూ.—

మూర్విడైయిక్

మన్ను మణిపులమ్మ వాడాతార్,— పెణ్ణేమేల్

పిన్ను మవ్వన్దిల్ పేడై వాయ్ చ్చిటుకురలుక్కు, (౪౨)

ఉన్ని యుడలురుకినై యాతార్,—

అన్వ.—మూల్ విడైయిక్, మణి, మన్ను, పులమ్మ, వాడాతార్, (౫) పెణ్ణేమేల్, అవ్వన్దిల్ పేడై, పిన్ను మవాయ్, శిటుకురలుక్కు, ఉన్ని, (౧౦) ఉడల్ ఉరుకి, నైయాతార్, అర్థము.—(ఆపులమీఁద) వ్యామోహముగల వ్యసభములయొక్క, ఘంటలు, నిరస్తరముగా, శబ్దంప, (దానినివిని) శైలిల్యమునొందనివారు; (౫) తాటి చెట్టుమీఁద, అటువంటి పెన్నడపక్షి (స్త్రీయొక్క, (తనమొగపక్షియొక్కముఖముతో) కలిసియున్న నోటిలోఁ గలిగిన, చిన్న మాతని (విని), (తనభర్తతో సంక్షేపమును) తలఁచి, (౧౦) శరీరముకరిగి, శిథిలులు కానివారు;

ణమ్ కొణ్ణాడియరుక్కు-మాపోలే ఇడై యనుడై యుక్కులిలుణ్ణానఱ్ఱని తానకుట్టలోభ్యనియై క్కేట్టు వ్యసనప్పడాతే ధరిత్తిరుక్కువల్లవర్ కళ్.

(మూర్విడైయిక్ *మన్ను మణిపులమ్మ వాడాతార్) నాకిన్నేలే పిచ్చాయ్ తుడర్ న్నువరుక్కిఱుముషభ త్రికక్కుత్తిలే కయిఱిట్టుక్కుట్టువారిల్లామెయాలే ఏకరూపమాయ్, అణియరానవర్ కళ్ ఇన్దర్ న్నానియై యనుసన్నితుక్కుయెడుత్తుక్కుప్పిడుమాపోలేభ్యనిక్కు, అత్తైక్కేట్టు సత్తైయత్తిసత్తిలికపోలే శరుకాయ్ ప్పొకాతార్.

(పెణ్ణేమేల్ *పిన్నుమ్ అవ్వన్దిల్ పేడై వాయ్ చ్చిటుకురలుక్కు ఉన్ని ఉడలురుకినై యాతార్) పనైయిన్దేలే పరస్పరమ్ వాయలకైక్లాడుత్తుక్కుణ్ణు ఉఱిక్కినవన్దిలినుడై య పిరివుక్కుప్పాడాన్ ద్రువల్ల శేవలుడై య భ్యనిక్కున్దిక్కే, పిరివుపాటుక్కుమాట్టాతమాన్దనత్తోడే కూడిన పేడైయినుడై య అతిదారుణమాన శిటుకురలుక్కు ఒరుకాల్ తొడక్కిన వాడైయై త్తైక్కుట్టుమ్బాతు, నడువేపత్తిన్దాల్ ఇళై ప్పొఱ వేణుమ్మడి అత్తన్దమాన్దమానశబ్దమ్, అత్తైక్కేట్టు. తాన్దళ్ శేరవిరున్దాల్ భోగముభ్యే పిఱక్కుమ్ శబ్దజళై అనుసన్నిత్తనన్దరమ్, కిణ్ణక పెరుక్కానతు కరై కరై

మూ.—

ఉమ్ప్పర్ వాయ్

త్తున్ను మతియుకు త్తతూనిలానీ డెరుప్పిల్, (౪౩)

తమ్ముడలమ్ వేవ త్తళరా తార్, — కామవేళీ

మన్ను మ్మిశిలై వాయ్ మలర్ వాళికోత్తైయ్యి, (౪౪)

అన్య.—ఉమ్ప్పర్ వాయ్, మతి, ఉకుత్త, తున్ను, తూనిలా, (౫) నీళ్ నెరుప్పిల్, తమ్ముడలమ్ వేవ, త్తళరా తార్, వేళీ కామన్, శిలై వాయ్, (౧౦) మన్నుమ్, మలర్ వాళి, కోత్తైయ్యి.

అర్థము.—ఆకాశమందు, చంద్రుడు, వేసిన, నిబిడమై, స్వచ్ఛమైనవెన్నెలయినెడు, (౫) పెద్దనిప్పులో, తమశరీరముదగ్గరుగుచుండ, శిథిలులుకానివారు; బలిష్ఠులైనవన్నఘుడు, ధనుస్సునుదు, (౧౦), దృఢమైన, పుష్పబాణములను, సంధిపించి కొట్టగా,

చెప్పుకు తిక్కరైత్తుప్పొకడుమాపోలే, శరీరమానతు కట్టకొద్దు, పిన్నై ఓరవయవియాక క్కాణవొణ్ణాతపడిశిథిలరాయ్ ప్పొకా తార్.

(ఉమ్ప్పర్ వాయ్ *త్తున్ను మతియుకు త్తతూనిలానీ డెరుప్పిల్ తమ్ముడలమ్ వేవ త్తళరా తార్. మేలే నెరుప్పి నకిరణజ్జళై యుడైయ చ్చన్ద్రానాన వణ్, త్తళైయిల్ నెరుప్పై ప్పిఱర్ కైయిల్ పొకడుమాపోలే పొకట్ట మఱువనీ నిలా వాఁట పెరు నెరుప్పిల్; దాహ్యామ్ వేఱ్ఱేయాయ్, తాదా హాకమాయిరుక్కైయన్ణిక్కే, ఇరణ్ణుమ్ తా నేయూరుక్కిఱ నెరుప్ప ప్పడచ్చెయ్ తే శరీరమానతు దగ్గమాకానిట్టు, అతుక్కు ఈడుపడా తార్. ‡ (అల్పకలహస్తన్ని లేయుమ్మన్దాల్ ‘సృష్టస్తవమ్’ ఎన్నిఱభోగ త్తిలేమిక్కు నెరుప్ప ణ్ణాకల్ అప్పడిప్పణ్ణువతిలై యాకిల్ తేడికొణ్ణువన్దు శైయ్యవేణ్ణువతిలై. ఇత్తాల్ - అదాహ్యావస్తుపడకిఱపడి. నీర్ శుట్టాల్ ఆర్థలూవతిలైయే.)

(కామవేళీ *మన్నుమ్ శిలై వాయ్ మలర్ వాళికోత్తైయ్యి ప్పొన్నెడు వీతిపుకాతార్) కామనాకిఱదేవన్, శితితు పోతు విల్ కొణ్ణు వ్యాపరిత్తు, ప్పిన్నై నెరుప్పచ్చట్ట నెట్టు పొకడుకైయన్ణిక్కే, కైయిలే కొణ్ణిరుక్కువ్బడి; వేటొన్ఱువేణ్ణాతవిల్లిలే పుష్ప బాణజ్జళై తొడత్తువిడ,

మూ.—ప్పొన్నెడువీతిపుకాతార్,—తమ్ పూవణై మేల్

శిన్నమలర్ కుక్కులుమల్ కులుమెన్నులై యుమ్, (౪౫)

ఇన్నిళ వాడై తడవత్తామకణ్ణులులుమ్,

అన్య.—పాన్ నెడువీతి, పుకాతార్; తమ్ పూవణై మేల్, శిన్నమలర్ కుక్కులుమ్, అల్ కులుమ్, (౫) మేన్ ములైయుమ్, ఇన్ ఇళవాడై, తడవ, తామ్, కణ్ తులులుమ్, (౧౦)

అర్థము.—సుందర మైన పెద్దవీధిలో, (మడలెత్తి) ప్రవేశింపనివారు; తమయొక్క పుష్ప శయనముమీఁద, అప్పుడు విడిసిండుచున్న పుష్పములుగలకొప్పలను, నితంబములను, (౫) మృదువైన స్తనములను, సుఖస్పర్శముగల మందనూతనము, స్పృశింప, తాము, నిద్రించుచున్న, (౧౦)

అతుక్కిడుపట్టుక్కైయుమ్ మడలుమూయుక్కొణ్ణుల్లొక్కమాయ్ పెరు త్తిరుక్కిఱ వీధియి లే పుఱప్పడా తార్. నెడువీతి-ఇరణ్డరుకుమ్ అఱత్రైయ లార్ పట్టితూన్ దుమ్మడి పెరు త్తిరుక్కై. తిరునత్రైయూర్ తిరువీధియి లే కైయుమ్ మడలుమూయ్ పోకాతార్. తిరునత్రైయూరి లే పుక్కారడగ్గులుమ్ తమ్మెప్పోలే మడలెడుక్క వేణుమెన్దిరుక్కతార్. (౧) “నీణిలా మున్ దత్తునినివళి నోక్కినాళి.”

(తమ్ పూవణై మేల్) ఇరువర్ కుప్పడు త్త పడుక్కైయి లే తని యే పూవుమ్ తాతుమ్ శుణ్ణముహాకప్పరప్పిక్కొణ్ణు. (శిన్నమలర్ *కుక్కులుమ్) పరువమ్ శేయ్ కిఱపూవై యుడై యక్కులుమ్. శిన్నమ్-విరికై. ముడి నెక్కిన్ దక్కులెన్ను పునూమ్. (అల్ కులుమ్)† (మెన్నులై యుమ్) విర హాసహమల్లాత ములై మేలుమ్. తెన్దల్ పడ మాన్దుమ్ములై. (ఇన్నిళ వాడై తడవ) కా న్తనుడై యకరస్సర్పత్తుక్కు యోగ్యమానవిడగ్గలి లే తెన్దల్ వన్దుతడవ(౨) “కున్టూడుపాల్ త్తెన్దు” ఇత్యాది. అతుక్కితాయ్ త్తుక్కిణ్ణుఱగ్గవల్ల సాహసికర్ కిళి. ఇనితాయ్ ఇళై యతాన వాడై యా నతుకా న్తనుడై యసమాధియి లేవన్దుస్పర్శిక్క. ౪ (తామకణ్ తులులుమ్)

(౧) తి-మొ-౨-౨-౨.

(౨) పెరి-తి-౪-౨-౯.

† ఇత్యాది.

§ కుణ్డలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

మూ.—పొన్న నై యార్ పిన్నుమ్ తిరువులుక,—

అన్య.—పాన్ అ నైయార్, పిన్నుమ్, తిరువులుక,

అర్థము.—స్వర్ణముతోఁబోలినస్త్రీలు, మతీయు, (ఆ) సంపత్తును పొందుదురుగాక.

కొట్టే, ఇరవల్ కణ్ణో ఇవర్ కళుక్కు. (పొన్న నై యార్ పిన్నుమ్ తిరువులుక) పొన్నానతు నెరుప్పిలే ఇడ ధర్మిలోపమఱుక్కన్ మునిఱుమ్ పెటుమాపోలే, విరహాసమయ త్తిల్, సంశ్లేషసమయ త్తిల్ అనుకూల మానవదార్థజ్జీముక జ్ఞాట్ట, అవర్ శ్రీక సన్నిధియి లేముడియాతుల వత్త కొంఱుపోతుపోక్కి స్వరూప త్తైప్పెల్ శ్రియక్కి అవర్ కళ్. “మడ లేడు క్కుమ్ నమ్మోల్వానై పోలన్తే” ఎన్దు అవర్ క తై నిన్దిత్తు, తత్తళుక్కు మేల్ వరక్కడవతాన సమ్మత్తైయనుభవక్కి విరుక్కి అవర్ కళ్ అజ్జ సేయిరుదిడుక వెన్దితాళ్.

అవర్ కళ్ పడి కిడక్కిడీర్. నమ్మడియుడై యార్ పడి కేట్కులా కాతో?—సర్వజ్ఞుల త్తిలేపిఱన్దవళితే యిప్పడియ సుప్తిక్కి తాళ్. తాన్ మడలూరవిత్తే యెరుప్పట్టతు, అతుక్కుశిష్టాచారమాక ఆచరిత్తాల్ పడిశొల్లప్పక్కు, మున్దుఱప్పిరిట్టియెచ్చొల్లకితాళ్. ఆచార త్తిల్ వద్దాల్ ముతలేలే ఎన్దొప్పట్టవళితే; జనకకుల త్తిలేపిఱన్దవళితే. (౧) “కిర్క్తై వహిసంసిద్ధి మాస్థితాజన కాదయః” ఎన్దిఱడడియే జ్ఞానప్రాధాన్యమ్ కిడక్కుచ్చెయ్తే కర్క్తయోగత్తాలల్లతు అభిమతసిద్ధి యిల్లాతానై పోలే అత్తైఅదరిత్తుఅనుస్తిత్తుకొంఱుపోరువర్ కళ్ భగవదాజ్ఞానురూపమాక.

ఇవిడ త్తైసజ్జోయర్, భట్టర్ శ్రీపాద త్తైయాశ్రయి త్త వన న్దరమ్ “ప్రపన్న నుక్కు ఇవై అనుష్ఠేయ మో, అన్తో” ఎన్న; “అనుష్ఠిక్కువుమామ్, తవిరవుమామ్” ఎన్న; “ఇవణ శెయ్యుమాకిల్ తవిరవొణ్ణాతు, తవిరు మాకిల్ శెయ్యుప్పడాతు, ఇరున్దపడియె?” ఎన్న; “నమ్ముడైయశ్రీ యాభాగ త్తిలేయాతల్, నమ్ముడైయసినై వాలేయాతల్ వరక్కడవతే న్తే; అవణ్ నినై వేయితే ఎల్లావోల్ ముక్కుమ్ కారణమ్” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ తాల్.

మూ.—

పోర్వేంద్

(౪౬)

తన్నుడైయతాడై పణియాలరశోభిస్తు,

అన్వ.—పోర్ వేంద్, తన్నుడైయతాడైపణియాల, అరకుబిడ్డ,

అర్థము.—రణపీరులైన చక్రవర్తిత్తిరుమకనారు, తనతండ్రియొక్క మాటచే, రాజ్యమునువదలి,

ఇని, పెరుమాళ్ విన్నేపోనపిరాట్టిపడియైచ్చొల్లప్పకు, అతుక్కులుప్పాక పెరుమాళ్ వైరపేక్ష్యున్ శొల్లుకిఱు. (పోర్ వేంద్) చక్రవర్తి పెరుమాళ్ “కాట్టేఱప్పో” ఎన్న; ఇన్నాడై శెవిప్పట్టవన న్దరమ్ కడుకప్పఱప్పట్టుక్కొడునిన్ద విన్దనైరపేక్ష్యుడైచ్చొల్లుకిఱు. పిరాట్టిపడియైచ్చొల్లప్పకు, పెరుమాళ్ పడియై ప్రసక్తిప్పా నెన్నెన్నిల్; అతుత్తిలేకాల్ తాభిన్దు అతుత్తన్నై ముడియనడత్తుకిఱు. (తన్నుడైయతాడై) “పెరుమాళ్ కిఱార్ నమక్కిప్పవినియోగార్వారన్దో; ఆనపిన్బు నామ్ శొల్లిల్లుచ్చెయివర్” ఎన్దు అపక సజ్జిలేపడుమ్మడి అవన్దక్కల్ ప్రవణరాయరుక్కై. (౧) “తయరతఱుమక” ఎన్నక్కడవతిఱే. (పణియాల) అవనుడైయ నినై వళవుమ్ పోయిల్ శీలర్. “ఇవర్ కాట్టేఱప్పోకాడే, నన్దైక్కాళిలున్ కల్లుత్తిలు మిట్టాకిలున్ రాజ్యమ్ పణినారాకిలో” ఎన్దై తే అవనుక్కునినైవు. (అరశోభిస్తు) “నాడైవిట్టుక్కాట్టేఱప్పో” ఎన్దిఱపోతు “ఇన్దైవిడుకిఱోమే” ఎన్దు పిన్నాట్టాతే (౨) “వనవాసోమ పేరదయః” ఎన్దు వనవాసముఖనాయరుక్కై. (౩) “అభిషేకాత్పరంప్రియమ్” ఎన్నక్కడవతిఱే. ఇవర్, ముడిసూడ వొరుప్పట్టపోతు ఇవర్ ముఖత్తిలే వికాసమిరున్దపడి అక్కయి తాక క్కణ్డోమిఱే; ఇవర్, ఇన్దైవిట్టుక్కాట్టేఱప్పోకడుప్పట్టపోతు ముఖత్తిలున్దాన వైశ్వర్యమ్ ఒరుకాలున్ కణ్డిలోమెన్దార్ కలిఱే. చక్రవర్తి, “కాట్టేఱప్పోయి వారీర్” ఎన్దవన న్దరమ్. “సావతస్త్రియే హేతువాన ఇన్దరాజ్యత్తైత్తవిర ప్పెల్లలోమిఱే” ఎన్దు తలైచ్చు మైయైప్పొకట్టుప్పోవరైప్పోలే పొకట్టుప్పోనార్. శ్రీభరతాభివాన్,

మూ.—పొన్నకరమ్ పిన్నే పులమ్మ వలజ్జొణ్ణు,

(౪౭)

అన్య.—పొన్ నకరమ్, పిన్నే, పులమ్మ, వలమ్మొణ్ణు,

అర్థము.—నుండర మైన ఆయోధ్యానగరవాసులు, వెనుక(వచ్చి), ప్రలాపింప, (అప్రలాపమునకు స్వాధీనము కాని) బలమునంగీకరించి,

“పోరవేణుమ్” ఎన్ఱుకాలై క్కట్టినిర్బన్ధిక్క, అహ్వోతుమ్, ఒరు శెవ్విమా లైయై చూచ్చడి శెవ్విక్కిన్దవా తే పొకట్టుప్పొ వైప్పో లేయాయ్ మ్మప్పొన పడి. (పొన్నకరమ్) అద్దేశత్తుక్కు ప్పొలియాయ్ మ్మరప్పొరు దేశముడ్డే, అతువు మొరు దేశమే!

(పొన్నకరమ్ పిన్నే పులమ్మ) ఓరూరాక, “కాట్టేటప్పొకిల్ పిత్తై యోమ్” ఎన్ఱుపిన్నే కూప్పిడ. (౧) “ఇహై వనిధనమ్” ఇత్యాది. ఉయ్యురై ప్పొకట్టు కేవలశరీర జ్ఞానాన్ని ధరిత్తిరుక్కవెన్ఱాల్ ఎజ్జనేయరు క్కుప్పిడి యెన్ఱార్ కలితే.

(౨) “రామమే హను* పశ్యధ్యమత్రుతిం వాపిగచ్చత్” ఎన్ఱు పెరు మాళై చ్చిటితిడమ్ పిన్నే తుడర్ న్నపొక, అవర్ వభీనూత్ ప్పొనవాతే, మీణ్ణువన్ద తన్దామ్ గృహజలిలేపుకురప్పక్క వాతే ఇవర్ కలై ప్పొర్ త్తు “పెరుమాళై కాట్టేటప్పొక్కట్టుపిన్నై యుమ్ ఇరున్దవర్ కళ్ శ్రీకళ్” ఎన్ఱు ఎజ్జళుక్కు ఒరుపభీవారా తే అవరై మీట్టుక్కొణ్ణువన్దతల్; అన్ఱియే, అన్యోయే పోయ్ ఉజ్జళ్ పేరుమ్ కేళా తోభీయమ్బడియాతల్ శెయ్యు జ్జోళ్ళన్ఱు ముఖ త్రిలేతల్కిక్కతవచ్చెన్ఱార్ కలితే. (౩) “పుత్రం ప్రథమజం భద్రద్వై జననీనాభ్యనన్దత” ఎన్ఱు-మున్దటప్పిటన్దవన్దో, ఇవనుమ్ కాడేట ప్పొమ్ ఎన్నుమ్ నిన్దై వాతే ప్రథమజనానపుత్రవైక్కణ్ణతాయ్ ఉకన్దిలల్ ఎన్ఱు ఇజ్జనే శొల్లువారుముణ్ణు. “పెరుమాళ్ కాట్టేటప్పొనార్, ఇని ఆర్ మడియలేవైత్తు ఉకక్కప్పిటన్దాయ్” ఎన్ఱు తన్దామ్ పిల్లైకలై ఉకన్దిలర్ కళ్” ఎన్ఱు జీయరరులిచ్చెయ్ వర్.

(వలమ్మొణ్ణు) ఇవర్ కళ్ ఇప్పడికూ ప్పిట్టుత్తుడ రానిట్టుచ్చెయ్

మూ.—మన్ను మ్మవళనాడుకై విట్టు,—మాతిరక్కల్

మిన్నురువిల్ విణ్డేర్ తిరిన్దు వెళిప్పట్టు, (౪౮).

క్కల్ నిరైన్దుతీయన్దుకట్టై యుడైన్దుకాల్ శుక్రున్దు,

సిన్నుమ్మిరై వయిన్దుప్పేయేతిరిన్దులవా, (౪౯)

అన్య.—మన్నుమ్, మ్మవళనాడు, కైవిట్టు, మాతిరక్కల్, మిన్ ఉరువిల్, (౫) విణ్ తేర్, తిరిన్దు, వెళిప్పట్టు, కల్ నిరైన్దు, కట్టై, (౧౦) తీయన్దు, ఉడైన్దు, కాల్ శుక్రున్దు, సిన్నుమ్, తిరైవయిలు, (౧౫) పేయే, తిరిన్దు, ఉలవా,

అర్థము.—కులక్రమాగతమై, సమృద్ధమైన దేశమును, వదలి, (నలు) దిక్కుల, మెలుపు వలె తళతళయనుచున్న, (౫) ఎండమావులచే, నిండియు, ఎడారిగానుండునదియు, రాళ్ళచేవ్యాపనమైనదియు, పెరుళ్ళు, (౧౦) (కాటుచుచ్చుచే) కాలి, చీలియుండునదియు, నుడిగాలి కొట్టుచున్నదియు, మఱియు, కృశించినకడుపుగల, (౧౫) పిశాచములే, సంపరించుచుండునదియు,

తేముమ్ అత్తొక్కట్టు ఇరక్కాతే పోనమిడుక్కు. (మన్నుమ్ (వళనాడుకై విట్టు)) క్రమాగతమూకైయాలే స్వప్నప్రాపణ్ణక్కడవతాయిరిక్కిఅనాటై విట్టు. నిత్యవిభూతియైవిట్టువ్వునాత్మోలేయో ఇతైవిట్టాల్ పోయ్ పుకుకిదేశన్దా. ఇత్తొడుపోలియాయిరప్పతోరు దేశమాకప్పెక్కొత్తో?

(మాతిరక్కల్ * మిన్నురువిల్ విణ్డేర్ తిరిన్దు) నిక్కువిదిక్కుక్కళ 'డైయమిన్నొ' లిమిడి త్తబళియైయుడై త్తాయ్ ప్పేయ్ త్తేరేయాయ్ క్కిడక్కుమ్.

(వెళిప్పట్టు) * పేయ్ త్తేర్ సచ్చారిక్కు- మళవన్తి క్కే, కణ్ణుక్కు- విషయమాన్ ఓరిడ త్తిల్ ఒత్తుజ్జబరుశిలుతూలుమిన్తి క్కే, కణ్ణిడిమె జ్జుమ్ వెళినిలమాయ్. (కల్ నిరైన్దు) అన్యళవన్తి క్కే, కఱ్ఱుళా లేసెరు జ్జి అవై తాళకరునిలమ్నాలే ఓరోరిడజ్జలితేవన్దుతగళుమ్బడి. (తీయన్దు కట్టైయుడైన్దు) అజ్గుళ్ళుడన్దుత్తాలేపవైయ్ మూగ్గిల్ కళి నెడి త్తెరియ. (కాల్ శుక్రున్దు) అడ్కి అతు శుక్రుల్ కాన్దశేయాయ్. (౧) 'రజారణే'. (సిన్నుమ్ తిరై వయిన్దుప్పేయేతిరిన్దులవా) అజ్గుసచ్చారిక్కుమ్ పేయ్ కళానవై నివై త్తవడిదీవిక్కుప్పెత్తామైయాలే నరమ్ముపుడైత్తు అవై తాళ తన్ని తే

(౧) * కానల్-ఎండమావు.

† కుజ్జలితమ్ క్వాచిత్తమ్.

* ఇత్యాది.

మూ.—కొన్న విలుమ్ వెళ్ళానత్తాడు,—కొడుక్కతిరోన్,

తున్ను వెయిల్ వలు త్తవెమ్ పరల్ మేల్ పళ్ళాడియాల్, (౫౦)

మన్న నిరామన్బివై తేవియెన్తురైక్కుమ్,

అన్న నడై యవణజునడన్దిలశే,

(౫౧)

అన్య.—కొల్ నవిలుమ్, వెమ్ కానత్తాడు, మన్నన్ ఇరామన్ పిన్, కొడుక్కతిరోన్, తున్ను, (౫) వెయిల్, వలు త్త, వెమ్, పరల్ మేల్, పళ్ళాడియాల్, (౧౦) వై తేవి ఎన్తురైక్కుమ్, అన్న నడైయ, అణజునడన్దిలశే,

అర్థము.—హింసావాక్యములు కలదియు, భయంకరమైనదియు నైన, అరణ్యమందు, రాతైన చక్రవర్తి తిరుమక నామవెనుక ఉగ్రుడైన సూర్యునియొక్క, దట్టమైన, (౫) కిరణములను, తపింపించుచున్న, కాలెడి, రప్పలమీద, దూదివలె నశివృద్ధుడైన శ్రీపాదముల చేత, (౧౦) వైతేవీయని చెప్పబడుచున్న, హంసగమనముగల, దేవతయైన హిందూ, వెళ్ళలేదా?

పిన్ని, పళ్ళెట్టుమట్టుమ్ తిరై న్దుకిడక్కుమాయిల్లు (పేయే)* (తిరిన్దు) మనుష్యురమ్ కలన్దు సళ్ళురిక్కుమత్తి క్కే. ఇప్పడిపట్ట పేయ్ కి శేనళ్ళురిక్కుమత్తై. (ఉలవా) శిటికుకాట్టిలేయో, అప్పెరుమాళుమ్ పెరుళ్ళాట్టిలే పోయ్ ప్పకారెన్ను వ్వుడి. (కొల్ నవిలుమ్) అతుక్కుమేలే “అవర్ పట్టార్, ఇవర్ పట్టార్” ఎన్తుకొలై శొల్లుకిటనూప్పేడేయాయరు క్కై. (వెమ్ కానత్తాడు) వెన్దియ కాట్టూడే. [వెళ్ళానత్తాడు నడన్దిలశే] ఎన్ నన్యమ్.

(కొడుక్కతిరోన్ తున్ను వెయిల్ వలు త్త) ఉన్దు కిరణనాన అని త్తెనుడై యెరుజ్జినకిరణజ్జలై వలుక్కుమాయిల్లు. (వెమ్ పరల్ మేల్) అణుణ్ణాన చెన్దియ పరట్కాల్కళి మేలే. (పళ్ళాడియాల్) అణిసుకుమారమాన తిరువడికళా లే. (మన్న నిరామన్ బివై) ఇక్కాలై కొణ్ణుపోమ్మడియానమతిన్దై యమ్ అక్కికె నుముడై యవనుడై యపిన్నే. (వై తేవియెన్తురైక్కుమ్) విదేహరాజునుడై యెణ్ణేళ్ళై యెన్తు శొల్లుచ్చడియరు క్కిఱ. (అన్న నడైయ) (౧) “అగ్రత స్తేగమిష్యామి” ఎన్తుమున్నే యిట్లు పోననాలడియుమ్ అవర్ క్కిరున్దపడి. (అణు) (౨) “దేవతాభిస్సమా” (౩) “త్రయాణాంభరతాదీనాంభ్రాత్యాణాం దేవతావయా” ఎన్గిఱ శికుణ్ణి తప్రతీక భాగమ్ ప్రక్షిప్తమ్. (౧) రా-౨-౩౧-౨౩. (౨) (౩) రా-౨-౩ “కాదుతనక్కు ఒరుముడేవు కాణమొణ్ణాతపడి “తేవ పేనవనంగత్వ” ఎన్నక్కడవతితే” ఇతి క్యవిదధికపాళః.

మూ.—పిన్నుమ్ కరు నెడుజుల్ శెవ్వాయ్ ప్పిణై నోక్కిల్,

మిన్ననై యనుణ్ మరుజుల్ వేకవతియెన్ఱురైక్కుమ్ (౫౨)

అన్వ.—పిన్నుమ్, కరు నెడుమకల్, శెవ్వాయ్, ప్పిణై నోక్కిల్, మిన్ అనైయ, (౫) నుణ్ మరుజుల్, వేకవతియెన్ఱురైక్కుమ్,

ఆర్థము.—మఱియు, నల్లనివై పొడవైన నేత్రములను, ఎఱ్ఱనియగురములను, లేడివంటిచూపులను, మెఱుపువలె, (౫) సూక్ష్మమైననడుమునుగల, వేగవతిమనిచెప్పబడుచున్న,

పడియే పిణై క్కళే నాల్వార్ కు మొక్కుమ్ దేవఱై యాయరుక్కుమిరుప్ప, అతిలేమనఃకా నైయాయరుక్కుమతు పెరుమాళుక్కేయాయ్ ము. (నడన్దిల శే) అవల్ పోక్కు-అడిక్కు-అజ్జోనన్ద్రుతిరై యో?.

(పిన్నుమి త్యాది) ఒరుగన్దర్వస్త్రీయై ఒరుగన్దర్వకవి విహమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణుపోక, అవళుడై యభ్రాతావన్ద యుద్ధన పణ్ణిమీటక్కుప్పార్ క్క, అవనుక్కుమిళాతే అన్దగన్దర్వనోడేపోమ్ త్రానుమ్ అవనుసూక అనుభ విత్తా శెన్ఱు మహాభారత త్రిలే ఒరుకై యుణ్ణు; అజ్జేచ్చొల్లుకెఱ్ఱు (పిన్నుమి త్యాది). ముతలిల్ పిరాట్టియైచ్చొన్నాల్, ప్పిన్ను వొచ్చొల్లువానిట్టి క్కేయరుక్కు, అనన్దరమ్, శొల్లలామ్బడియనకిరైయై యుడై యాళొరుత్తి యాయ్ మ్మివళి. (కరు నెడుజుల్) * (౧) అసిలేక్షణై యెన్ఱిత్తే పిరాట్టితిరుక్కుణ్ణుక్కేమమ్. అవళిల్ ఇవళుక్కుక్కణ్ణిల్ పరప్పవత్తమాయరుక్కుమ్. (శెవ్వాయ్) రక్షకనైయుమ్ కూడ (౨) ‘జగత్సశై లంపరివర్తయా మ్యహమ్’ ఎన్న ప్పణ్ణినన్ఱి తత్తుక్కు పోలియాయరుక్కు. (ప్పిణై నోక్కిల్) అరైక్షణమ్ పేరనిట్కిల్ (౩) ‘నజీవేయంక్షణమపి’ ఎన్న ప్పణ్ణమ్ నోక్కుక్కు పోలియాయరుక్కు. (మిన్ననైయ) (నుణ్ మరుజుల్)) నాయకనుక్కు ఎవ్వోతుమ్ తుణుక్కుత్తుణు క్కెన్ఱుతి నోడే వేణిప్పోరుమ్బడియాయరుక్కు. (౪) ‘సుమధ్యమా’ ఎన్ని అభవళుక్కు పోలియాయరుక్కు. (వేకవతియెన్ఱురైక్కుమ్) వేకవతియెన్ఱు శొల్లకిఱ. శ్రీరామాయణమాక ప్పిరాట్టి

(౧) రా-సు.

(౨) రా-ఆ-౬౪-౭౬.

(౩) రా-సు-౯౬-౧౦.

(౪) రా-ఆ

శ్రీ కుణ్డలితభాగవత్ ప్రశ్నమ్.

మూ.—కిన్ని, తన్ని న్ను యిరామ్ కాతలనైక్కాణాతు,

తన్నుడైయమున్ తోన్ఱల్ కొణ్ణేక త్తాశెన్ఱు, అ (౫౩)

ఇన్నవనైన్ తొక్కాత్తత్తిరుప్పి, —వాళిమరుళో

కన్నవిల్ తోళోకాళైయై

అన్వ.—కిన్ని, తన్ ఇన్ ఉయిరామ్, కాతలనై, కాణాతు, తాన్ శెన్ఱు, (౫) ఆన్ఱు, తన్నుడైయమున్ తోన్ఱల్, కొణ్ణేవక, అన్నననై, నోక్కాతు, (౧౦) అళిత్తు, ఉరప్పి, వాళి అమరుళో, కల్ నవిల్, తోళోకాళైయై, (౧౫)

అర్థము.—కన్యక, తనయొక్కప్రియమైన ప్రాణభూతుడైన, నాయకుని, చూడనిదై, (వాడున్నచోటికి) తానువెళ్ళి, (౫) ఆక్కడ, తన అగ్రజాడు, (పోనివ్వక) తీసికొని వెళ్ళి, అటునంటివానిని, మదింపక, (౧౦) భంగపఱచి, వ్యాపలపఱచి, రేగుమన్న యుద్ధమందు (వెళ్ళి), రా(యో)యని చెప్పబడుచున్న (వృథమైన), భుజములుగల యామపంతుడైన నాయకుని, (౧౫)

వృత్తాంతమే శోన్నాత్పేలే, మహాభారతమాక త్తెన్నై చొచ్చిల్లుమ్బడియరు న్దవళో. (కిన్ని) (౧) “సమాద్వాదశతత్రాహమ్” ఎన్ను పన్నిరణ్ణాణ్ణు కలన్దవళో అక్కాల త్రిన్ శువడటిన్ఱు పిన్ తుడర్ న్దు పోనసోక్కై ముతలిలే పుఱప్పట్టుప్పోనవళో. (తన్ ఇన్ను యిరామ్ కాతలనైక్కాణాతు) కా త్తెప్పిడిత్తు త్తెయళిపుమిశెల్లక్కాత్తె యిట్టుసరూపిక్కి వేణ్ణుమ్బడి యి రుక్మిణివనైక్కాణామెయాలే. (తన్నుడైయమున్ తోన్ఱల్ కొణ్ణేక) తన్ పిన్ పిఱన్దవనై నియమిత్తాళుమిన్ఱిక్కే, తనక్కుమున్నే పిఱన్దవనాయ్, తన్నై నియమిక్కి పురియనానవన్ కొణ్ణుపోక. (తాన్ శెన్ఱు) తాన్ పోయ్. (అడుఅన్నివనై) తాన్ పోకిఱవళో ఎనక్కిటివియాతే పోవతే! యెన్ఱు మీళప్పక్క సేహత్తైయుడైయ తమయనై. (నోక్కాతు) తమయ నెన్ఱు పారాతే. (అళిత్తు) (౨) “ఇత్యుక్తాపరుషంవాక్యమ్” ఎన్నిఱ పడియేయళిత్తు. (ఉరప్పి) వేటోరాశ్రయత్తుక్కా కాతపడివణ్ణి. స్వయం పరమ్ పుఱప్పట్టుక్కే ఎన్నక్కలిలేయాయ్ న్నతోవెన్ఱు. (వాళిమరుళో) మతిప్పుడై త్తానపూశలిలే. (కల్ నవిల్ తోళోకాళైయై) కల్లెన్ఱుశొల్లప్ప డానిన్ఱు తిణ్ణియతోళై యుడైయనాయ్ మేల్విఱున్దలఱైక్క వేణ్ణుమ్బడి

మూ.— కైప్పిడిత్తుమీణ్డమ్పోయ్, (౫౪)
 ప్పొన్న విలుమాఁ మ్మిళున్ నిల శే,—పూమ్ కళ్ళై

అన్య.—కైప్పిడిత్తు, మీణ్డమ్, పోయ్, పాన్ నవిల మ్, ఆక మ్, (౫) పుణర్ నిల శే, పూమ్ కళ్ళై
 అర్థము.— పాణిగ్రహణము (జేసి, తిరిగి, (స్వస్థానమునకు) వెళ్ళి, స్వర్ణ మని చెప్పఁజడు
 చున్న (స్పృహణీయమైన), (వాని) శరీరమును, (౫) కాగిలిండుకొనలేదా? సుందర
 మైన గజ్జానదియొక్క,

యాన పరువ తైయుడై యనానవనై. (కైప్పిడిత్తు) తన కాక పూశలిలే
 గీలవ్బడు తననై కైప్పిడిత్తు. (మీణ్డమ్ పోయ్) మీణ్డమ్ తక్ ఇరు
 ప్పిలే పోయ్. (పాణి నవిల మ్ ఆక మ్ పుణర్ నిల శే) (౧) “భర్తారంపరిష
 స్వజే” ఎన్నిటవడియే స్పృహణీయమాన మార్వితే అజై త్తాళిజైయో?

(పూమ్ కళ్ళై) నాగకన్నికై యానవల్ అర్జుననై ఆశై ప్పట్టుమడ
 లేడుత్తు అవనై అనుభవితా శైన్దు శొల్లుకిట మహాభారతమ్ కేట్టటియార్
 కళోవెన్దితాల్. (పూమ్ కళ్ళై) ఇప్పడి ససిద్ధ నాయు ప్పొన్నొరువనుకో
 ఇవల్ మడలేడు త్తతు. ఇరణ్డరుకుమ పూత్త శొలై యాయ్, పూక్కల్
 ఉతిర్ న్దుకిడ కైప్పిడిత్తు అనే వన్దు అత్తుకై చొచ్చిల్లుతల్; అన్ది కే, (౨) “నలమ్
 తిక్కళై శై యూ” ఇత్తాళియిల్ శొల్లుకిటవడియే రుద్రజన్మతైయిలు
 జ్ఞానకొనై మలరుమ్, సర్వేశ్వరన్దిరువడికలి లుణ్డాన తిరుత్తుఘాయమ్
 కలన్దువరుకిట జల తైయుడై త్తాకై యా లే వన్దు ప్రభావ తైచ్చొల్లుతల్.
 చతుర్ముఖ, నినై విన్ది కేయిరుక్కుచ్చెయ్ లే తిరువడిశెన్దు కిట్టిన వాతే పా
 ర్ త్తా; ధర్మ తత్త్వ మరుగీరాయు ప్పన్దు, అత్తా లే తిరువడికై విళక్కు
 కై యా లే ఉణ్డాయ్; సర్వేశ్వర తిరువడికలి లేపిటన్దు రుద్రన్దు యజ్ఞతై
 యిలే తగ్గి వన్దు తాయ్. (3) [కళ్ళై కళ్ళై యెన్దు] (౪) “గజ్జాగ
 జ్జేతి” ఎన్నిట ఉక్తిమాత్త త్తా లే (౫) “అవశ్యమునుభాక్తవ్యమ్” ఎన్నిట
 పడియే అనుభవవినిశ్యమాన కర్మ జ్జిలై యడై యప్పొక్కానిల్లుమ్. అత్తాల్
 వన్దు అత్తుకై చొచ్చిల్లుతల్. (౬) “ అత్తుతముడై య విరావతముత

§ (పా) అమ్మేల్ మవనై

(౧) రా. ఆ-౩౦-౩౯.

(౩) పెరియా-తిరు-౪-౭-౧.

(౫)

† ఇత్తాళి

(౨) పెరియా-తిరు-౪-౭-౨.

(౪)

(౬) పెరియా-తి ౪-౭-౩.

మూ.—మున్నమ్ పునల్ పరక్కుమ్ నన్నాడన్, మిన్నాడుమ్ (౫౫)

కొన్నవిలుమ్ నీల్ వేల్ కురుక్కల్ కులమతలై,

తన్ని కర్పొన్దిల్లాత వెన్ది త్తనజ్జయనై, (౫౬)

అన్య.—పునల్, మున్నమ్ పరక్కుమ్, నల్ నాడన్, మిన్ అడుమ్, కొల్ నవిలుమ్, (౫) నీల్ వేల్, కురుక్కల్, కులమతలై, తన్ నికర్ ఒన్టు ఇల్లాత, వెన్ది, (౧౦) తనజ్జయనై, అర్థము.—జలము, మందరపారుచున్న, విలక్షణమైన దేశము కలవాడును, మెలుపువలె చలించుచున్నదై, చంపునని (లోతులచే) చెప్పబడుచున్నదై, (౫) పొడవైన ఈ పెరుగుల, కురురాజులకు, ప్రధానుడును, తనతో సమానమైన వేటొకరు లేనివాడును, జయశీలుడునైన, (౧౦) అరుదుని (ఆశపడి),

ముమ్ అవరిగిమ్ పడియర్ ఒణ్ శాన్దమ్ కట్టుకమలరుమ్ కల్నిట్టికడై” (౧) “కలై మరమ్ శాడి” (౧) “వడతిశై మతురై” (౨) “శతుముక్కై యిల్ శతుప్పయ్ తాళిల్” (౩) “కాన్డమ్ పాళ్ళల్ శూళ్” (౩) “మూన్దెట్టు” (మున్నమ్ పునల్ పరక్కుమ్) సహ్యత్తిలే అల్పజల ముణ్డానాలుమ్ మున్దుఱప్పరమ్బునతు ఇణ్డై యాయ్ యి. (నన్నాడన్) నాట్టినుచైయవ్వుకు. అతావతు - నీర్ నాయ్ ప్పణ్డాయ్ కియ తాయిరుక్కై. ఇతు, నాడిరున్దపడి. ఇనియవ్ త్తపడి శొల్లుకిఱతు. (మిన్ ఆడమ్ కొల్ నవిలుమ్ నీల్ వేల్) మిన్ బోలేయ శైన్దు వారా నిట్టుతాయ్ కొలై యెచ్చొల్లానిట్టుతాయ్, (౪) “అవప్తధ్యమపాద్యనుః” ఎగ్గిఱపడి యే అడక్కియాళి వల్లారరి తాయిరుక్కిఱవేలై యుడైయ. (కురుక్కల్ కులమతలై) ఇతు ఎల్లాక్కురుక్కళుక్కు ముపలక్షణమ్. లోకత్తుక్కాక ఇవర్ కిల్ కురుక్కాయ్ త్తిరివర్ కిల్. అవర్ కిల్ వైత్తుక్కొణ్డు (౫) “ఇత్వాకునాథన్” ఎగ్గిఱపడియే అవర్ కిల్ కులత్తుక్కు ప్రధాననాయ్ త్తిరియుమవన్. (తన్ని కర్పొన్దిల్లాత) తనక్కొప్పా రొరువరుమిల్లాత. మనుష్యత్వే పరత్వమ్ కూడినపోతు ఒప్పాకిల్ ఒప్పామిత్తనై. కి (వెన్ది త్తనజ్జయనై) కృష్ణనుమ్, వెన్ద్రీయిల్ తనక్కొప్పిల్లాత ధనజ్జయనై

(౧) పెరియ-తిరు-౪-౭-౯.

(౨) పెరియ-తిరు-౪-౭-౩.

(౩) పెరియ-తిరు-౪-౭-౧౦.

† ఇత్యాది. క్వాచిత్కమ్.

(౪)

(౫) రామా.

మూ.—పన్నాకరాయణమడప్పావై,—పావైతణ్

మన్నియనాణచ్చమ్మడమెన్నివైయకల, (౫౭)

తన్నుడైయగొడైముకనెరియ,—తానవన్తణ్

పాణవరైయాకమ్ తట్టిక్కొణ్ణుపోయ్, తనతు (౫౮)

నన్నకరమ్పుక్కు

అన్య—మడమపావై, పన్నాకరాయన్ పావై, తన్, మన్నియ, నాణ్, (౫) అచ్చమ్, మడమ్, ఎన్దుఇవై, అకల, తన్నుడైయగొడైముకమ్, (౧౦) నెరియ, అవన్తణ్, పాన్వరైఅకమ్, తాన్, తట్టిక్కొణ్ణు, (౧౧) పోయ్, తనతు, నన్కరమ్పుక్కు,

అర్థము.—స్వతస్సిద్ధమైనస్త్రీత్వముగల, నాగరాజకన్యక, తనయందు, అమరియున్న, లజ్జ, (౫) భయము, భవ్యత, అనియెడియివి, వదలిపోవునట్లును, తన స్వములందలిచూచు కములు, (౧౦) నలుగునట్లును, వానియొక్క, సుందరమై పర్యతమునతగంభీరమైన పక్షిస్థలమును, తాను, అలింగనముచేసికొని, (౧౧) వెళ్ళి, తనయొక్క, సుందరమైనపట్టణమును బ్రవేశించి,

(పన్నాకరాయణ) “ పన్నకరాయణ ” ఎన్తులైనీటి, “పన్నాకరాయణ ” ఎన్తుకిడక్కటతు. పన్నగరాజమడైయవణ్పిల్లై. (మడప్పావై) నిరుపాధిక స్త్రీత్వజైయుడైయవన్. †(పావైతణ్ మన్నియనాణ్ అచ్చమ్ మడమెన్నివైయకల) పిఱవ్విన్దు ఉణ్ణానత్తిక్కే, ధర్మి ప్రయుక్తమా యిరున్దుళ్ళలజ్జై తుడక్కమానవన్తై సన్దనీత్తుప్పొక. (తన్నుడైయగొడై *ముకనెరియ) తన్నుడైయ ములైముకమ్ నెరియుమ్మడి తానొరుతలైక్కామమాక. (తానవన్తణ్ పాణవరై యాకమ్ తట్టిక్కొణ్ణుపోయ్) అవనుడైయపానోబ్బే శ్లాఘ్యమాన మారైవ్విత్తాన్ తఱువిక్కొణ్ణుపోయ్. నాట్టార్ ఊర్వశీసాలోక్యత్తుక్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణువరకళాకిల్, అవణ్ తాణవన్దు ఉపస్థానమ్ పణ్ణుమ్మడియాన మార్వితేయిననతు. (తనతునన్నకరమ్) తన్నుడైయ నల్లనగరమ్. ఇవూరుక్కు ప్రత్యాసక్తిదైయుడైయవూర్లతు. మడలెడుప్పారై విలక్కువారుమిన్దిక్కే, మడలెడుత్తుత్తుడర్దువరువార్ తిరళ్కణు ఉక

మూ,—

నయన్దినితువాళ్న్దతువుమ్,

మున్నురైయిల్ కేట్టటివతిల్లైయే,—శూళ్ కడలుల్ (౫౯)

పొన్నకరమ్ శెడల్ పురన్దరనోడేరొక్కుమ్,

మన్నవన్ వాణనపుణార్ కుళ్ వాళ్ వేన్దన్ (౬౦)

తన్నుడైయ పావై యులకత్తుత్తన్నొక్కుమ్,

కన్నియరైయిల్లాత కాట్టియాళ్,

అన్య— నయన్దు, ఇనితువాళ్న్దతువుమ్, మన్ ఉరైయిల్, కేట్టటివతిల్లైయే, శూళ్ కడలుల్, (౫) పొన్ నకరమ్, శెడల్, పురన్దరనోడు, వీర ఒక్కుమ్, మన్నవన్, (౧౦) అపుణార్ కుళ్, వాళ్ వేన్దన్, వాణనతిన్నుడైయ, పావై, ఉలకత్తు, (౧౫) తన్ ఒక్కుమ్, కన్నియరైయిల్లాత, కాట్టియాళ్,

అర్థము.— నిరన్దరసంక్షేపమునుజేసి, సుఖముగ జీవించినదానిని, ఇతిహాసమైనమహాభారతములో, వినియెఱుంగలేదా? (భూమిని) చుట్టుకొనియున్న సముద్రములోనున్న, (౫) హిరణ్యనగరమును, నశింపజేసిన, ఇచ్చినితో, ఒప్పియున్న వాడును, రాజైనవాడును, (౧౦) ఆసురులకు, అద్వితీయనిర్వాహకుడునైన, బాహుమియొక్క, కన్యకయై, లోకమందు, (౧౫) తనతో సమానరాలైన, (వేటొక) కన్యక లేనిదియునై, మహిమకలదియునైనఉప,

క్కుమూర్. (నయన్దు) నిరవధికసంక్షేపమైప్పటి. (ఇనితువాళ్న్దతువుమ్) పట్టిశొల్లువార్, పుకల్లువారాకచ్చేర, తానుమవనుమా యనుభవితతువుమ్. (మున్నురైయిల్ కేట్టటివతిల్లైయే) (౧) “నకామతస్తే” తవబుద్ధిరస్తి “ఎఱ్ఱ కామతస్తే” మత్తిలిలికోళాకిల్ తవిరుకటికోళ్. పాపమ్ పోకైక్కు ప్పావనమెఱ్ఱాకిలుమ్ మహాభారతమ్ కేట్టటియిల్ కళో?.

(శూళ్ కడలిత్యాది) కడలుక్కుళ్ళేయానహిరణ్యపురవాసికళాన ఆసురవర్గజ్ఞులై అభీయచ్చెయ్ త ఇచ్చికోడొప్పానాయ్, త్తా రాజా వానపేర్ కిడక్కు అజ్ఞవేల్లుమ్బడి యిరుప్పానాయ్, ఆసురవర్గత్తుక్కు నిర్వాహకనుమాయ్. లోకత్తిల్ తన్ పరువత్తిల్ పెల్లెళ్లిల్ తనకొప్పా

మూ.—

తన్నుడైయ

ఇన్నుయిర్ తొట్టియా లేమ్బెరుమానీన్ తుథాయ్, (౬౧)

మన్నుమణివరైత్తోల్ మాయవ్, — పావియే (౬౨)

నెన్నైయిరువిల్లై త్తవీరిరణ్ణమాల్యరైత్తోల్,

అన్వ.— తన్నుడైయ, ఇన్ ఉయిర్ తొట్టియాల్, ఎమ్బెరుమాన్, ఈన్ తుథాయ్ మన్ను, మణివరైత్తోల్, (గి) మాయవ్, పావియేన్ ఎన్నై, ఇరువిల్లైత్త, మల్వరై, ఈర్ ఇరణ్ణత్తోల్, (౧౦)

అర్థము.— తనయొక్క, ప్రియమైన ప్రాణసఖిచేత, నాస్వామియై, భోగ్యమైనతిరుక్కుటాయ్ అమరియున్న, రత్న పర్యతమున లెప్పు హణీయములై గంభీరములైయున్న భుజములుగల (గి) ఆశ్చర్యభూతుఁడును, భగవదనుభవప్రతిబంధకమైన పాపముగల నాకు, ఈయవస్తును గలుగఁజేసినవాఁడును, గొప్ప పర్యతములవంటి, రెండు రెండ (నాల్గు) భుజములుకలవాఁడును (౧౦)

రిల్లాత దర్శనీయవిషయమ్. (తన్నుడైయ ఇన్నుయిర్ తొట్టియాల్) “తత్కైయాల్” ఎన్ను మాపోలే తనక్కు నట్టివనానవళాల్. (ఎమ్బెరుమాన్ ఈన్ తుథాయ్) “నిర్గుణవస్తు” ఎన్ఱవర్కభుక్కు, “సగుణమ్” ఎన్ఱు శొల్లివిడుకై యన్ఱిక్కే, గుణజలిలే కాల్ తాట్క ప్పార్ కుక్కుమ్ భాష్యకారరైప్పోలే పోనపడిశొల్ల వెన్ఱువుక్కు చొచ్చిల్లవుమ్ విడవుమ్ మాట్టామైయాల్ అక్లై ఆర్థజ్ఞాల్ వదుకితాల్. (ఎమ్బెరుమాన్ † (ఈన్ తుథాయ్ మన్ను మణివరైత్తోల్ మాయవ్)) కై యుమ్ మడలు మాయ్ కొణ్ణువు అప్పదుమ్బడి, ఎన్నై అనన్యార్తైయాక్కి నవనుడైయ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరుక్కుటాయ్ పారున్దిరుప్పజాయ్, రత్న పర్యతమ్బాల్ యిరుక్కి అ తోళ్ళుకై యుడైయ ఆశ్చర్యభూతవ్. (పావియే) అవభుమెరుతోట్టియైప్పడైత్తోల్, నాను మెరు తోట్టియైప్పడైత్తిరుక్కితో; కొడువన్ఱు శేర్ కుక్కుమ్ తోట్టియాయరున్దాళవళ్. విలక్కుమవర్కళాయరున్దార్కళివర్కళో. (ఎన్నైయిరువిల్లై) ఇప్పడి కై యుమ్ మడలుమాయ్ ప్పటప్పదుమ్బడియైన్ఱై ప్పణ్ణిస. (ఈరిరణ్ణ

పెరియతిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్.

మూ — మన్న వన్మ కాతలనై మాయత్తాల్ కొణ్ణుపోయ్, (౬౩)
 క్కన్ని తన్నాల్ వైక్క మద్రువనోచ్చెత్తనై యోర్,
 మన్నియ పేరిన్మ మెయ్ తినాళ్, — మద్రువై తా (౬౪)
 నెన్నా లేకేట్టేరే

అన్వ. — మన్న వన్మ తన్, కాతలనై, మాయత్తాల్, కొణ్ణుపోయ్, క్కన్ని తన్నాల్ వైక్క,
 (౫) మద్రు, అవనోడు, ఎత్తనైయోర్, మన్నియ, పేర్ ఇన్మకు, (౧౦) ఎయ్ తినాళ్,
 మద్రు, ఇచ్చెతాన్, ఎన్నా లేకేట్టేరే,

అర్థము. — రాజునైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ప్రీతివిషయముడై (మనముడై)న అనిరుద్ధుని,
 తపోహమిహిత, తీసికొనిపోయి, కన్యకయైన తనప్రక్కనుంచుకొని, (౫) దానిపైన,
 వానితోగూడ, అనన్తములై, అమరియున్న, గొప్పసుఖములను, (౧౦) అనుభవించినది
 ఇంకను, ఇవన్నిని, నాచేతనేమిటిరా;

†(మూల్ వరైత్తోళ్) ఇత్తలై మడిలెడుక్కప్పక్క. పిన్బు అత్తలై *పల్కిన
 పడి. (మన్న వన్మ కాతలనై) పుత్రనితొట్టిలుమ్ పౌత్రస్వక్కలిలేన్నే
 హమిరట్టిత్తిరుక్కుమిణ్ణే. (మాయత్తాల్ †(కొణ్ణుపోయ్ క్కన్ని తన్నాల్
 వైక్క)) నాట్టిల్ ఒరువరై యొధ్దియామే యెరుతిక్కాట్ట. “ఇతువన్మ,
 ఇతువన్మ” ఎన్మపోన్మ, కృష్ణస్వక్కలిలేవన్మవాతో “ఇవనొరుపారై
 యాయరున్దాన్” ఎన్మ, పిన్బు అనిరుద్ధనై క్కణ్ణవాతో ఇవనితేయెన్న;
 “ఇవనాకిల్ అరియనో?” ఎన్మ అప్పోతే యోగబలత్తా లేపోయ్ పుడుక్కు
 యోడే వీడ్కున్దాక ఎడుత్తుక్కొణ్ణానన్మ వైత్తాళ్. (మద్రువనోడు)
 ఇవళుక్కు స్వప్నత్తిల్ కణ్ణ పిఱన్దన్నే హమెల్లామ్ అవనుక్కు ఇవత్తై
 క్కణ్ణవాతో పిఱన్దతు. (ఎత్తనై †(యోర్ మన్నియ పేరిన్మ మెయ్ తినాళ్))
 ఇరువర్ కాళిలుమ్ విలగ్గిట్టువైక్కపుమ్ అనుభవిక్క పెయ్ శ్శిలర్ కళో?

(మద్రువై తాన్) మడలూర వెన్మ ఒరుప్పట్ట అతుతానుమ్ మా
 ట్టాతపడి దుర్బలైయాయరుక్కిటవెన్నై గొణ్ణు ఇవై కేట్ట విరుక్కి తి

మూ.—

ఏత్తైకాళిన్నురై క్కేళ,

మన్నుమలైయరై య్ పొత్పావై, — వాణిలా (౬౫)

మిన్నుమణిముఱువల్ శెవ్వాయ్

అర్వ.— ఏత్తైకాళి, ఎన్ ఉరైక్కేన్! మన్నుమలైయరై, పొన్ పావై, వాళినిలా (౫) మిన్నుమ్, అణిముఱువల్, శెవ్వాయ్,

అర్థము.— ఓ! మద్దమతులారా! ఏమనిచెప్పెదను? (అయినను చెప్పెదను వినుడు). సిగ్గములైనపర్వతములకురాజైనహిమవంతునియొక్క, సుందరమైనకూతురై, కాన్తిగల వెన్నెలవలె, (౫) వెలుగుచున్న, అందమైన దశపట్టులను, ఎట్టినియధరమునుగల,

కోళితే.* (ఏత్తైకాళి) ఉద్భవతీపుకేడిరున్దపడియె!*(ఎన్నురై క్కేళ) నాన్ వరున్దిప్పాశురమిట్టుచ్చొల్ల వొరుప్పట్టేనెన్దుపాశురమిట్టుచ్చొల్లకి తాళి. అవన్ మకళన్, వడివిలై యోవెన్దితాళి. లోకత్తిల్ మడలూర్ వ్దొన్దార్ ఆర్ ఎన్ట్రల్ అవర్ కళి ఇన్నా రెన్దు నిర్రేశిక్కలామ్బడి పిత్తై పెన్దుత్తన్ద శ్రీమూర్ కిడిర్.

(మన్నుమలై†(యరై య్ పొత్పావై))అడియిల్లా తాళొరుత్తి యో? మడలూర్ వ్దొళి, అవన్ మకళన్, పెరియాళొరుత్తియన్? (ఆరై య్ పొత్పావై) ఒరునిర్వాహక పెణ్బిత్తైయన్? (పొత్పావై) అతిక్లాప్తైయాయ్ నిరుపాధికి స్త్రీత్వత్రైయైయడయవళి. (వాణిలామిన్నుమణిముఱువల్) వెలుమ్ పొత్పేయాయ్ వడివట్టుకుతానిన్దిక్కేయిరుక్కిఱతో? ఒళియైయడై త్తాననిలావై ప్పొణప్పడ విడానిన్దుతాయ్, అళికియతాయరున్దుళ్ళ దన్దపత్తియై యడైయళాయ్, నిలాప్పోలే మిన్నానిన్దుముఱువలెన్నువుమామ్. నిలాప్పోలేయమ్ మిన్బోలేయమ్ ఎన్నువుమామ్. (ముఱువల్) ఇవళుడైయ మన్దన్దితత్తుక్కు ఇలక్కానాల్ భిక్షుకనుడైయ దారిద్ర్యమ్ పొమ్బడియా యిరుక్కై. (శెవ్వాయ్) ఇవ్వెణ్డైక్కు పరభాగమాన అధరత్తిల్ ప్పొన్దైయడైయ

మూ.—

ఉమైయెన్నుమ్,

అన్ననడైయవణ్ణు నుడణ్ణిడైశేర్, (౬౬)

పొన్నుడమ్మప్పాడప్పలనైన్దుమ్నొన్దకల,

తన్నుడైయకూడైచ్చడాపారమ్తా తరిత్తు, (౬౭)

అన్వ — ఉమైయెన్నుమ్, అన్ననడైయ, అణ్ణు, నుడణ్ణు ఇడైశేర్, పొన్ ఉడమ్మ, (౫) వాడ, పులన్ విన్దుమ్, నొన్దుఅకల, తన్నుడైయకూడై, తాన్, (౧౦) శడాపారమ్ తరిత్తు, అర్థము.—పార్వతియని చెప్పబడుచున్నదై, హంసగమనముకలదైన, జీవకన్యక, వణుచు చున్న, నడుముతోఁగూడిన, సుందరశరీరము, (౫) వాడిపోవునట్లును, పంచేన్ద్రీయములును, కష్టపడితొలఁగునట్లును, తనయొక్క సుందరమైనకేశములను, తానే, (౧౦) పెద్దజటగాఁగఁగట్టిధరించి,

ళాయరుక్కై. (ఉమైయెన్నుమ్) ఇప్పడి ప్రసిద్ధియాయరుప్పళాయ్.

(అన్ననడైయ) మున్నేనాలడినడన్దుకాట్టిచాల్ కాన్తనుడైయ సకల తాపజ్జళమ్ ఆఱుమ్బడియాయరుక్కై. (అణ్ణు) దేవతైయాకప్రసిద్ధై.

(నుడణ్ణిడైశేర్) భోక్తావుక్కుమ్ తుణుక్కుత్తుణుక్కు ఎన్నుమ్బడియాన ఇడైయైయుమ్ అమ్మకైయుముడైయళాయ్. (పొన్నుడమ్మప్పాడ) అవనుక్కుళ్ళొప్పుమాన ఉడమ్బనతు ఆశ్రయతైయిన్దు తళిర్ పోలేవాడ. (౧) 'వాడినే' ఎన్దున్దురూపానురూపమాన వాట్టమస్తే; ఇరణ్ణుమ్ విషయాలాభత్తాలేయితే. ఒన్దుప్రాకృతమ్; ఒన్దుఅప్రాకృతమ్. (పులన్ విన్దుమ్నొన్దకల) ఇన్ద్రీయజ్జలైన్దుమ్ నొన్దుమీణ్ణు నామ్ పట్టతో వెన్దుపోక. నాట్టిల్ తపస్సుపణ్ణువారెల్లామ్ శరీరధారణార్థమాక శరుకు ఇలైయైభక్షిత్తాయీల్ తపస్సుపణ్ణువతు; వేణ్ణావే ఇవళ పూర్ణైయాకై యాలే; ఇవళ తైయుమ్ తవిరుకైయాలే ఇన్ద్రీయజ్జళానవై పోరనొన్దు కూప్పిట్టు ఇని ఇవిడమ్ నమక్కాశ్రయమల్ల వెన్దు అకల. (తన్నుడైయ *కూడైచ్చడాపారమ్ తా తరిత్తు) భోక్తావానవనుడైయమున్నే ఒరు

మూ.—

ఆ

గిన్న వరున్దవ త్రినూడుపోయ్,—ఆయిరవోల్
మన్ను కరతలగ్గల్ మట్టిత్తు, మూతిరగ్గల్ (౬౮)

అవ్వ—ఆడు, అన్న అరుమ్తవత్తిన్ ఊడుపోయ్, ఆయిరవోల్, మన్ను, కరతల
గ్గల్, (౫) మట్టిత్తు, మూతిరగ్గల్,
అర్థము.—ఆయవద్దలో, అటువంటి క్రూరతపస్సుయొక్కనడుమన (కడవటకు) వెళ్ళిన
దై, వేయిభుజములతో, చేయున్న, చేతులు, (౫) దిక్కులయందు వ్యాపించియు,
దిక్కులు,

కాల్ కుళులై యలై తాల్ అవనుడై య సకలశ్లేశభుమ్ తీరుమ్బడియా
యిరుక్కి ఆ మయిరై జటైయాక తా నేధరిత్తు. (తాళతరిత్తు) వేటుశిలర
న్దిక్కే తా నేధరిత్తు. (అన్న అరుమ్తవ త్రినూడుపోయ్, అప్పడిప్పట్ట తప
స్సెన్ను మతుక్కు మేట్టుడ వేటు మాల్గ మిన్ది క్కేయిరుక్క ప్పినై ఎ
యుమ్ “అరుమ్తవమ్” ఎన్దితాలియ్. (ఊడుపోయ్) అన్దతపస్సతన్ని
లుమ్ ఉపక్రమి త్తతాయ్ నిన్దమాతమో? అతినుడై య ముడివళవుమ్
పోయ్. కైయుమ్ మడలుమాయ్ పోకానిన్దాల్ అనా ఎతిరేవన్దాలుమ్
“నా తుడగ్గేనతు తలై క్కట్టియల్లతు విడువతిలై” ఎన్దు ఎలైయళవుమ్
పోయ్. శెన్దాగ్గెన్దిలశే ఎన్దన్దయమ్. ఇవో ఇప్పడి అభినిపియ్యాయ్
మడలెడుత్తుక్కొన్దు పుటప్పడానిన్దాళాకిల్, కాన్దనానవ (౧) “నైవ
దంశా నమశ్శా” ఎన్దిరున్దపడియెజ్జనే! (ఆయిరవోల్) మహిషి
ఇప్పడినోవుపడానిన్దాల్ తానుమ్ ఆళైప్పాడనాయ్ నోవుపడుకైయ
న్దిక్కే “నమ్మెచ్చిలర్ ఆళైప్పడప్పేర్నోమ్” ఎన్దుతోళకల్ పడైయా
నిమ్మమ్. తా ఆళైప్పడానిన్దాల్ అవనుమాళైప్పట్టు మేల్వ్వువే
ణ్డానో? ఇప్పడినొన్దాల్ తా అవనుడమ్బె యణ్డైయ పెర్నోనో?
(మన్ను కరతలగ్గల్ మట్టిత్తు) ఇవ్వాడుకిటపోతు తోళకళాయర
ముమ్ దిక్కుక్కలిలేశెన్దు ఆళైయుమ్. (మూతిరగ్గల్ మిన్నియెరివీశ)

మూ.—మిన్ని యెరివీళమేలెడు త్తశూత్త క్కత్తాల్,

పొన్నులక మేముమ్ కడన్దమ్బుర్ మేల్ శిలుమ్బు. (౬౯)

మన్ను కులవరై యుమ్ మారుతముమ్ తారకై యుమ్,

తన్ని నుడ నేళుల చ్చున్దున్దుమ్, (౭౦)

అన్య.— మిన్ని, ఎరివీళ, మేల్ ఎడుత్త, శూత్త క్కత్తాల్, కార్, (౫) పొన్ కులకమ్ ఏముమ్, కడన్దు, ఉమ్బుర్, మేల్, శిలుమ్బు, (౧౬) మన్ను కులవరై యుమ్, మారుతముమ్, తారకై యుమ్, తన్ని నుడ నేళుల, శుక్రుమ్, ఆదుమ్, (౧౫)

అర్థము.— వెలుగుచు, నిప్పులను విసులుచుండగా, వైకత్తబడిన, చుట్టుకొనియున్న వీరకడియములుగల, కాళ్ళు, (౫) అందములైన సప్తలోకములను, ఆక్రమించియు, దేవతలు, ఆకాశమందు, (భయపడి) ఘోషించునట్లును, (౧౦) స్థిరములైన, కులపర్వతములును, వాయువును, నక్షత్రములును, తనలోఁ గూడలిరుగుచుండునట్లును, చుట్టుతిరిగిన ద్రవముఁ జేయుచున్న వాఁడును, (౧౫)

అప్పోతు అన్దదిక్కుక్కల్ పాటియుమ్ పుకై యుమ్బున్దు నెరుపై ఎప్పటప్పడవిడానిఱుమ్. (మేలెడు త్త † (౩ త్యాది)) అడఁకిపోతుమేలే యెసుత్త వీరక్కులాలే శూక్కుప్పట్టకాల్, దిక్కుక్కళైబుమ్ వ్యాపరియానిఱుమ్. మహిషియానవల్ తన్నై యాళైప్పట్టు నోపుపడానిఱు, తాకా లేపిడిత్తు త్తలై యళవుమ్ శెల్ల ఆభరణమణియుమ్. (శూత్త క్కత్తాల్ కాల్) శున్ద్రున కాలెన్న వుమామ్. (పొన్నులక మి త్యాది) శ్లోఘ్యమానభోగ భూమికళేత్తై యుమ్ కడన్దు. (ఉన్బుర్ మేల్ శిలుమ్బు) మేలుళ్ళ దేవజాతిఎన్నాయ్ విలై టిత్తో? ఎన్దు అళ్ళుమ్బుడి. (మన్ను కులవరై యుమ్) భూమిక్కు ఆణియడిత్తాత్తో లేని క్కీఱ కులపర్వతద్దళుమ్. (మారుతముమ్) ప్రళై కలిరున్దవిడత్తై తా శెన్దునోక్కుమ్ పితావై ప్పోలే సర్వప్రాణిప్రాణన హేతుభూతమానకాలుమ్. (తారకై యుమ్) మనుష్యురచై య సన్దేతీమైకలై అటివియానిఱు తాన సక్షత్రతారాగణజ్జళుమ్. (తన్ని నుడ నే) ఇవనోడుఁకిపోత్తై వేగత్తాలే ఇవై యచై యప్పటన్దాత్తో లే శుక్రున్దు వరుమాయిన్దు. పురన్దవిడ త్తలేయొక్క ప్పు

మూ.— కొన్న విలుమ్మూవిలై వేల్ కూ త్తా పాడియాడి,

అన్న వన్టా పాన్న కలమ్ శెన్టా జ్జెన్దిల శే,

(౭౧)

అన్వ. — కొల్ నవిలుమ్, మూ ఇల్లై వేల్, కూ త్తన్, పాడియాడి, అన్న వన్ తన్, (౧) పాన్ అకలమ్, అన్ట, శెన్ట, అజ్జెన్దిల శే,

అర్థము — చంపునని (బాకలచే) చెప్పబడుచున్న, మూడు అకలుగల శూలాయథమును గలవాడును, నర్తనప్రియుడును, భిక్షధారియు నైన, అటువంటిరు డైనయొక్క, (౧) సుందరశరీరమును, వాడున్నచోటికి, వెళ్ళి, కాగిలించుకొనలేవా ?

రియుమాయిన్దు. (కొన్న విలుమి త్యాది) కీ(మూవిలై వేల్) - అవక ధరిక్కుమా-యథమ్. (౧) “ కరుప్పురమ్ నాలు మోకిమలప్పు నా అమో ” ఎన్టు కేట్కలాయిరుక్కిఱతో? (౨) “ అరుభాన్ తిరుచ్చ క్కరమ్ ” ఎన్టుమ్, (౩) “ అఱముయలాళ్ళి ” ఎన్టుమ్ ఎప్పొతు మొక్కవృద్ధ మన్ది క్కైప్పోలే, అఱత్తిలే ముయలచ్చొల్లకిఱ తిరువాళ్ళియనై ; “ సర్వకాలముమ్ కొలై యిలే నవిలవేణుమ్ ” ఎన్టు ఎప్పొతుమ్ శొల్లా నిత్తితాయ్ అవనుక్కు శ్లాఘుమా సతయథమితై (కూ త్తన్, (౪) “ తూ యనడమ్ పయిలుమ్ ” ఎన్టు ఇనితాయిరుక్కిఱతో?. (పాడియాడి) అవ నుడైయ అజ్జరాగ మిరున్దపడి. (అన్న వన్) ఇప్పుడై కిలిలే “ ఊమత్తై, ఎరుక్కు, అన్ఱి ” ఎన్టాత్పోలే, ఇవన్ద్రులే అలజ్జతనాయిరుక్కిఱ ఇరువైయనుసస్థిన్టు, అత్తై త్తా వాయులే శొల్లమాట్టామైయాలే (అన్న వన్) ఎన్ఱితాల్. (౫) “ వెన్దారెన్పుమ్ ” (౬) “ అఱుమ్ పత్తై యుమ్ ” (౭) “ అక్కుమ్ పులియినతళుమ్ ” (౮) “ పాడి శేరనఱ్కై ” (౯) “ నిన్ద్రున్ ” ఎన్టు అవకపడికళి శొల్లిన్ద్రుతై. (పాన్న కలమ్) తమక్కు త్యాజ్యమా యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ అవళుక్కు స్పృహణీయమూ యిరుక్కిఱవా కారత్తాలే శొల్లకిఱతు. అవకమేల్వొత్తా నిరున్దాళోవెన్దల్; (పాన్న కలమ్) (శెన్టా జ్జెన్దిల శే)) బరుతలై క్కామమాయ్, తా నెశెన్టు అర్దజై

(౧) వా-తి-౭-౧.

(౨) తి-వి-౩౩.

(౩) తిరువాయ్-౨-౧౦-౫.

(౪) పెరి-తి-౧-౬-౬.

(౫) తిరుమొ-౧-౫-౮.

(౬) తి-మొ-౬-౭-౯.

(౭) తి-మొ-౯-౬-౧.

(౮) ౧-తి-౯౭.

(౯) ౧-తి-౭౪.

శ్రీ కుంజలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

మూ.—పన్నియురై కుక్కాల్ పారతమామ్, —పావియే

త్తొన్నుఱునోయ్ యానురైప్పక్కేణ్డిన్,

అన్య.— పన్ని, ఉరైక్కుక్కాల్, పావియేఱు, పారతమామ్, ఎన్ ఉఱునోయ్, (౫) యాన్ ఉరైప్ప కేణ్డిన్,

అర్థము,— విస్తారముగా, చెప్పినయెడల, (ఇష్ట సిద్ధికివిరోధియైన) పాపముగల నాకు, భారతముగానుండును. నాకు సంభవించిన బాధను, (౫) నేను చెప్పఁగా వినుఁడు;

యిలేసంక్లేషి త్తిలళో! తాన్ ఇప్పడి అవన్నక్కలిలేయభినివిన్దై యాకై
†(యతుక్కుఱునికారి); అవనై యొట్టియచ్చెయ్ తాళెన్టు పేరాక వేణుమెన్దన్
తానేశెన్దన్దతు. (పన్ని శీఁఁత్యాది) ఇవన్ద్రై ప్పరక్కవిరున్దు ఉపపా
దిక్కప్పక్కాల్ ఒరళివితలైక్కట్టువతోన్దన్దు. (పన్నియురై కుక్కాల్)
పరక్కచ్చొల్లప్పక్కాల్. (పారతమామ్) మహాభారతమ్మోలే సపాద
లక్ష్యగ్రన్థత్తుక్కు పోరుమ్.

(పావియేఱు) పావియే, కిడక్కిఱ ఇవర్కళుక్కు ప్పరక్క
చ్చొల్లలామ్బడి ఇట్టుప్పిఱన్దిలే; పరక్కచ్చొల్లమతు కేట్టువేణ్డిల్
అవ్వాసాదికళ పక్కలిలేశెన్దు కేట్టుక్కొళ్ళవుతు.

నాట్టార్ పడికొణ్ణు కార్యమే? ఎనక్కు; (ఎన్నుఱునోయ్ యాను
రైప్పక్కేణ్డిన్) నాన్ పట్టపాడుశొల్ల వేణుమాకిల్ కేళున్దోళెన్దితాల్. ఎన్న
భిమతవిషయతైయణ్డై తలతు ధరిక్కమాట్టాత నాన్ కొణ్ణనోవై నిగ్గళుమ్
కేళున్దోళి. (ఎన్ ఉఱునోయ్) మఱుపాడురువక్కొణ్ణనోయ్. (యానురై
ప్పక్కేణ్డిన్) నోయ్ కొణ్ణనాన్ శొల్లక్కేళున్దోళి. వేఱురువర్క్కు నిల
మల్లవెన్నోయ్. ఇతికతలైయొప్పన్ద్రీయలై యు మతిలుమ్ ఇన్నోయ్
తానే ఉద్దేశ్యమాయరుక్కై. (యానురైప్ప) నోయ్ కొణ్ణారిరుక్కు
వేతే శిలర్ శొల్లప్పక్కాల్ పట్టతెల్లామ్ తెరియామెయాలే ఉళ్ళతెల్లామ్
శొల్లప్పక్కాతితే. ఇవళోనోయెన్దూల్ చాతుర్థిమాయరాతితే, శ్రీభర
తాన్ద్రై వాన్ నోయ్ పోలే. (కేణ్డిన్) శివిపడై త్తప్రయోజన మ్మెఱక్కేళు
న్దోళి. పరత్వజ్ఞానతాలే భగవత్తత్వతైయిఱ్ఱివర్కళన్దో కామస్తాప్తియ

మూ.— ఇరు మ్మోళిల్ శూత్ (౭౨)

మన్ను మత్తెయోర్ తిరునత్తెయూర్ మామలై పోల్,
పోన్నియలుమాడ క్కవాడమ్ కడన్దుపుక్కు, (౭౩)
ఎన్నుడై యకణ్ కళిప్పనోక్కినేన్,

అన్వ.— ఇరుమ్మోళిల్ శూత్, మత్తెయోర్ మన్ను, తిరునత్తెయూర్, మా మలై పోల్, పోన్ ఇయల్, (౫) మాడమ్, కవాడమ్, కడన్దు, పుక్కు, ఎన్నుడైయ కణ్ కళిప్ప, (౧౦) నోక్కినేన్,

అర్థము.— గొప్పతోటలచేతఁజూట్టబడినదియు, వేదాధ్యయనపరులు నిత్యవాసముఁజేయుచున్నదియైన, తిరునత్తెయూరిలో, గొప్పపర్వతమునలెనన్న, స్పృహణీయమైన స్వభావముగల, (౫) మండపముయొక్క, కవాటములను, దాటి, (లోపల) ప్రవేశించి, నానేత్రము లానందించునట్లు, (౧౦) చూచితని;

తీస్తు ఆతియిరుప్పార్; ఉత్తరపున నిలఁగఁగిలేపుక్కు క్కిణ్ణారక్కిణ్ణ అనుభవిక్కప్పెల్లనాన్ ఆతియిరుప్పనో?.

(ఇరుమ్మోళిల్ శూత్) పరస్పైయుడైతాన త్లాఘ్యమాన పోళిలాలే శూత్తుప్పట్టిరుప్పతాయ్, ఎఱ్ఱుమొక్క, శోలైయుమ్ పత్తైయుమాయ్ క్కిడక్కుమిత్తనైయితే. (మన్ను మత్తెయోర్ తిరునత్తెయూర్) మత్తెయోర్ - మన్నుమ్ - తిరునత్తెయూర్; - వేదవాక్యజ్ఞైల్లామ్ ఉపాసనత్తైయే విధిక్కిఱతెన్దు అఱుతియిట్టిరుక్కిఱవర్ కళవర్తియానిట్కిఱతిరునత్తెయూర్. “మడలెడుకై నియతక్కిర్తవ్యమ్” ఎన్దిరుక్కిఱవర్ కళ నిత్యవాసమ్ పఱ్ఱుముర్ - (౧), “నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దిరువాక్యత్తైయేపల్లనీయిరుప్పార్ వర్తిక్కుమ్ దేశమ్.

(మామలై పోల్) మలైయైక్కొడునన్దు నెరుజ్జవై తాత్తోలేయాయ్. (పోన్ ఇయలుమ్ మాడమ్) అతిశ్లాఘ్యమాయ్ స్పృహణీయమానమాడఁగిలుణ్ణాన. (కవాడమ్ కడన్దుపుక్కు ఎన్నుడై యకణ్ కళిప్పనోక్కినేన్) (౨) “కణ్ణారళవుమ్” ఎన్నుమాపోలే బడగాముఖాగ్ని తెకుట్టి నాత్తోలే విడయ్ త్తకణ్ణల్ కుళిరుప్పడి నోక్కినేన్. అతొరుప్రతాప

మూ. —

నోక్కుతలుమ్

మన్నన్ తిరుమూర్ పుమ్ వాయుమడియై యుమ్,

(28)

పన్నుకరతలముమ్ కణ్ణళుమ్, —

అన్య — నోక్కుతలుమ్, తున్నన్, తిరుమారుమ్, వాయుమ్, ఇడైఅడియుమ్, పన్ను, (౫) కరతలముమ్, కణ్ణళుమ్,

అర్థము — చూడఁగా, స్వామియొక్క, పిరాట్టి నిత్యవాసముచేయుచున్న వత్సస్థలమును, అధరమును, చేరియున్న శ్రీపాదములును, (౫) క్లాఘ్యములైన, శ్రీహస్తములును, శేత్రములును,

ముమ్. (నోక్కుతలుమ్ మన్నన్) (౧) “దృష్టపవహినశ్శోకమపనేష్యతి రాఘవః” ఎన్నుమ్మడియేనోక్కినవన న్తరమ్, “మమేదమ్” ఎన్నిట ప్రతిబన్ధకమ డడ్డప్పాయ్ అవ్విషయ తైలనుభవిక్కిప్పెన్ద్రలే. * మమేదమడడ్డలుమ్ పోయిన్దు; అనుభవమ్ మడలేయాయ్ విట్టతు.

(మన్నన్ తిరుమూర్ పుమ్) పన్ద్రాశానపిరాట్టిక్కుఱ్ఱుప్పిడనూన తిరుమారుమ్. అవళ్ సమ్మన్దోణ్ణితే రాజావావతు. (౨) “తిరుక్కణ్ణే” ఎన్నితే కణ్ణవర్కళ్ శోలువతున్. (౩) “మాత్మ దేవోభవ” - ముల్పడ క్కణ్ణతు తిరుమార్వాయిన్దు. (వాయుమ్) అవళ్ మున్నాకప్పన్ద్రే నారై (౪) “మాశుచి” ఎన్నుమ్ తిరుకస్యముమ్. (అడియై యుమ్) అమ్మార్వుక్కుమ్ స్త్రీతత్తుక్కుమ్ తోన్ద్రార్ విఱువనవానతిరువడికళుమ్. (పన్నుకరతలముమ్) తిరువడికళితే విఱున్దారై యెడు త్తణై త్తాల్ “ఇతొ రుస్సర్కసాఖ్యమే!” ఎన్దుఱ్ఱై విదాతే కూప్పిడప్పణ్ణమ్మడియాయరుక్కిట తిరుక్కైకళుమ్; పన్నుతల్-ఇవనై యెడు త్తణై క్కెయాలే (౫) “తోళ్ కళాయరత్తాయ్” ఎన్నిటపడియే పణై త్తలెన్దుమామ్. (౬) “సోప్పేనం భ్వజవజ్రాబ్జకృతచిహ్నేనపాణినా | సంస్పృశ్యాకృతృపవ్రీత్యాసుగాఢం పరిషస్వజే”. (కణ్ణళుమ్) స్పర్శత్తుక్కుత్తోన్ద్రారైక్కుళిరనోక్కుకిట తిరుక్కణ్ణళుమ్. (౭) * ఉయిర్ క్కెల్లామ్ తాయాయళిక్కిన్ద్రతణ్ణామ రై క్కణ్ణళితే.

(౧) రామా-

(౨) ౩-తి-౧.

(౩) తై-ఉ-శి-౧-౧.

(౪) గీతై-౧౮-౬.

(౫) తిరువాయ్-౮-౧-౧౦.

(౬) వి-పు-౫-౧౮-౨.

(౭) తి-మె-౭-౧-౯.

మూ.—

పజయ త్రి

పొన్నియల్ కాడోర్ మణివరై మేల్ పూ త్తళుపాల్, (24)

మిన్నియొలిపడై ప్పవీణాణమ్ తోళ్ వళై యుమ్,

మన్నియకుణ్డలముమారముమ్ నీణ్బడియుమ్, (25)

అన్య.—పాల్ ఇయల్, పజయ త్రి ఓర్ కాడు, మణివరై మేల్, పూ త్తళుపాల్, వీథ్ నాణుమ్, (24) తోళ్ వళైయుమ్, మన్నియకుణ్డలముమ్, ఆరముమ్, నీళ్ ముడియుమ్, మిన్ని, (25) ఒలిపడైప్ప,

అర్థము.—స్వల్ప వర్ణములైన, తామరస పుష్పములయొక్క ఒకవనము, నీలమణిమయమైన పర్వతము మీద, పుష్పించినట్లు, (ప్రకాశంప) మొలనూలును, (24) భుజకీర్తలును, ఆమరియున్న కుండలములును, హారమును, పాడవైన కిరీటమును, మెరిసి, (25) కాస్తలను వ్యాపింపజేయ,

(పజయమిత్యాది) ఒరుపాల్ గ్రామరైక్కాడు నీలగిరియిలే పర ప్పమాఅప్పుత్రాత్తో లేయాయిత్తు దివ్యాభరణతోడై యుమ్ తిరుమేని యుమ్ పొన్నియరుక్కుప్పడి. కీర్తల్ దివ్యావయవజ్జులకు దృష్టాంతమా కవుమామ్. (మిన్నియొలిపడైప్ప) (1) “మిన్ శెయ్ పూణ్ మార్విన్” ఎన్ని అపడియే మిన్నినొలి తిరువాభరణ మాయిత్తో వేన్నుప్పడి యాయిరు క్కిఱ. (వీథ్ నాణుమ్) పెరియవీరాట్టియారుక్కు హిరణ్య ప్రాకారమాక త్తాత్తొద్దిరుక్కిఱవినునాణుమ్. (తోళ్ వళై యుమ్) తోళై ముట్టాక్కిట్టా త్తోలిరుక్కిఱ తోళ్ వళై యుమ్.

(మన్నియకుణ్డలముమ్) ఒరునాళ్ వరైయిలే శాత్తిగ్రామరు క్కైయన్దిక్కే సహజమాయ్ త్తిరుక్కాతుకల్ పూత్రాత్తోలిరుక్కిఱ (2) *మిన్నునుణిమకరకుణ్డలజ్జుమ్. (ఆరముమ్) (3) “పెరియవరై మార్విల్ పేరారమ్ పూణ్ణ” ఎన్ని అపడియే తిరుమార్వి లేయరుమడియట్టుచ్చాత్త వేణ్ణుప్పడి యిరుక్కిఱ తిరువారముమ్. (నీణ్బడియుమ్) ఇవన్ శై యెల్లమ్

(1) తిరువాయ్-4-2-100.

(2) 2.

(3) 3-2-24.

మూ.—తున్న వెయిల్ విరి త్తనూడామణియిమైప్ప,

మన్ను మరతకక్కున్న్ఱి మరుళ్ళే—ఓర్

(22)

ఇన్నిళవజ్జిక్కిడియొన్ఱునిన్ఱ తుతాన్,

అన్న మాయ్ మానాయణిమయిలాయాళ్ళిడై యే,

(2౩)

అన్య.—తున్న, వెయిల్, విరి త్త, నూడామణి, ఇమైప్ప, (గి) మన్ను, మరతకక్కున్న్ఱి మరుళ్ళు, ఓర్, ఇన్, ఇళవజ్జిక్కిడియొన్ఱు, (౧౦) నిన్ఱ తుతాన్, అన్న మాయ్, మానాయ్, అణిమయిలాయ్, ఆన్ఱు, (౧౧) ఇడై,

అర్థము.—నిబిడములైన, కాన్తులను, వ్యాపింపజేయుచున్న, కిరిటర్తుములు, ప్రకాశింప, (గి) స్థిరమైన, (సర్వేశ్వరుడనెడి) మరతకమణిమయపర్వతసమీపమందు, అద్వితీయమై, భోగ్యమైన, (పిరాట్టియనెడు) బాలవంజులత యొకటి, (౧౦) నిలిచియుండెను. (గమనమందు) హంసమై, (వీక్షణమందు) లేడియై, (కేశములందు) అందమైన నెనులియై, ఆ విగ్రహములో, (౧౧) మధ్యన,

తన్నుకాలే ముట్టాక్కిడానిన్ఱుతాయ్, (౧) “విణ్ ముతల్ నాయకన్ నీణుడి” ఎన్ఱు అధిరాజ్యసూచకమాయరుక్కిణ తిరువభిషేకముమ్

(తున్న వెయిల్ విరి త్తనూడామణియిమైప్ప) నెరుక్కినకిరణజ్జిళై ప్పణుప్పడవిడానిన్ఱుళ్ళ మాడారత్తు నూనతు త్తనూకరాలే యెల్లావన్ శ్రై యుమ్ ముట్టాక్కిడవన్ శ్రాయ్. (మన్ను మ్మరత కక్కున్న్ఱి మరుళ్ళే) నిత్యమాయరుప్ప తొరు మరతకగిరియి నరుకే. (మరుళ్ళే) శేరనిన్ఱిల్ ఆర్జాలామ్ ఎన్ఱు అరుకే. కిణ్ణక ప్పెరుక్కై ఎతిర్ శెఱిక్కవొన్ఱా తావ్నలే, ఎతిర్ నిన్ఱువొన్ఱా మే కరై యరుక్కై ప్పన్ శ్రీ యాయిన్ శ్రీరుప్పతు. (ఓరిన్నిళవజ్జిక్కిడియొన్ఱునిన్ఱ తుతాన్) అద్వితీయమాయ్, కణ్ణార్ కణ్ణుక్కు ఇనితాయ్ ఇళై యతాయురుప్ప తొరు వజ్జిక్కిడినిన్ఱ తు. “కొమ్మ ” ఎన్ఱు కొల్లిన్ శ్రీలై, అన్ఱాణుమెన్ను మ తైప్పన్ శ్రు. (తాన్) అతు ఇరున్ఱ పడితాన్.

(అన్న మాయ్) నడై యక్కుకుక్కు. (మానాయ్) నోక్కిలున్ఱాన మాగ్గత్తుక్కు. (అణిమయిలాయ్) అళకభారత్తుక్కు. అణి - ఛాయై. (ఆన్ఱు) ఇవళనాలడి నడక్కు మ్పొతాక నాయకనుక్కు “తుణుక్కు-

మూ.—మిన్నాయళవేయిరణ్ణాయిణైచ్చెప్పాయ్,
మున్నాయతోణ్ణైయాయ్ కెణ్ణైక్కులమిరణ్ణాయ్, (2౯)
అన్నతిరువురువమ్నిన్ఱ తటియాతే,

అన్య — మిన్నాయ్, ఇరణ్ణుఇళవేయాయ్, ఇణ్ణైశెప్పాయ్, మున్నాయ, తోణ్ణైయాయ్, (గీ) ఇరణ్ణుకెణ్ణైక్కులమాయ్, అన్నతిరువురువమ్, నిన్ఱతు, అతీయాతే,

అర్థము.—(నడుమ నెడు) మెఱుపై, (భుజముల నెడు) రెండులేత వెదురులై, (స్తనముల నెడు) రెండుకలశములై, ముందు కనుబడుచున్న, (అధరమ నెడు) దొండపండ్లై, (గీ) (నేత్రముల నెడు) రెండుమత్స్యకూటియై ఉన్న, అటువంటి దివ్యరూపము, నిలిచియు న్నదానిని ఎఱుంగక,

త్తుణుక్కు” ఎన్నప్పడియిరుక్కై. (ఇళవేయిరణ్ణాయ్) శుద్ధ్మైక్కుమ్ పశుమైక్కుమ్ శెత్వైక్కుమ్ ఒఱుకునీట్టిక్కుమ్ మూక్కిల్దృష్టాన్తనూక చ్చొల్లక్కడవతితే. (ఇళవేయ్) తోళుక్కు. (ఇణ్ణైచ్చెప్పాయ్) నమ్మియైచ్చేమిత్తువైక్కుక్కు. (ఇణ్ణైచ్చెప్పాయ్) తిరుములై కళుక్కు.

(మున్నాయతోణ్ణైయాయ్) దివ్యావయవజ్గళిల్ అఱుకుకళిల్ మిత్తైయాయ్ వన్దుపర్థ్తానియ్, మున్నోడివరుకిఱతు తిరువధరత్తి పుకరాయిగ్గు. (౧) “వాలియతోర్ కనికొల్” ఇత్యాది. (కెణ్ణైక్కుల మిరణ్ణాయ్) కణ్ణై ఒఱుకునీట్టిక్కుమ్ అఱుకుక్కుమ్. (అన్నతిరువురువమ్నిన్ఱ తటియాతే) శిలశొన్నోమానోమిత్తనైయల్లతు ఎన్నాల్ ముడియప్పేళిత్తలై కట్టప్పోకాతే; అప్పడిప్పట్టతిరువురువై. “అన్నతిరువురువమ్” ఎన్నలాయ్, ఇత్తనైయితే శొల్లలావతు. (అన్నతిరువురువమ్) మరుగ్గేనిన్ఱ తటియాతే. అఱిప్పేనాకిల్ కాలవాగ్గిప్పియైక్కలాగ్గిడిర్. అఱియామైయాతే ఇఱిన్దుకీడిర్ నా ఇప్పడిప్పట్టతు.

మూ.—ఎన్నుడై యనెఞ్జు మఱివుమినవలై యుమ్, (౮౦)
 పొన్నియలుమేకలైయు మొజ్జోఱ్ఱియప్పొన్దేఱ్ఱుమ్,
 మన్ను మఱికిడలునూర్ కుమ్,—మతియుకు త్త (౮౧)
 ఇన్నిలావి కతిరుమెన్దనక్కే వెయ్ తాకుమ్,

అన్వ. — అఞ్జు, ఎన్నుడై యనెఞ్జుమ్, అఱివుమ్, వలై ఇనముమ్, పొన్ ఇయలుమ్, (౮౦) మేకలైయుమ్, ఒఱ్ఱియప్పొన్దేఱ్ఱుమ్, మన్ను, మఱికిడలుమ్, ఆర్ కుమ్, (౮౧) మతి కుత్త, ఇన్ నిలావి కతిరుమ్, ఎన్దనక్కే, వెయ్ తాకుమ్,

అర్థము.—అచ్చట, (వెళ్ళి యారూపమునుజూచి, దానిని యథావత్తుగ ననుభవింప నాశక్తి దానినిలభింపక) నామరస్సును, బుద్ధిని, గాజాల సమూహములను, బంగారముచే జేయబడిన, (గి) మొలనూలును, పొంగొట్టుకొనిననాకు (బాధకముగా), స్థిరమై, అలకొట్టుచున్న సముద్రమును, ఘోషించుచున్నది. (౮౦) చంద్రుడు విసుటుచున్న సుందరమైన వెన్నెలయొక్క కాంతియు, నాకే, అట్లున్దముగానున్నది.

(ఎన్నుడై యనెఞ్జుమ్) ఒన్దుక్కు మ్మయాతే యిరుక్కక్కడః వెన్నుడై యనెఞ్జుకిడీర్. అఱివై ఇట్టు వైక్కెక్కుక్కలమాన వెన్నెఞ్జుమ్. (ఇనవలై యుమ్) ఆభరణమానవలై యుమ్. (పొన్ ఇయలుమ్) మేకలై యుమ్) శ్లాఘ్యమాన పరివట్టముమ్. (ఒజ్జోఱ్ఱియప్పొన్దేఱ్ఱుమ్) మన్ను మఱికిడలుచూర్ కుమ్) నొన్దానైక్కణ్డాలే! “ఐయో!” ఎన్నప్రాప్తమాయరుక్క, అజ్జనశెయ్యతే, సర్వేశ్వర ఇజ్జగత్తుక్కు రక్షకిమాక కల్పిత్త వై త్తకిడలుమ్ శబ్దియానిష్ఠతు, † (మతియుకు త్త ఇన్ నిలావి కతిరుమ్ ఎన్దనక్కే వెయ్ తాకుమ్) ఎన్నుళవిలేవన్దవాతే కళ్ళనైక్కొట్టి కొండుప్పొరైప్పొలే, చన్ద్రా తన్నాశ్రయజ్ఞేణ్డ పొటుక్కునూట్టామైయాలే పొకట్ట ఇనియనిలావెన్నుడై యకిరణమ్ ఎనక్కే శుడానిష్ఠతు. నాట్టార్, వై త్తకిడ వాజ్ఞాతే కణ్డకొణ్డిరుక్కిరి చన్ద్రనుమ్ ఎనక్కే బాధకనాకానిష్టా, “నిలా” ఎన్నానిట్ట, “కతిర్” ఎన్నిటతు ఎత్తైప్పమ్మ వెన్నిల్; ద్రవ్యమాయరుక్కుమితే, అతిగుణత్తైప్పమ్మ, అక్రయాలే-కతిరెన్నిటతు.

పెరియతిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్.

22

మా. — తన్నుడై యతనైతవిరక్తానైవోహి, (౮౨)

తెన్నఱపాతియిల్ శ్శ్రుమ్మనన్ తాతశ్చ ను,

మన్నివ్వలకై మనజిల్పవన్నియజుమ్, (౮౩)

ఇన్ని శ్రమపూర్వకము వీరు మెరియెనక్కే,

మున్సియపెటేమేల్,

అన్య—తన్నుడెయి తన్నె, తవిరత్నా, ఎస్టోర్, తన్ననహతియిల్, తన్ను, (౪)
 ధ్రిక్, తాకు, అరైన్దు, మన్ను, ఇవులక, (౧౦) మనమళిప్ప, వన్న, ఇయన్దుమ్,
 ఇన్దు, ఇన్దుతన్దులమ్, (౧౫) ఎనక్కే, ఎరివీకుమ్, మున్నియ పెన్దువేల్,

శ్రద్ధము — (ఇది) తనస్వభావము, మాటునట్లు, ఎవడైననుపజ్జిల్పించెనా? దక్షిణమందు
న్న మలయపర్వతమందలి, (తైలాదిగుణ) సమృద్ధములైన (గి) చదనవృక్షముల (పుష్ప
ముల) యొక్క, కిష్కంజములను, స్పృశించి, (ప్రవాహతః) నిత్యమైన, ఈలాకము,
(౧౦) మనస్సున్తోషమునుబొందునట్లు, వచ్చి, సంచరించుచున్న, భోగ్యమైన సరిమళము
గలదైన, మందమారుతమును, (౧౧) నాకే, నిప్పువలెగొట్టుచున్నది. మందఱనున్న తా
కి చెటుమీద, -

(తన్నుడైయతన్నెతవిర) పదార్థస్వభావజ్ఞుడజ్ఞులుమ్ వేఱుపడా నిష్ఠతు. శై త్యమితే యివఁబుక్కున్వభావమ్. (తానెన్గొలొ) పదార్థస్వ భావజ్ఞో అన్యనూక అనుభవిత్తవాతే అతిశక్తైఃపణ్ణ వేడ్డియరుక్కు మితే. ఇతైః (౧) “శీతోభవ” ఎన్ఱాత్తో లే “ఉష్ణోభవ” ఎన్ఱారుణ్ణో? (ఇన్ని లా) ఇన్దనిలావెన్ఱు ప్రత్యక్షమాకివుమామ్. (తెన్ననిత్యాది) తెన్ననతాన పొతియమలైయిలేయాయ్ అఱుకియతాయరుక్కిఱ చన్దన శై క్కన్దల్ కఱ్ఱీత్తు, తాన్ తీర శైయశైన్ద్రు, ప్రవాహరూపేణ నిత్యనూన ఇన్దలొకమా నతు తృప్తమామ్బడి పుణ్యమ్ పణ్ణినారిరున్దవిడన్దిలే ఎఱుమొక్క వన్దు సశ్చరియానిఱ్కిఱ ఇనియతాయ్ ఇళైయతాయ్ పరిమళ ప్రచురమాన తెన్ఱలానతు, ఎన్నుడైయ విరహాగ్ని, త్తమేలే పడాతపడి కడక్కనిన్ఱు నెరున్ఱై ఎఱున్ఱనిన్ఱతు.

(మున్సియపెటెంట్) మున్నేనిష్ఠి-పెటెంట్

మూ.- ముళోముళరిక్కుట్టకత్తు, (౮౪)

ప్పిన్నుమవ్వన్దిల్ పేడై వాయ్ చ్చిఱుకురలుమ్,
ఎన్నుడై యనెఱ్ఱుక్కోరీర్ వాళామెళై శెయ్ కేళ, (౮౫)

కన్నవిల్ తోళో కామణ్ కరుప్పచ్చిలై వలైయ,
కొన్నవిలుమ్ పూజ్జణై కళో కోత్తు,

అన్వ.- ముళో, ముళరి, కూట్టకత్తు, పిన్నుమ్, అవ్వన్దిల్ పేడై, (గి) వాయ్, శిఱుకురలుమ్, ఎన్నుడైయనెఱ్ఱుక్కు, ఈర్ ఓర్ వాళామ్, ఎళై శెయ్ కేళ, (౧౦) కల్ నవిల్ తోళో, కామణ్, కరుప్పచ్చిలై, వలైయ, కొల్ నవిలుమ్, (౧౧) పూజ్జణై కళో, కోత్తు, అర్థము.- ముళుగల తామర పువ్వుమలచే జేయబడిన గుటిలో, (మొగపక్షియొక్క నోటిలో) కలిసియున్న. అటువంటి అడుపెన్నడపక్షియొక్క (గి) నోటిలోగలిగినవిన్న ధ్వనియు, నామస్సుకు, బద్దలుచేయుచున్న ఒకరంజముగానున్నది. ఏమిచేసెదను! (౧౦) రాయవలెనున్నదని చెప్పబడుచున్న భుజములుగల, మన్నభుడు, (తన) ఇత్యుచాపమును, వంచి, హింసావాక్యములుగల, (౧౧) పువ్వుబాణములనుసంధింపించి,

(ముళోముళరి కూట్టకత్తు) తామరై వలైయ త్తాలుణ్డాన కూట్టిలే. ముళో ముళరియెత్తు - బాధకత్వ త్తినుత్తైవై ప్పవ్వుల్ చ్చొల్లుతల్; అన్ది కేళ, ముళుగళాయ్ కుక్కుమితే; అత్తైవ్వుల్ చ్చొల్లుతల్. (పిన్నుమ్) అతుక్కుమేలేయెన్ను తల్, నెరుజ్జత్తుడు త్త వాయలకై యుడై త్తానవన్ది లెన్ను తల్. (పేడై వాయ్ త్తొడి) కొత్తవాయలకై యుడై త్తాన అన్దిలుడై యపేడై వాయ్ చ్చిఱుకురలుమ్ - ఒరుకాల్ శొల్లప్పక్కాల్ పత్తిన్గాల్ పట్టెప్పొత్తిశోఱు అవిర్ క్కవేణ్ణుమ్మడియానధ్వని; అతు. (ఎన్నుడైయ) మున్నే అశ్రిన్దిరు క్కిఱవెన్నుడైయ. (నెఱ్ఱుక్కుఁ (ఓర్ ఈర్ వాళామ్) పేచ్చుక్కుమున్నే ఎన్నుడైయ నెఱ్ఱుక్కుఁ ఓర్ ఈర్ వాళాకానిత్తు. (ఎళై శెయ్ కేళ) ఓర బలై ఇతుక్కు పరిహరమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళవో?.

(కల్ నవిల్ తోళో కామణ్) కల్ నెన్దుశొల్లప్పడానిన్దుళ్ళతోలై యుడైయ కామనుడైయ. (కరుప్పచ్చిలై వలైయ) కణ్ణుక్కు అశ్చర్యమాయురు న్దుమ్ బాధకత్వముత్తై త్తిరుక్కిఱవడి. (కొల్ నవిలుమ్ పూమ్ కిజై కళో కోత్తు)

మూ.— పొతవడైన్దు, (౮౬)
 తన్నుడైయతోళ్ కట్టియ వాణ్ణి.—తమియేమేల్
 ఎన్నుడైయ నెణ్ణేయిలక్కాక వెయ్కిన్టా, (౮౭)
 పిన్నితనైక్కాప్పీర్ తానిలైయే,—పేతైయే
 కన్నవిలుమ్ కాట్టకత్తు

అన్వ.— పొతవడైన్దు, తన్నుడైయతోళ్ కట్టియ వాణ్ణి, ఎన్నుడైయ నెణ్ణే ఇలక్కాక, తమియేమేల్, ఎయ్కిన్టా, (గి)పి, ఇతనై, కాప్పీర్ తాన్ ఇలైయే, పేతైయే, కల్ నవిలుమ్, (౧౦) కాట్టకత్తు,

అర్థము.— (వాశిరీరములోపల) దూఱునట్లు వంచి, తనభుజముపటకనీడ్చి, నామనన్ను నేలక్కుముఁగాఁజేసి, ఆనహయముగానున్న నామింద, కొట్టుచున్నాఁడు. (గి)మఱియు, దీనిని(తిప్పించి), రక్షించేవారులేదుకదా? (నేను)చపలురాలైనది; తాళ్యమయిమని ప్రసిద్ధమైన (౧౦) ఆరణ్యమందు,

ఇతుక్కిలక్కానవర్కిళ్ ముడిన్దొర్కిళ్ళెన్దు శొల్లుకిఱ పుష్పబాణజ్జులై త్తోడుత్తు. (పొతవడైన్దు) తొడ్రుఱవడై నైన్దుతల్ ; మఱుపాదురు పుమ్బడియడైన్దునిన్దెన్నుతల్. (తన్నుడైయతోళ్ కట్టియవాణ్ణి) మారైన్దునరమ్మనలిత్తు. (తమియేమేల్) తనియేనా యిరుక్కిఱవెన్నేలే. (ఎన్నుడైయ నెణ్ణేయిలక్కాకఎయ్కిన్టా) వర్తమానత్తాలే - ఒరు కాలుమ్ ఎయ్తుకై వాణ్ణికిఱిల్. (పిన్నితనైక్కాప్పీర్ తానిలైయే) రక్షకనానవ. (౧) “జగత్సలై లంపరివర్తయామ్యహమ్” ఎన్న; “నాట్టుక్కుత్తణ్ణలిపణ్ణినోక్కవల్లవో ఉజ్జళ్ తమప్పనార్ ఉప్పైప్పెల్లతు, నీర్ నాట్టైయట్టిక్కక్కడవీరో?” ఎన్దు ఇలైయ పెరుమాళ్ కాలైక్కిట్టినా తోస్లే, ఇఁళుమ్, ఇక్కామనైక్కాట్టైక్కిట్టినోక్కవల్లారిలైయో? వెనితాళ్.

(పేతైయే) పిరిన్దు ఆడ్రమాట్టాతనమయ తిల్ ముడిన్దుపిల్లై త్తైత్తేట్రమాయిరుక్క, ఇన్న మెరుకాల్ కాణలామ్బడి యిరుక్కుమాకిల్ దీవిత్తుక్కిడన్దా లాకాతోవెన్దిరుక్కుమ్బడి అతిచపలైయాన నాన్. (కన్నవిలుమ్ కాట్టకత్తు) కల్లు నెరుగ్గన పెరుమ్ కాట్టుక్కుళ్ళే.

మూ.— ఓర్ వల్లిక్కడిమలరిన్, (౮౮)

నన్నఱువాళముల్ మారానుమయ్ తామే,

మన్నుమ్ వలునిలత్తు వాళాడుకు త్తతుపోల్, (౮౯)

ఎన్నుడై య పెత్తైయుమెన్నలనుమెన్నలైయుమ్,

అన్య.— ఓర్ వల్లి, కడిమలరిన్, నల్ నలు వాళమ్, అల్లు, మల్ మారానుమ్, (౫) ఎయ్

తామే, మన్నుమ్, వలునిలత్తు, వాళాడుకు త్తతుపోల్, ఎన్నుడై య పెత్తైయుమ్, (౧౦)

ఎన్ నలనుమ్, ఎన్ ములైయుమ్,

అర్థము.— ఓకతీగ, (తనయొక్క) అష్టాదువికసించిన పువ్వునుందలి, అతిశ్లాఘ్యమైన

పరిమళమును, అచ్చట, మఱియేవరును, (౫) పొందకుండ, ఎష్టాదును, ఎడారిగానున్న

భూమిలో, వర్ధముగా విశించిల్లు, వాస్త్రీత్వమును, (౧౦) నా (లజ్జాది) గుణములును,

నా సనములును,

(౧) “ పెరుమ్తూతాయ్ ” ఎన్ఱిఱపడియే సంసారమాకట పెరుమ్
తూఱిత్తే ఒరుకాడావతు. § (ఓర్ వల్లిక్కడిమలరిన్) అనుక్కుళ్ళే
ఒరుకొడియావతు ; అనుతా ముట్టప్పుత్త తావతు ; అతుతా కడి
మలరై యుడై తాయరుప్పతోరువల్లియావతు. సంసార విభూతియిల్
ఇజ్జనోత్త వాఱు అరుమైయుళ్ళను ఇవరోరువర్ క్కుమేయిత్తే. ఓర్
వల్లిక్కడిమలరినుడై య. § (నన్నఱువాళమ్) నన్నఱువాళమున్లు. అత్త
న్తనిలక్షణమాయ్ చెన్ఱియభీయాతపరిమళమ్. (మల్ మారానుమయ్
తామే) తనక్కాకక్కణ్డసన్ఱిక్కే, పిఱర్క్కాకక్కణ్డవన్ఱు, పిఱర్క్కాక
ప్పెతాతే తానేనిన్ఱు. (వలునిలత్తు) (వాళాడుకు త్తతుపోల్) వెలు
నిలత్తిలే నిప్పమోజనమాక ప్పొడుమాపోలే. విఱున్దరైతన్ని లే
వినియోగమ్ కొళ్ళుకైక్కు యోగ్యమాయరుప్పతోరువన్ఱువుమిన్ఱిక్కే
పాఠేపాకట్టాఱోలే నన్నఱువాళన్దానిరుక్కుఱపడి. (ఎన్నుడై యవి
త్యాది) ఎన్నుడై య స్త్రీత్వముమ్ ఎన్నుడై యనలైయుమ్ ఎన్ను
డై య అవయవద్దభున్. పెత్తై - పారతన్యమ్. నల్ - అత్తగుణమ్.

మూ.—మన్ను మలర్ మక్తై మైన్దన్, —కణపురత్తు (౧౦)

ప్పొన్న్దలై పోల్ నిన్ద వన్దన్ పొన్న కలమ్ తోయావేల్,

ఎన్నివై తాన్వాళావెనక్కేపొత్తాయాకి, (౬౧)

అన్య —మలర్ మన్ను మక్తై మైన్దన్, పోన్ మలైపోల్ కణపురత్తునిన్ద వన్ తన్, పొన్ అకలమ్, తోయావేల్, ఇవై, (౫) వాళా, ఎన్ తాన్, ఎనక్కేపొత్తాయాకి,

అర్థము.— కమలకుసుమమందునిత్యవాసముజేయుదున్నపిరాట్టితోగూడి యావనపంతుడై, బంగారుకొండవలె తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న వానియొక్క, సుందరవక్షస్థలమును, చేరనియెడల, ఇవి. (౫) వ్యర్థమై (యుండి), ఏమియుపయోగము? (ఈ స్తనములు) నాకేభారమై,

ములై - భక్తి. (మన్ను మలర్ మక్తై మైన్దన్) (౧) * మలరాళ్ తనత్తుళ్ళానానవవనుడైయ మార్వోడై అన్దైయావాకిల్. పెరియపిరాట్టియార్ నిత్యవాసమపణ్ణుకై యాలే, (౨) “యువాకుమారః” ఎన్దు నిత్యమానయావనత్తైయుడైయవన్. (కణపురత్తుప్పొన్న్దలై (పోల్ నిన్ద వన్దన్)) తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే శ్లాఘ్యమానపడివోడే కాల వాక్యాతే నిశ్శీటవనుడైయ. మఘురైయల్ పుఱచ్చొలైయిలే ఎఱుత్తువిట్టిరున్దాత్వోలే యాయుర్మిరు తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే వన్దున్దనిలై. మహామేరుపోలే అను పయుక్తమన్దిక్కే సర్వోపజీవ్యమాయురుప్పొరుములై. (పొన్ అకలమ్ తోయావేల్) అవనుడైయ అల్లకియతిరుమార్వోలే అన్దైత్తు విడాయాతావాకిల్. తోయ్తై - మఱుననైకై. (౩) “మెల్లియల్ తోళ్ తోయ్ న్దాయ్” ఎన్దు అవన్ ఇవళ్ తోలిలేతోయుమ్; ఇవళ్ ఆవన్ మార్వోలే తోయుమ్. పొన్న కలమ్మకై యాలే ఇవళ్ పిరహగ్నికట్టు నీరామురుకుమ్, అప్పొత్తు తోయలామెన్దిరుక్కితాళ్. ఇవళుమ్ (౪) * పిరణ్య వన్దైయిత్తే. (ఎన్నివై తాన్వాళా) వకు త్తవిషయత్తోడు అన్దైయప్పెత్తాతాకిల్ వ్యర్థమేయిరాతన్దే. (ఎనక్కేపొత్తాయాకి) భోగోపకరణమానాల్ ఇరువరుమ్ కూడచ్చుమకై యన్దిక్కే, ఎనక్కేతలైచ్చుమై

(౧) ౩-౨-౩. (౨)

§ క్వాచిర్కమ్.

(౩) తిరునామ-౧౩.

(౪) శ్రీనాకమ్.

మూ.—మున్నిరున్దు మూక్కిన్దు మూవామైక్కాప్పతోర్,
 మన్ను మరున్దటివీరిల్లైయే,—మాల్విడైయిన్ (౯౨)
 తున్ను పిడరెరుత్తుత్తూక్కుణ్ణు, వన్తుడరాల్
 కన్నియర్ కణ్ మిలిరక్కట్టుణ్ణు,—మాలైవాయ్ (౯౩)

అన్వ.—మున్నిరున్దు, మూక్కిన్దు, మూవామై, కాప్పతుమన్ను ఓర్ మరున్దు, అటివీరి
 లైయే, (గి) మాల్ విడైయిన్, తున్ను ఎరుత్తుపిడర్, తూక్కుణ్ణు, కన్నియర్ కణ్ మిలిర,
 వన్తుడరాల్, (౧౦) కట్టుణ్ణు, మాలైవాయ్,

అర్థము.—(నా) మందఱునుండి, బాధించుచున్నవి; (అట్లు) బాధింపకుండ, రక్షింపఁ
 దగిన ఒక మందును, ఎఱిగినవారులేరా? (గి) (పశువులమీఁద) వ్యామోహముగలవృషభముల
 యొక్క, దట్టములైయున్న మూపురములగులకంఠములలో, ఎత్తితూచఁబడి, బాలికలనే
 త్రములు (భయముచే) తెఱచిచూచునట్లు, దృఢములైన సంకల్పచేత, (౧౦) కట్టఁబడి,
 రాత్రిలో,

యాకిల్ ఎజ్జనేధరిక్కుమ్బడి. (మున్నిరున్దు మూక్కిన్దు (మూవామై
 కాప్పతోర్)) ఇవైయున్దాకై తవిరావాకిల్, ముత్తుకిలే యానాలా
 కాతో? మున్నెయిరున్దు కాణక్కాణ చెప్పియియ్యియ వేణుమో?
 (౧) “వయోస్యాహ్యతేన రతే” ఎన్నుమాపోలే. (మన్నుమ్మరున్దు) -
 తస్మాత్తమరున్దు. (అటివీరిల్లైయే) అటివారిల్లైయో? “ఇతుభట్టరరులి
 చెప్పియ్య నా కేట్టే” ఎన్దు పిల్లైయరులిచ్చెయ్ వర్.—“జగత్తి
 లే ఓరా నైరాళికినై క్కిడైయాతో?” ఎన్దు. ఇన్దురుకుణ్ణాన పేటుకళే
 అల్పమాయ్ అస్థిరమాయురుక్కైయాలే పరిహారజ్ఞభుమ్ అవ్వళవేయా
 యిరుక్కుమితే; ఇతు అజ్జనన్దిక్కే, యావదాత్త భావియాన పేటాకై
 యాలే పరిహారముమ్ నిలై నిన్ద పరిహారమా యిరుక్కుమితే.

(మాల్విడైయి త్యాది) “మరున్దటివీరిల్లైయే” ఎన్దు వాయోడే,
 ‘ఉణ్ణుఉణ్ణు’ ఎన్దు పోలెయిరుక్కు, శేక్కిలికక్కుత్తిలేమణియోశైయా
 నతు శివిప్పట్టు. (మాల్ విడై) నాకిన్దేలే పిచ్చేటివరుకిట వృషభత్తి
 నుడైయ నెరుక్కిన కకుత్తోడే శేర్న్దక్కుత్తిలే తూక్కప్పట్టు వలియళిడై
 లియాలే వాల్ దప్పట్టు. (కన్నియర్ కణ్ మిలిరక్కట్టుణ్ణు) అబ్బలైకళ
 వెరువివిక్కుమ్బడి క్కిడాకకక్కుట్టుణ్ణు. (మాలైవాయ్) (౨) “యానిశా

మా.— తన్నుడై యనామోళియాతాడుమ్ తనిమణియిన్,

ఇన్నిశై యోశై యుమ్ వన్దేశె వితనక్కే, (౯౪)

కొన్నవిలుమెంకిల్ కొడితాయ్ నెడితాకుమ్,

ఎన్నితనై కాక్కుమా శొల్లీర్,—

అన్వ.— తన్నుడై యనా, ఒట్టియాతు, ఆడుమ్, తనిమణియిన్, ఇన్ ఇశై యోశై యుమ్ వన్దేశె, (౯౪) ఎన్ శె వితనక్కే, కొల్ వవిలుమ్, ఎంకిల్, కొడితాయ్, నెడితాకుమ్, (౧౦) ఇతనై కాక్కుమా, ఎన్, శొల్లీర్,

అర్థము — తననాలి, కడతెగక, ఆడుచున్న, అద్వితీయములైన ఘంటలయొక్క, అతి శాస్త్ర్యములైన శబ్దములునువచ్చి, (౯౪) నాచెవులకే, హింసయందు బ్రసిద్ధమైన, కూలమునంబై, క్రూరమై, చిరకాలము బాధించుచున్నది. (౧౦) వీనిని (నిరసించి) రక్షించుటకుపాయము, ఏమి, చెప్పడు.

పరభూతానాం తస్యాంజాగర్తినయమీ” ఎన్నిటపడియే కణ్ణుటక్కుమ్ తేట్టమానరాత్రియిలే. (తన్నుడై యవిత్యాది) నాకానతు వెరువియిరుక్కు అతుతనై యుమ్, తననై యాలే విడమాట్టాతే శుడరుకై యాలే మాతాతేధ్వనిక్కిట తనిమణియినుడై య ఇనియ ఇశైయోయుడై త్తాన స్వనియుమ్. (వన్దేశె వితనక్కే) నాట్టార్కు ఇతినుడై యధ్వనిశెవి ప్పడానిక్కు చెప్పయేతేయుమ్ జీవియూనిట్పర్కళితే; ఇవ్విరహమ్ వేటొసనర్క్కిలైయే. అకై యాలే బాధకత్వమ్ ఇవళుక్కేయితేయుళుళు. కొన్నవిలుమ్ ఎంకిల్ కొడితాయ్) అజ్జనన్తిక్కే, ఎనక్కొరుత్తిక్కుమే గొల్లెయైచ్చొల్లానిన్జుళ్ళ వేలిలుమ్ కాట్టిల్ దుస్సహమాకు, (నెడితాకుమ్) వేలిలుమ్ కాట్టిల్ మికవుమ్ కొడితాకానిన్జుతు; అతుపోలే కడుకముడిత్తు విడుకై యన్తిక్కే, ఇతు ఉరువనలియానిన్జుతు. (ఎన్ని తనై కాక్కుమా శొల్లీర్, ఓరబలై యాలే ఇత్తైప్పరిహరిత్తుక్కొళ్ళలామా? ఇధ్వనిశెవి ప్పడ చెప్పయేతేయుమ్ ధరిత్తిరుక్కువల్ల ఉజ్జళుక్కు ప్పరిహరమ్ తెరి మామైయిలై యితే, ఇత్తైప్పరిహరిక్కుమ్మడి శొల్ల వల్లీర్కళో? ఇతుక్కొస పరిహరమిలై యెన్నా నామీళువనో?

మడలెడుత్తు అవనై ప్పట్టిత్తాటమ్ పెటత్తిరేళ్ ఎన్నిటతు

మూ. —

ఇతువితై త్త

(౯౫)

మన్నన్ నలున్దుఠాయ్ వాఱ్ మార్ పణ్, మామతికోళి

మున్నమ్ విడు త్తముకిల్ వణ్ణన్, — కాయావిన్

(౯౬)

శిన్న నలుమ్ పూన్దికిఱ్ వణ్ణన్,

అన్య. — ఇతువితై త్త, మన్నన్, నలున్దుఠాయ్ వాఱ్ మార్ పణ్, మామతికోళి, మున్నమ్ విడు త్త, (౫) ముకిల్ వణ్ణన్, శిన్న మనలుమ్ కాయావిన్ పూ, తికిఱ్ వణ్ణన్,

అర్థము. — (నాకు) ఈ బాధను గలుగజేసిన, స్వామియు, పరిమళముగల తిరుత్తుఠాయ్ చేత విలసిల్లుచున్న పక్షి స్థలముకలవాడును, (విరహివధమందు) శ్రేష్ఠుడైన చంద్రునియొక్క దుఃఖమును, మనువు విడిపించిన, (౫) మేఘమువంటి (ఉదార) స్వభావము కలవాడును, పరాగములను సోదర్యమునుగల అతీతీకునుమమవలె, విలసిల్లుచున్న కాన్తిగలవాడును,

మేల్. (ఇతువితై త్తమన్నన్) నాన్ ఇప్పడి, కై యుమ్ మడలుమామ్బడి పణ్ణినవీరన్. కణ్ణవర్ కళై మడలెడుప్పిక్కై కుమ్ముడిశూడినవన్. (నలున్దుఠాయ్ వాఱ్ మార్ పణ్) తిరుత్తుఠాయ్ మాలై శాత్తినాల్ తన్నో ప్తైస్పర్శత్రాలే శెవ్విపెన్దువా గానిన్దుళ్ళ తిరుమాల్వై యుడై యవన్. తోళుమ్ తోళి మాలై యుమ్ కణ్ణాల్ మడలెడతొళ్ళియుమ్బడి యెజ్జనే! ఇత్తలై మడలెడు త్తపిన్బు వెన్ద్రోతోన్ద్రు మాలై యిట్టవనెన్దు మామ్. ఇవళుక్కుక్కై యుమ్ మడలుమ్ పోలే అవనుక్కు ముడియుమ్ మాలై యుమ్.

(మామతికోళి మున్నమ్ విడు త్త) ఇప్పోతుకిడీర్ అవన్ ఆపన్న రానారై నోక్క త్తవిర్ న్దతు. (మామతి) అబలై కళై నలియుమిడ త్తిల్ సంహారక వై వేణ్ణాతపడి యిరుక్కి అవన్. † (మామతికోళి మున్నమ్ విడు త్తముకిల్ వణ్ణన్) చంద్రుక్కు రాహువాల్ వన్దెడరై ఒక్కవే పోక్కిన పరమోదారన్. (మున్నమ్) మున్నోరుకాల త్తిలే యెన్దుమామ్.

(కాయావిన్ శిన్న నలుమ్ పూన్దికిఱ్ వణ్ణన్) కాయావినుడై య శుణ్ణతైయుమ్ శెవ్వియైయుముడై త్తొన పూప్పోలే తికిఱ్ నిన్దుళ్ళ

మూ.—

వణ్ణమోబ్బ

లన్నకడలై మలైయిట్టణై కట్టి,

(౯౭)

మన్ననిరావణనై మామణ్ణువెళ్ళమత్తు,

ప్పొన్నుడికిళ్ళ పత్తుమ్ పురళచ్చరన్దురన్దు,

(౯౮)

అన్బ.—వణ్ణమ్ పోలన్నకడలై, మలైయిట్టు, అణైకట్టి, మన్నన్ ఇరావణనై, మామణ్ణు,

(గి) వెళుళమత్తు, పాన్ పత్తుముడికిళుమ్, పురళ, శరవతురన్దు,

అర్థము.—(తన)వర్ణమువంటి(నీల)వర్ణముగల సముద్రమందు, కొండలను వేసి, నేతువును కట్టి, రాజైనరావణుని, గుఱ్ఱములునిండియన్న, (గి)క్రూరయుద్ధమందు, (వాని) క్లాఘ్యములైన పదికిరస్సులును, (క్రందపడి) దొర్లునట్లు, బాణములను బ్రయోగించి,

తిరునిజ త్రైయుడై యవణ. శిన్ననణుమ్ పూ - శిణుత్తు నణునాన్ ధ్రై త్రై యుడై యపూవెన్టుమూమ్. పూవళవల్ల వే మణమ్. శిన్నమ్-శిణుమ్. గుణముమ్ గుణియుమ్ పోలే అవనిభిమాన త్రిలే ఇతువిళిక్కువతు. (వణ్ణణ్) ఊరాకప్పకై యానాలుమ్ పిడవొణ్ణాలెవడివు.

(వణ్ణమ్ పోల్) జ్ఞానానందజ్యోతోదాక్కుమితే సామ్యాప త్రియిల్.

(౧) “ఉళ్ళెడలకళవుమ్ ఇ త్త్యది. స్వాధీనపరాధీనమేయితోయుళ్ళతు. ఎడుక్కత్తన్నోడు సమమాయుళ్ళతోరు వస్తువై చొల్లక్కడవతితే. (అన్నకడలై) గామ్మిర్యత్తాలుమ్, సకలపదార్థజ్ఞత్రైయుమ్ తన్నుళ్ళేయిట్టు కొణ్ణిరుక్కై-మూలుమ్, పెరుమెయూలుమ్, నిజత్తాలుమ్ తన్నోడు పోలియాయరుప్పొణ్ణై ప్పెత్తామెయూలే. (మలైయిట్టణై కట్టి) కణ్ణమలై కత్తై యెల్లామ్ పిడుజ్జి కొణ్ణువన్దు కడలి నడు నెళ్ళిలేయిట్టు, (౨)* కానవెణ్ణుమ్ కురక్కుమ్ ప్పణ్ణిపోమ్మడి పణ్ణినానాయ్ త్తు. ఎన్నెయుమ్ అప్పడియే గామ్మిర్యత్రైయుమభిత్తు మడలెడుక్కుచ్చుడి పణ్ణినా నెన్గితాళ్. (మన్ననిరావణనై మామణ్ణువెమ్ళమత్తు). నాకరాక్షసరాజణ్ ఎన్న అభిమాని త్తిరుక్కి-ణ రావణనైయుమ్ అవన్నడైయ రథగజతురగపదాతికళాన చతురజ్జబలత్రైయుముడై త్తాయ్ మికై ణ్ణువరుకిఱయుద్ధ త్రిలే. (ప్పొన్నుడికిళ్ళ

(౧) పెరియరువన్దా-౭౬.

(౨) తిరుమొళి-౬-౧౦-౬.

† ఇత్యది.

మూ.—తెన్నులక మేల్ దువి త్త శేవక నై, —ఆయిరక్కణ్

మన్నవక వానముమ్ వానవర్ తమ్ పొన్నులకుమ్, (౯౯)

తన్నుడై యతోశ్వలియాల్ కైక్కొణ్ణతానవనై,

అన్య.—తన్ ఉలకమ్, ఏల్ దువి త్త శేవక నై, ఆయిరమ్ కణ్ మన్నవన్, వానముమ్, వాన
వర్ తమ్ పొన్ ఉలకుమ్, (౯౯) తన్నుడై యతోశ్వలియాల్, కైక్కొణ్ణ, తానవనై,

అర్థము — దక్షిణమందున్న (యమ) లోకమును, ఎక్కించిన శూరుడును, సవాస్ర సేతుఁ
డైన ఇంద్రునియొక్క, స్వర్గమును, (తక్కిన) దేవతలయొక్క జ్ఞాఘ్నములైన లోకము
లను, (౧) తనభుజలముచేత, స్వాధీనపఱచుకొనిన, హిరణ్యాసురుని,

పత్తుమ్ పురళచ్చరమేళురన్దు తెన్నులక మేల్ దువి త్త శేవక నై) ఎర
బలభుజబలత్త లే పూణ్ణట్టినముడికిళ్ళ పత్తుమ్ భూమియిలే పురభుమ్బడి
యాకి అద్దుయోట్టి, తనక్కు త్తై యిట్టరున్దవనుక్కు, త్తొక్కుడిమ్మ
శెయ్యుమ్బడిపణ్ణ ఆణ్బత్తై త్తన తెయ్యుడై యవనై. అన్ద ఆణ్బత్తై త్త
నమెల్లాముడై యవన్ ఎన్ కైయిలే పడప్పకుకిఱపడి ఎల్లారుమ్ కాణ
వితే పుకుకిఱతు.

(ఆయిరక్కణ్) తన్నుడై యలభత్తిల్ విళమ్మమ్ పొన్దు తిరు
న్దాత్తోలన్ది క్కే, ఆశ్రితనుక్కు ప్రతిబన్ధకిమ్ ఎరుకిఱసమయ త్తిలే ఉత
వానిన్దాల్ వరువతోరేల్ దుముట్టతే; అన్ద ఏల్ దుమటియ పితే పుకుకిఱతు.
(ఆయిరక్కణ్ మన్నవక వానముమ్) ఆయిరమ్ కణ్ణై యుడై యిన్ద) నుమ్.
అన్దక్కణ్ణళాయరత్తాలుమ్ ఉణర్ దు నోక్కు కిఱలోకజ్జల్ మూన్దుమ్,
(వానవర్ తమ్ పొన్నులకుమ్) ఎన్దు ముణ్ణాన ఆవత్తర్ కిళ్ళ సజ్జరియా
నిన్దుళ్ళ శ్లోఘ్యమానిలోకజ్జళుమ్. (తన్నుడై యతోశ్వలియాల్) అవన్
తరక్కొళ్ళుతల్; అన్దియిలే ఒరుదేవతై కొడుక్కొక్కొళ్ళుతల్; అన్ది
యిలే త్తతపస్సాల్ కొళ్ళుతల్ శెయ్ కైయన్ది క్కే, త్తతోళమిడు
క్క లే కైక్కొణ్ణవ త్తనై మిడుక్కనానవిక కైక్కొణ్ణపిన్దు నమక్కు
క్కుడియిరుప్పరి తెన్దు తామ్ తామే విట్టుపోమ్బడియాకి. (తానవనై)

మూ.—ప్పిన్నోరరియురువమాకియెరివిత్తిత్తు, (౧౦౦)

కొన్నవిలుమ్ వెళ్ళుమత్తుకొల్లాతే,—వల్లాళే

మన్నుమణిక్కుళ్ళోపల్ శ్రీవరవీర్ త్తు, (౧౦౧)

తన్నుడైయతాళోమేల్ కిడాత్తి,—

అన్య.—౨౯ అరియురువమాకి, ఎరివిత్తిత్తు, పిన్, కొల్ నవిలుమ్, వెళ్ళుమత్తు, (౧)
కొల్లాతే, వల్లాళేన్, మణిమన్ను కుళ్ళోపల్ శ్రీవరవీర్ త్తు, తన్నుడైయతాళోమేల్ కిడాత్తి,
అర్థము.—అద్వితీయసింహస్వరూపియై, నిష్ఠులుకైక్కునట్లుచూచి, మతీయ, హింసా
కరమని ప్రసిద్ధమైన, కూరియుద్ధమందు, (౧) చంపక, బలిష్ఠుడైనవానియొక్క, కిరీట
మమరియున్న జాట్టునుబట్టి, దగ్ధులవచ్చునట్లుడ్చి, తనకాళ్ళమీదవేసికొని, (౧౦)

అసురప్రకృతియాయుభ్యవనై. (ప్పిన్నోరరియురువమాకి) అన్యశంస్కృతాలే
అవసుక్కాకి నెడునాళో పొలుత్తుప్పొన్దై; పిన్పుళిఱుక్కై, “ఇని
తొల్ శ్రీయరుళ వేణుమ్” ఎన్ఱు అవేక్షే త్తవన న్తరమ్, ప్రతిజ్ఞానమకాల
త్తిలే అద్వితీయనరసింహమాయ్, (౧) “నరస్యార్థ తనుంకృత్యా సింహ
స్యార్థతనుంతథా” ఎన్ఱు (౨)*అరియురువుమాళురువునూయ్ అన్వరిత్తి
నుళ వరియల్ అకిప్పడాతతొరువడివైకొల్లాణ్ణు. (ఎరివిత్తిత్తు) (౩)*ఉయి
ర్ కెల్లామ్ తాయాయళిక్కిన తణ్ణామనై కిల్లాళాలే అల్లలపిట్టై.
(కొల్ నవిలుమ్ వెళ్ళుమత్తుకొల్లాతే) ముడిత్తేవిడక్కిడవతానయుద్ధ
త్తిలే ఇవనైకొల్లాణ్ణై యానతు తలైయిలేముడిదైవై త్తవాళియితే. (వ
ల్లాళే) వయిల్ శ్రీత్పి ఆనవనుడై య ఉల్కర్న ముజ్జాడప్పొత్తాత దుప్పి
కృతియాయ్ పెరుమిడుక్కై యుడై యవన్. (మన్ను మణిక్కుళ్ళోపల్ శ్రీ
వరవీర్ త్తు) నెడునాళో రాజ్యమ్ పణ్ణన తాకి ముడికివిత్తిరుక్కిఱు కుళ్ళోదై
ప్పల్ శ్రీ అరుకేవరిమిల్లిత్తు. (వరవీర్ త్తు, ఇల్ శ్రీ క్కుమున్ను పరిభవప్పట్టటి
యాతవన కై యిల్ పిడిత్తపిడియిలే విణమానాన్, పిన్పువరిమిల్లిత్తు
కొల్లాణ్ణవిత్తనై. (తన్నుడైయతాళోమేల్ కిడాత్తి) “ఇతుభట్టరుళిచ్చె
య్యనాన్ కేట్టై” ఎన్ఱు పిల్లై యరుళిచ్చెయ్ తార్. “ఎనోబ్బిల్వారై

మూ.—

అవనుడైయ

పొన్న కలమ్ పళ్ళుకిం ల పోళ్ న్దుపుకట్ట పడై త్తై, (౧౦౨)

మిన్ని లఱ్ఱుమాళ్ ప్పడై త్తడక్రై వీరనై,

మన్ని వ్వుకలిడ ప్పైమాముతునీర్ తాన్ విఱ్ఱుఱ్ఱ,

అన్వ.— అవనుడైయ పొన్ ఆకలమ్, పళ్ళో ఉకరాల పోళ్ న్దు, పుకట్ట పడై త్తై, మిన్ ఇల
ఱ్ఱుమ్, అట్టి పడై, (౫) తడమ్మై, వీరనై, మన్ను, ఇవ్వుకలిడ ప్పై, మాముతునీర్, (౧౦)
తాన్, విఱ్ఱుఱ్ఱ,

అర్థము.— వానియొక్క హిరణ్యశరీరమును, తీర్థములైన ఖములచేతఁజీల్చి, కీర్తి నొందిన,
మెఱుపుపలెఁగకాశించుచున్న, సుపరిసమనెడు దివ్యాయుధమును, (౫) విశాలమైన
శ్రీహస్తమందుఁగల, వీరుడును, (ప్రవాహరూపేణ) నిత్యమైన, ఈఘామిని, గొప్ప
దైపురాతనమైన (ప్రళయ) జలము, (౧౦) (రక్షకమైన) తానే, కబళింప,

యితే మడియిలేయెడు త్తుక్కొళ్ళు విడువ్వుతు, ఆశ్రితరుక్కు పరమప్రా
ప్యమానతిరుపదికిలె తే ఆసురప్రకృతియానవనై ఏఱ్ఱియొక్కొళ్ళు వితే!
ఎఱ్ఱితాళి” ఎఱ్ఱు. (అవనుడైయ పొన్న కలమ్) హిరణ్యనితే, అవను
డైయ మార్ పడై. అసహ్యపచారత్తుక్కు కొళ్ళ కలమానమార్
పడై; అత్తైయితే కుట్టమిట్టెడు త్తెతు. (పళ్ళుకిరాల పోళ్ న్దు) అట్టుకియ
ఉకిం లేపోళ్ న్దు. కిణ్ణ కాట్టియిలే ఉరుకిప్పతమ్ శెయ్ తెతు; పిన్దై ఎ
అనాయాసేన కీడ్రిత్తుప్పొక్కిటాన్. (పుకట్ట పడై త్తై) ఆశ్రితర్ కాక త్తన్నై
యళియ మాతే ఉతివినా నెఱ్ఱువన్ద అప్పకియై యుడైయ పుణ్ణియనై. హి
రణ్యనుడైయ ఉడల్ తిరువుక్కు అరై వయితామ్మడియుమ్ పోన్దత్తై
యితే, (మిన్ని లఱ్ఱుమాళ్ ప్పడై త్తడక్రై) పిన్దై యుమ్ పెరియ సన్నా
హజ్జళుమ్ వీరవ్వాడుకళుమాయ నాక్కెనీట్టానన్దన విషయమ్ పెఱా
మైయాలే. (వీరనై) (౧) ‘వీరమ్’ ఎన్నిఱమన్ద్రలిఱ్ఱమ్ తోడ్రచ్చొల్లుకి
తార్. (౨) ‘పోరార్ నెడువేలోన్’, (౩) ‘కిళిరోళియాల కుఱైవిల్లా’,
(౩) ‘వళిరోళియ కనలాళి’.

(మన్ని వ్వుకలిడ మి త్యై) జ్ఞానాధ్యవసాయజ్ఞో ఉళ్ళవిడత్తై

† ప్రక్షిప్తమ్.

(౧) సృసింహాసు.

(౨) కిత్తి-తి-౪౩.

(౩) తిరువాయ్-౪-౮-౭.

మూ.—పిన్ను మోరేనమాన్ ప్పక్కవల్లై మరుప్పిల్,

కొన్న విలుమ్ కూర్ నుతిమేల్ వై తైదు త్తకూ త్తనై, (౧౦౮).

మన్ను మ్ వడమలై నె

అన్వ.—పిన్నుమ్, ఓర్ వినమాన్, పుక్కు, పల్లై మరుప్పిల్, కొల్ నవిలుమ్, (౫) కూర్ నుతిమేల్ వైత్తు, ఎదు త్తకూ త్తనై, మన్నుమ్, వడమలైయై,

అర్థము.—తిరిగియు, అసదృశవరాహమై, (పాతాళమండు) ప్రవేశించి, వంగియున్న తన, దస్తమలమొక్క, హింసావాక్యములకల్గి, తీక్ష్ణమైన అగ్రమందుండుకొని, ఉద్ధరించిన ఆశ్చర్యభూతుఁడును, స్థిరమైనదై, ఉత్తరమందున్నదైన, (మందర) పర్వతమును,

ఉత్రవినవళనన్తి క్కే, పట్టపరిభవముమ్ అట్టివి క్కే యుమిన్తి క్కే, యోగ్యతైయుమిన్తి క్కే యిరుక్కిఱ ఇవన్ తై “తన్నతు” ఎన్తి ప్రాప్తియైకొండ్లు తన్నురుక్కెడుత్తు వేద్యురుకొండ్లు తొరు నీరైయున్దిఁడై; అతువుమ్ అట్టియవితే పుకుకిఱతు. (మన్నివ్వలిడతై) నెడునాల్ సర్వేశ్వరనతాయ్ అడిపట్టుప్పోరుకిఱ ఇన్దభూమిపురన్వై. (మాముతునీర్ తావిల్లు) పాడికాప్పారే కళపుకాణుమాపోలే, భూమిక్కురక్షకమానకడల్ తానే కొల్లై కొళ్ళ. (పిన్ను మోరేనమాన్ ప్పక్కవల్లై మరుప్పిల్ (కొన్న విలుమ్ కూర్ నుతిమేల్ వై తైదు త్తకూ త్తనై) “ఇతుడరు మాయ్ న్దుపోహాకిల్ నామ్ వ్యాపరిత్తుప్పోరుమశు తానేతు?” ఎన్టు మీన్డుకై వాఱ్గాలే నీరుక్కుమ్ శేద్యుక్కుమ్ ఇతాయాతే యిరుప్పతొరుమ హావరాహమాన్, జలత్తిలేపుక్కు ఇడన్దెడుత్తుకొండ్లు అడ్డై కొమ్మిలే ఒరునీలవణియ్యుత్తినాత్పిలే యాయిన్దు ఎదుత్తువైత్తు కొండ్లనడి. (కొన్న విలుమ్ కూర్ నుతిమేల్) “ఇవన్ రక్షకన్” ఎన్టు అనుకూలితాల్ పిట్టైత్తు పోమి త్తనై పోక్కి, అవనోడే యెతి రిట్టాల్ ముడిన్దుపోమి త్తనై (కూత్తనై) ఎన్టు మొక్క భూమియైక్కిల్ మోకొండ్లు ప్రళయమ్ కొండ్లుపోనాలాకాతో, ఇవ్వునోహరిచేప్పితైక్కాణప్పెటిల్.

(మన్ను మ్ వడమలైయై) అప్రతిపేదముళ్ళ విడతై ఉత్రవినవళ

మూ. —

మత్తాకమాశుణత్తాల్,

మిన్ను మిరుశుడరుమ్ విణ్ణుమ్ పిఱిణ్ణోలియుమ్, (౧౦౫)

తన్ని నుడనేశుల్లల మలై తిరిత్తు, ఆ

గ్గిన్న ముతమ్ వానవరై యూట్టి, — అవరుడై య (౧౦౬)

మన్ను మీతుయర్ కడిన్దవళ్ళలై,

అవ్య — మత్తాక, మాశుణత్తాల్, మిన్నుమ్, మిరుశుడరుమ్, విణ్ణుమ్, (గి) పిఱిణ్ణుంబియుమ్, తన్ని నుడనేశుల్లల, మలై తిరిత్తు, ఆఱు, ఇన్ అముతమ్, (౧౦) వానవరై, డిట్టి, అవరుడైయ, మన్ను మీతుయర్, కడిన్దవళ్ళలై, (౧౫)

అర్థము. — కప్పముగాఁజేసి, (వాసుకీయను) గొప్పపర్వము చేత (జుట్టి), వెలుఁగుచున్న, (చంద్ర) సూర్యుల నెడు) రెండు తేజస్సులును, అకాశమును, (గి) తక్కిన (నక్షత్రా)ది) తేజస్సులును, తనతోఁగూడతిరుగునట్లు, (ఆ) పర్వతమును తిప్పి, ఆసముద్రముండుఁ (బుట్టిన), క్షాఘ్యమైన అమృతమును, (౧౦) దేవతలకు, పానముఁజేయించి, వారియొక్క, చిరకాలికమైన దుఃఖమును, పోగొట్టిన ఉదారుఁడును, (౧౫)

వన్తిక్కే, “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్దు ఇరక్కుమవర్ కళళవిల్ ఆయాసిత్తుక్కార్గమ్ శయితత్తొన్ఱుణ్డితే, అతువుమగ్గీయవిత్తే పుకుకిఱతు. భూమిక్కు అణి అడిత్తాత్తోలే యిరుక్కిఱ మన్దరపర్వత వై. (మత్తాక * మాశుణత్తాల్) మత్తాకగొణ్ణు వాసుకీయై క్కయిఱాక గొణ్ణు. (మిన్ను మిరుశుడరుమ్ విణ్ణుమ్) దర్శనీయ వేష రాయ జగత్తుక్కు దృష్టిభూత రాయురున్దళ్ళవర్ కళుక్కు ఆ వానస్థాన మాయురున్దళ్ళ లోక జ్జభమ్. (పిఱిణ్ణోలియుమ్) మన్ త్తమ్ ప్రకాశిక్కిఱ తేజగ్గ పదార్థ జ్జభాయుళ్ళనత్తు త్రతారాగణ జ్జభమ్. (తన్ని నుడనేశుల్లల) కడైకిఱపోతు ఇవై యడైయ, పూపోలేపఱన్దు మలై యోడొక్క చ్చుళన్దు వరుమ్బడి క్కిడాక క్కడైన్దు. నెఱుమ్పోతు తాజ్జల్ కడైన్దు ఇలైత్తు క్కె వాగ్గిన సమయ త్తే. (మలై తిరిత్తాగ్గిన్న ముతమ్ వానవరై యూట్టి యవరుడైయ మన్నుమ్ తుయర్ కడిన్దవళ్ళలై) ఆయిరమ్ తోళాలే సవ్యసాచియామ్ గొణ్ణు తానేకడైన్దవమ్మత వై, అవర్ కళుక్కు శత్రుక్కుళాన అసురర్ కళై

మూ.—

మన్మన్త్రియుమ్

తన్నురువమారుమఱియామల్ తానక్కోర్,

(౧౦౭)

మన్నుమ్ కుఱళురువిల్ మాణియాయ్, — మావలితన్

అన్య.—అన్త్రియుమ్, మన్మన్, తన్ ఉరువమ్, ఆరుమఱియామల్, తాన్, (౧)

అన్య, కుఱళురువిల్ మన్నుమ్, ఓర్ మాణియాయ్, మావలితన్,

అర్థము. — అంతయేగాక, దానిపైన, తనస్వరూపమును, నివసించుచుండునట్లు, తాను,

(౧) అప్పుడు, వామనరూపమందమరియును, అనదృశ్యప్రకారము, మహాబలియొక్క,

యభీయచ్చెయ్తు, దేవర్కకిళ్ళి భుజిప్పిత్తు, అవర్కకిళ్ళుడై య నిలెన్ని

పుణ్ణాల్ వీక్కితైత్తవిర్తు రక్షిత్తవరమోదారవై. (౧) “వెల్ళివే

లై వెల్పునాటి” ఇత్యాది, (౧) “ఎమ్వళ్ళులార్”.

(మన్మన్త్రియుమ్ త్యాది) ఈశ్వరాభిమానికీలుక్కు కార్గమ్

శెయ్ తానేయాకిలుమ్ తన్నుడై య విశ్వరూప మేన్తైయిల్ ఒన్త్తుమ్

కుత్తైయామల్ శెయ్ తతతయ్తు; ఇతు అజ్జనన్త్రిక్కే, తన్నుడై య

స్వభావతైత్తవిర్తు కార్గమ్ శెయ్ తనెన్తైయితే. అన్నీక్కియుమ్ అభీ

య నిత్తే పుకుకిఱకు. (మన్మన్త్రియుమ్) అతుక్కుమేలే, కణ్డవర్కకిళ్ళో

ఇహమ్ మున్పుళ్ళజన్మజ్జలిలుమ్ ఇప్పడి ఉళెనయ్ పోన్దోనారువ నెన్ను

మ్బడియాక, (౨) “గోసహస్రదా తారమ్” ఎన్నుమ్మలై ఒరువర్కక్కు

మ్ తెరియారపడి. (ఆరుమఱియామల్ (ఇత్యాది)) పిరాట్టిమార్క్కు-మక

ప్పడ, “ఇహమ్, ఇప్పడి ఇరప్పాళనాయ్ పోన్దోనత్తినైయో?” ఎన్నుమ్బ

డియాక సర్వరాలుమ్ అభిగమ్యనానర్థా పోయ్పుక్కు. (అన్య)

మహాబలియజ్జవాటత్తిలే. (మన్నుమ్ కుఱళురువిల్) కణ్డ కణ్కళో

వేటొవైక్కాగప్పొకాతే తన్నక్కలిలే తువక్కుణ్ణమ్బడి అద్వితియ

మానవేషత్తైయడైయ. (మాణియాయ్) “ఉణ్ణ” ఎన్త్తు ఇట్టపోతోడు,

“ఇత్తై” ఎన్త్తు తల్లిసపోతోడు వాళియఱముకమలర్తు పోకవల్లనా

మ్బడి ఇరప్పిలేతకణ్డిన పడివైయడైయనాయ్, (పోళియలుమ్ వేల్చి

(౧) తి-చ-వి-౮౮.

(౨) రా-య-౨౧-౭.

* ప్రక్షిప్తమ్.

నూ.—పొన్ని యలుమ్ వేళ్ళిక్కణ్ పుక్కిరున్దు, పోర్వేన్దర్ (౧౦౮)

మనై మనక్కోళ్ళవజ్జేత్తు నెజ్జురుక్కి,

ఎన్నుడై యపాతత్తాల్ యానళప్పమూడిమణ్, (౧౦౯)

మన్నా తరుకెన్దు వాయ్ తిఱప్ప,—

అన్య.—పొన్ ఇయలుమ్, వేళ్ళిక్కణ్, పుక్కు, ఇరున్దు, పోర్ వేన్దర్ మనై, (౭) మనమొళ్ళి, వజ్జేత్తు, నెజ్జురుక్కి, మన్నా, యాన్, (౧౦) ఎన్నుడై యపాతత్తాల్, అళప్ప, మూడిమణ్, తరుక, ఎన్దు వాయ్ తిఱప్ప, (౧౧)

అర్థము.—శ్లాఘ్యస్యభావమకల యాగమదు, ప్రవేశించి, ఉండి, రణశూరులైన రాజులకురాజై నలిచి ప్రక్రమియ్యుకొని, (౧) మనస్సున (శుక్రాదులు) అపహరింప, (వానిని) వంచన చేసి, (వాని) మనస్సును గరిగించి ఓ! రాజా! నేను, (౧౦) నాపాదము నత, కొలవ, మూడుగులభూమిని, ఇమ్ము, అనిచెప్ప, (౧౧)

క్కణ్) మడలెడున్దు పెరిగిరిక్కి అ ఇతుపోల్న్దు క్కే, ఫలత్తోడ వ్యాప్తమానయాగ త్రిలే. అన్ది క్కే, అపేక్షితార్దుడై య అపేక్షితద్వైత్యైర్దు మొడున్దు పోరుకై యాలే శ్లాఘ్యమానయాగ మన్న పుమామ్. (పుక్కు) ఇప్పవత్తాలే ఇట్టపడికళితోమ భూమి సెరియుమ్మడిపోయ్ పుక్కు. (ఇరున్దు) మలై యాళర్ ఎల్లై ప్పపోలే, (౧) “కొళిణ్ నాన్ మానలిమూవడి తా” ఎన్దు శ్లోకమునకు అపడియే కొల్లెలతు పోకే నెన్దిరున్దు. (పోర్ వేన్దర్ మనై) మతిస్పడైయ రాజాక్క శుక్కెల్లామ్ ప్రధాననాయురుక్కి అనన్త. (మనమొళ్ళి) “ఇన్ దేవకార్యమ్ శెయ్యవన్దానన్త, అర్థియాయ్ వనాన్” ఎన్దు అన్త నెజ్జేలే పడుమ్మడియాక. (వజ్జేత్తు నెజ్జురుక్కి) అవనుక్కు నెన్దిల్లు తునిఱ్ఱు వొణ్ణా తపడి అవనుడైయ నెజ్జే, (౨) “పులకొళి మాణాయ్” ఎన్ది అపడియే అవనుడైయ ఇన్దియ ఇల్లై త్తానెట్టవల్లక్కొక్కి, శుక్రాదికళి వన్దు విలక్కి నాలుమ్ అతు కేళా తపడికైత్తు. మున్దు అవకపణ్ణిన అభినన్దియై కులైక్కైక్కు ఒన్దుమ్, పిన్దు తాన్ కొల్లున తొన్దు నూయరు క్కైయై చొచ్చిన్న పడి. (ఎన్నుడైయ విత్తాడి) “మహాబలీ! ఎన్ కాలా లే మూన్దడిమణ్ తా” ఎన్న; “ఉన్నుడైయ శిలుకాలా లే మూన్దడిమణ్ పోరుమో” ఎన్న; (యానళప్ప) అర్థిత్తార్ అర్థిత్తపడియే కొడుక్కు మత్తనై యన్తో? (మన్నా) తరుక ఎన్దు వాయ్

మూ,—

మల్లవనుమ్

ఎన్నాల్ తరప్పట్టతెవలుమే, అత్తుణైక్కణ్ (౧౧౦)

మిన్నార్ మణిముడిపోయ్ విణ్ తడవ, — మేలెడు త్త

పోన్నార్ కవైక్కత్తాల్ లేఱులకుమ్ పోయ్ క్కడన్దు, అ(౧౧౧)

జ్జొన్డావళురర్ తుళజ్జచ్చెలనీట్టి,

అన్వ.—మల్ల, అవనుమ్, ఎన్నాల్ తరప్పట్టగు ఎవలుమే, అత్తుణైక్కణ్, మిన్ ఆర్, (౧) మణిముడి, పోయ్, విణ్ తడవ, మేల్ ఎడు త్త, కవైపోన్ ఆర్ క్కల్ కాల్, (౧౦) పోయ్, ఏఱులకుమ్ కడన్దు, అఱు, ఒన్డా అళురర్, తుళజ్జ చెలనీట్టి,

అర్థము.—దానిపైన, అవనుమలియు, నాచేత నిన్వహింపబడి అనిచెప్పగ, అక్షణమందే, కాన్తి చేసింపియున్న, (౧) (తనయొక్క) రత్న మయమైన కిరీటము, వెళ్ళి, ఆకాశమును స్పృశింప, పైకెత్తబడిన, శబ్దించుచున్న వీరకడియములగుల సౌందర్యముచేబూర్ణమైన శ్రీపాదము, (౧౦) వెళ్ళి, సప్తలోకములనాక్రమించి, అచ్చట, చేరిన (విశోభులైన, అనుగులను, భయపడిచి మరముగాఁబోవునట్లు విసిరికొట్టి, (౧౧)

తిరుప్ప) రాజావే! మూన్టడిమన్ తరవేమమ్ ఎన్దుళొల్ల. (మల్లవనుమ్ ఎన్నాల్ తరప్పట్టతెవలుమే) (౧) “దత్తమస్య” ఎన్ది అపదయే మున్నే ఎన్నాలే తరప్పట్టతెవ్? వెన్టాన్. (అత్తుణైక్కణ్) అసురప్రకృతియాన వనామ అమనస్సుపట్టు ఇరణ్డామ్ వాన్దెళొల్లువతల్లు—మున్నే, అపోవ్త. (మిన్నార్ మణిముడిపోయ్ విణ్ తడవ) ఇనక వామననాయ్ నిన్టాన్, తిరు వభిషేకచూనతు వళర్ న్దు ఉపరితనలో క్కణ్డెజుమ్ శెన్దు పుక్కు వ్యాపరిత్తను. (మేలెడు త్త) ఎడుత్తతిరు వడిళి, తిరువభిషేకత్తోడ ఇళిలి వళర్ న్దుడి (౨) “ముడిపాతమెచ్చి” ఎన్దుమ్, (౩) “అత్యతిష్ఠదశాన్దులమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.* (పోన్నార్ కవైక్కత్తాల్ లేఱులకుమ్ పోయ్ క్కడన్దు) ధన్వియైయుడై య వీరక్కళై యుడైత్తాన్ శొమ్మ మాన తిరు వడిళి మేలుణ్డానలో క్కణ్డెజుమ్ క్కళియప్పోయ్. (అజ్జొన్డావళురర్ తుళజ్జచ్చెలనీట్టి) అవళవిలే ఎతిరిట్టునన్ద నముచిరభృతికలై ఒరువర్ కూతై ఎఱువరుడుక్కు మ్బడిపణ్ణి, అవనై ఆకాశత్తిలే శుభ్రుల్లి

(౧) రా-య-౧౨-౩౪.

(౨) తిరువార్-౭-౪-౧.

(౩) పు-నూ.

* ప్రక్షిప్తం.

మూ.—మన్ని వ్వుకలిడతైమా వలియైవళ్ళిత్తు, (౧౧౨)

త్తన్ను లకమాక్కువి త్తతాళానై,—తామరై మేల్

మిన్నిడైయాల్ నాయకనై విణ్ణకరుల్ పొన్నలైయై, (౧౧౩)

పొన్నిమణికోళ్ళిక్కుమ్ పూజుడనై

అర్వ.— మావలియైవళ్ళిత్తు, మన్ ఇవ్వకలిడతై, తన్ను లకమ్ ఆక్కువి త్తతాళానై, తామరై మేల్, మిన్నిడైయాల్ (X) నాయకనై, విణ్ణకరుల్, పొన్ మలైయై, పొన్ని, మణి కోళ్ళిక్కుమ్ పూజుడనై, (౧౦)

అర్థము.— మాహాబలిని వందనచేసి, స్థిరమైన ఈ భూమిని, తన లోకముగాఁ జేసికొనిన శ్రీపాదములకలసాఁడును, తామరసపుష్పముమీఁద నివసించుచున్నదై మెఱుపువలె సూక్ష్మమైన నడుముగలదైన పిరాట్టికి, (X) పల్లభుఁడును, తిరువిణ్ణకరిలో, స్వర్ణపర్యతమవలె పంచేసియున్న వాఁడును, కావేరి, రత్నములను ద్రోయుచున్న, సుందరమైన తిరుక్కుడనై యా పంచేసియున్న, (౧౦)

యెఱిన్దు, అవ్వళవున్ శెల్లప్పరప్పి. (మన్ని వ్వుకలిడతై) పట్టెయ తామ మహాబలితాన్ అడియట్టుపోన్ద రాజ్యతై, (మావలియైవళ్ళిత్తు) శిలుకాలైక్కాట్టి “మూనడిమణ్ తర వేణుమ్” ఎఱ్ఱ ఇనన్దు, కైయిలే నీర్ విరుద్దవన నై త్తిలే పెరియ అడియా లే అళన్ద పళ్ళియైయై చొల్లుకిఱతు. (తన్ను లకమాక్కువి త్త) మహాబలిపక్కల్ నిన్దుమ్ వాణ్ణిక్కొడు త్తను ఇన్ద్రునుక్కా యిరుక్కచ్చెయ్ తే, “తన్ను లకమ్” ఎన్ది ఱతు అవివాద లైప్పర్దు. (తాళానై) ఇల్లెల్లామ్ ఇజ్జనే శెయ్ తాళ అనల్క, తిరుపడికళాయిర్దు.

(తామరై మేలిత్తాని) ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ ఇప్పడిపణ్ణి అవ్వపనాన త్తుక్కు నిదానమ్ పిరాట్టియొట్టైచ్చేర్ త్తియితే. (మిన్నిడైయాల్ నాయకనై) ప్రణయిని పక్కలిలే ముకిమ్ పెర్దు మతిప్పనానవనై. (విణ్ణకరుల్ పొన్నలైయై) పిరాట్టియొట్టై సంప్లేషత్తాల్ వన్ద పుకరడబ్బులమ్ వడివిలే తోర్దు మ్మడి తిరువిణ్ణకరి లేవన్దు ఉజ్జ్వలనాన్ నిక్కిఱవనై. (పొన్ని మణికోళ్ళిక్కుమ్ పూమ్ కుడనై) కావేరియానను పెరువలైయనాయరు పుళ్య

మూ.—

పోర్ విడైయై,

తెన్నక్కుఱుఱుడియుల్ శెమ్మపళక్కున్ది నై, (౧౧౮)

మన్నియతణ్ శేతైవళ్ళలై,—మామలర్ మేల్

అన్న మ్మతుయిలుమణిసీర్ వయలాలి, (౧౧౯)

ఎన్నుడై యవిన్నముతై

అవ్య.—పోర్ విడైయై, తెన్నన్, కుఱుఱుడియుల్, శెమ్మపళక్కున్ది నై. తణ్ శేతై మన్నియవళ్ళలై, (౧) మామలర్ మేల్, అన్న మ్మతుయిలుమ్, అణిసీర్ వయల్ అలి, ఎన్నుడైయ, ఇన్ అముతై, (౧౦)

అర్థము.—రణవీరుఁడును, దక్షిణపురాజయొక్క, తిరుక్కుఱుఱుడిలో, సుందరమైన పగడకొండవలెనున్నవాఁడును, చల్లని తిరుచ్చేఱలో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న ఉదారుఁడును, (౧) విశాలములైన (తామరప) పువ్వుమలమీఁద, హంసలు నిద్రించుచున్న, సుందరజలముగల పొలములచేఱుట్టబడిన తిరువాలిలో వేంచేసియున్న, నాకు భోగ్యమైన, అమృతమవంటివాఁడును, (౧౦)

రత్నబిల్వైక్కొట్టిన్దుక్కొట్టవన్దు ఏటిడానిన్దుళ్ళ అక్రకియ తిరుక్కుడన్దై యిలే (పోర్ విడైయై) ప్రతిపక్షనిరసనమృణ్ణిన మేనాణిప్పెల్లామతోన్ద్రు సన్నిహితనాననై.

(తెన్నక్కుఱుఱుడియుల్ శెమ్మపళక్కున్ది నై) అనశ్యమ్ మడలెడుతాకిలుమ్ పెఱవేణ్ణుమ్బడి స్పృహణీయమానవడివోడేకూడ, శెన్ననతాన తిరుక్కుఱుఱుడియిలేవన్దు నిన్దురులిసవనై. (మన్నియ తణ్ శేతైవళ్ళలై) తిరుచ్చేఱయిలేనిత్యవాసమ్ పణ్ణుఱుఱుఱుమోవారనై.

(మామలర్లైల్ అన్న మ్మతుయిలుమ్ అణిసీర్ వయలాలి యెన్నుడై యవిన్నముతై) అన్యోన్యమ్ ప్రణయకోశతైలే ఊడినాల్, ఒరువర్ గొరువర్ కడక్కక్కిడక్కలామ్బడియాన పరవైయుడై త్తాన పూవిన్నేలే, ఒరుమహాభారతత్తుక్కు వేణ్ణుమ్బడియాన పరవైప్పా రిత్తుక్కొట్టై ఇళిన్దు పడుక్కై వాయ్ప్పా లేకిడన్దుఱుఱుఱు, విడిన్దెఱుఱుఱుఱు

మూ.—

ఎవ్వళ్ పెరుమలైయై,

కన్ని మతిళ్ శూన్ కణమజ్జైక్కట్టక తై, (౧౧౬)

మిన్నైయిరుశుడరై వెళ్ళత్తెయుళ్ కల్లత్తె మేల్
పొన్నై.

అన్వ.—ఎవ్వళ్ పెరుమలైయై, కన్ని మతిళ్ శూన్, కణమజ్జై, కట్టక తై, మిన్నై,
(గీ) ఇరుశుడరై, వెళ్ళత్తెయుళ్, కల్ కల్లత్తె మేల్ పొన్నై,
అర్థము.—తిరువెవ్వళ్ ఆనెడు దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న గొప్పపర్యతమువంటి
వాడును, త్రొత్తపాకారములచే నట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణమగ్గయందలి, కల్పవృక్షము
వలెనున్న ఉదారుడును, మెలుపువంటి పిరాట్టినిగలవాడును, (x) (సుదర్శన పాఞ్చ
జన్యములనెడు) రెండుతేజస్సులనుగలవాడును, తిరువెళ్ళత్తె, రత్నమయగృహముం
డును, శ్లాఘ్యుడును,

మౌత్తాక ఎమ్మచ్చాతారైక్కోన్త్రిక్కొణ్ణు ఎమ్మన్దిరుక్కు మాయన్దు
అన్న నూనఱు; ఇప్పడియిరుప్పతాయ్ అమ్మకయజలసమృద్ధియైయుండై
త్తనతిరువాలియిలే నిరతిశయ భోగ్యతమ నాయ్ కొణ్ణు ఇరుక్కిటవనై.
తిరుప్పతియుమాయ్ ప్పిఱన్దవిడముమాకై యాలే ఇరుతలై వారముమ్
తమ్మ తాయిరుక్కుమితే. (ఎవ్వళ్ పెరుమలైయై) తిరువెవ్వలిలే తన్ను
డైయ భోగ్యతైయై ఒరువర్క్కుమ్ అనుభవిక్కవొణ్ణాతపడియాక
భోగ్యతాప్రకర్షతై యుడైయ నాయ్ కొణ్ణు కన్యాళర్ న్దరుళినవనై.

(కన్ని మతిళ్ శూన్ కణ మజ్జైక్కట్టక తై) అరణాకప్పొర్న్ది
యిరుక్కుమతాయ్, పుళుమైయభియాత తిరుమతిలై యుడై త్తనతిరు
క్కణ్ణమజ్జైయిలే ఎమ్మన్దరుళినిఱ్ఱిటపరమోదారనై. (౧) “కణ్ణళారళ
పుమ్” ఎన్నిటపడినో తన్నై ఎక్కిణ్ణారక్కణ్ణు అనుభవిక్కలామ్మడినర్వస్వ
దానమ్మణ్ణిక్కొణ్ణు కట్టిటవనై. అణ్ణునిఱ్ఱిటపడి యెజ్జనయెన్నిల్;
(మిన్నైయిరుశుడరై) పెరియపిరాట్టియారోడుమ్ ఇరణ్ణుకుమ్ శేర్న్ద
అత్తవార్ కళోడు మాయన్దు నిఱ్ఱుతు. (వెళ్ళత్తెయుళ్ కల్లత్తె మేల్
పొన్నై) అత్తేత్తొన్దుప్పడప్పుక్క వాత్తే అనుకూలరిజ్జేకొణ్ణు శేమిత్తు

మూ. — మరతక తైప్పట్టుట్టియేమ్పోరేన్ద్రై, (౧౧౭)

మన్నుమరజ్జతైమ్మామణియై, — వల్లవాట్

పిన్నై మణాళనై (౧౧౮)

అన్య — మరతక తై, పుట్టుట్టి ఏమ్పోర్ ఏన్ద్రై, అరజ్జత్తుమన్నుమ్, ఏమ్మామణియై, వల్లవాట్ పిన్నై మణాళనై, (౧)

అర్థము. — మరతకమువంటి స్వభావముగల (పద్వైవర్ణమును), తిరుప్పట్టుట్టిలో వేంచేయున్నవాడై నన్నువశపఱచుకొనిన రణవియడైవవాడగును, శ్రీరజ్జమందు నిత్యవాసముజేయుచున్న, మాకు గొప్పమణివలె సులభమైనవాడును, తిరువల్లవాట్టిలోననురియున్న, నీళానాయకుడును, (౧)

వైత్తార్కళ్. తిరువెళ్ళత్తెయుళ్ కల్లత్తెయునుళ్ళే శ్లాఘ్యునానవనై. కల్లత్తె. గూణిక్కఅత్తై. తొన్నరుకే అరజ్జుమ్, వడవరుకే అత్తెయుమాయిరుక్కుమాయిన్ద్రై. (మరతక తైప్పట్టుట్టియేమ్పోరేన్ద్రై) అనునీటికిఁ జూపడియే శ్రమహారమానవడివోడై తిరుప్పట్టుట్టియిలే తోన్ద్రై ఎన్నైత్తొత్తిత్తమేనాణిప్పోడకూడ నిట్కిఁ జూపనై.

(మన్నుమరజ్జతైమ్మామణియై) తిరునాళ్ సేవిక్కవెన్టువన్దు పిన్ను అత్తుకుమ్, పిఱకువాళియుమ్ అత్తుకుమ్, కొక్కువాయుమ్ కడైప్పణి కూట్టము మిరుక్కిఁ జూపడియొక్కణ్ణు తేత్రిసన్యాసమపణ్ణి వత్తిక్కుమ్మడిక్కిఁ డాక వాయ్దై కోయిలిలే కణ్ణిళిరన్దరుళుమ్మడి. పెరువిత్తై యనానరత్నజ్జళై ముడిదాళలాయుక్కుమాపోలే, ఆత్రితర్క్కు అత్తై నై సులభనాయుళ్ళవనై. (మన్నుమరజ్జమ్) తిరునాడు, తిరుప్పాక్కడల్, మోన్ద్రై ముళ్ళి దేశజ్జిల్ విరుమ్బి యిరుక్కుమ్ దేశమెన్టుమామ్. (౧) “కోయిల్ మణియనార్” ఎన్నక్కడవతితె. (౨) “మణియేమణి మాణిక్కమే” ఎన్దు - రత్నశ్రేష్ఠమిశ్యే. (౩) “పొన్ని - అడివరుడప్పళ్ళి కొళ్ళుమ్కరుమణి” ఎన్దుమ్ మణియిరణ్ణితే. (మన్నుమరజ్జమ్) నల్వరక్కుప్పడుమ్తుత్తై.

(వల్లవాట్ పిన్నై మణాళనై) తిరువల్లవాట్టిలే నప్పిన్నై ప్పి గాటి

(౧) తిరుమొలై-౨౦.

(౨) తి. మొ. ౧౧-౮౫.

(౩) పెరుమాళ్-తిరు. ౧-౧౦.

‡ ఇత్యాది.

మూ.—

పేరిల్ పిఱప్పిలియై,
 తొన్నీర్ కడల్ కిడన్దతోళామణిచ్చుడరై,
 ఎన్ననఱుమాలై యిడవెన్దైయాశనై, (౧౧౯)
 మన్ను మేకడన్దలైమాయవనై,—వాసవర్ తమ్
 శెన్నిమణిచ్చుడరై

ఆన్య.—పేరిల్ పిఱప్పిలియై, తొల్నీర్ కడల్ కిడన్ద, తోళామణిచ్చుడరై, ఎన్ మనత్తుమాలై, ఇడవెన్దై ఈశ నై, (౧) కడల్ మల్లై మన్నుమ్ మాయవనై, వాసవర్ తమ్ శెన్ని శుడర్ మణియై,

అర్థము.—తిరుప్పేరిల్ పేరిచ్చేసియున్న (కర్తాధిప) జన్మములేనివాఁడును, అనాదియైన జలమునిండిన సముద్రములోఁ బవ్వళించిన, చిద్రములేని (అనుభవించని) మణివలె నుజ్జ్వలుఁడును, నామనస్సునందు వ్యామోహముకలవాఁడును, తిరువిడన్దకు స్వామియు, (౧) తిరుక్కడల్ మల్లలో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న ఆశ్చర్యభూతుఁడును, నిత్యమారుల శిరస్సుల కలఁజూరమై శుజ్జ్వలమైన రత్నమువంటివాఁడును,

యోఁజ్జైమణిక్కోలమల్లామ్ తోఱ్ఱు నిన్దరుభుఁగిఱవనై. (పేరిల్ పిఱప్పిలియై) ఆశ్రితార్థమాకలనే కావతార్థజ్ఞైష్వర్య యైతే, పిన్దెయుమ్ ఒన్దుమ్ శెయ్యాతానాయ్, పిఱక్క ఒరుప్పట్టరుక్కిఱవనై. (తొన్నీర్ కడల్ కిడన్దతోళామణిచ్చుడరై ఎన్ మనత్తుమాలై) పరమ పదమకలవిరుక్తైయాయుక్కి, అఱ్ఱునిన్దుమ్ పోన్దు తిరుప్పొక్కడలిలే వన్దు ఎన్నక్కలిలే వ్యామోహతైష్వర్యై అత్తాలే ఆత్మజ్జ్వలనాశవనై. ఇతిగుఱ్ఱుప్పొన్దుమ్—(ఇడవెన్దై యాశనై) శ్రీభూమిప్పిఱ్ఱి పక్కల్ పణ్ణినవ్యామోహతాలే ఆత్మజ్జ్వలనాయుక్కిఱవనై. (మన్నుమ్ కడల్ మల్లై మాయవనై) తిరుక్కడల్ మల్లైయిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణిఁగి ఆశ్చర్యభూతనై. ఆశ్చర్యదానే తెన్నిల్; తిరువనన్దాల్ వానై యొఱ్ఱియ, “ ఆశ్రితనుకన్దనిడమ్ ” ఎన్దుతరైయిలే కణ్ణళర్ న్దరుభుఁగై.

ఇప్పడియిల్ అఱ్ఱువన్దు కణ్ణళర్ న్దరుభుఁగిఱవన్దా నా రెన్నిల్

మూ.— త్తణ్గాల్ తిఱల్ వలియై, (౧౨౦)

తనై ప్పిఱరటియా త్తత్తువ తై ము త్తినై,
అన్నతై మీనైయరియై యరుమత్తయై, (౧౨౧)
మున్నివ్వులకుణ్డమూ ర్తియై,—

అన్య.—తణ్ కాల్ తిఱల్ వలియై, తనై, పిఱల్ అఱియా త్తత్తువ తై, ము త్తినై, అన్న
తై, (౫) మీనై, అరియై, అరుమ త్తయై, మున్, ఇవ్వులకు శుణ్డమూ ర్తియై, (౧౦)
అర్థము.—తిరు త్తణ్ కాల్ అను దివ్యదేశములో వేంచేసియున్న వాడును బలమును సా
మర్థ్యమును గలవాడును, తనను, ఇతరులు ఎఱుంగని స్వభావముగలపరతత్వముగాను
న్నవాడును, ముత్యమువంటివాడును, హంసముగానవతరించినవాడును, (శ్రమత్యాగ
తారమెత్తినవాడును, నృసింహుడై యావిర్భవించినవాడును, (పరిశీలించుటకు)
దుస్సాధములైన వేదములచే బ్రతిపాదింపఁబడినవాడును, మునుపు (ప్రళయకాలముం
దు), ఈలోకముల నారగించిన విలక్షణుడును, (౧౦)

(వానవర్తమ్ శెన్నిమణిచ్చుడరై) నిత్యసూరికి భుక్కు శిరోభూషణ
మానవనై. (౧) అమరర్ శెన్నిప్పూ వాక్తాయై లే వానవర్ కు “శెన్ని
మణిచ్చుడర్” ఎన్నకుఁజైయిలైయితే. (త్తణ్గాల్ తిఱల్ వలియై) తిరు
త్తణ్గాలిలేనిస్థురళి ప్రతిపక్ష తై అడర్ క్కిఱ పెరుమిడుక్కునై. వలియై
యుమ్ మిడుక్కుయుమ్ కాణమ్బడి క్కణ్ణుక్కుత్తోడఁగి ఒరుపడివుక్కొణ్ణు
నిష్ఠురళినవనై. (తనై ప్పిఱరటియా త్తత్తువ తై) తానానతనైయై
త్రానేకాట్టిల్ అఱియలామ్, అల్లాతార్ క్కు అఱియవొణ్ణాత అర్థ
తత్త్వతై. (౨) “నినై ప్పయావర్ కాణవల్లర్” ఎన్ఱారితే యరుమత్తై ప్పి
రానుమ్. (ము త్తినై) ఆశ్రితర్ కళ వఱిట్టుక్కొళ్ళలామ్బడి కుళిర్ న్దవడి
వళికై యుడై యనాయరుక్కిఱవనై. (అన్నతైమీనై అరియై) అన్న
ముమ్ మీనుమ్ ఆళరియుమ్ ఎన్ఱు - దివ్యావతారజ్గళై చ్చొల్లకిఱను.
(అరుమత్తయై) అత్తా లేఫలి త్తఫలమ్. తనై ప్పిఱిలుమ్ పెఱివరి తాన
వేదత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనానవనై. (మున్నివ్వులకుణ్డ మూ ర్తియై)

మూ.—

కోవలూర్

మన్ను మిడై కి ధీయెమ్మాయననై, పేయలఱు (౧౨౨)

ప్పిన్నుమ్ములై యుణ్ణపిళ్ళైయై,—అళ్ళల్ వా

యన్న మిరై తేర్ మున్దూ రెఱ్ఱుమ్మడరై, (౧౨౩)

తైన్ తిలైచ్చి తిరకూడ త్తై శెల్వనై,—

అన్య.— కోవలూర్ ఇడై కి ధీ, మన్నుమ్ ఎమ్మాయననై, పిన్నుమ్, పేయలఱు, ములై ఉణ్ణ పిళ్ళైయై, (౧) అన్నమ్, అళ్ళల్ వాయ్, ఇరై తేర్, అఱ్ఱున్దూర్ ఎఱ్ఱుమ్మడరై, తేన్ తిలైచ్చి తిరకూడత్తు, (౧౦) ఎన్ శెల్వనై,

అర్థము.—తిరుక్కోవలూరి నడవలో, అమరియుం డెడి మాయాశ్చర్యభూతుఁడును, తరు వార, పిశాచియైన పూతిన అఱుమనట్లు, (దాని) స్తనమును బాసముఁజేసిన బాలుఁ ఁడును, (౨) హంసములు, బురదలు, అఱుగమును వెతికుచున్న, తిరువఱ్ఱున్దూరిలో వర్ధిల్లుచున్న ఉణ్ణ పిల్లలఁడును, దక్షిణమందలి తిలై ఘోమందున్న చిత్రకూటమందు వేంచేసి యున్న, (౧౦) నాసంపత్తును,

ప్రళయకాల త్తిలై భూమియై యుణ్ణ అత్తాలే విలక్షణ పిగ్రహయుక్త నానవనై.

(కోవలూర్ మన్ను మిడై కి ధీయెమ్మాయననై) “ అశ్రితర్ కు భోగ్యమాన ఇడమే తనక్కుప్పరమభోగ్యమ్ ” ఎన్ఱు అక్లేనిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిఱ సర్వసులభ నానవనై. (పేయలఱుప్పిన్నుమ్ములై యుణ్ణపిళ్ళైయై) కంసనుడై యవృ త్తియూలేపన్ద పేయసుయిరై, అవల్ అలఱుమ్బడియొక, (౧) “ ప్రాణసహితంసహ ” ఎన్ఱిఱపడియే పానమ్ పణ్ణిన బాలనానవనై. మున్నే ఉలకుణ్ణు, పిఱములై యుణ్ణపడి.

(అళ్ళల్ వాయన్న మిరై తేర్ అఱ్ఱున్దూ రెఱ్ఱుమ్మడరై) శేఱు కణ్ణు ఇఱాయొక్కొక్కడవ అన్నబల్, శేఱ్ శైక్కిణ్ణు ఇఱాయాతే మేల్ పిఱున్దూ సఱ్ఱురిక్కుమ్బడియాన భోగ్యతైయెయుడై య తిరువఱ్ఱున్దూ రిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిఱ నిరవధికి తేజోరూపనై. తిరువఱ్ఱున్దూ రిలేము తైత్తి ఆదిత్యనై యెఱ్ఱుమామ్. (తైన్ తిలైచ్చి తిరకూడ త్తై శెల్వనై)

మా.— మిన్నిమత్తైతవ్వుమ్ వేజ్గడ తైమ్వి త్తకనై, (౧౨౪)
మన్ననై మాలిరుజ్జొలై మణాళనై,
కొన్నవిలుమాళిప్పడైయానై,—కొట్టియా (౧౨౫)
రన్నవురువిరియై,

అన్వ.—మత్తై, మిన్ని తవ్వుమ్, వేజ్గడత్తు, ఎమ్ విత్తకనై,మన్ననై, (గీ. మాలిరుజ్జొలై మణాళనై, కొల్ నవిలుమ్ ఆళివనైయానై, కొట్టియూర్ అన్న శురువిల్ ఆరియై, అర్థము.—మేఘములు, మెటిసి సంచరించుచున్న, వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న మాయొక్క సర్వజ్ఞుడును, రాజై, (గీ.) శురుమాలిరుజ్జొలయందు వేంచేసియున్న (నా)వల్ల భుండును, (శ్లో.) హింసయందు ప్రసిద్ధమైన సుదర్శనము నాయుధముగాగలవాఁ డును, తిరుక్కొట్టియూరిలో వేంచేసియున్న, అటువంటి విగ్రహముగలనరసింహుండును,

అజుత్తైసమృద్ధియరుక్కుమ్మడి వాచామగోచరమ్ (మిన్నిమత్తైతవ్వుమ్ వేజ్గడ తైమ్వి త్తకనై) తిరుక్కొప్ప కొణ్ణుపోనాలుమ్ కుచ్చి నల్లయే త్త వడివిలిరుట్టిక్కు కైవిళక్కాక మిన్నోడేవుక్కు సచ్చి రిక్కిఱ తిరుమలైయిలే నిన్దుళినవనై. (౧) “తన్నాకత్తిరుమ శైతజ్జీయ” ఎన్దుమ్, (౨) “మిన్నొత్తనుర్దురుజ్జుల్ మెల్లియలై త్తిరుమార్ పిల్ మన్నత్తా వైత్తుకన్దా” ఎన్దుమ్, (౩) “అలర్కేల్ మగ్గై యుత్తైమార్ వర్వ” ఎన్దుమ్ శొన్నవివత్తుక్కు, మిన్నైయమ్ మేఘశైయుమ్ దృష్టాన్త మాక అరులిచ్చె చ్చెకితార్. (౪) “మిన్నార్ ముకిల్ శేర్ తిరువేజ్గడమ్”, (౫) “మిన్నుమాముకిల్ మేవురణ్ణిరువేజ్గడమ్”.

(మన్ననై మాలిరుజ్జొలై మణాళనై) ఎనక్కు రాజావాయ్ త్తిరు మలైయిలేవదునిన్దుళి ఎవల్లభనానవనై. మన్ననై - మన్ననాకవు నూమ్. (కొన్నవిలుమాళిప్పడైయానై) ప్రతిపక్షునిరసనత్తుక్కిడాన పరికరశైయుడైయవనై. (కొట్టియూరన్నవురువిరియై) తిరుక్కొట్టి

(౧) నా-తి-౨-౪.

(౨) ది-మొ-౬-౯-౬.

(౩) తిరువాయ్-౬-౧౦-౧౦.

(౪) తి-మొ-౧-౧౦-౬.

(౫) తి-మొ-౨-౧-౧౦.

† ఇత్యాది.

మా.—

తిరుమెయ్య

తిన్నముత వెళ్ళత్తైయిన్దళూరన్దణనై, (౧౨౬)

మన్నుమతిట్కచ్చి వేళుక్కైయాళరియై,

మన్నియపాడకత్తై మైన్దనై, — వెంకికావి (౧౨౭)

లున్నియయోకత్తుఱక్కటై,

అన్య.—తిరుమెయ్య, ఇన్ ఆముతవెళ్ళత్తై, ఇన్దళూర్ అన్దణనై, మన్నుమతిల్ కచ్చి, వేళుక్కై, (గ) ఆళరియై, పాడకత్తుమన్నియ ఎమ్ మైన్దనై, వెంకికావిల్, ఉన్నియ, యోకత్తు ఉఱక్కటై, (౧౦)

అర్థము.— తిరుమెయ్యమందలి, భోగ్యమైన అమృత ప్రవాహమువంటివాఁడును, తిరు విన్దళూరిలో వేంచేసియున్న పరిశుద్ధుఁడును, దృఢమైన ప్రాకారములుగల కాళ్ళీనగరములో, వేళుక్కైయను దివ్యదేశమందున్న, (గ) నరసింహుఁడును, తిరుప్పాడకమంద మలియున్న మారూపనవంతుఁడును, తిరు వెంకికావిలో, పర్థిల్లుచున్న, యోగనివ్రకల వాఁడును, (౧౦)

యూరిలే నరసింహరూపియాయ్ నిన్దరుళినినై, తమ్ముడైయ పేచ్చుక్కునిలమన్ది క్కేయిరుక్కైయాలే అప్పడిప్పట్ట ఉరు ఎన్నుమ్మడియానవడి వ్వుకై యునై యవనై. (తిరుమెయ్యత్తు ఇన్నముత వెళ్ళత్తై) నడువఱ్ఱియిలే విడాయ్ త్తార్ కుక్కు విడాయ్ కెడ ఒరు అమృతసాగరత్తై త్రేక్కినాత్తోలే యిరుక్కిఱవనై. (ఇన్దళూరన్దణనై) తిరువిన్దళూరిలే నిట్కిన్ద పరమ పావననై.

(మన్నుమతిట్కచ్చి వేళుక్కైయాళరియై) తిరువేళుక్కైయిలే నిత్యవాసమపణ్ణుకిఱ నరసింహ వేషత్తైయుడై యవనై. మన్నుమ్మతిల్ — ప్రళయత్తిలుమ్ అఱియాతమతిల్. (మన్నియపాడకత్తైమ్ మైన్దనై) తిరుప్పాడక త్తిలే యెఱున్దరుళియిరుక్కిఱ నవరూపనస్వభావనై.

(వెంకికావిలున్నియయోకత్తుఱక్కటై) తిరువెంకికావిలే ఆక్రత సంరక్షణత్తుక్కు ప్పాఱ్ఱాన అనుసన్ధానత్తోడే తిరుమట్టై ప్పిరానుక్కాక

మూ. —

ఊరకత్తు

శన్నవనై యట్టపుయకర తైమ్మానేర్ శ్తై, (౧౨౮)

ఎన్నై మనజవర్ న్దవీశనై, — వానవర్ తమ్

మున్నవనై మూఱ్ఱిక్కళత్తువిళక్కినై, (౧౨౯)

అన్నవనై యాతనూరాణ్ణళక్కుమైయనై,

అన్య. — ఊరకత్తులో అన్నవనై, అట్టపుయకరత్తు ఎమ్మాన్ వీర్ శ్తై, ఎన్నై, మనమకవర్ న్ద, ఈశనై, (గీ) వానవర్ తమ్ మున్నవనై, మూఱ్ఱిక్కళత్తువిళక్కినై, అన్నవనై, ఆతనూర్, ఆణ్ణ అళక్కుమ్ ఐయనై, (౧౦)

అర్థము. — తిరు ఊరకములో వేంచేసియున్న అటువంటి విలక్షణుడును, అప్తభుజమందలి మాస్వామియైన శ్రీఘ్నాడును, నమ్మ, హృదియాపహరముజేసిన, స్వామియు, (గీ) నిత్యనూరుల కగ్రేపరుడును, తిరుమూఱ్ఱిక్కళమందు దీపమువలె వెలుగుచున్న వాడును, అటువంటి వాడై, ఆతనూరిలో వేంచేసియున్న, సంత్సరము (మొదలగుకాము) ను నిర్వహించుచున్న స్వామియు, (౧౦)

ప్పడుక్కైమాటిప్పడు త్తవనై. (ఊరకత్తుశన్నవనై) తిరువూరకత్తిలే తిరువులకళన్దరుళిన శెవ్వితోర్ శ్తైవన్ద నిట్కిఱునిలై. పేచ్చుక్కునిలమన్ది క్కేనిట్కిఱునిలై య్క్కైయైయనై. (అట్టపుయకర తైమ్మానేర్ శ్తై) తిరువట్టపుయకరత్తిలే అనై క్కరుళి శెయ్ త వడినై కాట్టిక్కొణ్ణ పెరియమేనాణిప్పత్తోర్ శ్తైనిట్కిఱువనై. (ఎన్నై మనమకవర్ న్దఈశనై) (౧) “యస్యసాజనకాత్మజా” ఎన్నుమాపోలే ఎన్నుజైయనెజ్జై యపహరి తతా లేవన్దమేనెతోర్ శ్తైవిరుక్కిఱువనై.

(వానవర్ తమ్మున్నవనై) * అయర్వఱుమమరర్ కళుక్కు ఎల్లావక్రైయాలుమ్ తన్నై యనుభవిప్పిత్తుక్కొణ్ణ నిట్కిఱువనై. (మూఱ్ఱిక్కళత్తువిళక్కినై) తిరుమూఱ్ఱిక్కళత్తిలే మికవుమ్ విళక్కినిన్దుళువనై. “ వళత్తినై ” ఎన్దుపారమానపోతు - నిన్దుత్తానవనై యెన్దుమామ్. (అన్నవనై ఆతనూరాణ్ణళక్కుమైయనై) తిరువాతనూరిలే ఇప్పడి

మూ.- నెన్నలై ఇన్ఱినై నాళైయై, — నీర్లలై మేల్ (౧౩౦)

మన్నుమత్తై నాన్ఱుమానానై, ప్పల్లాణి
తెన్నన్ తమిళై వడమొళియై, నాన్ఱారిల్ (౧౩౧)
మన్నుమణిమాడక్కొయిల్ మణాళనై,

అన్య - నెన్నలై, ఇన్ఱినై, నాళైయై, నీర్లలై మేల్, మన్నుమత్తై నాన్ఱుమానానై, (౫)
తెన్నన్ పుల్లాణి, తమిళై, వడమొళియై, నాన్ఱారిల్, మణిమాడక్కొయిల్ మన్నుమ
ణాళనై, (౧౦)

అర్థము.- భూతకాలనిర్వాహకుఁడును, వర్తమానకాలనిర్వాహకుఁడును, భవిష్యత్కాల
నిర్వాహకుఁడును, తిరునీర్ మలయందలి, నిత్యములైన నాన్ఱువేదములచేతఁ బ్రతిపాదింపఁ
బడుచున్నవాఁడును, (౫) దక్షిణపురాజయొక్క తిరుప్పల్లాణిలో, ద్రావిడవేద ప్రతి
పాద్యుడై, సంస్కృతవేదప్రతిపాద్యుడై నేంగోసియున్నవాఁడును, తిరునాన్ఱారిలో,
తిరుమణిమాడక్కొయిలలో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న నాయకుఁడును, (౧౦)

ప్పట్టల్లికైయుడై యనాయ్, కాలత్తుక్కునిర్వాహకనాయ్ కొల్లొన్ఱు నిన్ఱ
రుళినస్వామియై. (నెన్నలై ఇన్ఱినై నాళైయై) అకాలన్దనై ౨ భూత
భవిష్యద్వర్తమాననూకి పరిచ్ఛేదికకూమ్మడి అతుక్కునిర్వాహకనాయ్
నిన్ఱ ననె .

(నీర్ మలై మేల్ మన్నుమత్తై నాన్ఱుమానానై) తిరునీర్ మలై
యిలేవన్ద సన్నిహితనాయ్ నిత్యనిర్దోషమాన వేదజ్ఞులై ప్రతిపా
దిక్కుప్పట్టరుక్కిఱవనై . (పుల్లాణి తెన్నన్ తమిళై వడమొళియై) తెన్నన
తాన తిరుప్పల్లాణియిలే సంస్కృతరూపమాయుమ్ ద్రావిడరూపనూ
యుముళ్ళవేదమెన్న, వేదన రమానతిరువాయ్ మొళియెన్న, ఇవన్ గుక్కు
నిర్వాహకనాయ్ ఇవన్ గుక్కు ప్రతిపాద్యనాయుళ్ళవనై . వడమొళి
యెన్ఱు శ్రీరామాయణత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనెన్నవుమామ్. తెన్నన్ తమి
ళైన్ఱు - అగస్త్యరుడైయ తమిళుక్కు ప్రతిపాద్యనెన్ఱుమామ్. “ వడ
మొళియైనాన్ఱారిల్ ” ఎన్ఱు మేలేకూట్టవుమామ్.

(నాన్ఱారిల్ మన్నుమణిమాడక్కొయిల్ మణాళనై) తిరునాన్ఱా

మూ.— నన్నీర్ తలై చ్చుజ్జనాణ్ణతియై, — నాన్ వణ్ణమ్ (33౨)

కణ్ణనై క్కణ్ణపురత్తానై, తైన్నత్తై యూర్

మన్ను మణిమాడక్కోయిల్ మణాళి నై, (౧౩౩)

క్కన్నవిల్ తోళ్ కాళైయై,

అన్య — నల్ సీర్ తలై చ్చుజ్జమ్, నాల్ మతియై, నాన్ వణ్ణమ్ కణ్ణనై, కణ్ణపురత్తానై, తెన్ నత్తై యూర్, (౫) మణిమాడక్కోయిల్ మన్ను మణాళి నై, కల్ నవిల్ తోళ్, కాళైయై,

అర్థము.—మంచినీళ్లుగల తలై చ్చుజ్జాను అనుదివ్యదేశమందు పూర్ణి మయందుదించిన చంద్రునివలెన్ను వాడును, నేనాశ్రయించుచున్న స్థితి యై, తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న వాడును, సుందర మైనతిరునత్తై యూర్ తో, (౫) మణిమయములైన మణ్ణవములుగల కోయిలలో వేంచేయున్న నాయకుడును, రాయవలె చ్చుజ్జతిరమని ప్రసిద్ధములైన భుజములుగల, యావనవంతుడునైన సర్వేశ్వరుని,

రిల్ తిరుమణిమాడక్కోయిల్ లేవిడాత్తెనిన్ రుళి అడిమైక్కొణ్ణత్తా లేనాయక నానవనై. (నన్నీర్ తలై చ్చుజ్జనాణ్ణతియై) నల్లజలనమ్మితియై యుడై త్తాన తలై చ్చుజ్జాట్టిలే, కిడలిలే చ్చన్ద్రునుతిత్తాత్తోలే పరిపూర్ణనాయక్కుళిర్ న్దు నిత్కిఱవనై.

(నాన్ వణ్ణమ్ కణ్ణనై క్కణ్ణపురత్తానై) (౧) కణ్ణపుర మొస్తుడై యా నుక్కడి గోర్ బరువర్ క్కురియేనో” ఎన్ను మ్పడి అనన్యార్తై యాక్కిన వడివై క్కొణ్ణ నిన్దరుళినవనై. (తెన్ నత్తై యూర్ † మన్ను మణిమాడక్కోయిల్ మణాళి నై) ఇవై యెల్లావల్ గుక్కు మడియాక త్తిరునత్తై యూరిలే వన్దు నిన్దరుళినవడివ్వువై కాట్టి ఎత్తై యిలేమడలై క్కొడుత్తు మణిమయ మానకోయిలిలే నిరతిశయభోగ్యమాన వడివై కాట్టి ఎన్నై త్తోత్పత్తు అత్తా లేయెనక్కు నిర్యాహకి నాయ్ నిన్దరుళినవనై.

(కిల్ నవిల్ తోళ్ కాళైయై) “ఓరబత్తైయెవెన్దోమ్” ఎన్దు తోళ్ నలియైక్కొణ్ణాడి యిరుక్కితా నెన్ను తల్. అన్దియే. “బరుస్త్రీయై మడ లెదుప్పిత్తు క్కొణ్ణోమ్” ఎన్దు తల్ పరువనై క్కొణ్ణాడి యిరుక్కిఱవనై.

మూ.— క్కణ్ణాజ్జుక్కితొమ్మితు,
ఎన్నిలై మైయెల్లామటివిత్రాలెమ్మైరుమాన్, (౧౩౪)

అన్య—కణ్ణ, అజ్జ, కైతొమ్మితు, ఎన్ నిలై మైయెల్లామ్, అటివిత్రల్, (౫) ఎమ్మైరు
మాన్,

అర్థము.— నేవించి, అచ్చట, (వానికి) అజ్జలిచేసి, వాస్థితులనన్నిటిని, తెలియపఱచినచో,
(౫) మాన్వామి,

తొలై యుమ్ పరువ త్రైయుమ్ కొణ్ణాడియిరుక్కిఅవనై. (కణ్ణ) కాణ

వేణుమెన్ను చూతై కణ్ణల్లతునిఅమ్మావొట్టాతితే. (౧) “ఎన్నుడై యకణ్ కళిప్ప

నొక్కి నే” ఎన్ఱుముతల్ నొక్కి లేయితే ఆనై కై వళర్ ప్పణ్ణతు; ఇన్నముమ్

ఇవ్వానై క్కిడాక క్కణ్ణల్లతు మీళే. (అజ్జుక్కితొమ్మితు) కణ్ణవిడ తే

అవర్ కుచ్చెయ్యక్కడవ తొన్ఱున్ఱు; తమైయనోవెన్ఱు తొమ్మక్కడ వే.

(౨) “నమ్ కణ్ణళాఅన్ఱు తలై యిల్ వణ్ణపుమాన్దొలో” ఎన్ఱు ఉపాధ్యా

యనవనితే. (౩) “కానల్యాలోకిభర్రామ్” ఇత్యాది. (ఎన్నిలై మైయెల్లా

మటివిత్రల్) ఎన్నుడై య స్త్రీత్వత్రైయుమ్ కులైత్తు మడలూరుకై

తవిరే అన్ఱి అన్నుడై యతుణ్ఱెనై అటివిత్రల్. (౪) “ఉనై ఎక్కణ్ణ

తోరానై యినాల్” ఎన్ఱు (౫) *తాయేతన్దై లానై ప్పట్టపడియుమ్, (౬)

“అఱియుమ్ ఆనై విడాళాల్” ఎన్ఱు. పిఱర్ శొల్లుమ్బడి అవ్వానై ముడియ

నడన్దపడియుమ్, (౭) “*ఎళిన్దై క్కినియె యమ్బడి *పుకున్ద ఉనై ఎ

పోకలొట్టే” ఎన్ఱు కాలక్కిట్ట, త్తామ్పోయ్ త్తిరువాలియిలే

తూతువిడ ఇరున్ద పడియుమ్, (౮) “ఆయర్ మాతర్ కొణ్ణై పుల్ కు

శణ్ణ” ఎన్ఱు తమ్మడై య ప్రణయిత్వత్రై అనుసన్ధిత్తువొల్లవెన్ఱు ఒరు

ప్పట్టు మోహన్దై యాయ్, (౯) *పార్ త్తే పల్లియి లేపరిశబ్దపడియుమ్,

(౧) ౭౪.

(౨) తిరువాయ్-౫-౩-౭.

(౩) రా-సు-౩౮-౫౫.

(౪) తి-మొ-౧-౯-౧.

(౫) తి-మొ-౧-౯.

(౬) తి-మొ-౨-౭-౧.

(౭) తి-మొ-౩-౫-౧.

(౮) తి-మొ-౪-౮-౩.

(౯) తి-మొ-౪-౮.

మూ.— తన్నరుళుమాకముమ్ తారానేల్,

అన్బ.— తన్ ఆరుగుమ్, ఆకముమ్, తారానేల్,

అర్థము.— తనకృపను, దివ్యవిగ్రహమును, ఇవ్వకఁబోయినేని,

యుమ్, *తిరువిన్ద భూరిలే(౧)*అయలారుమేశ (౧)*ఉమ్మక్కాణు మా
శైయెన్నుమ్ కడలిలే విల్లున్దటివిత్త పడియుమ్, (౨)*వెరువాతాళిలే,
(౩) “తాతాడువనమాలై తారానా” ఎన్ఱు వాయ్ వెరువి కోయిల్
తిరువాళలిలే ముత్తైయిట్టపడియుమ్, (౪) *శినవిల్ శెఱ్ఱణిలే తిరునత్తై
యూరిలే కిసక్కణ్ణపడియుమ్, (౫)*తన్దై కాలిల్ పెరువిలఱ్ఱిలే తిరుప్పూ
న్దూరిలే (౬)*ఎన్నై మ్మలనుమ్ ఎళిలుమ్ కొణ్ణ-పొన్నమ్, త్రికళ్ మెలి
వెయ్ తప్పొనపడియుమ్, (౭) *తెళ్ళియూర్ తేవరిలే(౮) *కణ్ణపుర మెన్ఱు
పేశియరుకినాయ్ పెరువిపడియుమ్, సలైయిల్లన్దపడియుమ్, (౯)*కరైయె
డుత్తవిలే(౧౦)*తన్దైకాలిలే నెళ్ళు(౧౧)*తొరినాశైయిల్ పొకత్తుణైయన్
బ(౧౨)*నాట్టై డొట్టయిల్ పెరి తానపడియుమ్, (౧౩)*కావార్ మడలిలే
తిరుప్పల్లాణయి లేపాయ్ శొల్లిప్పొనపడియుమ్, (౧౪)*తవళళళమ్ పిత్తైయి
లేతరై క్కిడై కిడన్దపడియుమ్, (౧౫)*మూవరిల్ ముమ్ముతల్వని లేతిరుమ
లైయిలే కూడ ఆశై ప్పట్టుక్కిడైయామే (౧౬)*తిరుత్తాయ్ శెమ్పొత్తిలే
నిమిత్తమ్ పార్ త్తిరున్దపడియుమ్. (ఎమ్మెరుమాళ్) తన్నై యత్రియమాటి
యుమ్ పెఱవేణ్ణున్బడియన్ఱో అత్తలైయిల్ వైలక్ష్యమ్, అవ్ వరున్ద
నైయుమ్ పార్ త్తిరుక్కలాన్బుడియో? వెళ్ దనై యెన్ఱితాళ్.

(తన్నరుళుమ్ ఆకముమ్ తారానేల్) తన్ పేతాకకృపై పణ్ణిత్తై
న్నుడ మోబ్బడవన్ద ఎన్నై యన్దైయానాకీల్.

(౧) తి-మొ-౪-౯-౩.

(౨) తి-మొ-౫-౫.

(౩) తి-మొ-౫-౫-౬.

(౪) తి-మొ-౭-౩.

(౫) తి-మొ-౭-౫.

(౬) తి-మొ-౭-౫-౯.

(౭) తి-మొ-౮-౨.

(౮) తి-మొ-౮-౨-౩.

(౯) తి-మొ-౮-౩.

(౧౦) తి-మొ-౮-౫.

(౧౧) తి-మొ-౮-౫-౨.

(౧౨) తి-మొ-౮-౫-౬.

(౧౩) తి-మొ-౯-౪.

(౧౪) తి-మొ-౯-౫.

(౧౫) తి-మొ-౯-౯.

(౧౬) తి-మొ-౧౦-౧౦.

మూ.—

తన్నై నాన్

మిన్నిడైయార్ శేరియిలుమ్ వేతియర్ కళ్ వాట్టిడత్తుమ్, (౧౩౫)

తన్నడియార్ మున్నుమ్ తరణిముల్లు తాళుమ్,

కొన్న విలుమ్ వేల్వేన్దర్ కూట్టత్తుమ్

అన్య.—తన్నై, నాన్, మిన్ ఇడైయార్ శేరియిలుమ్, వేతియర్ కళ్, వాట్టిడత్తుమ్, (౫) తన్ ఆడియార్ మున్నుమ్, తరణిముల్లు తాళుమ్, కొల్ నవిలుమ్ వేల్, వేన్దర్, కూట్టత్తుమ్, (౧౦)

అర్థము — తనస్వరూపమును, నేను, మెఱుపువంటినదుముగల స్త్రీలయెదుటను, వైదికోత్తములు, నివసించుచున్న స్థానములందును, (౫) తనభక్తులముందటను, భూమినంతయు బరిపాలించుచున్నవారై, హింసాకరమని ప్రసిద్ధములైన ఈ టెలుగల, రాజుల, సమూహములందును, (౧౦)

(తన్నై) సర్వధామడలెడు త్తాకిలుమ్ పెరి వేణ్డున్నుడియాన వై లక్షణ్యైయై యతన్నై. (నాన్) ఏతేనుమ్ శెయ్ తాకిలుమ్ అపేక్షితమ్ సేత్తల్లలు మీళువత్తైయెన్నుమ్ తుణివై యుడైయనాన్. (మిన్నిడైయార్ శేరియిలుమ్) అల్లాతవిడమ్ శెయ్ తపడిశెయ్య, ఎన్నోత్తై సజాతీయర్ కుమ్ మున్దుఱి అఱివిక్కత్తట్టైయితే. తాన్ రసిక నాయ్ ప్రణయిత్వమ్ కొణ్డాడి యిరుప్పతు అవర్ కళ్ వక్కలిలేయితే. మిన్నిడైయార్ రెన్దు - ఆణ్ణాళ్ పోల్వార్ గోష్ఠియిలుమ్ తిరుక్కురవై కోత్తప్పెణ్ణాళ్ తిఱిఱ్ఱళిలుమ్, ఇత పేయన్ అననుడైయ రసికత్వమిరున్దపడియెన్దు ఎన్నుడప్పైక్కాట్టి “ స్త్రీఘాతుకాః డికోళ్ ” ఎన్నితేన్. (వేతియర్ కళ్ వాట్టిడత్తుమ్) ఉవాసకా గ్రేసరరాన వ్యాసాదిగోష్ఠియిలుమ్. వేతియరెన్దు - పెరియాళ్ వార్ వత్తిక్కిఱి దేశిఱ్ఱళిలు మెన్నపుమామ్. (తన్నడియార్ మున్నుమ్) (౧) “గుణైర్దాస్యము పాగతం” ఎన్టాత్పలే గుణజ్ఞానత్రాలే జీవత్తుక్కిడప్పార్ శిలరుణ్డతే - నమ్మాళ్వార్ పోల్వార్, అవర్ కళ్ సన్నిధియిలుమ్ ; అవర్ కళ్ మున్నే. “ఇతుకిడికోళ్ అవన్ గుణమిరున్దపడి” ఎన్దు ఎన్ వడివైక్కాట్టి, “నృశంసన్” ఎన్నక్కడవేన్. (తరణిముల్లు తాళుమ్ కొల్ నవిలుమ్ వేల్ వేన్దర్

మూ.—

నాట్టకత్తుమ్,

(౧౩౬)

తన్నిలై మైయెల్లామటివిప్ప, — తాముననాళ్

మిన్నిడై యాయ్ చ్చియర్ తమ్ శేరిక్కళవిన్దన్,

(౧౩౭)

అన్వ.— నాట్టకత్తుమ్, తన్ నిలైమై ఎల్లామ్, అతివిప్పన్, తాన్, మననాళ్, (౧)

మిన్ ఇడై ఆయ్ చ్చియర్ తమ్ శేరి, కళవిన్దన్

అర్థము.— (తక్కిన) దేశములందును, తనస్వభావములనన్నింటిని, తెలియపఱచెదను, తాను, పూర్వకాలమందు, (౫) మెఱుపుపంటినడుముగల గోపికలపల్లెలలో, (చేసిన) దొంగతనమందు,

కూట్టత్తుమ్) ఒవ్వొరునాడుకళుక్కు క్కడవరాయరుప్పార్ ఇవన్ వీరవాళియెచ్చొల్లి కొణ్ణాడానియ్యర్ కళితే; అవిదడల్లిలే “ఇతుకిడికోళ్ అవన్ రత్తకనాయుక్కి అవడి” ఎన్ఱు అబ్బలెయాన ఎవడివై క్కాట్టుకి తేన్. (వేల్ వేదర్) శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్, తొడై మాన్ చ్చక్కి వర్రి పొల్వారిత్తే. ఇజ్జనీపిరిన్ఱు చ్చొట్టుకి అతే? (నాట్టకత్తుమ్) లోకమడదై త్తిరణ్ణవిడదల్లిలే శెన్ఱు “నేశ్వరమ్ జగన్ఱు” ఎన్ఱు భ్రమి త్తిరుక్కి అవర్ కత్తై “నిరీశ్వరమ్ జగన్ఱు” ఎన్ఱు ఇరుక్కుమ్బడి పణ్ణుకి తేన్. (నాట్టకత్తుమ్) మన్మథుమ్ కలక్షణర్ వర్తిక్కి అదివ్వుదేశదల్లిలున్. (త్తానిలై మైయెల్లా మటివిప్ప) ఇవ్వుడివై క్కాట్టి, అగ్గన్ఱామైయై విలైత్తు మడలెడుక్కుమ్బడి పణ్ణి “ఎన్నుడై యడడమ్బు కొడుప్పళిలై” ఎన్ఱు రక్కి అ త్తాతుణివై యెల్లామ్ అటివిప్ప. నానాకాతెన్ఱిరున్దాన త్తనై య్ని తాళ్. ఇని అతుక్కు ఉనక్కె అన్న ; లోకమడైయై కైవిడుమ్బడియాక ప్పణ్ణుక్కడవేన్. పారిపుణిమ్ తడవి, తనై “ఈశ్వరన్” ఎన్ఱు రుప్పొరప్పకల్ అవనిరుక్కుమిరుప్పై నాట్టిలే వెలియిడక్కడవేన్.

ఇప్పడి ప్రతిష్ఠై పణ్ణిన గుణహానియై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్.

(తాన్) ఇతుశెయ్ తానాయ్ మేనాణి త్తిరుక్కి అతాన్. (ముననాళ్)

శెయ్ తనాళ్ ప్పక్కిన్ఱై త్తిరుక్కి తేనో? (మిన్నిడై యాయ్ చ్చియర్ తమ్

శేరిక్కళవిన్దన్) అకడల్ తోలుమ్ తన్ఱియేన్ఱకళవు. శేరిక్కళ

వెన్ఱు- తాన్ ఒరు శేరియాకవన్ఱో కళవుకన్ఱు. కళవుకన్ఱు ఓడప్పక్కల్

తున్ను పడల్ తిఱన్దుపుక్కు, — త్తయిర్ వెణ్ణెయ్

తన్ వయి తారవిఱుజ్జ, కొఱుజ్జయఱున్ (౧౩౮)

మన్ను మడవోర్ కళ్ పల్లీయోర్ వాణకయిల్ న్ద్రాల్,

పిన్నుమ్,

అన్య. — తున్ను పడల్ తిఱన్దు, పుక్కు, తయిర్, వెణ్ణెయ్, తన్ వయిలు ఆర, (౫) విఱుజ్జ, కొఱుమ్ కయిల్ కణ్, మన్ను మడవోర్ కళ్, పల్లీ, పిన్నుమ్, (౧౦) ఓర్ వాణకయిల్ న్ద్రాల్,

అర్థము. — దట్టముగ నున్న తడికనుదీసి, (లొపల) ప్రవేశించి, పెరుగును, పాలును, తనకడుపునిండునట్లు, (౫) ఆరంభగా, మదించిన మత్స్యములవలెనున్న శేతములుగల వారై, (వీనినిబట్టుకొనుటయందు) ఏకాగ్రచిత్తులైయున్న స్త్రీలు, పట్టుకొని, దానిపైన, (౧౦) ఒక పెద్ద (చిన్న) త్రాటిచేత,

తుడరుకిఱ పెల్లభుడైయ ఇడైయినుడైయ నుడజుతల్ కాడైక్కాక వన్టో శెయ్ తతు. (తున్ను (పడల్ తిఱన్దు పుక్కు త్తయిర్ వెణ్ణెయ్)) నెరుజ్జీనపడలై యిట్టు వాళల్ కలై మర వైయిట్టు తిరుకీ వైప్పర్ కళా యిల్ న్ద్రు, అనల్ తై త్తిఱన్దు కొడుపోయ్ ప్పక్కు. తిఱన్దువై త్తార్ కళాకిల్ అడై త్తుకొడుపోయ్ ప్పక్కు. కళవు కాన్బుతు తుచ్చమాన తయిరుమ్ వెణ్ణెయుమన్దో? బొద్దప్రతిమెయో? (తన్ వయి తారవిఱుజ్జ) ఏతేను మొరుతిరుమతిళ్ శెయ్ కైక్కాక వో? ఇవణ తీరామాన్ ద్ద్రు చెప్పయ్ తు అకప్పడాతేతిరిన్ద ఇళిపుతీర, అకప్పట్టపోతే “నల్ల తామ్” ఎన్దు సీళియ తోరుకయిలుకొడువన్దు కొడుచ్చారిల్లై యితే ఎన్దిఱ అహజ్జారమ్ తోన్ ద్ద్రప్పార్ క్కిఱపోడై కణ్ణిల్ పున్దైయుమ్ ఆళ్వార్ గమాయిరుక్కిఱ నడివై యుమ్. (మన్ను మడవోర్ కళ్ పల్లీ) ఇవణ అకప్పట్టపోతే ఒరుకై కుఱ ఆయిమ్ పెల్లభాయ్ వన్దుపిడిన్దు విడాతే నిన్బిరొళ్. (ఓర్ వాణకయిల్ న్ద్రాల్) అప్పోన్దు కై క్కెట్టిన్ ద్ద్రారుకయిలు; నల్ల తామ్బున్దై. (౧) “కణ్ణిక్కుఱుమ్ కయిలు” ఎన్దుమ్, (౨) “కణ్ణియార్ కుఱుమ్ కయిలు” ఎన్దుమ్, (౩) “కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్బు” ఎన్దుమ్, ఇతుతనై శిక్షిత్తు వై

ఉరలోడుకట్టుణ్ణ పెన్ద్రీమైయుమ్, (౧౩౯)
అన్నతోర్ పూతమాయాయర్ విఘ్నవిఘ్నో,
తున్నుశకడత్తాల్ పుక్క పెరుజ్జోన్ శై, (౧౪౦)
మున్నిరుస్తుమున్ద్రత్తా తున్ శియ తెన్ గనవమ్.

అన్వ.—ఉరలోడు కట్టుణ్ణ పెన్ద్రీమైయుమ్, ఆయర్ విఘ్నవిఘ్నో, తున్ను శకడత్తాల్ పుక్క, పెరుమ్ శోన్ శై, అన్న తు ఓర్ పూతమాయ, (౫) తాన్ మున్నిరుస్తు, మున్ద్ర తున్ద్రీయ, తెన్ద్రీయపుమ్,

అర్థము.—టోటితో (గట్టగా) కట్టుపడిన గొప్పతనమును, గోపలకత్తనమందు, నిబిడ ములైన బండ్లమీదఁ దీసికొనిపోయిన, గొప్ప అన్న సమూహమును, అటువంటి యొక భూతమై, (౫) తాను, (అందఱి కండ్ల) మందఱనుండి అంతయు, భుజించిన నిర్జలతను,

త్తార్కళితే. (మున్నిమ్ ఉరలోడుకట్టుణ్ణ పెన్ద్రీమైయుమ్) కైయాలే విడిత్తు విట్టార్కళో? (పెన్ద్రీమైయుమ్) తన్నుడై య పెరుమై యితువన్దో, అతుక్కుమేలే శెయ్ తలొరు శెయలన్దో వితు.

(అన్నతోరిత్యాది) నిన్నై త్రవాతే శుణుక్కెన్నుమ్బడియానవడి వైయన్దో కొడ్డతు. (పూతమాయ) భూతవేషతైయుమ్ పరిగ్రహిప్పా రుణ్డో? (ఆయర్ విఘ్నవిఘ్నో) ఆరేనుమాక, నాఝీయరిశి జీవిప్పారై శ్చేడి త్తిరియుమాయిన్ద్రు, అక్కేపుక్కు జీవిక్కైక్కు, ఇడైయగుడైయ ఉత్సవత్తిలే. (తున్నుశకడత్తాల్ పుక్క పెరుమ్ శోన్ శై) నావ్యరిరు వర్ తుమస్తు కొడుపోనశోన్ శై జీవితానో? పెరుజ్గినశకటబ్బళాలే కొడు పోయ్ పుక్కు మలై పోలే కువి త్తశోన్ శై యన్దో జీవి త్తపు. (౧) * అట్టు క్కువిశోఱితేయితు. (మున్నిరుస్తు) ఒరుత్తిరైయై వలైత్తుత్తా జీవిక్క పెన్ద్రీయతో? (మున్ద్రత్తా తున్ద్రీయ) అతిలేశితే శోలు వైక్కత్తా పెన్ద్రీయతో? (తాత్తున్ద్రీయ) జీవిక్కుమిడత్తిల్ శిలబద్ధుక్కళోడే తా జీవిక్క పెన్ద్రీయతో? (తెన్ద్రీయపుమ్) ఇప్పడి శెయ్ తోమెన్దు లజ్జక్కత్తా పెన్ద్రీయతో?

మన్నర్ పెరుమ్ శవై యుళ్ వాత్తేన్దర్ తూతనాయ్, (౧౪౧)
 తన్నై యికట్టన్దరై స్పత్తాముననాళ్ శెన్దతువుమ్,
 మన్ను పత్తైకటిగ్గమన్దై యర్ తమ్ కణ్ణలిప్ప, (౧౪౨)
 కొన్న విలుమ్ కూత్తనాయ్ పెయర్ త్తుమ్ కుడమాడి,

అన్వ.—మన్నర్ పెరుమ్ శవైయుళ్, తన్నై, ఇకట్టన్దరైప్ప, వాత్తేన్దర్ తూతనాయ్, తాన్ముననాళ్, (౧) శెన్దతువుమ్, మన్ను పత్తైకటిగ్గ, మన్దైయర్ తమ్ కణ్ణలిప్ప, కొర్ నవిలుమ్ కూత్తనాయ్, పెయర్ త్తుమ్, (౧౦) కుడమాడి,

అర్థము.—(దుర్యోధనాది) రాజులయొక్క గొప్పసభలో, తనను, (వారు) నిందించి చెప్పునట్లు, సుఖముగఁజేరి వింపఁదగిన (పాణ్డవ) రాజులయొక్క మాత్రయై, తాను మునుపు, (౫) వెళ్ళినదియు, (తననడుమునందు) ఆమరియున్న తప్పటవాయింప, స్త్రీలయొక్క నేత్రము లానన్దింప, (విరహిణీజనుల) బాధయందుఁ బ్రసిద్ధమైన నర్తనమును జేయువాడై, దానివైత, (౧౦) కుమ్మపుత్యముఁజేసి,

(మన్నర్ పెరుమ్ శవై యుళ్) రాజులకల్లడై యుల్లిరణ్ణు కిడక్కిరి పేరోలక్కత్తైనడమే. (వాత్తేన్దర్ తూతనాయ్) తన్నై వాత్త వాకవుమ్ తున్దై యాకవుమ్ తోన్దనాకవుమ్ దూతనాకవుమ్ ముడై యరు క్కిరి పాణ్డవర్ కళుడై యదూతనాయ్. (తన్నై * ఇకట్టన్దరైప్ప) తన్నై క్కణ్డారడై య అనాదరోక్తి పణ్ణమ్మడియన్తో శెయ్ తతు. (తా) “ ఇతు శెయ్ తోమ్ నామ్ ” ఎన్నిరుక్కి తానో? (ముననాళ్ శెన్దతువుమ్) కాలమ్ కిడన్దుపోయిల్ దైన్దిరుక్కి తానో? నేర్దుచ్చెయ్ తాత్పోలే యన్తో ఇరుక్కిరితు.

(మన్ను పత్తైకటిగ్గ) ఇవ్వసదస్యప్రవృత్తిక్కు సహకరిప్పారిల్లా మైయాలే తా నేపత్తైయై ఆరై యిలేగోత్తన్తో అడిక్కిరితు. (మన్దైయర్ తమ్ కణ్ణలిప్ప) ఇతు శెయ్ త తెన్నెన్దల్ “ కణ్డై పెణ్ణల్ కణ్ణల్ కళిక్కుచ్చెయ్ తోమ్ ” ఎన్దితే ఇన్ శొల్లువతు. (కొన్న విలుమ్ కూత్తనాయ్) కణ్డార్ కుక్కుప్పిత్తైకవరి తాన కూత్తైయుడై యనాయీరు. (పెయర్ త్తుమ్ కుడమాడి) అతుక్కుమేలే కుడన్దైయేన్ది కుడక్కుత్తాడి.

ఎన్ని వనెన్న ప్పడుకిన్ఱ వీడఱవుమ్, (౧౪౩)

తెన్ని లజ్జై యాట్టియరక్కర్ కులప్పావై,

మన్న నిరావణన్ఱనల్ తజ్జై, — వాళైయ్దల్లు (౧౪౪)

త్తున్ను శుడుశినత్తుచ్చూర్ పణకాచ్చోరైయ్తె,

అన్య.—ఎన్ ఇవన్ ఎన్న ప్పడుకిన్ఱ ఈడఱవుమ్, తెన్ ఇలజ్జైయాట్టి, అరక్కర్ కులప్పావై, మన్న నిరావణన్ఱనల్, నల్ తజ్జై, (గ) వాల్ ఎయిలు, తున్ను, శుడుశినత్తు, శోర్వ ఎయ్తె,

ఆర్థము.—వీడు ఎందుకు (ఇట్లాడుచున్నాడు) అనిచెప్పబడుచున్న వైన్యమును దక్షిణమంగున్న లక్కాపురికి స్వామినియు, రాక్షసకులమనందులుటిన్ఱ (ప్రభానురా లైన) స్త్రీయు, రాజైనరావణునకి, అనుకూలభగినియు, (గ) రంపమువలెనున్న దంత ములను, నిరస్తరమై, (శత్రువులను) బాధించుచున్న కోపమునుగలదియు, (స్త్రీరాముని జూచి) మనస్థిశలమునొంది,

(ఎన్ని వనెన్న ప్పడుకిన్ఱ వీడఱవుమ్) ఇన్ఱ పడుకిఱ పాడు ఎన్ఱ? నాభీయరిశి డివిప్పార్కు ఇప్పాడుపడ వేణుమోవెట్టు శొల్లకిఱ ఎలివరవైయుమ్.

(తెన్ని లజ్జై యాట్టి) శొల్లీర్ అవళొరు త్తయై. అనళైప్పోలే పిఱన్దారుముణ్ణో? ‘రావణన్ఱ’ ఎట్టు ఒరు పేర్ మాత్రమాయ్, అవళన్ఱో అప్పడై పీట్టుక్కు నిర్వాహకై యాయ్ పోన్దాళ్, (అరక్కర్ కుల ప్పావై)(౧) ‘జనకస్యకులేజాతా’ ఎన్ను చూపోలే రాక్షస కులత్తుక్కు నిధిపోలేయుళ్యో. (మన్ననిరావణన్ఱ) శొల్లాయ్ రాజరాజనై. అవనైప్పోలే వాట్టన్దారుణ్ణో? (తణిల్ తజ్జై) అవనుక్కునల్ల జివన్బోలే నరేతజ్జై. (వాళైయిలు) శొల్లీర్ ఎయిన్ఱ్ఱి నొలియై. స్త్రీయా కిల్ అజ్జనెయిరుక్క వేణ్ణావో తాన్. (తున్ను శుడుశినత్తు) ఎయిన్ఱ్ఱి నొలిపోలేయో అకవాయిల్ ద్వేష వెళ్ళమిరుక్కిఱపడి. (శూర్ ప్పణకా) శూర్పమ్పోన్ఱ నఖి తైయుడై యవళో. (శోర్వ ఎయ్తె) పెరుమాళోడు తాన్ నిన్ఱ త్తువన్దపడి పరిమాఱప్పెఱామైయాలే శోర్ న్దభూమియిలేవిల్లు.

ప్పొన్ని అణ్ణొణ్ణుపులర్ న్దెయ్నకామత్తాల్, (౧౪౫)

తనై ఎనయన్దాళై త్తాన్మునిన్దముక్కరిన్ద,

మన్నియత్తిణ్ణనవుమ్ వాయ్ త్తమలై పోలుమ్, (౧౪౬)

తన్ని కరొన్ణిల్లాత తాడకైయై, — మామునిక్కా

అన్వ.—పాన్ నిఱమకొణ్ణు, పులర్ న్దెయ్న, కామత్తాల్, తనై ఎనయన్దాళై, శూర్ ప్పణకావై, (౫) తాన్ మునిన్ద, మూక్కు అరిన్ద, మన్నియత్తిణ్ణనవుమ్, వాయ్ త్త మలై పోలుమ్, తన్ నికర్ ఒన్ద ఇల్లాత, (౧౦) తాడకైయై, మామునిక్కా,

అర్థము.—వివర్ణయై, మిక్కిలి వర్ణిల్లుచున్న, కామముచేత, తననాశపడినదైన, శూర్పణఖను, (౫) తానుకొపగించి, ముక్కుకొని, స్థిరపఱచుకొనిన (తన) దార్థ్యమును; గొప్పపర్వతమువలెనున్నదియు, తనబోసమానమైన మఱియొక వ్యక్తిలేనిదియునైన, (౧౦) తాడకను, గొప్పతపస్సుగల విశ్వామిత్రునికొఱకై,

(పోలునిఱమకొణ్ణు) అభిమతమ్ పెత్తామైయాలే వివర్ణమానడడ మ్మైయుడై యళాయ్. (పులర్ న్దెయ్నకామత్తాల్) కిళర్ న్దెయ్నకామత్తైయుడై యళాయ్. (తనై ఎనయన్దాళై) తనై ఎనయన్దాళై ప్పట్ట ఇతన్తో అవళో శెయ్ తద్రోహమ్, తనై ఎనయన్దాళై ప్పట్టలై మునియక్కడవతో? (తాన్ మునిన్ద) ఆనై ప్పట్టలై ఒక్క ఆనై ప్పడుమతోభయ, అతు శెయ్యొవిట్టాల్ పిన్నై మునియవుమ్ వేణుమో? (మూక్కురిన్ద) మునిన్ద విట్టువిడప్పెల్లతో? అవళుక్కునై రూప్యత్తైయుమ్ విత్తై త్తువిడవేణుమో? (మన్నియత్తిణ్ణనవుమ్) స్త్రీవధమ్ పణ్ణినాల్ అను తాపముమిన్మిక్కే పెరియ ఆణ్బిళ్ళై త్తనమ్ శెయ్ తతాక నిన్నై త్తిరుక్కిఱనిలై నిన్దదృఢత్వముమ్.

(వాయ్ త్తమలై పోలుమ్) శొల్లీర్ అవళుడై యవడివి పెరుమైయై (తన్ని కరొన్ణిల్లాత తాడకైయై) తనకొప్పొరిన్మిక్కే పెరియమలై పోలై యిరుక్కిఱవడవై యుడై యతాటకైయై. “నీస్త్రీవధమ్ పణ్ణిన్దు” ఎన్ను మ్మడియైకొత్తుప్పిడిత్తు క్కేట్టాల్, “ఒరుపార్ ప్పొ శొల్లచ్చెయ్ తే” ఎన్టాయ్ న్దు చొచ్చిల్లువతు. “ఇతుభట్టరరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టేన్” ఎన్దువిత్తి యరుళిచ్చెయ్ వర్. (మాముని) అవనోరువకపడియరున్దపడియే? శ్రీజనక

తైన్నులక మేల్ మువి త్తత్తిణ్ణిఱులుమ్, మల్ శనై తా (౧౪౬)

నున్నియులవావులకీయవూర్ వణనాన్,

మున్నిముళై త్తెఱున్దోళ్ళియొళిపరన్ద, (౧౪౭)

మన్నియపూమ్ పెణ్ణై మడల్. (౧౪౮)

తిరుమజ్జియార్ వార్ తిరువడికి శేశరణమ్.

అస్వ - తెన్ ఉలకు ఏల్ మువిత్తై, తిన్ తిఱులుమ్, మల్ ము, ఇనై తాన్, ఉన్ని, (౫)
ఉలనా, నాన్, మున్ని, ముళైత్తు. ఎఱున్ద, (౧౦) ఒళ్ళి, పరన్ద, ఒళి, పూ, మన్నియ, (౧౫)
పెణ్ణై, మడల్, ఉలకు, అఱియ, ఊర్వణ్. (౨౦)

అర్థము. — దక్షిణమందున్న (యమ) లోకమునెక్కంచిన, దృఢపరాక్రమమును, ఇంక
నున్న, ఈచర్యలు, చెప్పి, (౫) ముగియవు. నేను, ముందుగ (నుద్యమించి), మొలిచి,
లేచి, (౧౦) పెరిగి, వ్యాపించియున్న, తెజస్సుగలదై. సుందరమై, స్థిరముగనున్నదైన,
(౧౫) త్రాటి చెట్టుయొక్క, కొమ్మను (సాధనముగాఁజేసికొని), లోకులు, ఎఱుఁగునట్లు,
నడిచెదను. (౨౦)

రాజన్ తిరుమకళుడై య ఆల్ మొక్కుడైతనక్కడుకొడు శెన్దవణ,
తైయుమ్ మడలు నూయిగుక్కిఱి ఎన్నాల్ మొక్కుడైతనక్కొడు
వారాత్తోవతే!

పెరియతిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్ మల్ శనై తా.

అర్థమయమనావళి పెరుమాళ్ నయనార్ తిరువడికి శేశరణమ్.

ఎన్నిలైమై యెల్లామఱివిత్తైలెమ్మెరుమాన్,
తన్నరుళుమాక ముమ్తారానేల్, — పిన్నై పోయ్
ఒణ్ణై నీర్ వేలై యులకీయవూర్వణాన్,
వణ్ణై పూమ్ పెణ్ణై మడల్.

అన్య.—ఎన్ నిలై మైఎల్లామ్, అఱివిత్తాల్, ఎమ్ పెరుమాన్, తన్, ఆరు! (౫) అకముమ్, తారానే, పిన్నై, పోయ్, ప్పణ్ణు, (౧౦) అత్తై, పూ, మడల్, నాన్, (౧౫) ఒణ్. శుత్తై, నీర్, వేలై, ఉలకు (౨౦) అఱియ, ఉర్వ్. (౨౫)

అర్థము.—నాస్థితినంతయు, తెలియపఱచినను, మా స్వామి, తనయొక్క, కృ (౫) తిరుమేనును, ఇన్యః బోయినేని, తరువార, వెళ్ళి, శుమ్మెదలు, (౧౦) శబ్దించుచు సుందరమైన, త్రాటి చెట్టుయొక్క కొమ్మను (గుఱ్ఱముగాఁ జేసికొని), నేను (౧౫) కరములైన, రేవులను, జలమునుగల, సముద్రముచే బాట్టబడిన, లోకమందున్నవారు, (౨౦) ఎఱుంగునట్లు, సంచరించెదను. (౨౨)

మణ్ణిత్పొడిప్పు శివణ్ణిరైక్కుమ్ పూచూచ్చడి,

పెణ్ణైమడల్ పిడిత్తుప్పిన్నే,—అణ్ణల్

తిరునత్రైయూర్ నిన్ద పిర్రాణ్ శేర్ పోకుమ్ నీతి,

పోరుమత్రై యాయ్ చెల్వమ్ పోలిన్దు.

పెరియతిరుమడల్ ముదోదోదు

అన్య.—మణ్ణిల్, పొడి, పూశి, ప్పణ్ణు, ఇరైక్కుమ్, (౫) పూ, సూడి, పెణ్ణై మడల్, పిడిన్దు, పిన్నే, (౧౦) అణ్ణల్, తిరునత్రైయూర్ నిన్ద, పిర్రాణ్, శేర్, పోకు (౧౫) నీతి, పోరుమ్, తెల్వమ్, పోలిన్దు, అత్తైయాయ్. (౨౦)

అర్థము.—(ఓ! మనసా!) భూమియందున్న, ధూళిని, పూసికొని, శుమ్మెద శబ్దించుచున్న (౫) పుష్పములను, ముడుచుకొని, త్రాటికొమ్మను, పట్టుకొని, తిరువార, (౧౦) స్వామియై, తిరునత్రైయూరిలో శేం చేసియున్న, ఉపకారవిఠ్ఠైన సర్వేశ్వరునియొక్క రథము, వెళ్ళుచున్న, (౧౫) వీధిలో, సమృద్ధమైన (భగవత్కారుచు నెడు) సంపత్తి పొంది, ఘోషించుము. (౨౦).

